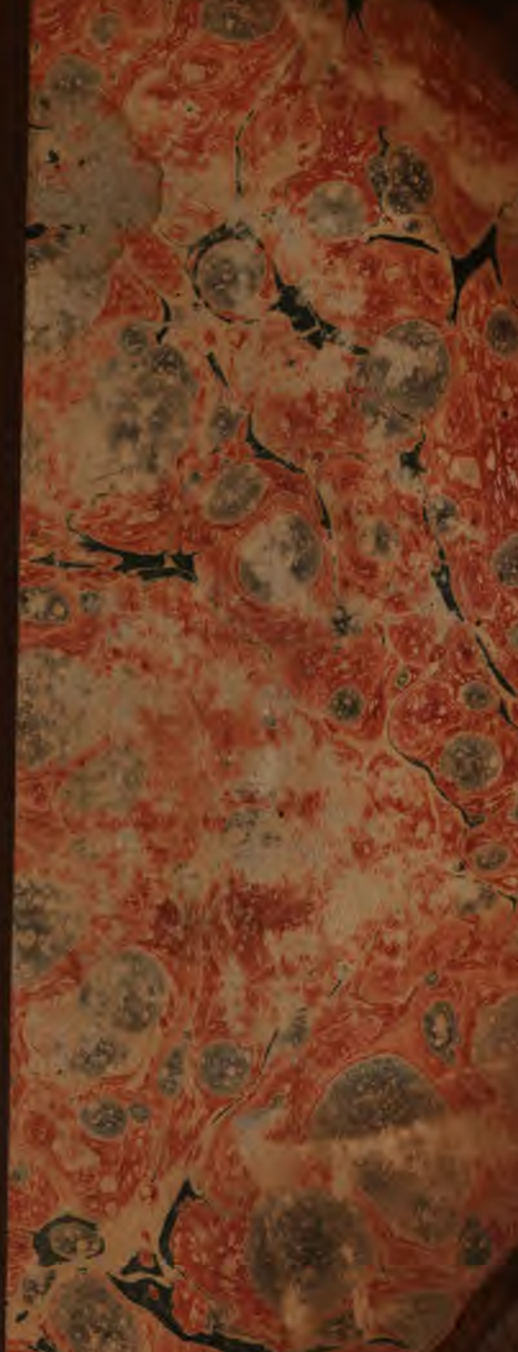

1650 : SIGILL : COLL : HARVARD CANTAB : NOV : ANGL :
CHRISTO
ET
ECCLESIÆ
N. Hurd Sc
BOSTON

D. AUGUSTI CHRISTIANI BORHECK

HISTOR. ET ELOQ. IN REGIA DUISBURGENSI RHENANA ACADEMIA PROF. PUBL. ORD.

APPARATUS
AD
HERODOTUM
INTELLIGENDUM ET INTERPRETANDUM.

Volum. IV.

Apparatus criticus ad constituendam lectionis Herodoteae integritatem.

LEMGOVIAE
in Officina Libraria Meyeriana 1798.

B

Ad Librum V.

Τȣ) non est in Arch. qui Ἁλικαρνασσηος, alii Ἁλικαρνασσεος, non bene, τȣ Ἁλικ. omisit Ald. & Camer. I. II.

επιγραφομενη) omittit idem Arch. & Ald. Camer. I. II.

ad Cap. I.

Post των comma habet Ald. Camer. I. II. quod in his abest post Ἑλλησποντιων.

Δαρειȣ) Δαρειω Arch. Post τειχεως punctum Ald. Camer. I. II.

οἱ γαρ ὤν απο) ὡς γαρ οἱ απο Arch & Vind. nam ὦν, quod apud Galeum, non dant. Mera haec nonnemini stribiligo: locum enim misere esse lacunosum, cui sarciendo nullum nunc remedium. Mihi alia mens. Quid illud tandem, unde lacunae suspicio? Uberiorne de Paconibus commemoratio? At illa commodiore loco & tempore c. 12. sequetur, quam hic si depo-

fuisset, longius ab instituto de Perinthiis sermone aberrasset. Verum abstineo me in re cuivis apertissima. *Wesseling.*

επικαλεσωνται) επικαλεωνται Vind. Arch. Post Περινθιοι abest comma Ald. Camer. I. II.

ονομασι) ονομαςοι Arch. error ex Reuchliniana pronunciatione ortus.

Post τους δε & post επιχειρεειν commata Ald. Cam. I. II.

ην δε μη — επιχειρεειν) Sex ista praetervidit socors scriba Arch. Post επιχειρεειν comma Ald. Camer. I. II. in quibus post ταυτα punctum.

εποιευν) Arch. & Vind. vulgo εποιεον.

αντικατιζομενων) Med. Pass. Ask Vind. Arch, olim αντιζομενων, cum Paris. A. B, Ald. prave. conf. Gronov. qui Mediceam iure restituit auctori lectionem.

εκ προκλησιος εγενετο) Pass. Arch. Vind. προκλησεως contra morem Med. Ald. Paris. A. B. qui tres posteriores, sicuti & Arch. Vind. σφι εγενετο, prius damnant Med. Pass. Ask. Miratur Larcherius, posteriores editores sequi noluisse lectionem Paris. A. Arch quam & Valla invenisse videatur, εκ προκλησιος σφιν εγενετο. Est quippe hoc Ιακον pro σφισι conf Gregor. de Dialect. p. 222. Et nobis haec arridet lectio.

Post ανδρι comma Ald. Camer. I. II.

συνεβαλον) Arch. Pass. & statim συνεβαλοντο. olim συνεβαλλον & συνεβαλλοντο. cum Ald.

νικωντων) νικοντων Ald. Cam. I. II.

σφισι αυτοισι) αυτοισι & σφιν. Arch. Vind., alii αυτεοισι. Vid Gronov. I. 73. At haec creberrima variatio. Post ημιν colon Ald. Camer. I. II.

παιωνι-

παιωνισασι) Citat Euſtath. ad Homer. p. 359. 36. ſed παιανισασι, quod codd. averſantur, non malum alioqui & cum vulgato, ſcribarum arbitrio, multifariam commutatum apud Dukerum ad Thucyd. lib. I. c. 50. & Diodor. lib. 13. 16. Forte tamen Euſtath. παιωνισασι voluit, in quo & Παιονες liquidior παρηχησις, ab eo notata, quam quidem altero. *Weſſeling.* In his obſervata παρηχησις Euſtathio in Il. B. 272. 22. eſt illa certe fortuita, qualem alibi dixit ου σπουδασθεισαν ισως, αλλ' εικη και ουκ εκ περιεργου παραπεσουσαν, in Od. I p. 366, 18. ſtudioſe quaeſitas recentioribus, commodum oblatas alliterationes non prorſus evitarant veteres: praeter ceteros Reiskius apta quaedam eam in rem collegit in Miſcell. Lipſ. Nov. VI. p. 113. *Valken.* Poſt παιωνισασι comma Ald. Cam. I. II.

πολλον τε) πολλων Arch. non abſurdum ob conſequens ολιγους, niſi in Muſis πολλον ſedem creberrime occuparet. *Weſſeling.* πολλον Herodoteum eſt, ut πολλον ἑσσωθησαν V, c. 102. Uſitatius πολλῳ εκρατησαν eſt & ap. Herod. V. c. 77 forſan & hic olim lectum, πολλων exhibet Cod Arch. In talibus autem πολλῳ ſaepe male tranſiit in πολλων. Ingenio Marklandi digna venuſta eſt correctio, πολλῳ στρουθιων διαφερετε. *Valken.*

ad Cap. II.

Poſt Μεγαβαζος comma Ald. Cam. I. II.

βασιλεϊ) Med. Ask. Arch. Paſſ. Valla. olim cum Ald. βασιλεϊ Δαρειῳ. punctum poſt Δαρειῳ Ald. Cam. I. II.

εντεταλτο) *ενετεταλτο* Ask. *εντεταλται* Brit. A. C. sine caussa.

ad Cap. III.

Post *εστι* abest comma Ald. Camer. I. II. *μετα Ιυδυς* Pass. Ask.

αρχοιτο, η Φρονεοι) *αρχοιατο η Φρονεοι* Arch. Vind., posterius etiam in Med. Ask. Pass. & Eustath. in Dionys. v. 323. alii cum Ald. *αρχοιτο* & *Φρονεοντο*. Optime Gronov. in his *Φρονιοι* pro *Φρονεοιτο Valkenar*. Allubescit Jonicum *αρχοιατο* & Vind. & Arch., ac paene, ut *η Φρονεοιεν* fuisse olim opiner, adigit. Praecedens *εθνος* non moratur, ut nec similia. Tale lib. 3 113 *το δε ετερον γενος των οιων* — *Φορεουσι Wesseling.* cui quod ad Jonicum *αρχοιατο*, calculum adiicimus. In Ald. Camer. I. II. post *αρχοιτο* nullum comma exstat

εγγενηται) Med. Pass. Ask. Reg. B. ap. *Larcher.* *εν γενηται*, secto in duo, quod aliis in omnibus, verbo *εγγενηται*, quod legitur in Regg. A. & D. ap. Larcher qui probavit iure. Med. *εν γενηται*, quod posuit Gronov. si Graecum esset, in tali phrasi hic certe sensum non admitteret tolerabilem: redibit, opinor, scriptio vera; *αλλα γαρ τουτο απορον σφι και αμηχανον μηκοτε εγγενηται* nullo modo contingere poterat τουτο, *το υπ' ενος αρχεσθαι, η Φρονεειν κατα τωυτο. Valkenar.*

κατα παντα, πλην) *και παντα ειναι πλην* Arch.

Κρηστωναιων) Steph. Byz. in voce. *εοντων* Vind. Arch.

ad

ad Cap. IV.

Post τετεων δε & post τα commata in Ald. Camer. I. II. idem post Τραυσοι δε.

αλλοισι Abest Vind. Arch.; habent ceteri etiam Stob. Serm. 119. p. 607. Post επιτελεουσι punctum Ald. Cam. I. II. post γινομενον σφι comma in iisdem.

τοιαδε) Med. Pass. Ask. Stob. Alii cum Ald. ταδε.

Post δει & εγενετο absunt commata Ald. Camer. I. II.

ανηγεομενοι) Arch. Vind. Paris. A. B. Pass. Ald. Camer. I. II. Brit. A. C. Valla, in Stob. αν ηγεομενοι. In recentioribus Edd. Gronoviana etiam, absurde ανοιγεομενοι, dignissimum obscurissimis inventoris tenebris hoc expulit Wesselingius, credens, operas vocabulo sordes adspersisse, minime a Galeo & aliis detersas.

παντα παθεα) παντα πρηγματα margo Steph. nescio unde.

αποχενομενον) Pass. Ask., quod melius: antea απογινομενον cum Ald. Post παιζοντες τε comma Ald. Camer. I. II.

κρυπτουσι) Stob. Arch. Ask. Vind. Pass. Brit. A. C. ora Steph., olim cum Ald. καλυπτουσι. Obsequor, Wesseling. inquit, schedis & scriptori, cui crebrum: mox c. 8. η αλλως γη κρυψαντες. & lib. I. 140. τον νεκυν Περσαι γη κρυπτουσι· tum lib. 4. 103. Quae quidem abunde videntur.

εξαπαλλαχθεις) εξαλλαπαχθεις Arch.

ad Cap. V.

κατυπερθε Κρηστωναιων) ὑπερθεν Κριστονεων in Stob. Serm. 122. p. 614. vitiose.

τοιαδε) Med. Pass., alii cum Ask. & Ald. ταδε, levi differentia.

εφιλεετο) Pass. Arch. Vind. Brit. A. C. antea εφιλετο. Dorum Aeolumve εφιλετο valeat, ubi poterit: quod reduxi, commatis Jonici. *Wesseling* εφιλεετο ex Aldi potuerat Ed. revocari; quod in alias irrepserat εφιλετο, verbum nobis in Porti Lexicon introduxit velut Jonicum φιλημι, & φιλημαι. Auctor idoneus Heraclides docet Dorica fuisse φιλημι, ποθημι· Aeolica φιλεμμι, ποθεμμι. *Valken.* Post ανδρος punctum Ald Camer. I. II. in quibus comma post κριθη.

ες τον) Med. Arch. Ask. Pass. Vind. & duo Brit. in reliquis & Ald επι τον. Post αλλαι comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. VI.

Comma post Θρηικων Ald. Camer. I. II.

οδε ὁ νομος) recte Arch. aberat olim, Aldo praeeunte, ὁ. Post εξαγωγη punctum Ald. Camer I. II.

τας δε παρθενυς) Desideratur δε in Arch. & Vind. comma post παρθενυς posuit Ald. Camer I. II.

φυλασσυσι) φυλαττυσι Arch.

και ωνεονται) Copulam non norunt Arch. Vind. Post μεγαλων punctum, post και το comma Ald. Camer. I. II.

και το μεν εστιχθαι) Exscripsit Eustath. in Hom. p. 933. 7.

αγενες) αγεννες Pass. Ask. Vulgatum alii cum Eustathio in Dionys. v. 322. & melius. Post εγον-εεν αι comma non habet Ald. Camer. I. II.

εργατην) εργαται Arch.

Post

Post ληϊςυος comma Ald. Camer. I. II. ληϊςυος Ask.

ad Cap. VII.

Post αυτεων abest comma Ald. Camer. I. II. Punctum in his post μαλιςα, θεων.

ad Cap. VIII.

Post αυτεων comma, post αιδε punctum Ald. Camer. I. II. idem in his post νεκρον, & post πρωτον.

κρυψαντες) κατακρυψαντες Arch. Vind. Post εν τω comma Ald. Cam I. II.

δη) deest Arch. Vind. statim αυται ora Steph. Pass. Ask.

ad Cap. IX.

Φρασαι) Φασαι Ald. Cam. I. II. in quibus post ατρεκες comma.

οἱ οικεοντες) abest οἱ Arch. Vind.

περην) τα περην iidem cum Paris. A. B. Ald. Edd neque illi male: τα negligit Med. Ask. Pass, & ηδη duo posteriores.

Post Ιςρε & εοντα commata, post απειρος punctum Ald. Cam. I. II.

Σιγυννας) Σιγυνας Ald. Edd. Σιγυννας Pass. Arch. Valla, Σιγυνναι Brit. A. C. in Med. Σιγυννα & Ask. Perperam sibilantem literam nationis titulo Med. abstulit. Σιγυννοι Apollod. Rhod. IV. 320, Straboni Σιγιννοι, sed in Asia, qui ἱππαρίοις δε χρωνται μικροις δασεσιν — τεθριππα δε ζευγνυσι, prorsus ut hi Europaei, bene Casaubono adnotante, L. XI p. 790. B. *Wesseling.*

εσθητι δε) abest δε Ald. Cam. I. II. Arch. Vind. habent Med. Pass. Ask. Post σωμα abest comma Ald. Cam. I. II.

επι πεντε) και επι Arch. Vind. Post μικρου δε comma Ald. Cam. I. II.

ωκυτατους) οξυτατους margo Steph Ask. Pass. Brit. A. C.

δε) non est in Arch. Vind. post επιχωριους punctum Ald. Cam. I. II. in quibus comma post ιερους & punctum post Αδριη.

επιφρασασθαι) επιφρασαι Arch. Vind.

Σιγυννας) Pass. Arch. Valla. Antea cum Ald. Σιγυνας. — Σιγύνας δ' ων — τα δορατα· merito tamquam adulterina criticis hinc furcillis deturbanda censuit vir summus in Diss. Herod p. 55. Ponitur in his articulus usitato Grammaticis more, qui, iam traditus ab H. Stephano App. De D. A. p. 221., ignoratus tamen homines saepe decepit rerum antiquarum peritissimos; hoc in loco turpissimum in errorem induxerat interpretes Herodoti, quod monuit eruditus auctor des Essais de Critique sur les Traductions d'Herodote p. 157. *Valcken.* Non videntur haec Herodotea, sed iusto officiosioris Scholiastae. Turbant certe orationis seriem, indigna Patre historiarum. Qui quaeso illi οἱ ανω ὑπερ Μασσιλιης Λιγυες, aut, ut Laurentius habuit, Λιβυες, *Poeni?* Somnia Grammatici. Σιγυνους δε καλουσιν οἱ Κυπριοι τα ακοντια interpretes Apollon. Rhod. II. 99. Suidas Σιγυνη και Σιγυνους. τα δορατα παρα Μακεδοσιν. Sic hoc de genere solent, non Herodotus. *Wesseling.* cui cum Valkenario & Larcherio calculum adiicimus, & in marginem, unde in textum irrepserunt, reiicienda haec cense-

censemus. Monet praeterea Larcherius cum Valla & Reg. B. Λίβυες legere.

ad Cap. X.

κατεχευσι) κατεχεύσαι — Ιερε εισι Arch.

ὑπο τετεων) Vind. Arch. Valla cum Reg. A. Larcher. Vulgo ὑπερ cum Ald.

Post μεν νυν abest comma Ald. Camer. I. II. in quibus post ψυχεαι punctum, & post περι comma, idem post αυτης.

κατηκοα) κατοικοα Ald. Cam. I. II.

εποιεε) εποιησε Vind. Arch.

ad Cap. XI.

Post Δαρειος δε abest comma Ald. Cam. I. II.

τε τε Μιλησιε) abest Vind. Arch. & Vallae.

Post Ἱστιαιος abest comma Ald. Cam. I. II.

την Ηδωνων) την Ηδωνιδα Vind. Arch. & Valla. Sumsit hinc Tzetzes Chil. 9. p. 417. Dixit Aeschylus Ηδωνιδα αιαν in Perf. v. 495.. adprobans quodammodo την Ηδωνιδα Arch. & Vind. At receptum c. 124. redibit. Hoc Tzetzae vide Chil. 3. v. 508. Ἡ τις Μυρκινος Ηδωνος προτερον εκαλειτο, ubi res Ηδωνων requireret, nisi eodem modulo iterararetur versus Chil 9. 221. Et talia tamen ex Herodoto. Ecce tibi aliud. Schol. in Thucyd. II. 99. Ηδωνοι και μεταπλασμω Ηδωνες και Ηδωναι· ετως Ηροδοτος. Atqui is Ηδωνες semper. Scripserat Criticus Ηρωδιανος· quemadmodum Cassel. in schedis, monente Dukero. *Wesseling. Myrcinum Edonidem*, Valla, concinit Arch. την Ηδωνιδα recipiet, opinor, Herod. hinc Berkelii firmatur coniectura in Steph. Byz. Ηδω-

Ηδωνιδ' αιαν dixerat Aeschyl. in Perf. v. 495. quaeque sacris operabantur Bacchi, sunt e Latinis etiam poetis Edonides notissimae. Μυρκινος, Ηδωνικη πολις audit Thucyd. IV. c. 107. Ηδωνικον πολισματιον Diodoro XII. c. 68 Darius ap. Jo. Tzetzen Chil. 3. v. 503. Των Κωην (non κωμην) μεν της συμβουλης ἑνεκα της προτερας Εξ ιδιωτου τυραννον ποιησας Μιτυληνης. Τω Ἱστιαιω διδωσι κτιζειν δε την Μυρκινον. *Valken.*

Post αἱρεεται punctum, & comma nullum post Κωης Ald. Cam. I. II.

αιτεει) αιτεε Arch. Vind. post τυραννευσαι punctum Ald. Cam. I. II.

κατα τα ειλοντο) duo Brit. Parif. A. B. Arch. Vind. Ald. Edd. quod servavit Wesseling. vid. lib 2. 99. τα omittit Med. cum Pass. Ask. comma post κατα τα habet Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XII.

Post συνηνεικε abest comma Ald. Cam. I. II.

πρηγμα) Pass. bene. πραγμα antea cum Ald.

Post Μεγαβαζω abest comma Ald. Cam. I II.

ην Πιγρης) post Πιγρης comma Ald. Cam. I. II. Τιγρης και Μαστης Arch. Πυγρης και Μαστης Vind. Πιγρης και Ματτυης ora Steph. Μαστυης Parif. A. B. Ald. Μαντυης Med. Pass. Ask. & Tzetzes Chil. X. p. 427. quod haesitans amplexus est Wesseling. Si vel in optimis libris scriberetur ησαν — ανδρες Παιονες, ego tamen inusitatius m a novatore veterumque poetarum imitatore positum censerem: τοιουτον και παρ' Ἡσιοδω τε, Της δ' ην τρεις κεφαλαι· και παρ' Επιχαρμω, Ην δ'

εφωδιοι

ᾠδιοι μακροκαμπυλαυχενες, [και, Ην δε ναρκαι, — ην δε ζυγαιναι] Τετρακες τε σπερματολογοι, καγλαοι συκαλιδες, Eustath. in Il P. p. 1148. 41. Integros Epicharmi duo trochaicos Athenaei praebuit epitome, vide II. p. 65. E. Interiecta petita sunt ex alio eiusdem comoediae loco, quem habet Athen. VII. p 286. C. conf. p. 278. A. Lacon in Aristoph. Lys. v. 1263. Ην γαρ τωνδρες εκ ελασσως Τας ψαμμας τοι Περσαι. In Epigrammate ap. Aeschin. c. Ctesiph. vulgatur p. 80. Ην αρα κακεινοι ταλακαρδιοι, ubi scribi debuerat η αρα, Non reperietur illud ην, pro ησαν apud alios historicos veteres sic adhibitum: neque tamen ignoro, Herodoteum usum ab Epicharmeis esse diversum; sed illinc multo magis distant, quae prima facie forsan alicui videri possent simillima, qualia multa dedit in doctis suis ad Chariton. collectaneis d' Orvillius. *Valken.*

Post Παιονες punctum Ald. Cam. I. II.

διεβη ες την Ασιην) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Valla: olim cum Ald. διεβη εκ της Ευρωπης ες. Post μεγαλην τε comma Ald. Cam. I. II.

το των Λυδων) το non habet Arch. neque Vind. Post την αδελφεην comma Ald. Cam I. II.

βραχιονος) βραχινος Ald. Camer. I. II. in quibus comma post επελκυσαν.

κλωθυσαν) κλωσαν Ask. & Med. in quo super adscripsit alia manus syllabam σα. Nota sunt ερια κλωσματα, quae levi pollice deducebant αι κατακτριαι. *Valken.* Euripid. κλωστηρ λινυ ap. Polluc. VII. 31. & alia in re Aeschyl. Choeph. v. 505. congruunt. Nic. Damasc. simili in historia νηθυσαν εκ της ηλακατης τον ατρακτον. In Med. & Ask. κλωσαν aut κλωσασαν nullum my-

sterium,

sterium, prius ex κλειω, posterius ex κλοω formarunt, natalibus τȣ κλωθω & κλωσκω indicatis. *Wesseling.* Comma post Περσικα ην Ald. Camer. I. II.

Λυδια) Λυδικα Arch. Vind Valla.

εκ της Ασιης) αυτης Ασιης Arch.

επιμελες δ' ως) Suidas hoc ex loco in v. χρησεται) ex Med. Pass. Ask. conf. L. 7. 213. χρησαιτο Ald. Arch. Vind. duo Brit. Paris. A. B Suidas.

Post οι μεν comma Ald. Camer. I. II.

ηρσε) ηρδε quod explicat εποτιζεν, Eustath. Hom. p. 707. 31. & in ista sede vulgato non est deterius. Αρδειν, hic Aeliano εις αρδειαν αγειν, *potum agere*, multo est usitatius quam αρσαι *Valken.*

ad Cap. XIII.

Θαυμαζων) Θωμαζων Ask. Arch. Post Δαρειος και & post και τα commata, post οψιν punctum Ald. Cam. I. II.

εκη) εχι vel εκι Vind. Arch. Antea ε κη cum Ald. Reduxi εκι, in εκη olim etiam conversum lib. 4. 155. *Wesseling.*

Post τεττεων punctum Ald. Cam. I. II.

οποδαπη) ποταποι ειεν Arch. ποδαπη Ald. Paris. A. Vind. οποδαπη Med. Pass. Ask. Post ημειβετο comma Ald. Cam. I. II.

τι κεινοι) Med. Pass. Ask. cum Arch. Vind. antea τι δη κεινοι cum Ald. Camer. I. II. in quibus comma post εθελοντες, & post ελθοιεν μεν.

η Παιονιη) Citat Eustath. in Hom. p. 359. 37. comma post Παιονιη Ald. Camer. I. II. item post

post Στρυμων. Post αποικοι punctum, post οἱ μεν comma in iisdem.

αυτα) Med. Pass. Ask. ταυτα duo Brit. Arch. Vind. Paris. A. B. Ald. Post ὁ δε comma Ald. Cam I II.

ερωτα) Arch. Vind. Pass. Ask. olim ηρωτα. Post οἱ δε comma Ald. Cam. I. II.

ἑνεκα και εποιεετο) Ald. Arch. Vind. Paris. A. B. copula citra ius deest Med. Pass. Ask.

ad Cap. XIV.

προς Μεγαβαζον) Μεγαβαζῳ Med. Pass. Ask. quo facile carebimus. Post τον comma Ald. Camer. I. II. idem post ςρατηγον post και αυτȣ & τινα τε; quod τε omittitur in Arch.

και γυναικας) και τας γυναικας Pass. Post αυτεων punctum Ald. Camer. I. II.

ἡγεμονας) ἡγεμονα Valla legit, vertitque, *sumto e Thracia duce* *Duces* isti Gallos interpretes deceperunt, ignorantes Herodoto quoque *ducem itineris* dictum ἡγεμονα VIII v. 35 quales plene dixerat ἡγεμονας της ὁδȣ VIII c. 31. & forsan V. c. 111. ubi hoc praebent margo Steph. & Valla: sic vulgo loquuntur recentiores: Juncus apud Stob. p. 93. 43 ; ȣκ ἡγεμονας ὁδȣ τυγχανων, — ȣ ςεγης (male vulgatur ωςε γης) ευπορων, ȣ τροφης· est tamen & ap. Thucyd. ἡγεμων των ὁδων; III. c 98 Alibi Thucydidi talis simpliciter dicitur ἡγεμων, sicut Sophocl Oed. in Col. v. 1538. Eurip Phoeniss. v 1610. Aristoph Pl. v. 1162, sed nemini frequentius quam Xenoph. Zonoras in Lex. & Suidas: Ἡγεμων, ὁ της ὁδȣ ἡγεμενος, Ξενοφων, (K. A. IV. p. 189. 3.)

και

και τον ἡγεμονα δησαντες παραδιδοασιν αυτοισι. *Valkenar.*

εςρατευετο) εςρατοπεδευετο Arch. Vind.

Παιονιην) Μαιονιην Ald. Camer. I. II. prave ex typorum errore.

ad Cap. XV.

Post ἁλισθεντες comma Ald. Cam. I. II

εξεςρατευσαντο) εξεςρατευσαν το προς Pass. post θαλασσης comma Ald. Camer. I. II.

εμβαλλοντας) Med. Pass. Ask. εσβαλοντας Arch. Vind. Paris. A. B. Ald. & Edd., quod recepto non posterius.

τον Μεγαβαζε) τε Μεγαβ. Pass.

συναλισθαι) Med. Arch. Pass. Ask. antea cum Ald. συναλισθεντας.

εσπιπτεσι) επεισπιπτεσι Vind. Arch.

κεινησι) κεινησι iidem.

επιπεσοντες) επεισπεσοντες iidem.

αυτες) ἑωϋτες Pass. Ask. Ald. non omninō prave.

Σιροπαιονες) Arch. Valla. Ali cum Ald. Σεροπαιονες. Sic (Σιροπαιονες) utcunque bene, melius Σιριοπαιονες ex Steph. Byz. in Σιρις & Holstenii suspicione. Oppidum Σιρις η Παιονιη L. 8. 115, consulto ita positum, sicuti & Σιρις ἡ εν Ιταλιη, eiusdem libri c. 62. *Wesseling.* Post Σιροπαιονες τε comma Ald. Cam. I. II. idem post εξαναςαντες in iisdem.

ad Cap. XVI.

περι το) περι τε Pass. Ask.

Οδομαντες) Οδομαντας Arch. Valla — Fuit qui

qui ad istum modum haec, οἱ δε περι — και Δοβηρες, και Αγριανες, και Οδομαντες, και — Πρασιαδα εχοντες, ουκ — corrigebat, omnes extra Paeoniae fines semovens, nimium, ut censeo, caute. Paeones enim olim cis & ultra Strymonem latissime coluerunt, plures nationes complexi ap. Plin. lib. 4. 10. Adhaerent ante illis Doberes & Paeoplae c. 113 Polymniae, haud aliter atque hic. Δοβηρας quoque Παιονικη Thucyd. lib. 2, 98 originem & situm testatur. *Wesseling.*

εν μεση ἑστηκεε τη) Pass. Arch. Ask. Ald. & alii εστηκεε εν μεση.

τους ὑπεξεωτας) τουτους ὑπεξεωτας Arch. Vindob. post ικριοισι comma Ald. Cam. I II.

το μεν) τουτο μεν Arch. comma post αρχαιον Ald. Camer. I. II, quod idem habent post χρεωμενοι, post τω ante ουνομα, & post γαμεων & punctum post ὑπιστησι.

πολλας) συχνας ora Stephan. Passion. Ask. vid. c. 5.

οικευσι) Arch. bene, in ceteris & Ald. οικεουσι tum idem quoque & Vind. τουτον τον τροπον. Post καλυβης τε comma Ald. Cam. I. II.

σπαρτω) σπαρτη Arch. Post κατακυλισθη comma Ald. Cam. I. II, idem in his post ἱπποισι & post των δε.

θυρην την καταπακτην) Ex hariolatione Reiskii την καταρρακτην, & supra θυρης καταρρακτης, *ianuae demissilis*, sive *quae attolli & demitti posset.* Ansam καταπακτη dedit, nusquam obvia & in Thes. Stephani sine pari, quae tamen eadem ac καταπηκτη. Accessit fortasse θυρην ανακλινη, in Vallae Latinis *ianuam resupinaverit*, at pravis:

 siqui-

siquidem ανακλινειν ac ανακλινεσθαι de foribus, cum aperiuntur, quod alias indicare ex Homero & Procopio memini, reversurum Vit. Hom. c. 33. Habet praeterea καταῤῥακτης semper sibi sociatam vim & impetum, uti porta καταῤῥακτοις οχοευς quibus subito demissis occludi poterat, ap. Plut. T. E. p. 705, & pontes καταῤῥακται superne in naves hostium deiecti Appiani B. Civ. V. p. 1141. Qua quidem violentia in ianuis patefaciendis uti vulgo non solent. Sane si schedae veteres καταπηκτην obtulissent, quae tandem querelae caussa? Wesseling.

σχοινω) σχοινιω Vind. sicuti IV. 154.

κεινην) κενην Medic. Passion. Askew. praeter solitum.

Post τες & πεπρακας τε commata Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XVII.

Post χειρωθεντες comma Ald. Cam. I. II, nullum antea post Μεγαβαζος δε.

Post Μακεδονιην abest comma Ald. Camerar. I. II.

κεινον) εκεινον Arch. Passion. punctum post στρατοπεδω Ald. Cam. I. II.

δε ετοι) δη ετοι Arch.

Δαρειω βασιλεϊ) τω βασιλεϊ Δαρειω Arch.

εκ της) negligit Arch. male. Post λιμνης comma Ald. Camer. I. II.

συντομος καρτα) Malunt συντομον ob συντομωτατον VII. 121. συντομα της οδε lib. 1. 185, sed consimiliter Aristotel. Gener. Anim. IV, 4. μη κοιλω περιϊεναι παρεντα την συντομον. Wessel.

πρωτον) Medic. Passion. Askew. ceteri

cum

cum Ald. πρωτα. Post μεταλλον colon Ald. Camer. I. II.

Post προς comma Ald. Cam. I. II. Vir doctus προς εςι ὑπερβαντα, ad structuram recte, repetundum ex narrationis exordio, εςι δε εκ της Πε. — *Wesseling.*

ad Cap. XVIII.

Post Αμυντην comma Ald. Cam. I. II, quod abest in his post αυτεον.

Δαρειω βασιλεϊ) Haec duo omittit Arch. at βασιλεϊ Vind. Valla.

Post ὁ δε comma, post εδιδε colon Ald. Camer. I. II. ταυτα τε Passion. Arch. Vindob. Parif. B. Vall. abest ab aliis enclitica.

καλεει) Arch. Pass. Med. Ask. επι ξεινιας καλεει Vind. olim εκαλεε cum Aldo, quod minime improbum.

φιλοφρονως) φιλοφονως Ald. Cam. I. II, cum puncto post υ.

εγενοιτο) εγινοντο Pass. Ask. Vind.

Post παλλακας comma Ald. Camer. I. II. παλακας Arch. post γυναικας comma Ald. Camer. I. II, quod abest in his post συ γυν.

ξεινιζεις) εξεινισας Arch. Vind.

βασιλεϊ Δαρειω) διδοις δε βασιλεϊ Δαρειω Pass. Ask. In Arch. Vindob. διδοις τε βασιλεϊ, quod maluit Wesseling. Olim cum Ald. Δαρειω δε βασιλεϊ διδοις.

Post Αμυντης punctum Ald. Cam. I. II.

ἐτεος) ἐτεος Arch. Vind. Post γυναικων punctum Ald. Cam. I. II.

ὑμιν και ταυτα) μεν και τιδε Vindob. prius

 etiam

etiam Arch. Post Αμυντης comma Ald. Camer. I. II.

μετεπεμπετο) μετεπεμψατο Arch. Vind.

καλεομεναι) καλευομεναι Arch. Valla.

αντιαι) Arch. Passion. Vind. Ask. alii cum Ald. αντια, quod satis protectum, modo per codd. licuisset. Admissum redibit, non sine controversia, statim, & ἵζοντο αντιοι L. 6. 77. ἱζομεθα αντιοι L. 9. 26. αντιοι ςαθεντες Eurip. Orest. v. 1479 & passim. Dubites vero, reiiculumne καλευομεναι: Arch. & Vallae sit: vocatae venerant, sed iussae, ad rem moribus gentis turpem & insuetam. *Wesseling.*

Post σοφον punctum Ald. Cam. I. II.

παριζομενας) παρεζομενας Passion.

ἀντιας ἵζεσθαι) αντια Arch. Vind. quod Herodoteum, iudice Valkenario, & recipiendum. Abest comma post ἵζεσθαι Ald. Camer. I. II. αλγηδονα Arch. Vituperat dictum Longin π. ὑψ. Sect. 4. p. 38. Attigit idem Eustath. in Hom. p. 433. 29. *Wesseling.*

αναγκαζομενος) αναγκαζομενω Passion.

Post Αμυντης comma, post παριζειν punctum Ald. Cam. I. II, in quibus comma post ἅπτοντο abest.

πλευνως) πλεονως Pass. Arch. Vind.

ad Cap. XIX.

Comma post ὁ Αμυντεω abest, positum post παρεων τε Ald. Cam. I. II.

τε εων) τε deest Arch. Vind. comma post εων Ald. Cam. I. II.

προς Αμυντεα) Arch. Vind. antea cum Ald. Αμυντην, & punctum post ταδε Ald. Cam. I. II.

Etsi

Etsi Αμυντην saepe dederint scribae, optima haec productio, & Jonici saporis, uti Αρισταγορεα, Καιδαυλεα, Μιλτιαδεα, compluresque apud Portum, *Wesseling.*

Συ μεν ω πατερ) ω πατερ συ μεν Pass. Ask. Punctum post προσει. Ald. Cam. I. II.

συνιεις) Paris. A. B. antea συνεις. Ald. Camer. I. II. συν εις. Vid. lib I. 205, tum ὁ Αμυντης Arch. Vind. ὁ vulgo aberat.

πρηξειν) πρησσειν Ask.

ω παι) desiderantur haec duo in Arch. & mox σευ, etiam Vind.

ανακαιομενυ) Arch. cum Valla αναγομενυ. Post εκπεμψας comma Ald. Cam. I. II.

κατ' ανδρας) Med. Ask. Pass. Vind. Arch. Brit A. C. olim cum Ald. προς. Post ἡμεας punctum Ald. Cam. I. II.

ανιχευ) ανιαχευ Arch. cui & Vind. mox τοι abest. Post ποιευμενα punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XX.

ὁ Αμυντης) abest Artic. Ald. Cam I. II & ceteris, habet Ask.

λεγει) Med. Ask. Passion ceteri cum Ald. ελεγε, quod non minus bonum. Post Περσαι colon Ald. Cam. I. II, in quibus comma post ξεινοι.

εςι ὑμιν) Med. Ask. Pass. Brit. A. C. vulgo εςι εν ὑμιν cum Ald. sed εςι non habent Arch. Vind. εν ἡμιν Reg. A. Larcherii, qui in versione eam expressit lectionem.

και ει πασησι) ει απασησι iidem, & μισγεσθαι. Post αυτεων punctum Ald. Cam. I. II, & comma post περι.

 απα-

αποσημαινετε) διασημαινετε Arch. Vindob. cum Brit A. C. Post γυναικας ταυτας abest comma Ald. Cam. I. II.

συνεπαινει) citat Suidas in v. Post εξελθουσαις comma Ald. Cam. I. II.

τηισι γυναιξι) αειθμον τηισι γυναιξι Arch. Post λαιογενεως comma Ald. Cam I. II.

σκευασας) διασκευασας Brit. A. C. Non indigemus composito, quantumvis in Plut. Anton. p. 926. A. γυναικες εις Βακχας, ανδρας και παιδας εις Σατυρας και Πανας διασκευασμενοι. Nostri prius est: ταυτην την γυναικα σκευασαντες πανοπλιη lib. I. 60 & c. 12 huius Musae. *Wessel.*

παρηγε εσω) Arch. Vind. Brit. A. C. Ald. ηγε Medic Pass. Ask tum εσω Brit. A. C. alii εισω. παρηγε reduxi, non oblitus τον δε Κυρον ηγεν εσω lib I. 116, namque repetitione eiusdem verbi Scriptor delectatur saepenumero. *Wesseling.* Post εισω colon Ald. Cam. I. II, in quibus comma post τουτους.

ειστηισθαι) Omnes excepto Med. & Ask. qui ηιστησθαι, & Arch. in quo εσθηισθαι, & τελειη cum Vind

ευχομεν) εχομεν Ald. Cam. I. II, in quibus comma nullum post προς, positum vero post τα.

οια τε) οιον τε Arch. Vindob. Post παρεστι punctum Ald. Cam. I. II.

τα παντων) abest τὸ Askew. Arch. Vindob. Post μητερας comma Ald. Cam I. II.

επιδαψιλευομεθα) Excitat Suid. επιδαψιλευομεθα legens, uti Brit. A. C. Ald. Arch. Vindob. Paris duo In Med. Pass. Ask. επιδαψιλευμεθα. Nollem Med. scripturae primas da-

tas

tas: disconveniunt enim ποιευμενα, ποιευνται, similiaque. De verbo post accuratissimam Hemsterhusii operam ad Lucian. Dial. Mort. XXX. p. 452, adiungo nihil: praeclara istic omnia. *Wesseling*

Post ἡμεων comma Ald. Cam. I. II.

Μακεδονων) Arch. Valla. In reliquis & Ald. Μακεδων. Verius Μακεδονων, sicuti Αιγυπτιων, & της Αιγυπτε ὑπαρχος Lib. 4. 166, & Σαρδιων ὑπαρχος infra c. 25. Λημνιων ὑπαρχος c. 27. Diversa sunt Αμυντης ὁ Μακεδων, & Αλεξανδρος ὁ Μακεδων, & bene habent. *Wesseling.* Absurdissimum ανηρ Ελλην Μακεδων ὑπαρχος mirum videri posset in Herodoto tamdiu ab illis etiam relictum, qui Μακεδονων genuinum in codd. invenerunt flexum; nisi constaret, quantum superstitionis esset imperium in hoc quoque liberrimo literarum genere. *Valkenar.* Commata post ὑπαρχος & τραπεζη Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXI.

Post και αυτοι comma Ald. Cam. I. II.

ἁμα πασι κεινοισι) ἁμα πασι Paris. A. C. Arch. Vind. Brit. A. C. Ald. Valla: ultimum omittunt Med. Ask. Pass. Rediit, quod expulsum citra gravem causam fuit. *Wesseling.*

ηφανιστο) ηφανιζετο Pass. Ask. & Steph. ora. Post μετα δε comma Ald. Cam. I. II.

Περσεων εγινετο) Deest Περσεων Arch. qui εγινετο cum Ask. Pass. Vind.

κατελαβε) habet hinc Suidas in v. quod Editores non animadverterunt. Post τη ante γνωμη comma Ald. Cam. I. II.

Γυγαιη) Γιγαιη Brit. A. C. post ταυτα comma Ald. Cam. I II. δυς ταυτην Arch. Vind.

Βυβαρη Βυβαρῃ ex veteri more adscripto iota Arch. Vind. comma post Βυβαρη non habet Ald. Cam. I II.

τῳ διζημενων) τον διζημενον Brit. A. C. Potuisset ανδρι Περσῃ τῳ διζημενῳ τυς — ex Reiskii divinatione; cui equidem praepono, in Mſſ. hoc silentio, Valkenarii elegantem sententiam. *Wesseling.* Ut suum noster recuperet, spero equidem in codd. inventum iri τῳ στρατηγῳ. Bubares, cui dederit & pecuniam & sororem suam Gygaeam Alexander in matrimonium, dux fuit eorum, qui missi fuerant ad inquirendos Persas interfectos, a patre Megabazo illuc missus, VII 21. Historiae tamen obscurata veritate Iustinus meminit VII. 3 *interfectis omnibus, ignarus rei Megabazus, cum legati non redirent, mittit eo cum exercitus parte Bubarem, ut in bellum facile & mediocre. — Sed Bubares, amore filiae Amyntae captus, omisso bello nuptias facit, depositisque hostilibus animis in adfinitatis iura succedit.* Aut vocem non legit, aut lectam Valla non immerito censuit interpretatu difficilem; quod posuit vir clariss. *uni ex inquisitoribus interfectorum ducum*, tolerari non potest; nam primum nusquam in tota narratione missi septem a Megabazo legati *duce* dicuntur, aut etiam dici poterant; qui suo singuli duntaxat venerant servitio comitati: deinde non nobiles isti tantum Persae perierant, verum διεφθαρησαν αυτοι και ἡ θεραπηιη αυτεων. Ceterum suo iterum more turbavit ordinem vocabulorum Herod qui fuisset naturalis, si sic legerentur collocata: κατελαβε τε (repressit eorum

rum impetum: vid. Abresch. Diloc. Thucyd. p. 509.) Αλεξανδρος, δυς ταυτα (pecuniam & sororem?) Βυβαρη ανδρι Περση, τῳ στρατηγῳ των διζημενων τους απολομενους. *Valken.* Hanc verissimam summi viri emendationem, eamque recipiendam censemus. Nullius sunt ponderis, quae Larcherius contra disputavit.

Post θανατος & καταλαμφθεις comminata Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXII.

τους απο) τους non est in Arch. Vind. Post λεγουσι colon Ald. Cam. I. II.

και δη και) & hoc alterum και desideratur in Arch. Vind

τον εν Ολυμπιη) Omnes cum Edd praeter Med. Ask. Pass qui praepositionem praetereunt. Omitti negligique subinde ante urbium & regionum nomina praepositionem, dictum alias ad lib. 2. 53. Herodotus εν Ολυμπιη solet L. 2. 160. 8. 534. Hellenodicas & eorum collegium Scaliger, P. Faber, Valesius, Perizonius ad Aeliani Var. tali in luce collocarunt, ut tenebricosi nihil duret. Hic eorum tamen nomen ex scholio venisse codd. testantur. *Wesseling.* Τον Ολυμπιας αγωνα Pindarum decet; ne Poetarum quidem imitator Herod. voculam εν omittere poterat, a Florentini codicis scriptore praetermissam. — Aliunde recipietur, opinor, οἱ τον εν Ολυμπιη διεποντες αγωνα Ἑλληνων reiecta voce Ελληνοδικαι, interpretamenti loco posita. — *Valken.*

Ἑλληνων ουτω) Ελληνοδικαι, ουτω cum Aldo ante Wesseling. omnes. Ελληνων Arch. Vindob.

Γυγαιη) Γυγαιη Brit. A. C. post ταυτα comma Ald. Cam. I II. δυς ταυτην Arch. Vind.

Βυβαρη) Βυβαρῃ ex veteri more adscripto iota Arch. Vind. comma post Βυβαρη non habet Ald. Cam. I II.

των διζημενων) τον διζημενον Brit. A. C. Potuisset ανδρι Περση τω διζημενω τους — ex Reiskii divinatione; cui equidem praepono, in MSS. hoc silentio, Valkenarii elegantem sententiam. *Wesseling.* Ut suum noster recuperet, spero equidem in codd. inventum iri τω στρατηγω. Bubares, cui dederit & pecuniam & sororem suam Gygaeam Alexander in matrimonium, dux fuit eorum, qui missi fuerant ad inquirendos Persas interfectos, a patre Megabazo illuc missus, VII 21. Historiae tamen obscurata veritate Iustinus meminit VII. 3 *interfectis omnibus, ignarus rei Megabazus, cum legati non redirent, mittit eo cum exercitus parte Bubarem, ut in bellum facile & mediocre. — Sed Bubares, amore filiae Amyntae captus, omisso bello nuptias facit, depositisque hostilibus animis in adfinitatis iura succedit.* Aut vocem non legit, aut lectam Valla non immerito censuit interpretatu difficilem; quod posuit vir clariss. *uni ex inquisitoribus interfectorum ducum*, tolerari non potest; nam primum nusquam in tota narratione missi septem a Megabazo legati *duce* dicuntur, aut etiam dici poterant; qui suo singuli duntaxat venerant servitio comitati: deinde non nobiles isti tantum Persae perierant, verum διεφθαρησαν αυτοι και η θεραπηΐη αυτεων. Ceterum suo iterum more turbavit ordinem vocabulorum Herod qui fuisset naturalis, si sic legerentur collocata; κατελαβε τε (repressit eorum

rum impetum: vid. Abresch. Diloc. Thucyd. p. 509.) Αλεξανδρος, δους ταυτα (pecuniam & sororem:) Βυβαρη ανδρι Περση, τω στρατηγω των διζημενων τους απολομενους. Valken. Hanc verissimam summi viri emendationem, eamque recipiendam censemus. Nullius sunt ponderis, quae Larcherius contra disputavit.

Post θανατος & καταλαμφθεις commata Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXII.

τους απο) τους non est in Arch. Vind. Post λεγουσι colon Ald. Cam. I. II.

και δη και) & hoc alterum και desideratur in Arch. Vind

τον εν Ολυμπιη) Omnes cum Edd praeter Med. Ask. Pass. qui praepositionem praetereunt. Omitti negligique subinde ante urbium & regionum nomina praepositionem, dictum alias ad lib. 2. 53. Herodotus εν Ολυμπιη solet L. 2. 160. 8. 534. Hellenodicas & eorum collegium Scaliger, P. Faber, Valesius, Perizonius ad Aeliani Var. tali in luce collocarunt, ut tenebricosi nihil duret. Hic eorum tamen nomen ex scholio venisse codd. testantur. Wesseling. Τον Ολυμπια αγωνα Pindarum decet; ne Poetarum quidem imitator Herod. voculam εν omittere poterat, a Florentini codicis scriptore praetermissam. — Aliunde recipietur, opinor, οἱ τον εν Ολυμπιη διεποντες αγονα Ἑλληνων rejecta voce Ἑλληνοδικαι, interpretamenti loco posita. — Valken.

Ἑλληνων ουτω) Ἑλληνοδικαι, ουτω cum Aldo ante Wesseling. omnes. Ἑλληνων Arch. Vindob.

dobon. Eton. Valla. vid. Valkenar. not. praeced.

Αλεξανδρε γαρ) Βελομενε γαρ Αλεξανδρε αεθλευειν και καταβαντος. Ora Steph. Passion. Ask. — Alexandrum οἱ αντιθευσομενοι εξειργον, — φαμενοι ε βαρβαρων αγωνιςεων ειναι τον αγωνα, αλλα Ἑλληνων. sic scribendum arbitror e marg. Steph. pro αγωνιςεων. Macedoniae principem antagonistae εξειργον — *Valkenar.*

Φαμενοι ε βαρβαρων &c.) φαμενοι deest Arch. sed mox αγωνισεων cum Vindob. Brit. A. C. & marg. Steph. olim αγωνιςεων. Detersi sordes orationem turpantes. Nunc ea Graeca est, non prius. Graecis autem solis, non utique peregrinis, hoc est, aliunde quam e Graecia mera & antiqua oriundis, aditum ad Olympicum agonem patuisse, optime hinc colligit eruditiss. Faber Agonist lib. 3. 12. illud etiam συνεξεπιπτε τω πρωτω, ad commissionem sortito fieri solitam, recte applicans, ut prima Alexandri & antagonistae sors exiisse significetur. De Argiva ex Heraclidis Alexandri origine accurate lib. 8. 137. *Wesseling.*

Post Αλεξανδρος δε abest comma Ald. Camer. I. II. Αλεξανδρος μεν δη Vind. Arch.

εκριθη τε ειναι Ἑλλην) εκριθη Ἑλλην ειναι iidem.

και αγωνιζομενος) In his addubito, num forte scribi praestet, και, αγωνισομενος ςαδιον, συνεξεπιπτε *& stadio decertaturi nomen una cum primo nomine sorte excidebat*: hoc mihi significare videtur verbum, alia in re magis usitatum; primum sorte nomen excidit, legitur apud Livium XXIII. 3, ut primam ipsius & antagoni-

fiae sortem exiisse optimus auctor significet: quae verba sunt haec Herodotea tractantis P. Fabri Agonist. III. c. 12 f. qui tamen aliam etiam ponit interpretandi rationem. *Valken.*

ad Cap. XXIII.

απικετο) Gravem typorum errorem ante omnia emendamus, omisit typographus post απικετο sequentia: ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἐνθεῦτεν διαπεραιωθεὶς, ἀπικέτο.

επι τον Ἑλλησποντον) ες Arch. Vind. tum ενθευτεν δε Arch. Vind. ενθευτεν διαπερ. Med. Ask. Pass. olim και ενθευτεν διαπεραιωθεις.

ες Σαρδις) ὡς Σαρδεις Brit. A. C. quo minime opus

Post Μιλησιε & την commata Ald. Camer. I. II, quod idem habent post σχεδιης & post τω ante γνωμα.

Μυρκινος) Μυρκιος Arch. mox μαθων δ' Δ. id. Pass.

κοινον) Med. Ask. Pass. recte. διαι τι alii cum Ald.

εγκτισασθαι) εγκτησασθαι Arch. Vind. Memini, εγκτησιν, sive ius possessionum acquirendarum, saepe in foederum tabulis obviam; in Thes. Muratorii p. MXLIX. 1. ὑπαρχειν δε αυτοις γης και οικιας εγκτησιν, sic oportuit: eadem formula in Demosth. Or. de Corona p. 151, neque multum diversa apud Xenoph. Aer. Graec. lib. 5. p. 555. D. Vulgatumne vero an εγκτησασθαι scribarum peccatum sit, manet in dubio. Receptum simile habet in εκστρατοπεδευσασθαι, εμμαχεσασθαι, εμβοσκεσθαι, aliisque pluribus. Elegans & hoc Taciti Annal. XI. 19,

se ne iussa exuerent; praesidium *immunivit*. *Wesseling*. Neque κτισασθαι alibi memini me legere, neque εγκτισασθαι, hinc in Porti Lexico receptum. Variant in talibus scripti Codd. & hic forte dabunt εγκτησασθαι, veram, ut autumo, lectionem. Quam a Dario petierat Mileti Tyrannus Histiaeus in Edonide regionem, Μυρκινον dictam, impetravit, V. c. 11. βουλομενος εν αυτη πολιν κτισαι: in urbe condenda deprehendit occupatum Megabazus, &, simulatque Sardes venisset, docet ille regem minus fecisse prudenter, qui permiserit, hominem Graecum in Thracia εγκτησασθαι πολιν, *urbem sibi condendam acquisivisse*. Frequenter occurrit in monumentis etiam lapideis εγκτησις: quo sensu docebit ὁ πανυ Ti. Hemsterh. in voce εμπαμμω, occasione vocis εμπασεις, ad quam vid. Alberti. Quidquid agrorum, seu aedium quis in terra sibi patria compratum possidebat, voce κτηματων significabatur, εγκτημα possessio dicebatur in regione peregrina, εγκτησις ius istiusmodi sibi possessionis acquirendae. Κτηματα sic & εγκτηματα distinguit Demosth. p. 53. §. 42 & Ulpian. hinc Ammonium, ut in addendis notatum, emendavit H. Valesius Emend. IV. c. 9. Εγκτηματα talia memorantur Numeror. XXXI. 9 vocum collectoribus praetermissa. Scripsisse videtur Andocid. de Pace p. 25 20. Χερρονησον και τας αποικιας και τα εγκτηματα, (vulgo εγκληματα) ἱνα απολαβωμεν: talia sunt, quae Xenoph. vocat Απομν. II. p. 441. 19 τα εν τη ὑπερορια κτηματα, opposita τοις εν τη Αττικη, sive τοις εγγαιοις. Verbum legitur Genes. 34. 10, ubi Emmor ad filios Jacobi, ἡ γη, inquit, πλα-

πλατεια, εγκτασθε εν αυτη. Demosth. c. Polyclem p. 667. 13 meminit των τε δημοτων και των εγκεκτημενων. hi sunt, qui in domibus non suis praedia vel agros possidebant. *Valken.*

ιδη τε ναυπηγησιμος) post ιδη τε comma Ald. Cam. I. II. ἱνα τε ιδη ναυπηγησιμος εςι αφθονος Arch.

μεταλλα αργυρεα) μεγαλα αργυρεια id. Vindob. Valla.

Post τυτο & το commata Ald. Cam. I. II.

εκεινος εξηγεεται) κεινος Brit. A. C. εξηγεεται Arch. Ask. Vindob. Post ἡμερης comma Ald. Cam. I. II.

συ τοινυν) συ νυν Arch. Pass. Ask. Vindob. Brit. A. C. ora Steph. vid. Lib. I. 209, alii συ τοινυν. Post παυσον punctum Ald. Cam. I. II.

απιξεται) Pass. Arch. Ask. vulgo απιξηται.

ad Cap. XXIV.

Δαρειον) τον Δαρειον Vind. Arch. Post μετα δε comma Ald. Cam. I. II.

αγγελον πεμψας· πεμψας αγγελον ες την Μυρκινον ὁ Δαρειος Pass. Ask. Corrigitur *Lipsiae* μετα δε αγγελων vel αγγελυ. cohaerere enim cum ελεγε. Nuntiabit ipsi per nuntios. Atqui μετα δε loco μετα δε ταυτα, *post deinde*, Ιακον est, sicuti μετα sine additamento, teste Galeno in Hippocr. de Rat. Vict. p. 84, & sexcenties in Musis. Crebra quoque de nuntiis & literis πεμψας Δαρειος ιππεα — ελεγε ταδε. L. IV. 126 & Tomyris πεμψασα κηρυκα ελεγε ταδε L. I. 206. *Wesseling.* Post ταδε punctum Ald. Cam I. II, in quibus colon post λεγει.

Φροντιζων) Φοντιζων ex errore librarii Ald. Cam.

Cam. I. II, in quibus comma post πρηγμασι, & post τουτο δε, & post λεγοισι.

απικνεο) απικεο, Pass.

ες τας Σαρδις) Pass. Arch. Vind. Brit. A. C. aberat articulus quem & Ald. non habet.

Post δε οι comma Ald. Cam. I. II, in Pass. οι deest, δε γε ελεγε Arch. Post ταδε colon Ald. Cam. I. II, in quibus post εινεκεν comma.

χρημα) πρηγμα Arch. Vind. Post επεζητηθα comma Ald. Cam. I. II, idem post ιδεειν τε & post απικεσθαι.

μοι απικεσθαι) Bonum foret, modo schedae faverent, ες λογους σοι — At reluctantur cunctae, regiae auctoritatis & eminentiae specimen ostentantes. *Wesseling.*

Comma post τιμιωτατον, sed nullum post φιλος Ald. Cam. I. II.

τε και) deficiunt duo ista Vindob. Arch. Post ευνοος punctum Ald. Cam. I. II.

τα τοι) τα τε Vind. Arch.

τα εμα) Passion. Ald. quod convenientius; vulgo τα' μα.

Post των comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXV.

κατάςησας) Arch. Vind. Pass. Ask. cum Reg. A. & B. Larcher. In Ald. & aliis καταςησαμενος.

Αρταφερνεα) Αρταφρενεα Ask. & Pass. semper, Valla, saepeque alii in seqq. — Mss. Αρταφρενεα, eiusdemque filium Αρταφρενεα τον Αρταφρενεος παιδα nuncupant L. 6 94 & 7. 74. Eadem nominis scriptura in Aeschyli Pers. v. 21 & ceu Graeca esset origine, v. 769 Φρενες γαρ αυ-

ωυτε θυμον ιακοσεοφων· clarius ibidem Critici, Αρταφρενης εξ ετομολογιας λεγεται ο τας φρενας εχων αρτιας και ακεραιας. Male, ut opinor, in Persico hominis titulo, cui similis Ιυταφρενης in schedis lib. 3. 70. At Μεγαφερνης, Τισσαφερνης, & Persica plura, eorum scriptionem sollicitandam negant. Placuit κατασησαι, sicuti lib. 7. 105 και υπαρχον εν τω Δορισκω τετον κατασησας; & huius Musae c. 94. Nam κατασησαμενοι τυραννον c. 92. 1, usu discrepat. *Wesseling*. Post ομοπατριον abest comma Ald. Cam. I. II, nec habent post Σεσα.

σρατηγον ειναι) ειναι σρατηγον Arch. Pass.

παραθαλασσιων ανδρων) παραθαλασσιων sine ανδρων vocabulo Brit. A. C. quae absentia ingrata non foret, nisi iterum σρατηγος δε των παραθαλασσιων ανδρωπων L. 7. 135. *Wesseling*. Post τε ante τον πατερα comma Ald. Cam. I. II. Absunt commata post Σισαμνην & Καμβυσης.

ανθρωπηιην) ανθρωπην Pollux II. 5. Eustath. vulgatum habet in Homer. p. 374. 35. Post δερμα comma Ald. Cam. I. II.

ετάμε) ετεινε Ald. Camer. I. II, in quibus commata post θρονον, post ες τον & post ιζων.

ιζων) πρoκατιζων legit Priscian. Gramm. lib. 18. p. 1174 & 1178, quod est lib. I. 14.

εδικαζε) εκαθιζε Brit A. C. absurde.

εντανυσας) εντανυσας Arch. Post τον ante αποκτεινας comma Ald. Camer. I. II, idem habent post εν τω.

ad Cap. XXVI.

Βυζαντιες) Βυζαντιας Arch. Vind. qui posterior ειλε και, comma post ειλε Ald. Cam. I II abest

abest his comma post Αντανδρος, sed insertum post Λημνον τε.

υπο πελασγων) respexit Eustath. in Perieg. v. 347, conf. L. 6. 138.

ad Cap. XXVII.

Post Λημνιοι comma Ald. Camer. I. II, in quibus punctum post ευ, & post αμυνομενοι commā, quod post ανα χρονον abest, puncto post εκακωθησαν posito. Eodem modo interpungunt H. Stephanus in edit. I 4. Larcher recte. Vid. Viger. de Idiotism. c. 9. sect. 1. reg. d. p. 515. 516. ευ negligit Arch. cum Vind.

Post αυτεων comma, nullum post Λυκαρητον Ald. Cam. I. II.

Σαμȣ) Σαμον Arch. Post ηδε punctum Ald. Cam. I. II, in quibus comma post ηνδραποδιζετο.

λειποςρατιης) λειποςρατιη Arch.

τον Δαρειȣ ςρατον, τον απο) τȣ Δαρειȣ ςρατον απο Pass. post αποκομιζομενον punctum Ald. Cam. I. II.

μεν νυν) duo haec absunt Med. Ask. Pass. qui omnes ετος δε τοσαυτα. Post χρονον comma Ald. Cam. I. II.

ανεως κακων ην) Lycaretum haec, αυτη δε οȣτȣ ηδε, si tangunt, quae plerorumque opinio, sequentia violentae eius mortis caussam explicabunt: tum ανεως κακων ην necessario mutationem subibit, daturam aut αινως κακωθη, *dira perpessus est*, ex Pavii hariolatione, aut αναπλεως κακων ην, *malis coopertus est*, ex mea olim, aut ανευ κακων, ut Portus; aut aliud quidpiam consimile: neque enim id, quod legitur, ad

ad necem ducit truculentam. At de Lycareto mollissime scriptor τελευτᾳ, nulla flagitii adspersa macula, neque, ut alioqui solet, κακως τον βιον τελευτα. Lenino praeterea is praeerat, orae maritimae nequaquam, sed Otanes, τοτε διαδοχος γενομενος της στρατηγιης Megabazi, qui quidem Persa origine, & memor paterni supplicii, alios neglectae in Scythas militiae, nonnullos ob divexatos post infaustam expeditionem Persas arcessere potuit, ad opprimendos certe hoc colore uti. Bene de illo τοσαυτα εξεργασατο στρατηγησας, *haec in praefectura designavit.* Ex his consequens est, ut ανεως κακων ην de Otane dicatur. Hesychius ανεω, αφωνοι, εννεοι, ex Poeta Il. γ. 84, ubi Schol. ἡσυχοι, ανευ ιωης, τουτεστι, φωνης και θορυβου. Addit Alberti, dictum Nostri elegans esse, atque ab aliis non intellectum. Mihi de prima voce dubitatio nulla: qui utramque coniunxerit, nullum novi. Id constat, multa Herodotum sibi priva habere, & florente Jonismo vigere potuisse, quae ob desuetudinem nobis molestiam creant. Utcunque fuerit, in constantissimo codd. consensu acquiescam, donec melior & hilarior adfulserit lux. Reiskii suspicio ανεσις κακων ην, laude non caret. *Wesseling.* Cum vicinis ista, me iudice, non satis apte cohaerent Quae sequuntur παντας ηνδραποδιζετο — usque ad στρατηγησας, illa non Lycaretum, sed spectant Otanem, τον των παραθαλασσιων στρατηγον, qui Megabazo successerat: forte versus aliquot hic interciderunt. — Ανεως κακων non videtur Eustathio lectum, Homeram vocem ανεω saepe tractanti, quam poeticam censet λεξιν, και ασυμ-

ασυμβολον εις λογον πεζον· Reiskio quod venit in mentem ανεσις κακων, mihi quidem non displicet. *Valkenar.* Cum duumviris his sentit Larcherius ad Otanem haec referens, non ad Lycaretum, recepitque cum Barreo in Commentar. Acad. Inscr. T. XII. Hist. p. 180 & 181 emendationem Reiskianam ανεσις κακων, quam quoque Germanicus interpres Degenius expressit. Nobis maxime videtur verisimile, caussam mortis Lycareti, post voces αυτη δε τουτου ηδε excidisse, & ad Otanem sequentia: παντας — esse referenda.

ad Cap. XXVIII.

Post κακα punctum habet Ald. Cam. I. II, comma eaedem post τουτο μεν.

ὁ Ναξος) ην αξιος in Pass. & Arch. tum ευδαιμονιην Arch.

αυτον) desit Arch.

ταμαλιστα) τα μαλιστα Vind.

κατηρτισαν) ora Steph. Pass. Ask. & duo Brit. alii cum Ald. κατηρτισαντο. Syllabam deletam male geminatam, ut legatur κατηρτισαν, quod praebet margo Steph. quodque paullo post recurrit, ούτω Μιλησιους κατηρτισαν Parii, quos sibi diffidentis Milesii pacis sumserant reconciliatores, καταρτιστηρας, qualis Cyrenaeis fuerat Demonax Mantinensis IV. c. 161 φιλους διαφερομενους καταρτιζειν legitur apud Stob. p. 20, 46 & alibi. Propriam verbi vim in scissis resarciendis sitam proprius respicit Herodotus V. c. 106 ινα τοι κεινα παντα καταρτισω ες τωυτο·

pro-

prouti legitur in MS. & recte scribit Wetsten. in Matth. IV. 21. *Valkenar.*

των) abest Arch. Vind. Pass.

ad Cap. XXIX.

οἱ Παριοι) Arch. aberat antea, nec habet Ald.

αριςοι) οἱ αριςοι Pass. Ask.

ες την Μιλητον) omittunt Brit. A. C.

δη) desit Arch. Vind. post την χωρην punctum Ald. Cam. I. II.

διεξιοντες) διεξελθοντες Arch. Vind. alterutrum glossa.

ὁκως τινα ιδοιεν ανεςηκυιη) Adstipulor Reiskio & Abreschio, εν ανεςηκυιη primitus fuisse arbitratis, praepositionemque a praeeunte verbo absorptam: neque improbo ανεςηκυιην χωρην de *neglecta* & *desolata* regione, etsi ap. Themistium, quem Abresch. subministravit, Or. XXII. p 280 τοπος ὑψηλος τε και ανεςηκως. Clarum est, χωρην αναςατον hic indicari. *Acclivis regio* debetur Gronovio, neglexerat Valla. *Wesseling.*

τε δεσποτεω) articulus non est in Arch. post αγρε punctum posuit Ald. Camer. I. II, quae comma habent post των ante ἑυρον & punctum post εξεργασμενες, comma iterum post επιμελησεσθαι.

ὡσπερ των) Med. Pass. Ask Vindob. Arch. Brit. A. C. vulgo ὡσπερ και των cum Ald

τετοις) τετων Arch. Pass. Vind. Ask. ora Steph. abest a Brit. A. C. vid. c 33.

ετω Μιλησιες) Μιλησιες ετω Pass. Ask.

ad Cap. XXX.

των παχεων) παχεις hinc sumsit Suid. & Poll. Post δημε punctum, post φυγοντες δε comma Ald. Camer. I. II, quae post Αυσαγορεω punctum, post τον comma habent.

ὁ Δαρειος) desideratur artic. in Pass. Ask.

ην Μιλητε) ην της Μιλητε Arch. Vindob. punctum post Μιλητε Ald. Cam. I. II.

δυναμιν τινα) *Aliquantum copiarum;* Valla. Fac tantillum petiisse copiarum. qui noverant οκταν. σχιλιην ασπιδα Ναξιοισι ειναι, unde tandem pendebunt sequentia και κατελθοιεν ες την ἑωυτων; an ab εδεοντο; Non opinor: voculam τινα mutemus in ἱνα· ut exules Naxii rogarint Aristagorem, ει κως αυτοισι παρασχοι δυναμιν, ἱνα κατελθοιεν ες την ἑωυτων, *vellet ne sibi copias dare, ut in patriam possent restitui:* voce depravata, και necessario debebat interseri. Saepissime, quando praecedit ει, subiectum ἱνα iungitur optativo: necesse non arbitror, ut in eam rem exempla congeram. *Valkenar.* Emendatio sine dubio verissima, recipiendaque. Subscripsit ei quoque *Larcherius.*

κατελθοιεν) κατελθη regius B. Larcher. Post ἑωυτων punctum Ald. Cam. I. II.

επιλεξαμενος) Citat Suidas in v.

την Ἱστιαιε) τε Ἱστιαιε Arch. in Pass. non est artic.

Post προσεφερε punctum Ald. Cam. I. II. προσεφερε Arch

Φερεγγυος) Exscripsit Suidas in v. Post μηχανησομαι δε abest comma Ald. Camer. I. II, quae punctum habent post ποιευμενος, & post τηδε.

Αρταφερνης) Αρταφρενης ora Stephan. & in seqq.

ὁ δε Αρταφερνης) negligunt nomen Brit. A.C.

Υςασπεος) Υςασπεω Arch. Vind. vid. L. 3. 70. Post πολλην comma Ald. Cam. I. II, punctum in his post νεας, & comma post των ante αν.

χρηζωμεν) χρηϊζωμεν Arch.

προσεθεσαν) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Brit A C. προσεθεντο Ald. Edd conf. Gronov. qui: Consideravit hunc locum Portus; & quidem multa cum attentione in lexico velut Herodoteae loquutionis specimen, pro communi συνταξει commendare, aut etiam alicui adhaerere. Verum in Mſ. Med. legebam προεθεσαν; quod ipsum activum notatur ex 3, 62 ετι μοι διεχρηζαο το τοι προσεθηκα πρηγμα —

ὑπισχεσθαι) ὑποσχεσθαι Arch.

Post διαλυσοντες comma Ald. Camer. I. II, idem post τα ante αν & post ὡς δε, punctum post νησιωτας, comma post Κυκλαδων in iisdem.

ad Cap. XXXI.

νησος) Praetereunt hanc vocem Med. Pass. Ask. An non ridiculum, hoc Geographiae vocabulo iam uti apud virum maris Aegaei satis peritum? Non est haec remota ab Asia, ut de Euboea mox convenientius sit, ea descriptione uti. Quidquid sit, certe vox ultima non est in Mſ. Gronov. Laudare non debeo codd. e quibus νησος exulat. Persae cum Cycladum insularum nullam tenerent ditione, qui potuit Aristagoras, nisi imprudenter, Naxum, tacita illius positura & indole, Persae occupandam pro-

pinare? De Cyclad. Eustath. in Perieg. v. 525 & eo prior Strabo lib. X. p. 743. B. *Wesseling.* Post νησος comma Ald. Cam. I. II.

δ᾽ ενι) δε εχει Arch. Vind. Parif. A. B. δ᾽ εχοι Ald. Brit. duo cum Edd. quod nunc est, debetur Med. Ask. Pass. prioribus conspirat Eustath. ad Perieg. v. 525. p. 211. Quandoquidem Eustath. et tot membranae. χρηματα δε εχει dilucide ostendunt, eo in dissensu electionis arbitrium est Accedo Gronovio, editumque amplector. Sic lib. I. 181 αγαλμα δ᾽ ουκ ενι ουδεν αυτοθι ενιδρυμενον· & c. 183 ενθα αγαλμα μεγα του Διος ενι κατημενον χρυσεον. Plura se ultro offerent, collecta a Raphelio in S. Paulli Ep. ad Gal. 3. 28. *Wesseling.*

Post ανδραποδα colon Ald. Camerar. I. II, comma habent post ποιησαντι & post τουτο μεν.

χρηματα μεγαλα) μεγα χρηματα Arch.

δικαιον Med. Ask. Pass. reliqui cum Ald. δικαια. Nolo, rixosus ne videar, hoc proscribere, probe gnarus, ab Aldo si δικαιον venisset, & Florentiae δικαια maluissent, primas fuisse ablaturum. Olim certe ita loquebatur. Noster lib. 8. 111 ουτω τε σφι καρτα δοτεα ειναι τα χρηματα· & 9. 22 ου ποιεετε δικαια επι τους πατερας στρατευομενοι. Thucyd. 8. 106 και ενομισαν σφισιν ετι δυνατα ειναι τα πραγματα — περιγενεσθαι. *Wesseling.*

εστι abest Arch. Vindob. Brit. A. C. Ald. habent Med. Pass. Ask.

προσκτησεαι βασιλεϊ) βασιλεϊ προσκτησεαι Ask. Passion

αυτην τε Ναξον) την τε Ναξον Arch.

Παρον τε) Omittitur τε in Arch. Vindob. Ask.

Ask. Pass. Post τε & post Ανδρον commata Ald. Cam. I. II.

καλευμενας) καλεομενας Arch. punctum post vocem ponit Ald. Cam. I. II.

ὁρμεωμενος) ὁρμωμενος Arch.

χειρωθηναι) αἱρεθηναι ora Steph. Arch. Vindob. Ask. Pass. quod glossam olet. Conf. c. 97. *Wesseling.*

εξηγητης) εξητης Arch. ex compendio scripturae. Melius Suidas in voce, haec citans. Post αγαθων colon Ald. Cam. I. II.

αντι δε) αντι γαρ ἑκατον Arch. Vind. Brit. A. C. των abest etiam Med. Ask. Pass. qui cum M. αντι δε; ex Aldo αντ. γαρ των ἑκατον.

τυτοισι και αυτον) και τυτοισι και αυτον βασιληα Arch. Vind. και αυτον etiam Med. Passion. Askew. & Suidas in Συνεπαινος. Antea ex Aldo και τον.

ad Cap. XXXII.

απηνῃ) Medic. Ask. Passion. In Ald. & aliis απηνει.

Αρταφερνης) Αρταφρενης Pass. Ask. Vind. & plerumque.

ὑπερθεντι) Exscripsit Suidas in voce.

διηκοσιας) εβδομηκοντα Suidas, ex confusione literarum σ & ο, ut bene Portus. *Wesseling.*

τε) deest Arch. Vind. Post τε ante Παυσανιης comma Ald. Cam. I. II.

Κλεομβροτυ) Κλεομβροτεω Arch. Voluit Κλεομβροτεω, ut Κροισεω &c.

αληθης γε ὁ λογος) αληθης γε εςι ὁ Ask. Passion. Arch. Vind. & margo Steph. quod addi

 pote-

poterit. Non reluctabor, ubi ex scriptis γε εςι accesserit. *Wesseling.*

ad Cap. XXXIII.

Post Αρισαγορεα comma Ald. Camer. I. II. Enclitica non est in Arch. Pass. Ask. qui duo Αρισαγορην, prave, vid. Eustath. in Hom p. 234 18, comma post ςρατιην Ald. Cam. I. II, idem post Ναξιες.

Καυκασα) Medic. Ask. Pass. Valla. Ceteri cum Ald Καυκασον.

συνηνειχθη γενεςθαι) punctum hic posuit Ald. Cam. I. II. συνενεχθη Arch. Vind.

νεος) νεως Arch. & ter quidem. Post nonnulla δεινον τι ποιησαμενος omnes. Post τω ante ονομα comma Ald. Cam. I II

δια θαλαμιης) δια Suidas non habet, his usus in θαλαμιδιοι.

διελοντας) nonne ad sententiam διελωντας accommodatius? διελωντας — κατα τετο, ad hunc modum per navis foramen traiicientes, ut caput &c. simili confusione εξελοντα Πεισιςρατιδας & εξελωντα membranae lib. V. 63. Vulgatum ex Hesychio διαμερισαντας, διανειμαντας iudicabit. *Wesseling.*

Post Αρισαγορη & δησας commata, post λυμαινοντο punctum Ald. Cam. I. II, in iisdem post ελθων comma; punctum post Περσην.

παραιτεετο) παρητειτο Schol. ad Com. Vesp. v. 1249, & Suidas in isto verbo, etiam alia mutans. Comma post των ante εδεετο Ald. Cam. I. II.

εσπερχετο) επερχετο Arch. Vindob. Valla:

ma-

male. Post Αριςαγορη punctum Ald. Cam. I. II, in quibus comma post ὁ δε.

σοι δε) συ δε Arch. Valla, *quid tibi, inquit, est cum istis negotiis?* Noverat vir doctiss. non sic loqui solere Romanos: sed, *quid istbic tibi negotii est?* &, *quid tibi cum istis est negotii?* Non aliter Graeci solent Videor mihi suum Herodoto restituisse corrigendo: Σοι δε και τουτοισι πρηγμα τι εστι? ου σε απεπεμψε — *Quid vero tibi cum his est negotii?* an non te misit. — Jam primum vide mihi quaeso quantilla sit mutatio, ex τουτοισι male repetitum, ut millies evenit, τοισι delevi. deinde πρηγμα in talibus est ex more recepto; saepius tamen omitti solet, ut apud Latinos. Quod apud Terentium, *Quid tibi rei mecum est?* apud Plautum dicitur, *Quid mecum est tibi?* Stich, II. 2. 9, eadem ellipsi Liv. 8. 25. *Lucani atque Apuli, quibus gentibus nihil ad eam diem cum Romano populo fuerat, in fidem venerunt*. plene loquitur Herod. V. 84 οἱ δε Αιγινηται εφασαν σφισι τε και Αθηναιοισι ειναι ουδεν πρηγμα qui locus vel solus, ut puto, correctionem satis adfirmaret. Demosth. qui c. Aphob. p. 517. 48 scripserat, τι τῳ νομῳ και τῃ βασανῳ; plene dixit pro Coron. p. 186 διομνυμενος μηδεν ειναι σοι και Φιλιππῳ πραγμα. Comicus Nicomach ap. Athen. VII. p. 291. B. Εςω γεωμετρικη δε και σοι πραγμα τι; Variat structuram Plutarch. T. 2. p. 52. C In eundem sensum Comicus ap. Stobaeum p. 501. 4 τις γαρ κατοπτρῳ και τυφλῳ κοινωνια; Philostr. p 662 Σοι δε τι και Πρωτεσιλεῳ κοινον; hoc in talibus multo frequentius tantundem valet, ac in Herod. πρηγμα. *Valken*, cuius cum Larcherio in sententiam transimus,

mus, & hanc emendationem recipiendam ducimus.

ᾗ σα) Med. Pass. Ask. Arch. in aliis & Ald. ᾗ δε. Post πλεειν τη comma Ald. Cam. I. II.

Post Αριςαγορης punctum Ald. Camer. I. II. ὁ Αρισαγ. Pass. nec pravo.

Φραξαντας) Φρασσαντας Pass.

ad Cap. XXXIV.

συνενεικαντο) συνηνεικαντο Pass. Vindob. Post τειχος punctum Ald. Camer. I. II. Abest his comma post παρεσκευασαντο δε, & colon ponunt post πολιορκησομενοι.

σιτα και ποτα) Med. Ask Arch. Pass. alii σιτια ut Ald. quae frequens scriptionis commutatio.

και τειχος) και το τειχος Pass. Brit. A. C. Ista duo ex anterioribus, ut hariolor, huc migrantia, si deforent, neutiquam reducerem. Turbant orationis habitum & iuncturam, sive σαξαντο cum Valla & Porto ex σαξασθαι, farcire, seu ab σωαξασθαι derivaveris. Prius insolitum mihi quid praefert, respuitque σιτα και ποτα, non profecto ita farcienda sarciendaque, ac το τειχος fortasse; posterius, ista si exulent, aut ες τειχος, quae Reiskii suspicio, probatur, vero non disconveniet. Ipsemet scriptor viam emunit L. I. 190, Babylonii προσαξαντο σιτια ετεων καρτα πολλων, ante plurium annorum commeatum importarunt, & VIII. 20 ουτ' εξεκομισαντο ουδεν, ουτε προεσαξαντο Euboeenses. *Wessel.* Non miror, in forma verbi, Grammaticis haud animadversa, Vallam, Portam, similesque haesisse literatores; ille *murorum refectionem,* quam

quam ἐπισκευην vocant, significari credidit: Portus reddidit, *muros muniverant*. retulitque ad σαττειν. Verum vidissent, si similia comparassent Herodoti: l. c. 190, Babylonii κατειληθησαν εχε τε αστυ, in urbem autem, obsidione praevisa, προεσαξαντο σιτια ετεων καρτα πολλων, *iam ante comparaverant multorum annorum commeatus*, id ipsum Portus etiam adnotavit, intellexitque VIII. c. 20 ετε εξεκομισαντο εδεν ετε προσαξαντο. Non facile reperietur, qui praeter Herodotum adhibuerit αξασθαι, εσαξασθαι, προσαξασθαι. Quae habet ηκται & εσηκται, illa reperiuntur & apud alios istius etiam aetatis. — Jam vero και τειχος ab imperito positum suspicor, & ab Herodoto scriptum: ad oppugnationem autem tolerandam sese paraverant, και σιτια και παντα τα τειχος εσαξαντα, id est ες το τειχος ηξαντο, & esculenta potulentaque curaverant intra urbem importari — Primum εσηνεικαντο τα εκ των αγρων ες το τειχος· ex agris omnia comportaverant in urbem, quae quidem essent mobilia; pro more degentium in istiusmodi regionibus, in quibus una praesertim urbs tantum esset muro munita: de Naxiis locupletibus scribit Aristoteles in Rep. Naxior. ap. Athen. 8. p 348. A. των παρα Ναξιοις ευπορων οι μεν πολλοι το αστυ ωκεν, οι δε αλλοι διεσπαρμενοι κατα κωμας. Eadem ratio fuit in Attica; saepius itaque leguntur in historia quoque recentiori tempore Philippi & Alexandri (Demosth. p 140. 68. Diod. Sic. T. 2. p. 162) omnia mobilia e pagis in Athenas Attici comportasse, in primis bello Peloponnesiaco: praeter Thucydidem testis est Aristophanes Equ. v. 789,

789, 802. Ἀχ. v. 72. Ειρ. v. 631. Schol. δια τας συνεχεις των πολεμιων εισβολας εσκευαγαγησαντο εις την πολιν δε εκ των αγρων. *Valken.* Reiskianam probavit coniecturam Larcherius, quam haud necessariam ducimus. Valkenarianamque praeferimus explicationem, emendationemque eius και σιτια και ποτα το τειχος εσαξαντο ducimus recipiendam.

παρεσκευαδατο) παρεσκευαζοντο Arch. Pass. Ask. Vindob. & ora Steph. Vulgatum tuentur Med. Brit. duo, Ald. & Eustath. ad Homer. p. 234. 21, comma post vocem habet Ald. Cam. I. II, post τεσσερας in his punctum.

κατεδεδαπαντο σφι) καταδεδαπαντο Arch. neglecto, ut saepe, augmento.

τειχεα τοισι) τειχεα σφι τοις Arch.

απαλλασσοντο) απαλλασσαντο solus Medic. Male Med. eveniat, cuius imperio Graecis inauditum απαλλασσαντο sermonis ornatum foedavit. Sexcenties illibatam sedem, quod restituimus, tuetur, & inconsulto unius iussu novam induere speciem debuit? *Wesseling.*

ad Cap. XXXV.

εκπληρωσαι) εκτελεσαι marg. Steph. Arch. Vindob.

απαιρησεσθαι) απαιρεθησεσθαι Med. Askew. Pass. αφαιρεθησεσθαι Vind. Arch ex Ald. Paris. A. B. απαιρησεσθαι, απαιρεθησεσθαι instauratum a D'Orvillio ad Charit. lib. I, 12. p. 127 laudibus fertur. ego απαιρησεσθαι non adspernor; tritum enim olim, cui passivum recentiorum acumen substituit crebro. Dederat Aldus πολλον ελασσωσεσθαι lib. 6. 11 maluerunt ελασσωθησεσθαι:

θαι: Talium copiam post Kusterum & Dukerum conduxit Hemsterhusius ad Thomae Τιμησεται & Piersonius in Moerid. p. 367. *Wesseling.*

αερωδεων τε) αερωδεων δε Ask. Arch.

ουδαμως) ουχ Brit. duo, servat receptum Aeneas Tact. p. 1704 edit. Gronov. haec describens.

αποξυρησας) αποξυρεισας Arch.

επεαν) επην id. & Pass. Vind.

εποιεε) εποιησε Arch. Pass. Vind. spectavit haec Nonnus ad Gregor. Naz. Stelit. II. p. 162. Post Σουσοισι punctum Ald. Cam. I II, colon in his post θαλασσαν.

μη δε) Praestat hoc ex Reiskii indicio, atque ita Aldus, cui, praeeunte Wesselingio, accedo, antea μηδε. Mox ουδαμως Brit. A. C.

ad Cap. XXXVI.

Post γνωμην comma Ald. Cam. I. II, idem in his post παντες & post λογοποιος.

καταλεγων) κατα τα λεγων Arch. Post παντα των comma, post αυτου punctum Ald. Cam. I. II.

επειθε) επεισθη Arch. Post ποιεειν comma Ald. Cam I. II.

την Μιλησιων) Med. Pass. Ask. ceteri cum Ald. τὴν των, quod mutatione non indigebat. Post τα ante Κροισος comma inseruit Ald. Camer. I. II.

επικρατησειν) επικρατησας Brit. duo, mox ιτεας plures.

συλησειν) συλησειν Ald. Camer. I. II, in his post αυτοι punctum, post μεγαλα nullum comma.

ει-

εν τω πρωτω) Ask. Arch. Vind. ora Steph. Valla, antea προτερω cum Ald. Non dissentio a MSS. alibi εν τοισι πρωτοισι των λογων L. 7. 93, uti & Strabo lib. 15. p. 1011. B. *Wesseling.* Post γνωμη punctum Ald. Cam. I. II.

πλωσαντα ες Μυουντα) πλωσαντες Μυουντα Brit. A. C. Post απηλθον comma nullum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXXVII.

Ολιατον Ιβανωλιος) Ολια τον Brit. A. C. & Ιβανολιος in Pass. Ιβανωλλιος.

Μυλασσεα) Μυλασσα Brit. A. C.

Τερμερεα) iidem cum Arch. Vind. Passion. Ask. ora Steph. Valla duobusque Regiis *Larcherii*: olim Τερμενεα. Auspiciis utor schedarum, quibuscum Steph. Byz. Τερμερα πολις Λυκιας, απο Τερμερου· ὁ πολιτης Τερμερευς. Fuit in Cariae Lyciaeque finibus. Cariae Τερμεριον, & χωριον Τερμερον agnoscit Strabo L. 14. p. 971. A. cui Cariae in situ Herodotus lib. 7. 98 congruit. *Wesseling.*

Εξανδρου) Εξανδρεω Arch. more scriptoris, ideoque recipiendum εξ ανδρου Pass. Vind. Laurentius *Alexandri*. Post τω comma Ald. Cam. I. II, in his comma post ευχνους, nullum post απεξηκεε.

ἑκοντες) ενοντες Arch. & συναπιςαιατο cum Med. Pass. Ask. quae & Porti coniectura: antea συναπιςεατο.

Post εποιεε punctum, post τους μεν comma Ald. Cam. I. II, in quibus punctum post τυραννων, comma post ποιεεσθαι, nullum post πολιες.

ad

ad Cap. XXXVIII.

Post εξαγαγοντες comma Ald. Cam. I. II.

αυτεων) αὐτεων iidem. Post ως δε comma in iisdem.

πλευνες απιεσαν) margo Steph. Vind. Arch. Ask. Brit. A, C. Regii omnes *Larcherii*: πλευνες αυτων Ald. Medic. Pass. Expunxi pronomen, ex praegressis inculcatum temere. *Wesseling*. Jonice Herodoto απιεσαν significat *dimittebant*: hic itaque scribendum απηισαν, i. e. απηλλασσοντο, quod huius etiam vice reponendum est ex codd. p. 425. 18. *Valcken*. Hanc Valkenarii coniecturam probare posset Regiorum unus Larcherii, in quo απηισαν. Post απιεσαν colon Ald. Cam. I. II.

εγενετο) εγινετο Vind. Pass.

εδεε γαρ δη συμμαχιης — εξευρεθηναι) molestissima. ultimum si nusquam foret, leni flueret oratio tractu: cum mordicus tamen scripti retineant libri, Pavii molimen εδεε — συμμαχιη τινος οἱ μεγαλη εξευρεθηναι reformat, Reiskii συμμαχιην τινα οἱ μεγαλην εξευρεθηναι. Vtri adplaudam, haesito, ob Herodoteae abundantiae moram. *Wesseling* In istis postremum non sane delendum, ut ille putabat, superfluum adiicitur more Herodoteo: sic ανιεισι τας τριχας αυξεσθαι, p. 102. 7, atque alibi similia reperiuntur *Valken*. accedente *Larcherio*.

ad Cap. XXXIX.

Post Λεοντος & πεξεων commata Ald. Camer. I. II.

ετετελευτηκεε) ετελευτηκε duo Brit. Comma post Αναξανδριδεω Ald. Cam. I. II.

ειχε — γενος) decem haec omittunt Brit duo per socordiam κατ' ανδραγαθιην Arch. Vindobon.

καταθυμιης) Spectavit vocem Eustath. Homer. p. 149. 32. Post ειπαν abest comma Ald Cam I. II.

ει τοι) ει τοι συ σεωϋτε Arch. Vind. γε desit etiam Pass & Brit. A. C antea ει τι cum Ald. Placuit scriptura Arch. & Vind. priore commodior. *Wesseling*

τετο εςι) τετ' εςι Ald. Cam. I. II.

Ευρυσθενεος) Medic., Arch. Pass. Ask. Brit. A. C. olim cum Ald. Ευρυσθεος. Peregregie Med. pluresque alii. Vulgatum enim antea, optimo Gronovio iudice, absurdissimum. Procopius, sollers priscorum aemulus, Bel. Pers. I. 5 οτι μη εξιτηλε παντατασι γενες τε βασιλεως, Persarum, οντος & L. 2. 22. *Wesseling.* Post εξιτηλον comma Ald. Camerar. I. II, idem post γυν την.

εκ σεο) εκ σεο, αλλην Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Paris. A. B. duo Brit. Valla: olim cum Ald. εκ σεο, απες, αλλην, quod restituimus Herodoto. In ambiguo animus fuit Wesselingio, retinendumne Aldi απες, an furcillis eiiciendum: tot tandem conspirans codd. imperium hanc in partem impulit. Videntur, quae Gronovii etiam sententia, consulto infaustum vocabulum silentio Ephori pressisse, eaque solum subiecisse, quae divortium innuebant clarissime. Pausanias, eodem in negotio occupatus, την γαρ οι, Anaxandridae, προτερον συνοικεσαν Αρι-

στην, τα αλλα εοσαν, συνεβουλευον ε τικτειν, ubi αρεστην vere Steph. Berglerus, qui καταθυμιην doctissimus scriptor & Nostri sectator industrius explicuit Lacon. c. 3. p. 211. *Wesseling.* Sed, quod a Gronovio iam observatum, απειπα in sequentibus Aldinam probare videtur lectionem.

Post γημον punctum Ald. Cam. I. II, idem post αδησεις.

αδησεις) ηδησεις Brit. A. C. Post ποιησαν comma Ald. Cam. I. II, quod inserunt quoque post την ante εχει, omittunt post γυναικα.

εωυτω) Desit Arch. Vallae.

ad Cap. XL.

Post Εφοροι abest comma Ald. Cam. I. II.

βελευσαμενοι) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. ex Aldo συμβελευσαμενοι. Post ταδε colon. Ald. Cam. I. II.

τοι) desit Arch.

ορεομεν) ορεωμεν Ald. Camer. I. II, quae & comma post της habent

οἱ Σπαρτιηται) Articulus negligitur a Vind. Pass. Brit. A. C. post βελευσωνται punctum Ald. Camer. I. II, comma habent post της & post εχεις.

εξεσιως) εξωσιος ora Stephan. Ask. Vulgati patronus est Eustath. ad Homer. p. 1667. 32. Eustath. αποπεμψιν γυναικος ητοι διαζυγιον verissime exponit, Homericum ξυνεσις τε δυω ποταμων illuminans. Quo de genere in Arist. Eth. Nicom. II. 7 ὁ μεν γαρ ασωτος εν μεν προεσει, *abiiciendis opibus*, ὑπερβαλλει & ap. Clem. Alex. Paedag. II. 10. p. 223 εις δε την προεσιν αυτε

poterit. Non reluctabor, ubi ex scriptis γε ἐςι accesserit. *Wesseling.*

ad Cap. XXXIII.

Post Αρισαγορεα comma Ald. Camer. I. II. Enclitica non est in Arch. Pass. Ask. qui duo Αρισαγορην, prave, vid. Eustath. in Hom. p. 234 18, comma post ςρατιην Ald. Cam. I. II, idem post Ναξιες.

Καυκασα) Medic. Ask. Pass. Valla. Ceteri cum Ald Καυκασον.

συνηνειχθη γενεσθαι) punctum hic posuit Ald. Cam. I. II. συνενεχθη Arch. Vind.

νεος) νεως Arch. & ter quidem. Post nonnulla δεινον τι ποιησαμενος omnes. Post τω ante ουνομα comma Ald. Cam. I II

δια θαλαμιης) δια Suidas non habet, his usus in θαλαμιδιαι.

διελοντας) nonne ad sententiam διελωντας accommodatius? διελωντας — κατα τουτο, ad hunc modum per navis foramen traiicientes, ut caput &c. simili confusione εξελοντας Πεισιστρατιδας & εξελωντα membranae lib. V. 63. Vulgatum ex Hesychio διαμερισαντας, διανειμαντας iudicabit. *Wesseling.*

Post Αρισαγορη & δησας commata, post λυμαινοντο punctum Ald. Cam. I. II, in iisdem post ελθων comma; punctum post Περσην.

παραιτεετο) παρῃτειτο Schol. ad Com. Vesp. v. 1249, & Suidas in isto verbo, etiam alia mutans. Comma post των ante εδεετο Ald. Cam. I. II.

εσπερχετο) επερχετο Arch. Vindob. Valla: ma-

male. Post Αρισταγορη punctum Ald. Cam. I. II, in quibus comma post ὁ δε.

σοι δε) συ δε Arch. Valla, *quid tibi, inquit, est cum istis negotiis?* Noverat vir doctiss. non sic loqui solere Romanos: sed, *quid istbic tibi negotii est?* &, *quid tibi cum istis est negotii?* Non aliter Graeci solent. Videor mihi suum Herodoto restituisse corrigendo: Σοι δε και τουτοισι πρηγμα τι εστι? ου σε απεστειλε — *Quid vero tibi cum his est negotii?* an non te misit. — Jam primum vide mihi quaeso quantilla sit mutatio, ex τουτοισι malo repetitum, ut millies evenit, τοισι delevi. deinde πρηγμα in talibus est ex more recepto; saepius tamen omitti solet, ut apud Latinos. Quod apud Terentium, *Quid tibi rei mecum est?* apud Plautum dicitur, *Quid mecum est tibi?* Stich. II. 2. 9, eadem ellipsi Liv. 8. 25. *Lucani atque Apuli, quibus gentibus nihil ad eam diem cum Romano populo fuerat, in fidem venerunt.* plene loquitur Herod. V. 84 οἱ δε Αιγινηται εφασαν σφισι τε και Αθηναιοισι ειναι ουδεν πρηγμα· qui locus vel solus, ut puto, correctionem satis adfirmaret. Demosth. qui c. Aphob. p. 517. 48 scripserat, τι τω νομω και τη βασανω; plene dixit pro Coron. p. 186 διομνυμενος μηδεν ειναι σοι και Φιλιππω πραγμα. Comicus Nicomach. ap. Athen. VII. p. 291. B. Εστω· γεωμετρικη δε και σοι πραγμα τι; Variat structuram Plutarch. T. 2. p. 52. C In eundem sensum Comicus ap. Stobaeum p. 501. 4 τις γαρ κατοπτρω και τυφλω κοινωνια; Philostr. p. 662 Σοι δε τι και Πρωτεσιλεω κοινον; hoc in talibus multo frequentius tantundem valet, ac in Herod. πρηγμα. *Valken.* cuius cum Larcherio in sententiam transi-

 mus,

mus, & hanc emendationem recipiendam ducimus.

ᾐ εα) Med. Pass. Ask. Arch. in aliis & Ald. η δε. Post πλεειν τη comma Ald. Cam. I. II.

Post Αρισαγορης punctum Ald. Camer. I. II. ὁ Αρισαγ. Pass. nec prave.

Φρασαντες) Φρασσοντες Pass.

ad Cap. XXXIV.

συνεναξαντο) συνηνείκαντο Pass. Vindob. Post τειχος punctum Ald. Camer. I. II. Abest his comma post παρεσκευασαντο δε, & colon ponunt post πολιορκησομενοι.

σιτα και ποτα) Med. Ask Arch. Pass. alii σιτια ut Ald. quae frequens scriptionis commutatio.

και τειχος) και το τειχος Pass. Brit. A. C. Ista duo ex anterioribus, ut hariolor, huc migrantia, si deforent, neutiquam reducerem. Turbant orationis habitum & iuncturam, sive σαξαντο cum Valla & Porto ex σαξασθαι, *farcire*, seu ab σαξασθαι derivaveris. Prius insolitum mihi quid praefert, respuitque σιτα και ποτα, non profecto ita farcienda sarciendaque, ac το τειχος fortasse; posterius, ista si exulent, aut ες τειχος, quae Reiskii suspicio, probatur, vero non disconveniet. Ipsemet scriptor viam emunit L. I. 190, Babylonii προεσαξαντο σιτιων ετεων καρτα πολλων, ante plurium annorum commeatum importarunt, & VIII. 20 ουτ' εξεκομισαντο ουδεν, ουτε προεσαξαντο Euboeenses. *Wesseling.* Non miror, in forma verbi, Grammaticis haud animadversa, Vallam, Portam, similesque haesisse literatores; ille *murorum refectionem*, quam

quam ἐπίσκευον vocant, significari credidit: Portus reddidit, muros muniverant, retulitque ad σάττειν. Verum vidissent, si similia comparassent Herodoti: l. c. 190, Babylonii κατειλήθησαν ἔχω τε ἄστυ, in urbem autem; obsidione praevisa, προεσάξαντο σιτία ἐτέων κάρτα πολλῶν, iam ante comparaverant multorum annorum commeatus, id ipsum Portus etiam adnotavit, intellexitque VIII. c. 20 οὔτε ἐξεκομίσαντο οὐδὲν οὔτε προεσάξαντο. Non facile reperietur, qui praeter Herodotum adhibuerit σάξασθαι, ἐσάξασθαι, προεσάξασθαι. Quae habet ἦκται & ἐσῆκται, illa reperiuntur & apud alios istius etiam aetatis. — Jam vero καὶ τεῖχος ab imperito positum suspicor, & ab Herodoto scriptum: ad oppugnationem autem tolerandam sese paraverant, καὶ σιτία καὶ τὰ ἄλλα τὰ τεῖχος ἐσαξάμενοι, id est ἐς τὸ τεῖχος ἤξαντο, & esculenta potulentaque curaverant intra urbem importari — Primum ἐσενεικάμενοι τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ τεῖχος· ex agris omnia comportaverant in urbem, quae quidem essent mobilia; pro more degentium in istiusmodi regionibus, in quibus una praesertim urbs tantum esset muro munita: de Naxiis locupletibus scribit Aristoteles in Rep. Naxior. ap. Athen. 8. p. 348. A. τῶν παρὰ Ναξίοις εὐπόρων οἱ μὲν πολλοὶ τὸ ἄστυ ᾤκουν, οἱ δὲ ἄλλοι διεσπαρμένοι κατὰ κώμας. Eadem ratio fuit in Attica; saepius itaque leguntur in historia quoque recentiori tempore Philippi & Alexandri (Demosth. p. 140. 68. Diod. Sic. T. 2. p. 162) omnia mobilia e pagis in Athenas Attici comportasse, in primis bello Peloponnesiaco: praeter Thucydidem testis est Aristophanes Equ. v.

789, 802. Αχ. v. 72. Ειρ. v. 631. Schol. δια τας συνεχεις των πολεμιων εισβολας εσκευαγαγηντο εις την πολιν δε εκ των αγρων. *Valken.* Reiskianam probavit coniecturam Larcherius, quam haud necessariam ducimus. Valkenarianamque praeferimus explicationem, emendationemque eius και σιτια και ποτα το τειχος εσαξαντο ducimus recipiendam.

παρεσκευαδατο) παρεσκευαζοντο Arch. Pass. Ask. Vindob. & ora Steph. Vulgatum tuentur Med. Brit. duo, Ald. & Eustath. ad Homer. p. 234. 21, comma post vocem habet Ald. Cam. I. II, post τεσσερας in his punctum.

κατεδεδαπανητο σφι) καταδεδαπανητο Arch. neglecto, ut saepe, augmento.

τειχεα τοισι) τειχεα σφι τοις Arch.

απαλλασσοντο) απαλλασσαντο solus Medic. Male Med. eveniat, cuius imperio Graecis inauditum απαλλασσαντο sermonis ornatum foedavit. Sexcenties illibatam sedem, quod restituimus, tuetur, & inconsulto unius iussu novam induere speciem debuit? *Wesseling.*

ad Cap. XXXV.

εκπληρωσαι) εκτελεσαι marg. Steph. Arch. Vindob.

απαιρησεσθαι) απαιρεθησεσθαι Med. Askew. Pass. αφαιρεθησεσθαι Vind. Arch ex Ald. Paris. A. B. απαιρησεσθαι, απαιρεθησεσθαι instauratum a D'Orvillio ad Charit. lib. I, 12. p. 127 laudibus fertur. ego απαιρησεσθαι non adspernor; tritum enim olim, cui passivum recentiorum acumen substituit crebro. Dederat Aldus πολλον ελασσωσεσθαι lib. 6. 11 maluerunt ελασσωθησεσθαι:

θαι: Talium copiam post Kusterum & Dukerum conduxit Hemsterhusius ad Thomae Τιμησεται & Piersonius in Moerid. p. 367. *Wesseling.*

αερωδεων τε) αερωδεων δε Ask. Arch.

εδαμως) εχ Brit. duo, servat receptum Aeneas Tact. p. 1704 edit. Gronov. haec describens.

αποξυρησας) αποξυρεισας Arch.

επεαν) επην id. & Pass. Vind.

εποιεε) εποιησε Arch. Pass. Vind. spectavit haec Nonnus ad Gregor. Naz. Stelit. II. p. 162. Post Σεσοισι punctum Ald. Cam. I II, colon in his post θαλασσαν.

μη δε) Praestat hoc ex Reiskii indicio, atque ita Aldus, cui, praeeunte Wesselingio, accedo, antea μηδε. Mox εδαμως Brit. A. C.

ad Cap. XXXVI.

Post γνωμην comma Ald. Cam. I. II, idem in his post παντες & post λογοποιος.

καταλεγων) κατα τα λεγων Arch. Post παντα των comma, post αυτε punctum Ald. Cam. I. II.

επειθε) επειςθη Arch. Post ποιεειν comma Ald. Cam I. II.

την Μιλησιων) Med. Pass. Ask. ceteri cum Ald. την των, quod mutatione non indigebat. Post τα ante Κροισος comma inseruit Ald. Camer. I. II.

επικρατησειν) επικρατησας Brit. duo, mox ετως plures.

συλησειν) συλησειν Ald. Camer. I. II, in his post αυτα punctum, post μεγαλα nullum comma.

ev-

εν τω πρωτω) Ask. Arch. Vind. ora Steph. Valla, antea προτερω cum Ald. Non dissentio a MSS. alibi εν τοισι πρωτοισι των λογων L. 7. 93, uti & Strabo lib. 15. p. 1011. B. *Wesseling.* Post γνωμη punctum Ald. Cam. I. II.

πλωσαντα ες Μυουντα) πλωσαντες Μυουντα Brit. A. C. Post απηλθον comma nullum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXXVII.

Ολιατον Ιβανωλλιος) Ολιαν τον Brit. A. C. & Ιβανολιος in Pass. Ιβανωλλιος.

Μυλασσεα) Μυλασεα Brit. A. C.

Τερμερεα) iidem cum Arch. Vind. Passion. Ask. ora Steph. Valla duobusque Regiis *Larcherii*: olim Τερμενεα. Auspiciis utor schedarum, quibuscum Steph. Byz. Τερμερα πολις Λυκιας, απο Τερμερε· ὁ πολιτης Τερμερευς. Fuit in Cariae Lyciaeque finibus. Cariae Τερμεριον & χωριον Τερμερον agnoscit Strabo L. 14. p. 971. A. cui Cariae in situ Herodotus lib. 7. 98 congruit. *Wesseling.*

Εεξανδρε) Εεξανδρεω Arch. more scriptoris, ideoque recipiendum εξ ανδρε Pass. Vind. Laurentius *Alexandri*. Post τω comma Ald. Cam. I. II, in his comma post ευχνες, nullum post απεξηκεε.

ἑκοντες) ενοντες Arch. & συναπιςαιατο cum Med. Pass. Ask. quae & Porti coniectura: antea συναπιςεατο.

Post εποιεε punctum, post τες μεν comma Ald. Cam. I. II, in quibus punctum post τυραννων, comma post ποιεεσθαι, nullum post πολισι.

ad Cap. XXXVIII.

Post εξαγαγοντες comma Ald. Cam. I. II. αυτεων) αυτεων iidem. Post ως δε comma in iisdem.

πλευνες απιεσαν) margo Steph. Vind. Arch. Ask. Brit. A. C. Regii omnes *Larcherii*: πλευνες αυτων Ald. Medic. Pass. Expunxi pronomen, ex praegressis inculcatum temere. *Wesseling*. Ionice Herodoto απιεσαν significat *dimittebant*: hic itaque scribendum απηϊσαν, i. e. απηλλασσοντο, quod huius etiam vice reponendum est ex codd. p. 425. 18. *Valcken.* Hanc Valkenarii coniecturam probare posset Regiorum unus Larcherii, in quo απηεσαν. Post απιεσαν colon Ald. Cam. I. II.

εγενετο) εγινετο Vind. Pass.

εδεε γαρ δη συμμαχιης — εξευρεθηναι) molestissima. ultimum si nusquam foret, leni flueret oratio tractu: cum mordicus tamen scripti retineant libri, Pavii molimen εδεε — συμμαχιη τινος οἱ μεγαλη εξευρεθηναι reformat, Reiskii συμμαχιην τινα οἱ μεγαλην εξευρεθηναι. Vtri adplaudam, haesito, ob Herodoteae abundantiae moram. *Wesseling* In istis postremum non sane delendum, ut ille putabat, superfluum adiicitur more Herodoteo: sic ανιεισι τας τριχας αυξεσθαι, p. 102. 7, atque alibi similia reperiuntur *Valken.* accedente *Larcherio.*

ad Cap. XXXIX.

Post Λεοντος & περιεων commata Ald. Camer. I. II.

ετετε-

ετετελευτηκεε) ετελευτηκε duo Brit. Comma post Αναξανδριδεω Ald. Cam. I. II.

ειχε — γενος) decem haec omittunt Brit. duo per socordiam κατ' ανδραγαθιην Arch. Vindobon.

καταθυμιης) Spectavit vocem Eustath. Homer. p. 149. 32. Post ειπαν abest comma Ald. Cam I. II.

ει τοι) ει τοι συ σεωϋτε Arch. Vind. γε desit etiam Pass & Brit. A. C antea ει τι cum Ald. Placuit scriptura Arch. & Vind. priore commodior. *Wesseling*

τετο εςι) τετ' εςι Ald. Cam. I. II.

Ευρυσθενεος) Medic., Arch. Pass. Ask. Brit. A. C. olim cum Ald. Ευρυσθεος. Peregregie Med. pluresque alii. Vulgatum enim antea, optimo Gronovio iudice, absurdissimum. Procopius, sollers priscorum aemulus, Bel. Pers. I. 5 ότι μη εξιτηλε παντaπασι γενες τε βασιλεως, Persarum, οντος & L. 2. 22. *Wesseling.* Post εξιτηλον comma Ald. Camerar. I. II, idem post γυν την.

εκ σεο) εκ σεο, αλλην Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Paris. A. B. duo Brit. Valla: olim cum Ald. εκ σεο, απες, αλλην, quod restituimus Herodoto. In ambiguo animus fuit Wesselingio, retinendumne Aldi απες, an furcillis eiiciendum: tot tandem conspirans codd. imperium hanc in partem impulit. Videntur, quae Gronovii etiam sententia, consulto infaustum vocabulum silentio Ephori pressisse, eaque solum subiecisse, quae divortium innuebant clarissime. Pausanias, eodem in negotio occupatus, την γαρ οἱ, Anaxandridae, προτερον συνοικεσαν Αριςην,

στην, τα αλλα εοσαν, συνεβαινεν ε τικτειν, ubi αρεστην vere Steph. Berglerus, qui καταθυμιην doctissimus scriptor & Nostri sectator industrius explicuit Lacon. c. 3. p. 211. *Wesseling.* Sed, quod a Gronovio iam observatum, απεντα in sequentibus Aldinam probare videtur lectionem.

Post γημον punctum Ald. Cam. I. II, idem post ειδησεις.

ειδησεις) ηδησεις Brit. A. C. Post ποιησαν comma Ald. Cam. I. II, quod inserunt quoque post την ante εχει, omittunt post γυναικα.

εωυτω) Deest Arch. Vallae.

ad Cap. XL.

Post Εφοροι abest comma Ald. Cam. I. II.

βελευσαμενοι) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. ex Aldo συμβελευσαμενοι. Post ταδε colon. Ald. Cam. I. II.

τοι) deest Arch.

ορεομεν) ορεωμεν Ald. Camer. I. II, quae & comma post της habent

οἱ Σπαρτιηται) Articulus negligitur a Vind. Pass. Brit. A. C. post βελευσωνται punctum Ald. Camer. I. II, comma habent post της & post εχεις.

εξεσιος) εξωσιος ora Stephan. Ask. Vulgati patronus est Eustath. ad Homer. p. 1667. 32. Eustath. αποπεμψιν γυναικος ητοι διαζυγιον verissime exponit, Homericum ξυνεεις τε δυω ποταμων illuminans. Quo de genere in Arist. Eth. Nicom. II. 7 ὁ μεν γαρ ασωτος εν μεν προεσει, *abiiciendis opibus*, ὑπερβαλλει· & ap. Clem. Alex. Paedag. II. 10. p. 223 εις δε την προεσιν αυτε

(σπερματος) ανδρωσαση. Merum itaque interpretamentum, quod Ask. offert, εξωσιςο Wesseling.

Post παρεχεις comma, post παρεχε colon Ald. Cam. I. II.

ȣδαμως) Medic. Arch. Pass. Vind. Ask. Ald. & alii ȣδαμα, frequente mutatione.

ad Cap. XLI.

Post γυνη comma, post τȣτον punctum Ald. Cam. I. II.

αὐτη τε) αὐτη τε Arch.

απεφαινε) απεφαινε Vind.

Post εκυησε abest comma Ald. Camer. I. II, comma in his post πυθομενοι.

φαμενοι αυτην) duo haec absunt Brit. A. C. qui mox κοπεειν prave, comma post κημπεειν Ald. Cam. I. II, nullum post αλλως, punctum post ὑποβαλεσθαι. Post συνταμνοντος comma nullum, commata post απιςιης & περιιζομενοι & & post ἡ δε, & οἱ δε.

Κλεομβροτον τε) solus Arch. nec male, enclitica antea aberat, quam nec Ald. habet. Post ἡ δε abest comma Ald. Cam. I. II.

Πρινηταδεω) Medic. Ask. Arch. Vind. Pass. Valla, alii cum Ald. Πρεινηταδεω.

ad Cap. XLII.

Post Κλεομενης abest comma Ald. Camer. I. II, punctum ponunt post ακρομανης τε. Habet Pollux VI. 125, hoc ex loco. Post Δωριευς comma Ald. Cam. I. II, in quibus colon post βασιληϊην.

χρεωμενοι) Desit vocabulum Arch. Vind & Vallae, potestque abesse.

στην, τα αλλα εοντα, συνεβουλευον ε τικτειν, ubi αρεστην vere Steph. Berglerus, qui καταθυμιην doctissimus scriptor & Nostri sectator industrius explicuit Lacon. c. 3. p. 211. *Wesseling.* Sed, quod a Gronovio iam obseruatum, απαντα in sequentibus Aldinam probare videtur lectionem.

Post γημον punctum Ald. Cam. I. II, idem post ειδησαις.

αιδησεις) ηδησεις Brit. A. C. Post ποιησαι comma Ald. Cam. I. II, quod inserunt quoque post την ante εχει, omittunt post γυναικα.

εωυτω) Deest Arch. Vallae.

ad Cap. XL.

Post Εφοροι abest comma Ald. Cam. I. II.

βυλευσαμενοι) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. ex Aldo συμβυλευσαμενοι. Post ταδε colon. Ald. Cam. I. II.

τοι) deest Arch.

ορεομεν) ορεωμεν Ald. Camer. I. II, quae & comma post της habent

οι Σπαρτιηται) Articulus negligitur a Vind. Pass. Brit. A. C. post βυλευσωνται punctum Ald. Camer. I. II, comma habent post της & post εχεις.

εξεσιος) εξωσιες ora Stephan. Ask. Vulgati patronus est Eustath. ad Homer. p. 1667. 32. Eustath. αποπεμψιν γυναικος ητοι διαζυγιον verissime exponit, Homericum ξυνεσις τε δυω ποταμων illuminans. Quo de genere in Arist. Eth. Nicon. II. 7 ο μεν γαρ ασωτος εν μεν προεσει, *abiiciendis opibus*, υπερβαλλει· & ap. Clem. Alex. Paedag. II. 10. p. 223 εις δε την προεσιν αυτυ

ιη) ειη Arch. post νομιζομενων abest comma Ald. Cam. I. II.

οἷα) οἷα δε Arch. nec prave. Post πλοιας punctum Ald. Cam. I. II.

Θηραῖοι) Med. Askew. Pass. in quo Θηβαιοι pro glossa, Valla: quibus accedit reg. B. *Larcherii* antea ex Ald. Arch. Vindob. Paris. A. C. Θηβαιοι, perperam. Jure Θηραιοι Med. Valla & alii. Eustathii αποικια δε εστιν ἡ Κυρηνη νησιωτων Θηβαιων ad Perieg. v. 213 simillima in macula est, bene a T. Fabro L. I. Ep. 9 erasa. *Wesseling.* Θηραιοι rectius, Thebani enim a mari remoti *Goldhagen*

οικησε) οἴκισε Valla, Arch. Vindob. quod haud scio praestetne. Favet opinanti γην κτισαι, superius positum, quo colonia designatur manifesto. *Wesseling.* Post ποταμον punctum Ald. Cam. I. II.

εξελαθεις) εξελάσθεις Valla, Arch. Vind.

Post Μακεων τε & post Λιβυων commata habet Ald. Cam. I. II. Distinguuntur quidem interdum Φοινικες sive Καρχηδονιοι, & Λιβυες, sive veteres indigenae; sed Μακας & Libyas quis alius ista ratione distinxit, Μακαι, Λιβυκον εθνος, memorantur Herod. IV. c. 175 & aliis: ex Scylacis p. 112 licet aestimare, cur hi potissimum illinc expulerint Spartiatas. Secundum Herodotum Macarum Gindanes fuere vicini, horum Lotophagi: Λωτοφαγων δε (IV. c. 178.) το παρα θαλασσαν εχον ταμ Μαχλυες. Fortasse Μαχλυων, ut alterius populi Africani nomen, non Λιβυων, scripserat Herodotus. *Valken.* Procederent haec inducta copula melius. Omnes Afri Λιβυες, eorum natio, cuius advenae in agris con-

consederant, Macae. Carthaginienses optime disiunguntur, quippe originis alius, nec veri Λιβυες. Quas etiam in partes Pauw discessit. *Wesseling*. *Larcherius* delet τε και, quippe sensui auctoris nocua, legitque υπο Μακεων Λιβυων, quae Wesselingii est sententia, Valkenarianam quidem laudat emendationem ingeniosissimam, sed Machlyes ipsi nimis remoti habitasse videntur.

Καρχηδονιων) Καλχηδενιων Arch.

ad Cap. XLIII.

Ελεωνιος) Pavii Ἑλικωνιος coniectura est, quandoquidem nulla in Peloponneso urbs Eleon, notissima Helice, cuius gentile Ἑλικωνιος, *L. I.* 148. Esto: unde Anticharen domo Peloponnesium fuisse discimus? an quod eam in regionem reduci Dorieo consilii rationem proposuerit? Non opinor. Ελεωνα Poeta memorat Il. B. 500 & Strabo prope Tanagram L. 9. p. 622. Hinc Ελεωνιος ap. Ethnicogr. in Νεων. *Wesseling*.

συνεβουλευσε) συνεβουλευσε εκ των Arch. Pass. Ask. Vindob. Brit. duo optime. olim ex Ald. συνεβουλευσε οἱ, quod quoniam supervacuum, eradicavi. *Wesseling*.

Λαϊου) Quibus veteres innotuerant fatidici, his equidem crediderim hoc in loco *Laium* saepe fuisse suspectum, quo nomine vatem oracula edidisse non alibi, credo, legerant. In Luciani T. 3. p. 241. 23. Solanus, quis, ait, umquam fando audivit Telephum inter vates habitum? sed cui non innotuit Τηλεμος Ευρυμιδης, ὁς μαντοσυνῃ εκεκαστο; huius nomen illic

ιη) ειη Arch. post νομιζομενων abest comma Ald. Cam. I. II.

οἱα) οἱα δε Arch. nec prave. Post πλοιας punctum Ald. Cam. I. II.

Θηραιοι) Med. Askew. Pass. in quo Θηβαιοι pro glossa, Valla: quibus accedit reg. B. *Larcherii* antea ex Ald. Arch. Vindob. Paris. A. C. Θηβαιοι, perperam. Jure Θηραιοι Med. Valla & alii. Eustathii αποικια δε εστιν ἡ Κυρηνη νησιωτων Θηβαιων ad Perieg. v. 213 simillima in macula est, bene a T. Fabro L. I. Ep. 9 erasa. *Wesseling*. Θηραιοι rectius, Thebani enim a mari remoti *Goldhagen*

οικησε) οικισε Valla, Arch. Vindob. quod haud scio praestetne. Favet opinanti γην κτισαι, superius positum, quo colonia designatur manifesto. *Wesseling*. Post ποταμον punctum Ald. Cam. I. II.

εξελαθεις) εξελασθεις Valla, Arch. Vind.

Post Μακεων τε & post Λιβυων commata habet Ald. Cam. I. II. Distinguuntur quidem interdum Φοινικες sive Καρχηδονιοι, & Λιβυες, sive veteres indigenae; sed Μακας & Libyas quis alius ista ratione distinxit, Μακαι, Λιβυκον εθνος, memorantur Herod. IV. c. 175 & aliis: ex Scylacis p. 112 licet aestimare, cur hi potissimum illinc expulerint Spartiatas. Secundum Herodotum Macarum Gindanes fuere vicini, horum Lotophagi: Λωτοφαγων δε (IV. c. 178.) το παρα θαλασσαν εχον ται Μαχλυες. Fortasse Μαχλυων, ut alterius populi Africani nomen, non Λιβυων, scripserat Herodotus. *Valken*. Procederent haec inducta copula melius. Omnes Afri Λιβυες, eorum natio, cuius advenae in agris con-

sed & aliis pluribus de rebus oracula consuluit; cur non haec oracula collecta, & eorum unum id fuisse putemus, quod Dorieo communicavit Antichares? Eventus oraculum de Oedipo comprobaverat, quod & aliis fidem attulit atque auctoritatem. Haec Larcherius nostro quidem iudicio optime explicuit.

Ἡρακλῆιδεων) Ἡρακλειδῶν & supra Ἡρακλειαν Arch. Vind. Askew.

ad Cap. XLIV.

αὐτες) αὐτες Ald. Camer. I. II, in quibus post στρατευεσθαι punctum.

σφι) Arch. quod Jonum, & cum σφισι saepe permutatur. σφισι Ald. &c. Post Συβαριν punctum, comma post Δωριεα τε Ald. Camerar. I. II.

μετ᾽ αυτε) μετ᾽ ἑωϋτε Ald. Cam. I. II, post Κροτωνιηται δε in his comma.

προσεπιλαβεσθαι) προσλαβεσθαι Arch.

Ιαμιδεων) Αμιδεων Arch. & Valla. Laurentii Amadeorum vel Jamideorum vaticinium castigavit Faber L. I. Ep. 19, qui de Jamo & Jamidis plura, & P. Victor. L. 13. Var. Lect. c. 15. *Wesseling.* Conf. *Valken.* ad Λαϊε cap. praeced.

Post και τετον comma Ald. Camer. I. II, idem post αποδραντα.

παρα σφεας) desunt ista duo Arch.

προεχωρεε) Med. Pass. Ask. ceteri προσεχωρεε, quod male convenit ad sententiam componendam, longeque commodius recurrit in fine huius capitis; ut idcirco optimum sit in Mss. προεχωρεε, ex quibus duobus prius negligenter ab Porto citatur, posterius prorsus omittitur,

pro quo solet alibi usurpare γινεσθαι. *Gronov.* Neque in dubitationem venit, quod Gronov. praeclare ex schedis instauraverit. Peperit, quod ante legebatur, crebra in προσχωρεειν & προχωρεειν confusio L. 8. 108. Thucyd. 2. 5 atque apud alios. *Wesseling.* Post Κροτωνια punctum Ald. Cam. I. II.

ταυτα δε ουκ ουτοι λεγουσι) ουτως Brit. duo. Integrae sanitatis forent, modo infitians vocula, a Valla non versa, exularet. Vulgato succurritur, ταυτα δε ως ουτοι λεγουσι a Pavio, ταυτα δε και ουτοι — a Reiskio. Mihi ineptissimum ουκ exilio in tenebras damnandum censetur. *Wesseling.* Nos potius *Barreo* cum *Larcherio* adsentimus, qui in annotatione, a Bellangerio servata, & a Larcherio excerpta ουκ emendavit ων, quae consuetudo est loquendi Herodotea in fine narrationum.

ad Cap. XLV.

Κρασιν) Κρατον Arch. Laurentianum *prope Crastin lapidum maceriam*, unde processerit, non exputo. Ortelius, Pinedo, Galeus ob Κρατον Arch comparant Steph. Κρατον, πολις Σικελιας των Σικανων, longe aberrantes. Haec Siciliae urbs, Κραστις amnis Italiae. De Sicula Crasto bene Cluverius Sicil. antiq. II. p. 391. Crastin, tametsi de Sybari & eius positura diligenter, ne verbulo tangens Ital. antiq. III. p. 1265. Equidem, quod olim professus sum, Κραθιν & Αθηναιη επονυμω Κραθιη scripsisse Herod. non muto. Sybaris sita erat, ανα μεσον δυοιν ποταμων, τε τε Συβαριος και Κραθιος in Diodori XI. 190 & XII. 9. De Crasti silentium. Porro ubi de Aegis Achaiae

iae Noſter I. 145 εν τη Κραθις ποταμος αειναος εςι, απο τα ὁ εν Ιταλιη ποταμος το ονομα εσχε, alludente & eadem imitante Pauſania VII. 25. Cur illum quaeſo Achaiae perennem amnem, αενναον ποταμον, vocat, ſi idem Italico conveniret? Παρα τον ξηρον Κραθιν, ubi hic valuerit, diſcriminis in aperto cauſſa. Torrens hieme Crathis fluebat, aeſtatis tempore ſaepe ξηρος ſiccus: par indoles ſicco Tanagro in Virg. Georg. III. 151, ubi Servii ex vero adnotatio. *Sicci* ad tempus aeſtatis relatum eſt: eſt enim hieme torrens. Bene in Gloſſis ξηροποταμος, torrens. *Weſſeling.* Κραθιν praetulit quoque Larcherius, & emendatio haec Weſſelingii, ſi quae umquam, indubitata & Herodoteo contexto inſerenda Poſt τον comma habet Ald. Camerar I. II.

Κρασιη) Emendandum Κραθιη. Vid. Weſſelingii notam praeced. Poſt τατο δε comma non habet Ald Cam. I II.

Παρα τα μεμαντευμενα) τα παραμεμαντευμενα Arch. Vind. poſt ποιεων comma Ald. Camer. I. II.

επ᾽ ω) επ᾽ ὁ Vind. poſt ἑλων comma Ald. Cam. I. II.

ε δ᾽ αν) Graviſſimum hoc loco typographi mendum commiſſum, qui verba: ἂν αυτος τε και ἡ ςρατιη διεφθαρη. ει δ᾽ praetermiſit, quae inſerenda ſunt.

Poſt τα ante και ες comma Ald. Cam. I. II.

γε τε) Medic. Arch. Paſſ. Ask. Pariſ. B. Vind. ab aliis & Ald. γε exulat.

πολλαπλησια) Arch. Paſſ. Vind. olim cum Ald. πολλαπλασια. Juſtum vulgatum. Sic. VII.

48 το Ἑλληνικον ϛρατευμα φαινεται πολλαπλησιον εσεσθαι τε ἡμετερε· tum VIII. 140. 1 αλλη παρεϛαι πολλαπλησιη· & c. 143. *Wesseling.*

ad Cap. XLVI.

συγκτιϛαι) Sumsit hinc Pollux 9. 6, post Θεσσαλος comma Ald. Cam. I. II.

Παραιβατης) Παραβατης Arch. Brit. A. C. Vindob. sine causa. Post h. v. & post Κελεης commata habet Ald. Camer. I. II, idem in his post Φοινικων.

Εγεϛαιων) Arch. Med. Ask. Valla, & post pauca; Αγεϛαιων Vind. alii cum Ald. Αιγεϛαιων. Variare in urbis Egistae scriptura codd. exaratores locuples testis Wasse ad Thucyd. VI. 6 est. Εγεϛαιων numi apud Parutam id postulant, quod exstat. Idem in Thucydide, Diodoro, non tamen sine discordia L. IV. 23, Pausania, Stephano, etiam infra VII. 158 in Arch. aliisque. Legendus est Sylburg. ad Dionys. Halic. 1. Ant. R. p. 42. *Wesseling.*

Post αποικιην comma Ald. Cam. I. II.

Πειθαγορεω) Med. Ask. Pass. Πυθαγορεω Arch Paris. A. B. & duo Brit. cum Ald. & Valla. Numero Mss. Πυθαγορεω nomen vincit. Dubia tamen in re pati possum, suumque cuique ut sit arbitrium. *Wesseling.*

τυραννιδι) τυραννιδα Arch. τυραννιδα επεχειρησε Arch. non sine exemplo: quale τες επιχειρεειν huius libri principio, & παντα επιχειρεει Clem. Alex. III Paedag. p. 264. Plura Perizon. & Aeliani V. H. VII. 13, & Reiskius Animadv. in Dion. Chrysost. p. 14. *Wesseling.* Post Σελινεσ-

νεσι-

νεντος punctum Ald. Cam. I. II, in quibus comma post επαναςαντες.

αγορειν) Attigit Eustath. ad Hom. p. 45, 12 & 1434, 37.

ad Cap. XLVII.

Συνεσπετο) συνεπετο Arch. Vindob. Post Κροτωνος punctum Ald. Camer. I. II, comma in his post γαμυ.

οιχετο) Arch. Paris. B. Vind. Ald. Camer. Sylburg. alii ειχετο Mendam agnoverunt docti homines Pavius, D'Orvillus, Reiskius, Abresch. a Stephani operarum peccato ortam, & propagatam. Prudentior Aldus, quem insuper habitum miror. *Wesseling.* Post ορμεωμενος comma Ald. Cam. I. II, idem habent post τριηρει, & ολυμπιονικης.

το εωϋτυ καλλος) τυ εωϋτυ καλλυς.

Εγεςαιων) Αιγεςαιων Ald. & qui supra. Post τα comma habet Ald. Cam. I. II.

ήρωον) ιρωον Brit A. C. erronee, ex pronunciatione Reuchliniana τυ η.

ἱλασκοντο) Arch. Vind. & Eustath. Hom. p. 383. 43, olim cum Ald. ἱλασκονται. Vulgatum postulat sermonis series omnis: designatur, quid fieri solebat Egestae. *Wessel.*

ad Cap. XLVIII.

Post ετελευτησε punctum Ald. Cam. I. II, in quibus commata post λιπων & τη.

ad Cap. XLIX.

Comma post τω δη, nullum post ηϊε Ald. Ca-

Camer. I. II, comma in his post εν τω, & post πασα.

ταδε) Medic. Ask. Arch. Pass. Vind. duo Brit. alii τοιαδε cum Ald. quae post vocem colon posuit.

θαϋμασης) θωμασης Arch. Ask.

τα κατηκοντα γαρ) τα γαρ κατηκοντα Arch. Vind. Pass. Ask ordine bono.

προεσεξατε) προεξατα Med. Arch. Pass. Ask. ceteri cum Ald. προεσεατε, quod eodem redit. Portum consulo.

Ἑλληνιων) Ἑλληνων Brit. duo.

εκ της δυλοσυνης) εκ δυλοσυνης Arch. Vind. Pass. uti L. IX. 89, post ἐμαιμονας punctum Ald. Cam. I. II.

χωρεειν οἱα τε) οἱα τε χωρεειν Vind. Arch. Pass. Ask. Post εσι punctum Ald. Camer. I. II, quod idem ponunt post περι, & comma post αυτεων.

αιχμη) αρχη Arch. Post εχοντες comma Ald. Cam. I. II, abest his colon post αλλοισι.

αρξαμενοισι) αρξαμενοι Arch. Vind. perperam. Comma post ὑποζυγια τε, post ανδραποδα punctum, comma post τα Ald. Cam. I. II.

βυλομενοι, αυτοι αν εχοιτε) αν εχοιτε αυτοι βυλομενοι Arch. Non illaudabili opera θυμω βαλομενοι vir eruditus, modo animi deliberationem exprimat. Sic. lib I. 84 εφραθαι και ες θυμον εβαλετο. Sic Menander Eclog. Leg p. 95 εν νω βαλεσθε τον πολεμον, ὑτως αδηλον πραγμα, bellum, rem adeo ancipitem, animo agitare, etiam Joseph. B. Jud. VII. 8. p. 430 ταυτα τις εν νω βαλομενος, ἡμων καρτερησει τον ἡλιον ὁραν; Poetarum Apollonii Med. Aeschyli, Sophoclis

εν

η θυμῳ βάλλεσθαι, & θυμῷ βαλλειν congruunt Latino *in pectus demittere*, alienaque sunt. Quid multis? In vulgato, cui omnes assurgunt codd. licet acquiescere: θυμῳ βελόμενοι, ubi animo volente, fueritis, ην θυμος υμιν εςι, ut Noster alias. His autem, quae artissime adhaerescunt, iucundissimam scriptoris γλυκυτητα manifestant. *Wesseling.* *Quibus vos, si potiri libuerit, potiemini,* recte vertit Valla. Quod viro doctiss. venit in mentem, θυμῳ βαλλομενοι, significaret *animo considerantes.* Hic narratis congruit θυμῳ βȣλομενοι, *cupide volentes* vel *animose desiderantes*, επιθυμητικως προς ταυτα διακειμενοι: idem fuisset: τα, ει τωνδε υμιν αν ην θυμος, αυτοι αν εχοιτε. *Valken.*

Post αγαθην comma Ald. Cam. I. II.

ες την της γης περιοδον) ες της γης την περιοδον Arch. Vind. Askew. post την ante εφερετο comma Ald. Cam. I. II, abest comma post Λυδων δε & post Αρισαγορης in iisdem, post ηια punctum. Commata post ἁπαντων, post των & post ειδα, eaedem habent. idem quoque exstat post τȣς ante ἡμεις, & punctum post κεεται.

Post τωνδε comma Ald. Cam. I. II.

εχοντας) Ask Pass. Arch Vind. olim εχοντ' Αρμεν nulla necessitate. Quae sequuntur attigit ad Perieg. v. 694. Eustath. Evitet scilicet vocalium concursum Herod. atque idcirco diphthongos etiam edidit. Per omnes Edd. illud εχοντ' Αρμ. propagari non debuerat, & absque codd. scribi εχοντας Αρμενιοι οιδε. Critico facile patet erroris origo. *Valkenar.*

Post Ματιηνοι abest comma Ald. Cam. I. II, in his punctum post Κισσιη comma post εν τη.

Χοασπην) ora Steph. Arch. Vind. Passion. Ask.

Ask. duo Brit. In Aldo Χοασπια aliisque edd. Χοασπεω Gronov. Patrius casus Χοασπεω I. 188 tueretur τον Χοασπεα, si ex membranis fluxisset. At illae restitutum probant, quod & in c. 52. *Wesseling.*

Post ποιεεται punctum Ald. Cam. I. II.

θαρσεοντες) θαρρεοντες ora Stephan. Arch. Vind. Cetera Eustath. spectavit in Dionys. v. 1073. Post Δii comma Ald. Cam. I. II.

αρα ε) ὡρα ε Arch.

και ἐρων) Arch. perpetuo & recte. ἐρων Ald. Cam. I. II.

Post Αρκαδας τε comma Ald. Camer. I. II, in quibus punctum post μαγυρε, comma post των περι, punctum post αποθνησκειν.

παρεχον δε) margo Steph. Vind. Pass. Ask. duo Brit. Olim παρεον cum Ald. Persimile vulgato παρεον δε οἱ ὑποχειριας παντα ποιησασθαι VI. 72, saepiusque alibi. Hic vehementer παρεχον δε blanditur ob codd. copiam, & verbi frequentem in licentia usum: παρειχε αν σφι, *ipsis licuisset* L. IV. 14, αλλ' ε γαρ οἱ παρεσχε, *non illi licuit*, VIII. 8. Alia si sponte offerent, collecta a Porto. *Wesseling* παρεχον nisi cod. scriptus praeberet, nomini suspectum foret παρεον. Eurip. est in Phoen v. 523 Αρχειν παρον μοι τῳδε δελευσαι ποτε; ipse Herod. I. c. 129 ει, παρεον αυτω βασιλεα γενεσθαι, — sed multo rarius παρεχον a librariis expectari non poterat: παρεχει apud alios interdum, in primis tamen apud Herod. notat εξεστι, παρεστι: legitur in eadem phrasi III. 142 εμοι παρεχει νυν ὑμεων αρχειν ut hoc loco, IV. c. 140 παρεσχε αν σφι. — ευπετεως εξευρεειν τες Περσας. In oratione Candau-

daulis, παρεξει, per παρεσαι interpretatur Dionys. Halic. qui nec ipse participium παρασχον in eundem adhibere sensum dubitavit: vid. Canteri N. L. III. c. 27 frequentatur Thucydidi praesertim ευ παρασχον, & παρασχον καλως occasione commodum oblata, p. 76, 22. 326, 29. 355, 30. *Valcken.*

ad Cap. L.

Post παρα βασιληα punctum Ald. Camer. I. II, omissum comma post Αρισαγορης.

λεγει δ' ων) λεγειν δ' ων Ald. Cam. I. II, in his comma post λογον, τον, Articulus abest Arch.

ὡρμητο) εμελλε Arch. quae glossa. Patet ea clarissime ex lib. 9. 90, ubi his adfinia.

ευπετεα) ευεπετεα Arch. ευεπεα Ald. Camer. I. II. Advertit animum ex Arch. exscriptum ευεπετεα, sive ευπετεα, cui, plures si suffragarentur, patrocinium haud abnuerem: suppeditaret enim Philosophus Eusebius ευπειθην ευπετεα in Stob. Serm. 43. p. 308 & Noster, vocabuli usu delectatus, alia. Gaudeo consensu Valkenarii. *Wesseling.* Quomodocunque capias, nulli minus λογον desiderabunt ευεπεα, quam Lacedaemonii, qui neque speciosa solebant anteponere salutaribus. ευεπετεα enotatum ex Arch. *facilem* λογον, ut puto, dixerat ευπετεα. *Valkenar.* quocum sentit & *Larcher.* Post αγαγειν punctum Ald. Cam. I. II, in quibus colon post οικια.

ad Cap. LI.

Post εασω abest comma Ald. Cam. I. II.

επ-

επακȣσαι) Arch. Vind. Pass. Steph. ora. Olim επακȣσας ex Ald. & Med. post Κλεομενεα abest comma Ald. Cam I. II. Pristinam Rhedis auspicibus faciem sermo induit: H. Steph. aptabat ἱκετευων επακȣσαι, ut aurem sibi daret, suppliciter petens, nec vere neque commode. Aristagoras, uti supplicum mos, ferebat in intima domus penetralia, ipsumque adeo ad focum se contulit; id εσελθων εσω ἅτε ἱκετευων· tum Cleomenem, semotis arbitris, ablegataque filia, ut ausculter rogat. Quae sane quam planissima. *Wesseling.*

αποπεμψαντα) Arch. Vindob. Brit. duo, Ask. margo Steph. In aliis & Ald. αποπεμψαι & punctum post παιδιον Ald. Cam. I. II.

προεστηκεε) Stephani παρεστηκεε *assistebat*, loco προεστηκεε, non equidem, si praesidium haberet, repudiarem. *Wesseling.* Commata post θυγατηρ & post τη Ald. Camer. I. II, idem ponunt post ετυγχανε & post τα απτε βȣλεται.

δεκα) *undecim* Valla Post ὑπισχνεομενος abest comma Ald. Cam. I. II ponunt comma post επιτελεση, post των, & post Αρισαγορης.

ες ȣ) ἐστὲ Askew.

ὑποδεδεκτο) idem cum Med. & Pass. Reliqui cum Ald. ὑπεδεδεκτο.

διαφθειρειν) διαφθορεει Pass. quod Jonismum sapit, legiturque L. 9. 41. *Wesseling.* Comma post οικημα Ald. Cam. I. II, colon ponunt post βασιληα.

ad Cap. LII.

Post ἅπασα comma Ald. Cam. I. II, idem ponunt post Φρυγιης & colon post και, comma iterum

iterum post τεσσερες & συνενηκοντα & post τας ante εξελασαι habent.

ὕρων) ὑρων Ald. Cam. I, II.

δυων) δ' ὧν Arch. post τριηκοντα colon Ald. Cam. I. II.

ὕροισι) ὕροισι Ald. Cam. I. II.

παραμειψεαι) διαμειψεαι Arch. cui Galens iniuria primas dat. Portum adi potius. *Wessel.* Post σαθμοι punctum Ald. Cam. I II.

ὕρος δε) ὑρος δε Ald. Cam. I. II.

και της Αρμενιης) comma ponit Ald. Cam. I. II, post has voces, quae desunt Arch. post τω ante ονομα comma Ald. Cam. I. II, idem habent post Αρμενιη.

ΕυΦρητης) ΕυΦρατης Arch. Vind. Passion. Ask. ora Steph.

καταγωγεων) Suidas hinc in v. post πεντεκαιδεκα colon Ald. Camer. I. II, comma post παρασαγγαι δε, punctum post ρεουσι, comma post τους in iisdem.

Τιγρης) Πιγρης Ald. Pass. Ask. Steph. margo, Τιγρις Arch. Vindob. & Eustath in Dionys. v. 976 & Valla. Τιγρης Medic. Passion. Askew. Quum in Aldi Camerariique exemplis & Mss. duobus Πιγρης scribatur, debuerat pars ista Salmasianae disputationis ad Solin. p. 489, sine culpa relinqui Mihi Πιγρης non placet, dubito, Τιγρης an Τιγρις potior sit. Τιγρις uti hic scripti quidam & Eustath. L. I, 189. 193. II, 150. Τιγρης VI, 20. Hunc autem perhibet ex Armeniis fluere, nec discordant scriptorum alii. Secundi fontes & scaturigo in Matienis; ὁ δε υστερον *alter* vertitur a Valla. Unde igitur tertium labitur flumen? Hoc praeter expectationem

tacetur. Pinge itaque cum Pavio οἱ δὲ ὕστερον ἐκ Ματιηνῶν, & secundi ac tertii patescet origo. Certe in Matienis scaturiebat Gyndes, de quo L. I. 189. *Wesseling.* *Larcherio* Herodotea haec clara, nec emendatione egentia videntur. Loquitur, inquit, auctor de quatuor fluviis, quorum Tigris primus, secundi ac tertii nomen non tradidit, monens tamen, commune ipsis esse nomen inter se, sed nec idem ac primi fluminis; posteriorum horum fluviorum primus ex Armenia, secundus ex Matienis exibat, sicuti Gyndes. Suspicatur Larcherius e Plinio, H. N, lib. 6. c. 27. p. 333. lin. 11 dicta fuisse haec flumina Parthenias & Nicephorion.

ὠϋτος ουνομαζομενος) Brit. duo, & recte; olim cum Ald. ονομαζομενος.

ὁ δε ὑστερον) ὁ δ' ὑστερον Ald. Camer. I. II, in quibus post ποταμων comma, idem post τον, & ἑξηκοντα, punctum post τριηκοσιας.

εσβαλλοντος) εσβαλλοντι Arch. εσβαλλοντος Ald. Vind. Paris. B. Brit. duo, Pass. In Med. Ask. εσβαλλοντες. Arch. εσβαλλοντι, ob consequens μεταβαινοντι, ego primas darem. In Pausania nihil hac frequentius structura. Sed usus editum, monente Galeo, cum non spernat, servatum illud est: nam εσβαλλοντες quo tibicine fulciatur, Gronovius docere noluit, nedum quo nectantur modo σταθμοι εισι τεσσερες, quae alium utique participii casum sibi desiderant. Hic vero manifesta se prodit lacuna; desunt parasangarum notae & numeri, difficulter ex dubia inter mansiones & parasangas proportione restituendi. *Wesseling.* Barreus, teste Lar-

Larcherio ad h. l. legendum coniecit: 34 Stathmos & 137 parasangas.

Post ἕνδεκα σαθμοὶ punctum Ald. Cam. I II, commata post δύο & τεσσεράκοντα, & post ἐπ' αἱ, iterum post εἰσι ἕνδεκα. Ratio non constat. Mansiones, sive Stathmi, in praecedentibus duntaxat 81. Neque convenit parasangarum summa: numerantur tantum 313. Quia tamen parasangis quadringentis & quinquaginta, quot se posuisse significat, accurate stadiorum collectio congruit, bene illi habent. Vitia in mansionum & parasangarum numeris, suis olim locis iuste signatis, inflicta haerent, aliorum fortasse Mss. auxilio eluenda; nostra enim in eodem sunt luto. *Wesseling.*

ad Cap. LIII.

ὥσπερ — σάδια) septem haec omisit socors Arch. scriba.

Μεμνονεια) Μεμνονια id. & Vindob. Vid, Strab. XV. p. 1058. C. vulgati patronum.

Post πεντακόσια & τρισχίλια, & πεντήκοντα commata Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LIV.

τῷ Μιλησίῳ) τῷ abest Ask. & comma post Ἀρισαγόρῃ desit Ald. Cam. I. II, in quibus punctum post εἴρητο.

ἔτι) desit Arch. post σημαίνειν punctum Ald. Cam. I. II.

Μεμνονειον) Μεμνονιον Arch. Vindob. post τεσσεράκοντα & τετρακισχίλιοι commata, post μυρίους punctum Ald. Cam. I. II.

Post Σαρδις & τεσσερακοντα commata Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LV.

ωδε τυραννων) τυραννων ωδε Arch. Pass. Ask. post ελευθερας punctum Ald. Cam. I. II.

Ἱππαρχον) Ὑπαρχον Arch. Vind. perperam, abest comma post αδελφεον Ald. Cam. I. II.

Αριστογειτων και Ἁρμοδιος) ὁ Αριστογειτων και ὁ Ἁρμοδιος Arch. Post Γεφυραιοι colon Ald. Camer. I. II.

προτȣ) προ τȣ Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LVI.

Post Παναθηναιων comma Ald. Cam. I. II. idem post ευειδεα.

λεων) λεον Arch. Est in Anthol. lib. I. 6, hoc epigramma, ubi mox αδικων.

Post ταυτα δε abest comma Ald. Cam. I. II, in quibus comma post εν τη.

ad Cap. LVII.

Γεφυραιοι) Citat Suidas in γεφυρεις, comma post hanc vocem omisit, posuitque post των Ald. Cam. I. II.

οἱ φονεες Ἱππαρχȣ) οἱ φονεες οἱ Ἱππαρχȣ ora Steph. Arch. Vind.

Ταναγρικην) Πατρικην μοιραν Brit. duo, melius Steph. Byz. in Τανάγρα haec citans.

Post εξαναστωντες comma Ald. Cam. I. II.

Αθηνεων) Med. Ask. Pass. optime Αθηναιȣς Arch. ὑπ' Αθηναιων Brit. duo, ceteri επ' Αθηναιων cum Ald. post εδεξαντο abest comma Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. LVIII.

Post των ante εσαν comma exstat, nullum autem post παλαι in Ald. Cam. I. II.

διδασκαλια) διδασκαλεια Arch. Job. Ludolfum διδασκαλιας emendantem Comment. Hist. Aethiop. p. 208 non sequor. Suidas διδασκαλιον, αυτο το μαθημα. Sic. Basil. M. Hom. III in Hexaëm. p. 28. C. καταδεξον μεθ' ἡμων τὸ διδασκαλιον, & Hom. V. 43. E. ἱνα πρωτον εκεινο προσταγμα διδάσκάλιον τη Φυσει γενηται, subministrante Abreschio. *Wesseling.*

Post γραμματα abest comma Ald. Camerar. I. II.

δοκεειν) Med. Pass. Ask. δοκεει Arch. Vind. Brit. A. C. Paris. B. Ald. & Edd. ὠς εμοι δοκεειν relinquo, Herodoti de literarum prima inter Graecos origine professionem continens. *Wesseling.*

Post δοκεειν punctum, post πρωτα μεν comma nullum Ald. Cam. I. II.

τοῖσι καὶ ἅπαντες χρεωνται Φοινικες) τουτοισι εχρεωντο καταπερ και ἁπαντες χρεωνται Φοινικες Arch. εχρεοντο & χρεονται Jonice Reg. A. *Larcherii*, qui Arch. lectionem praefert. Obscuriorem orationis seriem explanant Arch. *& primo quidem iis utebantur, sicuti omnes utuntur Phoenices.* Gephyraei nempe primis temporibus non alias usurpabant literas, quam quarum apud Phoenices usus erat. Merae itaque tum Phoeniciae fuerunt, sicuti & sermo, quo deinceps paullatim immutato, μετεβαλον και τον ρυθμον των γραμματων, itidem litterarum modum, figuram & scriptionis seriem novarunt. Quam in rem

rein praeclara Salmasii ad Inscript. Herod. p. 34 opera exstat. Esse memini, qui τον ρυσμον των γραμματων hic praeferunt, prorsus oblitos Aristot. Θαυμας p. 578 ed. Erasm. ubi in Apollonis Ismenii apud Thebanos templo ἀναθηματα τινα ὁμοιους εχοντα τους ρυθμους των γραμματων αρχαιοις seu αρχαιων potius. Quae philosophi, sive cuiusvis alius, ad hanc rem accommodatissima, etiam propter Ismenium, quod statim consequetur. Pertinet huc docta disputatio Benedictinae familiae eruditorum in T. I. Hist. Nov. Dipl. p. 578. *Wesseling*. Post γραμματων punctum Ald. Cam. I. II.

χώρεων) χωρῶν Askew. praestaret χωρίων. *Wesseling*.

ολιγα, εχρεωντο) ολιγοισι εχρεώντο & μεταρρυθμησαντες cum Valla, Arch.

Φοινικηΐα) Citat Clem. Alex. Strom. I. p. 362, & Eustath. in Dionys. v. 907, sed Φοινικεια. Vid. ad Diodor. III 66 Quae praecedunt, ες την Ἑλλαδα omittit Arch. *Wesseling*

τας Βιβλους) τας Βυβλους Pass. Haec Pollux VII. 211 habet Pass ex prisco more, namque ita potius, quam Βιβλους scriptitasse ad Homer Eustath. p. 1913, 30 auctor est. Hinc βυβλινων ὁπλων mentio & scriptura L. 7. 36. *Wesseling*

οἱ Ιωνες) Pass. Arch. Deerat articulus Ald. & seqq.

σπανι) bene Arch. Vindobon. antea σπανει cum Ald.

Βιβλων) Βυβλων Pass. comma post vocem Ald. Cam. I. II.

ευγενησι τε) Medic. Pass. Ask. Vind. Arch. Brit.

Brit. duo, olim cum Ald. ικγανος & comma post τε Ald. Camerar. I. II, idem in his post κατ' εμε.

ad Cap. LIX.

και αυτος) Deest και Vindob.

τησι) ταισι Ald. Cam. I. II; in his comma post τριποδων.

Αμφιτρυων μ' ανεθηκεν) Correxeram olim Αμφιτρυων μ' ανεθηκ', ενιων απο Τηλεβοαων: *cum huc rediisset a Telebois victis*: simplex ιων forte praeferetur, e Bergleri coniectura indicata in Diss. Herod. p. 167. *Valkenar.*

εων απο Τηλεβοαων) Τηλεβιων γε Arch. Nisi εων ex prisco εω, eundi notione, quae Reiskii opinio, censeatur, mallem ιων cum Slado & Berglero. Amphitryon parta de Telebois victoria, qua de Apollodor. Lib. 2. 4 & Plautus Amphitr. I. 1. 55. Tebas redux tripodem consecravit. Vidimus ιων & εων commutari L. I. 157, nec monere Eustath. neglexit ad Il. Δ. 277. Wesseling. Νεων legendum censuit Criticus Cantabrigiensis ad calcem Antiquit. Asiat. Edm. Chishull teste *Larcherio* ad h. l. Sensus idem.

αν ειη) ειην αν Vind. Pass. Ask.

ad Cap. LX.

Post Απολλωνι comma Ald. Cam. I. II.

Νικησας) Exscripsit Suidas in Τεῖν. Post Ιπποκοωντος comma Ald. Cam. I. II, in quibus nullum post κναθεις, sed ponunt post αλλος.

το Ιπποκοωντος) Sic bene marg. Stephan. Arch. Vind. Ask. Pass. duo Brit. quibus acce-

dunt Regii A. & B. Larcherii, qui praefert. Vulgo τ8 ex Ald. Med.

ad Cap. LXI.

Post Απολλων comma Ald. Camerar. I. II, idem post μυναρχεοντος

εξανισεαται) εξανισαιατο Ald. Cam. I. II.

οἱ δε Γεφυραιοι ὑπολειφθεντες) *Gephyraei autem cum in suspicionem venissent*, verterat Valla: hinc, quid ille legerit, quaestio. H. Stephano placuit ὑπαπτευθεντες, L. Bos. ὑποληφθεντες, quae melior opinatio, cum ὑπολειφθεντες & ὑποληφθεντες toties convertantur. At in errore Laurentius fuit ex schedarum consensione, loci sententiam Gronovius optime perspexit. *Wesseling* Nimis frequens est, *Gronov.* inquit, hoc participium in Herodoto, quam ut scriptura eius mereatur in crimen vocari; unde malim simpliciter interpretari. Sed post hoc participium debebat poni distinctio, quae vetus perperam retenta est.

ὑστερον ὑπο Βοιωτων) ὑπο Βοιώτων ὑστερον αναχ. Arch. Post Βοιωτων comma Ald. Camer. I. II, in his punctum post Αθηνας, & post ἱδρυμενα, comma post των.

Αχαιιης) Αχαιης Arch. post ἱρον τε comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXII.

Post των ante εσαν comma Ald. Cam. I. II, idem post αναλαβειν & post του.

οἱ Αθηναιοι) Deest articulus Pass. Vind. Ask. post Αλκμαιωνιδαι comma deest Ald. Cam. I. II.

προ-

προεχώρεε) προσεχώρεε male Arch. post μεγάλως abest comma Ald. Cam. I. II.

τὸ ὑπὲρ Παιονίης) Menda his se turpis insinuavit: quid enim cum Atticae locis commune Paeoniae, longissime in Macedonia remotae? Eustath. ad Homer. p. 461. 20 ὑπὲρ τῆς Σπάρτης Lipsydrion locans, eadem inquinatus est macula, vero tamen propiore. Hesychius & Suidas ὑπὲρ Πάρνηθος *supra Parnethem*, idque certissimum. Πάρνης Atticae mons erat, supra quem Lipsydrium Alcmaeonidae exsules munierunt. Proinde τὸ ὑπὲρ Πάρνηθος iure hoc refinxit loco L. Kusterus ad Suidae ἐπὶ Λειψυδρίῳ. Ipsum autem illud Grammatici testimonio est, Alcmaeonidis ad Lipsydrium rem pessime cessisse, adfirmatque elegans cantilena in Athen. Lib. XV. p. 695. F. Jo. Meursius in Pisistr. c. 16 plura. *Wesseling.* Πάρνηθος, si mei res esset arbitrii, recuperaret Herodotus, & vera L. Kusteri, Wesselingio probata, coniectura Diss. Herod. p. 110, omnibus hic anteponeretur codd. Cui eadem erant ad manum, quae Kustero, Jo. Meursius in Pisistr. c. 16. Eustathio legitimum quidem restituit Attici montis nomen; in Herodoto aut veram non vidit lectionem, aut illum a veteris librarii per omnes deinceps codd. propagato errore corrigendo deterruit, quae multos insidet religio, non illa minus fortasse damnanda, quam aliorum est inconsiderata temeritas. *Valken.* Certissima haec Kusteri foret emendatio, a summis criticis probata, nisi & in Attica existeret Paeonia, quam Larcherius monstravit. Memoratur ea ab Harpocrat. voc. Παιονιεῖς. Erant hi Paeonii Attici e tribu Leontina, & sine dubio

 bio

bio habitatores arcis Paeoniae. Nomen ipsis a Paeone, Antilochi filio, inditum Larcherius suspicatur, cuius meminit Pausanias Corinth. lib. 2. c. 18. Exstitit quoque Athenis Minervae Paeonia, Ἀθηνᾶς Παιώνιας ἄγαλμα. Pausan. Attic. S. lib. 1. c. 2. p. 7 & 34. p. 83 & 84. Plutarch. X. Orat. vit. p. 842. E. Jure ex his optimo colligit doctissimus Larcherius genuinum Παιονίης esse h. l. lectionem, nec Παρνῆθος corrigendum.

Post ἐξοικοδόμησαν punctum, comma post αὐτόθεν, nullum post ἔτι in Ald. Cam. I. II.

Πωρίνε) Ald. Arch. Vind. Pass. Ask. Med. Brit. duo cum Valla. In Edd. prioribus a Jungermann. Παρίνε prave, ex operarum peccato.

ad Cap. LXIII.

Post κατημένοι comma Ald. Cam. I. II.

προφέρειν σφι) προσφέρειν Arch. male, melius Plutarch. de Malign. p. 860. D. T. II.

αἰεὶ) ἀεὶ Vind. Ask.

προφαντον) προσφαντὸν Arch. & εγινετο Vindob. Passion. post συν στρατῳ abest comma Ald. Cam. I. II.

ἐξελῶντα) ἐξελοντα Arch.

Ἀθηνέων optime Ask. Pass Medic. vulgo Ἀθηναίων cum Ald.

Post ὁ μὲν & στρατιὴν commata, post ἀπέβησε punctum Ald. Cam. I. II, comma in iisdem post δεομένοισι, nullum post ἀπεπέμψαν.

Κονιαιον) Nullam in Thessalia, eiusque vicinia urbem recordor tali nomine. Cogitaveram de *Gono* siue *Gonnis*, in Perrhaebis, atque adeo Thessaliae. Sed discrepat scriptura, & gentile

ur-

orbis vocabulum. Eruant itaque, qui poterunt. *Wesseling.* Meminit Plinius H. N. V. c. 32. tom. I. p. 290. lin. 1. Conii in Phrygia, eiusdem meminit Hierocles Synecdem. p. 666. inter Phrygiae Pacatianae urbes. Sed quid haec ad Thessaliam? Erat in Macedonia mons Bermius s. Bermion, teste Herod. 8. 138, & Strab. Excerpt. ex Lib. 7. p. 510. Plin. H. N. IV. c. 8. T. I. p. 199. lin. 11. Thessaliae eum tribuit: quem circa montem Briges sedes suas habuere, qui Midam sequuti regem in Phrygiam transmigrarunt, referente Conone in Photii Codd. 186. p. 423. Narrat. 1. Briges isti Bithyniam quoque immigrarunt, cui Thessalis nomen indiderunt. Fuit igitur cognatio & connexio quaedam inter Thessalos & Asiae minoris populos quosdam, v. c. Phryges & alios, & videntur Thessali hunc regem habuisse e Conio Phrygum urbe oriundum. Sic, donec meliora eruantur, Larcherius rem explicare tentavit. Nobis haec nimis longe petita videntur, & vel nomen Κονιαιον corruptum, vel oppidum huius nominis in Thessalia eiusque vicinia indicari putamus, cuius alibi nulla mentio. Non enim omnes omnium veterum terrarum urbes oppidaque nobis pluribus e locis scriptorum innotuerunt.

Post τε, ante επει comma Ald. Cam. I. II.

ἱππασιμον) ἱππευσιμον Arch. post εμπεσοντας δε comma Ald. Cam. I. II, idem post αυτεων.

κατεῤῥηξαν) κατειρξαν Arch. Pass. punctum post vocem posuit Ald. Cam. I. II, quod idem post απηλλαξε ponunt.

Αγχιμολιε εισι ταφαι) Unius Anchimolii εισι ταφαι numero plurali? Non opinor; sed illud

illud potius suspicor; Lacedaemoniorum, qui ceciderant hic olim, etiam factam fuisse mentionem: Fac scribi potuisse: [των δε Λακεδαιμονιων, vel των δε αλλων] και Αγχιμολιυ εισι ταφαι της Αττικης Αλωπεκησι, αγχυ του Ηρακληιυ του εν Κυνοσαργει. de isto Herculis fano Meursius egit in Athen. Att. II. 2. Ex hoc Herodoti loco situs Attici pagi poterit constitui, si conferantur initium Axiochi Aeschinis Socrat. & Orat. Aeschin. c. Tim. p. 24. 11. — *Valcken.* Post Αλωπεκησι comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXIV.

Αναξανδριδεω) Αλεξανδριδεω Brit. duo.

τοισι δε) Deest δε Arch. Vind. Pass. Askew. post χωρην comma Ald. Cam. I. II.

Θεσσαλέων ἵππος) Θεσσαλων ἱππων Arch. prius etiam Vind.

ιθυς επι Θεσσαλιης) Praeferrem ιθυ επι Θεσσαλιης, sicuti ιθυ επι Λιβυης Plutarch. lib. 2. 119 invenisse, Valkenarius docuit. ιθυς tamen της αρχης της Τομυριος ελας L. I. 207, & Poeta Il. N. 601 ιθυς Μενελαυ κοδαλιμοιο ηιε, tam Callinus αλλα τις ιθυς ιτω apud Stob. Serm. 49. p. 356. *Wesseling.*

ad Cap. LXV.

επεδρην) επ' εδρην Ald. Camer. I. II, in his post τοισι μεν comma. Post αυτη, αυτη Ald. Cam. I. II comma ponunt, idem post Πεισιστρατιδεων.

παντη αυτεων) παντα αυτων Arch. Vindob. Pass. Post Αθηναιοι punctum Ald. Cam. I. II.

εξ

ἐξ τε καὶ) Ask. Pass. Aliis & Ald. enclitica deest. Spectavit haec Schol. ad Vesp. v. 500.

Πυλιοι τε) Attigit Eustath. in Od. p. 1474.

44. Post γεγονοτες colon Ald. Cam. I. II, comma post Κοδρον τε, punctum post βασιληες.

απηλλαχθησαν) απαλλαχθησαν sine augmento Arch. Vind.

αξιοχρεω) Med. Pass. Ask. αξιοχρεαι: alii omnes αξιοχρεω, quod iure revocavit Wesseling.

πριν η) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. olim πριν tantum cum Ald.

χρησαι) χρῆσαι Sylburg. ex Porti coniectura.

ad Cap. LXVI.

Post Αθηναι abest comma Ald. Cam. I. II.

εγινοντο) Vind. Pass. Ask. Arch. Brit. duo cum Steph. ora: alii εγενοντο.

εν δε αυτοισι) Arch. Med. Pass. Vind. Ask. antea cum Ald. αυτοισι prave. Post εδυναστευον punctum Ald. Cam. I. II

ὁσπερ δη λογον εχει) Potuisset ὁνπερ δη λογος εχει, quomodo lib. 7. 5 ἱνα λογος σε εχη. Eurip. Medea 419 ουκετι δυσκελαδος φαμα γυναικας ἑξει. Verum elegans ea linguae copia & varietas. εχει δε τινα φατιν και Διονυσοφανης posuit IX. 84, aut τουτους μεν τοιαυτη φατις εχει VII. 3. Plura Abresch. Diluc. Thucyd. p. 247. *Wesseling.* Post αναπεισαι comma Ald. Cam. I. II.

ὁ Τισανδρου) Deest ὁ Arch. Pass. Ask. Vind. & potest abesse.

αταρ) αυταρ Arch.

Post συγγενεες αυτου comma Ald. Cam. I. II. Vellicat Plut. Malign. p. 860. D. Post δυνα-

μιος

μιος: punctum Ald. Camer. I. II, comma post Κλεισθενης.

τετραφυλας) Pausanias indicavit I. 5.

Γελεοντος) Arch. Vindob. Paris. A. B. Brit. duo, edito ab Ald. usque omnes: Valla *Leontis*, Τελεοντος Gronov. forte ex Med. Ask. Passion. Valla in prima versionis editione *Jonis filiorum Leontis*, unde eum legisse suspicio est, παιδων γε Λεοντος. De Med. silentium, in tituli mutata scriptura utique mirabile. Puto tamen Τελεοντος ex Ask. & Pass. consensu habuisse. Apud alios par discordia. Steph. Byz. vetera exempla & scripta Γελεοντες in Αιγικορεως. In Plut. Solon. p. 91 olim Γεδεοντες, quod ob viciniam Λ & Δ idem. Euripidis in extrema Jone verba & Pollucis VIII. 109 in controversiam venerunt. Guil. Canterus utraque ad Nostri praescriptum conformat Nov. Lect. V. 19, contra venit prohibetque Is. Casaub. ad Strab. VIII. p. 588. Τελεοντας defendens, qua quoque sunt opinione docti Pollucis interpretes; neque plausibili instituti ratione deficiuntur illi. Quodsi enim quatuor hae populi Attici partes; non ab Jonis filiis, ut Euripides & Herodotus censuerunt, sed a vitae genere, quod unicuique parti fuit assignatum, cognomina impetrarunt ex Strabonis & Plutarchi doctrina, commodissime Τελεοντες explicabuntur γεωργοι *rustici*, ab opere & collationibus in rempublicam. Verum omnes has opiniones Marmor dissipat Cyzicenum, luci ab comite Caylus expositum in *Recueil d'Antiq* T. 2. p. 207, ubi clarissime iisdem titulis & serie fere eadem Γελεοντες, Αργαδεις, Αιγικορεις, Οπλητες, tribus Cyzicenae qua-

quatuor, haud dubio ex metropoli Mileto derivatae, atque ad hanc ab Atheniensibus, Milesiae coloniae auctoribus, sicuti praeclare generosus comes demonstravit. Est quidem Τελεων virile inter Atticos nomen, ap. Apollon. Rhod. I. 96; quod, ut hic valeat, necesse non est. Αγικορες & Αγαδες in marium propriis nominibus, quantum recordor, non sunt, neque Γελεων. Aptissime, sicuti Οπλητες milites, vitae studia in capris alendis & agris colendis illustrant, unde Γελεοντες, principe loco Athenis & Cyzici habiti, haud alii ac ευπατριδαι sive λαμπροι, illustres, splendidique. Γελειν teste Hesychio idem ac λαμπειν, ανθειν aut αυθειν. Γελαν cuius in risu sedes, olim in splendendo & renidendo, uti Eustath. ad Hom. p. 159, 26 significat, terebatur usu. Hinc Γελων, Syracusanus rex, hinc Γελεοντες Attici non absurde propagantur: cuius ego originationis auctorem & suasorem laetus Ti. Hemsterhusium produco. De decem Φυλαις earumque titulis & iusto ordine docte post Meursium Ed. Corsin. Fast. Att. T. I. p. 119. *Wesseling* Γελεοντος nomen adfirmavit Wesseling. in Diss. Herod. p. 164, ut ea lis decisa videatur *Valken* Post Αιγικορεος & post Αργαδεω commata habet Ald. Cam. I. II, nullum habent post Οπλητος.

επιχωριων &c.) εξευρων — επιχωριων Sic Arch. Pass. Ask. Post τουτον δε comma nullum Ald. Cam. I. II.

προσεθετο) Arch. Pass. Valla. Olim προσεθεντο ex Ald. & aliis, perperam, contraque sermonis seriem.

ad

ad Cap. LXVII.

Post ταυτα δε abest comma Ald. Cam. I. II.

επεων). επαινων Arch Vindob. Vulgatum servat quoque Eustath in Hom. p. 288 fin.

Post πολλα παντων comma Ald. Cam. I. II. παντα margo Steph. Arch. Pass. Vindob. Brit. duo, quos paene sequi maluit Wesselingius. Ex Herod. vicina enarrans Eustath. habet, διοτι Αργειοι και Αργος τα πολλα εν αυτοις υμνηνται, ad Il B. 218. 35, posuit εν αυτοις, quod sensum commodum dabat, sed lectum πάντων forte minus intellexit. Voculam in talibus Herodoto paene peculiarem, quam ellipsium venatores omitti non potuisse fatebuntur, restituendam hic censeo, ut legatur, τα πολλα δια παντων υμνεαται, *prae omnibus*; lib. 6. c. 63 ανδρι οιδουμεοντι δια πάντων δη των βασιληων· lib. 7. c. 83 κοσμον πλειστον παρειχοντο δια παντων Περσαι· lib. 8. c. 69 Artemisiae τετιμημενη δια παντων των συμμαχων· conf. I. c. 25, & 8 c. 142. Talia praetermitti non debuerant Porto. Recte tuetur illud Reiskius in Dionis Chrys. Corinth p. 458 ult. *Valken* quocum sentit *Larcherius*.

Αδρηστου του Ταλαου). *Adrasti calamitosi*, inprudenter Valla.

Post Αδρηστον punctum Ald. Cam. I. II.

ἡ δε γε Πυθιη χρα οἱ) ἡ δε Πυθιη οἱ χρα Vind. Arch. οἱ χρα quoque Ask. Post βασιληα punctum, post εκεινον δε comma Ald. Cam. I. II.

λευστηρα) Dio Chrys. Pythiae illud responsum alludens, orat. 3 de Regn. p. 43 B. πολυ δε μαλλον τυραννον ται ληστηρα, ὁ ποτε προσειπεν ὁ Απολλων τον Σικυωνιον τυραννον· unde Casaubonus

ληστη-

ληϛηρα praedonem, hoc reponit loco; quem quidem sequi, etsi cupido adest, haud possum. Λευϛηρ Suidae in v. *ὁ καταλευσθηναι αξιος, dignus, qui lapidibus obruatur*, qualis profecto Sicyonius iste Clisthenes, paullo diversior, neque alienus tamen, Aeschyli *λευϛηρ μορος* Sept. c. Theb. 205. At quidni *λευϛηρ tyrannus*, *Φονευς*, cives lapidibus quasi cooperiens, uti in Hesychio? Tale certe Aeliani ap. Suidam, *ἱνα τον των κακων αιτιον και λευϛηρα αφανισωσι*. Alibi crudelissimum Apollodorum, *τον Κασσανδρεων λευϛηρα* dabit H. An. V *r*. *Wesseling.* Primum ponam, quae huc pertinent, notata Casaubono Diatrib. in Dion. Chrys. p. 43, *cum ita scribit*, *ουκ αν ειποιμι τον τοιουτον, αρχοντα η αυτοκρατορα η βασιλεα· πολυ δε μαλλον τυραννον και ληϛηρα, ὁ ποτε προσειπεν ὁ Απολλων τον Σικυωνιον τυραννον* : *respicit oraculum a Pythia olim Clistheni redditum Sicyoniorum tyranno. Herodotus — εκεινον δε ληϛηρα: editiones Herodoti praeferunt λευϛηρα' mendose.* Sicut Reiskio, mihi quoque Casauboni placuit olim coniectura: apta *Regem* inter & *Latronem* videbatur oppositio: de se & Annibale Alexander apud Lucian. I. p. 386 *οἱος μεν εγω βασιλευς, οἱος δε ουτος ληϛης εγενετο*· ubi *του — ληϛου των Ἑλληνων* e Demosth. (p. m. 81, 50) mentionem fecit *ὁ πανυ*. Nunc in Herodoto *ληϛηρα* quidem legisse videtur Dion, sed alterum invenisse suspicor in suo cod. Aelian. qui de N. A. V. c. 15 crudelissimum Cassandrensium tyrannum Apollodorum vocat *τον Κασσανδρεων λευϛηρα*· & ne hic quoque de vocis dubitemus sinceritate, faciunt ista Suidae: *Λευϛηρ, ὁ καταλευσθηναι αξιος, τουτεϛι λιθοβοληθηναι· και Αιλιανος, ἱνα τον των κακων*

αιτιον και λευςηρα αφανισωσι. Digni, qui in barathrum coniicerentur, βαραθροι dicti sunt Atticis, vocem in primis ολεθρος frequentantibus in istiusmodi sensum, aliasque nonnullas. Rarissima sunt πεδων, pro πεδων αξιος, & Τυμβε, pro ταφηναι αξιε, quorum hoc in Aristoph. est Lys. v. 372, illud habet Eustath. in Il. Θ. p. 616. 43, qui Od. V. p. 391. 33. Dorienses scribit τες επονειδιςες vocasse Φοιες, quasi dicerent αξια Φοιε δεδρακοτας. Tandem λευςηρ proprie idem est ac λιθοβολος atqui hoc ipsum, sive λαβολος in eundem alicubi sensum fuit a Grammaticis inventum; nam ista prostant ap. Hesychium λαβολε, λιθοβολε, αξιε λιθασθηναι. Haec, ni fallor, etiam adversus Casaubonum tueri poterunt vulgatam in Herodoto lectionem, quam solus forsan interpretum Anglus, plerumque tamen Latina Vallae sequutus, optime hic expressit, minus recte notatus Auctori *des Essais de Critique* p. 165. *Valkenar.* λευςηρα librariorum aberrationem, vel potius eorum putavit *Larcherius*, qui codices legerunt manu exaratos. υ enim, quod videre sibi persuasi sunt, fuit ι iunctim cum σ scriptum; cuius centena in codd. invenit scriptionis exempla, v. c. apud Dionys. Hal. T. 2. p. 259. lin. 22. Legitur ibi ῶ ὑπὲρ, quamquam in Thucydidis editionibus ῷ περ scriptum est. Non viderunt iota omegae adscriptum, & cum π iunctum esse, & in legendis vetustis codicibus rudes putarunt, lineolam hanc, literas iota & pi coniungentem, esse figuram τε υ. Legendum igitur λαιςηρα censet Larcherius.

εβελευετο) εφροντιζε Steph. ora, Arch. Vindob.

dob. Askew. Pass. & Brit. duo, alii: εβουλευετο, quod pro scholio censendum. *Wesseling.* Post μηχανην & τη commata Ald. Cam. I. II, in quibus post απαλλαξεται punctum.

θελειν) εθελειν Arch. Vind.

Αςακυ) Οςακυ Med. Pass. Ask. Quid moverit amanuenses ad τον Οςακυ pingendum, non reminiscor neque exputo: aliis omnibus Melanippi pater Astacus. Astacides Menalippus, sive ex legitima Barthii coniectura, Melanippus, ap. Stat. Theb. 8. 718. Ovid Ibi v. 517, ubi Salvagn. Burmannus & Valkenar. ad Tragici Phoeniss. p. 784. *Wesseling.*

οἱ δε Σικυωνιοι) Excitat Schol. Pind. Nem. Od. 9. 27, qui εωθησαν; quod nunc est, venit e Med. Pass. Ask. Vind. in Arch. εθεσαν: prius Ald. & Edd. εωθασι.

Post τελευτων comma Ald. Cam. I. II.

την αρχην) την χωρην Schol. Pindari. Post Αδρηςον colon Ald. Cam I. II.

τα παθεα αυτε) non est in Arch. Vindob. αυτε Ald. Cam. I. II, in quibus post εγεραιρον punctum, colon post απεδωκε.

τω Μελανιππω) Omittunt Articulum Pass. Arch. Vind. Askew. comma post θυσιην posuit Ald. Cam. I. II.

επεποιητο) επεποιατο Arch. Vind. επεποιεατο debuerant; πεποιητο Brit. duo.

ad Cap. LXVIII.

τοισι Σικυωνιοισι και) Neglexit haec tria Passion. per socordiam post Σικυωνιοισι comma Ald. Cam. I. II.

μετατιθεις) μετατιθεις Ald. Cam. I. II.

 αυτα

αιτιον και λευςηρα αφανισωσι. Digni, qui in barathrum coniicerentur, βαραθροι dicti sunt Atticis, vocem in primis ολεθρος frequentantibus in istiusmodi sensum, aliasque nonnullas. Rarissima sunt πεδων, pro πεδων αξιος, & Τυμβε, pro ταφηναι αξιε, quorum hoc in Aristoph. est Lys. v. 372, illud habet Eustath. in Il. Θ. p. 616. 43, qui Od. V. p. 391. 33. Dorienses scribit τους εποveιδιςους vocasse Φοιες, quasi dicerent αξιους Φοιτε δεδρακοτας. Tandem λευςηρ proprie idem est ac λιθοβολος· atqui hoc ipsum, sive λαβολος in eundem alicubi sensum fuit a Grammaticis inventum; nam ista prostant ap. Hesychium λαβολε, λιθοβολε, αξιε λιθασθηναι. Haec, ni fallor, etiam adversus Casaubonum tueri poterunt vulgatam in Herodoto lectionem, quam solus forsan interpretum Anglus, plerumque tamen Latina Vallae sequutus, optime hic expressit, minus recte notatus Auctori *des Essais de Critique* p. 165. *Valkenar.* λευςηρα librariorum aberrationem, vel potius eorum putavit *Larcherius*, qui codices legerunt manu exaratos. υ enim, quod videre sibi persuasi sunt, fuit ι iunctim cum σ scriptum; cuius centena in codd. invenit scriptionis exempla, v. c. apud Dionys. Hal. T. 2. p. 259. lin. 22. Legitur ibi ὦ ὑπερ, quamquam in Thucydidis editionibus ῳ περ scriptum est. Non viderunt *iota* omegae adscriptum, & cum π iunctum esse, & in legendis vetustis codicibus rudes putarunt, lineolam hanc, literas iota & pi coniungentem, esse figuram τε υ. Legendum igitur λαιςηρα censet Larcherius.

εβελευετο) εφροντιζε Steph. ora, Arch. Vindob.

dob. Askew. Pass. & Brit. duo, alii: εβελευετο, quod pro scholio censendum. *Wesseling.* Post μηχανην & τη commata Ald. Cam. I. II, in quibus post απαλλαξεται punctum.

θελειν) εθελειν Arch. Vind.

Αςακε) Οςακε Med. Pass. Ask. Quid moverit amanuenses ad τον Οςακε pingendum, non reminiscor neque exputo: aliis omnibus Melanippi pater Astacus. Astacides Menalippus, sive ex legitima Barthii coniectura, Melanippus, ap. Stat. Theb. 8. 718. Ovid Ibi v. 517, ubi Salvagn. Burmannus & Valkenar. ad Tragici Phoeniss. p. 784. *Wesseling.*

οἱ δε Σικυωνιοι) Excitat Schol. Pind. Nem. Od. 9. 27, qui εωθησαν; quod nunc est, venit e Med. Pass. Ask. Vind. in Arch. εθεσαν: prius Ald. & Edd. εωθασι.

Post τελευτων comma Ald. Cam. I. II.

την αρχην) την χωρην Schol. Pindari. Post Αδρηςον colon Ald. Cam. I. II.

τα παθεα αυτε) non est in Arch. Vindob. αὐτε Ald. Cam. I. II, in quibus post εγεραιρον punctum, colon post απεδωκε.

τω Μελανιππω) Omittunt Articulum Pass. Arch. Vind. Askew. comma post θυσιην posuit Ald. Cam. I. II.

επεποιητο) επεποιατο Arch. Vind. επεποιεατο debuerant; πεποιητο Brit. duo.

ad Cap. LXVIII.

τοισι Σικυωνιοισι και) Neglexit haec tria Passion. per socordiam post Σικυωνιοισι comma Ald. Cam. I. II.

μετατιθεις) μετατεθεις Ald. Cam. I. II

αυτα τα τελευταια) Nimia docti viri hariolatio μετατιθεις αυτοις ονοματα τα γελοιοτατα επεθηκε. Sincera est & durabit oratio, modo αυτα, i. e. μονα τας τελευταια επεθηκε, *solas* & nonnisi *terminationes addidit*, explanetur, ut fine vocabulorum, ne audirent υες, ονοι, χοιροι, differrent. Sic mecum sentiens Abreschius. *Wesseling.* Ex vocibus enim υες τε και ονοι [και χοιρε] prodierunt Υαται, Ονεαται, & Χοιρεαται. *Valkenar.*

τενομα) το ονομα Arch. Ask. Vind. Post εθετο punctum Ald. Cam. I. II. Post τεθνεωτος abest his comma, quod insertum post Υλεας & Παμφυλες.

Αιγιαλεας) Ald. Cam. Arch. Medic. &c. Αιγαλεας est error edit. Jungermanni, quem non debuit propagare Th. Gale. Nam & priores editiones, & omnibus vetustior Mſ. habet plane Αιγιαλεας. *Gronov.*

ad Cap. LXIX.

επι τετα) επι τετο Ald. Camer. I. II, quae post εμοι comma omittunt.

τον Αθηναιων) των Αθηναιων Arch. & Brit duo.

παντα) Arch. Valla. Antea cum Ald. παντων. Varie haec sollicitantur: mihi iuncturam sententiamque absolvunt schedae. Alioqui ordine vocum immutata απωσμενον παντων, τοτε arripi potuerat, ut omnibus liberae civitatis iuribus depulsus innueretur populus. *Wesseling.* *Reiskius* in Miscellan. Lipſ. nov. T. 8. p. 306 Corrigit πειθων vel επαιρων, vel επαγαγων, quod optimum iudicavit. *Bellangerius* eandem, quam pro

proposuit Wesselingius, levem transpositionem in schedis docti viri invenit, quam necessariam putat *Lamberius*, annotans in Regio & virgulam nullam esse post απωσμενον.

φυλαρχους) φιλαρχους Arch. Valla. Post εποιησε colon Ald. Cam. I. II.

δεκα δε και τους δημους) — *atque etiam decem demos distribuit in tribus*, ut Valla. Ergone decem duntaxat Athenis δημοι? & si plures, quid factum illis? Longe autem eos denarium excessisse numerum, indices των δημων a Meursio collecti, & Sponii Corsinique diligentia egregie aucti, manifestant. Proinde δεκα *decem* non sibi τους δημους *populos*, sed φυλας nectit. Clisthenes Athenienses δεκαφυλους fecit, & in decem has tribus omnes Atticos populos divisit. Vidit loci hanc sententiam Ed. Corsinus Fast. Attic. T. 3. p. 128. *Wessaling* Conferenda certe sunt, quae ex Aristot. rep. Athen. de Clisthene tradit Schol. in Aristoph. Nubes v. 37. *Valken.*

ην τε τον δημον), τω δημω, quo nihil opus, Arch. Quae Galeo sincera videbatur, non absurde certe lectio codd. Arch. converti poterat: *utque, cum populi se partibus adiunxisset, multo superior contrariae factionis fautoribus.* Hoc sensu frequentatur προσθεσθαι τινι. Ego tamen & hic vulgatam praefero. Dum favebat optimatibus in primis Isagoras, adversarius in administranda republica, Clisthenes restituit plebi auctoritatem, quam, in imperio populari constitutam a Solone, Pisistratus filiique labefactaverant. Supra c. 66. Clisthenes τον δημον προσεταιριζεται· in eandem sententiam scribi potuit τον δημον προστιθεται, vel προσαγεται, vel προσκτειεται·

— atque adeo hoc loco dici τον δημον προσθεμενος, *cum plebem suam fecisset*, adversarius multo fuisse superior. Hoc idcirco genuinum iudico, quia Herodoteum est; προσθεσθαι autem τινι apud Nostrum tantum dicuntur, qui alterius adstipulantur sententiae. Amicos sibi conciliare vel adiungere φιλυς προστιθεσθαι dicitur I. c. 53, idem est c. 56 προσκτησασθαι φιλυς· ista duo permutantur & III. c. 74, in Thucyd. VI. c. 18 προσεθιμεθα αυτυς recte Schol. explicat. *Valken.*

ad Cap. LXX.

Post Ισαγορης comma Ald. Camer. I. II, in quibus punctum post γυναικα.

εξεβαλε) εξεβαλλε Pass. post Αλκμαιονιδας comma Ald. Cam. I. II.

αυτεων) deest Ask. comma post vocem ponit Ald. Cam. I. II.

αὐτυ) αύτυ Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXI.

Post Ολυμπιονικης punctum Ald. Cam. I. II.

εκομησε) εκομισε Arch. male, vid. Eustath. ad Homer. p. 165. 16, ubi haec.

τωγαλμα) punctum hic ponit Ald. Camer. I. II. το αγαλμα Vind. Arch.

Ναυκραρων) Citat Suidas in Ναυκραρικα & Harpocration. Laurentii *Naucratiorum* mendosum, & forte operarum peccatum est: sunt enim hoc de genere quam plurima in versionis editione principe. Palmerii Ναυκραριων spernunt Aristoteles, Harpocratio & Suidas. Quinam Athenis olim Ναυκραροι fuerint, praeclare

clare P. Leopardus Emend. VII. 19, & post deinde Maussacus in Harpocrat. Ναυκραρικα commonstrarunt. *Wesseling.* Ναυκραρων scribendum aut Ναυκραρειων. *Goldhagen*

ειεμον) Arch. Vind. & Steph. margo, cum Brit. A. & Reg. A. & B *Larcher.* alii cum Ald. ενεμοντο. Post Αθηνας comma nullum, positum post ὑπεγγυες in Ald. Cam. I. II. Stephan. male. Consentit cum nostra interpunctione Reg. A. Larcherii.

ad Cap. LXXII.

Post ὁ Κλεομενης colon Ald. Cam. I. II.

ȣ συν μεγαλη χειρι) Suid. συν μεγ. sine negativa in Αγηλατειν negligenter: tangit eadem in επεξια. Post χειρι punctum Ald. Cam. I. II, comma in his post απικομενος δε.

ὁ Ισαγορης) Αρισαγορης absurde Arch.

ςασιωτῃσι) *Militibus* ςρατιωτησι Valla, sine caussa, monente Palmerio.

Post ὁ, post Κλεομενης & post Ισαγορης commata in Ald. Cam. I. II.

αὐτȣ) αὐτȣ Ald. Cam. I. II. Post ακροπολιν in his punctum.

αυτȣς) non est in Arch. & Brit. duobus. Post δυο punctum, post τριτη comma Ald. Camer. I. II.

Κλεομενεϊ) Κλεομενῃ Pass.

δη) δε Arch.

της θεȣ) τȣ θεȣ ora Stephan. & duo Brit. perperam, post θεȣ abest comma Ald. Camer. I. II; in his punctum post χωρει.

ȣοιθι ες) Med. Arch. Pass. Ask. Vindob. olim ουιθ' ες, in Brit. duobus & marg. Steph.

 εσελ-

εσελθε Post ἱρον punctum Ald. Camer. I. II.

Δωριευσι) Δωριηα Brit. duo, cui suus esse locus poterit. Post ὁ δε comma, idemque post ὁ μεν in Ald. Cam. I. II, in quibus colon post επεχειρησε τε.

και τοτε) absunt duo ista Arch.

τον Δελφον) τον αδελφεον omnes pessime. *Fratrem eius*, Laurentius ex coniectura; nam αυτε, quod nullis in codd. legisse, non opinor. Macula τον αδελφεον foedavit turpis, vixque mihi tempero, quin ea detrita τον Δελφον ex Palmerii admonitu, siquidem nihil certius, refingam. Rem constituat Pausanias, Τιμασιθεον τον Δελφον, Isagorae amicum, in occupanda arce Attica adiutorem, & capite propterea poenas dantem, clarissime describens L. VI 8. Vitii origo in scribarum socordia, αδελφον & Δελφον confundentium, veluti in Plutarchi T. II p. 825. B & Photii Bibl. p. 481, 30. Veritatem utrobique Xylander & H. Steph perspexerunt, quos simili in re duces habeo. *Wesseling.* Verax Palmerii coniectura, a Wesselingio firmata in Diss Herod. p. 165 Δελφοι & αδελφοι alibi quoque male inter se permutantur. *Valken.* Post τε comma Ald. Cam. I, II.

λημματος) Arch. & Scholiastes, quibus *Larcher.* addit Reg. A Alii cum Ald. λημματος, λημματος semper veteres de fiducia animique praesentia. λημμα captura illis & lucrum, quod scriptionis affinitate saepe prius incrustavit. Testantur editi & scripti libri passim. Herodotei Mss. omnibus locis perbene. Gronovius tamen, quoniam Florentiae auspicium negabatur, novare ausus non fuit L. 7. 99, errorem

rem agnoscens, quae & Porti doctrina. Conf. ad Diodor II, 58, & in primis Graevium in Luciani Soloecist. c. 5. Valken. ad Ammon. lib. 2. 5, & Pierson. in Moerid. p. 746. *Wesseling.* Post δεδεμενοι comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXIII.

Post Σαρδις abest comma Ald. Cam. I. II, in quibus punctum post Περσας.

εκπεπολεμωσθαι) εκπολεμωσθαι Vind. Arch. vid. ad L. 3. 66.

ΑρταΦερνης) ΑρταΦρενης Arch. Vind. Post Υςασπεος abest comma Ald. Cam. I. II.

επειρωτα) Pass. Arch. Vind. olim cum Ald. επηρωτα.

πει γης οικημενοι) πη Arch. tum οικημενοι ora Stephan. Vind. Pass. Arch. Brit. duo, ut saepe alias: antea οικεομενοι cum Ald.

απεκορυΦε) Exscripsit Suidas in v.

Αθηναιοι) desideratur in Arch. Valla. Post ὁ δε comma Ald. Cam. I. II.

βαλλομενοι) βαλομενοι Pass. duo Brit.

ad Cap. LXXIV.

Post ες το comma Ald. Cam. I. II

Ισαγορεα) Ισαγορην ora Steph. Arch. Vind. Pass. Vulgatum Ιωνικωτερον.

ες την Ελευσινα) sine articulo Arch. ut c. 76 & L. 7. 75, ubi de eadem Cleomenis irruptione. Post Ελευσινα punctum Ald. Cam. I. II.

επι Υσιας) Lectio sine dubio corrupta, quod demonstrarunt Wesselingius & Valkenarius, quorum prior haec ad h. l. notavit: — Harpocrationi, Steph. Byz. Suidae, Υσιαι πολις

Βοιωτιας, a quibus non abit Pausanias, Ὑσιων και Ἐλευθερων, urbium olim Boeotorum, ερειπια ad Cithaeronem describens IX. 2. Qui quidem quin has Hysias in animo habuerit, dubium nullum: nam Herodoto Hysiae non longe ab Eleutheris iuxta Cithaeronem L. 6. 108, & 9. 15 & 25, etiam in Plutarchi Aristide, ut alias ostendetur. An Hysiae, Boeotorum finibus proximae, conditionem mutarunt, & lapsu temporis Atticae esse desierunt? Ita videtur: Herodoti aetate in Atticis populus censebantur. Vide quoque Wasseum ad Thucyd L. 3. 24. — Haec *Wesseling* — Ὑσιας qui demum dixerit Atticas, neminem habuit Meursius, praeter Herodotum: ego ne Herodotum quidem dixisse suspicor. Oenoë pagus Atticis, qui hic venit in censum, Eleutheris erat, adeoque Boeotiae conterminus, δημος εσχατος της Αττικης: huius pagi situm definiverunt viri summi T. Hemsterh. ad Lucian. p. 438, & P. Wesseling. ad Diod. I. p. 305. Inter Oenoën & Hysias praeter Eleutheras mons Cithaeron interiacebat. Plataeis Thebas abeuntibus ad dextram erant Hysiae & Erythrae, quas omnes Boeotiae tribuunt etiam aetate Herodoto proximi; ipse quin etiam Herod. VI. c. 108, & IX. c. 15, ubi Mardonius παρηκε το στρατοπεδον, αρξαμενον απο Ερυθρεων (non Ερυθραιων, Erythraeis, sed Erythris) κατετεινε δε ες την Πλαταιίδα γην· & c. 25, ηισαν δια της υπωρεης τȣ Κιθαιρωνος παρα Ὑσιας ες την Πλαταιίδα γην. Apud Thucyd. III. c. 24. Plataeenses primum viam ingressi, quae recta Thebas ducebat, illinc deinde, divertentes ad dextram, iter Cithaeronem versus flectebant

ες Ερυθρας και Υσιας, tandem monte superato venerunt in Atticam: ferri nequit, quod legitur in eadem historia apud Polyaen. VI. c. 19. 3 οἱ Πλαταιεις, εκ της Θηβαϊκης εκκλιναντες, επανηλθον ες τας Θηβας, κακειθεν Αθηναζε διεσωθησαν corrigendum puto, επανηλθον ες Υσιας. ad Thucyd. plura dedit de Hysiis Wasseus, alterum etiam Herodoti locum omisit, quem minus forsan emendate scriptum legerat, Eurip. in Bacch. v. 750, ad Asopum collocantis Hysias τ' Ερυθρας θ', και Κιθαιρωνος, λεπας Νερθεν κατωκησιαστιν. Ex Harpocr. constat, Boeotiae Υσιων Euripidem etiam mentionem fecisse in Antiope, quae geminos, ut notum, in monte Cithaerone pepererat. Haec si benigno vultu fuerit ab hominibus eruditis excepta dubitatio, coniecturam periclitabor super Atticis pago, qui hic commemorari potuerit. *Valken* Quae argumenta moverunt *Larcherium*, ut legendum coniecerit Φυλας, Phylae enim non longe aberant, easque Boeotii supra Parnen montem euntes attingebant.

ποιησεσθαι) Medic. Pass. Ask. in ceteris & Ald. ποιησασθαι. Post Ελευσινι comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXV.

πρωτοι) Med. Ask. Pass. Valla, in reliquis πρωτα, neque absurde.

μετεβαλλοντο) Iidem cum Arch. alii cum Ald. μετεβαλλον τε, post απαλλασσοντο punctum Ald. Cam. I. II, in his post Δημαρητος comma nullum.

διαφορος) διαφθορος Ald. Cam. I. II, in quibus

bus post Κλεομενεϊ comma, quod abest post Σπαρτη.

παραλυομενε) cum Ald. plerique. παραλυομενων Med. Ask. Pass. Post πρωτε comma Ald. Cam. I. II nullum post αμφοτεροι, sed ponunt post εοντες.

των Λακεδαιμονιων) absunt duo ista ab Arch. & Valla, & possunt abesse.

ad Cap. LXXVI.

των Αθηναιων) τε Brit. duo, Pass. Askew. post Αθηναιων comma, sed nullum post πρωτον μεν Ald. Cam. I. II, post δευτερον δε comma ponunt eaedem

ες Ελευσινα) ες non norunt Arch. Vind.

ad Cap. LXXVII.

τινυσθαι) τινυσθαι Askew.

τες Βοιωτες) βοηθες Arch. Vindob. quod parum abest, quin probem. Vitabitur ita toties iterata Βοιωτων mentio, auribus minime iucunda. *Wesselingius*, cui calculum sine ullo dubio adiicimus

Post εκρατησαν punctum Ald. Camer. I. II, quod in iisdem & post Χαλκιδευσι.

ἱπποβοτεων) Medic. Ask. Pass. Paris. A. & brevi consimiliter, reliqui cum Ald. ἱπποβατεων & ιπποβαται. Mox ἱπποβαται δε eleganter Valkenar. ad lib. I. 180. *Wesseling*.

οἱ δ' ιπποβοται) Equidem non opinor, sic ab Herodoto potuisse scribi, sed, articulo omisso, ἱπποβοται δε εκαλεοντο οἱ παχεες των Χαλκιδεων· quod supra iam indicavi in lib. I. 180. Forma nominis ista, ἱπποβοται hic erat in Flor.

Cod.

Cod. cuius tamen bonitatem vir. clariss. non commendavit, memor, ut puto, alterius loci VI. 100, ubi ad vulgatum, των ἱπποβοτεων Χαλκιδεων nihil ex Med. reperiebat enotatum. Ad Aelian. V. H. VI. 1 incerti fluctuant, utrum opulentiores inter Chalcidenses ἱπποβοται dicti sint, an ἱπποβαται· sequor iudicium utriusque Gronovii, suffragantium Casaubono; pauca quidem attulit is ad Strabon. sed quibus mea saltem opinione planissime demonstravit dictos ἱπποβοτας. Ne *equites* quidem commode dici potuisse putem ἱπποβοτας· sed, ut οιοβοτης, αιγεβοτης, sic, *qui equos aleret*, erat ἱπποβοτης. Quorum autem census equis alendis sufficeret, atque adeo *opulenti*, vocabantur apud Chalcidenses ἱπποβοται· comparari quodammodo possunt οικια τεθριπποτροφοι· rarius illud Antigoni Carystii de patre Polemonis ap. Diog. Laert. IV. 17 illum των πρωτων τε ειναι πολιτων και αρματοτροφησαι· nam sic ista scribenda sunt. Qui Athenis olim opibus eminebant γεωμοροι, qui Syracusis & alibi, γαμοροι dicebantur: non sane *rusticos* ista vox notat, aut *aratores*, sed *agrorum possessores*: quales hodiedum in Frisia nostra remp. gerunt. In Thessalia T. Q. Flaminius potentiorem eam partem civitatum fecit, cui salva tranquillaque omnia magis esse expediebat; haec ubi scribit non protrita Livius. *Valkenar*; XXXIV. 51 tacent commentatores. Post εκαλεοντο comma, post Χαλκιδεων punctum Ald. Cam. I. II.

ες πεδας δησαντες) εν πεδαις δησαντες Arch. Vind. uti post dein, & lib. I, 67 86. Herodoteum εμπεδησαντες monstrat, non esse deterius εν πεδαις δησαντες, quod hic habet Arch. *Valken*

χρειω

χρονῳ δε ελυσαν) Med. Ask. Arch. Passion. Vind. Paris. A. B. olim cum Ald. χρονῳ δε υςερον. ελυσαν. Eliminavi υςερον obsequutus codd. neque sane necessaria eius hic praesentia. *Wesseling.*

διμνεως) διμνεως Arch. Vind. διμνως citat Pollux IX. 57.

Post ακροπολιν punctum Ald. Camer I. II, sed abest his comma post περιεχσαι. Post τειχεων comma, post Μηδε punctum Ald. Camer. I. II. τειχεων περιπεφλοσμενων malebat de Pauw, ob Comici, suspicor, τες δε ζωντας περιφλυει Nub. 365. Rectius Portus, φλεω, φλυω, φλευω, quo fonte alia manarunt plura, auxilio advocavit. *Wesseling.*

ποιησαμενοι) ποιησαντες Vind. Arch. Post χαλκεον punctum Ald. Cam. I. II.

πρωτον) Med. Ask. Passion. πρωτα Arch. Vind. Ald. Paris. A. B. Brit. duo.

ακροπολι) ακροπολεϊ Ald. Cam. I. II

εθνεα) Citat Aristid. T. 2. p. 380. Post δαμασαντες comma Ald. Cam. I. II, quod his abest post πολεμε.

αχλυοεντι) αχυνθεντι Medic. Ask de quo *Gronovius*: Recte prorsus, & conveniente epitheto, nisi rarius quid Herodoto nunc incidisse testaretur liber Med. exhibendo αχυνθεντι. Sed ita, ut primo illic scriptum fuerit, quod indicavi, dein literae tertiae superpositum sit λ, nescio quo correctore imperante, ut legatur αχλυνθεντι. Certe licet in eis, quae collecta de his vocibus sunt, densior usus sit derivationum ab αχλυς & αχλυω, quam ab αχνυς & αχνυμι, haud dubie tamen vetus est simplicissimum, &

do-

dolor ac taedia perinde in captivis & carcere supponi debent, quam obscuritas. — Docta Gronovii cura lucem & auctoritatem Medic. αχνυνθεντι quaesivit, nato fortasse errantis calami ductu ex vulgato, ut Hesychii αχλυθεσσης ex αχλυνεσσης. *Wesseling.*

Post σιδηρεω comma Ald. Cam. I. II, idem post sequens των.

ανεθεσαν} Ανεθεσαν! Arch.

ad Cap. LXXVIII.

δηλοι δε) Exscripsit hanc sententiam Stobaeus Serm. XLI. p. 242.

τα πολεμια) duo omittuntur in Brit. duobus, prave. Post αμεινες colon Ald. Cam. I. II, idem post εγενοντο, comma post ταυτα in iisdem, sicuti post κατεχομενοι μεν, sed abest post εθελοκακεον.

δεσποτη εργαζομενοι) δεσποταις Arch. an δεσποτῃσι voluit? *Wesseling.* punctum post εργαζομενοι Ald. Cam. I II.

προυθυμεετο) προθυμεετο Arch. & Vindob. Brit. duo. προεθυμεετο Pass. post κατεργαζεσθαι punctum Ald. Cam. I. II. Stephan. & Regii apud Larcher. idque recte.

ad Cap. LXXIX.

αποσφεων μεν αυτεων) αὐτεων Ald. Cam. I. II, & post τισιν colon in iisdem, & post εξενεικαντας comma.

ων των) δε ων Vind. Arch. Post ὡς επυνθανοντο δε comma Ald. Cam. I. II.

Post Ταναγραιοι τε, & Κορωναιοι commata, post Θεσπιεες punctum Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. LXXX.

συνιέναι) Medic. Pass. Ask Paris. A. prius erat συιέναι ex Ald. & aliis post τὸ comma Ald. Cam. I. II.

μαντηίων) Arch. Ask. Pass. Med. in quo & ἡμῖν deerat. Antea cum Ald. χρηστήριον ex scholio. Post Θήβῃ τε comma Ald. Cam. I. II.

τιμωρητηρων) τιμωρητέων ora Stephan. Brit. duo.

γνώμη ταύτης ἀμείνων) ταύτης ἀμείνων γνώμη Ask. Pass. Post πέμψαντες comma Ald. Cam. I. II, idem post εἰ δὲ & post ἐπικουρέειν in iisdem.

τοὺς Αἰακίδας συμπέμπειν ἔφασαν) συμπεισθεῖν Med. Ask. in Pass. ex glossa. Etsi haec priscae superstitionis pars in densa sit caligine, συμπειθεῖν Med. & Ask. docte a Gronovio expositum, recepto non antepono. Spartanorum Locrensibus responsum ap. Zenobium, de quo superius, τοὺς δὲ Διοσκούρους αὐτοῖς ἐπιπέμψειν, stat contra istos codd. tum quod continuo subsequitur, τοὺς μὲν Αἰακίδας σφι ἀπεδίδοσαν, eosdem, quo tandem cunque modo, accepisse innuit Thebanos. Accedat Philostrati illud Heroic. L. 19. p. 743 ἐπειδὴ ναῦς ἐς Σαλαμῖνα ἐξ Αἰγίνης ἔπλευσεν, ἄγουσα ἐπὶ συμμαχίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ τὸν τῶν Αἰακιδῶν οἶκον. Advexit itaque ea navis suppetias Graecis Aeacidas. Atque hoc est, quod L. 8, 64 perscribitur, missam tum fuisse navem ἐπὶ Αἰακὸν καὶ τοὺς ἄλλους Αἰακίδας in Aeginam, quam reducem dabit c. 84. Hoc amplius Locri Italiotae Aiacem Oilei fil. impetrarunt ab Opuntiis apud Pausan. L. 3. 19 simili consilio; cui quidem, cum in instructa acie χώρην κενήν, vacuum locum

locum Locri reliquerant, teste Conone Narrat. 18, utique probabile accidit, arcessitos hos supplicationibus heroas fuisse, & in speciem abductos, ut omen praelio & spem praesidii praeberent. Plutarchus certe pugna Salaminia Aeacidas παρακεκλημενους ευχαις προ της μαχης επι την βοηθειαν in Themist. p 119. E. perhibet, propositis auctoritatem conciliams. Hinc επεκαλεοντο Αιαντα τον Τελαμωνος VIII. 64, & επικλητοι Tyndaridae supra c. 75, h. e. συμμαχοι, Hesychio interprete. *Wesseling.* συμπεμπειν, quod cum Wesselingio recte praetulit *Larcherius*, legunt Regii tres ab eo collati.

ad Cap. LXXXI.

Θηβαιοι) Αθηναιοι Arch. prave.

Post Αιγινητα, δε abest comma Ald. Camerar. I. II.

τε μεγαλη) τη μεγαλη Vind. Arch.

εχουσης ες) Ora Steph. Arch Vind. Pass. Ask. Brit. duo: alii cum Ald. ευσης προς — εχουσης ες fastidire non debui. Talia lib. 6, 2 ταυτα ες της αποστασιν εχοντα: & c. 19 το μεν νυν ες αυτους Αργειους εχον oraculum: denique 8, 144 την προνοιην, της ες ἡμεας εχουσαν. Sic schedae: prius erat, hoc ut loco, την προς ἡμεας ευσαν. Wesseling. — Ex duobus minimum codd. enotata lectio εχουσης ες Αθηναιους Herodotea videtur, εχειν ες saepius in aliis loquutionibus frequentantis. Hic illa εχθρη c. 82 dicitur προσοφειλομενη ες Αθηναιους· infra VI. c. 65 εχθρη memoratur Leotychidae ἡ ες τον Δημαρητον· την εχθραν ες τους Αργειους dixit Thucyd. p. 142. 9, quem scripsisse suspicor p. 103. 94 ουτως οργης

bus post Κλεομενεϊ comma, quod abest post Σπαρτη.

παραλυομενυ) cum Ald. plerique. παραλυομενων Med. Ask. Pass. Post πρωτυ comma Ald. Cam. I. II nullum post αμφοτεροι, sed ponunt post εοντες.

των Λακεδαιμονιων) absunt duo ista ab Arch. & Valla, & possunt abesse.

ad Cap. LXXVI.

των Αθηναιων) τυ Brit. duo, Pass. Askew. post Αθηναιων comma, sed nullum post πρωτον μεν Ald. Cam. I. II, post δευτερον δε comma ponunt eaedem

ες Ελευσινα) ες non norunt Arch. Vind.

ad Cap. LXXVII.

τινυσθαι) τινυσθαι Askew.

τυς Βοιωτυς) βοηθυς Arch. Vindob. quod parum abest, quin probem. Vitabitur ita toties iterata Βοιωτων mentio, auribus minime iucunda. *Wesselingius*, cui calculum sine ullo dubio adiicimus

Post εκρατησαν punctum Ald. Camer. I. II, quod in iisdem & post Χαλκιδευσι.

ἱπποβοτεων) Medic. Ask. Pass. Paris. A. & brevi consimiliter, reliqui cum Ald. ἱπποβατεων & ιπποβαται. Mox ἱπποβαται δε eleganter Valkenar. ad lib. I. 180. *Wesseling.*

οἱ δ' ιπποβοται) Equidem non opinor, sic ab Herodoto potuisse scribi, sed, articulo omisso, ἱπποβοται δε εκαλεοντο οἱ παχεες των Χαλκιδεων· quod supra iam indicavi in lib. I. 180. Forma nominis ista, ἱπποβοται hic erat in Flor.

Cod.

Cod. cuius tamen bonitatem vir clariss. non commendavit, memor, ut puto, alterius loci VI. 100, ubi ad vulgatum, των ἱπποβητεων Χαλκιδεων nihil ex Med. reperiebat enotatum. Ad Aelian. V. H. VI. 1 incerti fluctuant, utrum opulentiores inter Chalcidenses ἱπποβοται dicti sint, an ἱπποβαται· sequor iudicium utriusque Gronovii, suffragantium Casaubono; pauca quidem attulit is ad Strabon. sed quibus mea saltem opinione planissime demonstravit dictos ἱπποβοτας. Ne *equites* quidem commode dici potuisse putem ἱπποβοτας· sed, ut οιοβοτης, αιγεβοτης, sic, *qui equos aleret*, erat ἱπποβοτης. Quorum autem census equis alendis sufficeret, atque adeo *opulenti*, vocabantur apud Chalcidenses ἱπποβοται· comparari quodammodo possunt οικια τεθριπποτροφοι· rarius illud Antigoni Carystii de patre Polemonis ap. Diog. Laert. IV. 17 illum των πρωτων τε ειναι πολιτων και αρματοτροφησαι: nam sic ista scribenda sunt. Qui Athenis olim opibus eminebant γεωμοροι, qui Syracusis & alibi, γαμοροι dicebantur: non sane *rusticos* ista vox notat, aut *aratores*, sed *agrorum possessores*: quales hodiedum in Frisia nostra remp. gerunt. In Thessalia T. Q. Flaminius potentiorem eam partem civitatum fecit, cui salva tranquillaque omnia magis esse expediebat; haec ubi scribit non protrita Livius. *Valkenar.* XXXIV. 51 tacent commentatores. Post εκαλεοντο comma, post Χαλκιδεων punctum Ald. Cam. I. II.

ιες πεδας δησαντες) εν πεδαις δησαντες Arch. Vind. uti post dein, & lib. I, 67 86. Herodoteum εμπεδησαντες monstrat, non esse deterius εν πεδαις δησαντες, quod hic habet Arch. *Valken*

χρειο

ισαν, ησαν, & εν Αθηναις pro Αθηνησι legendum suspicatur. *Valcken.* Falsa res est, nec fugere potuit scriptorem. Jactantiam Atheniensium & saepe inculcatam sibi gloriationem tangit. Ecce ex Sophoclis Oed. Col. 691. Εϛιν δ' οιον εγω γας Ασιας ϐκ επακϐω, Ουδ' εν τα μεγαλα Δωριδι νασω — Φυτευμα — Ὁ τᾳδε θαλλει μεγιϛα χωρα Γλαυκας παιδοτροφϐ φυλλον ελαιας. Hoc sufficit. Statim Αθηνησι, pro quo saepe εν Αθηνησι L. 6. 85. 8. 79 facile se tuebitur. *Wesseling.* Scholion marginale incerti cuiusdam Grammatici haec nobis videntur, quod e contexto eiiciendum

κατ' εκεινον) κατα χρονον εκεινον, κεινον Vind. Arch. Pass. Ask. tum εν Αθηναις Med. Askew. Pass. Post οι δε comma Ald. Cam. I. II.

Αθηναιη τη Πολιαδι) τε ab Arch. & Vindob. abest, quorum prior Παλλαδι. Antea cum Ald. Αθηναιη τε. Post των comma, post ετυχον punctum Ald. Cam. I. II.

εφερε) Med. Ask. In Pass. καρπον ut scholion accedit. In Ald. & aliis satis bene εφερε καρπον. Post επετελεον & τα commata posuit Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXIII.

δ' ἔτι) δε τι Ald. Cam. I. II.

και τον προ τϐτϐ) και προ τϐ Pass. Vid. II. 121. III. 62 &c.

καὶ δικας — εδιδοσαν τε και ελαμβανον) Primum duas voculas restituendas censeo, ut legatur: Αιγινηται Επιδαυριων ηκϐον τα τε αλλα, και δη και δικας — sic scribere solet Herod. saepenumero: και vulgatur alicubi, ubi και δη και praebent

bent codd. *Valkenar.* cui adsentire nulli dubitamus. Post δικας & Επιδαυρον absunt commata Ald. Cam. I. II.

το δε απο) τοτε δε Medic. Ask. Pass. το δε Arch. Vind. Paris. A. B. Brit. duo cum Aldo, quod rediit. Ex Med τοτε format το γε Abreschius, non incommode. *Wesseling.*

ἅτε δη) ἅτε δε Arch. quo Reiskii coniectura stabilitur, estque in particula multiplex variatio. *Wesseling.*

εδηλεοντο) neglecto augmento. δηλεοντο Eustath. in Hom. p. 70. 20 Jonum more.

της Αυξησιης) desideratur Articulus in Archiep.

εκομισαντο και) Med. Ask. Pass. εκομισαντο τε και Ald. &c. εκομισαν τε ora Stephan. Arch. Vind. Brit. duo, quod non prorsus abiicit *Wesselingius.* Λεσβιοι δε ες Δορισκον εκομισαν c. 98 & εκομισαν ες Αμαθουντα c. 114 &c. Post μεσογαιαν punctum, post τη comma in Ald. Cam. I. II, in quibus post ουνομα punctum.

ὡς εικοσι) Vind. Pass. Ask. Med. antea ες εικοσι cum Ald.

θυσιησι τε) θυσιη τε Arch. Vind.

κερτομοισι) κερτομιοισι margo Steph.

ἑκατερη) ἑκατερησι Arch. Vind. Post ανδρων punctum Ald. Cam. I, II.

κακως δε) και κως δε Vind. Post γυναικας punctum Ald. Cam. I. II.

αἱ τοιαυται ἱρεργιαι) αὑται αἱ ora Stephan. Arch. Vind. Pass. Ask. Brit. duo, quibus accedunt Regii A. & D. apud *Larcher.* non male: αὑται tamen Pass. Ask. qui cum Med. ἱρεργιαι bis.

bis. ἱερεργιαι Arch. ἱρεργιαι Parif. A. B. & Edd. cum Ald. αἱ αὐται ἱερεργιαι Reg. B. *Larcher.*

ad Cap. LXXXIV.

τωνδε) deest Arch. Vind.

τα συνεθεντο) Ask. olim cum Ald. ξυνεθεντο, & επιτελευν. Vulgatam in huiusmodi compositis scriptionem, non ξυν, Atticis frequens, amplectitur: idque Askew. pro Jonum more. *Wesseling.* Post Αθηναιοι comma Ald. Cam. I. II. πεμψαν Arch

εμηνιον) Arch. Brit. duo, cum Reg. A. & B. *Larcher.* Olim cum Ald. εμηνυον male. Ask. & aliorum εμηνιον toti negotio concinit. Missis enim legatis indignationem testati Epidauriis sunt. Ita μηνισαι μεγαλως Αριστοδημω L. 7. 229, 9. 7. Vitii fons in affinitate scripturae, qualis L. 7. 169 in MS. Arch. Proinde vera Reiskii emendatio. *Wesseling.* Post οἱ δε comma Ald. Cam. I. II.

λογω) λογον Arch. post τα comma, post συνεθεντο punctum Ald. Cam. I. II.

εσερησθαι) εσερεισθαι Arch. post εκελευον punctum Ald. Cam. I. II.

ταυτα Αθηναιοι) ταυτα οἱ Αθηναιοι Passion. abest comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXV.

Abest comma post λεγουσι Ald. Cam. I. II.

τριηρεϊ μιη των αστων τουτους) τριηρει νηϊ των αστων τουτεων, οἱ πεμφθ. Pass. & Vind. τουτεων etiam Pass. Reiskii τακτους firmo caret tibicine. τουτους tamen urgebit moibus, nisi eos putes, qui publice missi prius fuerant in Aeginam, simula-

cra

era repetitum: sic τυτεων ex codd. non futile; Jonicum enim idemque docens. *Wesseling.* Neque illa sic videntur ab auctoris manu profecta: cur enim dixisset missos των αςων τυτυς, οἱ αποπεμφθεντες. Parum prodest lectio Arch. Valla dedit *triremem — cum civibus quibusdam:* postremum ille forsan subaudiendum credidit. Optime, ni fallor, omnia cohaererent, si sic scripta legerentur in veteri cod. αποςαληναι τριηρεϊ μιη των αςων, (nempe τινας) τυτυς, επει πεμφθεντες απο τυ κοινυ και απικομενοι ες Αιγιναν, τα αγαλματα ταυτα — πειραν εκ των βαθρων υξανασπαν. Ut hic αποςαληναι των αςων nempe τινας, sic alibi saepius & ap. Thucyd. IV. c. 80 των Ειλωτων — εκπεμψαι. *Valken* quocum sentit *Larcher.*

Post ταύτα abest comma Ald. Cam. I. II.

επειρωντο) πειραν Med. Ask. cum regio B. *Larcher.* πειρᾶντο, & ex correctione επειρωντο Pass. Hic contigit aliquid omnino non reticendum. Apparet enim, verbum επειρωντο non sufficere vel tot accusativis, qui sequuntur, vel infinitivis itidem sequentibus κρατησαι, ἑλκειν &c. quamvis Valla ex se addere sustinuerit *trahere tentasse*, quod postremum poterat omitti, relicto solo *traxisse.* Quid ergo? Nempe scias, in optimo codice legi tantum πειρᾶν pro επειρωντο. Quorum sicut hoc sapit manum correctoris, ita illud Herodoti: cuius inter propria & priva est participium solutum ponere sine verbo, cui innitatur, quod clarissime patet ex specimine libri 2. c. 127, ut quamvis id nunc auctori non reddiderim, tamen perinde certus sum, ab eo id nunc denuo factum esse. *Gronov.* επειρωντο mea quidem opinione extra novationis periculum.

εσχον οἱ πλεισς ες τους Αθηναιους· οργης Reiskio venit etiam in mentem: Sophocleum est ὡς οργης εχω· dicitur quidem οργη λεγειν, κελευειν, κολαζειν· sed vereor, ut dicatur οργη εχειν Αθηναιους. Quod hic vulgatur, absque codd. certe nemini suspectum esset. *Valkenar.*

τοτε Θηβαιων) των τε Reg. B. apud *Larcher.* qui iure praetulit.

κατα μεν) κατα δε Ald. Cam. I. II erronee.

εσινεοντο) εσικνεοντο solus Med. Mutationi Florentinae recte diffidit Gronovius; unde εξικνεοντο fingere si velis, verbi in Musis usus refragabitur. Forma est insolentior, qualis ferme in ασινεοντες Eusebii ap. Stob. Serm. 44. p. 310, sed obvia in MSS. οἱ δε εσχον ουδεν σινεεσθαι L. 4. 120. Arch. & εσινεοντο πασαν την στρατιην L. 9. 48; σινεομενος c. 85 eiusdem libri. Quae libuit coacervare. *Wesseling.* Neque Jonice dicitur σινεεσθαι. Nisi forte quis codex daret εδηλεοντο, scriberem εσινεατο· hoc Jonicum pro εσινοντο· ex utraque forma conflatum εσινεοντο. Deterior lectio cod. Med. εσικνεοντο. *Valken.*

ad Cap. LXXXII.

προοφειλομενη —) προσοφειλομενη & προς Αθηναιους, tum εκ της Αιγινητεων Vind. & Arch. Pristina inimicitia, quae Aeginetas & Athenienses collidebat, consideratur ut vetus debitum, προοφειλομενος φορος L. 6. 60. Quae tamen cum increverit isto tempore, orsique Aeginetae sint πολεμον ακηρυκτον, haud scio, praestetne προσοφειλομενη adaucta? Juvat nonnihil Vind. scriptura. *Wesseling.* Quod editum est, probant Regii tres apud *Larcher.*

τοιη-

τοιησδε) τοιηδε Med. Ask. Brit. duo. In Ald. ceteris τοιησδε, quod sollicitari non oportuisse certum est Wesselingio nobisque, vide c 88.

αποδιδε) Med. Pass. Ask Ald. & priores editi, quod rediit. ανεδιδε Vindob. Arch. Brit. duo. Praestat Medicea scriptura *Valken.*

Post συμφορης comma Ald. Cam. I. II.

εκελευε Δαμιης) Rem tangit Pausanias II. 30, sed Δαμιαν appellans, culpa librariorum. Vid. Kuhnium ibid. *Wesseling Valkenario* quidem sincerum videtur Δαμιης nomen, facile tamen, inquit, alicui in mentem veniat Θαλλιης· cui notae fuerint Θαλλω & Αυξω, de quibus agens ad Polluc. Kuhn. 8. 106. την Αυξω apud Herodot. dictam scribit Αυξησιην.

Post ιδρυσαμενοισι comma, post συνοισεσθαι punctum Ald. Cam. I. II

επειρωτεον) Arch. Vind. Pass. Brit. duo, aut επειρωτων· vulgo επηρωτεον cum Ald. Post Επιδαυριοι comma Ald. Cam. I. II.

ποιεονται) Scriberem ποιεωνται, quia αει τα απορια εμφαινοντα υποτακτικοις συντασσονται, ut monuit Schol. in Eurip. Hec. 85. *Valken*

τα αγαλματα) absunt haec duo Arch. Valla. Vind. Post λιθε interrogationis notam posuit Ald. Cam. I. II.

Post Πυθιη comma Ald. Cam. I. II.

εδετερα) εδετερον Vind. Pass. Arch.

ξυλε) ξυλης Arch.

λεγεται δε και ως — Αθηνησι) illa si abessent, a nemine certe requirerentur. De his etiam cognoscere desidero, quid sentiat ὁ πανυ, qui alia hominum ineptorum emblemata, Herodoteis inculcata, proscribere non dubitavit. pro

lum. Gronovii obſervatio vereor, ut ſententiae tenebras diſſipet. *Weſſeling.* Gronovio iure meritoque placuit πειρᾶν ex Med. cod. hoc Vallam legiſſe, monſtrat ipſius verſio, qualis exſtat nondum interpolata, *qui — conator eſſe.* Neque tamen illud more ſuo vir clar. in contextum intulit, ſentiens, ut opinor, fulcrum requiri, quo illud inniteretur; hoc commodum mihi reperiſſe videbar, hanc e duabus efformando lectionem, επει πειρῷεν, *quam tentarent.* illud Herodoteum eſſe, Porti docebit dictionarium in v. Απαρεμφατα αμφι των παρατατικων. *Valkenar.* Ego vero potius cum Weſſelingio, & adſentiente Larcherio επειρωντο intactum relinquo, ſubintelligoque τετες.

ανακομιςωνται) εκκομισωνται Arch. punctum hic poſuit Ald. Cam. I. II.

τω τροπω) deſit τω in Vind.

περιβαλοντας) περιβαλοντες Ald. Cam. I. II, poſt αγαλματα comma in iisdem.

τριηριτας) τριηρειτας Arch. nec male.

ὑπο τετεων αλλοφρονησαι) αλλοφρονησαι explicat Euſtath. ad Hom. p. 1661. 44. ὑπο τετεων ſcripſerit an απο τετεων, vix decerni poterit: mihi poſterius placeret ſignificans *propterea:* απο τετε & απο τετεων habet & Herod. II. 175. IX. 72 απο τετεων Artemiſiam μαλιςα ευδοκιμησαι. VIII. 88. Illinc enim diverſum μεμηνεν ὑπο σε, *opera tua furit;* quaeque dantur ſimilia. *Valken.*

ad Cap. LXXXVI.

μεν νυν) μεν ἑτω Medic. Paſſ. Ask. omnes alii μεν νυν, uti c 44 & ſaepiuſcule. Poſt μιην μεν γαρ comma nullum Ald. Cam. I. II.

νεες) νηες Ask. & απαμυνασθαι Vind.

ȣ ναυμαχησαι) ȣδ᾽ αναυμαχησαι Paſſ. διαναυμαχησαι Arch. Vind. quod laudare debeo, cuius clara etiam in Paſſ. veſtigia: opportunum enim. Sic lib. 8. 60 ταυτην δε αιρεεται την γνωμην, αυτȣ μενοντας διαναυμαχεειν. Diodor. XX, 61 και καταςάντες ες εμβολην διεναυμαχȣν τοις βαρβαροις. Reſtituere nolui, ne nimium novator haberer. *Weſſeling.* Nos vero reſtituendum cenſeinus. Poſt ναυμαχησαι punctum habet Ald. Cam. I. II, idemque poſt ατρεκεως, ſed abeſt his comma poſt ναυμαχιη.

ε βȣλομενοι) οἱ βȣλομενοι Brit. duo. Poſt μεν νυν abeſt comma Ald. Cam. I. II, in quibus punctum poſt αγαλματα & comma poſt ποιησαι punctumque poſt τεω.

περιβαλλομενȣς) περιβαλομενȣς Paſſ. Vind. tum ες ὸ loco ȣ Ask.

γȣνατα) recte Arch. ex dialecto, uti II, 81. IV, 152. Olim γονατα cum Ald.

Poſt τȣς τε δη Αθηναιȣς comma Ald. Camerar. I. II.

Αιγιναιην) Med. Paſſ. Ask. alii Αιγινεην cum Ald. Videlicet νησον. Alibi επ᾽ Αιγιναν, ες Αιγιναν 3. 131. Venit inde Αιγιναιος, Αιγιναιη cui iuſtum formae habitum Gronovius ſaepe reddidit, VII, 179. VIII, 90. Eadem laus Sylburgio debetur ad Pauſan. Lib. 3. 14. *Weſſeling.*

και ἡκειν) Med. Ask. Paſſ. και παρειναι Arch. Vind. Pariſ. A. B. Brit. duo & Ald. Edd. Poſt ες την νησον colon Ald. Cam. I. II, comma poſt Αθηναιοισι eaedem.

ad Cap. LXXXVII.

Poſt μεν λεγȣσι abeſt comma Ald. Camerar. I. II.

ἵνα τȣτον) Medic. Arch. Paff. Ask. antea cum Ald. τȣτεων poft περιγενεσθαι comma Ald. Cam. I. II, quae punctum poft δαιμονιȣ ponunt.

αρα) Medic, Paffion, Ask. In reliquis & Ald. γαρ.

πυθομενας δε τας γυναικας) τας δε γυναικας Arch. Vind. πυθομενας omittentes, cui in Paff. puncta fubfcripta, tamquam delendo: Valla habuiffe non videtur. Sufpectum participium, a bonae fidei codd. aut neglectum aut obelo notatum. Tollatur, pingaturque τας δε γυναικας, & curfus fermonis procedet fine impedimento. *Wefseling.*

τον ανθρωπον) Abfunt duo ifta Arch. mox καὶ quoque & Vind.

Poft αυτεων comma Ald. Cam. I. II.

ὀκȣ) ὀκη Ald. Arch. Parif. B. Brit. duo οικη Vind. ὀκȣ Med. Paffion. Ask. Poft τȣτον μεν comma Ald. Cam. I. II.

τι) Exulat ex Vindob. & Arch. poft εργου comma Ald. Cam. I. II.

αλλω μεν) Scribi potuerat αλλο μεν — & fuit, cui arridebat, me non adftipulante. *Wefseling.*

ζημιωσωσι) Paff. Arch. Vind. Olim ζημιωσȣσι. Congruit feriei ζημιωσωσι, nec non εσθητα μεταβαλεειν ex Pavii & Reiskii iudicio: Sunt tamen, quod neutrum fugiebat, hoc in auctore variantes ftructurae confimiles. *Wefsel.* Poft γυναικας punctum Ald Camer. I. II; idem ponunt poft Ιαδα, & comma poft πρωτȣ.

Κορινθιν) Paff. Arch. Vind. Ask. Brit. duo & ora Stephan. ceteri Κορινθιων cum Ald. Sequentia fpectavit Euftath. ad Homer. p. 567. 37.

Quod

Quod hic, idem in Αιγυπτιη, Βαβυλωνιη, Λακεδαιμονιη, aliisque defignarunt librarii. *Weffel.*

ad Cap. LXXXVIII.

Poft Εςι δε abeft comma Ald. Cam. I. II.

Καιρα) Et hoc Euftath. p. 456, 10 punctum hic Ald. Camer. I. II, in quibus comma poft την ante νυν, & colon poft ποιησαι, fed abeft his comma poft ἑκατεροισι, & ponunt punctum poft μετρα.

προς το ἱρον) προς τας θυσιας legebat Athenaeus XI. p. 502. C.

χυτριδων) χυτριων citat Pollux VI. 100 melius Athen. Vid. Leopard. Emend. VI. 20 ambo επιχωριων cum Ald. Arch. Vindob. Vulgatum dant Med. Paffion. Askew. Brit. duo.

Poft γυναικες comma Ald. Cam. I. II.

εκ τε τουτου) εκ τοτε Arch.

των Αθηναιων) την Arch. Vind. Paff. Poft μεζονας comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXIX.

Αθηναιοισι) Αθηναιοισι γενομενης Arch. Vind. Parif. A. B. Brit. duo & Ald. Edd. Valla: εξ Αθηναιων γενομενης Med. Ask. Paff. Vulgatum verum. Ubi vero εξ Αθηναιων iuffu Med. atque aliorum fcriptorum codd. valuerit, inimicitiae auctores erant Athenienfes, contra ac liquido perfcriptum c. 82 fuit. *Weffeling.* Poft κατα τα comma Ald. Cam. I. II, idem poft γενομενων & poft Αιγινηται

Αιγινηται δε εδηευν) Αιγινηται τε δη Askew. εδηευν Arch. Vind. antea εδηιουν cum Ald. Cum in Mufis εδικαιευ, δικαιευν, & huius moduli plura

ra sese offerunt, placuit MSS. praeiudicio εδηευν. *Wesseling.*

επ Αιγινητας) επ' Αιγινης Arch. Vind. Valla, commode satis.

αδικιϐ) Medic. Pass. Ask. Brit. duo; cum Reg. B. *Larcher.* Ald. & alii αικιϐ. Egregium απο τϐ Αιγινητεων αδικιϐ Gronovius iure revocavit optimo. Est autem iniuria ac noxa, quam Aeginetae fecerant Atheniensibus. Quare oraculi haec est sententia; ab eo tempore, quo Aeginetae iniusta arma in Atticum agrum inferre coeperant, totis 30 annis a vindicta abstinendum esse. Non hoc Reiskium latuit. *Wesseling.*

ετεα) negligit Arch.

χωρησειν) χωρησαι Arch. post τα comma Ald. Cam. I. II, in quibus punctum post βϐλονται, comma post μεν τοι.

κατασρευασθαι) κατασρευεσθαι Ald. Camerar. I. II.

ακϐσαν) sine augmento Ald. Edd. & nonnulli. ηκϐσαν Med. Pass. Ask.

απεδεξαν) Pass. Arch. Vind. duo Brit. Stephan. margo, απεδεξαντο antea cum Ald. post τϐτο & το commata Ald. Camer. I. II. Praecedens τεμενος αποδεξαντος instauratum constabilit, & c. 67 τεμενος οἱ απεδεξε εν αυτω τω πρυτανηϊω. Simile commissum L. 7, 178. *Wesseling.*

προς Αιγινητεων) Arch. Vind. ὑπ' Αιγινητεων prius erat ex Ald. Vulgatum scriptor amat, quippe L. 3. 74 ὅτε τε επεπονθεε προς Καμβυσεω αναρσια. Portus plura. *Wesseling.*

ad Cap. XC.

εγειρομενον) γενομενον ora Steph. Arch. Vindob. Brit. duo.

Post

Post εοντας comma Ald. Cam. I. II.

εξεληλακεσαν) εξηλακεσαν Arch. Vindob. Post πεισασι comma Ald. Cam. I. II. Post των comma, post αδαεες colon in iisdem, sed comma nullum post τοτε δε.

τες εκτηντο) post τες comma Ald. Camer. I. II, eaedem εκτηντο cum Paris. B. duob. Brit. In Med. Pass. Arch. εκεκτηντο. Vid. Lib. 2, 108. 3, 39. Mutari non fuerat necesse. *Wessling.* Post Πεισιςρατιδαι colon Ald. Cam. I. II, comma in his post εξελαυνομενοι δε, tum μεν προτερον Arch. Pass. Vind.

ad Cap. XCI.

εωρεον) Abest ab Arch. εωρεον Brit. duo, bene. εωρων olim cum Ald.

γινοιτο) Med. Ask. Pass. duo Brit. αν γινοιτο Arch. Vind. αν γενοιτο ex Ald.

κατεχομενον) κατεχομενοι Arch. Vind.

ὑπο τυραννιδος) ὑπο τε τυραννιδι Arch. Hic Arch. pergenti manum iniicit. Non ignota ὑπο τε δαιμονων βαβλαφθαι Appian. B. Civ. IV. p. 1022, νυν δ' εκ θεων τε Steph. Oed Col. v. 384 compluraque firmandae lectioni, cui tamen non fido. *Wesseling.*

Post πειθαρχεεσθαι ἑτοιμον comma in Ald. Cam. I. II.

μαθοντες δε) Medic. Pass. Ask. Brit. duo, adversativa deest Ald. & aliis. Post Πεισιςρατιδαι punctum Ald. Cam. I. II.

επει τε δε) επει τε σφι Arch. Vind. Post τωδε colon Ald. Cam. I. II

αὐτοισι) αὐτοισι Ald. Cam. I. II. Quae his adhaerent, carpuntur a Plutarcho de Malign. p. 860.

ἵνα τουτον) Medic. Arch. Paff. Ask. antea cum Ald. τουτεων post περιγενεσθαι comma Ald. Cam. I. II, quae punctum post δαιμονιυ ponunt.

αρα) Medic. Paffion. Ask. In reliquis & Ald. γαρ.

πυθομενας δε τας γυναικας) τας δε γυναικας Arch. Vind. πυθομενας omittentes, cui in Paff. puncta fubfcripta, tamquam delendo: Valla habuiffe non videtur. Sufpectum participium, a bonae fidei codd. aut neglectum aut obelo notatum. Tollatur, pingaturque τας δε γυναικας, & curfus fermonis procedet fine impedimento. *Weffeling.*

τον ανθρωπον) Abfunt duo ifta Arch. mox και quoque & Vind.

Poft αυτεων comma Ald. Cam. I. II.

ὀκυ) ὀκη Ald. Arch. Parif. B. Brit. duo οικη Vind. ὀκυ Med. Paffion. Ask. Poft τουτον μεν comma Ald. Cam. I. II.

τι) Exulat ex Vindob. & Arch. poft εργον comma Ald. Cam. I. II.

αλλω μεν) Scribi potuerat αλλο μεν — & fuit, cui arridebat, me non adftipulante, *Weffeling.*

ζημιωσαισι) Paff. Arch. Vind. Olim ζημιωσουσι. Congruit feriei ζημιωσωσι, nec non εσθητα μεταβαλεειν ex Pavii & Reiskii iudicio. Sunt tamen, quod neutrum fugiebat, hoc in auctore variantes ftructurae confimiles. *Weffel.* Poft γυναικας punctum Ald Camer. I. II; idem ponunt poft Ιαδα, & comma poft πρωτου.

Κορινθιν) Paff. Arch. Vind. Ask. Brit. duo & ora Stephan. ceteri Κορινθιων cum Ald. Sequentia fpectavit Euftath. ad Homer. p. 567. 37. Quod

τα, crescit (Virtutis expers) verbis iactans gloriam: ut hic δοξα, *vera* dicatur *gloria*, opposita τη ευκλεια & αρετη· in opinione tantum superborum sita, & nihil minus quam vera: ut opponuntur δοκειν *videri* & ειναι *esse*; το δοκειν & το ον, sic & apud Philosophos δοξα & αληθεια. Unum ponam Eurip. ex Androm. v. 319 locum, paulo quam vulgatur emendatius scriptum: ω δοξα, δοξα, μυριοισι δη βροτων Ουδεν γεγωσι βιοτον ωγκωσας μεγα. Ευκλεια δ' οἷς μεν ες αληθειας απο, Ευδαιμονιζω. Inanem gloriam spirare, vel iactare, atque adeo inflatum vana opinione superbire, hic diceretur δοξαν φυσαν· ανδρων πολιτικον φυσημα φυσωντων meminit Plato Alcib. 2. p. 681. E. Antiphanes ap. Athen. XV. p. 681. C. Ουκ εφυσων οἱ Λακωνες ὡς αποφθητοι ποτε; Dictum, quo Demadem repressit inflatum Hyperides, Leopard. explicuit IX. Emend. p. 248. *Valken.*

επει τε δε) Arch. Pass. prius erat επει δε tantum, cum Ald.

ακεομενοι) Arch. Vindob. Pass. antea cum Ald. απικομενοι. Cultius hoc ακεομενοι pro captu scribarum, quibus suum απικομενοι, alioqui tolerabile, redonavi. Hom. Il N 115 Αλλ' ακειομεθα θασσον, sed medeamur ocyus huic malo. Ipse lib. 3. 40 τροπω τω εξ εμευ ὑποκειμενω ακεο· & plenius lib. I. 167 βυλομενοι ακεσασθαι την ἁμαρταδα. Hemsterhusio idem in opinionem venerat, eleganter in Aeschin. Dial. III, 15 μονοις δε ακεσται τοις δυναμενοις — corrigenti, loco inepte αρκεσται.

γαρ δη τυδε εἱνεκε) γαρ τυτυ εἱνεκεν margo Steph. Arch. Vind. Pass. Brit. duo.

τε τον Ἱππιην) τε Ἱππιην Ald. Cam. I. II. & Edd.

Edd. quae comma post μετεπεμψαμεθα. τον τε τον Pass. quem sequor cum Wesseling.

τα και απελομεθα) απελομεθά Ald. Paris. A. B. duo Brit. απειλομεθα Med. Arch. Passion. Vindob. Revertit απελομεθα, quod auctius ex Med. accesserat. Vide tamen lib. 8. 3. *Wessel.* Post τα comma posuit Ald. Cam. I. II, & και non habent.

ad Cap. XCII.

Post οἱ μεν comma Ald. Cam. I. II, idem post πληθος, & punctum post λογυς, comma vero post αλλοι.

Σωσικλεής) Σωκλης Med. Σωκλεης ora Steph. Vulgatum ceteri, & Plut. Malign. p. 860. D. Σακλεης in Codd. scribitur & in edito Plut. T. 2. p. 860. F. Σωκλευς διελθοντος. Talia solebant etiam a librariis contrahi. Velut diversa nomina usu distinguebantur Socrates & Sosicrates; Sophanes & Sosiphanes; neque contrahebantur a Graecis nomina Σωσιθεος· Σωσιβιος· Σωσιγενης. & similia. Σωσιπατρος vocatur in Ep. ad Rom. XVI. 21, qui Act. Ap. XXI. 4 est Σωπάτρος· hic in aliquot codd. legitur Σωσιπατρος: in uno vellem alterove sic sequentia scriberentur: Θεσσ. δε Αρισαρχος και Σεκυνδος, και Γαιος, Δερβαιος δε Τιμοθεος· ut corrigendum viderunt H. V. & Adr. Heringa. — *Valken.* Post Σωσικλεης comma, post ταδε colon Ald. Cam. I. II.

Η δη ὁ, τε ουρανος) Eustath. in Hom. p. 695. 20, & H. Steph. ex coniectura, Edit. quoque Genev. 1618, quibus *Larcher* cod. reg. addidit. Vulgo cum Ald. η δε ὁ, το ὁ ουρανος. Auscultavi Eustathio, H. Stephano, Porto. Quid enim

tur-

turbatissima perseverarent, praesertim cum subsequens ὅτε ferre alterum nequeat? Recte H. Steph. adscripsit Ovidianum: Omnia naturae praepostera legibus ibunt Parsque suum mundi nulla tenebit iter. Omnia iam fient &c. *Wessel.*

οἱ ανθρωποι) desit Artic. Ask. & mox ante ιχθυες Pass. post των ante προτερον comma posuit Ald. Cam. I. II.

ὅτε γε) Med. Pass. Ask. Arch. Brit. duo. γε aberat Ald. &c.

καταλυοντες) καταλυσαντες Vind.

τας πολις) idem atque iterum Ask. Passion. alii πολιας. Post τε ante ουτε comma Ald. Camer. I. II.

δοκεοι) δοκεει Arch.

τας πολις) τας πολιας Ald. &c. v. supra.

διζησθε) Ask. recte: διζεσθε ceteri cum Ald. post κατιςασαι punctum Ald. Cam. I. II, in quibus post νυν δε abest comma.

παραχρασθε) παραχρησθε Pass.

αυτοι εμπειροι) αυτοι εμποροι Arch. non bene ultimum, αυτοι etiam Pass. ex correctione, sed iusta, ob antecedentia. Olim cum Ald. αυτε. Post εατε abest comma Ald. Cam. I. II.

συμβαλλεσθαι) συμβαλεσθαι Passion. Post ολιγαρχιη punctum Ald. Cam. I. II.

ουτοι Βακχιαδαι) Articulo potius inserto legendum ουτοι οἱ Βακχιαδαι καλεομενοι ενεμον την πολιν. *Valkenar.* rectissime. Post καλεομενοι comma, post πολιν punctum Ald. Cam. I. II, idemque post χωλη.

Post ην comma, post Λαβδα punctum Ald. Cam. I. II.

Εχεκρατεος) Εχεκρατευς Askew. Doribus debetur.

δημȣ) Μημȣ· Arch. Hic desinit Brit. A. Post τα ανεκαθεν & post Λαπιθης τε commata sunt in Ald. Cam. I. II.

Καινιδης) Καινειδης Ald. Cam. I. II.

εγινοντο) Pass. Arch. Vind. quod praestat. antea εγενοντο cum Ald.

ιθεως) abest a Brit.

τοισιδε τοισι) τοισδε τοισι Pass. Vind. Post επεσι punctum Ald. Cam. I. II.

ȣτις σε) ȣτοι σε Arch. Post λαβδα comma, post κυει colon Ald. Cam. I. II.

ολοιτροχον) Oenomaus ap. Euseb. Praep. Ev. 5. 29 ὀλοοιτροχον· Vulgato accedit Eustath. in Hom. p. 925. 5. Oenomai τεξει δ' ὀλοοιτροχον non absurdum: infra L. 8. 52 ὀλοιτροχȣς plerique codd. & Suidas; quas quidem vocabuli discrepans originatio apud Etymol. in V. turbelas peperit. *Wesseling*. Litera scribendum transposita: Λαβδα κυει, τεξει δ' ολοοιτροχον· Sic vulgatur in Excerpt. Eusebii ex Oenomao Praep. Ev. V. p. 224, vel ὀλοοιτροχον· utro modo pronunciandum esset, non convenit inter Grammaticos: quia nonnullos memorat, etiam minus notos, Auctor Scholii nondum editi in Homer. Il. N. v. 137 totum illud hic forte legisse non poenitebit: Ὀλοοιτροχὸς, ὁ εν τω τρεχειν ὀλοος, επει καταφερομενος παν το εμπιπτον βλαπτει. Δημητριος γȣν ὁ Γονυπευς δασυνει, ἱν' η ὁλοτροχοειδης και κατα παν μερος απηρικτος· ȣτω δε και Ἑρμασιας, και Νικιας, και Αριςεας, και Αριςονικος· Κομανος δε και Πτολεμαιος ὁ Ασκαλωνιτης ψιλȣσι και παροξυνοντες, το επι τε (εν τω) τρεχειν

ολοον

ὀλοον και δεινον· επενθετικον δε το ι περιττον· και γαρ χωρις αυτε σωζεται το μετρον· και δει αυτες αναλογισθαι το (αναλογισασθαι το, Οδ. Α. 52.) Ατλαντος θυγατηρ ὀλοοιφρονος. Δημοκριτος δε το κυλινδρικον σχημα ολοοιτροχον καλει Est illud Schol. e Mff. Cod. Basil. quem a J. J. Wetstenio habui utendum, Scholia complectente in Iliada, atque Iliadis Homereae Paraphrasin utilissimam. Pauca quaedam ex isto scholio dederunt Etymolog. & Eustath. in Il. N. p. 893 excitant & Herodotea ex lib. 8. c. 32 ολοιτροχες απιεσαν, minus illic emendate scripta, quam vulgantur apud Suidam; ubi quae sequuntur velut Herodoti in Herodoteis non puto reperiri, quam exhibet in Xenophonteis (K. A. IV. p. 189, 11) lectionem confirmat cod. MS. Paris. *Valkenar.*

Post πεσειται nullum comma, post μουναρχοισι colon Ald. Camer. I. II. In iisdem colon post Βακχιαδησι.

χρηστηριον ες Κορινθον) ες Κορινθον χρηστηριον Passion.

το τε) το non legitur in Vind. Arch. post ὧδε colon Ald. Cam. I. II, in iisdem post οικεοντι comma.

τοτε δε τω Ηετιωνι) Ut paullo post legitur, εον συνωδον τω Ηετιωνος, nempe χρηστηριω· ad eandem normam hic scribendem puto τοτε δε, το Ηετιωνι γενομενον ὡς επυθοντο, αυτικα και το προτερον συνηκαν. *Valken*

εον συνωδον) συνωδον εον Arch. tum συνεντες omnes.

εθελοντες) θελοντες Arch. Valla.

γενεσθαι) γινεσθαι Pass. post γονον comma

 Ald.

Ald. Camer. I. II, in quibus commata quoque post τον δημον & εν τω.

Ηετιων) ὁ Ηετιων Paſſ.

τȣ Ηετιωνος) την Ηετιωνος idem. Poſt λαβδα abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ειδυῖα) ειδοια τε Paſſ. poſt ȣδεν & των commata Ald. Cam. I. II.

ἐινεκα) εινεκεν Arch. Vindob. poſt φερȣσα comma Ald. Cam. I. II, in quibus poſt κατ' ὁδον comma nullum.

το παιδιον προσȣδισαι) deſunt το παιδιον Arch. Vind. comma poſt παιδιον Ald. Cam. I. II.

επει τε ων) επει ων Ask.

τον λαβοντα) Euſtathius τω λαβοντι ſententia pari. *Weſſeling.* poſt ανδρων comma Ald. Camer. I. II.

προσεγελασε το παιδιον) Citat Euſtath. ad Hom. p. 650. 59.

ισχει) ισχεν Arch. Vind. Poſt κατοικτειρας δε comma Ald. Cam. I. I.

ȣτω δη) ȣτω τε δη, aut ȣτω δε Arch. Vind. non abſurde.

Poſt διεργασασθαι punctum Ald. Cam. I. II.

απτοντο) Habet Thomas Mag. in κ ἰθαπτομαι. Poſt παντας comma Ald. Camer. I. II, in his punctum poſt αναβλαςειν.

προς αυτησι τῃσι) προς τῃσι tantum Ald. Arch. Vind. Pariſ. A. B. Brit. αυτησι e Medic. Paſſ. Ask.

κατακρυπτει) κρυπτει Arch. ceteri κατακρυπτει cum Ald. κατακρυβει Med. Paſſ. Ask. Expuli inſolentiſſimum κατακρυβει. Talia veterum ſcriptis ſine fulcro, ſine auctoritate inculcare, equidem improbo. *Weſſeling.* Verbi formam

κα-

καταχρυβει nobis e Med reduxit Gronov. illam olim quidem usitatam, sed hic vitiosam, quia monumentis est literarum antiquior: κατακρυπτει procul dubio revocabitur. *Valkenar.*

Post ες το comma Ald. Camer. I. II, idem post επισαμενη ponunt.

ει) abest Arch. Vind.

απικοιατο) Ald. Brit. Paris. A. B. απικοντο Vind. Arch. απικνεοιντο Med. Pass. Ask. Idem quod κατακρυβει evenit Med. απικνεοιντο· namque addita stabiliendo causa, sufficiens non est, et aeque in vulgatum quadrat. *Wesseling.*

τα δη και εγενετο) Arch. Vind. quod commodius. Ald. quoque τα δη, commate post τα, & colo post εγενετο posito. Olim τα δε και εγινετο.

ελθεσι δε) εσελθεσι γαρ Arch. Vind. Brit. Pass. Ald. ελθεσι δε Medic. Ask. Post αυταισι comma Ald. Cam. I II, idem post ποιησειαν & post τα in iisdem, sicuti & statim post οἱ μεν.

αυξανετο) Arch. Vind. ut L. I, 58. VI, 132, antea cum Ald ηυξανετο· Post επειδη punctum Ald. Cam. I. II, comma habent post ανδρωθεντι δε eaedem.

μαντευομενω) κρυπτομενω Arch. Vind. Pass. Post Κυψελω comma Ald. Cam. I. II, quae post Δελφοισι colon, post τω & post γενομενος comma habent.

επεχειρησε τε) επεχειρισε τε Ald. Cam. I. II, commate post τε posito, nullo vero post χρησμος.

οδε) ωδε Arch. Vindob. v. C. 92. 2. Post ουτος ανηρ comma Ald. Cam. I. II.

εσκαταβαινει) εγκαταβαινει Arch. Oraculi

verba postrema, omissa Dioni, tentata Bouhierio, enodavit Wesseling in Dissert. Herodot. p. 111. 112. illinc discimus, κλειτοιο Κορινθȣ, quod altero multo minus tritum est, adfirmari codicis auctoritate. Non spernerem, si codd. agnoscerent in primo versu Dionis lectionem: Ολβιος ȣτος ανηρ, ὁς εμον δομον εισαφικανει· quod Delphico templo longe mihi videtur convenientius, quam, quod Herodoti nobis praebent exemplaria, εσκαταβαινει. Trophonius, rarius ille tamen in antro loquutus, dixisse potuit ὁς εμον μυχον (vel σπεος) εσκαταβαινει· erat enim in templo Jovis Trophonii *os specus, per quod oracula utentes suscitatum Deos descendunt*, ut scribit Livius XLV. c. 27, & usitata dicebatur loquendi forma ες Τροφωνιȣ καταβηναι. Deus vero Delphicus dicere debuisse videtur, ὁς εμον δομον εισαναβαινει, vel εισαφικανει: nisi tamquam *adyti* forte loquatur *incola Pythius* (sic in Horatio legebat noster ille T. H.) & Cypselus in intimum Pythiae descenderit penetrale, (εις) πολυστεφη μυχον· Aeschylo dictam Eumenid. v. 39. *Valkenar.*

Ηετιδης) Αιακιδης ap. Euseb. Praep. Ev. L. V. 35. Oenomai Αιακιδης vitium olet. Cypseli pater Eetion, cuius patronynicum Ηετιδης uti Deucalionis Δευκαλιδης egregie ad Plat. Aristoph. p. 206. Hemsterhusio ostendente. *Wesseling.* Κυψελος Αιακιδης, quod praebet Oenomaus h. l. vitiosum illud, tenue tamen, exhibet antiquae lectionis vestigium: parum enim dubito, quin fuerit sincera scriptio Κυψελος Αιετιδης. *Aetides*: Patri nomen fuit ab αετος dictum Ηετιων, sicut ab αμαθος, non Αμ fluxerunt Ημαθεια & Ημαθιων,

θιων, Emation; ab αιεμος ηνεμοεις &c. nusquam invenientur ηνεμος, ημαθος, ηετος· Jonice quoque & passim poetis aquila dicitur αιετος. Non itaque patronymicum Ηετιδης, sed ab αιετος formari debuit Αιετιδης. Accedet ad haec in oraculo primum edito legi, Αιετος εν πετρησι κυει, τεξει δε λεοντα· edito secundo oraculo non difficulter intellexerunt Bacchiadae, Αιετον esse τον Ηετιωνα. Ab Αιετος autem Αιετιδης ortum patronymicum, ut ab altera forma nominis Ηετιων nasci potuit Ηετιωνιδης. Docte Eustath. atque ab Alexandrini fortasse Heraclidae ductum, in Il. B. p. 218. 13. ενικεν, inquit, διωνομος εστι ο Ταλαος, — Ταλαος, εξ ου Ταλαϊδης, και Ταλαϊων, οθεν Ταλαϊονιδης· vidit & Etymol. p. 109. 9. atque ab Ανθεμος formatum Ανθεμιδης, atque ab Ανθεμιων Ανθεμιωνιδης. In talibus absurdas plerumque συγκοπας Grammatici comminiscuntur, quas egregia iam satis refutabant observata των πανυ ad Schol. in Aristoph. Plutarch. p. 207. Valken.

κλεινοιο) κλειτοιο ora Steph. Pass. Ask & Dio Chrys. in Corinth. p. 456. A. quibus addit Larcher Reg. B. In Arch. βασιλευς τε κλειοκορινθε. Post Κορινθε punctum Ald. Camer. I. II. Minimi referet, eligaturne κλεινοιο an κλειτοιο, in quibus scribendis variarunt librarii itidem VII. 228. Wesseling. Vid. & Valken. ad animadv. anteced.

ουτι παιδες) Cypselidarum tyrannis μεχρι τριγονιας sive in tertium successorem continuatur e Strabone VIII. p. 580. ea in re Aristotelem, quod Casaub. non fugit, secuto, Polit. lib. 5. 12. Cypselum excepit Periander, hunc Psam-

metichus, Gordii seu Gorgiae fil. Cypseli nepos. Quae si ex vero tradidit Philosophus, uti verissima videntur, labat fides Apollinis. Ne tamen mendax haberetur, machinam versui admovit Buherius Diss. Herod. p. 169 fingendo παιδων γε μεν εισετι παιδες. Quae mihi quidem violenta videtur: εισετι certe ex praesenti tempore trahit aliquid, oraculi haud respondens indoli. Apollinis veracitas stet cadatve, nihil ad rem. Quod cecinit, αμφιδεξιον est, & pro more ambiguum, huc, ut opinor, tendens: Cypselum regnaturum, filios quoque Periandrum & Gorgiam; namque hunc in partem dominationis fraternae venisse ex Plut. Sap. Conv. p 160 recte colligitur. Bene ergo verbis, και παιδες Dio Chrys. explicandi caussa, ὧν εἷς ἔτος ὁ Περιανδρος, adposuit. Tum Cypselum & Lycophronem, Periandri filios, quippe morte ante patrem obita in tyrannidis successione haud futuros: unum tantum modo Psammetichum, Gorgiae fil. Cypseli I nepotem; nec ullos praeterea, regno sive tyrannide in Corinthiorum civitate usurum. Atque hoc erit παιδων γε μεν ουκετι παιδες. Quae callide si conieci, manet versui sua scriptura, sin, fallax Apollo est, nec mea refert. *Wesseling*. Post τουτο ην punctum Ald. Cam. I. II.

ανηρ εγενετο) ην ανηρ. πολλους Medic. post εγενετο punctum, quae & post εδιωξε & απεστερησε & post ψυχης posita in Ald. Cam. I. II.

διαπλεξαντος) Eton. ora Steph. Arch. Vindob. Pass. quibus *Larcher*. addit Reg. A. Prius διαπλευσαντος erat ex Ald. legitur quoque in Reg. B. & D. *Larcherii*. Jonum sermo pro vetere

tere διαπλευσαντος postulabat διαπλωσαντος, quod utrum hic scriptum primitus fuerit, prorsus in ambigio fluctuat. Platonis in Phaedro p. 58. D. επι σχεδιας κινδυνευοντα διαπλευσαι τον βιον iucundum quidem est, & poetis rhetoribusque probatum. Πλοον vitae cursum dixit Pindarus Olymp. Od. 6 extr. ubi Graecus enarrator διαπλευσαι τον βιον alia figura. At quod in tot schedis διαπλεξαντος τον βιον haud minus venustum. Citavit Stob. ex Musa VII. 46 ὁ Θεος γλυκυν πλεξαι τον αιωνα, quod quoniam in verbis istis varius est Joannes, nunc non premo. Jambum ex Athen. lib. XI. p. 458. D. hunc habe: Επι τοις παρουσι τον βιον διαπλεκε· & de Pheretime ουδε ευ την ζοην κατεπλεξε in fine Melpomenes, aliaque, ab Abreschio indicata ad Cattieri Method. p. 71. Etsi autem utrumque sua non deficiatur venere, alterutrum haud dubie ex interpretamento, emersit. H. Steph. de Herod. vocibus p. 737 διαπλεξαντος audaci criticae mutationi acceptum fert, Valkenarius ad Eurip. Phoeniss. p. 448 διαπλευσαντος, cuius sententiae calculum cupide adpono. *Wesseling.* Quae de Cypselo tradit Noster, partim firmantur illa narratis Polyaeno V. c. 31, & Suidae in Κυψελιδων αναθημα· ubi ad Theophrasti verba praeceptor illius comparari poterit Aristotelis Polit. V. p. 159 E. & Oecon. II. p. 246. 3. Fraudum illo suarum fructu facile potitus, per annos imperium exercuit triginta, tandemque εν τυραννιδι τον βιον ετελευτησε, placide vitam exspiravit: hoc Herodotea dicitur phrasi, διεπλεξε τον βιον ευ: neque enim mea sententia dubitari potest, quin genuinum sit atque ex Ms. Herodoto restituendum διαπλεξαντος. Non hic quaeritur,

verba postrema, omissa Dioni, tentata Bouhierio, enodavit Wesseling in Dissert. Herodot. p. 111. 112. Illinc discimus, κλειτοιο Κορινθε, quod altero multo minus tritum est, adfirmari codicis auctoritate. Non spernerem, si codd. agnoscerent in primo versu Dionis lectionem: Ολβιος ἑτος ανηρ, ὁς εμον δομον εισαφικανει· quod Delphico templo longe mihi videtur convenientius, quam, quod Herodoti nobis praebent exemplaria, εσκαταβαινει. Trophonius, rarius ille tamen in antro loquutus, dixisse potuit ὁς εμον μυχον (vel σπεος) εσκαταβαινει· erat enim in templo Jovis Trophonii *os specus, per quod oracula utentes suscitatum Deos descendunt*, ut scribit Livius XLV. c. 27, & usitata dicebatur loquendi forma ες Τροφωνιε καταβηναι. Deus vero Delphicus dicere debuisse videtur, ὁς εμον δομον εσαναβαινει, vel εισαφικανει: nisi tamquam *adyti* forte loquatur *incola Pythius* (sic in Horatio legebat noster ille T. H.) & Cypselus in intimum Pythiae descenderit penetrale, (εις) πολυστεφη μυχον· Aeschylo dictam Eumenid. v. 39. *Valkenar.*

Ηετιδης) Αιακιδης ap. Euseb. Praep. Ev. L. V. 35. Oenomai Αιακιδης vitium olet. Cypseli pater Eetion, cuius patronynicum Ηετιδης uti Deucalionis Δευκαλιδης egregie ad Plat. Aristoph. p. 206. Hemsterhusio ostendente. *Wesseling.* Κυψελος Αιακιδης, quod praebet Oenomaus h. l. vitiosum illud, tenue tamen, exhibet antiquae lectionis vestigium: parum enim dubito, quin fuerit sincera scriptio Κυψελος Αιετιδης. *Aeetides*: Patri nomen fuit ab αετος dictum Ηετιων, sicut ab αμαθος, non Αμ fluxerunt Ημαθεια & Ημαθιων,

θιων, *Emetion*; ab ανεμος ηνεμοεις &c. nusquam inveniemtur ηνεμος, ημαθος, ηετος· Jonice quoque & passim poetis *aquila* dicitur αιετος. Non itaque patronymicum Ηετιδης, sed ab αιετος formari debuit Αιετιδης. Accedet ad haec in oraculo primum edito legi, Αιετος εν πετρησι κυει, τεξει δε λεοντα· edito secundo oraculo non difficulter intellexerunt Bacchiadae, Αιετον esse τον Ηετιωνα. Ab Αιετος autem Αιετιδης ortum patronymicum, ut ab altera forma nominis Ηετιων nasci potuit Ηετιωνιδης. Docte Eustath. atque ab Alexandrini fortasse Heraclidae ductum, in Il. B. p. 2 8. 13 ενικεν, inquit, διωνομος ειναι ο Ταλαος, — Ταλαος, εξ ου Ταλαϊδης, και Ταλαϊων, οθεν Ταλαϊωνιδης· vidit & Etymol. p. 109. 9, aeque ab Ανθεμος formatum Ανθεμιδης, atque ab Ανθεμιων Ανθεμιωνιδης. In talibus absurdas plerumque συγκοπας Grammatici comminiscuntur, quas egregia iam satis refutabant observata των πανυ ad Schol. in Aristoph. Plutarch. p. 207. *Valken.*

κλεινοιο) κλειτοιο ora Steph. Pass. Ask & Dio Chrys. in Corinth. p. 456. A. quibus addit *Larcher* Reg. B. In Arch. βασιλευς τε κλειοκορινθε. Post Κορινθε punctum Ald. Camer. I. II. Minimi referet, eligaturne κλεινοιο an κλειτοιο, in quibus scribendis variarunt librarii itidem VII. 228. *Wesseling.* Vid. & Valken. ad animadv. anteced.

ουκετι παιδες) Cypselidarum tyrannis μεχρι τριγονιας sive in tertium successorem continuatur e Strabone VIII. p. 580, ea in re Aristotelem, quod Casaub. non fugit, secuto, Polit. lib. 5. 12. Cypselum excepit Periander, hunc Psammeti-

metichus, Gordii seu Gorgiae fil. Cypseli nepos. Quae si ex vero tradidit Philosophus, uti verissima videntur, labat fides Apollinis. Ne tamen mendax haberetur, machinam versui admovit Buherius Diss. Herod. p. 169 fingendo παιδων γε μεν εισετι παιδες. Quae mihi quidem violenta videtur: εισετι certe ex praesenti tempore trahit aliquid, oraculi haud respondens indoli. Apollinis veracitas stet cadatve, nihil ad rem. Quod cecinit, αμφιδεξιον est, & pro more ambiguum, huc, ut opinor, tendens: Cypselum regnaturum, filios quoque Periandrum & Gorgiam; namque hunc in partem dominationis fraternae venisse ex Plut. Sap. Conv. p 160 recte colligitur. Bene ergo verbis, και παιδες Dio Chrys. explicandi caussa, ὢν εἷς ἦτος ὁ Περιανδρος, adposuit. Tum Cypselum & Lycophronem, Periandri filios, quippe morte ante patrem obita in tyrannidis successione haud futuros: unum tantum modo Psammetichum, Gorgiae fil. Cypseli I nepotem; nec ullos praeterea, regno sive tyrannide in Corinthiorum civitate usurum. Atque hoc erit παιδων γε μεν ουκετι παιδες. Quae callide si conjeci, manet versui sua scriptura, sin, fallax Apollo est, nec mea refert. *Wesseling.* Post τοιουτο ην punctum Ald. Cam. I. II.

ανηρ εγενετο) ην ανηρ. πολλους Medic. post εγενετο punctum, quae & post εδιωξε & απεστερηνε & post ψυχης posita in Ald. Cam. I. II.

διαπλεξαντος) Eton. ora Steph. Arch. Vindob. Pass. quibus *Larcher.* addit Reg. A. Prius διαπλευσαντος erat ex Ald. legitur quoque in Reg. B. & D. *Larcherii.* Jonum sermo pro vetere

tere διαπλευσαντος postulabat διαπλωσαντος, quod utrum hic scriptum primitus fuerit, prorsus in ambigio fluctuat. Platonis in Phaedro p. 58. D. επι σχεδιας κινδυνευοντα διαπλευσαι τον βιον iucundum quidem est, & poetis rhetoribusque probatum. Πλοον vitae cursum dixit Pindarus Olymp. Od. 6 extr. ubi Graecus enarrator διαπηξασθαι τον βιον alia figura. At quod in tot schedis διαπλεξαντος τον βιον haud minus venustum. Citavit Stob. ex Musa VII. 46 ὁ θεος γλυκυν πλεξαι τον αιωνα, quod quoniam in verbis istis varius est Joannes, nunc non premo. Jambum ex Athen. lib. XI. p. 458. D. hunc habe: Επι τοις παρουσι τον βιον διαπλεκε· & de Pheretime ουδε ευ την ζοην κατεπλεξε in fine Melpomenes, aliaque, ab Abreschio indicata ad Cattieri Method. p. 71. Etsi autem utrumque sua non deficiatur venere, alterutrum haud dubie ex interpretamento, emersit. H. Steph. de Herod. vocibus p. 737 διαπλεξαντος audaci criticae mutationi acceptum fert, Valkenarius ad Eurip. Phoeniss. p. 448 διαπλευσαντος, cuius sententiae calculum cupide adpono. *Wesseling.* Quae de Cypselo tradit Noster, partim firmantur illa narratis Polyaeno V. c. 31, & Suidae in Κυψελιδων αναθημα· ubi ad Theophrasti verba praeceptor illius comparari poterit Aristotelis Polit. V. p. 159 E. & Oecon. II. p. 246. 3. Fraudum illo suarum fructu facile potitus, per annos imperium exercuit triginta, tandemque εν τυραννιδι τον βιον ετελευτησε, placide vitam exspiravit: hoc Herodotea dicitur phrasi, διεπλεξε τον βιον ευ: neque enim mea sententia dubitari potest, quin genuinum sit atque ex Mss. Herodoto restituendum διαπλεξαντος. Non hic quaeritur,

recteне quis dicatur διαπλευσαι τον βιον· quod cadere nequit in dubitationem; sed quid scripserit Herodotus? Scripsisse διαπλεξαντος demonstrant quatuor minimum scripti codd. quis enim illud imputaret librariis? firmat usus Herodoti, cuius crudelis Pheretime vermibus erosa IV. c. ult. ου ευ την ζοην κατεπλεξε, male vitam finivit: eodem hic sensu capiendum διαπλεκειν: apud alios διαπλεκειν τον βιον significant vitam agere. *Valken.* Post γινεται punctum Ald. Cam. I. II, post Περιανδρος in his comma.

κατ' αρχας) καταρχας una voce Ald. Camer. I. II.

οντινα αν) Med. Passion. Ask. Brit. Fragm. Paris. αν etiam invenit *Larcher.* in Regiis tribus. αν aberat Ald. &c. Impeditior structura Pavio & Reiskio extorsit τα πρηγματα, uti sermonis genius efflagitabat. Prior tamen animadvertit, necti iungique posse οντινα αν τροπον των πρηγματων ασφαλεστερον καταστησαμενος —, neque adeo οντινα τροπον collocatum, quo modo plerumque, vice κατ' οντινα τροπον. Idem in Abreschii coniecturam venit. *Wesseling.*

ασφαλεστερον) ασφαλεστατον Passion. Fragm. Paris. Steph. margo Reg. B. *Larcher.* Post επιτροπευσας punctum Ald. Cam. I. II.

Post Θρασυβουλος δε comma in iisdem, deest Brit.

και αναποδιζων) Citat Suidas in v.

κατα την απο) και την απο Arch.

τινα ιδοι) Med. Passion Ask. Fragm. Paris. Brit. τινας ιδοι Ald. ιδη Arch. in Edd. olim ιδη.

υπερεχοντα) Med. Pass. Ask. Fragm. Paris.

Alii

τι της τυραννιδος, ω Λακεδαιμονιοι. — *Wesseling.* και τοιετων εργων ni dederit, δις ταυτον. Sosicles quid negotii tyrannis, & quae ex ea, tamquam fonte, facinora scaturiant, supra recensuit. Hic iusta sermonis clausula *Valken.*

δε τες) Medic. Pass. Arch. Vind. Askew. Olim cum Ald. δε αυτες τες.

ὁτε) Arch. recte, cum Valla, quippe ad narrationem multo quam ὁτι utilius, Wesselingio indice. ὁτι alii.

δη και μεζονως) δη μεζονως sine copula Arch. & Vind.

τας πολις) Pass. Askew. reliqui cum Aldo πολιας.

εκων ην μη παυσησθε) εκων παυσεσθε, & παυσησεσθε Vindob. Arch. qui quoque mox καταγαγοντες.

συνεινεοντας) συνεοντας Arch. Vind. fortasse non prave.

ad Cap. XCIII.

Post πρεσβευων comma Ald. Camer. I. II. Σωκλης Med. Ask.

επικαλεσας) επικαλεσασθαι Arch.

η μεν) η μην idem & Vindob. Placuit & Abreschio.

ἡμεραι αἱ) ηραιαι κυριαι Arch. ex compendiosa scriptione.

οια τε τες) οια τε Arch. Vind. Enclitica deerat Ald. &c.

συμμαχων) ξυμμαχων cum commate post vocem Ald. Cam. I. II.

αυτες) αυτες cum puncto post vocem Ald. Cam. I. II, in quibus post ειπαντος comma.

ελευ-

ελευθερωσαι, πας τις) Med. Ask. Pass. In aliis ex Ald. ελευθερως απας, quod & in Reg. B. *Larcher.* qui praefert. Nolo huic (edito) molestiam creare: verum tamen si amamus, ελευθερως απας τις αυτεων — potuerat relinqui. Sosiclem ubi graviter orantem audierant, libere sociorum quivis eloquutus est. Sic. L. 7. 46 ὁς τοπρωτον γνωμην απεδεξατο ελευθερως, *qui primo libere sententiam protulerat.* *Wesseling.*

επεμαρτυρεοντο) ex superioribus επεμαρτυροντο mavult Reiskius.

Ἑλλαδα) Medic. Ask. Ἑλληνιδα Paris. duo. Arch. Vindob. Brit. Pass. Ald. Ἑλλαδα πολιν Gronovius exemplis adfirmavit, quibus Ἑλλας πολη ex Sophocl. Philoct v. 223 pluraque accedere possunt. *Wesseling.* Ambigo, an habeant differentiam ἑλλαδα & ελλανιδα, *Gronovius* inquit, certe & lib. 7. c. 22 Σανη πολις Ἑλλας, & ibidem 115 videbis Αργιλον, item Σταγειρον, similiter ita vocari.

τουτο) Med. Pass. Askew. in ceteris & Ald. ταυτα, quod aeque iustum.

ad Cap. XCIV.

ὁ Μακεδων) Arch. Vind. Valla, egregie. Conf. supra C. 20 & VIII. 142. IX. 44. Olim cum Ald. Μακεδονων βασιλευς. Post Ανθεμουντα punctum Ald. Camer. I. II, in his comma post Θεσσαλοι & post ὁ δε.

ουδετερα) ουδετερον Arch. Vind. post αιρεετο colon Ald. Camer. I. II, in quibus comma post το ante ειλε.

γεγονοτα) Med. Pass. Ask. οντα Ald. & alii. Post γυναικος punctum Ald. Cam. I. II.

εχε ταπερ ελαβε) ταπερ ελαβε Arch. prius erat τα παρελαβε ex Ald. Auctoritatem Arch. amplexus Wesseling.

Αχιλληιε) Αχίλλειε Arch. Vind. Post Σιγειε abest comma Ald. Cam. I. II.

χρονον επι) επι χρονον Pass. Ask. Post Αθηναιοι punctum Ald. Cam. I. II, quod idem post χωρην exstat.

υποδεικνυντες τε λογω) desunt tria haec Arch.

μετεον) μετρον idem.

και σφι) Arch. Vind. quod Jonum. και σφισι alii cum Ald. & comma post vocem Ald. Cam. I. II.

τοισι αλλοισι) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Ald. olim τοισι Ἑλλησι συνεπρηξαντο. Omisit Ελληνων Ald. Cam. I. II

συνεπρηξαντο) Pass. solus, verum optime.

Μενελεω) Abest ab Arch. Habent Medic. Pass. Ask. Ceteri cum Ald. Μενελαω.

ad Cap. XCV.

παντοια και αλλα) παντοια και αλλα εγενετο εν τησι Brit. Pass. Ask. Vind. Arch. antea και αλλα πολλα παντοια εγινετο τησι cum Ald. in Medic. quoque εν τησι. Post εν δε δη comma Ald. Camer. I. II, in his comma post φευγων, colon post εκφευγει.

και σφεα) Ask. olim cum Ald. και σφε.

ποιησας) desit Arch. nulla causa.

ἑταρω) ἑταιρω Arch. Vind. Pass.

Κυψελε) Κυψελλε Ald. Cam. I. II, post επετραποντο in his punctum.

ἑκατερες) Med. Pass. Ask. reliqui αμφοτερες. Post την comma Ald. Camer. I. II. Vitiosum

sum αμφοτερυς, & quomodó fieri potuit? *Gronov*.

ad Cap. XCVI.

εκ της Λακεδαιμονος) Pass. της deerat Ald. &c. post εκινεε abest comma Ald. Cam. I. II.

Αρταφερνεα) Αρταφρενεα Ask. Arch. idque saepius. Post απαντα comma Ald. Cam. I. II.

εωϋτω τε και) recte Vind. Arch. deerat enclitica Ald. &c.

Post επρησσε punctum Ald. Cam. I. II.

εωντας) εωντες Arch. Pass. Ask. Brit. Frequentissimum de legatis. Nec aspermabilis propterea εκ εωντες Codd. lectio. Respice ex h. l. c. 108 κηρυκας διεπεμπε ες την Ιωνιην, επικαλευμενος σφεας, & Gronov. lib 4. 145. *Wesseling*.

Post φυγασι punctum Ald. Cam. I. II, abest his comma post σφεας.

σοοι) Vind. Askew. Vulgo σωοι. σοοι cur maluerim, dictum ad lib. 2. 181. *Wesseling*. Post Ιππιην punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XCVII.

εν τετω) desideratur εν in Vind. Arch.

ες Αθηνας) ες τας Αθηνας Vind.

μεγιστον) μεγιστα Arch. quod non damno. *Wesseling*.

Post ελεγε & post τα commata Ald. Cam. I, II, abest comma post Σπαρτη.

περι των — Ασιη) haec septem negligit Ask.

πολεμε τε Περσικε) Pass. Ask. Arch. Vind. ante cum Ald. Περσικε πολεμε. Post ασπιδα comma Ald. Camer. I, II, colon in his post ιυζεσι punctum post ειησαν, colon post ελεγε, com-

comma post τοισι & punctum post ταδε. και προς τετοισι Arch. Vind. sicuti I, 86 7. 135 &c.

Post οἱ Μιλησιοι comma, post αποικοι punctum Ald. Cam. I. II.

οικοσ σφεας ειη) Vind. Med. Pass. Brit. In Arch. φας, & εικος, quod & olim in Edd. & σφι ειη cum Ald. οικος σφι Reg. A. & B. ap *Larcher.* qui praefert. Post μεγα punctum Ald. Cam. I. II, comma ponunt post δεομενος.

ανεπεισε) αν επεισε Arch Vind. Post σφεας punctum Ald. Camer. I. II, post διαβαλλειν comma in iisdem διαβαλεειν Regii Tres apud *Larcher.*

διαβαλεειν) ora Steph. cum Reg. A. *Larcher.* διαβαλλειν Pass. Ask. Vind. Arch. μεταβαλεειν Reg. D. *Larcher.* Ald. & alii. In Reg. B. teste *Larcherio* omissa: η ἑνα, ει Κλεομενεα μεν τον Λακεδαιμονιον μενον εκ οἱος τε εγενετο διαβαλεειν.

Post αναπεισθεντες comma Ald. Cam. I. II.

Ιωσι) τοισι Ιωσι Arch.

στρατηγον αποδεξαντες) στρατηγον δε αποδεξαντες idem & Vind.

Μελανθιον) Optime ita Vind. Prius Μηλανθιον. Non obliviscor Μηλανθης, at virile Μηλανθιον nomen quaero. Codri pater Μελανθος, Bacchus Μελανθιδης in celebritate versantur, neque ignotus Μελανθιος est, quem Eurypylus obtruncat Il. Z. 36. *Wesseling.* Post των αστων abest comma Ald. Cam. I. II.

τα παντα) abest Articulus Arch. post δοκιμον punctum Ald. Cam. I. II.

αρχη κακων) Eustath. ad Hom. p. 522. 12. Medic. Pass. Ask. Antea αρχαι κακων. Robur numero singulari ex Eustathio accedit, & acu-

fum αμφοτερες, & quomodo fieri potuit? *Gronov.*

ad Cap. XCVI.

εκ της Λακεδαιμονος) Paff. της deerat Ald. &c. poft εκινεε abeft comma Ald. Cam. I. II.

Αρταφερνεα) Αρταφερνεα Ask. Arch. idque faepius. Poft ἅπαντα comma Ald. Cam. I. II.

ἑωϋτω τε και) recte Vind. Arch. deerat enclitica Ald. &c.

Poft επρησσε punctum Ald. Cam. I. II.

εωντας) εωντες Arch. Paff. Ask. Brit. Frequentiffimum de legatis. Nec afpermabilis propterea εκ εωντες Codd. lectio. Refpice ex h. l. c. 108 κηρυκας διεπεμπε ες την Ιωνιην, επικαλευμενος σφεας, & Gronov. lib 4. 145. *Weffeling.*

Poft φυγασι punctum Ald. Cam. I. II, abeft his comma poft σφεας.

σοοι) Vind. Askew. Vulgo σωοι. σοοι cur maluerim, dictum ad lib. 2. 181. *Weffeling.* Poft Ἱππιην punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XCVII.

εν τετω) defideratur εν in Vind. Arch.

ες Αθηνας) ες τας Αθηνας Vind.

μεγιςον) μεγιςα Arch. quod non damno. *Weffeling.*

Poft ελεγε & poft τα commata Ald. Cam. I. II, abeft comma poft Σπαρτη.

περι των — Ασιη) haec feptem negligit Ask.

πολεμε τε Περσικε) Paff. Ask. Arch. Vind. ante cum Ald. Περσικε πολεμε. Poft ασπιδα comma Ald. Camer. I. II, colon in his poft νομιζεσι punctum poft ειησαν, colon poft ελεγε, com-

comma post τοισι & punctum post ταδε. και προς τετοισι Arch. Vind. sicuti I. 86 7. 135 &c.

Post οἱ Μιλησιοι comma, post αποικοι punctum Ald. Cam. I. II.

οικος σφεας ειη) Vind. Med. Pass. Brit. In Arch. φας, & εικος, quod & olim in Edd. & σφι ειη cum Ald. οικος σφι Reg. A. & B. ap *Larcher.* qui praefert. Post μεγα punctum Ald. Cam. I. II, comma ponunt post δεομενος.

αγεπεισε) αν επεισε Arch Vind. Post σφεας punctum Ald. Camer. I. II, post διαβαλλειν comma in iisdem διαβαλεειν Regii Tres apud *Larcher.*

διαβαλεειν) ora Steph. cum Reg. A. *Larcher.* διαβαλλειν Pass. Ask. Vind. Arch. μεταβαλεειν Reg. D. *Larcher.* Ald. & alii. In Reg. B. teste *Larcherio* omissa: η ἑνα, ει Κλεομενεα μεν τον Λακεδαιμονιον μενον εκ οἱος τε εγενετο διαβαλεειν.

Post αναπεισθεντες comma Ald. Cam. I. II.

Ιωσι) τοισι Ιωσι Arch.

ςρατηγον αποδεξαντες) ςρατηγον δε αποδεξαντες idem & Vind.

Μελανθιον) Optime ita Vind. Prius Μηλανθιον. Non obliviscor Μηλανθης, at virile Μηλανθιον nomen quaero. Codri pater Μελανθος, Bacchus Μελανθιδης in celebritate versantur, neque ignotus Μελανθιος est, quem Eurypylus obtruncat Il. Z. 36. *Wesseling.* Post των αςων abest comma Ald. Cam. I. II.

τα παντα) abest Articulus Arch. post δοκιμον punctum Ald. Cam. I. II.

αρχη κακων) Eustath. ad Hom. p. 522. 12. Medic. Pass. Ask. Antea αρχαι κακων. Robur numero singulari ex Eustathio accedit, & acu-

to Isocratis verbo, την αρχην τη πολει αρχην ειναι των κακων in Aristot. Rhetor. III. p. 137. Si qui tamen liber αρχεκακοι εγενοντο praeferret, quod Plutarch. Malign. p. 863. A. invenit, praecipuum profecto in censum veniret ob Homeri, Ὃς και Αλεξανδρω τεκτηνατο νηας εϊσας Αρχεκακȣς — Il. E. 36. Luculenta profecto est imitatio, certa quoque ωφελειη, aut, uti ego malui, ωφελιη, ex nationis consuetudine ad L. 2. 18. *Wesseling*. Ut Med. legerunt Eustath. & Valla. Eustath. in Il. ε. p. 395. 19 Φησιν Ηροδοτος Αττικας τινας νηας, αἱ, τοις Ιωσι πεμφθεισαι εις βοηθειαν, αρχη κακων εγενοντο Ἑλλησι τε και βαρβαροισι. Nemo facile malevolentiam in his deprehendisset praeter Plutarchum, quem hic etiam coecavit obtrectandi cupiditas: malevolus audit Plutarcho Noster p. 861. A. ὡς Αθηναιοι ναυς εξεπεμψαν Ιωσι τιμωρȣς αποςασι Βασιλεως αρχεκακȣς τολμησας προσειπειν, ὁτι τοσαυτας πολεις και τηλικαυτας Ἑλληνιδας ελευθερȣν επεχειρησαν απο των βαρβαρων· est ista prorsus indigna philosopho criminatio, non dixit simpliciter αρχεκακȣς, sed αρχεκακȣς, vel αρχην κακων Ἑλλησι τε και βαβαροισι· id est, Graecis Persisque αρχην των πολεμων παρασχȣσας. Alexandri quidem naves dixit Homerus Αρχεκακȣς, αἱ πασι κακον Τρωεσσι γενοντο· sed & illae αρχη κακων εγενοντο Ἑλλησι τε και Τρωεσσι, his πασι, illorum πολλοις. Dies, quo primum alicui obveniunt commoda, dicitur illi αρχη πολλων καγαθων: sic qui primus malorum caussa fuit αρχη κακων. Thucydidea ex II. 12 adhibet Aristides T. 2. p. 322. *Valken*.

ad

ad Cap. XCVIII.

Post βελευμα comma Ald. Cam. I. II.

μεν) Omittitur in Arch. Vind qui cum Askew. Pass. ουδεμια εμελλε ωφελειη, aut ωφελιη, uti Ask. Olim cum Ald. ωφελεια.

εποιεε) εποιησε Arch. Vind.

δε της) δε praeteritur in Arch. Vind.

επειδη) επει τε Arch. Post ταδε punctum Ald. Cam. I. II.

Post αυτεων punctum Ald. Cam. I. II, quod idem post μελησει ponunt, colon autem post εποιησαντο.

παιδας τε και γυναικας) τεκνα και γυναικας Arch. Vind. sicuti c. 14

απικεατο) απικοντο Arch. Vind. Pass.

Παισσι) non habent Arch. & Valla, crebra vocabuli repetitione fortasse offensae: per me licebit, ut eius consilii laudatores impetrent. Ferre tamen non possum, toties απικεατο a librariis ad communiorem sermonis morem formari. Ipsa Med. ab hac se temeritate non continuit. Tu Portum, talium exemplorum promum condum, consule. *Wessel.*

ενεδεκοντο) εδεκοντο Arch. Vind. Post Χιοι μεν comma Ald. Cam. I. II, colon post ηγαγον, comma post Λεσβιοι δε, punctum post εκομισαν.

πεζη) πεζοι Brit. post κομιζομενοι comma Ald. Cam. I. II.

απικεατο) απικοντο Arch. Vindob. Pass. & mox, ubi Med. απικατο.

ad Cap. XCIX.

Post αποδιδοντες punctum Ald. Cam. I. II.

cum Pavio & aliis haud cenferem. *Wesseling.* quocum sentit *Larcher.*

Post αγοϱην comma Ald. Cam. I. II

ψηγμα χϱυσȣ) citat Eustath. ad Dionys. v. 830. Post ϱεει colon Ald. Cam. I. II, idem in his post εκδιδοι, & comma post ὁ δε.

ὁ δε ες θαλασσαν) Habet hinc Strabo XIII. p. 928. C.

τον Πακτωλον) Med. Pass. Askew. in Ald. aliisque τον ποταμον, και. Post Λυδοι comma Ald. Cam. I. II.

ὀϱεοντες) Arch. Vind. prius ὀϱεωντες. Supra vide II. 148. Post τȣς μεν comma Ald. Camer. I. II, idem post ȣϱος habent.

το Τμωλον) τον Τμωλον Passion. Arch. Brit. nec male.

ad Cap. CII.

Αἱ δε Σαϱδις ενεπϱησθησαν) Ask. Pass. Med. Και Σαϱδιες μὲν ενεπϱησθησαν Arch. Vind. Paris. A. B. Brit. Ald. neque commode colon habent Ald. Cam. I. II post ενεπϱησθησαν & comma post αυτησι.

Κυβηβης) Κυβιβλης Arch. *Cybeles* Laurentius. Favet *Galeo* Κυβελης emendanti, verum iniuria, Valla. Vulgato patroni veniunt Hesych. Eustath. Suidas, & quos plures advocavit Gudius ad Phaedri libr. 3. fab. 20. *Wesseling.* Punctum post Κυβηβης & comma post το Ald. Cam. I. II.

οἱ Πεϱσαι) sine articulo Ask. Pass.

αντενεπιμπϱασαν) αντεπιμπϱασαν Arch. Vindobon.

Post ποταμȣ comma Ald. Camer. I. II.

συνηλ-

συνηλιζοντο) *συνηυλιζοντο* Pass. comma post vocem Ald. Cam. I. II, idem post Ιωνας, colon post ευρισκουσι, punctum post Εφεσω. Abest his comma post δε, insertum post πολλον. Punctum positum post φονευουσι in iisdem.

αλλους τε ονομαστους) Arch. Pass. Ask. antea ονομαστους τε αλλους cum Ald. in qua punctum post vocem.

Ευαλκιδεα) Ευελκιδην Med. Pass. Paris. A. B. Brit. Ask. Ευαλκήδεα Fulv. Ursinus ad Carm. illustr. p. 183. Quidquid in hominis nomine codd. varient, de recepto nihil demuto. Ευαλκις quo titulo victorem Olympiae Pausan. lib. 6. 16 memorat, Ευαλκιδην & Ευαλκιδεα recte format. *Wesseling.*

αναρραιρηκοτα) *αναιρηκοτα* Arch. *ευραιρηκοτα* Vindob.

αινεθεντα) *αιρεθεντα* Arch.

αυτεων απεφυγον) Medic. Pass. Askew. alii cum Ald. *αυτεων αυτικα απεφυγον.*

ad Cap. CIII.

Αθηναιοι *μεν)* *μεν* deest Arch. Vind. Post Ιωνας abest comma Ald. Cam. I. II.

επικαλεομενου) Pass. Ask. Prius *επικαλεομενους* ex Ald. & aliis. Post *στερηθεντες* comma, & quae sequuntur sine parenth. Ald. Cam. I. II. Post Δαρειον comma Ald. Cam. I. II.

ουδεν δη). Med. Pass. Ask. In Ald. & aliis δη non legitur.

τον προς) Omittunt articulum Pass. Arch. Vindob.

cum Pavio & aliis haud censerem. *Wesseling.* quocum sentit *Larcher.*

Post αγορην comma Ald. Cam. I. II

ψηγμα χρυσȣ) citat Eustath. ad Dionys. v. 830. Post ρεει colon Ald. Cam. I. II, idem in his post εκδιδοι, & comma post ὁ δε.

ὁ δε ες θαλασσαν) Habet hinc Strabo XIII. p. 928. C.

τον Πακτωλον) Med. Pass. Askew. in Ald. aliisque τον ποταμον, και. Post Λυδοι comma Ald. Cam. I. II.

ὁρεοντες) Arch. Vind. prius ὁρεωντες. Supra vide II. 148. Post τȣς μεν comma Ald. Camer. I. II, idem post ȣρος habent.

το Τμωλον) τον Τμωλον Passion. Arch. Brit. nec male.

ad Cap. CII.

Αἱ δε Σαρδις ενεπρησθησαν) Ask. Pass. Med. Και Σαρδιες μὲν ενεπρησθησαν Arch. Vind. Paris. A. B. Brit. Ald. neque commode colon habent Ald. Cam. I. II post ενεπρησθησαν & comma post αυτησι.

Κυβηβης) Κυβιβλης Arch. *Cybeles* Laurentius. Favet *Galeo* Κυβελης emendanti, verum iniuria, Valla. Vulgato patroni veniunt Hesych. Eustath. Suidas, & quos plures advocavit Gudius ad Phaedri libr. 3. fab. 20. *Wesseling.* Punctum post Κυβηβης & comma post το Ald. Cam. I. II.

οἱ Περσαι) sine articulo Ask. Pass.

αντενεπιμπρασαν) αντεπιμπρασαν Arch. Vindobon.

Post ποταμȣ comma Ald. Camer. I. II.

συνηλιζοντο) συνηυλιζοντο Pass. comma post vocem Ald. Cam. I. II, idem post Ιωνας, colon post ευρισκουσι, punctum post Εφεσω. Abest his comma post δε, insertum post πολλον. Punctum positum post Φονευουσι in iisdem.

αλλους τε ονομαστους) Arch. Pass. Ask. antea ονομαστους τε αλλους cum Ald. in qua punctum post vocem.

Ευαλκιδεα) Ευελκιδην Med. Pass. Paris. A. B. Brit. Ask. Ευαλκήδεα Fulv. Ursinus ad Carm. illustr. p. 183. Quidquid in hominis nomine codd. varient, de recepto nihil demuto. Ευαλκις quo titulo victorem Olympiae Pausan. lib. 6. 16 memorat, Ευαλκιδην & Ευαλκιδεα recte format. *Wesseling.*

αναρραιρηκοτα) αναιρηκοτα Arch. ευραιρηκοτα Vindob.

αιρεθεντα) αἱρεθεντα Arch.

αυτεων απεφυγον) Medic. Pass. Askew. alii cum Ald. αυτεων αυτικα απεφυγον.

ad Cap. CIII.

Αθηναιοι μεν) μεν deest Arch. Vind. Post Ιωνας abest comma Ald. Cam. I. II.

επικαλεομενου) Pass. Ask. Prius επικαλεομενους ex Ald. & aliis. Post στερηθεντες comma, & quae sequuntur sine parenth. Ald. Cam. I. II. Post Δαρειου comma Ald. Cam. I. II.

ουδεν δη). Med. Pass. Ask. In Ald. & aliis δη non legitur.

τον προς) Omittunt articulum Pass. Arch. Vindob.

πολις) Ask. Paſſ. alii πολιας cum Ald. tum πασας iidem & Arch. Vind.

αὐτη) ἀύτη Arch.

ad Cap. CIV.

εθελονται) εθελοντι σφι προσεγενοντο Arch. cum Vind. neglecta voce παντες.

ὡδε) non legitur in Arch.

Ονησιλος) Ονησιμος Ask. erronee.

ὠνηρ) ανηρ idem Vind.

προτερον) Duo iſta deſunt Arch. qui ſtatim παρηγορεετο cum Paſſ. In Vind. παρηγορεε το απισασθαι. Olim cum Ald. παρηγορεατο. Poſt βασιληος colon Ald. Cam. I. II.

ὡς δε — Γοργον) ſex iſta deficiunt Arch.

ςασιωτησι) ςρατιωτησι Askew. Vind. Valla. Erunt fortaſſe, qui de militibus ςρατιωτησι cogitabunt, quibus, tametſi proſpiciam, quid pro illis dici queat, non accedo. Notiſſima utriusque vocabuli in codd. commutatio diverſitati occaſionem, uti lib. I, 13. 3, 144. 9, 2 dedit; in Strabone etiam lib. 14. p. 992. B. ubi Athenodorus επεχειρει λογω μεταγειν κακεινον Boëthum, και τες συςρατιωτας· atque illi poëtae nulli milites, nulli commilitones veri, ſed συςασιωται, unde mox της ςασεως ibidem mentio. Συςασιωται non ignoti Herodoto. *Weſſeling.*

απεκληΐσε) απεκλησε Ask.

δη) negligitur ab Arch. Vind.

ανεπεισε) ανεπειθεν Arch.

ad Cap. CV.

Poſt Δαρειω abeſt comma Ald. Cam. I. II.

εμ-

εμπεπρησθαι) Med. Ask. Pass. Fragm. Paris. In reliquis εμπρησθηναι

γενεσθαι) deest Arch. & comma post συνυφανθηναι Ald. Cam. I. II.

πρωτα) πρωτον Fragm. Paris. Post ευ ειδοτα comma Ald. Cam. I. II.

εισιν οἱ Αθηναιοι) εισιν Αθηναιοι Arch. Post μετά δε comma Ald. Cam. I. II, quod quidem post λαβοντα δε.

ανω ες τον ουρανον) Arch. Vind. Paris. A. B. Brit. Ald. & Eustath. in Hom. p. 248. 34; ex Med. Ask. προς τον. Cur improbatum ες fuerit, nullam nisi in Med. causam animadverti. In Eustathio ευξατο ανθρωπω ες ουρανον αφεις τον οϊστον, ridicule: ανω si suprapositam habeat lineam, imo etiam ubi absit, in scriptis codd. saepe loco ανθρωπω ponitur: id exscriptorem fefellit, H. Steph. minime Dialect. p. 49 de formula ω Ζευ γενεσθαι, quomodo Eustath. disputantem. Dubium autem, quo doctissimi viri animus distrahebatur, nunc cessat: testes infinitae formae Mss. complures, tantum in verbi indole, simplici an composita, discordes. Mihi nulla hic novandi libido. *Wesseling.*

Post ειπειν comma Ald. Camer. I II.

εκγενεσθαι) Medic. Pass. Askew. Reg. A. B. *Larcher.* εγγενεσθαι Arch. γενεσθαι Eustath. εκγενεσθω Ald. Steph. I. Paris. A. Brit. Vindob. Digna lectio cod. erat Med. εκγενεσθαι, pro εκγενεσθω iure recepta, quam uno alterove exemplo communiret Gronov. ut alibi fecerat in alterius usus infinitivo commendando. Legitur incerti Tragici senarius ap. Etymol. p. 346. 43 Ω Ζευ, γενεσθαι τησδε μ' εξαυτην νοσου· quem ali-

 bi

-bi lectum non recordor. Aeschyl. VII. c. Theb. v. 259 Θεοι πολιται, μη με δυλειας τυχειν. Eurip. Suppl. v. 3. Aristoph. Ran. v. 914. Quid in istiusmodi sit votis subaudiendum, docere poterit Xenoph. Abradates Cyrop. VI. p. 100. 42, qui αναβλεψας εις τον ερανον επευξατο, αλλ' ω Ζευ μεγιςε, δος μοι φανηναι αξιω μεν Πανθειας ανδρι, — vel ejusdem Cyrus p. 97. 42 Αλλ', ω Ζευ μεγιςε, λαβειν μοι αυτον γενοιτο ὡς βυλομαι· horum prius probavit H. Stephan. in Append. de D. A. p. 49 sequutus Eustathium. — Hic nostra quoque proferens Herodotea Florentinam adfirmat lectionem in Il. B. p. 188. 29 εςι και παρα Ἡροδοτω σχημα τε ὁμοιον ευχης, και ἱςορια τοιαυτη· Δαρειος ευξατο, ανω εις ερανον αφεις οἶςον, και τὸν αερα βαλων, Ω Ζευ γενεσθαι μοι Αθηναιυς τισασθαι. Ut ap. Herod. IV. c. 18, si me non fallit suspicio, ανω mutatum erat in ανοι, vel ανθρωποι· sic in his, pro ανω εις ερανον, editio Romana dabat ανθρωπω εις ερανον· absurdum lectionem correxerat & H. Stephan. l. c. quam ex ανω προς ortam perperam putat Al. Politus, in cuius edit. p. 474 vulgari non debuerat: ανω προς εις ερανον αφεις οἶςον. Scripsisse mihi videtur Herod. οἶςον ανω ες τον ερανον απειναι. In his ἥλιον legisse videri possent, de quibus Diog. Laert. in Prooem. §. 9, καταγινωσκυσιν Ἡροδοτυ οἱ τα περι Μαγων γραψαντες· μη γαρ αν (ανω perperam edit. Meibom.) εις τον Ἥλιον βελη Ξερξην ακοντισαι, μηδ' εις την θαλασσαν πεδας καθειναι, θεὑς ὑπὸ των Μαγων παραδεδομενυς aut certe *Solem* intellexerunt. Philo Bybl. ap. Euseb. Praep. Ev. p. 84. c. τας χειρας ορεγειν εις τυς ερανυς προς τον ἥλιον. Non ignem tan-

tantum & aquam, *Solem* & *Mare* colebant Persae, sed & *coelum* adorabant, ut Graeci *Jovem*: Persae Herodoto dicuntur 1, 131 τον κυκλον παντα τȢ ȣρανȣ Δια καλεοντες· *hoc sublime candens, quem vocant omnes Jovem* Valken.

Post θεραποντων abest comma Ald. Camerar. I. II.

ad Cap. CVI.

Abest comma post ειπε Ald. Camer. I. II, ponunt post τον ante ὁ Δαρειος, & punctum post πολλον, comma post τω ante συ. Omittunt comma post συν αυτοισι, ponunt post δικην των.

αναγνωσας) αναγρωσας Arch

απεστερησε) απεστερηκε idem Vindob. Post καλως colon Ald., Cam. I. II, comma post βȣλευματων.

τοιȣτον τι) τȣτων Vind. Arch. ora Stephan. αν, quod Galeus enotavit, non invenitur, nisi in Eton. forte. *Quorum quidnam*, olim a Valla positum, eamdem monstrat lectionem, quam a Steph. repertam ex duobus codd. Ang. enotavit Galeus, quamque restituendam censerem: κως δ' ανευ των σων βȣλευματων τȣτων τι αν επρηχθη· *horum quidnam tandem esset sine tuis consiliis factum?* Valken Post επρηχθη punctum Ald. Cam. I. II, quod idem post σχης & post Ἱστιαιος, comma post βασιλεῦ, interrogationem post επος ponunt.

Post εκ τȣ comma Ald. Cam. I. II, in quibus post εων & post τω commata exstant.

ὁσαπερ σοι) ὁσα Περσῃσι Arch. Multo hoc amplius quod editum est, repetit, & gratus agnoscit regis promissa, εχε τα περ αν εγω εχω, εμος

εμός τε συσσιτος εων και συμβουλος, supra c. 24. *Wesseling*. Post αξιευμαι punctum Ald. Camerar. I. II.

Post βουλομενον comma, post πεπρηχεναι punctum Ald. Cam. I II. πεπρηχεναι Paris. A. B. Vindob Arch Brit. Ald. Edd. πεποιηκεναι Medic. Passion. Askew.

τοιουτο ποιευσι) ποιευσι τοιουτον Vind. Arch. Post ακηκοας aberat comma, quod inserendum duximus.

Post οικασι abest comma Ald. Camer. I. II. ἡκασι Arch. quod Galeum laudasse iure miratur *Wesseling*. Post ποιησαι των comma Ald. Camer. I. II, post ειχον colon in iisdem, & punctum post ὑπεκινησε.

με αφες) αφες με Passion. Askew. omnes αφες loco απες.

ες Ιωνιην) sine praepositione Arch.

καταρτισω) Arch. pro quo olim καταρτησω Edd. ex Ald. quod Portus ex καταρταω deducit, unde χρημα κατηρτημενον lib. 3. 80 de apta re. Mihi dux & auctor est Arch. atque usus verbi in sarciendo instaurandoque frequentissimus, etiam in N. T. tabulis. Redi ad c. 28. Sophocl. Oed. Col. v. 71 καταρτυσων h. e. ευτρεπισων, eodem vergit. *Wesseling*.

Post ενδυσασθαι abest comma, positum post τον Ald. Cam. I II.

εχων) Med. Pass. Ask. Vind. Valla, antea cum Ald. εχω, comma post κιθωνα Ald. Camerar. I. II.

νησον την.) Malunt νησων την — non absurde, modo schedae iuberent. Noster lib. 6. 2 ὁς Σαρδω νησον την μεγιστην ὑποδεξαμενος κατεργα-

γασαθαι de Histiaeo. *Wesseling.* Hic Dario nonnihil aptius fuisset movendo, si Sardiniam *insularum* maximam vocasset Histiaeus, νησων την μεγιστην· ut supra l. c. 70. *Valken.*

ad Cap. CVII.

μεν λεγων) μεν δη Vindob. nec male. Post εντειλαμενος abest comma Ald. Cam. I. II, idem ponunt post επεαν τα.

ad Cap. CVIII.

τε περι) absunt duo haec Ask. & Medic. Post ηλθε colon Ald. Cam. I. II.

μεμετιμενος) μεμετημενος Arch. Vind. Post ταδε punctum Ald. Cam. I. II, in quibus post Αμαθεσιες comma, quod omissum post εξαγγελλεται.

προσδοκιμον) δοκιμον Arch. Valla, aberrant, turbantque orationis seriem. Satis ad redarguendos ex lib. 6, 6 επι δε Μιλητον — ην στρατος προσδοκιμος. *Wesseling.*

ὁ Ονησιλος) Abest articulus Arch. qui mox cum Vind. διεπεμψεν.

ες μακρην) ες μακρον Brit. Colon post την Κυπρον Ald. Cam. I. II.

ηϊσαν) ιεσαν Arch. ηεσαν Vind.

καλευνται Κληϊδες) καλευνται Κληδες Askew. Arch. Vind. olim καλεονται cum Aldo. Bene MSS. In Κληδες tamen Atticorum recentiorum, de quibus Valken. ad Phoeniss. Eurip. v. 268 morem temere sectati. *Wesseling.*

ad

εμὸς τε συσσιτος εων και συμβȣλος, supra c. 24. *Wesseling*. Post αξιευμαι punctum Ald. Camerar. I. II.

Post βαλλομενον comma, post πεπρηχεναι punctum Ald. Cam. I II. πεπρηχεναι Paris. A. B. Vindob Arch Brit. Ald. Edd. πεποιηκεναι Medic. Passion. Askew.

τοιȣτο ποιευσι) ποιευσι τοιȣτον Vind. Arch. Post ακηκοας aberat comma, quod inserendum duximus.

Post οικασι abest comma Ald. Camer. I. II. ἠκασι Arch. quod Galeum laudasse iure miratur *Wesseling*. Post ποιησαι ταν comma Ald. Camer. I. II, post ειχον colon in iisdem, & punctum post ὑπεκινησε.

με αφες) αφες με Passion. Askew. omnes αφες loco απες.

ες Ιωνιην) sine praepositione Arch.

καταρτισω) Arch. pro quo olim καταρτησω Edd. ex Ald. quod Portus ex καταρταω deducit, unde χρημα κατηρτημενον lib. 3. 80 de apta re. Mihi dux & auctor est Arch. atque usus verbi in sarciendo instaurandoque frequentissimus; etiam in N. T. tabulis. Redi ad c. 28. Sophocl. Oed. Col. v. 71 καταρτυσων h. e. ευτρεπισων, eodem vergit. *Wesseling*.

Post ενδυσασθαι abest comma, positum post τον Ald. Cam. I II.

εχων) Med. Pass. Ask. Vind. Valla, antea cum Ald. εχω, comma post κιθωνα Ald. Camerar. I. II.

νησον την.) Malunt νησων την — non absurde, modo schedae iuberent. Noster lib. 6. 2 ὁς Σαρδω νησον την μεγιστην ὑποδεξαμενος κατεργα-

γασαϑαι de Histiaeo. *Wesseling* Hic Dario nonnihil aptius fuisset movendo, si Sardiniam *insularum* maximam vocasset Histiaeus, νησων την μεγιϛην· ut supra I. c. 70. *Valken.*

ad Cap. CVII.

μεν λεγων) μεν δη Vindob. nec male. Post εντειλαμενος abest comma Ald. Cam. I. II, idem ponunt post επεαν τα.

ad Cap. CVIII.

τε περι) absunt duo haec Ask. & Medic. Post ηλϑε colon Ald. Cam. I. II.

μεμετιμενος) μεμετημένος Arch. Vind. Post ταδε punctum Ald. Cam. I. II, in quibus post Αμαϑεσιες comma, quod omissum post εξαγγελλεται.

προσδοκιμον) δοκιμον Arch. Valla, aberrant, turbantque orationis seriem. Satis ad redarguendos ex lib. 6, 6 επι δε Μιλητον — ην ϛρατος προσδοκιμος. *Wesseling.*

ὁ Ονησιλος) Abest articulus Arch. qui mox cum Vind. διεπεμψεν.

ες μακρην) ες μακρον Brit. Colon post την Κυπρον Ald. Cam. I. II.

ηϊσαν) ιεσαν Arch. ηεσαν Vind.

καλευνται Κληΐδες) καλευνται Κληδες Askew. Arch. Vind. olim καλεονται cum Aldo. Bene Mss. In Κληδες tamen Atticorum recentiorum, de quibus Valken. ad Phoeniss. Eurip. v. 268 morem temere sectati. *Wesseling.*

ad

ad Cap. CIX.

γινομενυ) γενομενυ Arch. Post ςρατηγυς colon Ald. Cam. I. II.

η Περσησι, η Φοινιξι) Ista quatuor non agnoscunt Vind. Arch. prius etiam η aberat Ald. & Edd. venit ex Med. Ask. Pass. Post ειη υμιν abest comma Ald. Cam. I. II.

Post νεων comma Ald. Camer. I. II. νηων Arch.

εμβαινειν) εσβαινειν cum ora Stephan. Pass. Vindob.

ανταγωνιευμενυς) Askew. Pass. Antea cum Ald. ανταγωνιυμενυς. Sermonis genius restituto favet: αποσιευμενος, επισιτιευμενοι, pluraque hoc de genere in Musis. Conf. L. 4. 154 & 203. Parvi autem refert, εμβαινειν an εσβαινειν eligatur: manet eadem sententia, & verborum frequens commutatio est, sicuti lib. 7. 128. *Wesseling.* Post υμεας comma Ald. Cam. I. II.

ὁκοτερα αν) Ask. Pass. pro vulgato ὁκοτερ' αν quod ex Ald.

ἑλοισθε) ἑλησθε Ask. Pass. quo etiam modo Vindob.

το κατ' υμεας) Ask. Arch. Vind. Passion. quibus Reg. A. & B. *Larcher*, addit. olim cum Ald. ἡμεας. Ordo rei editum praeferendum suadet. *Eligite*, inquiunt Cyprii Jonibus, *ut*, *quantum in vobis est*, *Jonia & Cyprus liberae perseverent*: quam quidem optionem το κατ' ἡμεας infringit, & iugulat manifesto. *Wesseling.* Post ἡ τε Ιωνιη comma Ald. Cam. I. II.

οἱ Ιωνες) desit Arch. Pass. Vind. post ταυτα punctum Ald. Cam. I. II.

ἡμεας)

ἡμεας) ἡμεας δε Askev. Passion. ἡμεας πεμψε Arch. Vindob.

το κοινον) τα κοινα Arch. Vindob. quae, a Galeo probata, flocci ego facio. Οἱ αποπεμφθεντες απο τȣ κοινȣ, a communi Atticae civitatis legati c. 85, το κοινον των Σαμιων L. 6. 14, Κοινον Ιωνων, *Commune Asiae*, in numis, & alia, obvia passim, vulgatum constabiliunt. *Wessel.*

φυλασσοντας) φυλαξαντας Arch. Vindob. quod qui volent, utantur arbitrio. *Wesseling.* Post θαλασσαν colon Ald. Camer. I. II, in quibus & ȣχ.

πεζῃ) πεζοι ora Stephan. post προσφερωμεθα punctum Ald. Camer. I. II.

επ' ȣ) Med. Pass. Ask. alii ὁκȣ, satis apposite, quod probat *Larcher.* e cod. Reg. A. & Stephan. I.

ειναι χρηστοι) iidem tres, reliqui omnes χρηστοι γενεσθαι, neque illi absurdi *Wesseling.*

Ιωνες) Ιωνας Ald. Cam. I. II male.

ad Cap. CX.

Post Κυπριȣς comma Ald. Cam. I. II.

Σολιων) Σολιεων Arch. Pass. Vind. Nulla hic Arch. neque aliorum codd. haberi ratio debuit. Σολιοι in Cypro, Σολεις Ciliciae. Auctor Vit. Arati a Petavio publicatus: εισι δε και ἑτεροι Σολοι της Κυπρȣ· αλλ' οἱ μεν Κυπριοι Σολιοι καλȣνται· οἱ δε Κιλικιοι, Σολεις· quibus concinit Diog. Laert. L. I. 32 observatio. *Wesseling.*

απολεξαντες) αποδεξαντες iidem prave hoc certe loco, & levi scriptionis vitio ortum. Dedit L. 3. 4 και αλλας παρθενȣς απολεξας, *aliasque virgines seligens*, & τριηκοντα μυριαδας απολεξα-

μενος

ctum poſt συμφορη, comma poſt υπηρετας & poſt προσφερεσθαι, nec non poſt τω.

δη τοι) deſit δη Arch. Ask. Vind. Brit.

ad Cap. CXII.

Poſt ταυτα ειπε punctum Ald. Cam. I. II.

και μεταυτικα) και μετα συνεμισγε Arch. ſatis pro more in Vind. συνεσμιγε ut L. I, 127. 7. 40 Askew. συνεμιγι. Brit. συνεμιξεε. Poſt πεζη comma Ald. Camer. I. II, in his punctum poſt Φοινικας.

συνηλθε) συνηλθον Arch. Vind. Poſt αμφοτερως comma Ald. Cam. I. II, in iisdem comma poſt ὁ Αρτωβιος, quod abeſt poſt ιππω & poſt Ονησιλος.

κατα τα συνεθηκατο) ita, aut ξυνεθηκατο Arch. Vind. Pariſ. A. B. Brit. Quod juſtum. Vide L. 2. 99. olim cum Ald. κατα, ξυνεθηκατο:

ὁ Καρ) ὁ οπαων Arch. Vind. Valla.

απαρρασσει) απαρρασει Ask. Poſt Περσεων comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXIII.

Poſt αλλων comma Ald. Camer. I. II, nullum poſt Στησηνωρ.

ω σμικρην) Vind. Ask. Arch. Brit. Contra morem μικρην alii cum Ald. Poſt ετει comma Ald. Camer. I. II.

των Κωριεων) Paſſ. Ask. Ald. &c. articulum ignorat edit. poſtrema, h. e. Gronov.

πολεμιστηρια) πολεμηστηρια Ald. Camer. I. II. Poſt ἁρματα in his comma.

εποιεε) εποιεον Arch. Vind. poſt εποιεε punctum Ald. Cam. I. II.

δε τυ) τε τυ Arch. Vindob. post επεηξε colon Ald. Camer. I. II.

Σολιων) Σολιεων Arch. Vind. post τυτυ & τον commata Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXIV.

ανεκρεμασαν) Med. Pass. Ask. απεκρεμασαν Ald. atque alii.

κρεμαμενης) κρεμασαμενης Vindob.

Post ανεπλησε punctum ανεπλησαν Arch. non insuaviter.

εχεωντο) εχεοντο idem & Vindob. Post καταλοντας comma Ald. Camer. I. II.

Ονησιλεω) Ονησιλω Arch. Pass. Ask. Vind.

μιν νυν) Arch. Vindob. Paris. A. B. Brit. Ald. νυν deest Askew. Passion. Medic.

ad Cap. CXV.

παραδοντας) Arch. Vind. Pass. Brit. παραδιδοντας olim cum Ald.

εν Κυπρω) Κυπριων Arch. Vind. post πολιων comma Ald. Cam. I. II.

Σολοι) Σολη male Arch. cum Valla. Post την comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXVI.

Υμεης) Med. Pass. Vind. Ask. Paris. A. B. Brit. Ald. Υμαιης Arch. Valla. Dedi Υμεης scripturam codd. consensui, redituram c. 122. Υμαιης si cui placebit, causa ex prisco Persarum sermone, quem ignoro, pendebit. *Wesseling.*

εν Σαρδισι) Med. Ask. Pass. εν Σαρδι Arch.

μενος ςρατȣ Mardonius, ſibi triginta illa millia ſeçernens. L. 8 101. Talia in Thucydide, Xenophonte & Procopio in primis complura. *Weſſeling.*

ad Cap. CXI.

Poſt Περσεων comma Ald. Cam. I. II.

εθελοντης) εθελοντι Vind. Arch. Comma poſt ὁ Αρτυβιος Ald. Cam. I. II.

αντιτασσεσθαι) ιςασθαι margo Steph. Ask. Paſſion. Arch ſicuti ſtatim.

γενος μεν Καρ) Med. Ask. Paſſ antea γενομενος μεν και τα, *Larcherius* tria haec omiſſa a Reg. B. animadvertit. Una litera perperam poſita (Καρ in και tranſierat) latens his vulnus inflixerat ex nullius forſan expectandum ingenio Gronov. opem attulit, a Med. cod. ſubminiſtratam. Confuſae librariis literae P & I centena Graecis ſcriptoribus inflixerunt vitia: ex Heſychio nonnulla tollere coepit Joh. Pierſon. in praef. Moerid. p. 21. Fuit armiger Oneſili το μεν γενος: Καρ, τα δε πολεμια καρτα δοκιμος, και αλλως λημματος πλεος· ubique vocem λημματος apud Herod. onerat μ. male duplicatum, tollendum iam monuerat Graevius. Apte quadrant Herodotea in famulum e Caria: in cap. ſeq. forſan & in aliis codd. pro Καρ, vera lectione, reperietur οπαων, ut legit Valla & Arch. & erat ille Car. Oneſili pediſſequus οπαων vel οπεων, id eſt οπηδος & επαμων· Hoc ipſo cap. 111 legitur, ειπε προς ταυτα ὁ οπαων αυτȣ. *Valkenar.* Egregie ex Med. Gronovius. *Weſſeling.*

πολεμια) πολεμηία Vindob. πολεμια εργα Arch. πολεμια παντα Paſſ. ſpectavit hiſtoriam

Tzetzes

Tzetzes Chil. III. 989. Πολεμια sive πολεμηΐα εργα, quomodo Arch. & Vind. L. 7. 9 iterum, Homericum redolent οἷς ετι μελει πολεμηΐα εργα Il. B. 338 & N. 727. *Wesseling.*

λημματος) Arch. Vind. & Edit. Genev. 1618. Olim λημματος cum Ald. λημματος πλεος cur integraverim, non itero monita ad cap 72. *Wesseling.* Post τετον colon Ald. Cam. I. II.

ποσι) χερσι Ask. male. comma post ποσι Ald. Camer. I. II, in quibus comma post προς τον, punctum post προσενεχθη, comma post βϖλεαι, quod post πληξαι abest, sed insertum post ἱππον, & colon post αυτε.

αυτεων) Ald. & Edd. quod mutari in αυτων non debuerat: mox και παντως omnes, ut Ald. δε παντως error operarum est in Jungermanni editione, post το comma Ald Cam. I. II.

συ) Negligitur in Arch. Vindob. συ επιτασσης Passion.

προσΦερεςατον) προσΦερεςερον ora Stephan. Ask. Pass. Vind. προΦερεςερον Arch. post Φρασαι punctum Ald. Camer. I. II, in quibus comma post ςρατηγον.

δεύτερα) Arch. Paris. A. B. Vindob. Brit. Ald. Vid. Gronov. I. 204. δευτερον Med. Pass. Ask. Malebat d'Orvillius, si codd. addicerent, μεγα τι —: ad Charit. lib 7. 2. p. 595. At illi reluctantur; sententia Caris bona est, qui quidem cum mox ἡμισεα συμΦορη, priscorum opinionem probat, vinci & sterni a viro egregio & forti laudantem. Nobile Virgilianum: Aeneae magni dextra cadis Aen. X. 830. Adi ad Ciofanium in Ovid. Metam. V. 191. *Wesseling.* Post το ante μη comma Ald. Camer. I. II, pun-

ctum poſt συμφορη, comma poſt υπηρετας & poſt προσφερεσθαι, nec non poſt τȣ.

δη τοι) deſit δη Arch. Ask. Vind. Brit.

ad Cap. CXII.

Poſt ταυτα ειπε punctum Ald. Cam. I. II.

και μεταυτικα) και μετα συνεμισγε Arch. ſatis pro more in Vind. συνεσμιγε ut L. I, 127. 7. 40 Askew. συνεμιγι. Brit. συνεμιξεε. Poſt πεζη comma Ald. Camer. I. II, in his punctum poſt Φοινικας.

συνηλθε) συνηλθον Arch. Vind. Poſt αμφοτερȣς comma Ald. Cam. I. II, in iisdem comma poſt ὁ Αρτωβιος, quod abeſt poſt ιππȣ & poſt Ονησιλος.

κατα τα συνεθηκατο) ita, aut ξυνεθηκατο Arch. Vind. Pariſ. A. B. Brit. Quod juſtum. Vide L. 2. 99. olim cum Ald. κατα, ξυνεθηκατο:

ὁ Καρ) ὁ οπαων Arch. Vind. Valla.

απαρρασσει) απαρρασει Ask. Poſt Περσεων comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXIII.

Poſt αλλων comma Ald. Camer. I. II, nullum poſt Στησηνωρ.

ȣ σμικρην) Vind. Ask. Arch. Brit. Contra morem μικρην alii cum Ald. Poſt ετει comma Ald. Camer. I. II.

των Κȣριεων) Paſſ. Ask. Ald. &c. articulum ignorat edit. poſtrema, h. e. Gronov.

πολεμισηρια) πολεμησηρια Ald. Camer. I. II. Poſt αρματα in his comma.

εποιεε) εποιεον Arch. Vind. poſt εποιεε punctum Ald. Cam. I. II.

de

δε τε) τε τε Arch. Vindob. post επρηξε colon Ald. Camer. I. II.

Σολιων) Σολιεων Arch. Vind. post τετε & τον commata Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXIV.

ανεκρεμασαν) Med. Pass. Ask. απεκρεμασαν Ald. atque alii.

κρεμαμενης) κρεμασαμενης Vindob.

Post ενεπλησε punctum ενεπλησαν Arch. non insuaviter.

εχρεωντο) εχρεοντο idem & Vindob. Post κατελοντας comma Ald. Camer. I. II.

Ονησιλεω) Ονησιλω Arch. Pass. Ask. Vind.

μεν νυν) Arch. Vindob. Paris. A. B. Brit. Ald. νυν deest Askew. Passion. Medic.

ad Cap. CXV.

παραδοντας) Arch. Vind. Pass. Brit. παραδιδοντας olim cum Ald.

εν Κυπρω) Κυπριων Arch. Vind. post πολιων comma Ald. Cam. I. II.

Σολοι) Σολη male Arch. cum Valla. Post την comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXVI.

Υμεης) Med. Pass. Vind. Ask. Paris. A. B. Brit. Ald. Υμαιης Arch. Valla. Dedi Υμεης scripturam codd. consensui, redituram c. 122. Υμαιης si cui placebit, causa ex prisco Persarum sermone, quem ignoro, pendebit. *Wesseling.*

εν Σαρδισι) Med. Ask. Pass. εν Σαρδι Arch. &

& Vind. prius ες Σαρδις ex Aldo εν Σαρδισι nec hic, neque c. 122, ob Arch. & Vind. repudiavi, *Wesseling.*

Post επιδιελομενοι comma Ald. Cam. I. II.

πολις) Ask. & infra: πολιας reliqui cum Ald.

ad Cap. CXVII.

πολις) Ask. & supra. πολιας reliqui cum Aldo.

Post Αβυδον τε comma Ald. Cam. I. II.

Περκωτην) Περκωπην marg. Steph. Vindob. Περιωπην Arch. Valla. Puro fonte si manarunt in Ethnicographo Περκωτη, παλαι Περκωπη, haud sperneream ex schedis Περκωπην. In Strabone nunc quidem, και οτι παλαι Περκωτη μετωνομασθη ὁ τοπος· unde si Stephanus sua depromserit, uti credibile, Περκωπη ibidem fuit. Poetae modo Περκωτη, alibi Περκωπη. Il. A. 229, ubi Eustath. η δε Περκωπη λεγει, ἑτερα εςι παρα την δια τ8 τ. nescio quo iure. Eadem enim urbs ad Hellespontum, cuius in nomine Homeri codd. olim aeque variarunt ac Herodotei *Wesseling.*

Παισον) Πεσσον Arch. & mox. *Peson* Valla.

επ' ἡμερης ἑκαςης) επ' ἡμερη ἑκαςη. Med. Ask. Vulgatum probant Arch. Vind. Pass. Paris. A. B. Brit. Ald. Edd.

Post Παισ8 comma Ald. Cam. I. II.

ηλθε αγγελιη) ηλθε οἱ Αγγελιη Medic. Pass. Ask. a reliquis abest importunum οἱ.

αποςρεψας) αποτρεψας Arch. Vindob. & Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXVIII.

προτερον περι η) προτερον η Med. Pass. Ask.

πριν η Ald. & plures. Similis Syntaxis exstat 8. 8, ut bene locum illum notavit Portus. Sed in his utique alterutrum abundat. Quidquid sit, hoc quidem in loco Med. cod. ignorat voculam πριν, & quin absit sane. L. 7. c. 2 εσαν γαρ Δαρειω και προτερον η βασιλευσαι· c. 54 παυσεσθαι καταστρεψασθαι προτερον η επι τερμασι γενηται· lib. 9. c. 86 μη προτερον επαναστηναι πολιορκεοντας, πριν η εξελωσι Θηβας. Ubi similiter iuncta vides, sed ita, ut idem Mſ. illic deleat voculam πριν. Sed tamen repetit eodem lib. c. 92 ε πρωτερον παυσεσθαι τιμωρεοντες εκεινω πριν η δικας δωσι. Et lib. 7. 8 επρωτερον παυσομαι πριν η ἑλω, & lib. 4. c. 45. *Gronov* Post απικεσθαι punctum Ald. Cam. I. II, in his comma post Καρες.

Μαρσυην) Μαρσιην Arch.

Ιδριαδος) Arch. cum Valla, qui tamen *Hidriadis*. Ιδρυαδος olim ex Ald. Regionis nomen instauravi, expugnatus Stephani verbis, Ιδριας πολις της Καριας· quae quidem antea *Chrysacris* & *Hecatesia* cum diceretur, ab ipso, ubi posita erat, tractu cognomen duxit. *Wesseling*.

εγενοντο) εγινοντο Arch. Pass. Vind.

Κινδυεος) Huic suo periculo Κνιδιεος a Cnido Cariae Palmerius substituit, oblitus Cnidum gentile Κνιδιον formare. Berglerus malebat Αλινδεος ex Alindis Cariae apud Arrianum Αναβ. I. 24. Equidem nihil demuto, siquidem Κινδυς, Κινδυη & Diana Κινδυας in Cariae finibus apud Polybium & Strabonem L. 14. p. 972 cum Casauboni observatione. *Wesseling*.

νωτε) νωτα Arch. & mox. Sic idem I. 9 & 75, nec male. Post τον ποταμον comma Ald. Cam. I. II.

Ask. επι Λασοισι Arch. Vind. Μυλασσοισι, *in Mylassa* Valla. Foedior macula atque ad tollendum difficilis. Aldinum επι Δασω nullo commendatur merito: si ΕΠΙΔΑΣΩΙ scribatur, una aberit litera ab εν Πιδασω, cui Gronovius primas dedit. At ea Cariae urbs Πηδασα Polybio, Straboni, Stephano, Eustathio; Homericam Pedasum dudum evituisse docenti ad Poetam p. 623. 23. Ubi vero επι Πηδασοισι pingetur, res procedet, sed codd. patrocinio defecta. Vallae Latina, *in via, quae in Mylasa fert*, ex Graecis την επι Μυλασοισι οδον, magis sunt, sive Mylasorum in Caria situs consideretur, seu insidiarum architectus Heraclides, domo Mylassensis, accommodata. Accedit επι Λασοισι, mutilate scriptum in Arch. & Vind. neque sibilans neglecta obest, qualis in multis Μυλασσεων numis. Equidem Vallae praeiudicio paene abripior, & vix mihi tempero. Manent tamen εν Πηδασω, donec aliunde Mylasis tutela; succurratque Πηδασος in Caricae Stratoniciae vicinia apud Strabon. lib. XII. p. 909. D. *Wesseling.* εν Πηδασω posuit in marg. Steph. illinc fluxit, quod ante Gronov. vulgabatur επι Δασω. Eodem errore vulgatur in Alleg. Hom. Heracliti p. 420 ἡ επι δυαδι μαχη· ubi corrigi debet ἡ εν πεδιαδι μαχη, aut, si quis illud malit, ut usitatius ἡ επι πεδιαδι μαχη. Pro diversis lectionibus επι Δασω, εν Πιδασω, εν Πηδασω· duo codd. offerunt in Diss. Herod. την επι Λασοισι ὁδον, suspicor ad vocem Πηδασω olim correctionem adscriptam δασευσι, quae facile degeneravit in Λασευσι. Quid Valla legerit, incertum est; nam Mylassensis Heraclides in vicinis memoratur menti scribentis offer-

re

Cautior Strabo, de quo antea lib. I. 171. *Wesseling.* Enarrat Herodotea, & cum Demonis fragmento comparat T. Hemsterh. ad Schol. in Aristoph. Plat. p. 355 ex cuius eruditissima coniectura scripserat Demon. των Καρων περι τε πολεμε προς τω τε Λαβρανδεως αλσει βελευσαμενων· Herod. το ιρον μεγα τι fuisse scribit και αγιον αλσος πλατανιςων· cui & alibi permutantur voces ιρον & αλσος, ut VI. c. 78. 79 το αλσος τε Αργε· το ιρον, & το τεμενος· ubi mox ατε γαρ πυκνε εοντος τε αλσεος. In hoc Labrandensis Jovis luco sacellum probabiliter fuit, in quo staret Jupiter Στρατιος, manu gestans *securim:* exquirit in Q. Gr. Plutarch. p. 301. F. cur *manu teneret.* τε Λαβρανδεως Διος εν Καρια το αγαλμα πελεκυν ηρμενον; Jupiter Στρατιος aevo recentiori colebatur & alibi terrarum, Herodoti forsan aetate nusquam nisi in Caria, vel saltem a Caribus solis. Istis interiectis de Jove Stratio vocula sibi usitata redorditur orationem Herodotus. — Κατειληθεντες ων ὗτοι ενθαυτα εβελευοντο περι σωτηριης· hic ex libro Med. voculam inseruit Gronov. quam omissam mallem: in eundem sensum scribi quoque potuerat κατειληθεντες δη ὗτοι, *hi, inquam, huc in unum coacti de rei summa deliberabant:* ut aliis δη, sic etiam Nostro frequentatur: vid. Hemsterh. ad Lucian. p. 322, & in Obs. Miscell. III. p. 419. *Valken.*

πλατανιςων) πλατανιςον Arch. post πλατανιςων punctum Ald. Cam. I. II, in quibus comma post των.

οἱ Διῒ Στρατιω) Citat Eustath. Hom. p. 189. 17.

ων) δε ων ex Med. Pass. Ask. Adversativam negligunt alii, recte.

Post σωτηρης abest comma Ald. Camerar. I. II.

ὁκοτερα η) Arch. Vind. Brit. Med. Passion. Ask. Ald. olim ὁκοτερα οἱ.

ἑωϋτȣς) αὐτȣς omisso Περσησι Arch. Vind. Valla. αὐτȣς etiam Ask.

ad Cap. CXX.

Post ταυτα comma Ald. Cam. I. II, quod idem post Μελησιοι τε.

συμμαχοι αυτεων) Arch. Vind. τȣτων ξυμμαχοι Ald. & alii. Post τα comma Ald. Cam. I. II, in his colon post μετηκαν, comma post οἱ δε.

πολεμειν) πολεμον solus Ask. Post Περσησι comma, post συμβαλλȣσι punctum Ald. Camerar. I. II.

πλευν) Arch. Vind. bene. Antea ex Aldo πλεον.

δε πολλων) δε των παντων πολλων ora Steph. Pass. Ask. cum Reg. B. *Larcher.* qui probavit. Si confirmaretur aliunde, non esset absurda lectio, quam margo praebet Ed. Steph. *quum in universum multi cecidissent in praelio, Milesii tamen maximam prae ceteris cladem acceperunt.* Demon in Schol. ad Aristoph. Plut. p. 357 οἱ Μιλησιοι — πανδημει τοις Καρσι βοηθησαντες, και τοις Περσαις μετ εκεινων συμβαλοντες, σχεδον παντες απεθανον. Quod in Herodoteis est πληγεντες, ubi eodem modo ponitur a Thucydide III. c. 18, recte explicatur a Schol μεγαλως νικηθεντες. Πληγη γαρ, inquit, κατα πολεμον και τραυμα, ἡ ισχυρα ἡττα· Herod. aoristos primos passivi adhibet prae secundis; non hic tamen scripsisset

πληχ-

πληχθεντες· quod & inusitatum recentioribus: in Schol. ad Aristoph. Av. 1402 πληχθεις mutandum videtur in παταχθεις· ne hoc quidem apud veteres Atticos invenietur, neque enim παταγεις, quod viri docti putabant restituendum Lysiae p. 1 , ubi pro ποδηγης legendum sine controversia πληγεις· actor Attice dicitur παταξαι· qui patitur, πληγηναι· ad minuta talia homines eruditi saepe non satis attenderunt. *Valkenar.*

ad Cap. CXXI.

Post τρωμα & ανελαβον τε commata Ald. Cam. I. II. Verior distinctio post μετα δε, Wesselingio & Larcherio iudicibus: debeat, prior inquit, quae sequuntur verba, suum sibi ex more habere. Pracit Scriptor L. 7. 231 ὁ μεν Aristides — ανελαβε πασαν επενιχθεισαν οἱ αιτιην· tum 8. 109 νενικημενες αναμαχεσθαι τε και αναλαβειν την προτερην κακοτητα. Neque Diodor. aliter XVI. 19 αναμαχεσασθαι και αναλαβειν βυλομενος την ἡτταν, saepeque alias αναμαχεσθαι το γεγονος ελαττωμα. Nam τρωμα Herodoteo sermone tantundem ac ἡτταν sive ελαττωμα valere, in dubio non est. *Wesseling.*

αναμαχεσαντο) εμαχεσαντο Arch. Vindobon. male.

πολις) πολιας Ald. & Edd. πολις ex Ask.

ελοχησαν) Arch. Vind. Pass. Ask Brit. in Ald. & aliis ελοχησαντο. ελοχησαν debetur scriptis libris. Ελοχησαν τας των Αθηναιων γυναικας L. 7. 138 & saepiuscule. *Wessel.*

την εν Πηδασω ὁδον) επι Δασω Ald. Paris. A. B. εν Πηδασω ora Steph. εν Πιδασω Med. Pass. Ask.

Ask. επι Λασοισι Arch. Vind. Μυλασσοισι, *in Mylassa* Valla. Foedior macula atque ad tollendum difficilis. Aldinum επι Δασω nullo commendatur merito: si ΕΠΙΔΑΣΩΙ scribatur, una aberit litera ab εν Πιδασω, cui Gronovius primas dedit. At ea Cariae urbs Πηδασα Polybio, Straboni, Stephano, Eustathio, Homericam Pedasum dudum evituisse docenti ad Poetam p. 623. 23. Ubi vero επι Πηδασοισι pingetur, res procedet, sed codd. patrocinio defecta. Vallae Latina, *in via, quae in Mylasa fert*, ex Graecis την επι Μυλασοισι οδον, magis sunt, sive Mylasorum in Caria situs consideretur, seu insidiarum architectus Heraclides, domo Mylassensis, accommodata. Accedit επι Λασοισι, mutilate scriptum in Arch. & Vind. neque sibilans neglecta obest, qualis in multis Μυλασσεων numis. Equidem Vallae praeiudicio paene abripior, & vix mihi tempero. Manent tamen εν Πηδασω, donec aliunde Mylasis tutela, succurratque Πηδασος in Caricae Stratoniciae vicinia apud Strabon. lib. XII. p. 909. D. *Wesseling.* εν Πηδασω posuit in marg. Steph. illinc fluxit, quod ante Gronov. vulgabatur επι Δασω. Eodem errore vulgatur in Alleg. Hom. Heracliti p. 420 ἡ επι δυαδι μαχη· ubi corrigi debet ἡ εν πεδιαδι μαχη, aut, si quis illud malit, ut usitatius ἡ επι πεδιαδι μαχη. Pro diversis lectionibus επι Δασω, εν Πιδασω, εν Πηδασω· duo codd. offerunt in Diss. Herod. την επι Λασοισι οδον, suspicor ad vocem Πηδασω olim correctionem adscriptam δασευσι, quae facile degeneravit in Λασευσι. Quid Valla legerit, incertum est; nam Mylassensis Heraclides in vicinis memoratur menti scribentis offer-

re

re potuit Cariae Mylassa. Mihi maxime fit verisimile scriptum ab Herod. την εν Πηδασευσιν ὁδον. Urbem ille Πηδασα, quantum recordor, non nominat; sed incolae istius tractus ipsi dicuntur aliquoties Πηδασεες I, 175. 8, 104 & 105. 6, 20 τα ὑπεραιμρια εδοσαν Καρσι Πηδασευσι εκτησθαι. Diceretur autem ἡ εν Πηδασευσιν ὁδος, ut *via* dicebatur *in Phocide* ἡ εν Φωκευσιν ὁδος· saepe memorant τας εν Φωκευσι πολεις· των πολεων των εν Φωκευσι: Demosth. p. 210. Philostr. p. 842 dixit την ευθυ Φωκεων τε και Δελφων ὁδον· Xenoph. Hellen. VII. p. 362. 17 εν ταις συμβολαις της τε επ Ευτρησιων και της επι Μιδεας ὁδου· ad hoc exemplum hic quoque scribi poterit την επι Πηδασων vel Πηδασεων ὁδον, viam, quae duceret in regionem Pedasensium, vel Pedasa. *Valkenar.* Adsentitur Valkenario *Larcherius*, cuius tamen coniectura εν δασεϊ, h. e. την εν δασεϊ ὁδον, viam silvestrem, ubi se collocarant, mihi prae omnibus arridet.

Post ὁδον punctum, post ες τον comma Ald. Camer. I. II, quod omissum in his post διεφθαρησαν.

Δαυρισης &c.) Λαυρισης Pass. Ask. deinceps Αρμογης και Συσαμαγκης Arch. Vindob. Valla. Σισφιακης ora Steph. Συσφιακης Ask. Σισαμακης Ald. Paris. A. B. Brit. Editum est Med. & Pass. Quid horum verius, cum Wesselingio ignoro. Post Αμοργης comma, post Σισαμακης colon Ald. Cam. I. II, idemque in his post σφι.

Μυρσος) Arch. Vind. Brit. Pass. margo Stephan. Valla: male antea Μυρσης. Vid. ad L. 3. 122. *Wesseling.* Post Γυγεω punctum Ald. Camer. I. II.

Ιτα

τȣ δε λοχȣ τȣτȣ) τȣτȣ δε τȣ λοχȣ Arch.

Ιβανωλιος) Ειβανωλαιος Arch. Valla; Ιβανωλλιος Passion.

ad Cap. CXXII.

Ὑμεης) Ὑμαιης Arch. Ask. & Valla.

τȣς εν Σαρδισι) Arch. Vind. recte, vid. c. 116; olim ες Σαρδις.

Post τον ϛρατον punctum Ald. Cam. I. II.

Ιλιαδα) Ελιαδα Arch. Galei miror iudicium, veram lectionem esse scribentis Αιολιδα. Virum doctiss. deceperat, ut puto, locus lib. 6. c. 8, ubi mentio fit Αιολεων ὁσοι την Αιολιδα γην νεμονται: ista hinc illuc male translata suspicor, ubi Λεσβον exhibent Codd. & Valla. Hic autem scripserat opinor Herod Αιολεας πασας ὁσο γην Ιλιαδα, vel την Ιλιαδα γην νεμονται· quam hic lectionem vicina satis adfirmant; & dux Persarum mortuus εν τη Τρωαδι. Supra c. 94 cum ab Atheniensibus occupatam ut suam urbem, Mitylenaei Sigeum repeterent, contendebant Athenienses; ȣδεν μαλλον Αιολευσι μετεον της Ιλιαδος χωρης, και τοισι αλλοισι. Oram maritimam ab Abydo Cumam usque quia tenebant olim omnem propemodum Aeoles, totum istum tractum Αιολιδα dixerat Ephorus teste Strabone XIII. p 896. B. — Quos cepit Gergithios sive Γεργιθας, Teucrorum veterum reliquias, quo Troadis loco sitam urbem incoluerint discere licet ex Herod. VII. c. 43. *Valken.* Ελιαδα Arch. pravum est, neque cum Galeo Αιολιδα scribendum. Persarum in Aeolidem post pauca sequetur expeditio, ante quam Aeolenses, Iliadem oram incolentes, eorundem vin-

vincentium iugum subierunt. Dabit tales Aeolenses c. 94 huius Musae, & L. I, 151. Vidit & Pavius. *Wesseling.*

ὑπολειφθεντας) ἀπολειφθεντας Arch. Vind. Post Τευκρων punctum Ald. Cam. I. II.

αυτος τε) αυτος μεν Arch. Paris. A. B. Vindob. Brit. Ald. Edd. αυτος τε Medic. Passion. Askew.

τελευτα) ετελευτησε Arch. Vind.

ad Cap. CXXIII.

Αρταφερνης) Αρταφρενης Ask. Vind. & saepe in seqq. cum Valla.

εταχθησαν) deest Arch.

ad Cap. CXXIV.

Ἀλισκαμενεων) Medic. Pass. Ask. in reliquis ἁλισκομενων.

γαρ δη ὡς) γαρ ὡς Askew. Pass. Arch. tum διεδεξε bene Med. Ask. Pass. antea ex Ald. διεδοξε. vid. lib. I. 173, abest post vocem comma Ald. Cam. I. II.

ὁς ταραξας) ὁς Reiskius inductum, Pavius οἱ ταραξας, *sibi & in rem suam turbans*, mutatum mavult: ego eius possessionem non turbo. *Wesseling.*

οἱ και αδυνατα) Omittunt οἱ Arch. Vindob. qui αδυνατα εφανη cum ora Steph. Passion. Brit. Post ὑπερβαλεσθαι punctum Ald. Cam. I. II

αγοι) Vindob. Arch. nec male, αγει alii. Verba sunt consulentis & interrogantis Aristagorae. Qui vero αγειν ex pristino αγει finxerunt docti homines, illud insuper habuerunt. *Wesseling.*

Ηδο-

Ηδονων) Ηδφνην Brit. post την comma Ald. Camer. I. II. ετειχισε Arch. Vind. post λαβων punctum Ald. Camer. I. II. ετειχισε hoc laudat Wesseling. Conatus enim Histiaei significatur, ut c. 23.

επειρωτα) Arch. Pass. Vind. vulgo επηρωτα cum Ald.

ad Cap. CXXV.

Post οικοδομησαμενον comma Ald. Cam. I. II, post Μιλητον punctum in iisdem.

ad Cap. CXXVI.

ην) deest Arch.

απαγειν) απαγαγειν Arch. Vind.

Θρηικην) Θρηιην & Θρηκων Arch. Vind. Ask. post Θρηικην punctum Ald. Camer. I. II, in quibus post χωρην comma.

αυτε) αυτε Ald. Cam. I. II.

Claudit librum Passion. ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΩΝ Ε.

XX. HH.

& Ald. ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΠΕΜΠΤΗ.

---

ad

Ad Librum VI.

In libri inſcriptione Ald. & Cam. I. II τȣ Αλικαρνησσηος & επιγραφομενοι omittunt. In Stephan. I. & ſeqq. Αλικαρνασσεως perperam ſcriptum. Jonismum recte reſtituit, quem ſequuti ſumus, Weſſelingius.

ad Cap. I.

τελευτᾳ) ετελευτα Arch. Paſſ. Vind.

μεμετιμενος) μετειμενος Fragm. Pariſ. μεμετημενος Arch. Vind. Nihil haberet, cur in contemtum μετειμενος veniret ex Fragment. Regio, Jonum conſuetudine idem ac vulgare μεθειμενος immo vero lites praecideret, quibus receptum μεμετιμενος vexatur. Obſtat poſterioris in his libris iteratio V, 108. VII, 229, mirae quidem αυξησεως, ſed Herodoteae apud Portum. *Weſſeling.*

ες Σαρδις) εν Σαρδισι Vind. εν Σαρδι Arch. Punctum poſt Σαρδις habet Ald. Cam. I. II.

ειρετο) Pariſ. A. B. Arch. Vind. Brit. Ald. & Edd. ηρετο ſine cauſſa Med. Paſſ. Ask.

Αρταφερνης) Αρταφρενης Paſſ. Askew. Vind. plerumque ſemper.

δοκεοι) Med. Paſſion. Askew. Arch. Vind. antea δοκεει.

Poſt ὁ δε comma habet Ald. Cam. I. II.

εθωυμαζε) εθωμαζε δε Ask. Poſt απε nullum

lum comma in Ald. Cam I. II. in quibus post αποςαλιος colon, & post πεηγματα punctum
τετο το ὑποδημα' ερραψας &c.) Spectavit dictum Nonnus in Gregorii Naz. Stelit. II. p. 162, quem exscripsit Apostolius Proverb. Cent. XIX. 95. In Arch. ὑπεδυσατο & Gregor. Naz. male. Dictum proverbiale, quo scitissime usus Gregorius est Naz. ut culpam tot regionum, in Mesopotamia Persis cessarum, a Joviano Imp. in Julianum verteret, Stelit. II. p. 118 C. και το τε Ηροδοτε περι της Σαμιων τυραννιδος καιρος ειπειν, ὁτι τετο το ὑποδημα ερραψε μεν Ιςιαιος, ὑπεδυσατο (ὑπεδησατο) δε Αρισαγορας. Hinc hausit Nicephorus, quem antestatus Gronovius est. Quod autem haec proxime anteverterit ἐτω τοι Ιςιαιε — mutari ε και τοι Ιςιαιε non debuerat. Artaphernes voluit, ita, *Histiaee, quod ad haec negotia attinet, sese habet Wesseling.* — Explicat Tzetzes Chiliad. III. 524 & IX. 240 την ὑποθεσιν δεδωκεν Ιςιαιος; Ες τελος δ' εξεπεραινεν αυτην Αρισαγορας sed ipsi fraudis Architecto Histiaeo dixit ista Satrapa, non Dario. Proverbii vim obtinuisse Herodotea liquet ex Diogeniani Centur. VIII. Prov. 49. Cleonem τον βυρσοδεψην, decebant ista in Aristoph. Equit. 314 Οιδ' εγω το πραγμα τεθ' ὁθεν παλαι πατττυεται *Valken.*

Αρισαγορης) Deest Artic. Pass. Vind. Arch. Gregor. Naz. & Nonno: itaque ὁ ante Αρισαγορης in exilium abiit, quod exstat in Ald. & Edd. ante Wesseling.

ad Cap. II.

Post νυκτα comma Ald. Cam. I. II.

βασιληα) βασιλεα Arch. Ask. & saepius.

Post

Post ...μι punctum Ald. Cam. I. II.

πρὸς αὐτούς) Med. Passion. Askew. reliqui *ἐκ αὐτέων.*

ad Cap. III.

Post *Ἀριστογόρη* comma Ald. Cam. I. II, in quibus comma post *ἐξεργασμένος.*

μὲν γενομένην αὐτοῖσι) *μὲν νυν ἐν αὐτοῖσι αὐτὴν* Arch. Vindob. Valla. Post *αὐτὴν* comma Ald. Cam. I. II, in quibus colon post *ἐξέφαινε*, & comma post *ὁ δε.* Videri potest ab absurditate longe abesse priscorum codd. *τὴν μὲν νῦν ἐν αὐτοῖσι* — *veterem apud ipsos caussam non aperuit.* Vicinum admodum lib. 3. c. 65 *τοῦτο ἐς ὑμέας ἐκφήνας.* Nec recipio tamen. Ordo, ut saepiuscule, turbatus consulto, iuncta voluit *ἐ μάλα ἐξέφαινε αὐτοῖσι.* — *Wesseling.*

Post *κατοικισμὸς* colon Ald. Cam. I. II.

τῇ Φοινίκῃ) deest articulus Arch. Vind.

οὐδὲν τι) idem, Pass. Askew. prius cum Ald. *οὐδέ τι. οὐδὲν τι πάντως* in coniecturam Abreschii, longe certissimam, inciderat. Redi modo ad L. V, 65.

ἐνεσμίκτου) *ἐνεσμίκτω* Arch.

ad Cap. IV.

δι᾽ ἀγγέλου) Docto viro placere hoc non potuit, proptereaque *διαγγέλων ποιεύμενος*, nexis vocibus, instauranti. Erant utique priscorum in castris *διάγγελοι*, ad mandata ultro citroque transferenda, quales optiones & tesserarii Latinorum, *διάγγελοι καὶ διοπτῆρες*, ex Plutarchi Versione in Galba p. 1063. F. qui Sympos. p. 678. D. quoque *δεῖ γὰρ οὐχ, ὥσπερ ἐν*

sed perperam. Etsi ex Arch. lectione numeris navium rotundetur, prava tamen prior Vallae. Recurritur ad διττογραφιαν, quam admittentes vulgatae merito primas tribuunt. Facinus ego librarii censeo, corruptis Μυσων vocabulis offensi. *Wesseling.*

Post Μυσων δε comma exstat in Ald. Camer. I. II, idem habent post Τηιων δε, & post τεσσαρακοντα, sed omittunt post Ερυθραιοι δε.

Φωκαιεες) Φωκεες Ask. post τριηκοντα comma habent Ald. Cam. I. II, eaedem εχρητο

τα προς εσπερην κερας) τα sine κερας Arch. Vind. nulla premente caussa.

πασεων) πασων Med. Ask. cum πεντηκοντα Arch. satis belle. Vid. Gronov. VH. 186. desit etiam Vind. Post ωδε θημος comma, nullum post εωντα, sed insertum post τρεις & post πεντηκοντα in Ald. Cam. I. II.

ad Cap. IX.

Post τουτων comma Ald. Cam. I. II.

εγκλεισαι) Med. Ask. Passion. Arch. Vind. alii cum Med. αναπαυτο.

...) ... Arch.

Post ... comma Ald. Cam. I. II, in his colon post υπερβαλεσθαι.

...) ... Brit. Post ... punctum Ald. Cam. I. II.

επιλεγομενοι συλλεξαντες) Arch. Vind. Paris. A. B. Brit. Ald. Valla. Post επιλεγομενοι comma inserit Ald. Cam. I. II. Ex Med. Pass. Ask. επιλεγομενοι λεξειν ουδ ..., quod asperrimum atque aures stridore radens, receptum lene, indiscrete Wesselingio, qui, cur retine-

bi-

v. 1044. τελος δ᾽ απυστος γας αποφερω θησομαι & Oedip. Tyr. v. 1649 [illegible] πατριδος η κτονων λαβειν. Pluribus nihil opus erit. *Wesseling.* Med. concessi; etsi sciam, alioqui sine isto genitivo, & sine illa praepositione ab auctore nostro usurpari istud vocabulum αγχιστα. Nisi quod etiam lenius est, omittere solam praepositionem, quod libens nunc feci. *Gronov.*

Post Χιον punctum Ald. Cam. I. II, in quibus colon post Μιτυληνην, comma post των νεων, & colon post ελλιμενιων.

πλην η οσοι). Med. Pass. Ask. οσοι αυτω, οσοι αυτεων Arch. ceteri οσοι αυτεων cum Aldo constanter, & vere. Vid. c. 26. η omissum in Ald. Cam. I. II.

πειθεσθαι) πειθεσθαι etiam in Pass. Vulgatum debetur Med. & Ask.

ad Cap. VI.

Post Μιτυληναιων comma Ald. Camer. I. II, idem in his post αυτην.

ταλλα) τα αλλα Arch. Vind. post ναυτικα comma Ald. Cam. I. II, quae post προθυμοτατοι punctum ponunt, sed nullum post Κυπριοι comma, quod inserunt post Κυλικες τε.

ad Cap. VII.

Post οἱ μεν comma Ald. Cam. I. II.

εστρατευον) Ask. Med. & olim Pass. qui ex correctione εστρατευοντο cum Arch. Vind. Paris. A. B. Brit. Ald. Edd. quod servari potuerat.

μη) Med. Ask. Pass. in quo correctum μηδενα, quomodo reliqui & Aldus, nec incongrue. Αντιζοον habet hinc Suidas in v.

τὰ τείχεα ῥύεσθαι) Medic. Pass. Ask. Brit. Valla: nam Arch. quem Gale excitat, nihil tale; in aliis, & Ald. αὐλὴν τῶ μάχεσθαι, ὡς δύναιντο ῥύεσθαι: bene Gronovius. Quae cum vertisset Valla, *sed Milesios moenia pro sui ipsius pro viribus tutari*, nescio quid offensus Stephanus sibi immutavit, *sed e moenibus Milesios hostium impetum pro viribus propulsare.* Quae mutatio talis est, ut non videatur legisse ῥύεσθαι, quod non notat propulsare, sed ἀμύνειν, vel ἀμύνεσθαι, aut aliud simile, quod ab ipso indicari debuit, quum, ut dico, verbum ῥύεσθαι ita verti nequeat, sed *custodire*, *tueri*, *servare*, prout magnam copiam ex hoc Herodoto collegit Portus in Lexico, sed hunc locum praeteriit, ubi haerebat forsan. Et utique hanc vim istius verbi sic cognitam habebat Stephanus, ut magis furor in eo fuerit sic bene agentem Vallam aggredi, quam voluntas bene illustrandi. Est enim haud dubie interpolata & corrupta scriptura illa, qua utuntur editiones, quum verbum ῥύεσθαι nunquam nisi modo activo vel expresso vel intellecto adhibeatur, sic ut quartum ei casum perpetuo adjungat. Inspice modo Portum. Scias igitur oportet, quod lectores Herodoteae historiae antehac nesciverunt, esse mirifice omnia incrustata & fere gangraenam aliquam. Habet enim diserte & magnifice liber Med. ἀλλὰ τὰ τείχεα ῥύεσθαι αὐτοὺς Μιλησίους. Quae sic omnia erunt perquam sana & vere Herodotea, sive quod ad verbum solum ῥύεσθαι pertinet, sive quod ad omnem loquutionem, cui similem prorsus habes libro hoc sexto c. 101 ἀλλ' εἰ δὲ διαφυλάξαιεν τὰ τείχεα, τοῦτό σφι ἔμελε πέρι. Jam de hac

in ipsa Mileto, velut probans hanc suam in-
numere dicitque auctor ejus huius libri: [illegible]
[illegible] Ut, sic habeas integerrimum re-
stitutionem. Grandius merito primus vulgatos

Post Μιλησια punctum Ald., Cam. I. II, quae
comma habent post μικρη.

Cap. VIII.

Post [illegible] comma insertum in Ald.
Cam. I. II, sed nullum comma in his post σφι.
exstat post Αιολεων.

Αιολεων [illegible] Eton. Arch. Vind. Val-
la. Alii cum Ald. [illegible]
Possessionem tandem receperunt, quod vi de-
jectum fuerat. Ferri non possunt Αιολεις, [illegible]
[illegible] Cur enim bono talis
Aeolensium designatio? & cur nulli nomina-
tim Aeolenses in sociorum catalogo? Contra
ea Φωκαεων δε ηρχοντο Λεσβιοι νηυσι εβδομηκοντα
quibus incommoda utique statio, ni reductum
valeat. Aeolicae civitates aliae in continente,
insulanae aliae. Inter has Lesbus L. I. 151.
Steph. Byz. in Αιολια verissime, [illegible]
την Λεσβον οικευντες [illegible] de [illegible] cujus par
opinio,) fuisse olim quibusdam in scholis, οσοι,
vel οι την Λεσβον [illegible] cor-
ruptam scripturae natales arbitratur. *Wesseling.*

εω) ηω Arch. Vind. Post [illegible] blan-
dum Ald. Cam. I. II.

[illegible] Μυσοισι [illegible]
[illegible] Idem [illegible] Mysisque eo-
rumque navibus, omittit quoque Valla [illegible]
[illegible] absurde [illegible] Stephan.
[illegible] & [illegible] ex Ald. [illegible] consentit,
sed

θαι· επι ξυρε γαρ ακμης εχεται υμιν τα πραγματα. Homericum illud expresserunt Theognis v. 557, κινδυνος τοι επι ξυρε ιςαται ακμης· & auctor epigramm. Ακμας ιςαμενον επι ξυρε Ελλαδα πασαν, apud Plutarch. & Aristid. T. III. p. 648, sed haec Herodoti quaeque sequuntur, η ειναι ελευθεροισι η δελοισι Aristides imitatur in Themistocle T. III. p. 303 αλλ' επ' αυτε τε ξυρε της ακμης εςηκοτος, [η] ειναι την Ελλαδα η μη· id est, σωθηναι η απολεσθαι, ut recte Schól. explanat. Herodotei quoque Dionysii forte meminerat Livius, dum illa Locrensem legatum Romae dicentem faciebat XXIX. c. 17. In discrimine est nunc humanum genus, utrum vos an Carthaginienses principes orbis terrarum videat. Frequentatur in talibus ακμη. Demosth. p. 37, 56 ταυτα — πρoτερον μεν ενην ποιειν νυν δε επ' αυτην ηκει την ακμην. Eurip. Phoen. v. 1088. Ακμην γ' επ' αυτην (ηλθον) Ionas suos docere voluit Dionys. in novacula stantem occasionem esse prehendendam, cuius opportunitatem frustra quaererent amissam; atque adeo, ως ο καιρος εχι μελλειν, Αλλ' ες επ' αυτης της ακμης Aristoph. Plut. v. 255. *Valken.*

Post δρηπετησι punctum Ald. Cam. I. II.

ταλαιπωριας ενδεκεσθαι) Longinus, Paris. A. B. Arch. Vind. Brit. Ald. Ex Medic. Ask. Pass. ταλαιπωριην δεκεσθαι. Amplius vulgatum quam posterius ex Med. Post pauca τετρυμενοι ταλαιπωρισι, explicatque Longinus πονες επιδεχεσθαι, nullo propterea merito vapulans. Quod eius autem in schedis ταλαιπωριας ενδεχεσθαι, leviter aberrat, nec mutari in prima editione ταλαιπωριας ενεχεσθαι debuerat, super quo Zach.

Pe-

bimus. illud insititium, inquit, quod suam in securis sedem occupat? Exterminetur proinde cod. imperio, qui continuo ad doctorum suspicionem iniustissime αρχεων. Simile mendum in Ald. lib. I. c. 192. Rem supra exposuit lib. 4. 47.

αρχεων) Arch. Vindob. Valla, olim cum Ald. αρχαιων, quod ea pronuntiatione librarii ortum vitium videtur. των αρχεων vel absque codd. sed certe recipi debuisset ab Arch. oblatum & a Valla; infra c. 13. Aeaces ab Aristagora απεστερητο την αρχην, καταπαυσθεντες οι τυραννοι τυραννιδος frequenter. τυραννιδος & αρχης καταλυσις memorantur. *Valkenar.*

Post Μηδων colon Ald. Camer. I. II, delendum comma post τοτε & post επεφοιτων.

συγκαλεσαντες) Arch. Vind. Askew. Alii cum Ald. ξυγκαλεσαντες.

ελεγον σφι ταδε) Med. Pass. Ask. Reliqui cum Ald. pronomen spernunt. Post αυτοι punctum Ald. Cam. I. II.

γαρ εωυτε εκαστος) Arch. Vind. Pass. ex correctione Bris. Paris. A. B. Ald. γαρ αυτεων εκαστος Medic. Ask. Pulcre ita ut editum est pro scriptoris consuetudine; iterum c. 10. εκαστος ες τες εωυτε εξηγγελλομενος, saepeque alias. *Wesseling.*

Post πολιητας comma Ald. Cam. I. II.

αποσχιζων) αποσχιζειν Arch. Vind. Post συμμαχιας punctum Ald. Camer. I. II, in his comma post προισχομενοι δε.

επαγγειλασθαι) επαγγελλεσθε Vind. Passion. επαγγελλεσθαι Arch. quod laudo cum Wesseling.

δια την αποστασιν) Ask. Arch. Pass. Ald. articulus deerat.

μετα ἱερα) omisit Grond. peccato correctoris. post ἱερα comma Ald. Cam. I. II. III. ἐμπεπρηκεναι) Med. Paff. Parisf. B. Askew. Alii cum Ald. ἐμπεπρησεναι. Hoc an ἐμπεπρηκεναι ex Med. praeferendum sit, vix poterit constitui, quum, utrumque sit ad normam veterum, quos imitatus Pausanias IV. p. 297, scripsit συλλαβοῦσα δὲ σφᾶς, ἐπεὶ ἐμπεπρησθαι. Alterius generis apud Aristophanem inveniuntur ... ἀπολελοιπότες & ... ἐγγεγραφῆται; ... posteriorum restituendum est in Nub. v. 1310, & forsan in Eurip. Herc. fur. v. 729 pro ... nisi praeferendum sit ... hoc ubi Moeris adnotavit, plura dedit Pierson. Valken. Quamquam ἐμπεπρησθαι de minantium sententia nihil deminuit, moveor praestantium Mss. praeiudicio, ut ἐμπεπρησθαι contemni ne sit: sive enim sequuturum brevi templorum conflagrationem velis, seu ea Atticorum sumas forma, qua ... monitoribus Grammaticis, Thoma M. Moeride, aliisque vicem ... obit, minus accommodatum manebit. Vide lib. 5. 105. Wesseling.

εἰχον) desit Brit. punctum post εἰχον Ald. Camer. I. II.

μεν ου ποιησουσι) Med. Ask. Paff. reliqui cum Ald. μεν μη in Brit. negans abesse vox. Post οἱ δε comma Ald. Cam. I. II.

ταδε σφι) ηδη σφι Paff.

κατεξει) καταξει Arch. & ἐσσωθεοντες. Post ἐξανδραποδιευνται punctum Ald. Cam. I. II, in quibus post παῖδας comma.

ad Cap. X.

Comma post οἱ μεν & punctum post ταυτην Ald. Cam. I. II. ταδε Pass.

Post τοραιμεν comma, idem post ἑαυτῳ, & punctum post ἐξαγγελλομενος Ald. Cam. I. II.

Post ἐς τας comma Ald. Cam. I. II. ὡς ἐς Pass. Askew. Post πεφδεαιμι punctum Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XI.

Post ηνεισεοντα colon Ald. Cam. I. II.

ὁ Φωκαιευς) deest articulus Arch. Vind. cum στρατηγος abest Ask. nec non in Longin. περι ὑψ. Sect. XXII. p. 140.

Post τωδε colon Ald. Cam. I. II.

γαρ ακμης) Longin. Arch. Vind. Passion. Ask. Brit. olim cum Ald. γαρ της ακμης. Post πρηγματα abest comma Ald. Cam. I. II.

η ειναι in Longino η deest, tum ελευθεροις η δουλοις scribitur. Post ελευθεροισι comma Ald. Cam. I. II. Ad Homeri exemplum, quod Stephanus ostendit Il. K. 173 παντεσσιν επι ξυρου ισταται ακμης· pro quo Synes. de Regn. p. 21. B. νυν γαρ παντες επι ξυρου ισταται ακμης. Itaque articulum, Poetae, Longino, codicibusque invisum, delevi. Junge P. Burmann. in Phaedr. libr. 5, 8. 4. *Wesseling.* Phocaeensis ista Dionysii Longinus in exemplum advocat Hyperbati XXII. 4, monetque, ὡς μη δοκειν εσκεμμενα λεγειν, αλλ᾽ ηναγκασμενα, Herodotum invertisse dicendorum ordinem, quae naturali suo situ sic secundum Longinum fuissent collocanda: ω ανδρες Ιωνες, νυν καιρος εστιν υμιν πονους επιδεχεσθαι·

θαι· επι ξυρε γαρ ακμης εχεται υμιν τα πραγματα. Homericum illud expresserunt Theognis v. 557, κινδυνος τοι επι ξυρε ισαται ακμης & auctor epigramm. Ακμας ισαχοιαν επι ξυρε Ελλαδα παισαν, apud Plutarch. & Aristid. T. III. p. 648, sed haec Herodoti quaeque sequuntur, η ειναι ελευθεροισι η δελοισι Aristides imitatur in Themistocle T. III. p. 303 κ.λ. επ αυτε τε ξυρε της ακμης εςηκοτος, [η] ειναι την Ελλαδα η μη· id est, σωθηναι η απολεσθαι, ut recte Schól. explanat. Herodotei quoque Dionysii forte meminerat Livius, dum ista Locrensem legatum Romae dicentem faciebat XXIX. c. 17. In discrimine est nunc humanum genus, utrum vos an Carthaginienses principes orbis terrarum videat. Frequentatur in talibus ακμη. Demosth. p. 37, 56 ταυτα — προτερον μεν ενην ποιειν νυν δε επ αυτην ηκει την ακμην. Eurip. Rhoes. v. 1088. Ακμην γ' επ αυτην (ηλθον) Ionas suos docere voluit Dionys. in novacula stantem occasionem esse prehendendam, cuius opportunitatem frustra quaererent amissam; atque adeo, ως ο καιρος εχει μελλειν, Αλλ' ες επ αυτης της ακμης Aristoph. Plut. v. 255. *Valken.*

Post δρηπετησι punctum Ald. Cam. I. II.

ταλαιπωριας ενδεκεσθαι) Longinus, Paris. A. B. Arch. Vind. Brit. Ald. Ex Medic. Ask. Pass. ταλαιπωριην δεκεσθαι. Amplius vulgatum quam posterius ex Med. Post pauca τετρυμενοι ταλαιπωριησι, explicatque Longinus πονους επιδεχεσθαι, nullo propterea merito vapulans. Quod eius autem in schedis ταλαιπωριας ενδεχεσθαι leviter aberrat, nec mutari in prima editione ταλαιπωριας ενεχεσθαι debuerat, super quo Zach

Pe

Pearce ad elegantissimum scriptorem. *Wesseling.* Mediceae vulgatum olim lectionem praeferentem, πλαστωμενους ενδεικνυσθαι hoc Herodoteum est. Paullo post Jones τετρυμενοι dicuntur; πεπαυμενους ενδεικνυσθαι codd. etiam adfirmant Longini, cuius quod prima praefert Ed. καλλωπιζομενους χεισθαι probari non debebat ut genuinum. *Zachar*ucio. Sententia satis est perspicua: molestias si velitis subire, labore vobis libertatem parabitis; ut optima quaevis & iucundissima non nisi primum impensa opera comparari solent: labor enim voluptasque, dissimillima natura, societate quadam inter se naturali sunt iuncta, ut vere scribit Livius V. 4. 2. Cyrus Xenoph. K. Π. 1. p. 15 πονον τε ζην ηδεως ηγεμονα νομιζετε. Sic ista legit Longin. 18. 4. Dionys. Halic. T. 2. p. 317. 23 ουδεν των μεγαλων μικρων εςι πονων ωνιον. Forte non alibi lectum Musonii dictum nobis egregium servavit Gellius N. A. XVI. c. 1 αν τι πραξης καλον μετα πονε, ο μεν πονος οιχεται, το δε καλον μενει. apte quadrant ista Herodoteis. *Valken.*

Post προκεχειμα μεν comma Ald. Cam. I. II, in his post εςαι colon, sed comma post εσεσθε nullum.

υπερβαλλομενοι) υπερβαλεσθαι Longin. mutata oratione. Post ελευθεροι punctum Ald. Camer. I. II, in his comma post ελπιδα.

τω βασιλεϊ) Abest τω Passion. Vind. Askew. Post πειθεσθε colon Ald. Cam. I. II, in quibus & αυτως.

επιτρεψατε) επιςρεψατε Arch.

ελασσωσεσθαι) ελασσωσεσθαι Ald. Cam. I. II. Edd. cum Vind. Brit. Paris. A. B. ubi edidimus.

ελασ-

ἀπολογήσασθαι) Pass. Med. Bisker. ἀπολογήσασθαι Arch. Nisi [illegible] Med. revocarem ἀπολογήσασθαι. Mos veterum, quibus praecipue Herodotus, pro passivis interdum adhibentium futura media, & aliis fuit adfirmatus, & luculentis exemplis a Jo. Piersono ad Moer. Walkenar.

Ad Cap. XII.

Post Διονυσίῳ punctum, post χρήσαιτο nullum comma, post ἡμέρας punctum, post ἔπειτα comma Ald. Cam. I. II.

ἑκάστοτε ἐπὶ κέρδος) ἑκάστοτε τε Arch.

ἐπελθόντος) ἐπελθόντος Arch. Vind. post τε comma Ald. Cam. I. II.

ταύτῃ σοι) ταύτῃ iidem. Post δι᾽ ἡμᾶς abest comma Ald. Cam. I. II.

τετρυμμένοι) τετριμμένοι Arch. quod multum ab efficacia vulgari abest, vid. [illegible] 22. II, 199, & Appian. B. Civ. 2. p. 735 καὶ ἰσχυρίζοντο [illegible] στρατιὰν τοῦ Καίσαρος τετρυμμένην τὰ πονῶ καὶ χρόνῳ, in quo tamen & Polybio saepiuscule τετρυμμένος & τετριμμένος, ubi non oportuerat. Wessel.

ἡλίῳ) ἡλίῳ Vind. Arch. Post ὧδε punctum Ald. Cam. I. II, post ἀναπιμπλάμεν colon, post ἀλλάξονι nullum comma Ald. Cam. I. II.

ἑαυτοὺς) αὐτοὺς Arch. Vind. Ask. non prave. Post ἔχομεν punctum Ald. Cam. I. II, idem in his post ἀνηκέστοισι, & colon post πεπτώκασι, comma post ἐπιδέξοι.

πείσεσθαι εἰσι) Abest εἰσι Arch. Vind. Brit. Ald. Edd. Venit ex Med. Pass. Ask.

ὅτιων) Pass. Ask. Vind. Arch. bene. ὅτιου olim cum Ald. post ὑπομεῖναι abest comma Ald.

Ca-

Camer. I. II, idem omissum in his post -φαγ- & insertum post μέμψιν, abest etiam post φέρετε. αυτω) αυτε Pass. Ask. Vind. Conf. lib. 33, post ηθελε colon Ald. Cam. I. II, abest his comma post ερατη.

ad Cap. XIII.

τα γινόμενα) Desideratur in Passion. Ask. Vindob.

Λιακέος) Λισσακέος Arch. mox ὁ Λιάκεος Passion. Nullum hic desideramus supplementum; ubi aptissime singula ad se invicem respondent: παρ' Λιακέος — κεινες — εδέκοντο τες λογες his ad evitandam obscuritatem more suo quaedam interiecit. *Valken.* Post κεινες & τες commata Ald. Cam. I. II, in his comma post συμμαχίην, quod non habent post Σάμιοι ἂν.

οἱ Σάμιοι). Haec duo si nusquam essent, uti post pauca in quibusdam codd. nimia liberalitate sunt addita, scriberetur que ορεοντες ἂν ἅμα μεν —, tum εδέκοντο, ἅμα δε κατεΦ. sensum omne orationi deficeret. Ego tamen contra tabulas nihil innovo: inserta οἱ Σάμιοι ἂν cursum sermonis turbarunt nonnihil, desiderarunt que deinceps τες λογες. Hinc ἀνακόλουθον quoddam. Mox quoque κατεΦαινετο ὀΦ. & εὖ τε επιςαμένοι structuram dant haud omnibus communem, Nostro non insolitam. Supra lib. I, 19. *Wesseling.*

ἅμα μεν εβοων) εβοων ἅμα μεν αν. Passion. Askew.

ἅμα δε κατεΦαινετο) κατεΦαινετο alibi neminem offenderet; sed, si variant codd. scribi commode poterit: ἅμα δε και εΦαινετο (vel και-

κατεδυσαν) Citat Suidas in Γαυλος, & Favorinus, in Arch. & Vind. καταλυσασι, quod non displiceret, si naves exsolutas & dimissas indicare posset: commoda tum acceptae pecuniae mentio. Verum καταλυσας scribarum lapsui debetur, qualis illis in verbis obvius, atque ad Diodor. XIV, 49 notatus. Dionysius Phoenensis sive navigia illa merserit, seu fregerit & exarmarit, utrumque enim καταδυειν ambitu suo complectitur, indice Suida ex Schol. ad Thucyd. I. 54. neutrum absolvisse videtur, nisi egesta prius pecunia & interversa. Aliud, qui hic venantur, nimium suspicaces sunt. *Wessel.* Vitiosa est cod. Arch. lectio καταλυσας, qualis obtinet & apud Diodor. Sic. T. I. p. 436. 53 emendata a Wesselingio. Recte legitur p. 480. 80 πολλας μεν των νεων κατεδυσεν, p. 511, 30. 549, 60. 510, 80, ubi distinguuntur ista duo, εγεμισαν κατεδυσαν & αιχμηνας επονησαν· prius eidem dicitur καταβυθισαι T. 2. p. 28, 50. Καταδυσιν νηας praeter ceteros frequentat Herodot. γαυλους Φοινικας etiam alibi commemorans, vid. Alberti ad Hesych. in v. Γαυλοι. *Valken.*

επλωε) επλεε Ald. Cam. I. II &c.

λιηστης κατεστηκε) Arch. Vind. ut solent Jones, non λῃστης, ut erat ex Ald. tum κατεστηκε ambo.

Καρχηδονιων δε και Τυρσηνων) Καρχηδ. iidem, & Τυρρηνων Ask. Pass. Vid. lib. I, 163.

ad Cap. XVIII.

και υπορευσαντες) Abest και Arch. Vind.

κατ ακρης, εκτω ετει) κατακρως εν τω εκτ. Arch. εν τω εκτ. etiam Vind.

συμπεσεειν) Vind. Arch. συμπεσεειν Askew. Antea cum Ald. ξυμπεσειν.

ad Cap. XIX.

Comma post τα μεν, colon post φερον Ald. Cam. I. II.

την δε παρενθηκην) το δε παρ' ενθηκην Arch. in quo male divellitur. Phrynichus, Ενθηκη το μεν παρενθηκη, όπως υπο Ηροδοτου ειρηται, ουκ εδον ωνομεθα cuius promissi in Eclogis, nulla nunc, nisi aberravi, vestigia. Est in Musa I. 186. 7, 5. 171 & Plutarcho ex imitatione; ο δε παρενθηκην λεγει το βλασφημειν — ποιουμενος. Prave παραθηκην editur Malign. p. 855. D. Rectius Aristid. T. 2. p. 124 eiusque Schol. Oraculum Archetypi editum infra 73. *Wesseling.* Post Μιλησιυς punctum Ald. Cam. I. II.

ες πολυτεες) Med. Ask. Pass. ceteri cum Ald. ες τυς, quod moveri non fuerat necesse. Post μνησθησομαι punctum, post τα comma Ald. Camer. I. II. in quibus post Μιλητω & εργων commata nulla.

γενηση) γενησαι Pass. post γενηση punctum Ald. Cam. I. II. Habet Oraculum Tzetzes Chil. 8. p. 390. ubi vitio operarum κοσμητοις.

ότε γε) Arch. Vind. cui locum dedi: prius erat ex Ald. όποτε.

κομητεων) κομιτεων Arch. & supra.

ιρον δε) Vind. Pass. ιερον erat prius ex Ald.

και ο νηος τε) Med. Ask. Pass. aliis, & Ald. και abest.

και το) κατα το Ald. Cam. I. II. in quibus & punctum post ενεπιμπρατο, & post χρηματων comma.

Camer. I. II. quod nec adest post Διακοδ in iisdem.

ασεραμενοι) ασεραμενοι Arch. Vind.

ενδεκα) δεκα iidem cum Valla. Fallunt libri δεκα exhibentes, arguuntque Pausaniae verbis lib. 7. 10 επι μεν τη Δαφνιου Σαμιων [illegible] τε και δεκα ανδρων, των ενδεκα τριηραρχων το [illegible] των Ιωνων προδοντων. Undecim enim viri totidem sunt navium praefecti. *Wesseling.*

[illegible]) Med. Pass. Ask. reliqui, neque male, εμενον cum Ald.

συνηκεσηθαντες) attigit Suid. in v.

Σαμιων ... εδοκε) το Σαμιων εδοκεε στηλη Arch. & Vind. qui tamen εδωκεε, omissis intermediis. εδοκεε Pass. quoque, sed ex correctione. Quod in codd. εδοκεε, si και σφεας το κοινον των Σαμιων εδοκεε legeretur & alia novam induerent formam, arripi posset; quam equidem novandi audaciam aversor. *Wesseling.* Post [illegible] abest comma Ald. Cam. I. II. in quibus post γενομενοισι punctum, post ως δε comma.

ad Cap. XV.

Post ναυμαχιη comma Ald. Cam. I. II.

τρηχυτατα) τρηχυματα Arch. vitio scribae. Post λαμπρα comma Ald. Cam. I. II.

[illegible]) Medic. Pass. Askew. Alii cum Ald. οἱ παρειχοντο μεν, ὡσπερ in Arch. [illegible], tum [illegible] in Vind. (Pass. Vid. IV, 156.) Post [illegible] colon Ald. Cam. I. II.

ορεοντες) Vind. Arch. bene, alii cum Ald. ορεωντες. Post ὁμοιοι colon Ald. Cam. I. II.

συμμαχων) Arch. Askew. antea cum Ald. ξυμμαχων

νεων)

νεαν) Non est in Pass. nec necessarium plane; satis enim των σφετερων τας πληνας.

ad Cap. XVI.

αυτοι) ετοι Arch. Vind. Brit. Paris. A. Ald. αυτοι Med. Pass. Ask. non magno discrimine.

καταφυγγανεστι) καταφευγεοι Passion. Post εκποεπλαντες comma, post κατελιπον colon, post οι δε comma Ald. Cam. I. II.

πεζῃ) πεζοι Brit.

απικεατο) απικατο Arch. Vind. Ask. satis ex usu. Post αυτων colon Ald. Cam. I. II, in his post Εφεσιοι abest comma.

ως ειχε περι των Χιων) Medic. Arch. Brit. Pass. Ask. Vind. Olim οπως cum Ald. In his quam elisit vicina, vox ηδεν ex Arch. & Vind. poterat revocari: ετε προακηκοοτες οπως ειχε περι των Χιων ηδεν, ιδοντες τε — *Valcken.* ως ειχε bene, Gronov. ad Arriani Exped. Alex. I, 24 dudum tuitus est. Qui ex Arch. ετε προακηκοοτες — περι των Χιων ηδεν malunt, fidem Galei sequuntur, sed fallacem: nam ηδεν schedae istae ignorant. *Wesseling.*

ιδοντες) ειδοντες Arch.

καταδοξαντες) καταδοξαντας Ald. Cam. I. II.

μεν νυν) Pass. Arch. Vind. Paris. A. B. Brit. Ald. ex Med. & Ask. μεν τοι νυν.

ad Cap. XVII.

Post Ιωνιη colon, post ο δε comma Ald. Camer. I. II.

επλωε) Pass. ex correctione, sed vera, & statim: antea cum Ald. επλεε.

μετανάσται) Citat Suidas in Γαυλός, & Favorinus, in Arch. & Vind. καταλῦσαι, quod non displiceret, si naves exsolutas & dimissas indicare posset: commoda tum acceptae pecuniae mentio. Verum καταλύσας scribarum lapsui debetur, qualis illis in verbis obvius, atque ad Diodor. XIV, 49 notatus. Dionysius Phocaeensis sive navigia illa merserit, seu fregerit & exarmarit, utrumque enim καταδύειν ambitu suo complectitur, indice Suida ex Schol. ad Thucyd. I. 54. neutrum absolvisse videtur, nisi egesta prius pecunia & interversa. Aliud, qui hic venantur, nimium suspicaces sunt. *Wessel.* Vitiosa est cod. Arch. lectio καταλύτας, qualis obtinet & apud Diodor. Sic. T. I. p. 436. 53 emendata a Wesselingio. Recte legitur p. 480. 80 πολλὰς μὲν τῶν νεῶν κατέδυσεν, p. 511. 30. 549. 60. 510. 80, ubi distinguuntur ista duo, ἐρρήξεις, κατέδυσαν & ἀχρήστους ἐποίησαν· prius eidem dicitur καταβυθίσαι T. 2. p. 28, 50. Καταδύειν νῆας praeter ceteros frequentat Herodot. γαύλους Φοινικικοὺς etiam alibi commemorans, vid. Alberti ad Hesych. in v. Γαυλοί. *Valken.*

ἔπλωε) ἔπλεε Ald. Cam. I. II &c.

λῃστὴς κατεστήκεε) Arch. Vind. ut solent Jones, non λῃστής, ut erat ex Ald. tum κατεστήκε ambo.

Καρχηδονίων δὲ καὶ Τυρσηνῶν) Καρχηδ. iidem, & Τυρρηνῶν Ask. Pass. Vid. lib. I, 163.

ad Cap. XVIII.

καὶ ὑπορευσάντες) Abest καὶ Arch. Vind.

κατ' ἄκρης, ἔκτῳ ἔτει) κατάκρως ἐν τῷ ἐκτ. Arch. ἐν τῷ ἐκτ. etiam Vind.

συμ-

συμπεσεειν) Vind. Arch. συμπεσεειν Askew. Antea cum Ald. ξυμπεσειν.

ad Cap. XIX.

Comma post τα μεν, colon post φερον Ald. Cam. I. II.

την δε παρενθηκην) το δε παρ' ενθηκην Arch. in quo male divellitur. Phrynichus, Ενθηκη το μεν, παρενθηκη, όπως ύπο Ηροδοτε ειρηται, θεωρον ώψομεθα· cujus promissi in Eclogis, nulla nunc, nisi aberravi, vestigia. Est in Musa I, 186. 7, 5. 171 & Plutarcho ex imitatione; ὁ δε παρενθηκην ταυτε το Βαλευθεσιν — ποιημενος. Prave παραθηκην editur Malign. p. 855. D. Rectius Aristid. T. 2. p. 124 ejusque Schol. Oraculum Archivis editum infra. 77. *Wesseling.* Post Μιλησιυς punctum Ald. Cam. I. II.

ες αυτες) Med. Ask. Pass. ceteri cum Ald. ες τυς, quod moveri non fuerat necesse. Post μνησθησομαι punctum, post τα comma Ald. Camer. I. II, in quibus post Μιλητε & εργων commata nulla.

γενηση) γενηται Pass. post γενηαι punctum Ald. Cam. I. II. Habet Oraculum Tzetzes Chil. 8. p. 390, ubi vitio operarum κοσμηταις.

οτε γε) Arch. Vind. cui locum dedi: prius erat ex Ald. όποτε.

κομητεων) κομιτεων Arch. & supra.

ιρον δε) Vind. Pass. ιερον erat prius ex Ald.

και ὁ νηος τε) Med. Ask. Pass. aliis, & Ald. και abest.

και το) κατα το Ald. Cam. I. II, in quibus & punctum post ενεπιμπρατο, & post χρηματων comma.

ad Cap. XX.

Post Μιλησιων comma, sed nullum post Δαρειος Ald. Cam. I. II.

Ερυθρη θαλασση) Medic. Pass. Askew. Alii cum Ald. Ερυθρη καλεομενη θαλασση.

Αμπη) Stephan. Byz. in y. Ald. Tzetzes, Arch. Vind. Medic. Pass. Askew. Valla. Αμπι olim. Conspirant prorsus egregie codd. in urbis nomine: Apostolius tamen Cent. XV, 59 περι τινα πολιν Αμβην. *Wesseling.*

Post εξιει punctum Ald. Cam. I. II.

Μιλησιης) Arch. Vind. quos sequor: olim Μιλησιών cum Ald. Post χωρης & πεδιον comma, ta Ald. Cam. I. II, post πεδιον colon.

τα δε υπεραιρια) Attigit Eustath. ad Homer. p. 1636. 54.

Πηδασευσι) Πηγασευσιν Arch. & Valla.

ad Cap. XXI.

Post κεφαλας colon Ald. Cam. I. II, punctum post προεθηκαντο· προσεθηκαντο Arch. cum Vind. & Valla. Spectavit & excerpsit Tzetzes dicto loco. Post αυτοι comma Ald. Cam. I. II, I. II, idem in his post των & post εξεκαυθησαν punctum.

υπεραχθεσθεντες) οἱ παραχθ. Brit. Post αλωσει colon Ald. Cam. I. II.

εγεσε) Med. Pass. Ask. επεσε Arch. alii επεσαν cum Ald. attigit Longin. περι Υψ. Sect. 24. Gloria instauratae lectionis debetur Gronovio ex Sched. Med. quibus plures adstipulantur. Eadem olim in Longino Sect. 24, nec latuit Tollium, quamquam menda in eo pertinax,

nax, monente Zach. Pearce. *Wesseling.* Longini codd. tametsi diversissimam hinc lectionem exhibeant, mihi quoque Herodotea scripsisse videtur Longinus, prout vulgavit ex Med. Gronovius. Satis istam adfirmat lectionem exemplum viciniam ex Demosthene (p. 136, 29). peritum ἡ Πελοποννησος απασα διεισηκει. *Valkenar.* Post θεητρον colon Ald. Camer. I. II, in quibus post μιν abest comma.

ad Cap. XXII.

ηεημωτο) εεημωτο Vindi.

Σαμιων δε τοισι τι εχουσι) τοισι τε εχουσι Arch. non male. Vid. doctos viros ad Lucae Evang. c. 18. 24. — Hoc saltem, opinor, liquere, quales *plebi* passim opponuntur, Samiorum *ditiores* designari. *Divites* saepe quidem, Tragicis praesertim dicuntur εχοντες aliis plene τα χρηματα, vel τας ουσιας εχοντες, vel τα κτηματα, Diodor. Sinop. apud Athen. VI. p. 239. E. τες εκ δυνατων γεγονοτας Εχοντας ουσιας quibus mendose scriptis abusi sunt S. Petit. & Ez. Spanhem. Mantineusium οἱ εχοντες τας ουσιας memorantur Xenoph. Hellen. V p. 323. 27 apud Pausan. 3. p. 293. Xenias Eleus εκαλιεση τω δημω συν τοις τα χρηματα εχουσι IV. p. 288. Tales εχεκτεανοι sunt Rhiano Stobaei p. 54. 11 κτημα- τικοι Polybio, Diodoro, aliisque. — Sed hoc sensu nusquam alibi legere me memini τι εχοντας nusquam etiam, quantum recordor, Herodoto *divites* vocantur εχοντες. Suspicor itaque, vocem hic latere Herodoteam, &, pro τοισι τι εχουσι, scribendum τοισι παχεεσι. Samiorum adeoque dicerentur οἱ παχεες, ut V. c. 30,

εξ

ὑπεποιήσατο) ὑπεποιήσατο & ἀνάγκῃ) Arch. [illegible] τῶν νεῶν τούτων) τούτων τῶν mavult Reiskius. ἀμφοτέρα Κυρηνη) Loco αὐτίκα Vind. Arch. [illegible]; porro Καρίων Ask. non Καρίβων, quod in Ald. Post τοὺς μὲν comma Ald. Cam. I. II.

ἐθελοντήν) Medic. Askew. ἐθελοντὴν Arch. ἐθελοντί reliqui cum Ald. ἐθελοντὰς Reg. B. apud Larcher. Requiri vocula videtur, quae connectat ista cum praecedentibus, a syllaba forte praecedenti absorpta: καὶ τοὺς μὲν ἐθελοντὴν τῶν πολίων ὑπεποιήσατο, τοὺς δὲ ἀνάγκῃ προσηγάγετο. In his optime Gronov. vocem restituit Herodoteam ἐθελοντὴν, quam, si per librarios licuisset, saepius forsan legeremus, & V. c. 104. ubi variant codd. Errat Galeus ad I, 3. neque enim Graecis ἐθελονταὶ magis fuit in usu quam ἀκόντες. Apud Suidam in ἐθελοντήν, termo Polybii loco [illegible] τοῦ στρατεύματος ἐθελοντὴν κατ' ἀρχάς, accuratissimo Thucydidis more scribi quoque potuisset ἐθελοντηδόν. Valkenar. Post τοὺς δὲ comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXVI.

ἐκπλώσαντας) Arch. Vind. quod verum, antea ἐκπλεύσαντας cum Ald.

Post γενομένου punctum Ald. Cam. I. II.

Βισαλτῃ) Βισαλτῶ Arch. Valla. Post Ἀβυδηνῷ colon Ald. Cam. I. II.

Φρουρῇ οὐ προσιεμένῃ) Φρουρὴ οὐ προσιεμένη Ald.

τούτων τε δή) τούτων δὴ Arch. Vindob. Post ἐστρατεύετο punctum Ald. Camer. I. II. in quibus comma post Χίων abest, sed positum post Λεσβίους.

πολίχνας τῆς Χίων) πολισμάτια Arch. & τῶν

Χιων Vind. Arbitror πολυχνης oppidi proprium esse situm in Chiorum insula. Tales Πολιχνᾶ Troadis & Cretae apud Ethnicographum, & Πολιχνα Siciliae in Diodori XIII, 7. *Wessel.*

ad Cap. XXVII.

ευτ' αν μελλη) επεαν μελλη solus Arch.

η πολι η εθνεϊ) η πολι. Stobaeus Serm. 41. p. 242. Arch. Vindob. Paris. A. Brit. Ald. Valla: η illud ob Med. fuit expulsum, cui Pass. Ask. adsentiuntur, sed iniuria electum, multorum enim praesidio protegitur. *Wesseling.* Post πολι comma Ald. Camer. I. II, in his post εσεσθαι punctum, comma post τετο μεν, punctum post πεπονθησαν, comma post αυτεων.

υπολαβων) Med. Arch. Passion. Ask. Brit. Vindob. vulgo cum Ald. επολαβων, sed bella Gronov. non dissentiente Dorvillio ad Charit. III, 4. p. 269. Infra tamen lib. 8. 115 επιλαβων δε λοιμος τε τον στρατον — εφθειρε, modo bene illud habeat. *Wesseling.* Post απηνεικε punctum Ald. Cam. I. II, abest his comma post χρονον.

ολιγον) ολιγω Arch.

ενεπεσε) επεσε idem. post στεγη colon Ald. Cam. I. II.

απ' εκατον) deest απ' Arch. Post παιδων comma Ald. Cam. I. II.

προσεδεξε) Pass. προσεδειξε Medic. προσεδεξε Vind. Arch. optime Passion. olim cum Ald. προσεδειξε.

ες γουν την πολιν) Etymologus citat, nonnulla mutans in Πρηνης. Post ναυμαχιη comma Ald. Cam. I. II.

κεκακωμενων) και κακωμενων Arch.

εποιη-

ἐπονησάτο) ἀπονησαντο Pass. Ask. Arch. Vind. &c. solus Med. ἀπονησαντες, cuius unius ductu imprudenter mutatum a Gronov.

ad Cap. XXVIII.

Post συχνὰς punctum Ald. Cam. I. II. Post Θασον in his comma.

ἀναπλώσας) ἀναπλευσας Pass. Ask. post Ιωνιην punctum Ald. Cam. I. II, in quibus colon post λειπει.

λιμηνεοντες) Omnes λιμαινοντες. Notandi de coniectura Herodoti orationem metus saepe in superioribus conantem compescuit, iusto fortasse gravior: at eo sum ingenio. Hic confidentior contra omnes libros verissimum doctissimorum virorum, Reiskii & Heringae, correctionem recepi. In Lesbo nulla sane formido copias percellebat Histiaei: Sames urgebat, quam pulsuri milites in continentem transeunt, messuri frumentum. Pariliter lib. 7. 25 ἵνα μη λιμηνεειε ἡ στρατιη. Conf. Adr. Heringae Obs. Crit. c. 31. p. 277. *Wesseling.*

ἐκ τε) Med. Pass. Ask. ἐς τε Paris. A. B. Arch. Vindob. Brit. Ald. tum Αρταρνεος Arch. Vind. Valla. Post Αταρνεος comma Ald. Camer. I. II.

τον των Μυσων) Med. Ask. Pass. Alii omnes τον non norunt. Post ὀλιγης punctum Ald. Cam. I. II.

αὐτε τον πλεω) δε αὐτε & πλεον Arch. Post αὐτε & πλεον commata Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXIX.

Μαλήνη) Μεγαλην Pass. Μαλινη της Αρταν-

δας

λαι Arch. Vind. Valla. Sitne Μαλήνη an Μεγαλήνη vero congruentius, an in vulgata acquiescendum, neutiquam perspicio. Melo, doctiorum hoc curis integrum relinquere, a Μαντινήη tamen, uti repositum memini, alienior: ea Mediae regio L. 5. 52. Proprius, situm si spectes, abest Καρηνη, sive, ut apud Plin. & Stephan. Byz. Καρηνή L. 7. 42. *Wesseling.*

Post οἱ μὲν comma Ald. Camer. I. II. Post πόλεμον in his colon, & comma post ὁρμηθεῖσα, punctum post ἐλάσαι.

ὡς φεύγων τε κατελαμβάνετο ὑπ' ἀνδρὸς Περσέω, καὶ) Octo haec omisit socors Askew. librarius.

μετεὼς) μέτιεις Vindob. Arch. nec spernon multo tamen tritius γλώσσης ἰοῖς. Vide II. 2.

ad Cap. XXX.

Post μὲν νῦν & ἐζωγρήθη nulla commata Ald. Cam. I. II.

ἤχθη ἀγόμενος) Melotus coniecerat in marginem sui libri ἀπήχθη ἀγόμενος, credo, ob sequentia ἀπικετο ἀγόμενος quae boni quidem commatos, sed edito & constanter probato non praeiudicant. Nostri sunt ἐόντες ἦσαν C. 34. φεύγων ἐκφεύγει V. 95, οἴχεσθαι οἰχόμενος VII 220 &c. *Wesseling.* Post ὃ δὲ comma Ald. Cam. I. II, in quibus nullum post ἔδεε.

ἀπῆκε) Vind. Arch. Olim cum Ald. ἀφῆκε contra dialectum. Post μὲν & διαφυγὼν absunt commata Ald. Cam. I. II.

Ἀρταφρένης τε) Ἀρταφρένης Ask. & mox δὴ loco τε Arch. Post σῶμα comma Ald. Camerar. I. II.

μοτε) εωυτε Ald. Camer. I. II, in quibus post Ζαγκλαιοις abest comma.

ιερεας) Margo Steph. Arch. Vind. Askew. Pass. ut Pausan. IV. p. 337, & alibi Herod. antea ιερηον cum Ald. post εαι comma Ald. Camer. I. II.

οδε) ωδε Brit.

ημισεα λαβειν) ημισεα μεταλαβειν Passion. & ora Steph. in Arch. mutato ordine εν τη πολι τα ημισεα λαβειν.

Ιπποκρατεα) Med. Arch. Pass. Ask. Paris. B. Vind. aliique cum Ald. Ιπποκρατει. Post λαγκαιον punctum Ald. Cam. I. II, in quibus post Ζαγκλαιων comma.

Ad Cap. XXIV.

εκ της Ινυκος) Omissae sunt in Med. & Ask. voces εκ της Ινυκος Arch. Valla. Aut in suo cod. mendose legit Aelianus Ινυκινοι, aut erravit, quod suspicatur Perizonius, praecedentium immemor Var. Hist. 8. 17, quo de Scythe hic tradita demonstravit verbis etiam Herodoti plerisque servatis. In Herod. legisse videtur Steph. Byz. ες Ινυκα πολιν & εκ της Ινυκος, απο τε Ινυξ. Ινυκον dixerunt alii: Cluverio Sic. Antiq. I. p. 230 omissa miror Platonis ex Hippia Mai. loca: p. 282. E. gloriatur Hippias, quantum brevi tempore confecerit pecuniae εξ ενος γε χωρις πανυ σμικρε Ινυκε· εν Ινυκω legitur p. 284. B. Ridens Sophistae stultitiam Socrates p. 283. C. τες μεν Ινυκινων, inquit, υιεις οιος τε ησθα αμεινες ποιησαι. Philostrat. in Hippia p. 495, παρηλθε και ες την Ινυκον υπερ χρηματων, το δε πολιχνιον τετο Σικελικον· proxime sequentibus vitium inest,

inest, quod ex Hippiae forte tolli poterit Platonis. *Valken.* Mihi certum videtur Arch. & Vallae εκ τησ Ιυνκε ita supra, ita Plato Hipp. Mai p. 282. & Philostr. Vit. Sophist. I. p. 495, in quo, τα δε πολιχνιον τετο Σικελοι ωκ. — υδ ο Ελλητων — scripserim, quemadmodum Epist. 33. p. 627 η δε Πειβαναι Ιταλοι. Neque hic obliviscor Steph. Byz. Ηρόδοτος δε, scribentis in Ιυκωτον, Ιυκτος αυτην φησι, απο τε Ιυξ. Voluit Ιυυκος, quod additum Ιυξ postulat. Jungitur porro, εστι δε εν Θεσσαλια; error autem videtur, scripturae videlicet in codice, quo utebatur, Herodoti. Trahuntur aliorsum ea, nulla, quae & de Pauw opinio, necessitate. Bonum proin απο της Ιυυκε, si sinas Ιυυκος erroneum. *Wesseling.* Post Ιμερην punctum Ald. Cam. I. II.

ταυτης, πεεην) ταυτης πεε ην Arch. quod etsi illaudabile, silentio non est praetereundum, siquidem suo id in libro Aelianus invenisse videtur: neque enim aliunde, cum reliqua hinc sumserit. Σκυθην eius ο Ιυυκινος vocat Var. VIII, 17. Alia Perizonius. *Wesseling.* Post Ασιην colon Ald. Cam. I. II, in his punctum post Δαρειον, idemque post απικετο.

της Σικελιης) της deest Arch. comma post Σικελιης, punctum post βασιλεος Ald. Cam. I. II, in quibus post εων comma.

εν Περσησι) deest praepositio Arch.

ad Cap. XXV.

Post περιεβαλλετο punctum Ald. Camer. I. II. περιεβεβλητο margo Steph. Pass. Askew Servo περιεβαλεκτο, non spreturus περιεβεβλεατο, modo sic schedae scriptitassent. *Wesseling.*

γινομενην) γενομενην & sequentia Arch. δ' ων τοδε κως) πον τον τι mavult Reiskius. αιρεουσα Καριην) Loco ιουσα Vind. Arch. μην; porro Καρην Ask. non Καριην, quod in Ald. Post τας μεν comma Ald. Cam. I. II.

εθελοντην) Medic. Askew. εθελοντην Arch. εθελοντι reliqui cum Ald. εθελοντας Reg. B. apud Larcher. Requiri vocula videtur, quae connectat ista cum praecedentibus, a syllaba forte praecedenti absorpta: και τας μεν εθελοντην των πολιων υπηγαγετο· τας δε αναγκη προσηγαγετο. In his optime Gronov. vocem restituit Herodoteam εθελοντην, quam, si per librarios licuisset, saepius forsan legeremus, & V. c. 104. ubi variant codd. Errat Galeus ad I, 3. neque enim Graecis εθελοντην magis fuit in usu quam ακοντος. Apud Suidam in εθελοντην, tertio Polybii loco απελεξε τε στρατευματος εθελοντην τους αριστους, accuratissimo Thucydidis more scribi quoque potuisset εθελουσιον. Valkenar. Post τας δε comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXVI.

εκπλωσαι) Arch. Vind. quod verum, antea εκπλευσαι cum Ald.

Post γενομενου punctum Ald. Cam. I. II.

Βισαλτη) Βισαλτω Arch. Valla. Post Αβυδηνω colon Ald. Cam. I. II.

Φερεη̃ ε προσιεμενη) Φερεη ε προσιεμενη Ald. τετων τε δη) τετων δη Arch. Vindob. Post αοχμας punctum Ald. Camer. I. II. in quibus comma post Χιων abest, sed positum post Λεσβιων.

πολιχνης της Χιων) πολιχνης Arch. & των

χιων Vind. Arbitror πολυχνης oppidi proprium esse titulum in Chiorum insula. Tales Πολιχνῶν Troadis & Cretae apud Ethnicographum, & Πολιχνας Siciliae in Diodori XIII, 7. *Wessel.*

ad Cap. XXVII.

ευτ' αν μελλη) επεαν μελλη solos Arch.

η πολι η εθνει) ἢ πολι Stobaeus Serm. 41. p. 242. Arch. Vindob Paris. A. Brit. Ald. Valla: at illud ob Med. fuit expulsum, cui Pass. Ask. adsentiuntur, sed iniuria electum, multorum enim praesidio protegitur. *Wesseling.* Post πολι comma Ald. Camer. I. II, in his post ενεσβαλη punctum, comma post τουτο μεν, punctum post απινοσησασι, comma post αυτεων.

υπολαβων) Med. Arch. Passion. Ask. Brit. Vindob. vulgo cum Ald. απολαβων, sed bella Gronov. non difficilem Dorvillio ad Charit. III, 3. p. 269. Infra tamen lib. 8. 115 επιλαβων δε λοιμος σε τον στρατον — εφθειρε, modo bene illud habeat. *Wesseling.* Post απηνεικε punctum Ald. Cam. I. II, abest his comma post χρονον.

ολιγον) ολιγω Arch.

ενεπεσε) επεσε idem. post στεγη colon Ald. Cam. I. II.

απ' εκατον) deest απ' Arch. Post παιδων comma Ald. Cam. I. II.

προσεδεξε) Pass. προσεδειξε Medic. προσεδεξε Vind. Arch. optime Passion. olim cum Ald. προσεδειξε.

ες γονυ την πολιν) Etymologus citat, nonnulla mutans in Πρηνης. Post ναυμαχιη comma Ald. Cam. I. II.

κεκακωμενων) και κακωμενων Arch.

εποιη-

Post οικησαν punctum Ald. Cam. I. II. οικισαν Larcherius emendavit, loco οικησαν, fundarunt enim, ante quam habitarunt, oppidum.

καταλεχθεισας) Arch. Vind. Paris. B. Brit. Ald. Valla. Delectatur isto scriptor. δυσχειμερος δε αὑτη ἡ καταλεχθεισα πασα χωρη L. 4, 28. In Porti penu plura. Itaque iure pristinam sedem recuperavit. καταλειφθεισας Medic. Ask. Passion.

Προκοννήσον) Προκονησον Vind. Arch. Valla, Brit. Προκοννησον Pass. antea cum Ald. Προικοννησον. Scripsi Προκοννησον, originatione vocis apud Criticos ad Apollon. Rhod. II, 279 motus, & Nostri consuetudine lib. 4, 14. *Wesseling.* Post Αρτακην punctum Ald. Cam. I. II.

επλωον) recte Vind. Arch. prius cum Ald. επλεον.

ες την Χερσονησον) επι την Χερσονησον ora Stephan. Ask.

ὁσας προτερον) Medic. Ask. Pass. προτερον Ald. & alii non norunt.

αρχην) tantum Arch. Vind. Pass. Askew. την αρχην prius cum Ald.

εσπλȣ) Med. Ask. In Pass. τȣτȣ ex correctione: εσπλȣ τȣτȣ Ald. & ceteri.

εγεγονεσαν ὑπο βασιλεϊ) tria haec desunt Arch. Post βασιλεϊ abest comma Ald. Camer. I. II, in his post Μεγαβαζȣ comma, quod post ὁμολογησαντες abest.

Δασκυλειω) Arch. Valla. Prius Δασκυλιω cum Ald.

ad Cap. XXXIV.

προτερον) Abest Arch. Vallae.

Κυ-

Κυψελε) Κυψελλυ Ald. & iterum.

την Χερσονησον ταυτην) Pass. Arch. Vindob. margo Steph. Valla. Erat antea ex Ald. αρχην της Χερσονησυ ταυτην, quod non pulcra specie est, formatum ferme ex praecedentibus: ταυτης certe, uti c. 40 oportuerat, voluitque Reiskius. Rectius Mss. quos duces optavi. *Wesseling* quocum sentit & *Valkenar.* Post εκ τυ ιρυ comma Ald. Cam. I. II.

καλεση) καλεσοι Arch.

ως υδεις) ως non est in eod. sed mox εκτραποντα αν in Pass. εκτρεποντα.

Αθηνεων) Med. Pass. Askew. alii cum Ald. perperam Αθηναιων.

ad Cap. XXXV.

Post Αθηνησι & τηνικαυτα commata Ald. Cam. I. II, in his post Πεισιστρατος punctum.

τε και Μιλτιαδης) Med. Pass. Ask. τι aberat Ald. &c. Larcherius τι emendavit, cuius melior sensus.

Κυψελυ) Κυψελλυ Ald. Camer. I. II. Quae succedunt, auctor argumenti secundi in Comici Nubes attigit, nonnihil aberrans. *Wesseling.*

Φιλαιυ) Φιλευ Arch. Valla. Post παιδος nullum comma in Ald. Cam. I. II.

ταυτης) abest Arch. post Αθηναιυ punctum Ald. Camer. I. II, nullum in his comma post Μιλτιαδης.

υκ εγχωρειην εχοντας) εχοντας υκ εγχωρειην Pass. Ask. Arch.

προσελθεει) προελθεοι Vindob. Post οι δε comma Ald. Camer. I. II.

αυτα). Non legitur Arch. Vind. offensi repetitione. Post [illegible] solum Ald. Camer. I. II, in quibus post [illegible] comma.

[illegible]) [illegible] Ald. Cam. I. II.

ζωοντα) ζωοντα Arch. Vind. ζωοντας Ald. Camer. I. II.

[illegible] περιστειλαντας αυτ) Med. Ask. Passion. In Arch. & Valla nec ευ nec ευπρεπως, quemodo Ald. & alii. Tzetzes haec suo sermone descripsit Chil. 3, 540. (p. 31.) si plures exhibebunt codd. mihi quoque placeret prae altero forsan interpretamento, neque ευ neque ευπρεπως legisse videtur Valla. ευ περιστελλαι & καλως in talibus adhibentur. Hippias judicabat Platonis T. 3. p. 291. D. καλλιστον ειναι ανδρι πλουτουντι, parentes suos vita functos καλως περιστειλαντι υπο των αυτου εκγονων καλως και μεγαλοπρεπως ταφηναι. Erit forsan, qui hic utrumque putet Herodoteum, περιστειλαντας ευ, ευπρεπως ενετειλατο ταψαι, atque a Jo. Tzetze hoc quoque lectum, qui hic narrata sequutus ad illa sua quaedam adiecit additamenta Chil. 3. 536 & 540. Τελος [illegible] δακρυσας περι την κεφαλην [illegible] τοις Περσαις λεγει [illegible] μως καταθαψαι, Ως [illegible] των Περσων μεγαλως [illegible]. Οξυλε πως Ηροδοτος γραφει την ιστοριαν: male interpres ibi dedit Oxyli. Οξυλε scribendum, vel Ο Λυξε Kalken.

Ad Cap. XXXI.

Post Μιλητον comma Ald. Cam. I. II, idem in his post Χιον; & Λεσβον, & punctum post Τενεδον.

τουδε τον) Medic. Passion. Askew. in Ald & aliis

aliis τετον τον τροπον, & punctum post τρέπει Ald. Cam. I. II.

δίηκεσι) διήκεσαν Ask. & Med. διήκεσι Pass. Vind. Arch. Paris. A. B. Brit. Ald. Valla. Colon post διήκεσι Ald. Cam. I. II.

εν τῃ χωρῃ) τῃ Ask. Pass. Vind. Brit. Arch. τῃ aberat. Post αυτας punctum Ald. Cam. I. II. comma in his post καθεστασι.

ad Cap. XXXII.

Comma post απαντας & τας Ald. Camerar. I. II.

επηπειλησαν) Med. Pass. Ask. επηπειλησαντο, reliqui spernunt omnes. Postremam syllabam τε επηπειλησαντο ex sequenti τοισι natam arbitror, & restituendum ante vulgatum επηπειλησαν· alteram formam ut legitimam crederemus, exempla debuerant simillima proferri. *Valkenaer.*

δη επεκρατησαν) δη deest Arch. Vind. Post εκλεγομενοι comma, post εξετασμενον punctum Ald. Cam. I. II.

αντι ειναι ενορχιας ευνεχες) Med. Ask. Pass. Arch. in quo ενορχας· ceteri cum Ald. αντι ενορχων ειναι ευνεχες. In istis vulgatis ex Med. εποιευν αντι ειναι ενορχιας ευνεχες vocula debebat interponi, quam constans requirit Graecorum usus, ut legatur, εποιευν αντι τε ειναι ενορχιας ευνεχες· hoc vel unicus doceri poterat Herodoti locus VII. c. 170. αντι τε ειναι νησιωτας, ηπειρωτας (γενεσθαι). Ut nostro loco vulgabatur αντι ενορχων, illic scribi quoque potuerat αντι νησιωτεων: qua forma loquendi Eurip. Androm. v. 457. — Ναυτην εθηκεν αντι χερσαιου

&

& Theocrit. V. 190 φύνομαι ἐς Μελάνθεος ἄντι Κομάτα. Verum alterum illud rarius, de quo sit articulum, ἀυτὶ τῷ εἶναι ... Sic Thucyd. VII. c. 28 ... ὁμοίως ἐπακτῶν ἐδεῖτο ἡ πόλις ... Supersedebat eodem sensu Herodotus c. 9 ... Haeret & illic articulus in sua sede. Aeschyl. Suppl. 305 Βῦν τὴν γυναῖκ' ἔθηκεν Ἀργεία θεός. Aristoph. Θ. v. 740 Λύκος γυνῆ ... ἡ κόρη. Herod. I. ... Ab Herodoto scribi non potuit, quod legit in suo cod. Theon. Soph. vid. p. ... Progymn. Valken. Accedo Gronovio, haesitans non nihil ob ... Arch. non utique malos. Redibit similis discordia L. 8. 105 ... Passion. & Ask. Wesseling. ... Ask. ex scholio vid. lib. 4, 180. Post ἐποιευν colon Ald. Cam. I. II, abest his comma post πρῶτον ... Vind. Paris. A. Brit. Ald. In Arch. & Valla ὑπὸ Λυδῶν δὶς, ... Med. Ask. Pass. Error Arch. & Vallae ex lib. I, 69 manifestissimus.

ad Cap. XXXIII.

ἐπ' ἀριστερά) ἐπαρίστερα Arch. ... ἐπὶ δεξιά) ἐπὶ δεξιὰ Askew. prius erat ἐπιδεξιά. Male ἐπαρίστερα iunctim, sicuti ἐπιδέξια plerumque. Non nescio in talibus variari, innumeruntque Duker. ad Thucyd. 4. 24 & Hemsterh. Epist. Dukeri praefationi inserta. Noster Homerico Il. M. 229 & N. 675 more L. I, 51 ... ἔκειτο, ἐπὶ δεξιὰ ἐσιόντι, ὁ δὲ ἐπ' ἀριστερά;

μα' & 3, 90 ἀπὸ δὲ Ἑλλησποντίων τῶν ἐπὶ δεξιὰ ἐσπλέοντι' tum lib. 7, 39. Apte ergo Ask. modo tonus vertatur; nam quae ad L. 2, 39 alius sunt formae. *Wesseling.*

αὐτοῖσι τοῖσι Περσῃσι) αὐτοῖσι Περσῃσι Passion. Arch. Post Περσῃσι comma Ald. Cam. I II

δὲ ἐν τῇ) δὲ ἐν Arch. Vind. Pass. Paris. B. Brit. δὲ αἱ ἐν Med. Ask. quo non opus inserto. Post ἐν τῇ ante πολιες comma Ald. Cam. I. II.

συχναι) Medic. Pass. Ask. συχναί εἰσι Arch. Vind. antea πολιες πολεες εισι ex Ald. cui Brit. paria facit. Nolui tot Codd. refragari, quamquam πολεες ex prisco usu, in Musis citra ius demutato L. II, 107. Cessaret, si quid in vocum adfini ingrati, ubi πολις πολεες Jonum scriberetur more. *Wesseling.* Post ΠερινΘος colon Ald. Cam. I. II.

τα τειχεα) τα deest Arch. Post Θρηΐκης punctum Ald. Cam. I. II.

Σηλυβριη τε) Σηλυμβριη Ask. Med. Passion. Σηλυμριη Vind. Σηλυβριη Arch. Brit. Paris. A. B. Ald. *Sylebria* Valla. Post τε comma Ald., Cam. I. II.

οιχοντο απολιποντες την σφετερην) Med. Ask. Passion. optimeque Gronov. φευγοντες omittit quoque Arch. Vind. olim οιχοντο φευγοντες απολιποντες την πολιν, εσω cum Arch. Vind. Paris. A. Ald. Attigit Eustath. ad Dionys. v. 803. p. 249, qui την σφετερην itidem vidit. *Wesseling.* Post ποντον punctum Ald. Cam. I II.

Μεσαμβριην) Θηλυμβριην ora Stephan. Pass. Ask. Μεσαμβριην οικισαν dat edit. Genev. 1618 de coniectura, neque ea absurda, vid. lib. 2, 154; Eustath. vulgati patronus est. *Wesseling.*

 Post

Chersonitae frequentes convolant in consortione luctus novo principi gratificaturi. Placere tamen talia H. Stephano haud potuerunt, opinato, si επιτιμεων extra labis culpam maneat, tantundem valere atque *ulciscens*, sive ultionem moliens. A Gronovio venit *puniens* Neutrum admittit ὡς συλλυπηθησομενοι, manifesto quidpiam honori aut luctui conveniens in praegressis desiderans. Memini δηλαδη επιτυμβιον, *videlicet iam iam contumulandum* reponere, cui ὡς συλλυπηθησομενοι recte aptatur. At sit in coniectura. *Wesseling.* Nobis Valkenariana coniectura επι πενθεων magis placeret. Van Eldik Suspicionum Specim. p. 20 ετι τιμεων coniecit legendum.

ὑπ' αυτȣ) ὑπ' deest Arch. Post επικȣρȣς colon Ald. Cam. I. II.

βασιληος θυγατερα) sine articulo την, qui non necessarius, Arch. Vind.

ad Cap. LX.

Post Χερσονησον colon Ald. Cam. I. II.

νεωστι) inserendum videtur ὡς, aut pro ἔτος legendum ἔτως *Goldhag.*

κατεχοντων) καταλαβοντων ora Steph. quod nusquam reperi, neque vulgato praestat. *Wessel.* των καταλαμβανοντων πρηγματων Reg. B. apud Larcher. Post χαλεπωτερα punctum Ald. Camer. I. II.

εκφευγει) εφευγε Arch. Vind.

ερεθισθεντες) ερετισθεντες Arch. Post συνεστραφησαν comma Ald. Cam. I. II. Pro κατεστραφησαν Lib. I. c. 130, ex codd. merito receptum κατεστραφθησαν· hic forte solemnem sibi posuerat formam συνεστραφθησαν & lib. 2. 121;

επι-

Κυψελȣ) Κυψελλȣ Ald. & iterum.

την Χερσονησον ταυτην) Pass. Arch. Vindob. margo Steph. Valla. Erat antea ex Ald. αρχην της Χερσονησȣ ταυτην, quod non pulcra specie est, formatum ferme ex praecedentibus: ταυτης certe, uti c. 40 oportuerat, voluitque Reiskius. Rectius Mss. quos duces optavi. *Wesseling* quocum sentit & *Valkenar.* Post εκ τȣ ιερȣ comma Ald. Cam. I. II.

καλεση) καλεσοι Arch.

ως ȣδεις) ως non est in eod. sed mox εκτραποιντο ȣν in Pass. εκτρεποιντο.

Αθηνεων) Med. Pass. Askew. alii cum Ald. perperam Αθηναιων.

ad Cap. XXXV.

Post Αθηνησι & τηνικαυτα commata Ald. Cam. I. II, in his post Πεισιστρατος punctum.

τε και Μιλτιαδης) Med. Pass. Ask. τε aberat Ald. &c. Larcherius τι emendavit, cuius melior sensus.

Κυψελȣ) Κυψελλȣ Ald. Camer. I. II. Quae succedunt, auctor argumenti secundi in Comici Nubes attigit, nonnihil aberrans. *Wesseling.*

Φιλαιȣ) Φιλεȣ Arch. Valla. Post παιδος nullum comma in Ald. Cam. I. II.

ταυτης) abest Arch. post Αθηναιȣ punctum Ald. Camer. I. II, nullum in his comma post Μιλτιαδης.

ȣκ εγχωριην εχοντας) εχοντας ȣκ εγχωριην Pass. Ask. Arch.

προσελθȣσι) προελθȣσι Vindob. Post οι δε comma Ald. Camer. I. II.

πραν οἱ τὸ) Arch. Vind. Paff. Valla, quos ſequor, in aliis Aldoque οἱ deſit.

Μιλτιαδεα) Μιλτιαδην ſine iure Arch.

αχθομενον) αχθημενον idem & Vind. Poſt ειναι punctum Ald. Cam. I. II, in quibus poſt χρηϛηριον comma.

ποιοιη ταπερ αυτꙋ) ποιοι ταπερ αυτοι Arch. Vindobon.

ad Cap. XXXVI.

Κυψελꙋ) Κυψελλꙋ Ald. Cam. I. II.

ανηρηκως) αναιρηκως ſine augmento Arch. Vindobon.

παραλαβων) λαβων iidem.

εσχε) Arch. Vind. Paff. Ask. antea cum Ald. εϛκε abſurde. Jonibus εσκε non aliud atque erat L. 6, 133. 7, 119. Rediit εσχε, & redibit c. 47. ubi eadem macula. *Weſſeling.*

επαγαγομενοι) επαγομενοι Arch. Vind. Ask. Brit. Ald. Vulgatum ex Med. Paff. Comma poſt vocem in Ald. Camerar. I. II, idemque poſt ὁ δε.

κατεϛησαντο) κατεϛησαν Arch.

πρωτον μεν απετειχισε) προτερον Askew. ora Stephan. tum απετειχ. Arch. Vind. Brit. Pariſ. B. Ald. επετειχ. Medic. Ask. Paff. Nonnumquam επιτειχιζειν eadem eſt poteſtate ac τειχιζειν, ſaepe diverſiore, quam admirabiliter luci Hemſterh. expoſuit ad Luciani Nigrin. c. 23. Hic inculcatum ferri nequit. Miltiades ducto a Cardia ad Pactyam muro Apſinthios Cherſoneſi introitu prohibuit. Id αποτειχιζειν, ſive ut Diodor. διατειχιζειν, h. e. οικοδομειν δια τꙋ ισθμꙋ τειχος, Noſtri dictione lib. 8, 71. Opportune Xe-

Xenoph. ex ore Chersonitarum, ει δ' αποτειχισθειη εκ θαλαττης ες θαλατταν de hoc isthmi iugo Histor. Gr. lib. 3. p. 487. D. ed. Stephan. Addit elegantissimus scriptor, αποτειχισμον, sive murum a Dercyllida Spartano fuisse absolutum & Thraces aditu ad Chersonesum exclusos, sequente Diodoro XIV, 38. Consimiliter αποτειχιζειν in isthmo Pallenes muro intersepto Thucyd. lib. I, 64; ab Harpocratione advocatus. *Wesseling.* Post χωρην punctum Ald. Cam. I. II, comma in iisdem post τουτου.

ad Cap. XXXVII.

τοιωδε) τοιουτω Pass. Ask. τουτω Vind. Arch.

λοχησαντες) Arch. Vind. Med. Pass. Ask. Olim cum Ald. λοχησαντες οἱ αἱρεουσι.

εν γνωμη γεγονως) Larcherius emendare voluit εν γνωματα γεγονως, conf. lib. 7. c. 52.

Post πεμπων comma Ald. Cam. I. II.

προηγορευε) παρηγορευε Arch.

μετιεναι) πεμπειν & in margine μετιεναι Arch.

πλανωμενων — εκτριψειν) Omnia haec deerant Ald. Cam. I. II.

τι θελει το) το θελει Med. Pass. Askew. Paris. B. Arch. sed posterius το omittens.

πιτυος μουνη) Gellius examinaverat lib. 18, 4; tetigit quoque Eustath. in Hom. p. 42, 38.

πανωλεθρος) Arch. & Eustath. belle, reliqui πανωλεθρως. Post λυσαντες comma Ald. Cam. I. II.

Μιλτιαδεα) Μιλτιαδην Arch.

ad Cap. XXXVIII.

Post εκφευγει punctum Ald. Cam. I. II.

μετα δε) Med. Paſſ. Ask. Alii cum Ald. μετα δε ταυτα. Poſt ὁμομητριϋ punctum Ald. Camer. I. II, in his comma poſt τελευτησαντι, nullum poſt θυεσι.

ὡς νομος) Paſſ. Brit. Hoc placet. Conf. Ariſtoph. Plut. v. 795. Olim ὡς ὁ νομος cum Ald. poſt οικιςη punctum Ald. Cam. I. II, colon habent poſt επιςασι, comma poſt εν τῳ. Iſta non debuerant ad mentem Vallae a ſe invicem divelli, ſic, ut puto, coniungenda: και οἱ τελευτησαντι — θυεσι, ὡς νομος οικιςη, nempe θυειν· idem eſſet, ὡς νομος ἡρωϊ θυειν· vita functo ſacra faciebant, ut mos eſt facere heroi. Scribi quoque potuit unico verbo, in talibus proprio: και οἱ τελευτησαντι εναγιζεσι, vel εντεμνεσι. eodem Braſidam honore dignati Amphipolitani apud Thucyd. V, 11 ὡς ἡρωϊ εντεμνεσι, και τιμας δεδωκασιν αγωνας και ετησιες θυσιας. Conf. ibi citatus Ez. Spanh. & Weſſeling. ad Diodor. T. I. p. 148. Pauſan. II. p. 137 τῳ μεν ὡς ἡρωϊ μετα ἡλιον δυσαντα εναγιζεσιν. Ευ — αμεριωνι δε ὡς θεῳ θυεσιν. *Valken.*

επιςασι) επιςευσι ſolus Arch. notabiliter, vid. Heſych. in επιςει.

Στησαγορεα κατελαβε) Στησαγορην κατελαμβανεν Arch. Vind.

εν τῳ πρυτανηϊῳ) Paſſ. Ask. recte, vid. infr. c. 103, aberat τῳ Ald. &c.

ad Cap. XXXIX.

καταλαμψομενον) καταλαμψαμενον Arch.

αποςελλεσι) ςελλεσι idem. Poſt Πεισιςρατιδαι comma Ald. Camer. I. II.

Κιμωνος) αυτȣ Κιμωνος Arch. & Vind. post sequens τον comma Ald. Cam. I. II.

κατ' οικȣς) Paris. A. B. Arch. Vind. Brit. Ald. Edd. κατ' οικȣ Med. Pass. Ask. Post Στησαγορεα abest comma Ald. Cam. I. II, in quibus punctum post επιτιμεων — Revocarem ante Gronovium vulgatam lectionem, Vallae quoque repertam ειχε κατ' οικȣς, domi sese continebat. Proxima τον αδελφεον Στησαγορεα δηλαδη επιτιμεων, interpretatur Valla, *in honorem videlicet Stesagorae fratris.* Sententia satis esset commoda, si verbo constaret ista significandi dos: mihi non violenta fore videretur correctio, si pro επιτιμεων scriberetur ετι πενθεων· *domi se continebat velut lugens adhuc fratrem Stesagoram;* more scilicet antiquitus etiam recepto, quo in luctu recenti publico abstinebant. εχειν interdum idem ac μενειν, saepius adhibetur pro ειναι. Κατα πολιν notat *in urbe*, κατ' οικον *domi*, apud Sophocl. Aiac. 1040 Trachin. 540. Philoct. 470 in eiusdem dramatis v. 22 σημαιν', ειτ' εχει χωρον προς αυτον τονδε γ', ειτ' αλλη κυρει, plene Herod. III, 79 κατ' οικȣς εωϋτȣς οἱ μαγοι εχȣσι την ἡμερην ταυτην. *Valken.* In Vallae olim Latinis *in honorem videlicet fratris*, sive επι τιμεων disiunctim legentis, sive επιτιμεων, ex communi επιτιμαν Ionum more: illi sane vocabulo amplioris honoris potestas adest apud Demosth. in Leptin. p. 292, certe in Mss. & Scholiis. Sophoclis επιτιμια Electr. 917. Suidas τα επι τιμη τινος γενομενα explicavit. Paria etiam Reiskius. Quae quidem si probamus, concinna reliqua. Miltiades mortuum fratrem honoris, sed simulati, caussa servabat domi; quo audito

Chersonitae frequentes convolant in consortione luctus novo principi gratificaturi. Placere tamen talia H. Stephano haud potuerunt, opinato, si επιτιμεων extra labis culpam maneat, tantundem valere atque *ulciscens*, sive ultionem moliens. A Gronovio venit *puniens* Neutrum admittit ὡς συλλυπηθησομενοι, manifesto quidpiam honori aut luctui conveniens in praegressis desiderans. Memini δηλαδη επιτυμβιειν, *videlicet iam iam contumulandum* reponere, cui ὡς συλλυπηθησομενοι recte aptatur. At sit in coniectura. *Wesseling.* Nobis Valkenariana coniectura ετι πενθεων magis placeret. Van Eldik Suspicionum Specim. p. 20 ετι τιμεων coniecit legendum.

ὑπ' αυτȣ) ὑπ' deest Arch. Post επικȣρȣς colon Ald. Cam. I. II.

βασιληος θυγατερα) sine articulo την, qui non necessarius, Arch. Vind.

ad Cap. LX.

Post Χερσονησον colon Ald. Cam. I. II.

νεωςι) inserendum videtur ὡς, aut pro ἐτος legendum ἐτως *Goldbag.*

κατεχοντων) καταλαβοντων ora Steph. quod nusquam reperi, neque vulgato praestat. *Wessel.* των καταλαμβανοντων πρηγματων Reg. B. apud Larcher. Post χαλεπωτερα punctum Ald. Camer. I. II.

εκφευγει) εφευγε Arch. Vind.

ερεθισθεντες) ερετισθεντες Arch. Post συνεςραφησαν comma Ald. Cam. I. II. Pro κατεςραφησαν Lib. I. c. 130, ex codd. merito receptum κατεςραφθησαν· hic forte solemnem sibi posuerat formam συνεςραφθησαν & lib. 2. 121: επι-

συγγραφθεντων· quod placuit Abreschio Dilucid. Thucyd. p. 209. Ubi vulgatur γραφθεντες, huius Ed. p. 286. 6, huius generis prostant nonnulla; qualia habet & Thucyd. semper tamen scribens ξυγγραφηναι & καταγραφηναι. *Valken.*

μεχρι της Χερσονησου) Pass. της abest Ald. & e. post ταυτης punctum Ald. Cam. I. II.

απο Χερσονησου) Medic. Pass. Ask. Paris. B. ceteri εφυγεν Χερσονησον cum Ald. qui post h. v. punctum ponit.

μιν οἱ Δολογκοι) Vind. Arch. Olim εκεινον Δολογκοι cum Ald. post οπισω punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XLI.

Τοτε δη) τῆτε δε Vind. Arch.

χρηματων τριηρεας πεντε) τριηρεας πεντε χρηματων Arch. Pass. Askew. Post κολπου comma Ald. Cam. I. II.

παραμειβετο) παρημειβετο Pass. Post των νεων comma Ald. Cam. I. II, in quibus post Ιμβρον colon.

την δε οἱ πεμπτην) μιην δε των νεων Arch. qui φευγει quoque supra, utrumque sine causa. Post κατειλον comma Ald. Cam. I. II. Si genuinum est κατειλον, pro simplici novator illud posuerit εἱλον, ceperunt. Fortasse tamen scripserat την δε οἱ πεμπτην των νεων κατειχον διωκοντες οἱ Φοινικες· sive potius κατηγον· eo nempe sensu, quem tradit Harpocrat. in Καταγων τα πλοια, quemque H. Valesius explicuit p. 104 & 105. Sic Miltiadis istam navem insequuti Phoenices, non quidem mercibus, sed onustam pecunia in suum quendam portum averterint;

qua cum captum Miltiadis filium Metiochum ανηγαγον παρα βασιλεα — δοκεοντες χαριτα μεγαλην καταθησεσθαι· postremum hoc, exemplis undique conductis, tractavit J. J. Wetsten. in Lucae A. A. XXIV. 27, conf. Dorvill. in Charit. p. 409. *Valkenar.*

Θρηΐκος) Θρηκος Arch. Vind.

λυσαντας) λυσαντες Arch. Ask. Vind. perperam, vid. lib. 4, 136. Post συχνα punctum Ald. Cam. I. II, in quibus colon post γυναικα, commata post εκ της & οἱ, colon post εγενετο, comma post τα.

κεκοσμεαται) κεκοσμηαται Vindobon. vide lib. 3, 91.

ad Cap. XLII.

Post Αθηνας colon Ald. Cam. I. II, comma in his post Περσεων.

ετι πλεον) Ald. Arch. Vind. Parif. B. Brit. επιπλεον Med. Paff. Ask. Post Ιωσι colon Ald. Cam. I II.

εγενετο· τουτου του ετεος Αρταφερνης) εγενετο τουτου του ετεος. Αρταφ. Ora Steph. laudante Reiskio.

εκ των πολιων) Med. Askew. Paff. Parif. B. Egregie. Palmerius, Gronoviusque. πολεμιων reliqui cum Ald. Haud praeter librariorum indolem confusio πολιων & πολεμιων. Dedi exempla ad Diodori XIV. 50, quibus accedat ex Polyaeno lib. 5, 44. 1. Memnon βουλομενος καταμαθειν τα μεγεθη των πολεμιων και τα πληθη των ενοικουντων· nam των πολεων fuisse primitus, vacat dubio. *Wesseling.*

πολυ-

ποιεεσθαι) Pass. Arch. Askew. Vind. quos sequor. In Ald. & aliis ποιησασθαι.

ἵνα δωσιδικοι ειεν) Arch. recte, flagitante usu, & probante H. Steph. Thes. T. I. p. 987. Habet Polybius IV, 4 vocem, & Suidas ex eo. δοσιδικοι Ald. &c. Post φεροιεν τε comma Ald. Cam. I. II.

ταυτα τε) τε abest Arch. post ποιεειν colon Ald. Cam. I. II, in his comma post τεσ ante καλεεσι, idemque post ειεν, & punctum post Αρταφερνεος.

ταυτα τα) τα αυτα Arch. commode. Post ταυτα & τα commata Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XLIII.

εκ βασιληος) absunt haec duo Arch.

Αρτοζωστρην) Αρταζωστρην Pass. ex correctione Αρτοζωστρην.

τῃσι αλλῃσι νηυσι) τῃσι νηυσι Arch. Vindob. omisso medio αλλῃσι post νηυσι punctum Ald. Cam. I. II.

θωῦμα) θαυμα Arch. Vind.

των Ελληνων) Arch. articulus aberat, comma non habet Ald. Cam. I. II, in his punctum post ἑπτα.

καταπαυσας) της τυραννιδος nempe, vel της αρχης. Sed, si forte variant codd. illud, an καταλυσας posuerit, vix constitui poterit: prius plerumque plene dicitur, Herodoto, καταπαυσαι της αρχης Μηδους· καταπαυσαι Δημαρητον της βασιληΐης· αρχης Κυρον καταπαυειν — *Valken.* post πολιας punctum Ald. Camer. I. II, quod in his & post Ελλησποντον exstat.

πολλον νεων) Passion. ex correctione, idem

in

ρων εαυτων. In medio positum αμφοτερων, tantopere damnatum, neque utile, expunxi. *Wesseling.*

η και προ τετε) Hac saltem in sede voces istae, si sunt Herodoteae, commodam vix admittunt interpretationem: aptius forsan haerere viderentur istis, quae paulo leguntur superius, sic insertae: επιδοντα δε τον Αριστοδημον τα τεκνα, [η και προ τετε,] νεσω τελευταν. *Valken.* Puto indicari, nihilo magis quam antea potuisse, uter natu prior esset, discernere, & μαλλον ad sententiam adsciscendum. Convenit ex libro 7, 189 ὡς εμαθον αυξομενον τον Χειμωνα, η και προ τετε, εθυοντο· quodque in c. 139 eiusdem Polymniae; nam προ τε non differt. *Wesseling.*

εδε αυτην) εδεν φαναι Arch.

ειδυιαν μεν &c.) Est in his structura minus expedita: mea sententia lenius ista fluerent hunc in modum scripta: ειδυιαν μεν (και το καρτα λεγεσαν ταυτα,) βελομενην δε εικως αμφοτεροι γενοιατο βασιληες· scientem quidem, tametsi valide negaret geminos se internoscere: λεγεσαν ταυτα, nempe εδε αυτην διαγινωσκειν. *Valkenaer.*

βελομενην δε) Malunt docti viri ε βελομενην δε, restituta negante particula; quibus si adiutrices adessent schedae, fortasse adsentirer: nunc intercedo. *Wesseling.*

εικως) εικος ὡς Arch. post βασιληες punctum Ald. Cam. I. II, in his comma post Λακεδαιμονιες, punctum post απορεειν, comma post Πυθιην, colon post βασιληας.

γεραιτερον) πρεσβυτερον Medic. Pass. Askew. Praestantia Med. Cod. & conspirantium meritis fer-

fertur laudibus; quae tamen saepe modum excedunt. πρεσβυτερον eorum scholion est, defensione indignum. An, quaeso, γεραιτερος postulabit, uni adfuisse prae altero γερας; Quid fiet ergo, tot Xenophontis aliorumque dictis, in quis γεραιτερος aetate senior & amplius nihil? *Wesseling.* Post ανελειν punctum Ald. Cam. I. II, in his comma post ισσον & post τω ante ουνομα, post Πανιτην punctum, abest comma post γεναμενην.

παιδων) παιδιων Arch. Vindob. nec prave. Post λυει comma Ald. Cam. I. II.

ταυτα) τα αυτα, & mox Vind. Arch. cui Φαινηται deest. Post τυς δε comma Ald. Camer. I. II, quod in his & post διζηνται, abest comma post εκεινη, sed adest post εσεσθαι, abest autem post Σπαρτιητας.

κατα τας τυ Μεσσηνιυ &c.) Φυλαξαντας την μητερα των Αριςοδημυ παιδων κατα τας τυ Μεσσηνιυ ὑποθηκας, λαβειν Arch. post ὑποθηκας abest comma Ald. Camerar. I. II, in his post σιτοισι comma.

ειδυιην) ειδυιαν Arch. Vind. Pass. Askew. ut supra, comma post των Ald. Cam. I. II.

λαβοντας) Ask. Pass. & recte: olim λαβοντες. Post δημοσιω punctum Ald. Cam. I. II.

τεθηναι) τεθειναι Arch. comma post vocem Ald. Cam. I. II.

νεωτερω) non habent Med. Ask. Brit. Paris. A. B.

ζοης αλληλοισι) Med. Pass. Vind. Ask. Brit. Arch. Paris. A. B. alii αυτεων ex Aldo interponunt, quod in schedis repertum nullis, cur retinerem? *Wesseling.* Post αλληλοισι colon

in edit. Genev. Edit. vere. Vid. ad lib. 4, 81 πολλων prius ex Ald.

πρωτος πολλος) πολλος πρωτος Passion. Ask. Post Ευρωπης punctum Ald. Camer. I. II, in his comma post Ερετριαν.

ad Cap. XLIV.

Post φυλα colon Ald. Cam. I. II.

εν νοω εχοντες) εν νοω εχον Reiskius, quod malum non foret, ni saepe structura vocum in Musis mutaretur, vid. 8, 7. *Wesseling.*

δυναιντο) δυναιντο Arch. Pass. Post πολιων punctum Ald. Cam. I. II, in his post τουτο μεν comma.

προσεκτησαντο) κατεκτησαντο margo Steph.

ταγαρ εντος) Litera mutata τα γαρ εκτος Μακ. vir eruditus; namque progredienti e Graecia *intra Macedoniam* εντος Μακεδ. Thessalos esse, *extra* vero Thraces & Getas: vere quidem; sed quid si Bosporum Thracicum aut Hellespontum transfretaveris, eruntne εκτος Μακεδονων Thraces plerique omnes? Id nemo adfirmaverit. Oram autem Propontidis Europaeam ipsamque Thraciam Dario paruisse, ex superioris libri c. 25 & lib. 7, 106 compertum. *Wesseling.* Post εθνεα comma Ald. Cam. I. II.

διαβαλοντες) διαλαβοντες Passion. correct. Post Ακανθου punctum Ald. Cam. I. II.

Αθων) Αθεον Brit. Αθω & περιβαλων Vind.

περιπλεουσι) non est in Arch.

περιεσπε) περιεπεσε Ask.

γαρ τριηκοσιας) γαρ κατα τριηκοσιας Vindob. Arch. Post ειναι punctum Ald. Cam. I. II.

θηρια-

θηριωδεςατης) Laudat Eustath. in Homer. p. 294. 16.

Post οἱ μεν comma Ald. Camer. I. II, idem ponunt post οἱ δε.

οἱ δε, προς) οἱ δε αυτεων νεεν — διεφθειροντο οἱ δε, προς τας πετρας &c. hoc ordine Arch. Post οἱ δε & αυτεων commata Ald. Camer. I. II, comma in his post ςρατος.

ad Cap. LXV.

πιζω) Medic. Pass. Ask. Arch. ceteri πεζω ςρατῳ cum Aldo. Post επιχειρησαι comma Ald. Camer. I. II, colon habent post Βρυγοι.

Μακεδονιον δε αυτον) και Μακεδονιον αυτον Arch. Vindob. satis bene, post τρωματιζουσι punctum Ald. Cam. I. II.

ου μεντοι ουδε) ου μεν ουδε Arch. Vind. More suo scripserat forsan Herod. ου μεντοι ουδε αυτοιγε qua forma loquendi lib. 3, 19 Καρχηδονιοι, inquit, ούτω δουλοσυνην διεφυγον προς Περσεων· 7, 154 nullo istarum civitatum πεφευγε δουλοσυνην προς Ιπποκρατεος· I, 159 φευγων θανατον βιαιον προς Περσεων. Passivorum loco saepe verba neutra, nonnunquam etiam nomina adhibita, sequuntur illorum structuram; in istis *violenta morte affici*, atque *in servitutem abduci* vocibus θανατου βιαιου & δουλοσυνης significantur: huc pertinent Thucydidea, ων εν αξιωματι ὑπο των Ἑλληνων, & ὑπο των αςων, p. 84, 75. p. 387, 66. Eurip in Phoen. v. 365, Μη τις δολος με προς κασιγνητου κτανη, ne e fratre dolose occidar; quaeque pauca dantur similia. *Valkenar.*

τον Αθων) Omittunt τον Vind. Pass. Ask.

απαλ-

απαλλαχθη) Med. Ask. Paſſ. alii cum Ald. απηλλαχθη.

ad Cap. XLVI.

ὡς αποςασιν) ὡς ες αποςασιν Arch. Vindob. Poſt Θασιοι abeſt comma Ald. Cam. I. II.

οἱα ὑπο) οἱ απο Brit. & Ask. qui Ιςιαιυ Μιλησιυ cum Paſſ.

μεγαλεων) Vind. non contra Jonismum, itaque reduxit Weſſeling. μεγαλων prius erat ex Ald.

εχρεωντο) εχρεοντο ex Jonum more Reg. A. *Larcher.* Poſt χρημασι abeſt comma Ald. Camer. I. II.

ισχυροτερον περιβαλλομενοι) ισχυροτερον ὑψηλον περιβαλλομενοι Paſſion. cum ſcholio. Poſt ηπειρυ comma Ald. Cam. I. II.

εν Σκαπτη ὑλη) εν Σκαπτησυλη Arch. εκ Σκαπτης ὑλης ora Steph. Paſſ. Ask. Brit. μεταλλα σκαπης ὑλης hinc Euſtath. ad Dionyſ. v. 517. p. 208. — εν Σκαπτησυλη Arch. accuratiſſime obſervationi Steph. Byz. congruit, & Lambino opitulatur, *Scapteſylam* reſtituenti Lucretio, reiecta *Scapteniſula*, cuius poſt *Feſtum* vindex *Gifanius*. At Σκαπτην ὑλην priſcorum plerique disiunctim maluerunt, quorum exempla ad Stephanum ſtipavit Holſtenius, immemor occupata fuiſſe a P. Leopardo Emend. 8. 20, Valſam in his explicandis lapſum leniter, uti in more habet, corrigente. *Weſſeling.*

προσηïε) Arch. Vind. recte: προσηει Paſſ. & mox: prius προσηει cum Ald. In Valla *ſeptuaginta talenta.* Poſt τυτεων colon Ald. Camerar. I. II.

ευσι) Deſit Vind. Arch.
προστησε) προστησει Ald. &c.

ad Cap. XLVII.

θωμασιωτατα) Ask. bene, θαυμασιωτατα reliqui cum Ald. poſt θαυμασιωτατα & τα commata Ald. Cam. I. II.

επὶ τȣ Θασȣ) Arch. Vindobon. ſatis bene. Olim cum Ald. απο, ſed επι ex more ſcriptoris, ſtabilito diligentia Gronovii ad IV, 45. *Weſſeling.*

εσχε) το ȣνομα εσχε cum Ask. Arch. Vindob. male olim εοικε cum Ald.

Φοινικα) Φοινικικα ora Stephan. Paſſ. Poſt Κοινυρων colon Ald. Cam. I. II.

ἐν τη ζήτησει) ora Steph. Paſſion. Askew. τη aberat Ald. &c.

ad Cap. XLVIII.

Poſt Θασιοι & κελευσαντι commata Ald. Camer. I. II.

τας πασας) Medic. Paſſ. Ask. τας Ald. & alii non agnoſcunt. Poſt εχοιεν punctum Ald. Camer. I. II, in quibus ἑωϋτȣς pro αυτȣς & abſunt commata poſt κηρυκας & ταξας: punctum habent poſt επεμπε.

ἑωϋτȣ) ἑωϋτȣς Arch. poſt pauca Laurentius *naves hippophoras.*

ad Cap. XLIX.

Poſt ταυτα colon Ald. Cam. I. II.

εδοσαν) εδιδοσαν Arch.

δε νησιωται) δε οἱ νησιωται Ask. Paſſ.

ες τυς απικεατο) post τυς & απικεατο commata, post αιτησοντες colon Ald. Camer. I. II. ως ες απικεατο Ask. prius & in Arch. Vind. Passion. restitutum απικεατο est nam απικοιατο Ald. alienum.

επεκεατο) απικοιατο Arch.

σφισι επεχοντας) Medic. Pass. Ask. σφισι εχοντας Ald. & ceteri cum Eustath. ad Homer. p. 1856. 16 potueratque servari. Quod olim vulgabatur dedisse videtur Herod. επι σφισι εχοντας, lectum Eustath. in Od. T. p. 683. 21, ubi Homericum τι μοι επεχεις; interpretatus, τι κατ' εμε εχεις, Ηροδοτος δε, inquit, διαλελυμενως φησιν, επι σφισιν εχοντας τυς Αιγινητας· alia dedit in Il. X. p. 1355. 46 Eustathium sequitur Henr. Steph. in Proleg. p. 736. Sunt & Herodoteae tmeses, μετα δη βυλευεαι, p. 387. 5 απο παντα τα χρηματα αγων, p. 434. 41 &c. Valkenar.

Post ςρατευωνται comma Ald. Cam. I. II.

προφασιος) προσφασιος Arch.

φοιτεοντες τε) τε negligunt Arch. Ask.

των Αιγινητεων) Ask. Pass. articulus ante aberat, quem nec Ald. habet. Post τα comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. L.

βασιλευς εων) βασιλευων Pass. Post αυτιωτατυς comma Ald. Cam I II.

συλλαμβανων) Med. Pass. Ask. vere: conf. lib. I, 77; posterior ex emendatione συλλαμβανειν ut alii. Post εν δε δη comma Ald. Camerar. I. II.

αξειν) ἕξειν Askew.

ὑπ᾽ Ἀθηναιων) απο Ἀθηναιων Vind. Askew.

αναγνωσθεντα) αναπεισθεντα fragm. Parif. quae manifesta glossa, vid. lib. I, 128.

Post ουνομα punctum, post ὁ δε comma Ald. Camer. I. II.

ο δε το εον) ὁ δε οἱ το εον εφρασε Pass. in aliis εφρασε· ὁ — ut Vind. Arch. Ask. Brit. Post οἱ punctum Ald. Cam. I. II, in his post Κλεομενης comma, & post εφη colon.

καταχαλκυ) Attigit Eustath. in Dionys. v. 511. p. 206 levi macula adspersus. κατα χαλκυ Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LI.

εων) abest abs Arch. Vind.

Post ὑποδεεστερης ante parenthesin inserenda, ab errante typographo omissa: κατ᾽ αλλο μεν υδεν ὑποδεεστερης. Parentheseos figura non habet Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LII.

Post Λακεδαιμονιοι γαρ abest comma Ald. Cam. I. II, in quibus commata post χωρην & την, colon post εκτεαται.

αλλ᾽ υ τυς Αριστοδημυ παιδας· μετα δε χρονον υ πολλον) Decem haec omittit Arch. Post γυναικα punctum, post τη comma Ald. Cam. I. II.

Αργειην) Αργινην Arch. Vind. Valla. Αργειαν Ald. Camer. I. II, in quibus abest comma post Αυτεσιωνος, & post ποιησασθαι.

ἑλωνται) ἑλονται Ald. Cam. I. II.

ισων εοντων) Medic. Pass. Ask. Arch. Vind Parif. A. B. Brit. Valla; ex Aldo ισων αμφοτερων

ρων εωυτων. In medio positum αμφοτερων, tantopere damnatum, neque utile, expunxi. *Wesseling.*

η και προ τετε) Hac saltem in sede voces istae, si sunt Herodoteae, commodam vix admittunt interpretationem: aptius forsan haerere viderentur istis, quae paulo leguntur superius, sic insertae: επιδοντα δε τον Αριστοδημον τα τεκνα, [η και προ τετε,] νεσω τελευταν. *Valken.* Puto indicari, nihilo magis quam antea potuisse, uter natu prior esset, discernere, & μαλλον ad sententiam adsciscendum. Convenit ex libro 7, 189 ὡς εμαθον αυξομενον τον Χειμωνα, η και προ τετε, εθυοντο· quodque in c. 139 eiusdem Polymniae; nam προ τε non differt. *Wesseling.*

ουδε αυτην) ουδεν φαναι Arch.

ειδυιαν μεν &c.) Est in his structura minus expedita: mea sententia lenius ista fluerent hunc in modum scripta: ειδυιαν μεν (και το καρτα λεγεσαν ταυτα,) βελομενην δε εικως αμφοτεροι γενοιατο βασιληες· scientem quidem, tametsi valide negaret geminos se internoscere: λεγεσαν ταυτα, nempe ουδε αυτην διαγινωσκειν. *Valkenar.*

βελομενην δε) Malunt docti viri ου βελομενην δε, restituta negante particula; quibus si adiutrices adessent schedae, fortasse adsentirer: nunc intercedo. *Wesseling.*

εικως) εικος ὡς Arch. post βασιληες punctum Ald. Cam. I. II, in his comma post Λακεδαιμονιες, punctum post απορεειν, comma post Πυθιην, colon post βασιληας.

γεραιτερον) πρεσβυτερον Medic. Pass. Askew. Praestantia Med. Cod. & conspirantium meritis

fer-

plicuit Reiskius; verti enim debere *invidiam*, non *valde*, ut vulgo, solet. *Wesseling* Dudum indicatum αγη recuperabit Herodotus hic forsan etiam Vallae lectum, vertenti, *invidia & odio*. Non de *nimio* tantum *admirationis adfectu*, sed & illinc orta *invidia*, Homerum aliosque poetas verbum frequentasse αγασσθαι vel αγαζεσθαι, in Hesychio servata monstrant praeter αγᾶσθαι, & αγασσατο· αγασασθαι· αγασησθε· αγασσαμενοι· αγαιομενον· ηγασατο: illuc referenda sunt ex eodem αγασις, φθονος, αγαςης, βασκανος, & forsan quod habet ex Aeschyli Thressis, αγαῦς, ζηλωσεσιν· secundum Eustath. in Od. E. p. 218, 51 το Αγασσασθαι φασιν οἱ παλαιοι τρια σημαινειν: το θαυμαζειν, το φθονειν, το μισειν. Idem in Il. ω. p. 1501, 1 scripsit αγαιομενας, και ὡς αν Ἡροδοτος ειποι φθονουντας· Herodoti respiciens locum VIII, 69, quo dicuntur Persae αγαιομενοι τε και φθονεοντες τῃ Αρτεμισιῃ. Nostro loco genuinam legerunt vocem αγη Suidas & Etymologus, sed huius in Edd. *Herodoteo* nomen *Herodiani* male fuerat substitutum. In his permutandis saepissimme fuisse peccatum docuit Wesseling. in Diss. Herod. In Scholiis ineditis ad Iliada Homeri, quae ex codice descripsi J. J. Wetstenii, ubi scribi debuerat Ἡρωδιανος, saepe scribebatur Ἡροδοτος· velut ad Il. B. v. 8, Ἡροδοτος μεν το Ιθι ενεςεωτος φησιν ειναι· ad Il. Δ. v. 66, εν τοις επιμερισμοις λεγει Ἡροδοτος ὁτι μετοχη εςι (το Ὑπερκυδαντας·) similter ad Il. K. v. 67, & Il. O. v. 10. *Valkenar.*

Post βασιληιης comma deest Ald. Cam. I. II, in queis post τολονδε comma.

βασιλευοντι εν) βασιλευοντι τοτε Arch. Vind. Valla,

Ald. Camer. I. II, in quibus post γενομενυς abest comma.

ad Cap. LIII.

Λακεδαιμονιοι μεν &c.) Ταυτα δε Λακεδ. λεγυσι Arch. Vind. ταυτα μεν Λακεδ. Passion. post Ἑλληνων punctum Ald. Cam. I. II.

κατα τα λεγομενα) Med. Pass. Ask. in Ald. & aliis καταλεγομενα.

τυτυς γαρ δη τυς) Ask. Pass. ora Stephan. antea cum Ald. τυτυς τυς tantum. Equidem addidi ex scriptis γαρ δη, cetera bonae notae arbitratus. Pendet sermo ex εγω γραφω, quae, si repetantur in ὡς εισι Ἑλληνες, nescio quid iure desideretur: nam θεου απεοντος a Valla versum a *Deo genitum* non laudo. Patrem mortalem Perseo Scriptor negat, μεχρι Περσεος, usque ad Perseum, non altius, adscendens, ut ait. Vere ergo τυ θευ απεοντος, Deo in seriem non relato. *Wesseling.*

ορθως) non est in Arch. mox ὑπο Ἑλληνων & supra Vind. Post Ἑλληνες comma Ald. Cam. I. II, in queis post ετελεον punctum, commaque post ελεξα δε & post Περσεος nullum.

επεστι) εστι margo Steph. forte ex Eustath. laudante seqq. ad Homer. p. 989, 20. Post Αμφιτρυων punctum Ald. Cam. I. II.

ειρηται μοι) Alii omnes sic, praeter Med. Pass. Ask. qui ειρεαται. Vulgatum melius Ερεαται multitudinis est, sicuti lib. 7, 96. *Wessel.*

φαινοιατο) Plutarchus vellicat T. 2. p. 857. Post κατα τα & λεγυσι commata Ald. Camerar. I. II.

ad

ad Cap. LIV.

Περσεων) παρα Περσεων Pass. Ask. ora Stephan. Post προγονοι punctum Ald. Cam. I. II.

τυς δε Ακρισιυ) τυς γε Ακρισιυ Vind. Arch.

κατ' οικηϊοτητα τα) non sunt haec duo in Arch. Post ειναι abest comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LV.

ιων) deest Vind. Arch.

και ὅ, τι) Reiskius ὅ, τι optime disparavit. Wesseling. Olim cum Ald. ὅτι.

ειρηται) ειρεεται Pass. Post ται ante δε comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LVI.

γερεα δε δη) Non legitur in Ask. sed γερεα δε δη Arch. Vind. Olim cum Ald. γερεα τε δη. Post ϛρατιυ punctum Ald. Cam. I. II.

επ' ἢν αν) επ' ἢν εαν Arch. Vind. Post εκφερειν comma Ald. Cam. I. II, in his post ενεχεσθαι punctum.

ϛρατευομενων) ϛρατευομενυς Arch. Vind.

ἀνδρας λογαδας) ανδρας Arch. Vind. abest. λογχαδας Arch. & ϛρατιη.

χρασθαι) χρησθαι Pass. Ask.

εν τησι εξοδιησι) Med. Ask. Pass. τοισι εξοδιοισι ceteri cum Ald.

αν συνεθελωσι) Pass. Ask. quod placet. ων deerat. Post νωτα comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LVII.

Post ειρηναιος comma Ald. Cam. I. II. ειρημενα Arch.

quidni καταμιαίνεσθαι, praesertim cum talia in luctu frequentarentur? *Wesseling.* Post επικεαται punctum Ald. Cam. I. II, in his αὔτος pro αὐτος.

των γαρ ων) Med. Paff. Askew. ων aberat Aldo &c.

τωϋτω) τῳ αυτῳ Paff. Ask. Post βασιληων punctum Ald. Cam. I. II, post Λακεδαιμονος in his nullum comma.

αναγκαςες) ora Steph. Paff. Askew. Arch. Vind. Valla, quibus Reg. A. & B. addit *Larcher.* vulgo cum Ald. αναμασθες. Recepta codd. lectione, των περιοικων αναγκαςες, sic ista capienda indico: *necesse est ut, praeter Spartiatas, funus vel inviti comitentur ceterarum urbium Laconicarum incolae certo numero. Valken.* Ex vulgata ανομαςες formavit de Pauw, honoratiores ac nobiliores explanans, quales fortasse inter Spartanorum περιοικες exiguo numero, homines quippe contemtissimae & paene servilis conditionis, meritoque ab Isocrate deploratae Paneg. p. 67, & uberius Panath. pag. 270. C. edit. Stephan. Quod autem schedae offerunt longe melius, stabilitumque Aeliani auctoritate Var. VI 1, ubi de Spartanorum in Messenios, itidem περιοικες, acerbitate, τας ελευθερας εις τα πενθη βαδιζειν ηναγκαζον, και τες αλλοτριες, και μηδεν σφισι προσηκοντας, νεκρες κλαιειν, Nihil certe accommodatius. *Wesseling.*

ειλωτεων) ειλωτεων επεαν Arch. Paff. neglectis intermediis και αυτεων Σπαρτιητεων, quae tria gravis urget suspicio, tum quoniam ex duobus, illisque bonae notae, exsulant codicibus, tum maxime, quod turbae plangentium Spartanos

lam fefellit litera, μητερ in μητηρ convertens: neque Eton. Cod. aberratio discrepat. *Wessel.* Qualem Valla sequutus est, Cod. Eton. lectio, ἣν ἡ μητηρ η ὁ πατηρ αυτην εγγυησῃ, correctoris illa videtur indocti; non mater filiam dicitur εγγυησαι, sed pater, aut, si illuc abiisset, puellam frater; vel avus paternus. Orbae nuptias, necdum a patre desponsatae, si plures sibi vindicarent, fieretque ἡ επικληρος, ut Athenis loquebantur, επιδικος. Spartae lis ista dirimebatur a regibus solis, quos Herod. scribit δικαζειν — μουνες — πατρεχε παρθενε περι, ες τον ικνεεται εχειν, ην μητερ ὁ πατηρ αυτην εγγυησῃ. Herodoteam vocem πατρεχος Hesychio restituit Hemsterhuis. Εμπαμονι, πατρεχω· conf. Timaei Lex. Platon. in Πατρεχε παρθενε, & Ruhnken. Ut εμπαμαν, ἡ επικληρος dicitur εγκληρος in Eurip. Iphig. Taur. 682. *Valkenar.* Post ες τον & εγγυησῃ commata Ald. Camer. I. II, idemque post περι & post δεεσι, postque προσηκοντας, sed abest post τριτην δε in iisdem.

ad Cap. LVIII.

Σπαρτιητεων) Σπαρτηϊτεων ex errore typographi Ald. Camer. I. II, in quibus post ταδε punctum.

λεβητα) Medic. Pass. Askew. reliqui cum Ald. λεβητας.

γινεται) γενηται Arch.

καταμιαινεσθαι) Magnas turbas movit, variisque coniecturis, quibus non utor, ansam dedit. Possunt utique μιαινεσθαι dici, quorum caput aut corpus luto aliave re turpatur, ut χρωτα μιαινομενος Nicand. Alexiph. v. 353. & quid-

τι) non eſt in Arch. Vind. poſt βασιλευς comma Ald. Cam. I. II.

προοφειλομενον) προσοφειλομενον Paſſ.

πασησι) abeſt Arch. Vind.

ad Cap. LX.

Poſt αυτεων & αυληται & μαγειροι commata Ald. Cam. I. II.

και αυλητης τε) habet Euſtath. ad Homer. p. 538, 38 & p. 808, 16.

ȣ κατα) και ȣ κατα Reiskius coniiciebat.

παρακληϊȣσι) Med. bene; παρακλυȣσι κατα τα Arch. Prius cum Ald. legebatur παρακληȣσι. Poſt επιτελεȣσι punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXI.

κοινα τη Ἑλλαδι) κοινα εν τη Ελλαδι Arch. cum Med. Paſſ. Ask. Vide Gronov. qui, Ille ipſe Mſ ait, interponit εν voculam ſcilicet modo datam τη Αιγινη, & ideo nunc omittendam, ut putarunt. At ille addit plane oſtendens Herodotum ex II, 114 εργον δε ανοσιον εν τη Ἑλλαδι εξεργασμενος.

αγη) Suidas, Etymol. αγει Arch. & Paſſ. ex correctione; ατη olim cum Ald. & tribus regiis apud Larcher. quorum tamen in B a manu recentiori additum. αττη Brit. φονω Arch. pro φθονω. Valkenario noſtro Diſſ. de Schol. Homer. inedit p. p. 120 ſanitatem vocabulum debet. Suidas αγη — παρ᾽ Ἡροδοτῳ βασκανια: gemina Etymologus; nec longe ab inſtaurato recedit αγει duorum Codd. Pindari de fraudulento & δολιω cive Pyth. Od. II, 151 ὁμως μεν σαινων ποτι παντας αγαν παγχυ διαπλεκει huic adplicuit

plicuit Reiskius; verti enim debere *invidiam*, non *valde*, ut vulgo, solet. *Wesseling* Dudum indicatum αγη recuperabit Herodotus hic forsan etiam Vallae lectum, vertenti, *invidia & odio*. Non de *nimio* tantum *admirationis adfectu*, sed & illinc orta *invidia*, Homerum aliosque poetas verbum frequentasse αγασσθαι vel αγαζεσθαι, in Hesychio servata monstrant praeter αγᾶσθαι, & αγασσατο· αγασασθαι· αγασησθε· αγασσαμενοι· αγαιομενον· ηγασατο· illuc referenda sunt ex eodem αγασις, φθονος, αγαςης, βασκανος, & forsan quod habet ex Aeschyli Thressis, αγαῦς, ζηλωσειν· secundum Eustath. in Od. E. p. 218, 51 το Αγασασθαι φασιν οἱ παλαιοι τρια σημαινειν· το θαυμαζειν, το φθονειν, το μισειν. Idem in Il. ω. p. 1501, 1 scripsit αγαιομενους, και ὡς αν Ἡροδοτος ειποι φθονουντας· Herodoti respiciens locum VIII, 69, quo dicuntur Persae αγαιομενοι τε και φθονεοντες τῃ Αρτεμισιῃ. Nostro loco genuinam legerunt vocem αγη Suidas & Etymologus, sed huius in Edd *Herodoteo* nomen *Herodiani* male fuerat substitutum In his permutandis saepissimme fuisse peccatum docuit Wesseling. in Diss. Herod. In Scholiis ineditis ad Iliada Homeri, quae ex codice descripsi J. J. Wetstenii, ubi scribi debuerat Ἡρωδιανος, saepe scribebatur Ἡροδοτος· velut ad Il. B. v. 8, Ἡροδοτος μεν το ΙΘ, ενεςεωτος φησιν ειναι· ad Il. Δ. v. 66, εν τοις επιμερισμοις λεγει Ἡροδοτος ὁτι μετοχη εςι (το Ὑπερκυδαντας·) similter ad Il. K. v. 67, & Il. O. v. 10. *Valkenar.*

Post βασιληϊης comma desit Ald. Cam. I. II, in queis post τοιονδε comma.

βασιλευοντι εν) βασιλευοντι τοτε Arch. Vind. Valla,

quidni καταμιάινεσθαι, praesertim cum talia in luctu frequentarentur? *Wesseling.* Post επικεαται punctum Ald. Cam. I. II, in his ἀῦτες pro αὐτος.

των γαρ ων) Med. Pass. Askew. ων aberat Aldo &c.

τωῦτω) τω αυτω Pass. Ask. Post βασιληων punctum Ald. Cam. I. II, post Λακεδαιμονος in his nullum comma.

αναγκαστες) ora Steph. Pass. Askew. Arch. Vind. Valla, quibus Reg. A. & B. addit *Larcher.* vulgo cum Ald. ἀνομαστες. Recepta codd. lectione, των περιοικων αναγκαστες, sic ista capienda iudico: *necesse est ut, praeter Spartiatas, funus vel inviti comitentur ceterarum urbium Laconicarum incolae certo numero. Valken.* Ex vulgata ονομαστες formavit de Pauw, honoratiores ac nobiliores explanans, quales fortasse inter Spartanorum περιοικες exiguo numero, homines quippe contemtissimae & paene servilis conditionis, meritoque ab Isocrate deploratae Paneg. p. 67, & uberius Panath. pag. 270. C. edit. Stephan. Quod autem schedae offerunt longe melius, stabilitumque Aeliani auctoritate Var. VI 1, ubi de Spartanorum in Messenios, itidem περιοικες, acerbitate, τας ελευθερας εις τα πενθη βαδιζειν ηναγκαζον, και τες αλλοτριες, και μηδεν σφισι προσηκοντας, νεκρες κλαιειν, Nihil certe accommodatius. *Wesseling.*

ειλωτεων) ειλωτεων επεαν Arch. Pass. neglectis intermediis και αυτεων Σπαρτιητεων, quae tria gravis urget suspicio, tum quoniam ex duobus, illisque bonae notae, exsulant codicibus, tum maxime, quod turbae plangentium Spartanos

tanos existimant praecedentia χωρις Σπαρτιητεων, quippe genuinos cives ac Spartanae urbis incolas L. 7, 234, quibus Lycurgi decretum τα πενθη και οδυρμας vetabat Instit. Lacon. Plutarchi p. 238. D. Atque haec efficere possunt, pro alienis ut putentur. *Wesseling.* Voces χωρις Σπαρτιητεων recte ceperunt Nic. Cragius de Rep. Lac. II. p. 107, & L'Auteur des Essais de Critique p. 179. *Valken.* Post Σπαρτιητεων comma Ald. Cam. I. II.

τα μετωπα) haec duo non legit Arch. nec Valla. Vid. lib. 2, 61. & D'Orvillium ad Charit. p. 347, post απλετω comma Ald. Cam. I. II.

βασιλησων) βασιληων sic Arch. Vind. Ask. in his perpetuo.

επεαν δε θαψωσι) Tria ista desunt Medic. quare eradicata voluit Gronovius, addita disputatione, quam considera. Mihi turpe est, concordiae scriptorum codd. obluctari, praesertim in facillima & plana verborum sententia. *Wesseling.*

ad Cap. LIX.

αλλο τοδε) Pass. Medic. Ask. In reliquis & Ald. αλλο ετοι τοδε.

αποθανοντος τε βασιληος) post βασιληος comma Ald. Cam. I. II. αποθανων τις βασιλευς, ετος Arch.

ενιστηται) Hic scribi non potuit ανιστηται, neque supra dederat βασιλεα ανεστεωται III. c. 66, ubi in seq. cap. coniecturam, ενισαμενος, codd. firmarunt. *Valken.*

Post εσιων & ελευθεροι commata Ald. Camer. I. II.

τι) non est in Arch. Vind. post βασιλευς comma Ald. Cam. I. II.

προοφειλομενον) προσοφειλομενον Pass.

πασησι) abest Arch. Vind.

ad Cap. LX.

Post αυτεων & αυληται & μαγειροι commata Ald. Cam. I. II.

και αυλητης τε) habet Eustath. ad Homer. p. 538, 38 & p. 808, 16.

ε κατα) και ε κατα Reiskius coniiciebat.

παραχληεσι) Med. bene; παρακλυεσι κατα τα Arch. Prius cum Ald. legebatur παρακληεσι. Post επιτελεεσι punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXI.

κοινα τη Ἑλλαδι) κοινα εν τη Ἑλλαδι Arch. cum Med. Pass. Ask. Vide *Grondv.* qui, Ille ipse Mf ait, interponit εν voculam scilicet modo datam τη Αιγινη, & ideo nunc omittendam, ut putarunt. At ille addit plane ostendens Herodotum ex II, 114 εργον δε ανοσιον εν τη Ἑλλαδι εξεργασμενος.

αγη) Suidas, Etymol. αγει Arch. & Pass. ex correctione; ατη olim cum Ald. & tribus regiis apud Larcher. quorum tamen in B a manu recentiori additum. αττη Brit. φονω Arch. pro φθονω. Valkenario nostro Diss. de Schol. Homer. inedit p. p. 120 sanitatem vocabulum debet. Suidas αγη — παρ Ἡροδοτω βασκανια: gemina Etymologus; nec longe ab instaurato recedit αγει duorum Codd. Pindari de fraudulento & δολιω cive Pyth. Od. II, 151 ὁμως μεν σαινων ποτι παντας αγαν παγχυ διαπλεκει huic adplicuit

plicuit Reiskius; verti enim debere *invidiam*, non *valde*, ut vulgo, solet. *Wesseling* Dudum indicatum αγη recuperabit Herodotus hic forsan etiam Vallae lectum, vertenti, *invidia & odio*. Non de *nimio* tantum *admirationis adfectu*, sed & illinc orta *invidia*, Homerum aliosque poetas verbum frequentasse αγασσθαι vel αγαζεσθαι, in Hesychio servata monstrant praeter αγᾶσθαι, & αγασσατο· αγασασθαι· αγασησθε· αγασσαμενοι· αγαιομενον· ηγασατο: illuc referenda sunt ex eodem αγασις, φθονος, αγαστης, βασκανος, & forsan quod habet ex Aeschyli Thressis, αγαῖς, ζηλωσειεν· secundum Eustath. in Od. E. p. 218, 51 το Αγασασθαι φασιν οἱ παλαιοι τρια σημαινειν: το θαυμαζειν, το φθονειν, το μισειν. Idem in Il. ω. p. 1501, 1 scripsit αγαιομενας, και ὡς αν Ἡροδοτος ειποι φθονουντας· Herodoti respiciens locum VIII, 69, quo dicuntur Persae αγαιομενοι τε και φθονεοντες τη Αρτεμισιη. Nostro loco genuinam legerunt vocem αγη Suidas & Etymologus, sed huius in Edd *Herodoteo* nomen *Herodiani* male fuerat substitutum In his permutandis saepissimme fuisse peccatum docuit Wesseling. in Diss. Herod. In Scholiis ineditis ad Iliada Homeri, quae ex codice descripsi J. J. Wetstenii, ubi scribi debuerat Ἡρωδιανος, saepe scribebatur Ἡροδοτος· velut ad Il. Β. v. 8, Ἡροδοτος μεν το Ιθι ενεστωτος φησιν ειναι· ad Il. Δ. v. 66, εν τοις επιμερισμοις λεγει Ἡροδοτος ὁτι μετοχη εστι (το Ὑπερκυδαντας·) similter ad Il. K. v. 67, & Il. O. v. 10. *Valkenar.*

Post βασιληιης comma desit Ald. Cam. I. II, in queis post τολονδε comma.

βασιλευοντι εν) βασιλευοντι τοτε Arch. Vind. Valla,

Περκαλον) *Permala* Valla, unde de Pauw Περκαλην nullo iure fingit.

Λευτυχιδεα) Λευτυχιδην Arch. Post ἀρπασας comma Ald. Cam. I. II, idem in iisdem post προθυμιης.

κατωμνυται) κατομνυται Arch. quod multo usitatius.

Δημαρητε) Δημαρητω Passion. Askew.

ουκ ἱκνεομενως) Suidas ουκ ἱκνεομενως, sed mendosus, ex hoc loco habet. Brevi sequetur ουτε ἱκνευμενως, quod cur priore peius iudicaverit H. Stephan. in Recens. voc. Herod. caussam non exputo, quandoquidem comma praefert Jonicum. Glossae MSS. ex quibus Corinthus, ου προσηκοντως, ου καθηκοντως exponunt, neque Hesych. suum ἱκνεμενως aliter. Stephan. adi & c. 86 huius Musae. *Wesseling* In Glossario redditur & in libello de Dialectis, ου προσηκοντως. *Rex legitimus* est, ες τον ἱκνεεται εχειν (την βασιληιην) VI, c. 57. Quinam ἱκνεομενως censerentur Spartae βασιλευειν Cragius ostendit de R. L. II. c. 2. Herodoteum ἱκνεομενως tractavit H. Stephan. in Voc. Herod. Recens. p. 328. Conf. Foesii Oecon. Hippocr. in ἱκνευμενος χρονος. In Oraculo apud Demosth. p. 609, 103 pro ενιχνευμενα ἀμερειτελειν τους ποθ. κατα τα αγημενα, corrigendum censeo: [τα πατρια τοις ἀποφθεμενοις] εν ἱκνευμενα ἀμερᾳ τελειν τους ποθηκοντας κατα τεταγμενα. *Valken.*

κατωμοσιην) Eustath. exscripsit ad Homer. p. 1660, 51. Post επος & το commata Ald. Camer. I. II, in his colon post γεγονεναι.

συμβαλλεομενος) συμβαλλομενος Arch. Vind. συμβαλομενος ora Stephan.

απω-

απωμοσε) απομοσε Arch.

εκ εωϋτε) Medic. Askew. Passion. ceteri cum Ald. plenius εκ εωϋτε μιν ειναι. Post Δημαρετον comma Ald. Cam. I. II.

κεινες) Arch. Askew. Passion. Vind. Antea cum Ald. εκεινες.

ετυγχανον) ετυχον Arch. Vindob. post εοντες comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXVI.

ει Αριςωνος) Medic. Arch. Passion. Askew. in Ald. & aliis ει αρα Αριςωνος. post μεγιςον punctum Ald. Cam. I. II.

Περιαλλαν) Περιαλλον & mox Arch. post αναπειθει & τα commata Ald. Cam. I. II.

εβελετο) Medic. Arch. Vind. Passion. Askew. Stephan. ora. Olim cum Ald εβελευετο.

ὕτω δὴ ἡ Πυθιη) τετο ἡ Πυθιη Arch. Post παιδα punctum Ald. Camer. I. II, in queis post χρονω comma.

αναπυςαι) αναπεισται Ald. Vid. Stephan. Voc. Herodot. recens. post ταυτα colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXVII.

Post βασιληϊης comma Ald. Camer. I. II, idem ponunt post Μηδες & post ηρχε.

αιρεθεις αρχην) αἱρεθεις εις αρχην Eustath. in Homer. p. 522, 13. Eustathii additamento carent schedae, neque delectatur Herodotus. *Wesseling.*

ησαν μεν δη γυμνοπαιδιαι) ησαν δε γυμν. Arch. Vindob.

θεωμενε δε) Dederat forsan ἡγεομενε· id est, cum

ad Cap. LXIII.

δη) omittitur in Arch. Vind.

δευτερην) Paſſ. Vind. olim δευτεραν, poſt αποπεμψαμενος punctum Ald. Cam. I. II.

τουτον δη τον) Paſſ. bene, aberat Ald. & recte δη. Poſt γεγονε punctum Ald. Cam. I. II.

χρονον τω ηγαγετο) Arch. Vind. Brit. Pariſ. A. B. Ald. poſt χρονον & τω commata Ald. Camer. I. II. χρονον εξ ότε ηγαγετο Med. Paſſion. Ask. nulla cauſſa. Valkenario videretur interpretamentum genuinae voculae τω, quam Valla legit.

επι δακτυλων) optime Arch. Vindob. Paſſ. Med. Ask. Brit. Valla. Antea cum Ald. επι δακτυλω.

συμβαλλεομενος) συμβαλλομενος Vind. Arch.

ἀπομοσας) απομωσας Ald. Cam. I. II.

τοπαραυτικα) παραυτικα Arch. Vind. Paſſ. Ald. in quo punctum poſt vocem.

ὁ δε παις αυξετο) ὁ τε παις Arch. & αυξετο Ask. ſine augmento, ſicuti c. 132. ηὔξετο ceteri cum Ald. poſt μετεμελε colon Ald. Camer. I. II, punctum habent poſt δια τοδε, comma omittunt poſt τουτεων.

Αριστωνι) Abeſt Arch. non Euſtath. ad Homer. p. 1567, 55 quem & p. 1116, 62 vide.

τη Σπαρτη) deeſt τη Arch. Paſſ. Ask.

ad Cap. LXIV.

Poſt προϊοντος comma Ald. Cam. I. II, in his poſt απεθανε colon, poſt Δημαρητος δε comma.

εδεε δε, ὡς εοικε, αναπυστα) εδεεν ὡς οἱ και απιστα Arch.

καταπαυσαι) παυσαι idem & Vind.

δια

δια τα) Fuisse olim *και δια τα* —, aut simile quidqiam, in suspicionem Reiskio incidit: neque enim unum indicari, quae in regni amittendi periculum Demaratum coniecerit, caussam. Offensus sane erat Cleomeni ob illa, quae recensentur. Id hic *διεβληθη*, & lib. 5. 35 *και Μεγαβατη διαβεβλημενος* — Eurip. Hecub. 863 *Αχαιοις ει διαβληθησομαι*· & Iphig. Aul. 1372 *μη διαβληθης ϛρατῳ*. Qua in dictione, ut antea significatum, lapsus vertentium est creberrimus. Vid. Duker. in Thucyd. VIII, 82. *Wesseling*. Post *δια τα* comma, post *μεγαλως* punctum Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXV.

τȣ Αγιος) Vitiosum nomen est. In familiae Leutychidis serie lib. 8, 131 *Λευτυχιδης ὁ Μεναρεος τȣ Ἡγησιλεω*. Avus ergo sermone Spartano *Αγησιλαος*· quem eundem agnovit Demaratus, quippe filius Aristonis, nepos Agesilai. Video equidem Aristonem *τον Αγησικλεȣς* scribi in Pausania lib. 3, 3 male, nisi fallor. Hinc consequens, ut fratres fuerint patrueles Leutichides & Demaratus. Potest tamen hoc in coniectura manere; nam quae Gronovius ad Agidem hunc protegendum lib. 7, 204 adscripsit, non bene, qui meus est stupor, adsequor. *Wesseling*.

οικιης της αυτης) *της αυτης οικιης* Passion. Askew.

τῳ Δημ. μαλιϛα) *μαλιϛα τῳ Δημ*. Ask. post *γεγονως* comma Ald. Cam. I. II.

αρμοσαμενȣ) *ἁρμοσμενȣ* Vind.

Περ-

Περκαλον) *Permala* Valla, unde de Pauw Περκαλην nullo iure fingit.

Δευτυχιδεα) Δευτυχιδην Arch. Post αρπασαι comma Ald. Cam. I. II, idem in iisdem post προθυμιης.

κατωμνυται) κατομνυται Arch. quod multo usitatius.

Δημαρητε) Δημαρητω Passion. Askew.

ουκ ικνεομενως) Suidas ουκ ικνεομενως, sed mendosus, ex hoc loco habet. Brevi sequetur ουκ ικνευμενως, quod cur priore peius indicaverit H. Stephan. in Recens. voc. Herod. caussam non exputo, quandoquidem comma praefert Jonicum. Glossae Mss. ex quibus Corinthus, ου προσηκοντως, ου καθηκοντως exponunt, neque Hesych. suum ικνευμενως aliter. Stephan. adi & c. 86 huius Musae. *Wesseling* In Glossario redditur & in libello de Dialectis, ου προσηκοντως. *Rex legitimus* est, ες τον ικνεεται εχειν (την βασιληιην) VI, c. 57. Quinam ικνεομενως censerentur Spartae βασιλευειν Cragius ostendit de R. L. II. c. 2. Herodoteum ικνεομενως tractavit H. Stephan. in Voc. Herod. Recens. p. 328. Conf. Foesii Oecon. Hippocr. in ικνευμενος χρονος. In Oraculo apud Demosth. p. 609, 103 pro ανιχνευμενα αμερειτελειν τους ποθ. κατα τα αγημενα, corrigendum censeo: [τα πατρια τοις αποφθεμενοις] εν ικνευμενα αμερα τελειν τους ποθηκοντας κατα τεταγμενα. *Valken.*

κατωμοσιην) Eustath. exscripsit ad Homer. p. 1660, 51. Post επος & το commata Ald. Camer. I. II, in his colon post γεγονεναι.

συμβαλλεομενος) συμβαλλομενος Arch. Vind. συμβαλομενος ora Stephan.

απω-

απωμοσε) *απομοσε* Arch.

ουκ ἑωϋτου) Medic. Askew. Passion. ceteri cum Ald. plenius *ουκ ἑωϋτου μιν ειναι*. Post *Δημαρετον* comma Ald. Cam. I. II.

κεινους) Arch. Askew. Passion. Vind. Antea cum Ald. *εκεινους*.

ετυγχανον) *ετυχον* Arch. Vindob. post *εοντες* comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXVI.

ει Αριστωνος) Medic. Arch. Passion. Askew. in Ald. & aliis *ει αρα Αριστωνος*. post *μεγιστον* punctum Ald. Cam. I. II.

Περιαλλου) *Περιαλλον* & mox Arch. post *αναπειθει* & *τα* commata Ald. Cam. I. II.

εβουλετο) Medic. Arch. Vind. Passion. Askew. Stephan. ora. Olim cum Ald *εβουλευετο*.

οὑτω δη ἡ Πυθιη) *τουτο ἡ Πυθιη* Arch. Post *παιδα* punctum Ald. Camer. I. II, in queis post *χρονω* comma.

αναπυσται) *αναπειστα* Ald. Vid. Stephan. Voc. Herodot. recens. post *ταυτα* colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXVII.

Post *βασιληΐης* comma Ald. Camer. I. II, idem ponunt post *Μηδους* & post *ηρχε*.

αιρεθεις αρχην) *αἱρεθεις εις αρχην* Eustath. in Homer. p. 522, 13. Eustathii additamento carent schedae, neque delectatur Herodotus. *Wesseling.*

ησαν μεν δη γυμνοπαιδιαι) *ησαν δε γυμπ.* Arch. Vindob.

θεωμενου δε) Dederat forsan *ἡγεομενου* · id est, cum

Antea ex Ald. εκβαλλοι. — ως ανοιη το επος sanum non praesto. Arch. ε καλως videri repetitum potest ob αυτον ε καλως ποιειν, superius depositum, alioqui edito multo suavius; habet certe ως ανοιη acerbissimam criminationem, quam Valkenarii ως αγνοιη eleganter minuit. εκβαλοι cui doctissimi viri primas dederunt, dubio nunc exemtum. Congruit Pindar. Pyth. Od. II, 148 αδυνατον δ'επος εκβαλειν κραταιον — *Wesseling*. In his cum viro docto scriberem εκβαλοι praeterea vulgatae voci praeferrem αγνοιη. Aeschylus in eundem sensum dixit εκβαλειν επη in Agam. 1672. Quid usu distent ανοια & αγνοια ex iis satis liquet, quibus libello de Sacrificiis finem imponit Lucianus: ταυτα — δεισθαι μοι δοκει — Ἡρακλειτε τινος η Δημοκριτε, τε μεν γελασομενε την ανοιαν αυτων, τε δε την αγνοιαν οδυρομενε. Aristoni dictum imprudenter exciderat αγνοιη vel αιδρειη, ignoranti, quod vel ex Homero discere potuisset, Eurystea Sthenelo natum eruente ηλιτομηνον εοντα, cum matri ὁ ἑβδομος ἑστηκει μεις. Postea Agidi, cuius uxore Timaea paullo familiarius Alcibiades fuerat usus, simile quid filio nato dicenti, ανοια potius imputari potuit. *Valkenar*. Post τετο punctum Ald. Camer. I. II.

σεωυτε) ἑωυτε Arch. Vind.

παντα) abest a Medic. Passion. Ask. Post ονοφορβων comma Ald. Camer. I. II, idem in his post λεγεσι.

αἱ γυναικες) deest αἱ Arch. Vindob. Post ἡ μεν comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXX.

Post τε τα & Ηλιν commata Ald. Cam. I. II.

φας) φησας Arch. Vindob.

πορευεται) πορευεσθαι Arch. Post εδιωκον punctum Ald. Camer. I. II.

επιδιαβαντες δε) επιβαντες Medic. Askew. Passion. Justum est vulgatum, Gronovio memoria fraudem instruxit: Sic. lib. 4, 122 οἱ Περσαι επιδιαβαντες εδιωκον. *Wesseling.*

απτοντο) Medic. Askew. Passion. reliqui cum Ald. απτονται. Ferre απτοντο, si conatus intelligatur, possum: manus enim tantum profugo iniiciebant, minime, interpellantibus Zacynthiis, abducturi. *Wesseling.*

αυτον απαιρεονται) Arch. Vind. alii cum Ald. αυτε. Blanditur autem θεραποντας αυτον απαιρεονται, ex Homeri studio propagatum: Μητε συ τονδ', αγαθος περ εων, αποαιρεο κερην Il. α. 275. Librariis ex insolentia displicuit. *Wesseling.*

ε γαρ) Medic. Arch. Askew. Passion. antea ex Ald. εδε γαρ. Post ὁ δε comma Ald. Camer. I. II.

τε αυτον μεγαλωσι) τε deest Arch. Vindob. qui ambo μεγαλως tantum.

πολις) Arch. πολιας Ald. & alii. Post εδωκε punctum Ald. Camer. I. II.

γνωμησι) πρηξησι Brit.

Ολυμπιαδα) Vind. Passion. Askew. Arch. ora Stephan. Olim Ολυμπια ex Ald. Neminem Ολυμπια morabuntur; Miltiades Ολυμπια ανηρηκως — τεθριππω descriptus fuit c. 36. Νικαν Ολυμπια in Marmoribus priscorumque scrip-

ad Cap. LXIX.

Post ἡ δε, comma, post τοιοδε colon Ald. Camer. I. II.

τωληθες) το αληθες Arch. & mox ὡς ηγαγετο tantum. Post πρωτης comma Ald. Camer. I. II, in his comma post το μεν, punctum post οιχωκεε.

ειρωτα) Arch. Vind. Passion. Askew. ηρωτα olim cum Ald. post ὁ comma Ald. Camer. I. II, punctum in his post εκεινον, comma post ὁ δε.

ουκ ὑπεδεκετο) Corrigit docti viri coniectura ουκ απεδεκετο, quod haud scio an vulgato praeferri debeat. Supra Democedes III, 130 ὁ δε ουκ ὑπεδεκετο, cum negaret se nosse. Portus utrumque iure compaarvit. *Wesseling.* Post κατωμνυμην comma desit Ald. Camer. I. II.

απαρνευμενον) απαρνευομενον Arch. voluit απαρνευμενον, quod probum, antea απαρνεομενον cum Ald.

ολιγον γαρ τι) ολιγω Paris. A. B. Passion. Medic. quod editum exstat lib. 8, 95, ubi Arch. & alii ολιγον τι προτερον. Sed in talibus crebra mutatio. *Wesseling.* Post ελθοντα comma Ald. Camer. I. II, idemque post ἡρωυ.

αυλεσησι) αυλησιν Arch. errans. Post ἱδρυμενου punctum, post το comma Ald. Cam. I. II.

Αστραβακου) Arch. Vindob. Valla, in aliis Αστροβακου & denuo. Diligentiae debemus Pausaniae lib. 3, 16. p. 248 Αστραβακου καλουμενον ἡρωον. Clem. Alex. Protrept. p. 35 itidem Αστραβακος. Belle ergo Valla & scripti. *Wesseling.*

αναιρεον) αναιρεατο Arch.

εχεις) Arch. Vind. Askew. Passion. Valla, ora

ora Stephan. prius erat ex Ald. ἐχει. Post πυθεσθαι punctum Ald. Camer. I. II. ὅσον και ἐβουλεο Arch. Vind.

και τοι) Arch. Vind. Paris. A. B. Brit. Ald. optime; και σοι Medic. Askew. Post Αριστων punctum Ald. Camer. I. II, post τη ante δε comma in iisdem.

αυτος) deest Vind. Arch dubitat Valkenarius, legendumne sit αυτος ὁ Αριστων, an hic rectius sit ὁ αυτος Αριστων, ut sit, *idem Ariston*, velut ἑτερος ηδη και ουχ ὁ αυτος ετι ων τη προτερα γνωμη.

αυτω συ ηγγελθης) Medic. Askew. Passion. In ceteris & Ald. αυτω ηγγελθης· praeterea ηγγελθη scribitur in Medic.

γεγεννημένος) γενομενος Ald. Camer. I. II, in his commata post ακουοντων & ειναι.

εξηκειν) εξηειν Askew. ουκω εξελεν Arch. Adpositum erat lib. II, 139 ὡς αν ὁ χρονος ἔτος εξηιε, huc ex Askew. minime. Scriptor ipsemet lib. II, 111 ὡς εξηκει τε οἱ ὁ χρονος. Sophocl. Philoct. 200 πριν ὁδ᾽ ἐξηκοι χρονος. *Wesseling.* Post εξηκειν comma Ald. Camer. I. II, in his post ετος punctum, comma post εννεαμηνα.

και ἑπταμηνα) duo ista negligit Brit. Post εκτελεσασαι punctum Ald. Camer. I. II. post ειπαι in his comma.

εγνω δε και αυτος) εγνω δε αυτος Αρ. Arch. Vind. εγνω δε και αυτος ὁ Αρ. Passion. Askew. olim ὁ αυτος Αρ. Non repudiavi a Mss. oblatum *Wesseling* Post χρονον comma Ald. Cam. I. II.

ὡς ανοιη το επος &c.) ὡς ου καλως αν το επος εκβαλοι Arch. ὡς ανοιηιν τουτο το επος εκβαλοι Askew. postremum etiam Passion. & Vindob.

Antea ex Ald. εκβαλλοι. — ὡς ανοιη το επος sanum non praesto. Arch. ε καλως videri repetitum potest ob αυτον ε καλως ποιεειν, superius depositum, alioqui edito mollio suavius; habet certe ὡς ανοιη acerbissimam criminationem, quam Valkenarii ὡς αγνοιη eleganter minuit, εκβαλοι cui doctissimi viri primas dederunt, dubio nunc exemtum. Congruit Pindar. Pyth. Od. II, 148 αδυνατον δ᾽ επος εκβαλειν κρατιον — *Wissaling.* In his cum viro docto scriberem εκβαλοι· praeterea vulgatae voci praeferrem αγνοιη. Aeschylus in eundem sensum dixit εκβαλειν επη in Agam. 1672. Quid usu distent ανοια & αγνοια ex iis satis liquet, quibus libello de Sacrificiis finem imponit Lucianus: ταυτα — δεισθαι μοι δοκει — Ἡρακλειτε τινος η Δημοκριτε, τε μεν γελασομενε την ανοιαν αυτων, τε δε την αγνοιαν οδυρομενε. Aristoni dictum imprudenter exciderat αγνοιη vel αιδρειη, ignoranti, quod vel ex Homero discere potuisset, Eurysthea Sthenelo natum eruente ηλιτομηνον εοντα, cum matri ὁ ἑβδομος ἑστηκει μεις. Postea Agidi, cuius uxore Timaea paullo familiarius Alcibiades fuerat usus, simile quid filio nato dicenti, ανοια potius imputari potuit. *Valkenar.* Post τετο punctum Ald. Camer. I. II.

σεωϋτε) ἑωϋτε Arch. Vind.

παντα) abest a Medic. Passion. Ask. Post ονοφορβων comma Ald. Camer. I. II, idem in his post λεγεσι.

αἱ γυναικες) desit αἱ Arch. Vindob. Post ἡ μεν comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXX.

Post τε τα & Ηλιν commata Ald. Cam. I. II.

φας) φησας Arch. Vindob.

πορευεται) πορευεσθαι Arch. Post εδιωκον punctum Ald. Camer. I. II.

επιδιαβαντες δε) επιβαντες Medic. Askew. Passion. Justum est vulgatum, Gronovio memoria fraudem instruxit: Sic. lib. 4, 122 οἱ Περσαι επιδιαβαντες εδιωκον. *Wesseling.*

ἅπτοντο) Medic. Askew. Passion. reliqui cum Ald. ἅπτονται. Ferre ἅπτοντο, si conatus intelligatur, possum: manus enim tantum profugo iniiciebant, minime, interpellantibus Zacynthiis, abducturi. *Wesseling.*

αυτον απαιρεονται) Arch. Vind. alii cum Ald. αυτυ. Blanditur autem θεραποντας αυτον απαιρεονται, ex Homeri studio propagatum: Μητε συ τονδ᾽, αγαθος περ εων, αποαιρεο κυρην Il. α. 275. Librariis ex insolentia displicuit. *Wesseling.*

ϗ γαρ) Medic. Arch. Askew. Passion. antea ex Ald. ϗδε γαρ. Post ὁ δε comma Ald. Camer. I. II.

τε αυτον μεγαλωσι) τε deest Arch. Vindob. qui ambo μεγαλως tantum.

πολις) Arch. πολιας Ald. & alii. Post εδωκε punctum Ald. Camer. I. II.

γνωμησι) πρηξησι Brit.

Ολυμπιαδα) Vind. Passion. Askew. Arch. ora Stephan. Olim Ολυμπια ex Ald. Neminem Ολυμπια morabuntur; Miltiades Ολυμπια ανηρηκως — τεθριππω descriptus fuit c. 36. Νικαν Ολυμπια in Marmoribus priscorumque scrip-

 tis

ptis frequentatur. At optimae hic notae codd. Ολυμπιαδα ανελομενος & IX. 32 νικαν Ολυμπιαδα Aldus aliique, tum VI. 125 Ολυμπιαδα αναιρεεται. Quae quidem mendosa & syllaba iusto auctiora profiteri vereor, praesertim quia c. 103 equae τρεις Ολυμπιαδας ανελομεναι. Hercules praeterea, Olympici certaminis auctor, Ολυμπιαδα δ' εςασεν Ἡρακλεης Pindaro Olymp. II, 5 cuius μια δ' εκπρεπης Διος Ολυμπιας, videlicet νικη Python. VII, 14 rem in vado locaret, nisi gignendi casu Ολυμπιας editum spectaretur. Herodoti animo νικη Ολυμπιας obversata videtur. *Wesseling.* Dum Valla scribebat *Olympiadem palmam* reportasse, legisse videtur, quod margo praebet Stephan Ολυμπιαδα· alterum quidem saepius apud alios, & supra legitur VI, 36. Sed Herodoteum est Ολυμπιαδα αναιρεεσθαι vel ανελεσθαι, sive νικαν, nempe νικην, VI. c. 125. IX. c. 32. L. VI. c. 103. Cimoni Ολυμπιαδα ανελεσθαι τεθριππω συνεβη· atque iisdem equabus secundam tertiamque dicitur ανελομενος Ολυμπιαδα· prope Cimonem autem sepultae narrantur equae, αἱ τρεις Ολυμπιαδας ανελομεναι· illinc Aeliano de N. A. XII, 40 restituit Jac. Perizon. τας ἱππες τας τρεις Ολυμπιαδας ανελομενας· pro τας τρεις Ολυμπια· ubi scribi quoque potuit τας τρις Ολυμπια ανελομενας· ipse etiam Herod. habet Πυθια ανελομενος, VII, 122. Pythicis ludis victores eximie dicebantur την δαφνην ανελεσθαι· Olympicis, ανελεσθαι τον κοτινον· prout loquitur aliquoties Pausanias; apud quem VI. p. 470. F. pro Ολυμπιαδι scribendum est Ολυμπιασι· dicebatur enim νικαν Ολυμπιασι (vel εν Ολυμπια) vel Ολυμπια. Attigerunt Hemster-

sterh. ad Lucian. p. 107 & Bentlej. in Aristoph. Plut. v. 583. *Valken.* Post ανελομενος comma Ald. Camer. I. II.

προσεβαλε) προσελαβε Passion. de correctione, & Arch. Vind.

ad Cap. LXXI.

Post Ζευξιδημος punctum, post τον comma Ald. Camer. I. II.

Σπαρτιητεων μετεξετεροι Κυνισκον) Κυνισκον μετεξετεροι Σπ. Passion. Askew. Arch. qui posterior Κυνικισκον. Post ὁ Ζευξιδημος comma Ald. Camer. I. II.

λιπων) καταλιπων Arch. Vind. & Passion. ex emendatione.

Διακτοριδεω) Διακτορειεω Arch. Post της οἱ comma Ald. Camer. I. II, in quibus post εδεν punctum, & comma post θυγατηρ δε & post την.

ad Cap. XLXII.

Δημαρητω) Δημαρητε Arch.

χειρι διπλη) Valla liberaliter, *quum sederet utraque manu pecuniam tenens*; oportuerat, *quum insideret ambabus manibus pecuniae*, quod merito, insulsus ne foret, noluit. Non sane dubitandum, quin χειρ διπλη necti possit, sicuti alia in re iungitur a Sophocle Antig. v. 14. Sed quid tandem χειρ αργυρειε & διπλη quidem? Fac utramque numis oppletam argenteis, ostenduntne id Graeca? & quantula haec pecuniae portio ad regem corrumpendum? tum επικατημενος χειρι — qui conveniet? Pinge vero ΧΕΙΡΙΔΙΠΛΑΕΗι, & vitiosae lectionis patefiet origo. Finxerunt boni homines χειρι διπλη, cum po-

tuissent ad Scriptoris mentem *ἐπικατήμενος χειρῖδι πλέῃ ἀργυρίου*, *insidens manicae pecunia plenae*. Sic procedit sermo, monstratque veritatem inesse *ἐδωροδόκησε ἀργύριον πολλόν*. Non postulabitur, credo, ut *χειρῖδα πλέην* exemplis firmem, siquidem utrique usus constat. Pausanias corruptelae auctores Aleuadas, Thessalorum nobilissimos, indicavit III, 7. p. 221. *Wesseling.* Cuius verissimae emendationi quis calculum non adiiciet? Probavit eam recepitque Larcherius.

Post *ὑπαχθεὶς* punctum Ald. Cam. I. II.

εἰ κατεσκάφη) ἐ Arch. & mox cum Vind. *ἐν Τεγέῃ*.

ad Cap. LXXIII.

εὐωδώθη) *ὠδώθη* Medic. Passion. Askew. Brit. Servo integrum, supra *χρησμὸς ὁδῶται* IV, 159 [illegible]. *ὠδώθη* non mihi satis sententiae videtur facere. Recordor bene Sophoclei Oed. Col. v. 487 *ὅσα μὲν οὐκ ὁδοῦται* in negotiis, quae absolvi non queunt, *οὐκ ἀνύεται, οὐ βαδίζει*. De rei vero successu fausto ibid. v. 1500 *Σφῷν δ' εὐοδοίη Ζεύς*. Philo Iud. in Joseph. p. 548. A. *ἕως μὲν γὰρ τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν εὐοδεῖται πράγματα* [illegible], verbis huic loco accommodatis. Idem p. 557. A. *ἀλλ' οὐκ* [illegible] *εὐοδεῖται* [illegible]. Plura non coacervo. *Wesseling.*

[illegible]) [illegible] Arch. post *ἔχων* punctum Ald. Camer. I. II, in quibus comma post [illegible].

[illegible]) [illegible] Arch.

[illegible]) [illegible] idem.

[illegible]) Medic. Askew. Passion. Vind. Arch. antea cum Ald. [illegible], comma post

post τε Ald. Camer. I. II. in quibus post Αριστοκρατεος punctum.

εσχον) εχον Ald. Camer. I. II. εσχόν Arch. Vind. Passion.

ες γην την) ες την Αττικην Arch. Vindob. Thom. Mag. in παραθηκη.

παρατιθενται) Idem Thom. Medic. Askew. Passion. alii κατατιθενται vid. Gronov. qui, alibi usurpat simplex τιθεμαι, inquit, ut notum est: nunc praefert compositum, ut proprior sit voci, quam in hac causa elegerunt Latini, deponere? Non sugillo; sed egregie optimus Mr. παραθηκην παρατιθενται, ut & nomen & verbum sit eiusdem formae, prout alibi πομπην πεμπειν, αρχην αρχειν. Hoc libro in fine: δικας διδοναι ταυτας τας αν αυται Αθηναιοι δικασωσι. Hoc enim illi in mente fuisse patet ex c. 86, ubi bis dicit παρακαταθηκην, quo decomposito iam vitavit uti. — Haec Gronov. Ex Med. mutatum restituerem κατατιθενται ες τας εχθισας. Depositum την παρακαταθηκην, alibi quoque παραθηκην dixit IX, 44. VI, 86. Hic vox ista potuerat etiam omitti. Κατατιθεσθαι eadem structura Thucydidi praesertim frequentatur; III. c. 28, supplices Taches κατατιθεται ες Τενεδον, in Tenedum mittit custodiendos; c. 72 illos κατεθεντο ες Αιγιναν. similiter c. 102. IV, c. 57. V, c. 61. c. 84. VIII, c. 3. Xenoph. Hellen. I. p. 255, 23. Chalcedonii την λειαν απασαν κατεθεντο ες τους Βιθυνους Θρακας: ad vicinos omnem praedam mittunt custodiendam velut depositum. *Valkenar.*

ad Cap. LXXIV.

Post Κλεομενεα abest comma Ald. Cam. I. II.

υπε-

ὑπεξεσχε) Suidas exscripsit in voce, nonnihil aberrans, ubi Dionis illud προ της δικης ὑπεξεσχεν idem est, quod Athenis dicebatur ουκ ὑπεμεινε την κρισιν, vel τον αγωνα. Cleomenes ὑπεξεσχε ες Θεσσαλιην, furtim se subduxit, abiitque in Thessaliam: supra Clisthenes Athenis ὑπεξεσχεν, id est ὑπεξηλθεν & ὑπεξεστη: pleno loquitur VIII, 132. *Valken.* In Arch. ὑπεξεχε Vind. ὑπεξεχε. Post Θεσσαλιην punctum Ald. Camer. I. II.

ενθευτεν) Porphyr. citat ad Stob. Ecl. Phys. p. 130. *Wesseling.* Potius Apollodorus in opere de Diis. *Valkenar*

Post Αρκαδιην comma Ald. Camer. I. II, in his punctum post σφι, & comma post αυτω τη.

η μεν) η μην Askew. quae & Reiskii conjectura.

αγινεων) αγινειν Porphyr. mox εξορκη Med. Askew. Vulgatum Passion Arch. Vind. Porphyr. Ald. Brit. Gronovius ob Florentinum εξορκε seriem hanc statuebat προθυμος αν των Αρ — εξωρκετο Στυγος ὑδωρ, mutilans & addens pro voluptate. Sed omnes libri προθυμος ην neque εξορκουσθαι Nostri usu tritum, tolliturque το ante Στυγος ὑδωρ praeter morem: tum participium, namque eo in numero est εξορκων, non infinitivus, quae Reiskii opinio, magna codd. optimorum concordia munitur. Equidem προθυμος ην — αγινεων recte de Scriptoris consuetudine, notata lib. I, 77. *Wesseling.* Ex Apollodoro, sive Porphyrio, Stobaei meliorem eruit vulgata lectionem vir summus in diss. Herod. p. 115 mihi visus fuerat Herodotus scripsisse: ες Νωνακριν πολιν. προθυμος ην των Αρκαδων τους προεστεω-

τας

τας αγινεων εξορκεν το Στυγος ὑδωρ· atque ita legisse Valla. Ista certe προθυμως ην infinitivum poscunt, aeque ac προθυμος εχω· quod in Plutarchi Gryllo p. 986. E. restituendum censeo, αλλα μη εχω προθυμως ακροασθαι. Egregia reddi poterit Alcinos sententia Isagog. in Platon. c. 27, si sic scribatur: ε δη ὑπο θεων ποτε αμελειται, ὁς αν προθυμως εθελη δικαιος γενεσθαι· pro vulgatis ὡσαν προθυμεισθαι θελει. *Valkenar.* Post ὑδωρ punctum Ald. Camer. I. II.

ειναι ὑπο των Αρκαδων) ειναι ὑπ' Αρκαδων Passion. Arch. Vind. Brit. Paris. A. B. Ald. Valla: ὑπο omittunt Medic. Askew. Ego neutrum requirerem, si abessent ista codd. neutrum forte legit Eustath. qui in Il. β. p. 228, 2 Ἡροδοτος, ait, φησιν, ὁτι Νωνακρις πολις Αρκαδιας, ενθα λεγεται ειναι το της Στυγος ὑδωρ, ολιγον φαινομενον, σταζον εκ πετρας εις αγκος. Pausan. 8. p. 634. F. ὑδωρ κατα τε κρημνε σταζει καλεσι δ' Ἑλληνες αυτο (non itaque soli Arcades, quod optime Gronov. animadvertit;) Στυγος ὑδωρ· p. 635 το ὑδωρ το απο τε κρημνε παρα την Νωνακριν σταζον· quia urbes erant in Arcadia vicinae Νωνακρις & Φενεος, eidem dicitur p. 637 το προς Φενεω ὑδωρ, ὁ Στυγα ονομαζεσιν· ad eamdem rationem paullo post ap. Herod. vulgari debuerat προς Φενεω· ut recte scribit Casaubon. ad Strabon. VIII. p. 597. *Valkenar.*

Post τοιονδε τι punctum Ald. Camer. I. II.

ες αγκος) Eustath. ad Homer. p. 301, 18. Medic. Askew. Passion. Paris. A. *Larcher.* reliqui cum Aldo ες αγγος, bis. Praeclare *Gronov.* cui praeter Askew. & Passion. gravis auctor accedit Eustath. Stygis aquam neque argenteum, neque

neque aeneum, neque ferreum vas potest sustinere, sed dissilit & dissipatur ap. Vitruv. lib. 8, 3, cuius itaque vulgatum αγγος materiae? Bene Eustath. ad μισαγκειαν Homericam αγκος διατε κ. ο βαθυς και φαραγγωδης και κοιλος τοπος p. 497, 13. *Wesseling.* Post το δε αγκος commati Ald. Camer. I II, quod abest his post Νωνακριν, positum post εν τη.

της Αρκαδιης προς Φενεῷ) Suidas in Φενεῷ, sed male; melius Eustath. Homer. p. 985, 11. In Arch. Φενεῷ, uti oportet, non Φενεῳ.

ad Cap. LXXV.

δεισαντες) δησαντες ora Stephan. ex Ald. in Arch. εν Σπαρτη δεισαντες επι τοισι αυτοισι.

αυτων) non est in Arch. Vind.

μανιη νουσος) Medic. Askew. Paris. B. Pass. sed is correctorem expertus μανιης praefert, quomodo reliqui cum Ald.

ενεχραυε) Suidas iterum male, in v. Eustathius ενιχραυεν bis legit ad Homer. p. 579, 13. p. 1434, 11 mox το σκηπτρον omittunt Arch. Vind. Suidas nonnulla invertens το σκηπτρον agnoscit, Eustathius bis, quod properantior infitiabatur Galeus. Posset ενεχραυε Eustathii blandiri, nisi eodem utrumque tenderet. Nicander Theriac. 277 οισι κεραστης Ουλομενον κακοεργον ενιχραυσει κυνοδοντα. *Wesseling.* Quod prostat apud Suidam velut Herodoti, ενεχραυε το προσωπον τω σκηπτρω, non diversam lectionem, sed partem praebet interpretationis: patebit erroris origo sic intermedia scribenti, quae videntur excidisse: ενεχραυε [ες το προσωπον το σκηπτρον, ηγουν επληξε] το προσωπον τω σκηπτρω· quo mo-

modo verba Herodoti interpretatur Eustathius in Od. B. p. 79, 42 exhibens velut Herodoteum non isto tantum loco, sed bis terve etiam alibi, ανεχραεν, velut ad Il. ε. p. 440, 12 ad Il. π. p. 1082, 23. Utrumque reperitur apud Homer. χραω & χραυω· hoc quidem propria *stringendi* virtute in Il. ε. v. 138, ubi χραυση recte redditur in Schol. αμυξη επ' ολιγον, τον χρωτα επιξυση· alterum apud Apollon. Rhod. I, 283 Ταων ακροτατησιν επεχραον ηλιθα χερσιν· Schol. εθεληsαντες αυτας πληξαι ματην επηνεγκαν τας χειρας. Homerea spectant glossae Hesychii, apud quem pro επεχραοντο scribendum: επεχραον, το επεβαρησαν. Illuc recte referuntur ab Eustathio aliisque ζαχρηεις ανεμοι stringentes venti. *Valkenar.* Post σκηπτρον punctum Ald. Cam. I. II.

τα πρωτα τȣ) τα φυλακȣ τα πρωτα Passion. Askew. Post τα comma Ald. Cam. I. II.

αυτις) αυθις Arch. hinc λυθεις Passion. Post ποιησειε punctum Ald. Camer. I. II. Erunt fortasse, quibus τα μιν λυθεις Passion. ridebit, congruens Cleomeni εν ξυλω δεδεμενω, & mala servulo, si qua cippo exsolveretur, minitanti. Mihi proseminatum ex αυθις censetur, cuiusmodi ΛΥΘΕΙΣ & ΑΥΘΙΣ confusiones in superioribus ostendere memini. *Wessel.*

ἑαυτον λωβωμενος) ἑωυτω & ad marg. λαβομενος, tum mox προεβαινε Arch. Respexit haec Longin. π. Υψ. c. 3'.

Post μηρων comma Ald. Camer. I. II.

ες τε τα) Passion. bene, deerat enclitica ab Ald. omissa. Post λαπαρας comma Ald. Camer. I. II, quae post απικετο colon habent, punctumque post τοιατω.

εχηρωθη πολις: hoc alibi dicitur ερημωθη ἡ πολις ανδρων, velut in Aeneae Poliorcet. c. 14. *Wesseling.* Correxit e Vallae latinis praefectus edit. Genev. 1618, adprobavitque D'Orvillio ad Charit. p. 102. Reiskioque. Nihil ea profecto scriptura melius certiusque, tametsi Αργος χηρωθεν ανδρων apud Eustath. ad Perieg. v. 364, p. 176 eodem enim, quod Tan. Faber docuit, in luto. Suidas εχηρωθησαν ανδρων, ερημηθησαν. Eunapius Exc. Hoesch. p. 13 παντας ανδρων εχηρωσαν, sed in Aedesii vit. p. 38 τας αλλας χηρωσας πολεις ανθρωπων, consimili vitio: χηρωσας dederat. Homer Il ε. 642 aemulatus, sicut & Virgil. Aen. VIII. 571 tam multis viduasset civibus urbem. Mitto nunc Strabonem, Poetae versum illustrantem L. 13. p. 891. *Valken.*

εσχον) εχον Arch Vind. Post αρχοντες τε comma, post λιποντες colon Ald. Cam. I. II.

επηβησαν) Vind. Valla: olim ex Ald. επεβησαν. Επηβησαν restituetur e codd. quod Vallam sequutus Anglus expresserat interpres: vid. *les Essays de Critique sur les Traduct. d'Herodote* p. 182. *Valken* Tangendum ες ὁ επηβησαν est, ex Vallae Latinis in Genev. edit. receptum prudenter, nec sine quadam audacia. Aeschyli VII. c. Theb. 671 ουτ' εφηβησαντα πω h. e. ες ἥβην ελθοντα και νεανισκον γενομενον, consilio auctoritatem dat. Quae quidem cum in promtu forent, miror, stupentque Pavius, d'Orvillius, Reiskius, in contemtu durare cuncta potuisse. *Wesseling.* Post παιδες punctum Ald. Cam. I. II.

επειτα σφεας) επει τε σφεας αυτοι Arch. Vind. επειτα σφεας ἰτω Medic. Passion. Ask. reli-

reliqui οὗτοι, abest comma post σφεας Ald. Camer. I. II. Quum ἐπέβησαν οἱ — παῖδες pristinum vultum induerit, οὕτω stare non debuit. Malebat Pavius, ἔπειτα σφεας οὗτοι ἀνακτώμενοι, deinde servorum iterum facti domini, ὀπίσω ἐς ἑωϋτοὺς τὸ Ἄργος ἐξέβαλον, postea Argis eiecerunt propter se ipsos. Qua in coniectura desidero multa, acquiescens in codd. consensu, & Gronoviana interpunctione. Addo Plutarch. Virtut. Muliebr. p. 245. E. ab hac Herodoti recensione abire, nec servis Argivas mulieres, sed vicinorum optimis, in civitatem receptis coniungere, Argivorum gloriae studiosum. *Wesseling.* Comma post ἀνακτώμενοι, nullum post Ἄργος ponunt Ald. Camer. I. II.

ἐξέβαλον) ἐξέβαλον ἔξω. θεώμενοι Arch. ἐξωθεόμενοι. Vind. post δοῦλοι comma Ald. Camer. I. II, in quibus punctum post Τίρυνθα.

Φιγαλεύς) Arch. & Passion. ex correctione, Vallae; alii cum Ald. Φιγασεύς. Incognitam hinc Arcadiae gentem finxit Ortelius. Φιγαλεύς, vera scriptio, a Galeo saltem restitui debuerat, cui venit in mentem instructo codd. lectione Φιλαγεύς. Arcadiae urbis incolae plerumque semper Φιγαλεῖς dicuntur Pausaniae: semel apud illum vulgatur Φυγαλεῖς, V. p. 385. ut apud Dionys. Halic. II. p. 124, 46 & alibi: mendose Φιγαλίοι, VIII. p. 624, pro Φιγαλεῖς: ubi pro Φιλλοι forte scribendum Φιαλοι. Φιαλεῖς dicuntur Diodor. Sic. II. p. 33, ubi vid. *Wesseling.* Ναρυκίδου ἐκ Φιγαλίας est ap. Athen. XI. p. 465. D. ubi Lepreates citatur Harmodius ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ Φιγάλειαν νομίμων. Urbem poetae di-

οτι) διοτι & ανεγνω Vind. Arch.

τα περι) ες τα περι cum Parif. A. B. Brit. Ald. recte ες Medic. Askew. Passion. damnarunt: post λεγειν punctum Ald. Camer. I. II.

μενοι) Abest Medic. Passion. Askew. Post κατεκοπτε punctum Ald. Camer. I. II.

το αλσος) Explicat Eustath. p. 907, 31. Arch. habet εν αποςιη σχων, ex quo de Pauw format εν αωριη σχον. Valla vero vertit *lucum, quem in Argia occupasset*, ac si εν Αργειη σχων, uti Stephan. suspicatur, legisset. Vulgatum praestat. εν αλογιη ποιευμενος L. VII, 126 & Procop. B. Vand. I, 20 &c. *Wesseling.*

ad Cap. LXXVI.

Ερασινου) Ερασενον bis ex correctione Passion.

Στυμφηλιης) Arch. Vindob. Valla, bene. Στυμφαλιδος alii, cum Ald. contra dialectum. Commata post λιμνης & ταυτην in Ald. Camerar. I. II.

αφανες) αχανες Reiskii coniectura.

δων) Omittunt δε Vind. Arch. Post και ante ε abest comma Ald. Camer. I. II, in quibus εκαλλιερεε, & punctum post πολιητας commaque post την ςρατιην.

κατηγαγε) Vind. Arch. cum Medic. Pass. Askew. Alii cum Ald. κατηγε malunt. Quae sequuntur attigit Eustath. in Homer. p. 1227, 35 σφαγιασαμενοι legens. Idem de victima maiore, fluviis & mari immolata, p. 1236, 56. *Wesseling.* Post Θυρεην punctum Ald. Cam. I. II.

Τιρυνθιην) Τυρυνθιην & mox Passion. post χωρην comma Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. LXXVII.

Post εβοηθεον & ταυτα commata absunt Ald. Camer. I. II, posita ea post εν τυτω & τω.

κεεται ἡ Σιπεια) κεεται Σιππεια ουνομα Pass. κεεται Σηπεια ουνομα Arch. Vind. Valla. ουνομα & Askew. Praestetne haec vulgata loci scriptura, an Σηπεια, cum taceant veteres, non audeo asseverare. Est Arcadiae mons Σηπια in Pausan. VIII, 16 a serpentibus nomen sortitus; a sepiis in littus eiectis Italiae Sipus, olim Σηπιυς, απο των εκκυματιζομενων σηπιων, ni fallit Strabo VI. p. 435. Nobilis praeterea Σηπιας ακτη. infra lib. 7, 138. Quid si ob sepias e mari fluctibus littorali loco adpulsas, hic Σηπιας aut Σηπειας titulus? *Wesseling*

αντιοι) αντιον ora Stephan. Askew. Passion. Post Αργειοι comma Ald. Camer. I. II.

το επικοινον) post το comma Ald. Camer. I. II. επικοινη Arch. Vind. Vid. lib. I, 216 & supra c. 19. Post Πυθιη comma Ald. Camer. I. II.

και Μιλησιοισι) Medic. Ask. Passion. Vind. Brit. In Ald. & aliis και τοισι Μιλησιοισι λεγον ουτω conf. lib 2, 116. Oraculi tres priores versus sunt in Pausania II, 20 & Suida in Τελεσιλλα. In Pausania pro προτερον δε επι, corrigi debet προτερον δε ετι τον αγωνα τυτον προεσημηνεν ἡ Πυθια. Sic saepissime loqui solet; cuius moris immemor Casaubon. ad Polyb. p. 118 sana docte tentabat. *Valken*

ωδε) ουτω Ald. Camer. I. II, quod Wesseling. non annotavit.

Αργειοισιν) Αργειοισι in iisdem.

τριελικτος) Paris. A. B. Arch. Vindob. Brit. Ald. Edd. αελικτος Medic. Passion. Askew.

Cur τριελικτος damnabile, & αελικτος plausibile? Vocis insolentia & novitas, difficiliorque explicatus me ad pristinam retraxit. Eunapio apud Suidam talis serpens μυριελικτος οφις, quem glossa, historici verbis inprudenter innexa, πολυελικτον explicat. Τριελικτον ὑδωρ dat idem Grammaticus in Μαιανδρος. ex epigrammate. Quid multis? Nonnus Dionys. IX, 256 Αυχμηραις τριελικτον οφιν σπειρηδον αθειραις Ηρπασε. — *Wesseling.*

Post παρεσχε punctum Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXVIII.

εγενετο) εγινετο Passion. Askew. Arch. Vindob. Punctum post Λακεδαιμονιων Ald. Camer. I. II, comma in his post κηρυγματος, colon post αυτεων, comma post καταφυγοντας.

περιιζομενοι) περιεζομενοι Pass. non male.

ad Cap. LXXIX.

τους εν τω ιρω &c.) των Αργ. τους εν τω ιρω απεργμενους ita Arch. Passion. Askew.

σφεας) δε σφεας Arch. Vind. Abest comma post Πελοποννησιων Ald. Camer. I. II.

δη ων) Medic. Askew. Passion. Arch. Vind. δ' ων antea ex Ald.

εκκαλευμενος) Medic. Passion. Askew. recte. Ald. & alii εκκαλεομενος.

εκτεινε) Medic. Passion. Askew. Arch. Vindob. Ceteri cum Ald. απεκτεινε. Post γινομενα comma Ald. Camer. I. II, in quibus punctum post τεμενεϊ, comma post αλσεος, quod non habent post εκτος.

γε δη) δε γε Arch.

επι δενδρεος) Medic. Passion. soli: δενδρει ceteri cum Aldo. Nusquam alibi in Musis επι δενδρεος: maneat tamen. Eustath. ex Lex. Ael. Dionys. ad Il. γ. p. 396, 22 λεγεται ου μονον δενδρον, αλλα και δενδρεον, και δενδρος, potiusque δενδρον videri quam δενδρος. Possunt ergo δενδρεα, toties Herodoti usu frequentata, ex alterutro arcessi. *Wesseling.* Ante vulgatum επι δενδρει vix se tueri poterat: poscebat usus επι δενδρεον· ut αναβηναι επι ναυν· εφ ἱππον. επι δωμα. Commodum δενδρεος hic subministravit Medic. Δενδρεσι hic illic reperiri Jo. Pierson. docuit ad Moerin p. 132. In exemplaribus suis Xenoph. δενδρεος & δενδρεα & δενδρη reperisse videtur Ael. Dionys. Eustath. in Il. γ. p 300, 21 cuius observato non nominati H. Stephan. utitur Animadv. in Corinth. de Dial. p. 25. *Valkenar.* Post ποιευμενον comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXX.

των ειλωτεων) των desit Arch. Vind. Post το αλσος punctum Ald. Camer. I. II.

των δε — αλσεος) sex haec non habet Passion. post των δε comma Ald. Camer. I. II.

των τινα) Medic. Passion. Askew. Arch. Vind. Alii cum Ald. των αυτομολων tantum. Post ὁ δε & εφη commata Ald. Camer. I. II, colon habent post ειπε.

η μεγαλως) η omittit Askew.

Αργος αιρηκεναι) Arch. Vind. Passion. Askew. Medic. Vulgo ex Aldo interponebatur με.

ad Cap. LXXXI.

Punctum post Σπαρτην Ald. Camer. I. II.

αυτεων) αυτος Arch. Askew. Vindob.
φας) φασκων Arch. Vindob.
εκελευε) εκέλευσε Vindob.
απαγοντας) Medic. Arch. Vindob. Passion. Askew. Olim ex Ald. απαγαγοντας levi discrimine, comma post vocem Ald. Camer. I. II, quae punctum post μαστιγωσαι habent, idemque post εθυσε.

ad Cap. LXXXII.

Comma post δε μιν Ald. Camer. I. II.
μιν ἑλειν) μιν αυτο ἑλειν Ald. Camer. I. II, quod Wesseling. non annotavit in his comma post ελεξε.
σαφηνεως) σαφηνιστας ora Stephan.
εἱλε) εἱλον Askew. Medic. εἱλε Pass. Arch. Vind Brit. Paris. A. B. Ald. Valla: quos cum Wesselingio non desero.
ταυτα ου δικαιευν) τα ου δικαιευν Arch. Vind.
οἱ εμποδων) οἱ abest Passion. Post ἑστηκε punctum Ald. Camer. I. II.
Post των στηθεων comma Ald. Camer. I. II. Citat Eustath. ad Homer. p. 513, 10.
αυτος) αυτυς Arch. Valla.
ὁτι ουκ) Medic. Passion. Askew. ceteri cum Ald. ὡς ουκ, aeque commode. Post Αργος punctum Ald. Camer. I. II.
λαμψαντος) Med. Passion. Ask. olim cum Ald. εκλαμψαντος; tum εκ των δε Passion. Ask. post πεποιησθαι comma Ald. Camer. I. II, punctum habent post γενεσθαι.
οικοτα) Arch. ex dialecti more: olim εικοτα.
και απεφυγε) Arch. Vind. Paris. B. Brit.

Ald. rectissime. Conf. lib. 2, 174 adposita, διεφυγε Med. Passion. Askew. Si vel in aliis etiam inveniretur illud codd. restituerem tamen απεφυγε· sequitur in hoc verbo usum Herodot. receptum: VI, 14. Miltiades similiter dicitur αποφυγως τους διωκοντας l. c. 174. Andocidi restituendum p. 16. 17 ει δε εγω αυτον απεφευξομαι pro αποφθεγξομαι. Antiphon. p. 115. 24 πολλας γραφας διωξας ουδεμιαν ειχεν (corrigendum est ειλεν) ετι δε — πλειους διωχθεις, ουδεπωποτ' αποφυγων — Demosth. p. 154. 183 γραφεις παρανομων απεφυγον. Aristoph. Vesp. 577. Thucyd. III. p. 212. 34 eam in rem ut plura congerantur necesse non est. *Valken.*

ad Cap. LXXXIII.

εχηρωθη) Paris. B. Vind. Valla, Sylburg. εχειρωθη reliqui. Suum recuperabit Herodotus εχηρωθη, firmatum in Diss. Herod. p. 86. Haeret eadem menda in Solonis senario apud Aristid. T. 3. p. 398 uno de quinque & viginti ab illo servatis ex poemate, quod condidit Solon εις ἑαυτον και την ἑαυτου πολιτειαν, quorum ista leguntur ibidem ultima — ει γαρ ηθελον, Α τοις εναντιοισιν ἡνδανεν τοτε, Αυθις δ' ἁ τοισιν ατεροις, δρασαι, δια Πολλων αν ανδρων ηδ' εχειρωθη πολις. *Canter.* Jam capta multis urbs fuisset a viris. Sed nec *a multis capta urbs* Graecis dicitur δια πολλων χειρωθηναι, neque is sensus illic congruit. Nisi σεισαχθειαν suam Solon introduxisset, civitas multis fuisset civibus viduata: hanc postulant, quae praecessere, sententiam. Pro δρασαι, δια, corrigerem δρασαι κακα, sed praeterea minime dubitanter: πολλων αν ανδρων ηδ'

εχηρωθη πολις: hoc alibi dicitur ερημωθη ἡ πολις ανδρων, velut in Aeneae Poliorcet. c. 14. *Wesseling.* Correxit e Vallae latinis praefectus edit. Genev. 1618, adprobavitque D'Orvillio ad Charit. p. 102. Reiskioque. Nihil ea profecto scriptura melius certiusque, tametsi Αργος χηρωθεν ανδρων apud Eustath. ad Perieg. v. 364, p. 176 eodem enim, quod Tan. Faber docuit, in luto. Suidas εχηρωθησαν ανδρων, εζηρηθησαν. Eunapius Exc. Hoesch. p. 13 παντας ανδρων εχηρωσαν, sed in Aedesii vit. p. 38 τας αλλας χηρωσας πολεις ανθρωπων, consimili vitio: χηρωσας dederat. Homer Il ε. 642 aemulatus, sicut & Virgil. Aen. VIII. 571 tam multis viduasset civibus urbem. Mitto nunc Strabonem, Poetae versum illustrantem L. 13. p. 891. *Valken.*

εσχον) εχον Arch Vind. Post αρχοντες τι comma, post διεποντες colon Ald. Cam. I. II.

επηβησαν) Vind. Valla: olim ex Ald. επιβησαν. Επηβησαν restituetur e codd. quod Vallam sequutus Anglus expresserat interpres: vid. *les Essays de Critique sur les Traduct. d'Herodote* p. 182. *Valken* Tangendum ες ὁ επηβησαν est, ex Vallae Latinis in Genev. edit. receptum prudenter, nec sine quadam audacia. Aeschyli VII. c. Theb. 671 ητ' εφηβησαντα πω h. e. ες ἥβην ελθοντα και νεανισκον γενομενον, consilio auctoritatem dat. Quae quidem cum in promtu forent, miror, stupentque Pavius, d'Orvillius, Reiskius, in contemtu durare cuncta potuisse. *Wesseling.* Post παιδες punctum Ald. Cam. I. II.

επειτα σφεας) επει τε σφεας αυτοι Arch. Vind. επειτα σφεας ἰτω Medic. Passion. Ask.

reli-

reliqui ἴτοι, abest comma post σφεας Ald. Camer. I. II. Quum ἐπεβήσαν οἱ — παῖδες pristinum vultum induerit, ἴτω stare non debuit. Malebat Pavius, ἔπειτα σφέας ἴτοι ἀνακτώμενοι, deinde servorum iterum facti domini, ὀπίσω ἐς ἑωϋτοὺς τὸ Ἄργεας ἐξέβαλον, postea Argis eiecerunt propter se ipsos. Qua in coniectura desidero multa, acquiescens in codd. consensu, & Gronoviana interpunctione. Addo Plutarch. Virtut. Muliebr. p. 245. E. ab hac Herodoti recensione abire, nec servis Argivas mulieres, sed vicinorum optimis, in civitatem receptis coniungere, Argivorum gloriae studiosum. *Wesseling.* Comma post ἀνακτώμενοι, nullum post Ἄργεος ponunt Ald. Camer. I. II.

ἐξέβαλον) ἐξέβαλον ἔξω. Θεώμενοι Arch. ἐξωθεόμενοι. Vind. post δῦλοι comma Ald. Camer. I. II, in quibus punctum post Τίρυνθα.

Φιγαλεῦς) Arch. & Passion. ex correctione Vallae: alii cum Ald. Φιγαεεύς. Incognitam hinc Arcadiae gentem finxit Ortelius. Φιγαλεύς, vera scriptio, a Galeo saltem restitui debuerat, cui venit in mentem instructo codd. lectione Φιλαγεύς. Arcadiae urbis incolae plerumque semper Φιγαλεῖς dicuntur Pausaniae: semel apud illum vulgatur Φυγαλεῖς, V. p. 385. ut apud Dionys. Halic. II. p. 224, 46 & alibi: nusquam dose Φιγαλίοις, VIII. p. 624, pro Φιγαλεῦσι ubi pro Φιλαοι forte scribendum Φιαλοι. Φιαλεῖς dicuntur Diodor. Sic. II. p. 33, ubi vid. *Wesseling.* Ναρυκιδρης ἐκ Φιγαλίας est ap. Athen. XI. p. 465. D. ubi Lepreotes citatur Harmodius ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ Φιγαλίαν νομίμων. Urbem poetae dixerunt

xerunt Φιγαλειαν· velut in oraculo: Αρκαδες Αζανες βαλανηφαγοι, οἱ Φιγαλειαν Νασσαισθ'· excitat Stephan. Byz. ex L. V. Messeniacorum Rhiani: Την μεν αναγεν ακοιτιν επι κρανααν Φιγαλειαν, Tharyx nempe sororem Aristomenis: ut Achillem Homerus, Aristomenem isthoc carmine sibi sumserat laudandum Rhianus. — Herodoteus autem Cleander, genere Phigalensis, Arcas fuisse dicitur ανηρ μαντις, nempe την επιστημην· ut ποιητην ανδρα dixit Aristophan. Θ. v. 156 & Amphilytum Herod. χρησμολογον ανδρα. Haud verisimilis videbitur nonneminis coniectura, suspicati Mantinensem fuisse Cleandrum, patrem vero & maiores Phigalenses, scripsisse adeo Herod. ανηρ Μαντινευς Κλεανδρος, γενος εων Φιγαλευς. Pausaniae p. 698 memoratus ανηρ Μαντινευς Κλεανδρος illo longe fuit recentior, tutor quippe Philopoemenis. *Valken.* Notus Φιγαλος Phigaliae Arcadiae conditor, notissimi Φιγαλεις, urbis cives, ex Pausan. VIII, 39 & Stephan. Byz. Φιαλεις etiam appellati Diodoro XV, 40. Et Φιγαλεων, quale in Arcadia gentile nusquam, in hac sede contra Th. Galei admonitionem pertinax haereret? *Wesseling.* Post Αρκαδας punctum Ald. Camer. I. II, idem in his post δεσποσυνοι.

δε πολεμος) δη πολεμος margo Steph. post ωνησιν punctum Ald. Camer. I. II.

οἱ Αργειοι) desideratur in Arch.

ad Cap. LXXXIV.

Post μανεντα comma Ald. Camer. I. II, quae post Κλεομενεα colon habent.

ακρητοποσιην) Citat Pollux VI, 25. Eustath.

ad

ad Odyff. p. 1398, 4 & Athen. X. p. 427. *Wesseling.* Post νομαδας, abest comma Ald. Camerar. I. II.

εσβαλλειν) εμβαλλειν Arch. Passion. Vindob. Brit. ora Stephan. quae creberrima commentatio.

μεμνησθαι) μεμνησθαι Askew. Passion. sed corrector μεμονεναι, Stephan. margo ex Aldo. Homero probatissimum verbum librariis latuit: hinc aestus & mutationes. Impetum desideriumque exprimere non est in obscuro. Hesychius, Etymologusque possunt mitti in consilium. *Wesseling.* Post ποιεεσθαι punctum Ald. Camer. I. II.

χρεων) χρεον Arch. Post εσβαλλειν punctum Ald. Camer. I. II, comma his post ορμεωμενους & punctum post αναβαινειν, colon post απαντων, comma post επι ταυτα.

μεζονως) μειζονως Arch. Passion. Vindob. punctum post vocem Ald. Camer. I. II.

ικνεομενους) Arch. Vindob. prius erat ex Ald. ικνεομενου, post αυτεων punctum Ald. Camer. I. II.

εκ τουτου δε) εκ τε τουτου Passion. Askew. Stephan. ora. εκ τουτου Arch. Vind.

εκ τε τουδε) εκ τε τουδε significaret atque ex isto tempore: εκ τουδε Sophocl. est in Electr. 516. Antig. 684. Margo Stephan. praebet εκ τε τουτου prout vulgatur, legisse videntur Chamaeleon & Eustath. ille apud Athen. X. p. 427. B. οθεν, οταν βουλωνται πιειν ακρατεστερον, Επισκυθισον λεγουσι. Eustath. in Odyff. A. p. 29, 33 εκ δε του ποιητου Σκυθικου κοινως το ακρατεστερον πιειν Επισκυθιζειν φασιν οι Λακωνες. *Valken.*

πιεειν, επισκυθισειν) πιειν Askew. πιειν Eustath. ad Homer. p. 446, 40 tum επισκυθησαι Arch. Athen. επισκυθισαι. Olim πινειν ex Ald. Excitans Herodoti verba Athenaeus legisse videtur επισκυθισαι, quod dudum monuit Heraldus ad Martial. IX. Ep. 37. Eustathii verba contulit ad Herodotea Jo. Meurs. Miscell. Lacon. III, 7. Sua quidem Lacones dialecto pro επισκυθισον dixerunt επισκυθιδδεν, ut Ομηριδδεν, Μωσιδδεν, Αττιδδεν, & similia. *Valken.* Ex Askew. atque Eustath. quibus Chamaeleon concinit apud Athen. verbis hinc citra dubium repetitis. *Wesseling.*

εκτισαι) Medic. Arch. Passion. Ask. Vind. Paris. B. in aliis & Ald. εκτισασθαι. εκτισαι legitimum c. 92 praestat. *Wesseling.*

ad Cap. LXXXV.

Post Λευτυχιδεω comma Ald. Cam. I. II.

των εν Αθηνησι) τῶν Αθηνησι Vind.

αυτη Σπαρτη) εν Σπαρτη Vind. Passion. Askew. Arch. nec male.

τι βυλεσθε ποιεειν, ανδρες) τι βυλευσθε ω ανδρες Arg. ποιησαι τον βασιλεα των Arch. ω ανδρες & ποιησειν Vind. βυλευεσθε Askew. cum Paris. B. apud *Larcher.* βυλευεσθαι Passion. post ποιεειν abest comma Ald. Camer. I. II. Vide, an βυλευεσθε, cui tot schedae patrocinantur, repelni necessum sit. Spartani regem Leutychiden Aeginetis dedendum indicant; dum cunctantur & deliberant, Theasides Aeginetis, τι βυλευεσθε, *quid consultatis facere* &c. Non obliviscor, βυλεσθαι & βυλευεσθαι passim scribarum confundi arbitratu, uti c. 66, neque infitior, idem

idem & hic potuisse designari: Conf. tamen VII, 10. 4. *Wesseling.*

αγειν;) αγων; Ald. Camer. I. II, quod non annotavit. *Wesseling.*

οικως) την οικως Arch. post υμιν abest comma Ald. Camer. I. II,

ταυτα πρηστητε) ταυτα ποιησητε Arch.

εσβαλωσι) εμβαλωσι ora Stephan. Askew. Passion. ενβαλωσι Arch. Vind.

επιοπωμενον) επισπομενον Paris. A. επισπομενοισι Paris. B. apud *Larcher.* Prius Reiskius iam coniecerat, probavitque iure optimo *Larcher.*

ad Cap. LXXXVI.

Comma post Αθηνας Ald. Camer. I. II.

παρακαταθηκην) παραθηκην Arch. Vindob. In Passion. παρακαταθηκην, sed κατα superne puncta habet, etiam post pauca. Scriptumne απαιτεε την παραθηκην fuerit, an παρακαταθηκην reliquerit, quaestionis est? Eusebii, Democriti, pluriumque aliorum apud Wasse ad Thucyd. II, 72 testimoniis παρακαταθηκη adfirmatur. Herodoto παραθηκην contribuunt Thom. Mag. & Phrynich. cuius haec: Παραθηκην Ιππιαν και ΙΩΝΑ τινας συγγραφεας φασιν ειρηκεναι, Nostrum JONIS scriptoris titulo signantis. Supra certe c. 73 παραθηκην παραστιθενται libri omnes. Hic boni codd. & in progressu constanter. Passion. cerae miniatulae eodem ducunt, tum Stobaeus. Παρακαταθηκην tamen bis deposuit L. V, 92. 7. Relinquo ergo. *Wesseling.* Post παραθεσθαι punctum Ald. Camer. I. II.

δικαιον) δικαιον Arch. Vind. Valla, non absurde post ταδε colon Ald. Camer. I. II.

Ω Αθηναιοι) Excerpsit Orationem Stobaeus Serm. 27. p. 195. Post οσια punctum Ald. Camer. I. II.

συνηνειχθη) συνηνεχθη Arch. Vindob. Stob. qui mox παραιθησις cum Passion.

Επικυδεος) Iidem omnes. Stobaeum, in prima editione recte citantem, Gesnerus incrustavit. Sic Medic. Askew. Valla, Plat. T. 2. p. 556. Pausan. II, 18. Prius cum Ald. Επικυδειδεος. Post παιδα punctum Ald. Camer. I II. Egregie Gronovius: testes adsunt instauranti locupletes, in quibus Pausanias hominem nimium extulit & cohonestavit, Γλαυκε τε Επικυδες, scribens, Σπαρτιατας βασιλευοντος επιορκα ομοσαντος. II, 18 nisi duo illa glossatori debeantur. Nihil hic de regia viri dignitate, neque alibi, quantum memini. *Wesseling.*

ακεσαν) Suidas attigit in v.

τη Λακεδαιμονι) παρα Λακεδαιμονας Stob.

συνενειχθηναι δε οι αν χρονω) συνεχθ. & οι χρονω sine praepositione, idem. Post ικνευμενα comma Ald. Camer. I. II, colon in his post Μιλησιος.

της σης δικαιοσυνης) absunt tria ista Arch. Vallae. Post ιδρυμενη comma Ald. Camer. I. II, in quibus post εδεξε μοι nullum comma.

θεσθαι παρα σε) Stob. Arch. Vind. tum επιξαμενω Arch. Vind. & mox σοας Vind. Arch. antea παρα σοι & σοα cum Aldo. Post παρα σοι & εξεπισαμενω commata Ald. Camer. I. II. Malui, usu praeeunte, θεσθαι παρα σε, prius, de quo Abresch. Diluc. Thucyd. p. 438. non stricte damnans, & παρα σοι σοας ex Ionismo, quo de lib. 2, 181. Eusebius tamen Philosophus eodem

eodem in *sacro*, uti Juvenali vocatur, *deposito*, αλλ' ωτε φυλαξαι και αποδȣναι ΣΩΑ τω παραθεμενω, επεαν απαιτεηται. apud Stob. Serm. 44. p. 310. *Wesseling.* Deterior est lectio, quam habet Stob. Gesneri p. 195, 39 θεσθαι παρα σε. Probari posset, quod ibidem sequitur, χρονȣ δε διελθοντος, si vox πολλȣ omitteretur in codd. Παρα σοι, ut in Isaei verbis ex oratione perdita apud Dionys. Hal. T. 2. p. 167, 49 ȣσης μοι παρακαταθηκης παρ Ευμαθει τȣτω. *Valkenar.* Post λαβων punctum Ald. Camer. I. II.

απαιτεη) απαιτεει Vindob. Passion. Post ξεινος comma Ald. Camer. I. II, quod idem habent post Γλαυκος δε.

παρακαταθηκην) παραθηκην Arch. Vindob. Passion. Stobaeus haec neglexit.

πολλȣ) abest in Stobaeo, non male.

ες την Σπαρτην) ες Σπαρτην Stob. Arch. Vind. Passion. & τȣ παραθεμενȣ tantum Stob.

Comma post ὁ δε, nullum post διαθετο Ald. Camer. I. II.

αντυποκρινομενος) ανταποκρινομενος Arch. post τοιαδε colon Ald. Camer. I. II.

Post τȣτεων comma Ald. Camer. I. II.

των ὑμεις) Arch. Vind. ex more Jonum, prius ex Ald. ὧν. post λεγετε punctum Ald. Camerar. I. II, in his post βȣλομαι τε nullum comma.

ποιευμενοι) ποιησαμενοι ora Stephan. Post απαλλασσοντο abest comma Ald. Camer. I. II.

απεστερημενοι) απεερειμενοι Arch. απηρημενοι Vind. Probabitur fortasse lectio Vind. quae in Arch. pravatior, & habet, quo allubescere queat. In vulgato constans est Eustath. cum

codd.

codd. haud paucis, convenitque solemnis formula in Porphyrio A. A L. IV, 10 ουτε παρακαταθηκην απεστερησα. *Wesseling.*

τοιοδε) Omittitur in Arch. Vind. Oraculi partem habet Eustath. ad Il. γ. p. 414 fin. Historiam enarrat Schol. ad Juvenal. Sat. 13, 202 ex Herod. Oraculum attigerunt etiam Clem. Alex. Strom. VI. p 749. Pausan. II. p. 149 emendatus a Palmerio Exercit. p. 372 & VIII. p. 612 versum hinc excitans ultimum, qui est in Hesiodi E. κ. H. v. 285. *Valken.* Post ενεστι punctum Ald. Camer. I. II.

ληισασθαι) Arch. Stob. Alii cum Ald. ληισσεσθαι sine caussa. Sequens versus est in Dionys. Chrys. Orat. 64. p. 640 & Schol. Juvenal. Sat. 13, 199 ubi VII Herodoti historia, erronee. *Wesseling.*

Post Ορκου comma Ald. Camer. I. II.

ανωνυμος) ανωνυμαλος ουδ' επι χειρας, Arch. tum ποδες & κραιπνως, quod postremum & Vind. cum Stob. Vitiosam exhibet lectionem Arch. qui recte scriptus legitur apud Stob. & Eustath. in Il. γ. p. 314. *Valkenar.*

ολεσῃ) ολεσει Arch. Vind. Passion.

ανδρος δ' ευορκου) Est Hesiodi Εργ. v. 285, in quo αυτοπισθεν Arch. Vind. Apostolius Cent. III, 29. Stob. in fine αρειων apud Pausan VIII, 7.

Post Γλαυκος comma Ald. Camer. I. II

εσχεν) Med. Passion. Askew Stob. σχεω antea ex Ald.

δυναται) δυνασθαι margo Stephan. Arch. Vind. Clem. Alex. VI. Strom. p. 749 γενεσθαι ex interpretamento, ad priores ducente, quos non adspernor. *Wesseling.* Oraculo subiectum di-

dictum Delphicum, το πειρηθηναι τε θεε και το ποιησαι ισον δυνασθαι. sic quoque scriptum in suo cod. legit Valla, ut ex aliis obtulit Diss. Herod. p. 115. *Valkenar.* Post τε ante δε ἑινεκα comma Ald. Camer. I. II.

ὁ λογος) λογος ὁδε, ὡ Ald. Arch. Passion. Askew. Stob. qui ὡ negligit: ordo non malus. Post λογος & Αθηναιοι nulla commata Ald. Camer. I. II.

ετε τι) ὑκετι Stob.

ετ᾽ ἐστι) Stob. cum Arch. Vindob. Brit. recte. ἐστι prius ex Ald. post Γλαυκε punctum Ald. Camer. I. II.

προρριζος) προρριζως Arch. Vind. redono; Superius I, 32 προρριζος ανετρεψε· & III, 40 κακως ετελευτησε προρριζος· Sophocl. Electr. 765 το παν δη δεσποτεισι τοις παλαι προρριζον — εφθαρται γενος. Alia eiusdem, Euripidis & Abydeni, missa facio. *Wesseling.*

παρακαταθηκης) παραθηκης Arch. Vindob. Stob. Passion. Post απαιτεοντων comma Ald. Camer. I. II.

ὡς οἱ ὑδε) ὡς ὑδε Arch. tum ηκεν Ask.

ad Cap. LXXXVII.

Post Αιγινηται abest comma Ald. Cam. I. II, quod insertum post των ante ες Αθηναιους, omissum post ὑβριων, positum post παρεσκευαζοντο, omissum autem post sequens και.

πεντετηρις) πεντηρις Arch. Vindob. Primum διηρης, sed & alia hic in suo cod. legisse Valla videtur, quae fortasse sunt ex Herodoteis latina facta, haec scilicet: *Erat enim Atheniensium in Sunio biremis* quaedam, quam Delum iam inde

a

a Theseo quotannis mittebant. *Valkn.* Post Αθηναιων punctum Ald. Camer. I. II, in his comma post ανδρας.

ad Cap. LXXXVIII.

ανεβαλλοντο) ανεβαλοντο Arch. Vindob. & μηχανασθαι. Post Αιγινηται punctum Ald. Camer. I. II.

και, ην γαρ) Passion. Askew. Vindob. Arch. Brit. Ald. Copula Medic. deerat.

Κνοιθε) Κνεθε Arch. Valla, Κνοιθε ex correct. Passion. post καλεομενος comma Ald. Camer. I. II, quod idem post δοκιμος.

μεν τοισι) Medic. Passion. Askew. Paris. B. ceteri cum Ald. prius ignorant. Post Αιγινηται comma Ald. Camer. I. II. Porro προτερε εωυτε Arch. προτερην εωυτε Askew. & Passion. qui & εξελασιν· τοισιν Αιγινηται πρωτερην εωυτε εποιησαντο εξελασιν Paris. B. Larcher. qui veram hanc censuit lectionem. In Medic. Brit. προτερην εωυτον· olim ex Aldo προτερον εωυτον εξελασι. Turbae amanuensium de corruptis testantur verbis. Si Valla dedisset, *hic suam ipsius priorem abitionem*, sive *abiectionem Aeginetis imputans*, diceres conspirare cum Passion. verum eius non sunt, addita a correctore *Phoenice*, incertum quo ex codice. Quod recepi μεμφομενος — προτερην εωυτε εξελασιν omnes motus sedat, indignationem Nicodromi exponens, ob prius iniunctum sibi exilium. Tale lib. 5, 76 ότε επι Πεισιστρατιδεων εξελασιν ορμηθεντες — απικοντο. Non nescio, Gronovio aliud placuisse: sed suum cuique pulcrum. *Wesseling.*

αναρτημενος) ανηρτημενες Vind. Arch.

εν τη τε) Askew. bene, & ες την deinde, alii cum Ald. εν ἡ τε & ες ἡν. Post κατα τα comma Ald. Camer. I. II.

ὁ Νικοδρομος Αθηναιοισι) Αθηναιοισι ὁ Νικοδρομος Passion. Askew.

ad Cap. LXXXIX.

Post Αθηναιοι δε comma Ald. Camer. I. II.

τησι) τοισι Arch. post συμβαλεειν punctum Ald. Camer. I. II.

χρησαι) Arch. Vind. Passion. Valla, Paris. A. B. *Larcher.* χρησθαι antea Supra III, 58. *εδεοντο των Σιφνιων δεκα ταλαντα σφι χρησαι· rogarunt Siphnios, ut sibi talenta decem darent mutua:* & ου φασκοντων δε χρησειν των Σιφνιων. *Wesseling.* Post πρηγματα punctum Ald. Camer. I. II, colon post νεας, punctum post αποδομενοι.

δωτινην γαρ εν τω νομω) δωτινην γαρ τω Arch. Vind. alii cum Ald. δωρεην γαρ εν τω. Iustum δωτινην — δουναι neque latuit Th. Galeum. Superius C. 62 ὑπεδεκετο δωτινην δωσειν των ἑωϋτου παντων, Homeri praescripto Od. I, 267 ηε και αλλοις δωης δωτινην· ubi Schol. δωρεαν, quod eius hic sedem invaserat violenter. De praepositione non rixabor, cuius alioqui absentia nocet nihil. *Wesseling.*

νεας τας ἁπασας) Arch. Vindob. Passion. Askew. alii τας πασας νεας cum Aldo. Liberalitate schedarum cultior nunc ordo, qualis & L. VII, 9. *Wesseling.*

ὑστεριεσαν) Medic. Passion. reliqui omnes cum Ald. ὑστερησαν. ὑστεριεσαν locum retinere poterit, fortasse tamen progenitum ex priore ὑστερησαν, cui tot vindices adsunt. Frequens utri-

usque permutatio, etiam in Thucyd. Lib. 8. c. 44. *Wesseling.*

ad Cap. XC.

Abest comma post Νικοδρομος δε Ald. Camer. I. II.

παρεγενοντο) παρεγινοντο Arch. Passion.

εκ των) Medic. Passion. Askew. ab aliis Aldoque εκ abest, nullo sententiae damno. In Arch. Vind. συν δε και οἱ αλλοι & ἑσποντο, cui sua venustas. Post ὁρμεωμενοι comma Ald. Camer. I. II, in quibus punctum post Αιγινηταις, comma post σφι, sed nullum post Νικοδρομω.

ad Cap. XCI.

επειτα) επει τε Askew. Post εγενετο colon, post το comma Ald. Camer. I. II.

την θεον) τον θεον Arch. Vind.

γαρ δη τε) Medic. Vind. Passion. Askew. δη omittunt reliqui Aldo praeeunte.

ὡς απολεοντες) Non agnoscunt ὡς Vindob. Arch. In praegressis εξηγον απολεοντες, sequunturque duo codd. ὡς contemtum habentes. Sed enim voculae saepe, ubi sine detrimento reticeretur, sua vis suusque lepor est. Superius c. 28 διαβαινει — ὡς αμησων τον σιτον. Plato Menex. p. 240. D. ηγγελλετο βασιλευς διανοεισθαι ὡς επιχειρησων παλιν επι τες Ἑλληνας. Pausan. Boeot. XIII. p. 737 Λακεδαιμονιοι — τες τεθνεωτας διενοεντο ὡς θαψοντες. Plura hoc de genere transmisit Abresch. quibus locus alibi opportunior. *Wesseling.*

επιλαμβανομενος) Medic. Askew. Passion. ceteri cum Ald. επιλαβομενος, & Eustath. Od.

α.

α. p. 1429, 2 επιλαμβανομενος tantopere a Gronovio laudatum, priſtino, Euſtathii citatione etiam munito, haud utique ſignificantius eſt. Sed perſeveret in nupera poſſeſſione. *Weſſel.*

των επισπαςηρων) Si Herodotea ſunt, quae Suidas exhibet in v., noſtris in exemplaribus voces aliquot videri deberent omiſſae; apud Suidam in voce Επισπαςηρων iſta leguntur absque ſcriptoris nomine: ευρων προσκειμενας τας θυρας, και λαβομενος των επισπαςηρων απριξ ειχετο. Herodotea videbantur H. Stephano in Theſ. L. Gr. III. p. 920. Neque negari poteſt huic illa loco ſatis eſſe accommoda; ſi ευρων δε poneretur cum ſummo Hemſterh. ad Polluc. X, 23, cui nunc illa forſan incerti potius videbuntur imitatoris, ex hoc loco expreſſa. *Valkenar.*

ειχετο) απριξ ειχετο olim in Polluc. X, 22. Optime Hemſterhuſius ex Polluce & Herodoti verbis illud adſcititium απριξ exterminavit: Suidae enim λαβομενος των επισπαςηρων απριξ ειχετο, nihil ad Herodotum, etſi eius ex imitatione propagatum. *Weſſeling.* Porti errorem in Suida iam correxerat ante Kuſter. *Valken* *Larcherius* tamen, auctore *Toupio* Emend. in Suid. P. III. p. 87. ed. Brit. Vol. I. p. 383. ed. Lipſ. απριξ Herodoteum cenſuit, cui non accedimus.

χειρες δε) Arch. Vind. Paſſion. Ask. Olim αἱ χειρες, nimie. Poſt κειναι comma Ald. Camer. I. II.

τοισι επισπαςηρσι) τοισιν επισπαρτησι Arch. επισπαςροισι Paſſion. de quo Euſtath. Colon poſt vocem ponit Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XCII.

σφεας αυτυς) Medic. Passion. Askew. αυτυς negligunt vulgo cuncti. Post ἡκυσι comma Ald. Camer. I. II, in queis punctum post ἑβδομηκοντα.

επεκαλεοντο) επεκαλεον Vind. post αυτυς comma Ald. Camer. I. II.

τυς και) τυς desit Arch. ὡς Passion. post προτερον abest comma Ald. Camer. I. II, quod nec ponunt post βοηθευσι, inserentes post μεμφομενοι eaedem

Αιγιναιαι) αἱ Αιγιναιαι Arch. Vind. & λαφθεισαι ex correctione Passion.

Σικυωνιων νεων ανδρες) Idem Vind. Askew. Medic. Valla: νεων omittitur ab Aldo & aliis, poteratque ex nexu intelligi.

ἑκατερυς) δε τυς ἑτερυς Arch. Post ὡμολογησαν abest comma Ald. Camer. I. II habent. Comma post Αιγινηται δε, punctum post αυθαδεστεροι.

δια δη ων) Medic. Passion. Askew. ceteri δια δη ταυτα cum Aldo. Post εβοηθεε colon Ald. Camer. I. II.

εθελονται) θελονται Arch. Vind. post χιλιυς punctum Ald. Camer. I. II.

στρατηγος ανηρ) Medic. Passion. Askew. abest ανηρ ab Ald. & ceteris, & ῳ υνομα· Specimen abundantiae est Herodoteae, quale c. 83 ηλθε ανηρ μαντις Κλεανδρος. Dedi alias plura. Wesseling.

πενταεθλον) πενταθλον Arch. Vind. & Eustath. Il. α. p. 110. 11.

τοιυτω κτεινει) Arch. Vind. Medic. Passion. Ask.

Ask. Brit. duo quoque priores τοιωδε. Olim ex Ald. αποκτεινει.

Δεκελεος) Arch. Vind. Ald. comma post vocem Ald. Camer. I. II. Δεκελεως ante. Valla Sophanem τε Δεκελεος verterat *de caelis*, corruptissime in principe editione, *filii* nomen deinde accessit. Error cognitissimus ex L. IX, 74. *Wesseling.*

ad Cap. XCIII.

αυτοισι ανδρασι) τοισι ανδρασι Askew. Passion. punctum post ειλον Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XCIV.

Post εποιεε punctum Ald. Camer. I. II, comma post προσκατημενων, idem post Ελλαδος, sed nulla post Δαρειος & προφασιος.

απεφαινε) απεφαινεν Arch. Post Ερετριαν comma Ald. Camer. I, II, quod non ponunt post Δατιν τε.

Μηδον): Μηδων Arch.

Αρταφερνεα τον Αρταφερνεος) Αρταφρενεα τον Αρταφρενεος Passion. Askew. Vind. conf. lib. 5, 25. Tentavit ducis nomen Palmerius Exercit. p. 28, ob Arundelianum marmor, Αριευτεα ex Seldeni scriptione ostentans. Ibi vero fractum & exesum illuderat, ductusque literarum agnitu difficiles: unde sollertissimus H. Prideaux ad illud Chron. Marm. p. 217. Αρταφερνεα fuisse, merito conjicit. Nostro saepe, Pausaniae I, 32. Corn. Nep. in Miltiad. c. 4 atque omnibus potiori Aeschyl. Pers. 21. Artaphernes audit. *Wesseling.*

Post ἐντειλάμενος δὲ comma Ald. Camer. I. II, idem post Ἀθήνας.

αγειν) αγαγειν Vind. Arch.

ad Cap. XCV.

Αλήϊον) Αλωΐιον Arch. Αλήιον Passion. ex correct.

πεζον στρατον) πεζον στρατον πολλον τε και ευ Passion. Vind. και habet Medic. Askew. prius ex Ald. πεζον στρατον πολλον ευ erat.

Post στρατοπεδευομενοισι comma Ald. Camer. I. II. στρατευομενοισι ora Stephan. Eustath. ad Il. Z, p. 636. 54 receptum habuit. Post στρατος comma Ald. Camer. I. II.

αἱ ἱππαγωγοι) Articulus negligitur ab Arch. Vind. post τας comma Ald. Camer. I. II.

Δαρειος) non legit Arch. post ἑτοιμαζειν punctum Ald. Camer. I. II.

εσβαλομενοι) εσβαλλομενοι Ald. Cam. I. II.

ες τας νεας) tres has voces non norunt Arch. Vind. Valla: in Passion. punctis superne insignes sunt, tanquam delendae. Parum absum ab abolendis, auctoribus utens codd. Sunt sane ad sententiam nulli usui. Maneant tamen scholii instar. *Wesseling*.

ἑξακοσιησι) Medic. Passion. Askew. bene. Olim ἑξακοσιοσι.

εχον) ειχον Vindob. Arch. Passion. post Ἑλλησποντε comma Ald. Camerar. I. II, idem post Ικαριον.

εμοι δοκεει) δοκεειν Vindob. Arch. Passion. cum marg. Steph. Damnabile δοκεει minime, positum in lib I, 152, elegans quoque δοκεειν, Gronovii sollertia lib. 4, 168 instauratum, atque

que alibi. Optionis itaque facultas, cf. Abresch. Diluc. Thucyd. p. 5 & de clade Persarum ad montem Athon. c. 44. *Wesseling.*

μαλιςα) desit Arch. Vind.

ταυτη) Iidem & Medic. Askew. Passion. ταυτην prius, post προσεπταισαν punctum Ald. Camerar. I. II, quae non habent comma post ηναγκαζε, ponentes id post προτερον.

ad Cap. XCVI.

πρωτην επειχον) πρωτον Arch. Vind. Sequens επειχον apud Eustath. ad Odyss. p. 1856. 16.

προτερον οἱ Ναξιοι) προτερων Arch. Vindob. Valla, post προτερον comma, sed nullum post Ναξιοι Ald. Camer. I. II, prius comma & in Paris. A. Larcherius invenit, probatque. Consequentia tangit Plut. Malign. p. 869. B. προτερον non repudio, quantumvis των προτερων in absurdis haud sit. Miscentur talia & variantur, veluti in Diodori XVII, 69 & Max. Tyr. diss. IV c. 4, ubi Davisius, *Wesseling.* Post φευγοντες colon Ald. Camer. I. II, comma post τους ante κατελαβον in iisdem, idemque post τα ἱρα.

ad Cap. XCVII.

Abest comma post οἱ Δηλιοι Ald. Cam. I. II, προπλωσας) προσπλωσας Arch. Passion.

νησον) Medic. Passion. Askew. alii cum Ald. Δηλον.

Ρηναιη) Ρηνεη Arch. Vindob. Valla. Verius fortasse & Ιωνικωτερον ex codd. τη Ρηνεη. Thucydidi quidem certe, Dionysio Halic. pluribusque aliis, Holstenio ad Ethnicogr. Ρηνη advocatis, Ρηνεια. Pausaniae itidem IV, 34 & Diodo-

ro XII, 58. In Harpocrat. ex Orat. Deliaca Hyperidis Ρηναιας, in excerptis vero orationis apud Sopatrum & Hermogenem p. 184. Ρηνεια saepius. Vid. Casaub. Animadv. Athen. X, 6 & D'Orvillii Exercit. de Inscript. Deliaca. Miscell. Vol. VII. p. 109. *Wesseling.* Post ταιδε colon Ald. Camer. I. II.

ετι τοσαυτα φρονεω) Medic. Askew. ora Stephan. Passion. ad cuius marg. επι τοσουτο γε φρονεω, quomodo Ald. & ceteri. ετιγε τοσαυτα Paris. B *Larcherii*, qui probavit. Post αυτης punctum Ald. Camer. I. II.

τριηκοσια) Citat Tzetzes Chil. I, 864, & ad Lycophr. v. 1430. Post καταγησας comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XCVIII.

Post και Ιωνας comma Ald. Camer. I. II, idem in his post τουτον, nullum vero εκαηθη.

ὡς ελεγον οἱ Δηλιοι) Medic. Passion. Askew. Vind. Arch. Paris. B sed cum articulo, quem tres priores non habent. Vulgo cum Ald. ὡς λεγουσι Δηλιοι.

μεχρι εμευ σεισθεισα) Medic. Askew. Valla. μεχρι εμεο μη δε ποτε σεισθεισα Passion. Priora Paris. A. B. Vind. Ald. Arch. & ου σεισθεισα. Eodem Eustath. addito το πριν ουσα ακινητος, incertum, utrum cum Medic. & Askew. in negativa delenda conspiraverit. Enimvero quid pro eius praesentia ex codd. numero disputari queat, prospicio: nec revoco tamen, motus cel. viri sollerti disquisitione. *Wesseling.*

Post Δαρειυ abest comma Ald. Cam. I. II.

Αρτοξερξεω) Αρταξερξεω Arch. Valla. Αρταξερ-

ταξερξεω auctoritatem a Thucydide, Diodoro, Corn. Nepote, Stephan. Byz. in Αρταια aliisque aufert. Enimvero Herodotus vulgatum probavit lib. 7, 106 & 151, & una cum eo Ctesias & Plutarch. Sunt in Persicis nominibus plurima, quorum initium Αρτα, sunt quoque Artobazanes, Artochines &c. *Wesseling.* Post Ελλαδι comma Ald. Camer. I. II.

πολεμεοντων) πολεμιζοντων Arch. πολεμεοντων Vind. quod verius: olim ex Ald. πολεμευντων. Punctum post vocem Ald. Camer. I. II, in queis punctum post ακινητον, & post ὡδε.

καί εν χρησμῳ) haec usque ad δυναται δε absunt Medic. Askew. versum habet Eustath. ad Perieg. v. 525, hinc acceptum non docens. — Quid de hac pericope pronunciandum sit, ego quidem non satago, sed de aliis haereo, quam tantae vetustatis tempora videntur ita hoc loco firmavisse, ut convelli, immo nec quati posse videatur. Interim tamen incipe, lector, abhinc attendere. Certe enim quomodo Herodotus dicat, aut potuerit dicere γεγραμμενον εν χρησμῳ vix capio, neque uspiam simili modo eum loquutum memini. Nisi fallor, habes initium validum, unde iure pateat, hanc molitionem in ea verba exerceri. Γεγραμμενον de oraculis usurpat nusquam, nec potuit usurpare. Immo prorsus illa, quae citavi, exstirpanda puto, cum non videantur Herodoti, sed studentis hominis, qui doctrinam suam ostentare voluit intempestive, quum coercere nequiret, & ideo glossam ακινητον, qua Herodotus alludebat ad hoc ipsum oraculum, explicare volens, margini adscripsit, quum id forte nuper lectum

 me-

memoriae inhaereret. Hoc sane probare videtur vox γεγραμμενον. Hanc opinionem & iniecit & confirmat, quod in antiquissimo isto Mediceo cod. a contextu quidem tota abest, sed nuperrima manu ad oram apposita est. Quod per negligentiam librarii scribae accidisse non est probabile, cum hic non occurrant pericopae in similem vocem desinentes, ut saepe inde caussa omittendi exstitit, inque Arriano & aliis ostendimus. Itaque patet non magis Herodoto fuisse caussam adscribendi oraculi, quam fuit Thucydidi, cuius haec verba sunt in libro 2 non procul ab principio: ετι δε Δηλος εκινηθη ολιγω προ τουτων, προτερον ουπω σεισθεισα, αφ᾽ ου Ελληνες μεμνηνται. — Haec *Gronovius*. Cuius iudicium non temnit *Wesselingius*, aliunde haec inculcata opinati, nec diffideret ab eius indicio *Valkenarius*, si aliis etiam in codd. omitterentur oraculi versus, quaeque versum antecedunt proxima: sed quod addit Gronovius, non magis Herodoto fuisse caussam adscribendi oraculi, quam fuit Thucydidi, id vero miraturus scio, inquit, qui utrumque bene noverit. Oracula, portenta, somnia, & similia credulorum ludibria, Thucydides historiae gravitate censuit indigna; Herodotus ista talia non libenter tantum commemorat, sed ita, ut vix notam effugere possit hominis superstitiosi. Quantum hac etiam in parte distent isti duo vel hic locus esse queat documento: terrae motus Herodoto prodigium esse videbatur, quo mala ventura Deus portenderet, secundum Thucyd. talis persuasio vulgi animos occupaverat, ελεγετο και εδοκει επι τοις μελλουσι γενησεσθαι σημηναι. Sed legat quis Hero-

Herod. VII, 57. VIII, 37. 65. 77. IX, 64. 99. tum Thucyd. II, 17. VII, 70 79, & in his ingeniorum animadvertet differentiam. Semel tamen Thucyd. II, 54 praedictionem memorat Athenis celebratam: *Ἥξει Δωριακος πολεμος, και λοιμος ἅμ' αυτω·* & evaluisse tandem scribit, ut *λοιμος* non *λιμος* antiqua vocis scriptura crederetur: *ην δε γε, οιμαι,* inquit, *ποτε αλλος πολεμος καταλαβη Δωρικος τουδε ὑστερον, και ξυμβη γενεσθαι λιμον, κατα το εικος ὡτως ασονται*: hinc etiam constare poterit, quid de talibus senserit Thucyd. & quantum huius cauta perspicacitas Herodoti praestet superstitiosae credulitati. *Valkenar.*

δυναται δε κατα —) Immo, si quod suspicor, palam edere licet, haec verba, sive explicationes titulorum regiorum, Grammatici quidpiam olent, non Historici. Herodotus sane non ita adsolet. Sed enim maneant in possessione, quam codd. conspiratio illis asserit. *Wesseling.* Nobis glossatoris, non Herodoti haec videntur.

Αρτοξερξης) *Αρταξερξης* Arch. in quo *Ἑρξιης.* Advertit hoc animum meum, eique facile primas tribuo ob haec veteris poetae apud Hephaest. Enchirid p. 19. *Ἑρξιη, πη δητ' ανολβος ικθεοιζεται στρατος.* Quae quidem Simonidis si sint, Jac. Uptoni ea coniectura, pondus addent explicationi, tangentque Darii hanc in Graecos expeditionem: sententia namque, Darioi sane infelices comparantur copiae. Haec vir doctus ad Dionys. de Struct. Orat. Sect. 3. p. 23. *Wesseling.*

εν Κοιλη τα καλȣμενα Κιμωνεια μνηματα· huic vitae subiectus scriptor incertus, a praecedentium auctore diversissimus, (cuius incipiunt observata p. 7. 46 ab ισεον) p. 9. 23 εςι δε αυτȣ ταφος πλησιον των πυλων εν χωριω της Αττικης ο Κοιλη καλειται· conf. tertius vitae Thucyd. scriptor p. 12. 12. *Valken.*

Post δ'αυτȣ comma Ald. Camer. I. II.

τεθαφαται) τεταφαται Arch. Post αυται comma Ald. Camer. I. II, punctum in his post ανελομεναι.

ȣδαμαι) ȣδαιμαι Arch.

τω Κιμωνι) Abest Vind. Arch. Post Στησαγορης comma Ald. Camer. I. II.

πατρω) πατρω οι Arch. Vocabulum explicat Eustath. p. 316. 8 ad Homer. & Thom. Mag. in Τιθην. Post νεωτερος comma Ald. Camer. I. II.

εν Αθηνησι) Medic. Askew. Passion. εν deerat Ald. & ceteris, nec requirebatur.

τȣνομα) ȣνομα tantum Vind. Askew.

ad Cap. CIV.

και εκπεφευγως) Vind. Medic. Askew. Passion. & Suidas, qui haec exscripsit in Μιλτιαδης. Copulam vulgo omittebant cum Ald. Post Αθηναιων punctum Ald. Cam. I. II, quibus abest comma post μεν γαρ & post αμα δε.

και υπο) Arch. Vind. tum, negligentes αυτον, αγαγοντες cum Brit. Medic. Passion. Paris. B, in Suida αναγαγοντες, olim ex Aldo επαγαγοντες. Addita ex codd. copula sermonem, nonnihil antea hiulcum, instruxi. Quod proxime autem τȣνθευτεν μιν οι εχθροι — in μιν docti

docti viri suspicione conversum memini, quoniam αυτον αγαγοντες consequitur. Eiicerem ego posterius potius fide eorumdem librorum, si quae rei necessitas, qualis in Herodotea redundantia & aliorum nulla. Conf. Diodoro adposita L. I, 97. IV, 39. *Wesseling.*

ad Cap. CV.

Abest comma post πρωτα μεν Ald. Camerar. I. II.

Φειδιππιδην) Φιλιππιδην Arch. Vind. Valla, semper: excerpsit Schol. Hermogen. p. 407 colon post nomen ponunt Ald. Cam. I. II.

ἡμεροδρομον) ἡμεροδρομην ora Stephan. Passion. Vind. comma post τε Ald. Camer. I. II, idemque post τω.

τω δη &c.) Hiatus hic in Arch. Vind. usque ad cap. 106 περιπεσεσθαι post Τεγεης comma Ald. Cam. I. II, quod abest post ποιευνται.

ευνȣ) ευνοȣ scribendum recte censuit *Larcher*, vid. lib. 7, 173. Gregor. Corinth. de dial. p. 228.

γενομενȣ σφισι) sine interposito ηδη Passion. γινομενȣ ηδη σφισι Ald. & edd. Schol. Hermogen. πολλαχῃ cum Askew. Passion. secuti 1, 42. Porro τα δ' ετι uterque, ceteri cum Ald. τα δε τι. Odiosa vocis ηδη repetitio nunc cessabit. Hermogenis Schol. in praegressis eam neglexit, ευνȣ οντος αυτοις repraesentans. Potior Passion. voluntas, in quam Reiskii inclinavit opinatio, mox, sicuti in duobus Mss. τα δ' ετι legentis, proba utique sententia. Schol. ille τα δε, και εσομενȣ tantum. *Wesseling.*

ad Cap. CVI.

δευτεραιος) Citat Plut. Malign. p. 862 A. non sine loligine. Post βαρβαρων punctum Ald. Cam. I. II.

Ερετριαι τε) νυν Ερετριαι τε Arch. Passion. Post ασθενεςερη punctum, post ὁ μεν comma Ald. Cam. I. II.

απηγγελε) απαγγελε Arch. Passion. Vind. sine augmento. Post τοισι δε comma Ald. Camer. I. II.

ἑαδε) Habet Suidas in Ἑαδοτα. ἑαδε Ald. Camer. I. II, in queis post Αθηναιοισι punctum.

ἱςαμενε τε μηνος εινατη) ἱςαμενε Vindob. & Plut. p. 861. F. ubi prius εινατη ob sequens interiit; olim erat ἱςαμενη cum Ald. vitiose. Sermonis indolem ἱςαμενε postulare, Gronovius agnovit. Bene Vind. & Plut. in cuius Glor. Athen. p. 349. E. ἑκτη μεν ἱςαμενη Βοηδρομιωνος simili peccato. Superius c. 57 και ἑβδομας ἱςαμενε τε μηνος· Plat. Symp. VIII. p. 717. B. τη ἑκτη τε Θαργηλιωνος ἱςαμενε. In talibus enimvero pauca abunde sunt. *Wessling.* Post εινατη punctum Ald. Camer. I. II.

εφασαν) desideratur in Arch. Vind. Post κυκλε punctum Ald. Cam. I. II, colon ponunt post εμενον.

ad Cap. CVII.

εν τω ὑπνω) absunt tria haec ex Medic. Passion. Askew. post τοιηνδε punctum Ald. Camer. I. II. Quibus supervacuae hae voces arbitrium illis relinquo. Adduntur infra c. 118 & 131 etiam III, 30 & 65, absunt VII, 12. *Wessling.* Post σύνευνηθηναι punctum Ald. Cam. I. II.

συν-

συνεβάλετο) Arch. Passion. Vind. & post nonnulla, cuius in talibus creberrimus usus, quare *Wesseling.* reposuit, antea ex Ald. συνεβαλλετο. Post Αθηνας colon Ald. Cam. I. II, in his punctum post γηραιος.

Αιγιλειαν) Αιγλειην Askew. Αιγλιην ora Stephan. punctum post vocem in Ald. Cam. I. II, comma habent post νεαν.

την γην) praetereunt την Vindob. Passion. post βαρβαρες comma Ald. Camer. I. II, idemque post διεποντι, postque μεζονας.

δε οἱ) Askew. Fragm. Paris. Passion. quod exsulans rediit, modo μεζον Arch. Vind. Pass. Eustath. ad Homer. p. 1831 39 οἱ aberat Ald. &c. Concinne MSS. quorum iudicio μεζον praestabilius. *Wesseling.* Post εοντι comma Ald. Camer. I. II.

ψαμμον) γην Arch. Vind. Post εξευρειν punctum Ald. Cam. I. II.

ὁ οδων) Arch. Vind. Passion. Askew. Stephan. ora, prius οδες cum Aldo. Mox iterum. Vere deinceps ὁ οδων· Eustath. Ιακον δε φασιν ὁ οδων Il. λ. p. 854. 14 testisque moris Jonici locupletissimus Hippocrates. *Wesseling.*

παρεστεωτας) παριςαντας Arch. Vind. παρεςωτας Passion. Askew. Brit. Stephan. margo, colon post vocem Ald. Cam. I. II.

ὁκοσον) ὁσον Arch. Vind.

ad Cap. CVIII.

ταυτη) Med. Pass. Ask. ταυτας Arch. Vindob. ταυτην olim ex Ald.

συνεβάλετο) Arch. Vind. Pass. Ask. Olim συνεβαλλετο ex Ald.

Post οἱ Πλαταιεες colon Ald. Cam. I II.

ανειρεατο) Arch. Passion. Vind. praeclare: olim ανειρεοντο. Scribendum arbitror αναιρεατο, vel αναραιρεατο, positum Herodoteo more pro ανηρηντο susceperant, ut vertit Valla, qui, nisi sic legerit, sensit tempus idem requiri, quale praecesserat εδεδωκεσαν. *Valken.*

πιεζευμενοι) Medic. Arch. Passion. Askew. antea ex Ald. πιεζομενοι, post Αναξανδριδεω comma Ald. Cam. I. II.

αὑτες) αὐτες Ald. Cam. I. II, in his post τάδε colon, commaque post ἡμεις μεν.

εκαςερω) Arch. recte. ἑκαςερω prius ex Ald. quod alienum erat, corrigendumque ex Foesii Oec. Hippocr. p. 184 doctrina. Herodoti sunt lib. 3, 101 ὗτοι μεν των Ινδων ἑκαςερω των Περσεων οικεεσι. Hesychius ἑκαςερω, πορρωτερω. Saepe Apollon. Rhod. IV, 90. &c. *Wesseling.* Post οικεομεν colon Ald. Camer. I. II, in his comma post εξανδραποδισθεντες.

συμβελευομεν) Descripsit Plut. Malign. p. 861. D. livore non abstinens.

αὑτες) αὐτες Ald. Cam. I. II, in his punctum post ε κακοισι.

κατα εὔνοιην) κατα την ευνοιην Askew. Post μεν νυν comma Ald. Camer. I. II, idem in his post οἱ δε.

ηπιςησαν) Qui hic scribendum credidit εκ ηπειςησαν, non recordabatur, quod saepe legerat apud Sophoclem απιςησαι positum pro απειθησαι. Saepius id ipsum legeremus apud veteres, si per correctores licuisset: qui vulgo απειθης, illis etiam απιςος dicebatur: απιςειν idem erat ac απειθειν, vel ειναι απειθη. Zonaras in

in Lex. MS. Απιςος λεγεται και ο μη πειθομενος, ως φησι Πλατων· και Ξενοφων Κυρε παιδ. δ' (p. 4. 14. p. 26. 11.) Ευπιςοτατες, [τες] ευπειθεςατες η μαλιςα πειθομενες· luculentus testis est Harpocrat. Απιςειν, αντι τε απειθειν, dixisse scribens Antiphontem & Isocratem; Απιςιαν, την απειθειαν, Demosthenem (p. 70, 43. p. 71, 53) aliosque plures. Antiphontis Oratio citata periit: in Isocratis vulgatur ad Philippum Epist. p. 409. A. ει μεν επεισθης — ει δ' ηπειθησας· reponendum ηπιςησας ex Harpocr. conf. Hesych. in ηπιςησαν. *Valkenar.*

αυτες) αυτας Ald. Cam. I. II.

εςρατευοντο) εςρατευον Arch.

συναπτειν μαχην) Med. Askew. Pass. Vind. Arch. alii cum Aldo δε σφεων συναψειν.

εριταν) εριταν Ald. Camer. I. II, quae post τοιοδε comma habent, idemque post Βοιωτων, & post γνοντες.

γνοντες απαλλασσοντο) αναγνοντες Arch. Vindob. In iudicio finium regundorum Boeoti non acquieverunt, inde αναγνοντες απαλλασσοντο suadentes discesserunt Corinthii ex fide librorum quorundam, pro Scriptoris dialecto haud insuave, uti H. Stephani Portique collectanea demonstrant. Sed muto nihil. *Wesseling.*

Post απικοι comma Ald. Cam. I. II, idem post Αθηναιοι & post τες ponunt.

αυτον) αυτων Arch. Post ειναι comma Ald Cam. I. II, in his quoque αυτες.

ad Cap. CIX.

Post στρατηγοισι comma, post γνωμαι punctum Ald. Cam. I. II.

εωυτων) εαυτων Ald. Cam. I. II, quod *Wesseling.* non annotavit: in his punctum post συμβαλλειν, idemque post συμβαλεειν.

συμβαλεειν) συμβαλλειν Pass. Vind.

δίχα τε) Passion. Enclitica aberat Ald. &c, abest post γνωμεων comma Ald. Cam. I. II, habent comma post λαχων.

Αθηναιοι) οἱ Αθηναιοι Pass. articulus ceteris deerat, comma hic ponit Ald. Camer. I. II, punctum vero post Αφιδναιος & post ταδε.

μνημοσυνον) μνημοσυνα ορα Stephan. Passion. & post pauca οἷα. Vide VII, 226. IX, 16, ubi simili numero. *Wesseling.*

ες κινδυνον ηκουσι μεγιστον) Scribi potuit; νυν γαρ δη εξ ου εγενοντο Αθηναιοι, ες κινδυνων ηκουσι μεγιστον· ut forte legit Valla. *Valken.*

Post δεδοκται τα comma Ald. Camer. I. II. δεδεκται Pass. sed correctoris manu. Laurentii *palam est*, nisi versio sit liberior, ad δεδεκται ducit, quo modo corrector Pass. & Reiskii coniectura, loco δεδεκται. Haud contemtibile vulgatum, quod virum eruditum non fugit, quid ab Hippia Medisque in Athenienses decretum fuerit, significans. Tale δεδοκτα IX, 73 & δεδοκται sive δεδοκηται γινεσθαι VII, 16. *Wesseling.*

ες αε τι) Med. Pass. Askew. Reliqui cum Ald. ες ετι.

διχα) διχαι Arch Post γνωμαι punctum Ald. Cam. I. II.

κελευοντων συμβαλλειν) Arch. Vind qui mox iterum συμβαλλειν· prius συμβαλεειν deerat Ald.

Ald. &c. posterius συμβαλλειν scribebatur. Jucundior additamento oratio & consuetudini propior. Supra c. 106 ην — μηνος ειναι τη · ειναιτη δε — & IX, 11 ςειχοντας επι τους ξεινους · ξεινους γαρ εκαλεον — Adde lib. III, 12. *Wesseling.*

τινα) abest Arch. Vindob. Post εμπεσουσαν comma Ald. Cam. I. II.

ώςε) ώς τι Vind.

αρτηται) Idem Arch. Olim ηρτηται ex Ald. conf. lib I, 125.

την συμβολην) Arch. Paris. A. B. *Larcher.* quod res ipsa flagitat, ceteri cum Ald. συμβουλην. Necessitatem mutationis agnoscunt viri docti, de adhaerente ἑλῃ solliciti. Scite Reiskius, ην δε — την συμβολην εχη, si vero iis adhaerescas, qui student conflictum impedire. Εχεσθαι τινος notum admodum: permutaturque in cod. Ask. ὡς ποδων ειχόντο c. 116 εἶλον loco ειχον · Abresch. ην δε — την συμβολην ἑλῃ, adscito ἡ γνωμη. Tritum sane Nostro ὡς εμη γνωμη αιρεει II, 43. III, 145. IV, 127 plena dictione, quam defectam illis vocibus non recordor. Esto, in illo Mss. silentio, sua cuique optio. Mihi dudum placuit ην δε του — των αποσπευδοντων την συμβολην ἑλῃ, ut τα perierit ob sequens των. *Wesseling.* εχῃ emendandum censuit *Larcher.* Post τοι των comma Ald. Cam. I. II.

τα εναντια) Arch. Vind. Pass. Ask. antea τἀναντια.

ad Cap. CX.

προσγενομενης δε &c.) προσγενομενου του μερεος της γνωμης, ὑπ' ἧς εκεκυρωτο Arch.

 Post

Post των ante ἡ γνωμη comma Ald. Camerar. I. II.

εφερετο) εφερε Arch. Vind. Passion. Askew, quibus adstipulari licet. Post συμβαλλειν comma Ald. Cam. I. II.

ἑκαςȣ αυτων) Med. Pass. ἑκαςη αυτεων vel αυτων Arch. Askew. Vindob. Brit. Ald. simili sententia. Adi Gronov. ad Arriani Αναβ. I, 15. p. 32.

ȣτι κω) Med. Pass. Arch. Vind. Ask. Paris. B. ȣκω τι antea ex Ald.

αὐτȣ) αὖτȣ Ald. Cam. I. II.

εγενετο) εγινετο Arch. Vind.

ad Cap. CXI.

Post Αθηναιοι comma Ald. Cam. I. II.

κερεος) Arch. Vind. Med. Passion. Askew. μαρεος Brit. in Ald. κερως.

νομος) νομος τοτε Passion. Askew. Stephan. margo.

αλληλεων) Askew. Vind. more Jonum; αλληλων prius ex Ald.

Post κερας abest comma Ald. Cam. I. II.

ες πανηγυριας) και πανηγ. Arch. ες τας πανηγ. Passion.

Post αγαθα comma Ald. Camer. I. II. τα αγαθα Pass. Ask.

εγινετο) εγενετο Pass. post τι punctum Ald. Cam. I. II, in his comma post το μεν, idemque post ἑκατερον.

ad Cap. CXII.

απειθησαν) απιθησαν Arch.

ἰοντο) ιεντο idem, post βαρβαρȣς punctum Ald.

Ald. Cam. I. II, idemque post οκτω, sed comma nullum post Περσου.

αυτους ολιγους) Medic. Askev. Passion. Paris. A. B. Brit. Prius edebatur ex Ald. αυτους εοντας ολιγους. Eieci εοντας codd. imperio, haud immemor, creberrimi in Musis, nec semper necessarii, eiusdem usus. *Wesseling.*

κατεικαζον) κατηικαζον Arch.

προσεμιξαν) προσεταξαντο idem. Post παντων & των commata Ald. Cam. I. II, post εχρησαντο punctum in iisdem.

ιδμεν) ισμεν Passion. Askew.

δε ανεσχοντο) δε Arch. quod verum: ante τε erat. Post τεως δε comma Ald. Cam. I. II.

το ουνομα) Arch. Vind. Askew τουνομα alii cum Ald. post τουνομα & post το commata posuit Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXIII.

εγενετο) εγινετο Passion. Vind. Arch. post πολλος punctum Ald. Camer. I. II, in quibus post τη, & αυτοι commata exstant, punctum post ετεταχατο.

τουτο) το Arch. post βαρβαροι colon Ald. Camer. I. II, comma in his post ἑκατερον, & post Αθηναιοι τε, itemque post βαρβαρων.

αμφοτερα) Addunt vocem hanc Medic. Askew. Passion. Paris. A. ceteri non admodum necessariam cum Ald. ignorant. Post εμαχοντο colon Ald. Cam. I. II, quae post Περσησι comma, post κοπτοντες colon ponunt.

ες την θαλασσαν) επι την Paris. A. B. Arch. Vindob. Brit. Ald. ex Medic. Passion. Askew. ες την levi differentia.

επελαμβανοντο) επελαμβανον Arch. Vind.

ad

ad Cap. CXIV.

Post και τουτο μεν abest comma Ald. Camer. I. II.

πονω) Medic. Passion. Askew. Arch. Vindob. Brit. alii cum Ald. πολεμω. Glossam cum vera voce Gronovius mutavit optime. *Wessel.*

Καλλιμαχος) desideratur in Medic. Passion Askew. Brit. Paris. B. delere tamen non sustineo, quippe orationem colorans *Wesseling.* Post αγαθος punctum Ald. Camer. I. II, in his comma post ϛρατηγων, & post τουτο δε.

Κυναιγειρος) Κυνεγειρος Med. Paris. A. Attigit haec Tzetzes Chil. I, 867.

Ευφοριωνος) Ευφρονιωνος Arch.

επιλαβομενος) επιλαμβανομενος Passion. Post πιπτει punctum Ald. Camer. I. II, comma post πολλοι τε eaedem.

ad Cap. CXV.

τουτω) Medic. Passion. Askew. τοιωδε pari elegantia Arch. Vind. Ald. &c. Quae sequuntur excerpsit Plutarch. Malign. p. 862. C. Post Αθηναιοι punctum Ald. Cam I. II.

εξανακρουσαμενοι) ανακρουσαμενοι Vind. Arch. Post εν τῃ comma Ald. Camer. I. II, idemque post ανδραποδα.

απικομενοι) απικομενους Arch. Ald. quod speciem praefert, nihil amplius.

αυτῃ δε εσχε) αυτην δε εσχεν Plutarch. prius quoque Askew. Brit. Medic. Paris. duo apud *Larcher.* in Passion. εν Αθηνῃσι, bene: deerat εν prius, quod ab Ald. abest. Large coniecturis indulgetur, αυτη εσχε Αθηναιοισι non aliud erit ac Αθηναιους, & hoc μαντι τε, οἱ Αθηναιοι εσχον

αυ-

αιτιην, Athenienses culpam sustinuerunt; sic Portus, non considerato, ne quid amplius dicam, haec Athenienses non tangere, sed Persas. Plutarchi αιτιην δε εσχον laudatore gaudet docto viro, acceduntque ex parte quadam libri αιτιην ostendentes: tum mox αυτοισι, uti duobus in codd. oportebit. Sententia sane tolerabilis: Ferebantur Atheniensibus ipsis Alcmaeonidarum fraude haec machinati. Non raro enim αιτιαν εχειν, idem ac, *dici*, *nominari*, *ferri*, κατηγορεισθαι, Casaub. in Athen. IX. 2, eiusque exemplo ad Aeschin. Dial. I. 2. Horreo, docte monentibus. Sed enim εσχον nusquam in schedis. Gronovii sententiam, impeditam multum, adnotationes explanant. Vulgata mihi non displicent, modo αιτιη δε εσχε αυτους εν Αθηναιοισι — struantur. Consimiliter lib. 5, 70 τον δε Κλεομενεα εσχε αιτιη Φοιταν· & c. 71 Φονευσαι δε αυτους αιτιη εχει Αλκμαιωνιδας. Quae & in Porti penu. *Wesseling.* Plutarchi editi lectio II. p. 862, C. αιτιην δε εσχον, mihi, ut aliis, genuina videretur, nisi hic sequeretur αυτους. Αιτιην εχειν, ut saepe apud alios, apud Plut. etiam significat *dici*, *perbiberi*, ex. gr. II. p. 803. C. 807. E. 850. B. 959. E. 1134. B. ind. Casaubon. in Athen. p. 639. Mos usitatus scribendi illic quoque substitui potuit Herodoteo. Quod aliis diceretur αιτιαν εχουσιν Αλκμαιωνιδαι φονευσαι αυτους, vel του φονου αυτων, (ut Aesch. Eumenid. 582.) id Herodoto dicitur, φονευσαι αυτους αιτιη εχει Αλκμαιωνιδας, V. 71, ut c. 70 τον Κλεομενεα εσχε αιτιη φοιταν π. Ad istam normam ordine suo hic verba collocari potuerant: αιτιη δε εσχε αυτους (εν) Αθηναιοισι ταυτα επινοηθηναι,

istud

istud excogitasse perhibebantur apud Athenienses εξ Αλκμαιωνιδεων μηχανης. Plutarchi tamen lectionem, si codd praeberent, reciperem. *Valken.* Quocum sentit *Larcherius.*

αυτες) αυτοισι Askew. Passion.

αναδεξαι) Medic. Passion. Arch. Vind. Askew. Brit. Plutarch. Paris. A. B. antea ex Ald. αναδεξασθαι.

ad Cap. CXVI.

εσχον) Passion. εἷλον Askew. ἧκον Medic. In Ald. & aliis εσχοντο. Medic. ἧκον non capio; scribae peccatum ex εσχον formasse videtur. Infra IX, 58 ὡς ποδων ἑκαςος εσχον· & VIII, 107 ὡς ταχεος εσχε ἑκαςος, sic enim scripti codd. *Wesseling.* Dubito sitne το ταχιςα natum ex interpretamento; sed minime cunctanter corrigo: ὡς ποδων εσχον· hoc in talibus semper invenietur: ὡς ἑκαςος ταχες εσχε· ὡς ειχον ταχες· ὡς ποδων vel ἡ ποδων ειχον· apud Thucyd. p. 440, 6. 447, 39. Demosth. p. 740, 148. Xenoph. p. 309, 41 &c. Herod. IX, 58. VIII, 107 restituetur ex codd. vid. Diss. Herod. p. 129 & Wesseling. Diodor. II. p. 628. *Valken.*

Post ἡκειν punctum Ald. Cam. I. II.

Φαληρε) Φαληρων Plut.

επινειον) επινεον Arch.

απεπλωον) Vindob. ex more. απεπλεον in Ald. & aliis.

ad Cap. CXVII.

Post μαχη comma, post δυο punctum Ald. Cam. I. II.

θωϋμα) θωμα Arch. Pass. Ask. statim Επιζηλον omnes.

Post

Post βληθεντα punctum Ald. Camer. I. II, idemque post λογον, sed post μεγαν colon, & post τε comma, punctum post σκιαζειν, comma post τȣτο, colon post παρεξελθειν, comma post παραςαντην.

ad Cap. CXVIII.

ειδε οψιν εν τω ὑπνω) Suidas haec describens ειδεν οψιν ονειρȣ in Δατις. Post ὑπνω punctum Ald. Camer. I. II, in quibus punctum post λεγεται, comma post ὁ δε.

ζητησιν) Corrigendum suspicor εξετασιν εποιεετο των νεων, neque enim, quae adessent, quaerendae naves erant, sed perscrutandae: νεαν ακριβως εξεταζων invenit Datis in Phoenissa nave signum Apollinis, a sacrilegis furtim atque inscio duce subreptum: phrases sunt usitatissimae; εξετασιν ὁπλων ποιεισθαι, vel ανδρων, vel τȣ ἱππικȣ. In Attica lege, quam habet Petitus, p. 209 pro γενεσθαι ζητησιν emendari debet, γενεσθαι εξετασιν παντων των εγγεγραμμενων τοις Ληξιαρχικοις γραμματειοις· ut legitur in Isaei fragm. apud Dionys. Halic. T. 2. p. 175. 11, conf. Harpocr. in Διαψηφισις. *Valken.*

Post ειη punctum Ald. Cam. I. II.

εξ ȣ) εξ οἱȣ Suidas. Post Δηλον punctum Ald. Cam. I. II.

απικατο) Med. Passion. Ask. Arch. Vind. probe. Olim ex Ald. απικοντο.

το αγαλμα) τωγαλμα Pass. Post hanc vocem negligentia scribae absunt septem sequentes in Arch. Post θαλασση abest comma Ald. Camer. I. II, in his comma post εντειλαμενος, punctum post απεπλεε.

ad Cap. CXIX.

Post ανδραποδισμενυς comma Ald. Camerar. I. II.

Αρταφερνης) abest comma Ald. Cam. I. II. Αρταφρενης Ask. Vind. Pass.

ες την) προς την Medic. Ask. ceteri omnes ες την cum Ald. cui suus iterum locus. Post ἑωυτυ colon, post τω comma Ald. Cam. I. II.

Αρδερικκα) Medic. Passion. Askew. Brit. Αρδεριηκα Vind. Arch. Valla. Ανδερικα Ald. In barbara voce nihil muto, ignarus, quid praestet: certum est, discrepare, situm si spectes, absimilis tituli loco L. I, 185. Philostratus collocat ex Damidis monumentis Eretrienses in Medorum regione unius, sed citati cursus, diei itinere a Babylone, Vit. Apollon. I, 24. Itaque, nisi a Damide decipimur, media ferme Susa inter & Babylonem sedes a Dario acceperunt. *Wesseling.*

Post Συσων comma, post απεχοντι colon Ald. Camer. I. II, comma quoque post το ante παρεχεται.

αρυσονται) Arch. Vind. αρυουνται ceteri cum Ald. post τοιωδε punctum Ald. Cam. I. II, in his punctum post κηλονηιω. Αρυσονται malui, ut propior ad verum via foret. Scripsisse αρυονται, aut αρυτονται doctiores consentiunt: nam Porti αρρυσονται pro communi αναρυσονται, hoc pro αναρυονται placere non potest. *Wesseling.*

ασκυ οἱ) Medic. Passion. Askew. aliis οἱ abest. Post αντλεει colon Ald. Camer. I. II, in his post επειτα comma, post ὁδυς punctum, post ασφαλτος abest comma, post παραυτικα colon exstat in Ald. Cam. I. II.

συναγουσι εν αγγειοις; το) quatuor ista non leguntur in Medic. Askew. Brit. Valla, eaque docta disputatione Gronovius hinc amovit. Nihil certius, inquiens, quam & omnia liquida & oleum, quod profluit, excipi debere in vasa, ut Latini dicunt, αγγεια, ut Graeci, omnino diversissima & multiplicia, & sic colligi. Itaque apparet, verum dici ab auctore, sed id ita simplex est, ut fere sit brutum vel σαθρον, quum quia numquam aliter agitur, nec agi potest, id dici non debeat. Sed omnino aliud longe & melior sensus ab Herodoto lectori inculcatus fuit. Non enim de eo agebatur, quibus rebus colligeretur oleum; sed haud dubie erat hoc oleum magnopere diversum ab oleo naturali, quod ex olivis exprimebatur. Id intererat sciri, cujus foret naturae, & in quo distaret ab oleo vero. Itaque mirabile est, quod bonitas cod. Florentini nos docet ab Herodoto scriptum esse, videlicet tantum illa, το δε ελαιον οἱ Περσαι καλεουσι ραδινακην· εστι δε μελαν, και οδμην παρεχομενον βαρεαν. Nihil satagit de vasis. Sed statim ostendit, Persis id haberi singulare genus liquoris, quod similitudinem olei prae se ferat, sed tamen & colore suo & odore statim se prodat, ut hinc Persae specifica appellatione distinxerint, & sub alio nomine venale in tabernis exstiterit. Plane igitur dimitto mentionem vasorum, sine damno Herodoti vel hujus Persici olei. — His *Gronovianis* addit *Wesselingius*: Tum equidem το δε ελαιον οἱ Περσαι καλευσι τουτο ραδινακην ex schedis legerem, ut illud duntaxat oleum *Radinacen* Persae nuncupaverint. Habent tamen τριφασιοι ὁδοι, quae amo-

amoliendis auxiliantur: bitumen & sales statim ut diffusa sunt, dicuntur concrevisse: & quid oleo factum, tacebitur? At premere hoc renuo. De cultu, scribendi modo, & Eretriensium exsulum sepulturae ritu Philostrati Damis plura, nonnullis intempestiva Olearii cura perversis. — Post το ante οἱ Περσαι comma Ald. Camer. I. II.

καλευσι ςαδιvακην) καλευσι τυτο ςαδιvακη Pass. Ask. Brit.

εμεο) εμειο Ask. Post Δαρειος colon, post Ερετριεας comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXX.

Post ὑτω comma Ald. Cam. I. II.

εκ Σπαρτης) Hic iterantur voces μετα την πανσεληνον in Med. Pass. Ask. bene, Gronovii iudicio, nobis non necessaria, nec Herodotea videntur. Post Μηδυς punctum Ald. Cam. I. II, comma post μετα δε.

αιvεσαντες) αιvεοντες margo Steph. Passion. Arch. Vind. aeque concinnum.

ad Cap. CXXI.

θωῦμα) θωμα Arch. Ask. Post Αθηναι comma Ald. Cam. I. II.

οἱ τινες) Descripsit Plut. Malign. p. 863. A. Post ετολμα abest comma Ald. Cam. I. II.

Αθηνεων) Med. Ask. vere. Αθηναιων vulgo ex Ald.

κηρυσσομενα) κηρυσσομενυ Arch. & τα αλλα cum Vind.

αυτυ) ἑωϋτυ Ald. Camer. I. II, & colon in his post ωνεεσθαι.

ad

ad Cap. CXXII.

Καλλιεω δε τουτου) omnia usque *τουτω τω ανδρι* in fine capitis absunt Medic. Askew. Passion. & Paris. B. apud *Larcher.* — Memorabile Calliae elogium cur trium codd. scriptores contemtui habitum praeterierint, causam non perspicio, nisi illi id ignorarint, adsutum aliunde. Gronovio cupide largior, rerum nexum, si omnia ista exsulent, non dissolvi: perhibere praeterea honoris & magnificentiae testimonium, quale vix aliud. Si Herodoto auferantur, id sane fatendum est, non indocti admodumque recentis esse hominis, sed adprime in Calliae negotiis & familia callentis. Pertinet eo victoria Olympica, quam Olymp. LIV indeptus est, *νενικηκως ἱππω*, ut scholia habent ad Comici Nubes 284. Jo. Meursius oblitus eorum, quae in Herodoto, inprudenter ex Critici Olympiade LIV fecit *τεταρτην και ἑβδομηκοστην*, sive LXXIV de Archont. lib. II, 4. Pisistrati enim bonorum sector vitam tam longe haud extendit. De Phaenippo Calliaeque gente plura Palmer. Exercit. p. 754 & Perizon. ad Var. Aelian. XIV, 16. *Wesseling.* — Hic sane miror cod. Medic. bonitatem, in quo nihil horum reperiri scribit Gronovius. Quod viro clarissimo mihi quoque verum videtur, quaecunque continentur hoc capite in laudem Calliae ab alia fuisse manu adiecta, hominis forte non longe recentioris in gratiam Calliae cuiusdam vel Hipponici: atque idem sensisse videntur antiquarii, qui in codd. ista censuere praetermittenda: sed si vel in omnibus legerentur, nihilominus indigna prorsus illa indicarem Herodoto. Quibus

bus illa modis lecta sibi Plutarchus excepisset, turpi adulatione in laudem ditissimae familiae composita! Horum conditor, imitator ille quidem Herodoti, sibi tamen nativam in scribendo faciem dissimulare non potuit; prima, Καλλιεω δε τουτου αξιον πολλαχου μνημην εστι παντα τινα εχειν. Sophistam sapiunt, non Herodotum, quem, isto nusquam modo loquentem, ordine verborum perturbato voluit imitari: αξιον εστι sequente infinitivo non est Herodoteum, quantum memini. *Sed cur tandem decet unumquemque istius Calliae* πολλαχου *meminisse?* τουτο μεν, inqit — τουτο δε — τουτο δε — tria nobis enumerat, propter quae memoratu videri deberet omnibus dignissimus: τουτο μεν γαρ, ait, τα προλελεγμενα ως ανηρ ακρος ελευθερων την πατριδα· quaenam illa tandem? virum praecellentem Pisistratum oderat invidus, &, ut erat pecuniosus, eiecti quae publica fuerant, emit. Τουτο δε, ait, τα εν Ολυμπιη εποιησε, ιππω νικησας &c. Sed quid ibi fecit adeo prae ceteris laudabile? an forte ταπινικια θυσας totam panegyrin excepit convivio? nam ιππω νικησαι, & τεθριππω δευτερον γενεσθαι, quod cum multis habuit commune, nihil adeo erat, cur prae aliis nostro memoratis Olympionicis posterorum esset memoria dignus. Φανερωθηναι ες τους Ἑλληνας παντας μεγιστησι δαπανησι· ea, opinor, laus, si quid illa est, Calliis & Hipponicis congruit. Quod addit denique de filiabus, in libro Oeconomico patribus forsan in exemplum proponi potuerat, sed propterea numquam in historia Herodoto Callias fuisset dignus visus seculorum memoria. Tandem abiiciantur ista, & Herodo-

dotea male divulsa cohaerebunt. *Valkenär.* — Argumentis his summi viri contra quid opponere non audemus, & cum Larcherio adsutum hoc caput resecandum censemus.

Post τουτο μεν comma, nullum post γαρ habet Ald. Camer. I. II, neque post περιλελεγμενα id inserunt, sed ponitur in his post τα ante εν Ολυμπιη, omittitur post θυγατερας.

εγενετο) εγινετο Arch. Vind. Post μεγαλοπρεπεστατην colon Ald. Cam. I. II, comma ponunt post Αθηναιων, post τον, & post εκλεξασθαι.

ad Cap. CXXIII.

ἡσσον τουτου) ἡσσαν τουτω Passion. in Arch. τουτου deest.

Post μισοτυραννοι punctum Ald. Cam. I. II.

αναδεξαι) Arch. Vind. Medic. Askew. Passion. antea ex Ald. αναδεξασθαι.

Post τυραννους punctum, post τουτων comma Ald. Cam. I. II.

ελευθερωσαντες) ρυσαντες Arch. ex scholio, post μαλλον comma, idemque post οἱ μεν Ald. Cam. I. II.

λοιπους) Medic. Passion. Askew. Paris. B. ceteri ὑπολοιπους ex Ald. punctum, post αποκτειναντες punctum Ald. Cam. I. II.

τους λοιπους τυραννευοντας) Inculcarunt ex praecedentibus λοιπους, hic prorsus inutiles. Non equidem nescio defensionem vocabulo quaesitam ex L. VII, 41, sed debilem admodum. Reiskii coniectura postulat τους λοιπους, deinceps. *Wesseling.*

Αλκμαιωνιδαι δε) οἱ δε Αλκμαιωνιδαι Arch. comma post δε Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXIV.

ισως τι επιμεμφομενοι) Medic. Passion. Vindob. Askew. Brit. Arch. in quo επιμεμφομενω Αθηναιων, deerat τι Ald. &c. sicuti deest των Passion. nec male.

ετετιμεατο· ὑτω) ετετιμεατο ὑτω. Ald. Camer. I. II, interpungunt.

ανεδειχθη) Citat Plut. Mal. p. 862. E. Post ασπις comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXV.

Post Αθηνησι colon, post Αλκμαιωνος & post Μεγακλεος commata, idem post ὁ Μεγακλεος Ald. Cam. I. II.

απικομενοισι) απικνεομενοισι Passion. Post εγινετο comma Ald. Cam. I. II.

των ες τα) Abest των Passion. Arch. Vind. Post Σαρδις punctum, post απικομενον δε comma Ald. Cam. I. II, idem post τον ante αν.

εξενεικασθαι) Medic. Passion. Paris. B. Ask. Vind. Arch mox εσαπαξ Arch. Passion. olim εξενεικαι εισαπαξ. Post τοιαυτην comma Ald. Cam I. II.

προσεφερε) Primum προσεφερε scribi malim una litera auctius, προσεφευρε· aviditas Alcmaeonis dono nondum contenta προς την δωρεην εουσαν τοιαυτην τοιαδε επιτηδευσας προσεφευρε· insuper talia commentus est. Commentum hominis ridiculum indignatus bis enarrat Dion Chrys. primum paucis sub finem Or. XVII. p. 253 deinde

inceps explicatus & ad nostri ductum, Or. LXXVIII. p. 659 *Valkenar.*

μεγαν) Omittit Medic. Askew. Passion. in cuius tamen margine: servant reliqui cum Eustath. ad Homer. p. 655. 62, in quo statim κολπον πολυν, quem in modum Arch. Vindob. olim cum Ald. βαθυν ex glossa. — In Herodoteis Diss. Wesseling. p. 116 obtulit κολπον πολυν procul dubio genuinum: illic parum distant, *manus quantum extendi poterant*, πολλαι χειρες dictae Callim. H. Dian. v. 27. Sophoclis πολλην γλωσσην εκχεας ματην in Stobaeo p. 163. 27, quaeque dantur similia. *Valkenar.* Adiectivo ob Med. silentium infestior Gronov. fuit; non ego. Dio Chrys explicat χιτωνα ποδηρη, bene satis Orat. LXXVIII. p. 659. B. Mox κολπον πολυν non adspernor ob Eustath. potuit utique ex rariore usu librariis displicere, & propterea mutari. Dio tamen γυναικειον και βαθυν sinum fuisse ait. Quod Eustath. autem κολπον interpretatur το ανω τε πεπλε, minime laudo: improbavit & Gronov. similem glossam Varini Favorini, ex Homeri sumtum explanatore. *Wesseling.*

τε κιθωνος) Absunt duo ista Arch., sed mox καθορνες τες cum Vind. τες quoque ora Steph. tum καθορνες Askew. Passion. semper: olim κοτορνες των ex Ald. & ως Medic. Askew. Passion. Post θησαυρον punctum, post ες τον comma Ald. Cam. I. II.

εσπεσων) εμπεσων Arch. & mox πρωτα.

κοθορνοι) κοτορνοι Ald. Camer. I. II. κοθορνες ubique instauravi schedis & scriptore L. I, 155 praeeuntibus. Adsolent Jones Θ in T sae-

pe convertere, vicissim quoque, nec promiscue in omnibus tamen. *Wesseling.*

καὶ ἄλλο) Citat Tzetzes Chil. I, 10.

μογις τους) μεγιστους Askew. Post κοθορνους colon Ald. Cam. I. II, comma in his post μαλλον, & post τε, colon post εβεβυσο.

εξωγκωτο) εξογκωτο sine augmento Arch. Post Κροισον comma Ald. Cam. I. II.

παντα τε) Passion. Askew. Enclitica deerat Ald. &c.

ἑτερα δωρεεται) Medic. Askew. Passion. in cuius tamen marg. ἑτεροισι μιν δωρεεται ουκ ελασσοσι, quomodo Parif. A. B. Arch. Vind. Brit. Ald. Sicut enim vulgarem constructionem alibi offendimus in Herodoto, ita & hanc posteriorem, ut fide vincat cod. Mf. Et similis varietas in superioribus apparuit. *Gronov.* Post εκεινων punctum Ald. Cam. I. II.

ουτω μεν — ουτος) haec undecim neglexit Arch.

οικιη) Pass. recte. οικια prius ex Ald. post μεγαλως punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXVI.

μιν) Arch. μεν, Askew. & ora Stephan. ... Σικυωνος Askew.

εξηειρε) Medic. Passion. Askew. ceteri cum Ald. εξηρε.

εν τοισι) αυτοισι Arch. Post Ἑλλησι comma Ald. Camer. I. II.

προτερον ην) ην non norunt Medic. Passion. poteftque abesse.

Ανδρεω) Ανδρεα margo Stephan. commata post

post θυγατηρ & τη in Ald. Cam. I. II, in quibus comma nullum post ηθελησε.

ὁ Κλεισθενης) deest ὁ Arch. Ceterum de Clisthene eadem Diodor. T. 2. p. 550. Post εποιησατο punctum Ald. Camer. I. II, abest bis comma post προτερον, sed positum post Ελληνων, & post εσαν, punctumque post μνηστηρες.

αυτα τατω) αυτο τατο Arch. Vind. Sequentia sunt in Athen. XII. p. 541.

ad Cap. CXXVII.

Post Ιταλιης comma Ald. Cam. I. II.

εις) non legitur in Passion. post απικετο punctum Ald. Camer. I. II.

Δαμας ὁ Σαμαριος) Δαμασος Αιυριος Arch. Valla. Praeter Smindyridem ex Italia Sicyona venit procus Agaristae Δαμασος Αμυριος. Sic enim pro Δαμας ο Σαμυριος optime restituit Galeus ex Arch. Αμυρις etiam Italiota proverbio fuit nobilitatus, de quo plura dedit ex Pausaniae Lex. Eustath. in Il. B. p. 225, quam Diogenian. Cent. III. Prov. 26. Oraculum, quo respicimus, servavit Athen. XII. p. 520. A. *Valkenar.* Si Arch. & Valla parum iuventur, Δαμασος Αμυριος, *Damasus Amyris filius*, erit. Amyris iste propter προσποιητον μανιαν εθαυμασθη apud Eustath. Il. β p. 298. 6, abstulitque σοφε titulum. Venit ille Sybaritarum quidem ad Delphos legatus, quo minime negatur Siritea domo fuisse. Praeclara ergo Galei divinatio. *Wesseling.* quam nos sine dubitatione reciperemus.

Αμφιμνηστος) Αμφιμνηστρος Arch. Valla & Passion. ex correct.

Τιτορμυ) Τιτερμυ Askew. & Passion. correctus,

rectus, tum mox quoque quibus accedit Parif. A. apud *Larcher*.

ισχυϊ) ισχυν Arch. Vindob. Nihil muto. Paufan. VI, 3 οἱ παντες ανθρωποι θεραπευουσι τα ὑπερεχοντα τῃ ισχυϊ. *Weſſeling*.

Αιτωλιδος) Medic. Paſſion. Askew. Arch. Parif. B. Valla, cum Ald. Αιολιδος alii, quod potuerat pro bono putari, ſiquidem Calydon & pars Aetoliae *Aeolis* olim. Hefych. vide in Αιολικον θεαμα, & quae ibi Valefius. At hic codd. potior iuſſus. *Weſſeling*.

παϊς) abeſt Arch. Vind. quibus Λεωκηδης, uti Medic. Askew. Paſſion. in aliis Λεακιδης. Sunt haec turpiter interpolata, luxata certe & mutila. Phidon, qui pondera & menſuras Peloponneſiis invenit, & Olymp. 8. Eleos certaminum praeſidio privavit, multo prior Phidone eſt, cuius filius Leocedes inter procos Agariſtae nomen profitebatur. Non latuit ea loci inſulſitas Palmerium Gronoviumque, quorum hic opitulaturus, Φειδωνες παϊς Λεωκηδης, απο Φειδωνος δε τυ Αργειων τυραννυ, τυ τα μετρα —, ille vero Φειδωνος τυ Αργειυ παϊς Λεωκηδης, τυραννυ δε Φειδωνος απογονος, τυ τα μετρα &c. Quae ego quidem laudare, certa praeſtare non poſſum. Priſci Phidonis τυραννων των Ἑλλησι μαλιςα ὑβρισαντος, memoria in Pauſan. VI, 22. *Weſſeling*. Gronovius manifeſte hinc ortum errorem fuiſſe putat, quod verba τυ Αργειων τυραννυ adſcenderint in ſuperiorem verſum, & adiuncta ſint priae mentioni nominis Φειδωνος, quum deberent adnecti ſecundae. Hanc feliciſſimam aeque ac veriſſimam *Gronovii* emendationem, quae & *Larcherium* habet adſentientem, recipe-

re in contextum nulli dubitaremus. Post ἀπαντων punctum Ald. Camer. I. II.

τȣς Ηλειων) Omittunt τȣς Vindob. Arch. punctum post εϑνηκε Ald. Camer. I. II.

Παιȣ πολιος) Παγȣ Medic. Askew. Passion. cuius in margine Παιȣ. In Arch. Παιȣπολιος. Commode Ortelius & Palmerius Παȣ κωμης ερειπια ex Pausaniae Arcad. c. 23 compararunt, quibus contento esse licet. Nam Παλαιόπολιος ex suspicione de Pauw de Arcadiae Mantinea locuplete caret teste, abitque longius. Multum quoque codd. quorundam Παγȣ πολιος versari, sed irrita opera. *Wesseling.*

Διοσκȣρευς) Διοσκορευς Arch. Post οικιοισι punctum Ald. Camer. I. II, idemque post Αγαιȣ.

εκ δε Αϑηναιων) εκ δε των Αϑηνεων verius erit, & inferius. *Wesseling.* Post Αϑηναιων comma, sed nullum post τȣτȣ neque post Ερετριης Ald. Camer. I. II.

εκ δε Θεσσαλιης ηλϑε) Habet Stephan. Byz. in Κρανων. Mox ηρχε Medic. Askew. quod considerationem haud merebatur, quippe Scribarum vitium, & a Stephan. Byz. damnatum: quo in scriptore Διακτορίδης γαρ Κρανωνιος refingetur ανηρ Κρανώνιος Miscell. Nov. T. 4. p. 246 temere admodum. Ipsa sunt Herodoti verba, quae importunum illud γαρ resecandum, sicuti Pinedo & Holsten. perspexerunt, clare docent. *Wesseling.*

Κρανωνιος) Κραννωνιος Arch. Valla.

οι μνηστηρες) Absunt οι Arch.

ad Cap. CXXVIII.

ανεπυϑετο) επυϑετο Medic. Askew.

διεπειρατο) επειρατο Vind. Arch. Post οργης colon, post παιδευσιος τε comma Ald. Camer. I. II.

συναπασι) Prave scribebatur ex Ald. και συν απασι. Rectius supra lib. 5, 49 οσα ουδε τοισι συναπασι αλλοισι. Plura Gronov. lib. I, 98. *Wesseling*

Post εξαγινεων comma Ald. Camer. I. II. εξαγων νεων corrupte Arch.

το γε μεγιστον) το μεγιστον Vind. Arch.

εν τη συνεστη) εν τη συνεσει Arch. εν τη συνεστοι Brit. & Passion. sed correctus. Hoc tale profecto apparet, ut progredientem iniecta quasi manu moretur. Antea εν τη ων παρελθουση ευεστοι de praeterlapsa felicitate admirati fuimus: de absentia vero τη απεστοι της μαχης L. 9, 84. Indene εν τη συνεστοι, *in familiari usu ipsoque convictu*, deflectit? Equidem arbitrari id, Jonici moris gnarus, nequeo. Sed vide adscripta lib. I, 85. *Wesseling.*

Post διεπειρατο punctum Ald. Camer. I. II, in his post εποιεε punctum, idemque post απιγμενοι, colon post Τισανδρου.

και κατ') desideratur και in Arch. Vindob. post εκρινετο colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXIX.

κατακλισιος του γαμου) Est, cui placuit, της τε κατακλησιος του γαμου *concludendarum nuptiarum*, dictione apud Graecos ignota, in Germaniae finibus frequente. Loci sententiam Hippoclidae verba explicant ετι παρεστιν η μετα της γυναικος η μουνος κατακλιθησομενος, *adesse se, ut aut cum Aga-*

Agarista aut solus accumbat. in Diodori T. 2. p. 550. *Wesseling.*

κρινοι) Arch. Vind. Fragm. Parif. melius, alii cum Ald κρινει. Sequentia attigit Eustath. Homer. p. 49. 2. Post μνηστηρας comma Ald. Cam. I. II, idem post μνηστηρες, & post μεσημ,

τοι αυλητην) αυτον αυλητην Arch.

αυλησαι οἱ εμμελειαν) αυλησαι εμμελειαν Arch. Vindob. Askew. post εμμελειαν punctum Ald. Cam. I. II.

ωρχησατο) ορχησατο Askew. & mox ορχεετο Vind. Arch. satis pro Jonum more. Post ωρχεετο colon Ald. Camer. I. II, comma in his post πρηγμα.

ὑποπτευε) Arch. Ald. neglecta αυξησει; ὑποπτευε Mss. aliud nihil mutantes. Reiskii coniectura απεπτυσε *despuebat*, speciem praefert, sicuti & απεσιωπησε, qua non auferor. Ὑπόπτευε Clisthenes, saltatorio illo Hippoclidae orbe viso, de proco suspicatus levissima quaevis. Potest alioqui ὑποπτευειν *limis ac iratis oculis adspexisse* Clisthenem, ut ὑποβλεπειν, ὑπιδειν, innuere, de qua eius vocabuli dote erudite Ernesti ad Callim. H. Del. 62. *Wesseling*

εκελευσε οἱ τινα) Arch. Vind. Valla; deerat Ald. &c. pronomen.

εσενεικαι) εσενεγκειν Askew. Fragm. Parif. ελθουσης Askew.

ωρχησατο) ορχησατο Askew. Arch.

Λακωνικα σχηματια) Λακ. ορχηματα σχημ. Arch. σχηματα fragm. Parif. In Arch. glossa adest a Galeo dissimulata. σχηματα sive σχηματια saltantium lucem accipiunt ex magni Animadversoris L. XIV, 6 in Athen. *Wesseling.*

τοι-

ταισι σκελεσι) Citat Pollux II, 153 & Eustath. Homer. p. 159, 40.

Post Κλεισθενης δε comma, idem post ορχεομενε Ald. Camer. I. II.

αν οι ετι) praetereunt αν Askew. Fragm. Paris. post ορχησιν comma, post ειπε colon Ald. Camer. I. II.

απωρχησαο) αποορχησαο Arch. Post υπολαβων comma Ald. Camer. I. II.

ειπε) εφη Arch. Vind.

ad Cap. CXXX.

Colon post ταδε, idemque post επαινεω, sed nulla commata post υμιν & ειη in Ald. Camer. I. II.

οιον τ' ειη) οιοντε εςι Askew. Passion. post χαριζοιμην αν colon habet Ald. Camer. I. II, in quibus post οιον τε εςι comma nullum.

τεδε) τετε Arch. Vind.

αξιωσιος) Askew. αξιωσεως alii; comma post vocem Ald. Camer. I. II.

αποδημιης) αποδημιης. Μεγακλεει δε εγγ. Medic. Passion. Askew. neglectis mediis. Post αποδημιης punctum, post Μεγακλεϊ comma Ald. Camer. I. II, quod non ponunt post Αγαριςην.

ad Cap. CXXXI.

κρισει) κρισιος Medic. Askew. Post μνηστηρων comma Ald. Camer. I. II.

εγενετο) Arch. Vind. Askew. Passion. recte. εγινετο prius ex Aldo, qui punctum habet post vocem.

Post

Post Μεγακλεϊ comma Ald. Camer. I. II. Μεγακλεα Askew.

το ουνομα) Askew. Arch. Vind. τουνομα Ald. & alii.

και εγκυος εουσα) Omittuntur hae tres voces in Arch. Conf. Plut. Pericl. p. 153, ubi his gemina. Post ὑπνω colon, post τεκειν punctum Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXXXII.

Abest post Μιλτιαδης comma, quod adest post στρατιην τε Ald. Camer. I. II.

τους Αθηναιους) abest articulus ab Arch. & Passion. in quo σφι statim non legitur.

επιστρατευεται) στρατευεται Arch. Post επαυνται comma, punctum post οισονται, comma post επαρθεντες Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXXXIII.

τριηρεσι) τριηρεϊ Arch. Vind. Valla. Addi plerumque triremium numerus solet. Haud ergo scio, an sperni τριηρεϊ debeat, ut una triremi in Marathonem Parii cum Persis venerint. Valla ita & duo codd. *Wesseling.* Excidit fortasse triremium numerus

προσχημα λογου) Arch. quod maluit *Wesseling.* quod lib. 4, 167 ex Arch. antea λογων ex Ald. post ην colon Ald. Camer. I. II.

τινα και) deest και Ald. Camer. I. II, quod Wesseling. non annotavit.

Λυσαγορεα) Medic. Passion. Askew. Paris. A. olim ex Ald. Λυσαγορην.

Τισιεω) Τισεω Arch. Vind. Valla.

διαβαλοντα) και διαβαλοντα Arch.

ες την) comma hic in Ald. Cam. I. II. επ ην Passion. Askew. Post Παριες abest comma Ald. Camer. I. II.

κατειλημενες) Vind. κατειλημμενες Arch. Passion. Askew. Brit. antea ex Ald. εγκατειλημμενες. Herodotei moris esse κατειληθεντας ες το τειχος, & εν του τειχεος, nemo non novit. Itaque bene Vindob. a quo una litera alii differunt, uti saepe erratur. Vid. IX, 30 & 69 atque d'Orvill. ad Charit. VII, 3. p. 601. *Wesseling.* Una de duabus litera praetermissa, scripserat, opinor, εγκατειλημενες· ut saepius in talibus κατειληθηναι ες το τειχος· ες την ακροπολιν; ες το αςυ. *Valken.*

κηρυκα) ορα Stephan. Arch. Passion. Vind. Askew. Brit. Valla, prius erat ex Ald. κηρυκας. Scripserat usitato, ni fallor, more, κηρυκα· quod praebent margo Stephan. & Valla. *Valkenar.* Post Φας abest comma Ald. Cam. I. II.

ην μη οἱ δωσι) Paris. A. B. Passion. tum Ald. Arch. Vind. Brit. sed qui δωσειν, in Medic. Askew. ην μιν ε δωσιν, olim ην μη οἱ δωσει. Mox εκ απαναςησειν Arch. Vind. — Ex diversis haec lectionibus sic constituerem: αιτεε ἑκατον ταλαντα, Φας, ην μη οἱ δωσιν, εκ απονοςησειν την ςρατιην, πριν η εξελη σΦεας. *Valkenar.* Aldi aliorumque δωσειν calamo debetur aberranti; cetera Florentinis nihil concedunt, immo potiora sunt. Neque displicet απαναςησειν την ςρατιην à Valla versum, & iudicio duorum codd. probatum. Alterum certe utrum aut glossa aut corruptela est. *Wesseling.* Nobis Valkenariana emendatio praeplacet.

μεν τι δωσωσι) μεν τοι Arch. tum δωσεσι cum Vind.

Vind. Passion. Arch. margo Stephan. in qua & αργυριον, secuti Passion.

ουδεν) ουδε Askew. post διενοευντο punctum, post οἱ δε comma Ald. Camer. I. II.

διαφυλαξωσι) διαφυλαξουσι Arch.

τουτο) non est in Vind. & Arch. Post και τη comma Ald. Camer. I. II. Interpunctione mutata scribendum: και, τη μαλιστα εσκε ἑκαστοτε επιμαχον, του τειχεος τουτο ἁμα νυκτι εξηρετο (vel εξηρτο) διπλησιον του αρχαιου· scribi quoque potuit, το του τειχεος· sed alterum praefero: Thucyd. IV, 115 ῃ — ην επιμαχωτατον nempe το τειχισμα. Xenoph. p. 360, 13. *Valken.*

ad Cap. CXXXIV.

Μιλτιαδη)(τω Μιλτιαδη Arch. non contra morem. Post απορεεντι comma Ald. Cam. I. II.

ὑποζακορον) citat Suidas in ζακορος.

ταυτην ελθουσαν) ταυτην δε Arch. qui συμβουλευσαι οἱ negligit. Post τα comma Ald. Camerar. I. II.

αὐτη) Arch. αὑτη antea ex Ald. post την μεν comma Ald. Camer. I. II.

απικομενον) διερχομενον Askew. Passion.

πολιος) Arch. Vind. Passion. πολεως alii.

ὑπερθορεειν) Suidas exscripsit in ὑπερθορων, nunc vitiosus.

ὑπερθοροντα δε) Medic. Askew. Passion. Vindob. Alii cum Ald. ὑπερθορεοντα satis bene. Mox ὑπερ το μεγαρον Arch. Vind.

οτιδη) ὁ, τιδη Ald. Camer. I. II, in quibus & ὁ, τιδηποτε, & post πεηζοντα comma.

προκα τε) Suidas in voce, legens ἐπελθεῖ- σης. Post ἱεσθαι colon Ald. Camer. I. II.

καταθρωσκοντα) Suidas in voce.

ad Cap. CXXXV.

πολιορκησας τε ἐξ) Arch. Passion. Askew. Aberat enclitica.

ἡ ὑποζακορος) desit ἡ Arch. Post Τιμω comma Ald. Camer. I. II.

κατηγησατο) κατηγησαιτο Arch. cum Vind.

ὡς ἐξηγησαμενην) την ἐξηγησαμενην ora Stephan. Passion. Askew.

της πατριδος) iidem, quomodo Arch. Vindob. Brit. της Ald. omisit & alii post ἁλωσιν colon Ald. Camer. I. II.

εκφηνασθαι) εκφησασθαι Arch. Libet in edito acquiescere, etsi notabiliter Arch. εκφησασθαι. *Wesseling.* Post τελευταν comma, nullum post μη ευ Ald. Camer. I. II. ου Τιμου ειναι αυτην de Pauw deleto articulo.

ad Cap. CXXXVI.

ςομασι) ςομασι Arch. Vindob. Valla, eleganter.

αγαγων) Medic. Passion. Askew. Alii cum Ald. ὑπαγαγως, non male. Vid. Gronov. supra c. 104, sed & c. 82, ubi prius editum. *Wesseling.* Post δημον comma Ald. Camer. I. II.

εἱνεκα) εἱνεκεν Arch. Vindob. Post παρεων comma Ald. Camer. I. II, in quibus colon post ἀπολογεετο, punctum post μηρε.

ὑπεραπολογεοντο) ὑπεραπελογεοντο Arch. Vindob.

Μαραθωνι πολλα &c.) Μαραθωνι γενομενης Ste-

Stephan. ora, Arch. Vindob. Passion. Askew. Post Λημνον τε comma Ald. Camer. I. II. Si sic scripta codex praeberet antiquus; της μαχης τε της εν Μαραθωνι γενομενης πολλα επιμεμνημενοι, και ὡς ἑλων Λημνον τε και τισαμενος τους Πελασγους παρεδωκε Αθηναιοισι, voces, την Λημνου αιρεσιν, ex nota marginali crederem adiectas. *Valken.* cui contradicere quis poterit? — Quod schedae adiungunt γενομενης, necessarium quidem non est, Herodoteum tamen Lib. VII, 1. Tale etiam το εν Μ. γενομενον τρωμα supra c. 132. Continuo nexum aut debebat scribi και της Λημνου αιρεσιος, quae Pavii doctrina, aut, quod & Valkenario nostro in opinionem venit, ex parte tolli, legique και ὡς ἑλων Λημνον — His iunge ex Gruteri Thes. p. CCCCXXXVIII, 6 epigramma priscum; ΠΑΝΤΕΣ, ΜΙΛΤΙΑΔΗ, ΤΑΛΑΡΗΙΑ ΕΡΓΑ ΙΣΑΣΙΝ ΠΕΡΣΑΙ, ΚΑΙ ΜΑΡΑΘΩΝ ΣΗΣ ΑΡΕΤΗΣ ΤΕΜΕΝΟΣ· cuius quidem ταλαρηια, si pingerentur τα τ' αρηια, non morarentur lectores. Alia P. Burmann. Sec. ad Anthol. Lat. lib. 2. p. 195. *Wesseling.*

προσγενομενου) προσγινομενου Arch. Vindob. Post αυτω comma Ald. Camer. I. II.

ταλαντοισι) ταλαντα Arch. Post μετα ταυτα abest comma Ald. Camer. I. II.

σφακελισαντος) σφακελισαντος του μ. κ. σαπεντος τελ. Arch. Vind. Brit. σφακελισαντος τε του Passion. Askew. Ora Stephan. in ceteris consentientes; alii cum Ald. αυτω του μ. & σαπεντος αυτου τελ. — σφακελισαντος τε του μηρου ex Mss. cultum accepit: vulgati enim iteratum pronomen accidebat insuave. Supra quoque lib. 3, 66. Cambysi similis sideratio, ubi vide de

κατακεχρῆσθαι) κατακεχρῆσθαι Askew. post ἐπιθέσθαι colon Ald. Cam. I. II.

πολλούς τε) abest τε Arch. Vind. Pass. Ask. post ἀποβαλών comma, quod abest post οὐ δὲ Ald. Camer. I. II.

πολλὸν ἀμείνονας) πολλὸν ἔτι ἀμείνονας Arch. Vind. bene satis. Post ἄριστοι comma Ald. Cam. I. II, in his comma post τε.

αὐτοῖσι) αὐ τοῖσι Arch.

καὶ δὴ καὶ συνήνεικε) Med. Vind. Ask. Pass. Brit. posterius καὶ deerat Ald. &c.

ἤ τοι) Pass. Vindob. Askew. Arch. Medic. in aliis, uti Ald. ἢ καὶ κατὰ. Post ἄνδρες comma, post ἄλκιμοι punctum Ald. Cam. I. II.

σταθμώσασθαι) Habet Eustath. ad Il. α. p. 70 25. Post χώρην comma, post διαφθείρειν colon Ald. Cam. I. II.

ἀμφοτέρη σφι ἐχώρησε) Medic. Askew. Pass. Paris B., ἀμφοτέρῃσι ἐχώρησε Ald. Vind. Brit. cum Paris. A. Arch., qui ἐχώρησαν. Et hic haereo. Gronovii enim explicatio haud scio Artabani mentem an recte exponat. Hoc voluisse videtur: nec terra nec mari expeditionem prosperam fore: de terrestri coniecturam capi ex eventu in agro Attico posse; consimiliter de maritima, si ad proelium res devenerit, suspicandum. Quae Artabani si fuerit, uti ego arbitror, sententia, procedet melius nova periodo, οὐκῶν ἀμφοτέροισι χωρῆσαι, ἀλλ' ἢν — *Ergo neutrubi succedet, sed si* — Praecesserat ἢ κατ' ἀμφότερα, ad quod reditum orator facit: sequetur c. 11. οὐκῶν ἐξαναχωρέειν οὐδετέροισι δυνατῶς ἔχει, ἀλλὰ — simile ordine. Haec mihi plausibilia, aliis alia, neque intercedam, blandientur. *Wesseling.*

feling. *Larcherius* εικων αμφοτεροισι εχωρησε in Paris. D. invenit, quod genuinum censemus cum ipso & Degenio.

Post τουτο δη & post βασιλευ absunt commata Ald. Cam. I. II.

γινεται) γιγνεται Arch.

οικηιη) non est in eod.

συμβαλλομαι ταυτα) ταυτα συμβαλλομαι Arch. Askew. Passion.

ημεας) deest Arch. qui ολιγον.

Θρηϊκιον) Θρηκιον Arch. Ask. Vind. Post Ιστρον abest comma Ald. Camer. I. II, in quibus comma post Σκυθας.

εγενοντο) εγινοντο Arch. Vind. Post πυρεν comma Ald. Camer. I. II.

επετετραπτο) επιτετραπτο Passion.

γε) Respuit γε Arch. Askew. & Pass. γε ω Ιστιαιος, mox ει omittentes

ηναντιωθη) ηντιωθη Vind. Arch. Brit. Paris. A. B. Ald. ηναντιωθη Pass. Ask. Med. discrimine vix ullo.

διεργασο) διεργαστο Arch. Post δεινον abest comma Ald. Cam. I II.

γεγενησθαι) Medic. Ask. Passion. Paris. A. γενεσθαι ceteri cum Aldo.

βουλευεο) Medic. Ask. Pass. βουλευε Arch. βουλευε Ald. Edd. Non displiceret μη βουλεο *noli quaeso.* Quis enim adeo suffenus, ut consulto deliberet in periculum se, ubi nulla necessitas, praecipitare? Nihil tamen innovo. *Wesseling.* Wesselingianam hanc emendationem firmare videntur Paris. B & D. apud *Larcher.* in quibus μη βουλευ, quare cum Larcherio eam adoptandam censemus. Post εχοιης comma Ald. Cam. I. II.

πει-

Galeno. *Wesseling.* Post τελευτᾳ comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXXXVII.

ὡδε) Medic. Arch. Passion. Askew. ὡτω prius ex Ald.

εκτος) εκ της Vind. Askew.

εξελαθησαν) εξεβληθησαν iidem cum Arch. Passion. Brit. Stephan. ora. In Ald. & aliis εξελαθησαν, in Gronov. εξελασθησαν. Si qui εκ της & εξεβληθησαν melius opinabuntur, favebunt schedae. Certum est, εξελαθησαν, in his libris creberrimum, non recte a Gronovio εξελασθησαν promulgari. Vid. lib. 4, 145. *Wesseling.*

Post την χωρην abest comma, positum post εωσαν, post την ante προτερον, post κακην τε, & colon post τους Αθηναιους Ald. Cam. I. II. Quod paullo legitur ante, εωσαν, hic meo iudicio aptius esset, quam ειναι· illic ad ambiguum evitandum omitti potuit: επει τε γαρ ιδειν τους Αθηναιους την χωρην, την σφισι αυτοισι (*ipsis*, Pelasgis nempe) υπο τον Υμησσον εδοσαν οικησαι μισθον του τειχεος του περι την ακροπολιν κοτε εληλαμενου. Ut Valla, cepit ista Jo. Meurs. Cecrop. c. 5. conf. M. Solanus ad Lucian. T. 2. p. 22. Schol. in Eurip. Phoen. v. 24 & in Schol. ad Aristoph Aves v. 833 Τυρσηνων τειχισμα Πελασγικον, quod attigit Graev. in Prooem. ad Callim. *Valken.*

αυτοι Αθηναιοι) αυτοι non est in Arch. Vindob. Post ταδε punctum Ald. Cam. I. II

αιει) δη Arch. Vindob. αιει Askew. Ald. alii αει.

και παιδας) desunt haec duo; Arch. cuius aucto-

auctoritatem sequutus Larcherius, damnavit. και τους παιδας Vind. Passion. Askew. Brit τε καιπαιδας suspicione premuntur haud iniusta: sexus sequioris si putentur, cum nullae, tum ancillae, tueri sedem haud poterunt: τους παιδας a Mss. ubi admiseris, quid fiet brevi sequuturis, ὁκως δε ελθοιεν αὐτοι; Erant praetea veteri more puellae ὑδροφοροι. Tali Gordium εντυχειν παρθενω ὑδρευομενη tradit Arrian. Αναβ. Αλ. II, 3 & apud Poetam Odyss. K. v. 105 Κουρη δε ξυμβλητο προ αστεος ὑδρευουση. Parum itaque absum a proscriptione earum vocum, laudibusque Arch. suo eas suffragio damnantis. *Wessel*

Post οικετας punctum Ald. Camer. l. II, in his colon post ποιεειν.

επιβουλευοντας επιχειρησειν) βουλευοντας επιχειρησειν, Reiskius, cui sequentia officiunt.

ὁσω) Medic. Askew. Passion. Vind. Arch. alii cum Ald. ὁσον.

αλλα τε σχειν &c.) αλλα τε σχειν χωρια και δη και Passion. Askew. Vind. Arch. & ora Stephan. quod amplector. antea ex Ald. αλλα τε δη σχειν χωρια, και Λημνον. Ex marg. edit. Stephan. restitui poterat και δη και Λημνον· sic solent istae voculae adhiberi: I, 29. Sardes venerunt αλλοι τε, — και δη και Σολων· c. 129 και αλλα λεγων — και δη και ειρετο μιν. IV. c. 150, ex codd. scriptum εἱποντο δε οἱ και αλλοι των πολιητεων, και δη και Βαττος. *Valken*

ad Cap. CXXXVIII.

ελεξε) εδοξε Arch. Vindob. colon post vocem Ald. Camer. l. II, in quibus post ταυτα δε comma.

και βυλομενοι) desunt ista duo Arch. qui mox τιμωρησασθαι εθελοντες.

ορτας) Medic. Askew. Arch. Vind. Passion. Paris. A. B. Brit. Olim ορτας αυτων ex Ald. perperam.

κτησαμενοι) ϛησαμενοι Arch. Vindob. quod opportunius videri potest, nisi tum demum naves sibi Pelasgos parasse placeat, quae vix credibilis de insulanis opinio. *Wesseling.*

Post την Αττικην comma, idemque post οι δε Ald. Camer. I. II.

σὺμμισγεσθαι) Medic. Passion. συμμιγεσθαι Askew. reliqui συμμιγνυσθαι cum Ald. nullo discrimine. Post ηθελον comma Ald. Cam. I. II.

ει τε τυπτοιτο) Paris. A. B. Passion. Askew. in aliis & Ald. ει τι. Vera Reiskii e Mss. correctio est. Critici in Eurip. Hecub. v. 887 και ει τις τυπτοι απ' αυτων τινα, εβοηθυν ἅπαντες, sermone aliquantum mutato. *Wesseling.*

τε των) τε abest ab Arch. Vind. post εδικαιευν punctum Ald. Cam. I. II.

πολλω επεκρατεον) πολλον Arch. Vind. quomodo saepius, recipi poterit. Post επεκρατεον punctum Ald. Cam. I. II.

εδιδοσαν) Medic. Askew. Passion. εδοσαν ceteri cum Ald. post εσεδυνε punctum Ald. Camer. I. II, βυλομενοισι Askew.

ει δε δη) ει δη Passion. Arch. Vind.

κυριδιεων) Passion. Askew. ritu Jonico: ceteri cum Ald. κυριδιων. Post Αττικεων γυναικων punctum Ald. Cam. I. II.

μητερας,) Arch. Vind. Med. Pass. Askew. antea ex Ald. δε και τας μητερας αὐτων. In Arch. Vind. tamen δε σφι και τας.

τετων) Iidem cum Valla; prius erat ex Ald. τετε. In Askew. Medic. & Passion. ὁ ἐργασαμενο.

Λημνιαι) Citat Eustath. ad Homer. p. 158, 11, & ad Perieg. 347.

ad Cap. CXXXIX.

Απεκτεινασι) αποκτεινεσι Arch. Vind.

Post ετικτον comma, post πρωτε punctum Ald. Camer. I. II.

και πρωτε) Medic. Askew. Passion. Arch. Alii ὡς και. Vid. Gronov. & lib. 3, 62 & 65. Particula ὡς in Mss. non legitur, & abesse debet fide libri istius Medic. quam ut spectatissimam licet propriis iudiciis alienis etiam notis opineris praestabilem, evincet auctoritas Salmasii, & similitudo exempli, quod ab eo editur in Plinian. Exercit. p. 832 occasione loci Strabonis, quem in eo laudat Grentemesnilius. Sic 8, 60 Ὁμοιως αυτε τε μενων προναυμαχησεις Πελοποννησε, και προς τω Ισθμω· ubi imperfecte Valla, & Stephanus paullo liberior, *hic maneas, pro Peloponneso & Isthmo nihilo secius pugnabis*, sed vitiose causam Peloponnesi & Isthmi in unum conjiciens. Omnino & illinc subintelligitur ὡς και προς &c. Verte, *hic manens aeque pro Peloponneso pugnabis, ac apud Isthmum.* Et sic Ms. 7, 100 Επειρωτων τε ἑκαστας ὁμοιως, ὡς και τον πεζον, και απογραφομενος. Ibidem 115 ἅμα αγομενος ϛρατεων ἑκαστον των εθνεων, και των περι το Παγγαιον ορος οικεοντων ὁμοιως, και των προτερον κατελεξα. Gronov.

Post ταυτας comma, idemque post τας Ald. Camer. I, II, in his colon post Πελασγοι.

ςρωσαντες) ςορεσαντες Vind.

τραπεζαν) citat Suidas in επιπλεα. Post ειπαν colon Ald. Camer. I. II.

τουτο ειπαν) Duo haec non norunt Medic. Passion. Askew. in Vind ειπον; abest comma post κεεται Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXL.

Post τοτε μεν comma Ald. Camer. I. II.

τοσαυτα) τοιαυτα Passion.

ἡ επ' Ελλησποντω) ἡ εν Ελλησπ. Arch. Vind. Valla, uti mox.

κατανυσας) καταςησας Arch. καταλυσας Eton. Utrum Valla, vertendo *solvens*, καταλυσας habuerit ante oculos, valde dubium: certe scholion, aut aberratio est, cuiusmodi καταςησας Arch. επεαν — εξανυση — ες την ἡμετερην praecessit, redibitque lib. 7, 183. Apud Diodor. XIV, 103 scripti libri πεμπταιος δε κατανυσας ες την Μεσσηνην· antea καταλυσας, quod hic in Etonensi. *Wesseling.*

Ελαιουντος) bene Medic. Askew. Passion. Ald. & alii Ελεουντος. Conf. ad Diod. XIII, 39.

ες την Λημνον) ες Λημνον tantum Arch. Vindob. Askew. Passion. Post χερσονησιον & post τε commata Ald. Camer. I. II.

επειθοντο) επυθοντο Arch. in Brit. οἱ Φοινικες. Post Μυριναιοι δε comma Ald. Camer. I. II.

οὑτοι) Medic. Passion. Askew. Ceteri cum Ald. αυτοι.

δη την Λημνον) Askew. Passion. Aberat την Ald. &c.

Post Αθηναιοι τε comma Ald. Camer. I. II. τε deest Arch.

Ad Librum VII.

In Inscriptione desunt τε Αλικαρνησσηος & επιγραφομενη Ald. Camer. Αλικαρνασσηος Arch. qui omittit επιγραφομενη Πολυμνια. In Stephan. 1 & seqq. Αλικαρνασσεως perperam.

ad Cap. I.

ἡ αγγελιη) Abest ἡ Arch. qui cum Vind. & Askew. βασιλεα frequentissime hoc libro. Post Ἑλλαδα punctum Ald. Camer. I. II, in quibus comma desit post επηγγελλετο.

πολις) πολεις Arch. Vind. Post ςρατιην abest comma Ald. Camer. I. II.

πολλω πλεω) ora Stephan. Askew. Arch. Vindob. Brit. in Passion. πλειω, antea ex Ald. πολλω τε πλειον, tum mox παρειχον Arch. antea ex Ald. παρεχειν. Optime Mss. e quorum uno παρειχον perplacet. Sic suus sermoni color & nexus redibit. *Wesseling.* Superfluum est τε, neque bene cohaerent πλειον — και νεας — και πλοια. Codd. lectio H. Stephano & Galeo memorata genuina est πολλω πλεω· nam vicinis congruit, & formam vocis praebet nostro usitatam, quam scripsisse suspicor: πολλω πλεω επιτασσων εκαστοισι, η προτερον παρειχον, (nempe παρεχειν· παρειχον enotatum ex Arch.) νεας τε, και ἱππυς, και σιτον, και πλοια *naves bellicas*, & πλοια, ἱππαγωγα & σιτηγα· vid. notata ad L. 6.

 c. 48.

ad Cap. XII.

εγινετο) εγενετο Arch. Vind.

γνωμη) spernitur ab Arch. Post κατυπιωσε punctum Ald. Cam. I. II.

τοιηνδε) deest Arch. Vind. Post ευαδεα comma, post ειπειν punctum Ald. Cam. I. II.

Post βυλευσαι abest comma Ald. Cam. I. II. βυλευεσαι Vind. Arch., non ut Galeus, βυλευσιαι, quod ferri alioqui poterat. Post ω Περσα abest comma Ald. Cam. I. II.

μη αγειν) Vind. Arch. Med. Askew. Pass. Brit., negativa olim deficiente. Jure negans vox accessit, ut docte Gronovius, post verba negandi mentemque mutandi. Notus ex Sophocle Antig. 449. Eurip. Orest. 1059. mos, doctorumque observationibus ad Aeliani Var. III, 43. *Wesseling.*

Περσας) Pass. Medic. Ask. Reliqui Περσησι cum Ald., utique non male, quae vetus lectio revocanda Valkenario videtur, explicanti cum H. Steph. *cum Persis ut copias cogerent denunciaveris.*

εβυλευσαο) Pass. Med. Ask. Arch. Vind. Antea εβυλευσας.

ad Cap. XIII.

Post τυτυ comma Ald. Cam. I. II, in his punctum post εποιεετο & comma post ὁ δε.

συναλισας τυς και) Medic. Pass. Ask. Brit. Alii cum Ald. συναλισας τυς αυτυς, τυς, και.

συνελεξε) συνελλεξε Ald. Cam. I. II, in quibus comma post πρωτα, punctum post ακηκω.

παρ-

παρηγορευμενοι) Arch. Vind. παραγορευομενοι Pass. Antea ex Ald. παρηγορευμενοι. παρηγορευμενοι ab Jonibus probatur. *Wesseling*

μευ απεχοντα) μευ απερχοντα Pass. & fortasse Valla, non incommode.

επεξεσε) επεξεσε Med. quod merito d'Orvillius, quippe librarii peccatum, contemsit, ad Charit. l. 5. p. 57. Congruit ferme Eurip. Iphig. Taur. 987. δεινη τις οργη δαιμονων επεξεσε. *Wessel.*

χερων) χερον Ask.

μεταδεδογμενα) μεταδεδογμενον Arch. Vind.

ταυτα, κεχαρηκοτες) ταυτα κεχαρηκοτες, Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XIV.

τουτο ονειρον) Respexit Eustath. ad Iliad. β. p. 166, 7. Post Ξερξη abest comma Ald. Cam. I. II. τω Ξερξη κατυπν, ελεγε επισαν Pass. Ask. Post επισαν punctum Ald. Cam. I. II.

ποιευμενος) Arch. Vind. Alii cum Ald. ποιησαμενος. Post ακουσας punctum Ald. Cam. I. II.

εξ αυτεων ανασχησει) Pass. Ask. Vind. Arch. Steph. margo & Valla. Vulgo ex Ald. εξ αυτεων προσδοκα ανασχησειν, & comma post ανασχησειν Ald. Cam. I. II.

πολλος) πολυς Arch. Vind.

ad Cap. XV.

γενομενος) Med. Pass. Ask. εγενετο. In Arch. Paris. A. B. Vind. Brit. Ald. γενομενος. Post αγγελον comma Ald. Cam. I. II.

επι Αρταβανον) Sic Med. Pass. Ask. Praepositionem επι alii omnes respuunt. Genuinum

 arbi-

c. 48. *Valken.* Post παρεχειν colon Ald. Cam. I, II, comma in his post νεας τε.

και ιππες) και σιτον, και ιππεες τετεων Passion. Askew. in Medic. και πλοια quoque non exstant.

δε περιαγγελλομενων) δε πολλων περιαγγ. Ask.

εδονεετο επι) Medic. Askew. Passion. Arch. Vindob. Paris. B. olim ex Ald. εδονεετο πασα. Tueri se πασα potuisset, ni stetisset per schedas. Appian. B. Civ. IV. p. 995 τα ὑπερορια ΠΑΝΤΑ πολεμιοις — εδονειτα. Herodian. VII, 5 ΠΑΝ δη το Λιβυων εθνος ευθεως εδεδονητο. Non exscribo Gregor. Naz. Or. XXVIII. p. 483. D. neque Agathiam Schol. L. II. p. 30. C. Tzetzes Chil. I, 870 τρεις ολες επιχροντες turbatam Asiam, conductasque undique copias scribit, seculi more, quo de Hemsterh. ad Plut. Comici p. 407. *Wesseling.*

στρατευομενων) στρατευσομενων Arch. Vind.

τεταρτω ετει) τεταρτω δε Medic. Passion. Askew. unde suspicio quaedam oritur loci huius male tractati, quem tot participia insignem faciunt, vix alibi occurrentia sic iunctim. Hinc illud δε post vocem καταλεγομενων, ubi cassa & vana est cuius vis, transferebam post vocem τεταρτω. Sic optime procedunt. Τετεως δε περιαγγελλομενων ἡ Ασιη εδονεετο επι τρια ετεα, καταλεγομενων των αριστων, ὡς επι την Ἑλλαδα στρατευομενων και παρασκευαζομεων. Τεταρτω δε ετει Αιγυπτιοι &c. Priora sunt sui generis & diversae materiae, nec pertinent ad posterius. *Gronovius.*

και επ') Medic. Passion. Askew. και ex Aldo &c. olim aberat.

ad

ad Cap. II.

Post Αἰγυπτον comma, sed nullum post νομον Ald. Camer. I. II, in quibus punctum post ϛρατευεσθαι.

γεγονοτες) non habet hoc Arch.

βασιλευσαντι) βασιλευσαντος Ald. Camer. I. II, quod non annotavit *Wesseling.* Post Κυρȣ comma Ald. Cam. I. II.

προτερον) προτερων, iidem, omissum a Wesseling. in var. lect.

επρεσβευε Αρτοβαζανης) Citat Thom. M. in πρεσβευονται· tum Αρταβαζ. quomodo Valla, & mox Arch. Post Αρτοβαζανης punctum Ald. Cam. I. II.

εϛασιαζον) εϛαϛιασαν Passion. Askew.

ὁ μεν γαρ) Med. Pass. in quo tamen deletum; Ald. & alii non norunt γαρ.

πρεσβυτατος τε ειη) πρεσβυτατος ην Arch. Vindob.

νομιζομενα ειη) Eustath. in Il. Α. p. 28, 41 & p. 59, 30, excitat hinc νομιζομενα, estque in Passion. νομιζομενον quidem, sed posterior Syllaba, quod in Eustath. super scriptum ostendit. Nullam νομιζομενον litem experiretur, ni Passion. & Eustath. eam intenderent: caussam Jonum Atticorumque consuetudo, neutris huiusmodi gaudentium, urget. *Wesseling.* In his Herodoti, si vel in aliis non legeretur, ex Eustathii cod. scriberem, και ὁτι νομιζομενα ειη. Sic eum legisse liquet ex eius commentario in Il. α. p. 28, 6 & p. 44, 51 παρα Ἡροδοτω νομιζομενα, αντι τȣ νομιζομενον· ubi plura collegit similia. Conf. H. Stephan. in App. Thes. L. Gr. p. 46, 150. *Valke-*

kenar. Post των πρεσβυτατων comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. III.

επιβαλων) επιβαλλων Passion.

Post ω᾽νης comma Ald. Camer. I. II. ανης Arch. Vind. Post ελθων comma nullum in Ald. Camer. I. II.

συνεβελευε) συνεβελευσε Vind. Post κρατος colon Ald. Cam. I. II.

επι) επι Arch. post Δαρειω comma Ald. Camer. I. II, idemque post ειη, sed abest post δικαιον, habent comma eaedem post ἑωϋτε, omittunt post Σπαρτη & post ὑποτιθεμενος, & post νομιζεσθαι punctum ponunt, colonque post απεδεξε.

δοκεει) δοκεειν, tum εβασιλευσεν Arch. Vind. Brit. neque inconcinne. Post ὑποθηκης comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. IV.

ωρμητο) ὁρμητο Brit. loco ὡρμητο, quod saepe antea, non ὡρματο, ut Ald. & Edd. Post ταυτα τε comma Ald. Camer. I. II, idem post παρασκευαζομενον, sed nullum post Δαρειον.

ἑξ τε και) Askew. Vind. Ald. qui quoque τα παντα ετεα ἑξ τε — uti Arch. Vind. olim παντα ἑξ και τριηκοντα ετεα. Post τριηκοντα comma Ald. Cam. I. II, idemque post Αιγυπτιες.

ad Cap. V.

ανεχωρησε) ανεχωρεεν Arch. Vind. quod laudo. Post Ξερξης comma Ald. Camer. I. II,

in

in queis colon post στρατευεσθαι, comma post Αιγυπτου.

αγερσιν) Paris. A. B. & Edit. Genev. 1618, ceteri cum Ald. εγερσιν, colon post vocem Ald. Camer. I. II. Dixit στρατε επαγερσιν c. 20, & στρατε αγερσιν c. 48, unde στρατιης εγερσιν, exercitus quaedam ad praelium excitatio, longe differt: ut recte adeo, adprobantibus codd. Portus εγερσιν στρατιης proscripserit. Saepe peccatur, ut alias ostendi, in στρατιαν αγειρειν apud Libanium, Procopium atque alios, quae quoque inter αγειρειν & εγειρειν adfinitas in poetis turbas concivit, monitore ad eum Eustathio p. 577, 17. *Wesseling.* αγερσιν recipiet ex codd. munitam in Diss. Herod. p. 117. *Valken.* Post παρεων δε comma Ald. Camer. I. II.

παρ' αυτω) Arch. Passion. Vind. Paris. A. B. Antea ex Ald. παρ' ἑωϋτω. Justum και δυναμενος παρ' αυτω μεγιστον, videlicet *Xerxe*, quod & Diodor. indicavit L. XI. c. 1 παρ' ἑωϋτω, laudatum alibi, non laudant schedae. Vide tamen Abresch. Diluc. Thucyd. p. 114. *Wesseling.* Ut hic Mardonius Gobryae F. dicitur δυναμενος παρ αυτω μεγιστον Περσεων, in excerptis e Ctesia Αρταπανος ὁ Αρτασυρα παις γινεται δυνατος παρ αυτω, και Μαρδονιος ὁ παλαιος. *Valkenar.*

ην Ξερξη) ην Ξερξεω Galeus ex Arch. quod Wesseling. enotatum non vidit. Ξερξε Vindob. conf. c. 82. Post ειχετο abest comma Ald. Camer. I. II, in quibus post λεγων punctum.

πολλα ηδη κακα) πολλα δη Passion. Askew.

δενναι δικην) δεναι δικας Arch. Vind. nec prave. Post των comma, post εποιησαν colon Ald. Camer. I. II.

αλ-

tionem per figuras non meritus. *Wesseling.* Post ευλαβων comma Ald. Cam. I. II.

φανησεται) φανητω ora Stephan. Pass. Brit. φανειται γαρ και εμοι Arch. Vind. και εμοι etiam Pass. Ask. καμοι alii cum Ald.

σοι) συ Pass. Brit. post διακελευομενον punctum Ald. Cam. I. II, in quibus post τη εμη comma.

τοσουτο γε) τοσουτον γε Arch. Vind. post τουτι comma Ald. Cam. I. II.

ο, τιδηκοτε) οτιδη Arch. Vindob. post δοξα abest comma Ald. Cam. I. II, in his punctum post τεκμαιρομενον.

σε δε επιφοιτησαι) Eton. Arch. Valla. Antea cum Ald. ουδε. Non offendor repetitis, quas vir doctus inducendas indicabat, negationibus: eorum in iteratione nihil insoliti praeterque morem. Cohaerentia orationis, ουδε επιφοιτησαι respuente, angor. Quod expressi, plene satisfacit, aestusque sedat. Itaque Laurentii Latina reduxi, ex bonis Graecis bona. Falsus si sum, quod nolim, duces ac socios Th. Gale, C. de Pauw, & Valkenarium habeo. *Wesseling.* Quam praebet Galeus codd. lectionem σε δε επιφοιτησει, hanc postulant vicina: ει δε εμε μεν εν ουδενι λογω ποιησεται — σε δε επιφοιτησει, (Valla necdum interpolatus, *sed te adibit*) τουτο μαθητεον ηδη εστι· ει γαρ δη επιφοιτησειε γε συνεχεως, φαιην αν και αυτος θειον ειναι· in istis nihil praeterea novandum puto. *Valkenar.*

μαθητεον ηδη εσται) ηδη μαθητεον Arch. Pass. Ask. qui posteriores cum Med. εσται, in aliis & Ald. εστι punctum post εστι Ald. Cam. I. II.

επιφορτησειε γε συνεχεως) Arch. Pass. Ask. recte, ultima vocula deerat Ald. &c.

δεδοκηται) Med. Arch. Passion. Ask. antea δεδοκται.

αυτο) Arch. Valla, prius αυτω. In his ει δε τοι δεδεκται γινεσθαι, και ȣκ οια τε αυτο παρατρεψαι· sic scribi malim, quam αυτω, sicut vulgatur, vel αυτα, quae viri docti est coniectura. *Valken* Receptius in Musis δεδοκται. Nec illud propterea reiiciendum. Pindarus Nem. V, 35 η σιδηριταν επαινησαι πολεμον δεδοκηται Nititur veritate αυτο παρατρεψαι ex Arch. assequutusque est coniectando Reiskius & Abresch. *Wesseling.* Legendum αυτο παρατρεψαι cum Parisf. A. B. apud Larcher.

ειμι) η εμε Pass. Ask. Med. Scribarum ego errorem arbitror. *Wesseling.* Punctum post κατυπνωσαι Parisf. B. *Larcher.* Post φερε abest comma Ald. Cam. I. II.

επιτελευμενων) επιτελλομενων Arch. Post τȣτȣ comma Ald. Cam. I. II.

φανηται) φανειται Arch.

χρησαμαι) μη χρησομαι Vind.

ad Cap. XVII.

ελπιζων) Med. Arch. Vind. Ask. Passion. Prius νομιζων cum Aldo plerique etiam Ξερξην, & saepe in seqq.

εζομενος) ιζομενος Pass. Nihil in dictione desidero; namque κοιτον επιετο, loco εφιετο, quod non nemini in mentem venit, se non commendat. Ecce tibi ex vita Homeri c. 31 και τοτε μεν την κοιτην αυτȣ εποιησατο. Quo in genere κοιτον & κοιτην non differre, ex L. 5, 20 constat.

punctum Ald. Camer. I. II, comma in his post κατεργασατο τε.

Ξερξεα, ὡςε) ὡςε ποιεειν τουτα Ξερξην Askew. Passion.

ες το) Medic. Passion. Askew. Ceteri cum Ald. προς το.

της Θεσσαλιης) της non est in Arch.

Αλευαδεων) Αλεβαδεων Arch. unde Valla *Alebadeis*, & deinceps. Post αγγελοι comma Ald. Cam. I. II, idemque post ὗτοι.

ες Συσα) Et haec duo Arch. omittit. Commata post εχομενοι & post των Ald. Cam. I. II, idemque habent post Αλευαδαι.

ετι πλεον) Arch. Vindob. Paris. A. B. Brit. Ald. ὅτι πλεον Medic. Passion. Askew. tum προσωρεγοντο οἱ, εχοντες Paris. B. Abest comma post προσωρεγοντο οἱ Ald. Camer. I. II. Perfrequens πρὸς ετι τυτοισι L. III, 65. IX, 110 invectum ὅτι excludit. Conf. Abresch. Dilucid. Thucyd. 112. His vero connexa pro valde mendosis de Pauw putans, προσώρεγοντο οἱ εχοντες ΑΜΦΙ Ονομακριτον, *stimulos Onomacritus addebat*, formabat; esse enim οἱ αμφι Ονομακριτον ipsum Onomacritum; quod equidem hodie non credo. Pingamus ex schedis Parisinis προσωρεγοντο οἱ, εχοντες —, & finis turbarum aderit. Nimirum Pisistratidae amplius quid regi adporrigebant, vaticinum habentes Onomacritum; haec verborum sententia. *Wesseling.* Post χρησμολογον τε comma Ald. Cam. I. II.

διαθέτην) Citavit Thomas M. in διατιθημι.

γαρ) negligitur a Passion. Askew.

προκαταλυσαμενοι) Iidem cum Vind. Paris. A. B. Ald. in quo punctum post vocem, H. Ste-

Stephan. etiam visum. Prius erat προκαταλυσομενοι.

εξελαυθη) εξελαθη Ald. Cam. I. II, quod Wesseling. non enotavit.

Πεισιςρατιδεω) ora Stephan. Passion. Ask. in Arch. ex monitu Galei quoque, sed fallace; is vulgatum servat: placet tamen, genuinumque est. Antea Πεισιςρατυ ex Ald.

εξ Αθηνεων) duo ista non novit Arch. male vero Αθηναιων omnes alii ex Ald.

Λασυ τε Ἑρμιονεος) Λωσυ Vind. & Arch. in quo τε Ἑρμηνεος prave; idem vitium haeret etiam alibi. Post Ερμιονεος comma Ald. Cam. I. II.

αἱ επι) deest αἱ Vind. & Arch. comma post νησοι Ald. Cam. I. II.

κατα της θαλασσης) margo Stephan. Arch. Passion. Vind. Askew. Olim cum Ald. εκ της: punctum post θαλασσης Ald. Cam. I II.

εξηλασε μιν) εξηλασε μεν Passion. Askew. Post χρησμων punctum Ald. Cam. I. II

Φερον) Φερων Ald. Camer. I. II, quod non enotavit Wesseling. Post των comma in iisdem, colon post ὠδεν, comma post ὁ δε.

Χρεων) Χρεον Passion. Askew

Περσεα) Περσεο ex Ald. in ora Steph. Post χρησμωδεων comma, post προσεφερετο colon Ald. Camer. I. II.

Πεισιςρατιδαι) addunt και οἱ Αλευαδαι Valla, Paris. A. B. Arch. Vind. Brit. Ald. quae tres voces in Medic. Askew. Passion. non exstant, fortasse ex scribarum ex simili terminatione lapsu, cuiusmodi omissionum in Herodoti Mss. prostant exempla innumera. Tamen Gronov. dispunxit, iniecta disputatione, cui rescribere

 nolo.

noſo. *Weſſeling.* Eſt concluſio quaedam ſermonis ante habiti de Onomacriti & Piſiſtratidarum reconciliatione & conſentiente ſuffragio apud regem Xerxem ad bellum Graeciae concitandum. Hos binos ait coram rege frequenter de hac re egiſſe. Itaque quid oro huc faciunt Alevadae, quos ante dixit non niſi nuncios mittendo multa pollicitos eſſe ad evocandum regem in bellum Graeciae? & de quibus ſermonem abſolvit tum, quum Piſiſtratidas retulit ſimiles ipſis ſermones habuiſſe. Certe non poſſunt Alevadae per omnia iungi Piſiſtratidis & Onomacrito, quorum hi Suſis fuerunt, non illi. Nec enim ex Alevadis quenquam ex Theſſalia notavit traieciſſe ad regiam Perſicam, arbitratis ſe ſatisfeciſſe per nuncios. An vero hi nuncii ſunt aequales Piſiſtratidis, ut coram rege Xerxe etiam dixerint ſententiam cum illis? Itaque merito videor obſequuturus optimo codici eiuranti tres iſtas voces, quae Herodoti non ſunt, ſuperius loco decentiſſimo poſitae, ut nunc iterari non oporteat. Egregium profecto agnoſcis adulteratae manus in Herodoto iudicium ab illo Mſ. ſervatum. *Gronov.* Retinuit voces Larcherius, & noſtro quidem iudicio, recte.

ad Cap. VII.

μεν ετεϊ) *μιν* Arch.

ϛρατηϊην) *ϛρατιην* Ald. Cam. I. II., a Weſſeling. non enotatum. Punctum in his poſt *απεϛεωτας*. *πρωτα ϛρατηϊην εποιεετο* in his fuiſſe primitus monuit. *Weſſeling.*

πολλον) Arch. Paſſion. Askew. Vind. Brit.

πολ-

πολλω olim ex Ald. πολλον ελασσων I, 77 & δυνατωτερεων πολλον III, 103, ubi Gronov. *Wessel.*

Αχαιμενεα μεν) τον δε Αχαιμενεα Arch. mox μεν νυν cum Vind. praeteriens.

χρονω μετεπειτα) absunt Arch.

Ιναρως) Ιναρος idem, conf. L. III, 13.

ad Cap. VIII.

συλλογον επικλητον) Suspexit & citavit Eustath. in Homer. p. 172, 11.

ειπη τα) Vind. Arch. recte, ob praecedens: alii cum Aldo ειποι, & comma post τα Ald. Cam. I. II.

Ανδρες Περσαι) Attico sermone hanc orationem Dionys. Halic. expressit T. 2. p. 189 velut insigne specimen, quo demonstret, Herodoti λεξιν της τε αυστηρας και της ἡδειας ἁρμονιας μεσην ειναι· in hac quoque μεση των δυοιν ἁρμονιων iuxta Dionys. περι Συνθ. Ονομ. p. 51 princeps eminuit Homerus, quem longo tamen intervallo proximi quinam hae in parte sint sequuti ibidem docet. *Valkenar.*

Post χρησομαι punctum Ald. Cam. I. II.

παρα Μηδων) Passion. Arch. Vind. Dionys. Alii cum Ald. παρα των Μηδων, & comma post Μηδων Ald. Cam. I. II.

ἑτω) ἑτος Arch. Pro αγει legisse videtur Dionys. εναγει, Herodoto prae ceteris frequentatum; nihil enim alias habuisset caussae, cur αγει altero mutasset: θεων αγοντων Sophocl. est Oed. in Col. 992. Xenoph. Κ. Αναβ. VI. p. 423. 3 ὁ θεος ισως αγει ἑτως. *Valken.* Post αμεινον punctum, post τα, post Κυρος τε, & post Καμβυσης commata Ald. Cam. I. II.

ξυλλεχθεντων) ξυλλεχθεντων Ald. Cam. I. II. ειρημενοισι) Medic. Ask. Pass. Arch. Vind. Paris. B. Olim ex Aldo ανειρημενοισι.

ad Cap. XX.

Post ςρατινην τε comma, post ςρατιη punctum Ald. Cam. I. II.

ανομενω) ανωισιμομενω Arch. solus; quod laudibus Th. Galeus & J. Wasseus, iudic. Thucyd. voc. χειρ. ferunt, restitutumque optant. Erit profecto Jonicae speciei, modo αναισιμευμενω formetur, hic valere utrum queat, dubito valde. Ἀναισιμῶσθαι locum sibi capessit in rebus temporeque absolutis, veluti II, 31 ἐτοι γαρ συμβαλλομενω μηνες ευρισκονται αναισιμευμενοι εξ Ελεφαντινης πορευομενω ες τυς Αυτομολυς, hi enim *quatuor* menses computanti reperiuntur absoluti, ex Elephantina ad Automolos profecto, & saepe alias apud Portum. Atqui annus quintus Xerxis procedebat duntaxat, ad finem nondum devolutus; τεσσερα ετεα πληρεα, *pleni quatuor anni*, qui antecedunt, ita rem habere, clamant. Ανομενον itaque ετος est volvens, cujus anni principio Xerxes expeditionem orsus fuit. Vale νεον ηματος ανομενοιο inchoante die, Apollon. Rhod. II, 496. III, 1339, & ηνετο το εργον Nostri I, 189 & VIII, 71 in opere, quod continuo procedit & porrigitur. Homer Il K. 251 & Eustath. consimiliter *Wesseling*. Hinc Hesych. Ανομενω, ανυομενω vetus ista verbi forma sic semper apud Hesych. redditur per alteram usu receptam, in Ανεται· ανοντος· Ανωνημον· &c. Suidas. Ανοις αντι τε ανυοις, Φρυνιχος· Vid. Eustath. in Homer. Odyss. B. p. 80,

2 & Miscell. Observ. V. p. 95. 96, sed quod illic vir eruditissimus Xenophonti tribuit ex Suida, id ego velut minime Xenophonteum Suidae libenter reliquerim: habet & Hesych. Callimacheum Ἀνηκ, & bis αὐυσιν interpretatur. *Valken.* Post στολων γαρ, post των, postque ιδμεν commata posuit Ald. Cam. I. II, idemque post εγενετο.

μηδεν) μηδενα Stephan. margo, Arch. Brit. Pass. Vind. quos sequantur, qui volent.

Post των & ἑινεκεν commata Ald. Cam. I. II, idemque post ετιμωρεετο.

τον Μυσων) των Arch. quod si volueris, oratio pendebit ex superioribus κατα τα λεγομενα; tum, ut Arch. των προ των Τρ. γενομενων. Quibus equidem non capior: τον Μυσων innuit στολον. *Wesseling.*

τον προ των) του τε Pass. Ask. tum γενομενων Arch. & post γενομενον punctum Ald. Cam. I. II.

διαβαντες ες την) διαβαντες την Medic. Pass. Ask. Ald. expedire Gronovius nititur; qui si cogitasset, ultimam vocis praecedentis syllabam, uti saepe factum pulcre noverat, praepositionem ες devorasse, arcessitam haud probasset explicationem. Praepositio in huiuscemodi transitu non spernitur L. IX, 6. 113 &c. *Wesseling.*

Ιονιον) Arch. Ald. Camer. I. II. Ιωνιον Edd. alii & codd. Recte Ald. olim, uti L. VI, 127. IX, 91. Non nescio Marklandi Observata ad Max. Tyr. Diss. 39. p. 723 certum tamen durat, veterum plerosque & soluta & ligata oratione Ιονιον ποντον, sive πορον & κολπον maluisse. *Wesseling.* Post κατεβησαν colon Ald. Cam. I. II

με-

dari: legit is Herodotea, ut sunt, απικομενδε prudenter omittens; quo quidem sublato, suus sermoni habitus integer & dignitas. Sunt sane in Musis redundantiae exempla similia, quibus lib. VI, 30 locus fuit. Mallem tamen, ut sedulo dicam, ne toties δις ταυτον. *Wesseling.*

υμεας) ημεας Passion. & Dionysii codd. Valla, quod grandius mihi adsurgit, & commoto regi congruentius. *Wesseling.* Et nos recipiendum censemus. Dionysius υμας οια εδρασαν, εις την γην την σφετεραν αποβαντας, — επιςασθε πε παντες· ad hoc exemplum Herodoteis duas voculas interfererem, unum eiicerem, ut legeretur, ες την γην την σφετερην· deinde, οια ερξαν — επιςασθε κε παντες. — Ut supra ιθυοντα ςρατευεσθαι, Dionysius προθυμεμενον ςρατευεσθαι, sic in vicinis αναρτημαι επ' αυτεας ςρατευεσθαι, interpretatur ανωρμημαι επ' αυτες ς. L. 6. c. 88, Athenienses dixerat αναρτημενες ερδειν Αιγινητας κακως· in istum sensum επηρμενες interdum ab aliis adhibetur. *Valken.*

Αρταφερνης) Sic hoc loco Passion. Αρταφρενης Askew. Vind. Post εςρατηγεον punctum, post τα comma Ald. Camer. I. II, idemque post εινεκα.

αυτεας) Medic. Passion. Askew. αυτες ceteri cum Ald. punctum post ςρατευεσθαι Ald. Camer. I. II.

εναυτοισι) sine praepositione Arch.

ανευρισκω) ανευρισκω λογιζ. Medic. Askew. Passion. ευρισκω λογιζ. Arch. Vind. Brit. Dionys. cui primas darem: antea ευρισκω αναλογιζομενος ex Ald.

γην

γην τε την) γην την Askew. Passion. Arch. elegantius me iudice. *Wesseling.*

ομυρευσαν) ὁμορευσαν Arch. Vind. Mox ουδε γαρ Passion. Askew. in marg. Stephan. ουδε γαρ αλλην χωρην.

ομυρευσαν) Medic. Askew. Passion. Eustath. ad Homer. 707 fin. alii cum Ald. & Dionys. ὁμουρον ευσαν, quod parilis est elegantiae. ἡλιος tantum in Arch. Passion. Askew. *Wesseling.* Post ὑμιν comma Ald. Cam. I. II, punctum in his post Ευρωπης.

ὑπολειπεσθαι) ὑπολιπεσθαι Arch. post το comma Ald. Cam. I. II, quod non habent post μαχην, sed ponunt post τυτεων & post των omittunt post κατελεξα.

αιτιοι) αιτιοι & mox οἱ τε Αθηναιοι prave, Dionys. Post πασουτες comma Ald. Cam. I. II.

χαριζοισθε) χαριζεσθε Dionys. cum Brit. Ex Eton. habet Galeus post ανωιτιοι· ἡμεις μεν τοσαυτα αγαθα ἐξομεν· ὑμεις δε, quae aliena sunt, & interpolatoris. *Wesseling.* & *Valkenar.* Post ες τον comma Ald. Cam. I. II.

χρησαι παρειναι) χρη συμπαρειναι Arch. haud contra morem. δει παρειναι Dionys.

ἡκη παρεσκευασμενον) ἡκοι παρεσκευασμενος Arch. Post δωρα, post τα commata, post ἡμετερα punctum Ald. Cam. I. II.

ἡμετερε) Medic. Passion. Askew. Arch. Paris. A. B. Dionys. ἡμετερα Stephan. margo & Paris. C. ἡμετερω Vind. Ald. & Edd. Temeritatis foret, in scriptis Dionysii & Herodoteis exstans, respuere. Vide lib. I, 35. *Wesseling.* Post ουτω punctum Ald. Cam. I. II, comma in his post απας.

ὁ Αρταχαιε etiam Arch. Αρταχεης Passion. In codd. discordia dubium. επεςασαν ora Steph. Passion.

ad Cap. XXII.

Post ονομασον colon, post κατηκον punctum, comma post τη Ald. Cam. I. II.

ες τον τελευτα) Ask. Arch. Vind. Passion. recte: alii cum Ald. ες ὃν.

εντος) Valla εκτος *extra*, unde acceperit, ignoro. *Wesseling.* Post τας comma Ald. Camer. I. II

εισι αιδε). εισι δε αιδε Arch Pass. Post αιδε, urbiumque nomina sequentia cola posuit Ald. Cam. I. II.

Ακροθωον, Θυσσος) Prius Arch. Pass. Ask. alii cum Ald. Ακροθοον· posterius Arch. Valla. Θυσον ora Stephan. Θυσος Ald. Θυσσον Medic. Pass. Ask. Κλεωναι hinc apud Eustath. ad Hom. p. 291, 7.

πολις) Pass. πολεις Vind. Arch. πολιες Ald. & Edd. & alii codd. post αυται comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXIII.

Post ποιησαμενοι comma Ald. Cam. I. II.

εγινετο) εγενετο Arch. Ald. Camer. I. II, in his post ἑτεροι δε comma, idemque post χουν, post εξεφορεον τε, sed punctum post εξεβαλλον.

τα αυτα) κατ᾽ αυτα Arch. commode. Post Φοινικες comma Ald. Cam. I. II.

επεβαλε) επεβαλλεν Arch. Vind. qui ορυσσειν sine αυξησει. Comma post διπλησιον Ald. Camer. I. II.

χα-

κατω τε) κατοτε Arch.

εγινετο) εγενετο Ald. Cam. I. II.

δη λειμων) δη deſit Paſſ. χειμων Arch. errans, εστιν Ald. Camer. I. II, quae comma poſt εγινετο.

πρητηριον) habet hinc Pollux III, 126. *Praetorium* Laurentii tetigit P. Leopard. Emend. 8, 1. Punctum poſt vocem Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXIV.

συμβαλλομενον) συμβαλλομενον Arch. Vind.

εθελων) θελων iidem. Poſt παρεον γαρ & λαβοντες abſunt commata Ald. Cam. I. II. Itane *nullo negotio*, in tanta navium multitudine? Rei difficultate perpenſa de Pauw μηδενα πορον λαχοντας *nullum tranſitum nactos*, fingebat; cui nihil reſcribo. Verba comparate ſunt accipienda. Labor erat, tot naves per iſthmi iugum trahere, multo maior, foſſam tam laxam & altam deprimere. Si Dionyſii Siculi milites uno die locum planum, luto coenoque plenum, latitudine ſtadiorum viginti, egregie ſtiparunt, & triremes per eum octoginta traxerunt, apud Polyaen. V, 2. 6; quid ab immani Perſarum numero exſpectari non potuit? *Weſſeling.*

διωρυσσαι) Med. Paſſ. Ask. Vind. Pariſ. B. margo Steph. διειρησαι Arch. διαρυσσαι Ald. Edd.

ελαστρευμενας) recte Euſtath. ad Homer. p. 1161, 27. Ald. & alii ελαστρεομενας. Poſt το ορυγμα comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXV.

εποιεε) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. alii cum Ald εποιεετο, & punctum poſt vocem Ald. Cam. I. II, in his comma poſt γεφυρας.

pem & caussam, ut secum in certamen descenderent, venisse. Congruit lib 3. 99. ες δε τυτυ λεγον υ πολλοι τινες αυτεων απικνεονται. *Wessel.*

προφερων) προσφερων Arch. docto viro *bello praestare*, κατα πολεμον explicatur προφερων. Mihi ex Arch. προσφερων potius, & eo quidem usu, quo βιαν προσφερειν, αναγκην προσφερειν atque alia. *Wesseling.*

θρασεος) θαρσεες Arch. Vind.

εγώ γε ψευσθειην) Med. Ask. Pass., γε aberat aliis & Aldo.

επαερθεντες) παρεπαρθεντες Arch.; voluitne εκειναι περ;

πολεμια) πολεμηΐα Vind. Conf. lib. 5. 3. Sequens habet Eustath. ad Iliad. α. p. 107. 24. Post πολεμια punctum Ald. Cam. I. II, idemque post απορητον.

επεπαυτο) επαυετο Arch. Colon post vocem exstat in Ald. Cam. I. II.

ad Cap. X.

πατρως) Thom. Mag. in Τιθην. Post τω comma Ald. Cam. I. II.

πισυνος) πισσυνος Arch. post ταδε punctum Ald. Camer. I. II.

αλληλησι) αλληλοισι Arch. post χρησθαι punctum Ald. Cam I. II, in quibus abest colon post εστι, comma positum post ωσπερ.

επεαν δε παρατριψωμεν) τον αμεινω, επεαν δε ἑτερω συγκρινηται, τοτε ρασα γινωσκομεν Arch. Valla. Valde metuo, ut παρατριψωμεν bonae sit valetudinis. Negant certe periti artifices, mutuo auri frictu praestantiam eius metalli internosci discernique posse. Lydius lapis τη παρατρι-

ουδε αρχην) Med. Pass. Ask. ουδε γαρ αρχην Arch. Vind. Paris. A. B. Brit. Ald. quod retineri potuerat.

περι ελθοντας) περιελθοντα Ald. Cam. I. II. περιελθοντος Arch. Post ποταμον abest comma Ald. Cam. I. II.

παρεγενοντο) απικοντο Ask. Pass. Stephan. margo. Post αναδιδουσι comma Ald. Cam. I. II, in his punctum post η Μαιανδρου, commaque post τω.

εον Καταρρηκτης) Ex Salmasii coniectura ad Solin. p. 580 sq. (quocum sentit *Goldhagenius*) εον Μαρσυης, ος Καταρρηκτης εξ αυτης της ακρης των Κελ. Neque enim notum hic nomen fluvii Catarractae: Marsyae praeterea fontem ex summo montis eacumine excurrentem magno strepitu aquarum cadere, quae Curtii initio libri III verba. Sic fere Gronovius, Salmasiana utroque pollice premens. Fateor ultro plausibilia videri, de veritate licebit dubitare. Marsyam novit Herod. lib. V, 118, qui cum Celaenis praecipite cursu rueret, a civibus Καταρρηκτης iusto titulo appellari potuit: quo utique in negotio novi nihil, nihil insoliti, agnoscente ad Strabon. XII. p. 865 magno viro. De fontibus in ipso foro εξ αυτης της αγορης res difficilior. Xenoph. Αναβ. I. p. 10 si audimus, scaturiebant illi υπο τη ακροπολει sub arce, propter magni regis regiam, immo ex των βασιλειων. Non hic obliviscor decreti Salmasiani, τα βασιλεια regiam in montis vertice collocantis: cuiusmodi nihil gravissimus scriptor, utrumque Xerxis opus, τα βασιλεια & ακροπολιν, disertim secernens. Fluxa hinc & vaga ex Curtio περι της ακρης των

 Κελαι-

κατακεϱεψεσθαι) κατακεϱεψασθαι Askew. post εποιεετο colon Ald. Cam. I. II.

πολλας τε) abest τα Arch. Vind. Pass. Ask. post αποβαλων comma, quod abest post ου δε Ald. Camer. I. II.

πολλον αμεινονας) πολλον ετι αμεινονας Arch. Vind. bene satis. Post αϱιστοι comma Ald. Cam. I. II, in his comma post τε.

αυτοισι) αυ τοισι Arch.

και δη και συννεικε) Med. Vind. Ask. Pass. Brit. posterius και deerat Ald. &c.

η τοι) Pass. Vindob. Askew. Arch. Medic. in aliis, uti Ald. η και κατα. Post ανδϱες comma, post αλκιμοι punctum Ald. Cam. I. II.

ϛαθμωσασθαι) Habet Eustath. ad Il. α. p. 70 25. Post χωϱην comma, post διαφθαϱεαι colon Ald. Cam. I. II.

αμφοτεϱη σφι εχωϱησε) Medic. Askew. Pass. Paris B., αμφοτεϱησι εχωϱησε Ald. Vind. Brit. cum Paris. A. Arch., qui εχωϱησαν. Et hic haereo. Gronovii enim explicatio haud scio Artabani mentem an recte exponat. Hoc voluisse videtur: nec terra nec mari expeditionem prosperam fore: de terrestri coniecturam capi ex eventu in agro Attico posse; consimiliter de maritima, si ad proelium res devenerit, suspicandum. Quae Artabani si fuerit, uti ego arbitror, sententia, procedet melius nova periodo, ουκων αμφοτεϱοισι χωϱησαι, αλλ' ην — *Ergo neutrubi succedet, sed si* — Praecesserat η κατ' αμφοτεϱα, ad quod reditum orator facit: sequetur c. 11. ουκων εξαναχωϱεειν ουδετεϱοισι δυνατως εχει, αλλα — simile ordine. Haec mihi plausibilia, aliis alia, neque intercedam, blandientur. *Wesseling.*

feling. *Larcherius* εικων αμφοτεροισι εχωρησε in Paris. D. invenit, quod genuinum censemus cum ipso & Degenio.

Post τουτο δη & post βασιλευ absunt commata Ald. Cam. I. II.

γινεται) γιγνεται Arch.

οικηιη) non est in eod.

συμβαλλομαι ταυτα) ταυτα συμβαλλομαι Arch. Askew. Passion.

ημεας) deest Arch. qui ολιγον.

Θρηϊκιον) Θρηκιον Arch. Ask. Vind. Post Ιστρου abest comma Ald. Camer. I. II, in quibus comma post Σκυθας.

εγενοντο) εγινοντο Arch. Vind. Post πυρην comma Ald. Camer. I. II.

επετετραπτο) επιτετραπτο Passion.

γε) Respuit γε Arch. Askew. & Pass. γε ω Ιστιαιος, mox ει omittentes

ηναντιωθη) ηντιωθη Vind. Arch. Brit. Paris. A. B. Ald. ηναντιωθη Pass. Ask. Med. discrimine vix ullo.

διεργαστο) διεργαστο Arch. Post δυναιν abest comma Ald. Cam. I II.

γεγενησθαι) Medic. Ask. Passion. Paris. A. γενεσθαι ceteri cum Aldo.

βουλευσο) Medic. Ask. Pass. βουλευε Arch. βουλευε Ald. Edd. Non displiceret μη βουλεο *noli quaeso.* Quis enim adeo suffenus, ut consulto deliberet in periculum se, ubi nulla necessitas, praecipitare? Nihil tamen innovo. *Wesseling.* Wesselingianam hanc emendationem firmare videntur Paris. B & D. apud *Larcher.* in quibus μη βουλευ, quare cum Larcherio eam adoptandam censemus. Post εχοντες comma Ald. Cam. I. II.

πει-

Κελαινεων disputatio. Jam ad fontes Marsyae regia cum fuerit, absonumne putabitur, forum ibidem aliquod admittere? Sed hinc abeo, magni Salmasii ingenium laudibus ferens. *Wessel.*

Post εν τη comma Ald. Cam. I. II.

και ὁ τȣ) και τȣ Σειληνȣ Arch. Vindob. tum Μαρσυȣ Pass. Ask. Qui vicina docte tractavit, Salmasium in Solin. dum saepius ista describebat, his miror non fuisse offensum, εν τη — εν τη πολι· voculis εν τη omissis, sequentia sic Perizon.[1] interpretatur, *etiam Sileni Marsyae cutis in illa urbe suspensa est*, ad Aelian. V. H. XIII. c. 21 reprehendit ibi vir celeb. Vallam, cui non sanequam absurde Marsyae pellis in utrem dicitur formata: corpus quidam etiam hominis figurate vocatur θυλακος & ασκος, sed quod notum esse scribit Periz. vereor, ut probari possit: sequitur, ut saepe, Perizonium Hutchins. ad Xenoph. K. A. p. 11. Quid ferro facient his Platonis in Euthyd. p. 285. D. ει μοι ἡ δορα μη εις ασκον τελευτησει, ὡσπερ ἡ τȣ Μαρσυȣ; — Non Athenarum tantum acropolis, sed aliarum etiam urbium arces nonnumquam πολεις vocantur; & hic nihil impediret, quo minus εν τη πολι in hunc sensum acciperemus; nam Sileni pellis in arce fuit suspensa: Xenoph. K. A. I. p. 146. 6, aula regis fuisse traditur Cilaenis επι ταις πηγαις τȣ Μαρσυȣ ποταμȣ ὑπο τη ακροπολει· — ενταυθα λεγεται Απολλων εκδειραι Μαρσυαν νικησας, — και το δερμα κρεμασαι εν τω αντρω, ὁθεν αἱ πηγαι· sed arcis apud Herodot. mentio iam praecesserat; nam non dubito, quin pro αγορης recte correxerit Salmasius ακρης ut flumen Marsyas magno dicatur aquarum strepitu εξ αυτης της ακρης της Κελαινεων ανατελλων.

Tum

Tum scripsisse Nostrum, suspicor, εν τη (scil. ακρη, in qua arce) και ὁ τȣ Σειληνȣ Μαρσυεω ασκος ανακρεμαται· voce ακρης in αγορης depravata, nihil mirum si quis adscripserit ad hunc locum εν τη πολει. *Valken.* Quocum sentire non dubitamus. Post τον & εκδαρεντα commata Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXVII.

Ατυος) Ατρεος in Steph. ora, Pass. Askew. male: recte Eustath. ad Il. β. p. 366. 32 & Stephan. Byz. in Πυθοπολις. Post οἱ δε comma, post ειπαν punctum, post πλȣτω & των commata Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXVIII.

Θωϋμασας) θωμασας Arch. Askew. Post χρηματα punctum, post ὁ δε comma, post ειπε punctum Ald. Cam. I. II.

εμεωϋτω) ἑωϋτȣ Ask. post εστιν colon Ald. Cam. I. II, in his post εξεμαθον punctum.

και ἑυρον) deest και Arch.

δυα χιλιαδας) δυο ταλαντα Eustath. tantum ad Il. β. p. 277, 31 melius Tzetzes ad Lycophr. p. 142. Post ταλαντων punctum, post χρυσιȣ δε comma Ald. Cam. I. II. χρυσȣ Pass. & Eustath. in Poet. p. 339. 3 numerandi hoc genus tangens.

χιλιαδεων) χιλιαδων Arch. Vind. tum τȣτοισι σε εγω Arch. Pass.

γεωπεδων αρκεων) γεωπεδιων αρκεων εστι βιος Vind. Pass. Ask. Arch. in quo γεωπεδων, Stephan. margo cum Paris. B. C. Olim γεωποδων εστι βιος ex Aldo, γεωπενων Genevensis editor,

 se-

post σφαλματα, commaque post εκ των, & post επισχειν.

εξευροι) Medic. Askew. Pass. in aliis & Ald. ευροι. post ταυτα abest comma Ald. Cam. I. II. quae absunt & post συ δε, & Γοβρυεω.

Post Ἑλληνων comma nullum Ald. Cam. I. II, in quibus punctum post ακεειν, comma post εκτεινειν, punctum post γενηται & post δεινοτατον, comma post εν τη.

παρεοντος κατηγορεων) παρεον τι Med. Stob. Serm. XL. p. 239. Askew. Pass. παρεοντος ora Stephan. Paris. A. B. Brit. Valla. παρεοντων Arch. Vind. Ald. post κατηγορεων punctum Ald. Camer. I. II. ου παρεον τι κατηγορεειν defendit Gronovius, neque caret patronis. Accommodatius mihi ου παρεοντος ex orationis iusta serie. Licebit credo in ista codd. discordia hoc amplexari. *Wesseling.* Ex Flor. cod. lectione, quam Stobaeus etiam exhibet, sensum eruit Gronovius; mihi videtur inter diversas sincera, quam praebent margo Stephan. & Valla, ου παρεοντος κατηγορεειν. *Valkenar.*

εκμαθη) Arch. Stob. Ald. olim εκμαθοι.

Post ὁ δε, post αδικεει, & post αναπειθομενος commata Ald. Cam I. II, idemque post sequens statim ὁ δε, & post βασιλευς μεν αυτος.

Post αυτος συ, post ανδρας & τους comma in iisdem, idemque habent post στρατιην, punctum vero post βουλεαι, commaque post μεν τη.

αναβαιη) αναβαινε Arch. Vind. post παιδες punctum, post δε τη comma Ald. Cam. I. II.

εγω) deest Arch. post πασχοντων colon Ald. Cam. I. II.

ανυξεις) αν ἴξεις Arch.

ἴξερ-

εξεργασμενων) Medic. Paſſ. Ask. Ceteri ut Pariſ. A. B. Arch. Vind. Brit. Ald. *εξεργασαμενον*, poſt Περσας comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt κυνων τε.

διαφορευμενον) διαφθορευμενον Ald. &c. διαφορευομενον Arch. διαφθορευμενον Aldi diſpunxit H. Steph. in proleg. p. 7 7 optimeque explanavit Horatiano: *Poſt inſepulta membra different lupi. Weſſeling.* Poſt Λακεδαιμονιων comma Ald Cam. I. II.

ει μη αρα) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vindob. Pariſ. B., ante ex Aldo ει μη και αρα.

αναγινωσκεις) Euſtath. Homer. p. 957, 56. illuſtrat. Poſt Αρταβανος μεν comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XI.

Comma poſt θυμωθεις Ald. Cam. I. II, punctum poſt τρισδε, & poſt αδελφεος.

τετο σε) Paſſ. Arch. Askew. quod placuit: τετο δε σε olim ex Ald. poſt ματαιων punctum Ald. Cam. I. II, in quibus abeſt comma poſt προστιθημι.

συςρατευεσθαι) ςρατευεσθαι legit Euſtath. ad Hom. p. 733, 31. poſt γυναιξι punctum Ald. Cam. I. II.

Αρσαμεος) Αρσαμνεω Arch. Valla. Αριαμνεω Ald. Cam. I. II, mox Αρμνεω Med. Paſſ. Ask. ora Steph. Αριαραμνεω Arch. Vind. Pariſ. A. B. Valla. Αριαραμεω marg. Steph. tum Τισπεος Arch. Vind. Valla.

τε Τεισπεος) Med. Ask. Paſſ., ceteri omnes duo haec reſpuunt, quae Gronovius inſeruit primus, ante eum τε Καμβυσεω, τε Αχαιμενεος. Corruptum eſſe Herodoti contextum, & nega-

sequutus Porti coniecturam. Laurentii *atque ex agricolis* ansam Porto aliisque dedit γεωπονων refingendi. Suidae γεωπος, ὁ γεωργος, sive γεωπυς foret, vulgato aptius congrueret, modo ex ανδραποδων numero eximi, quod ut fiat metuo, possent illi agricolae & glebae adscripti. Praestat, ducibus Mss. uti, & γεωποδων utpote pristinae scripturae propius, amplecti. γηπεδα sive γεωπεδα, Hesychio χωρια, κτησεις, sive *fundi*, pariterque Harpocrationi ac Suidae: ex his & mancipiis Pythio αρκεων βιος, *victus uber*: hoc enim accessorium schedae postulant, depositumque antea fuit lib. I, 31. *Wesseling*. Post ὁ μεν comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXIX.

ειπε) Colon post vocem Ald. Cam. I. II.

προθειναι) προσθειναι Arch. post εμω colon Cam. I. II.

εξεινισας) ξεινισας Arch.

μεγαλα) Omittunt hanc vocem Med. Pass. Ask. nulla premente caussa.

επαγγελλεαι) επαγγελεαι Ald. Cam. I. II.

τοι των) τοι deest Arch. Vind. post χιλιαδας punctum Ald. Cam. I. II.

μητοι) μη tantum Arch. Vind. Suidas μητι in Απαρτιαν, bene, ut opinor.

Post χιλιαδεων colon Ald. Cam. I. II.

απαρτιλογιη) Citant Pollux II, 120 Harpocratio, Suidas.

ταπερ αυτος εκτησαο) Med. Ask. Pass. ceteri ταπερ εκτησαο cum Ald. quos sequi licet. Vide tamen Gronov. & Valken. *Wesseling*. Et perdulce est, & prorsus non otiosum, ubi signi-

nificatio vocis αυτος etiam deflectit ad notionem Latinae vocis *solus. Gronov.* — Reddi debebant, *& solus possideto, quae tutemet tibi parasti*: notam verbi κτασθαι vim exemplis adfirmarunt Raphel. ad Lucae Evang. XII, 12 & Wetst. ad Matth. X, 9. Eurip. ex Inone fragm. ap. Stob. p. 511 sic commode restitui poterit: Κεκτησο δ'ορθως α'ν εχης ανευ ψογε, Κει σμικρα σωζων· (τενδικον σεβειν πρεπει·) Μηδ' ως κακος ναυκληρος, ευ πραξας ποτε, Ζητων τα πλειον' εντα παντ' απωλεσης· versu secundo pro vulgatis, τενεχ' ον σεβειν π. Grotius posuerat ενεκ' ευ σεβει π. *Valkenar.*

τοι ταυτα ποιευντι) τοιαυτα ποιευντι Arch. Vind. placet ultimum: ποιεοντι antea cum Ald. comma post ποιευντι Ald. Cam. I. II.

ες χρονον) Med. Pass. Ask. Arch. Paris. B. Alii ες το μελλον cum Ald. ex scholio.

ad Cap. XXX.

Αναυα) Urbem Αναυα habet hinc Stephan. Byz. post εκ της comma Ald. Cam. I. II.

Κολοσσας) Κολοσσες Arch. qui mox μεγαλην non novit, uti nec Vind. & Valla. Post Φρυγιης colon, post εν τη comma Ald. Cam. I. II.

Post εσβαλλων comma Ald. Cam. I. II. εμβαλλων Arch. Vind.

μαλιστα κη πεντε) πεντε μαλιστα κη Arch. Pass. Ask. Post ὁ στρατος comma Ald. Cam. I. II, in iisdem ὀρεες.

των Φρυγων και των Λυδων) των Λυδων και Φρυγων Arch. Vind.

Κυδρακα) Med. Ask. Pass. optime, uti Stephan.

arbitror quod praebuit Med. επι Αρταβανον· sed omitti, ni fallor, tum debuerat καλεοντα· neque enim praepositio επι in tali structura censeri posset a verbo avulsa: καλεοντα remanere potuit ex interpretamento olim adscripto καλεσοντα. mittit, qui Artabanum ad se vocaret: πεμπειν επι τινα significat, mittere ad aliquem arcessendum: Xenoph. K. Π. IIII. p. 43, 13. Τιγρανην εκελευσε πεμπειν επι τον πατερα. Thucyd. VI. c. 61. πεμπουσι ναυν επι εκεινον· c. 53. dixeret ναυν — ηκουσαν επι Αλκιβιαδην· non *adversus Alcibiadem;* sed navem, *quae ad eum deportandum erat missa;* ut recte C. Nepos interpretaretur in Alcib. c. 4. *Valken.*

απικομενω δε οἱ) Med. Pass. Ask. Prius quoque Arch. Vind. Antea ex Ald απιγμενω δε, ελεγε & post ταδε punctum Ald. Cam. I. II.

εσωφρονεον) εφρονεον Med. Pass. Ask. cui nulla caussa Gronovius patronum se praebuit.

ειπας ες σε) ειπα σε Ask. Pass. post ειπα comma Ald. Cam. I. II.

συμβουλιης) Med. Pass. Ask., alii συμβουλης cum Ald. male. post χρονον comma Ald. Cam. I. II, idemque post εοντα & post τα.

ὑπεθηκαο) ὑποθηκας Arch. Vind. Post γαρ δη & μετεγνωκοτι commata Ald. Cam. I. II.

επιφοιτων) επιφοιτον Arch. φοιτων Paris. apud *Larcher.*

συνεπαινεον) συνεπαινον εον Arch. Vind. Nolo mutare; ut animi tamen sententiam declarem, pro genuino & Herodoteo συνεπαινον εον ποιεειν — censeo. Scriptoris consuetudinem συνεπαινοι γαρ εσαν οἱ Περσαι L. 5, 20 ostendunt, & quae plura Portus. *Wesseling.*

Post

Post διαπειλησαν comma Ald. Cam. I. II. δη απειλησαν Arch. quod non improbo.

θεος εστι) θεος τις εστι ex Arch. adfert Galeus, sed τις in eo non exstat.

στρατηλασιην) στρατηλατεειν Med. Ask. Pass. εν ηδονη εστι στρατηλατεειν scriptum si foret, tolerabile esset. Nunc laudo vulgatum, redundantiae geminam speciem ignorans. Gronovius in aliá abit. *Wesseling.* Post ονειρον abest comma Ald. Cam. I. II.

ουδ' αν) ωδε αναγινομενα Arch. Post ταυτα colon Ald. Cam. I. II.

ει λαβοις) ει λαβεις Ald. &c.

ad Cap. XVI.

ου τω πρωτω οι κελευσματι) Arch. Vind. in Pass. κελευματι. τω & οι. absunt Ald. & edd. Sermonem adauxi. Casus ex verbali pendet substantivo, ut τω θεω υπηρεσια in Plat. Apol. p. 30. A. τα Ἑλενης και Μενελεω Τηλεμαχω δωρα Dion. Chrysf. Or. 7. p. 117. C. επιθεσις τη βασιλεια των Συρων Strabon. 16. p. 1092. A. His similia Duker. ad Thucyd. V, 46. VII, 50. VIII, 21. De κελευματι, quod in schedis, superius lib. 4, 141. *Wesseling.*

ισον εκεινο) Stob. exscripsit Serm. III. p. 42. & Eustath. ad Homer. p. 238, 19. Post εκεινο & βασιλευ absunt commata Ald. Cam. I. II.

τα σε) Med. Pass. Ask. & fragm. Paris., in quo πέρι ἥκοντα· ceteri ex Ald. ταδε και.

ομιλιαι) Med. Arch. Pass. Vind. Ask. Fragm. Paris. Valla, olim ex Ald. ομιλιη. post σφαλλουσι punctum Ald. Cam. I. II. Haec, qualia legit Valla, Gronovius egregie restituit: τα σε και αμφοτερα περιηκοντα ανθρωπων κακων ομιλιαι σφαλ-

 λουσι

c. 143. μηδε αθεμιϛα ερδειν παραινεει ubi ex Arch. enotatum, αθεμιτα ρεζειν· ad istam normam alibi scripsit αχαριτα παθηματα, & δημοι συνοικημα αχαριτωτατον· hoc enim ex Mss. praebet Galens in p. 431, 37. *Valken.* Sive εργα addas seu demas, parum referet. Αθεμιϛα εργα επρασσον Lucian. Dea Syr. c. 12. αθεμιϛα εργα μηδομενας Manetho II, 301. *Wesseling.*

ad Cap. XXXIV.

Post εγειϕυρεν comma Ald. Cam. I. II.

προσεκεετο) Arch. Vind., recte pro Jonum consuetudine: prius erat ex Ald. προσεκειτο. Sequentia attigit Eustath. in Dionys. v. 912. Post Φοινικες punctum Ald. Cam. I. II.

την δ' ετερην την βυβλινην) την δε βυβλινην Arch. Vind. non male.

εϛι δε &c.) εισι — ϛαδιοι Arch. Vind. ϛαδιοι quoque in Med. Pass. Ask. Satis ex usu. vid. lib. 4, 85. & notata ad Itiner. Antonini p. 344. *Wessel.* *Schwarzkopfius*, translator Germanicus. DCC stadia habet. Post απαντιον punctum Ald. Cam. I. II.

δη εζευγμενε) διεζευγμενε Arch. post μεγας comma Ald. Cam. I. II, idemque post παντα.

ad Cap. XXXV.

επικεεσθαι) Persae institutum & mens scriptoris in propatulo; structura implicatior. Gronovius επικεεσθαι legisse videtur, opinione haud probabili: tolerabilius επιθεσθαι C. de Pauw, cui, si per codd. staret, accedere possem. Alii maiora audent. Vulgatae si sanitas constat, dicendum

dum est, εφικεσθαι & καθικεσθαι eundem praestare usum. Plato Hipp. mai. p. 292. A. αν τυχη βακτηριαν εχων, αν μη εκφυγω φευγων αυτον, ευ μαλα με εφικεσθαι (nempe αυτη) πειρασεται. Sophocl. Oed. tyr. 819. διπλοις κεντροισι με καθικετο. In quibus diversior ordo & iunctura quidem, hic accommodanda verbo, sub dictione latenti, μαστιγωσαι τον Ἑλλησποντον, uti c. 54. & VIII, 109. Atque eum in modum Abresch. Commode, haec dum meditor, in mentem redit Homericum Iliad. E. 748 Ηρη δε μαστιγι θοως επεμαιετ' αρ' ιππους, quo utantur volentes. *Wessel.* Suo sic more scripsit Herod. pro επι τον Ἑλλησποντον εκελευσε τριηκοσιας ικεσθαι μαστιγι πληγας. hac, opinor, ratione collocata vir D. non censuisset tentanda. *Valkenaer.*

στιγεας) Med. Pass. Ask. Arch Brit. Valla, & praeclare e Mss. Galeus & Gronov. Conf. Juven. Sat. X. 282. ac Plut. de Ira. p. 455. D. *Wesseling.* Olim μαστιγεας ex Ald. & aliis.

στιξοντας) ζευξαντας Arch. perperam. Post τουτοισι & απεπεμψε commata, post Ἑλλησποντον punctum Ald. Cam. I. II, in his & comma post βαρβαρα τε, & punctum post ατασθαλα.

υδωρ) υδωρ, δεσπ. Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Paris. A. B. Brit. Valla: olim υδωρ, και αλμυρον, δεσπ. uti Ald. & Schol. Hermog. p. 403. Media και αλμυρον, ut supervacua, schedis desiderantibus, exterminavi. Migrarunt in hanc viciniam ex proxime sequente και αλμυρω ποταμω, aut Homereo επιπλειν αλμυρον υδωρ Odyss. I, 127. similibusve. *Wesseling.*

παθον) παθων Ald. Arch.

γε βουλη) γε deest Arch.

ουδεις)

ουδεις) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Paris. B. optime: antea ex Ald. ως ουδεις.

Post ἁλμυρῳ ποταμῳ punctum Ald. Camer. I. II. Habet hinc Eustath. ad Hom. p. 359, 9. post ζημιην punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXXVI.

Post οἱ μεν & εποιεον commata Ald. Cam. I. II.

προσεκεετο) recte Arch. Vind. Alii cum Ald. προσεκειτο. Post τιμη punctum, post τας δε comma Ald. Cam. I. II. Quando nihil adest, quo τας commode possit referri, voculam cum Reiskio suspicor cecidisse; fortasse scribi poterit: τας δε (ακτας) αλλοι αρχιτεκτονες εζευγνυσαν. Erat enim c. 33. ακτη τρηχεα ες θαλασσαν κατηκουσα Αβυδου καταντιον. c. 34. ες ταυτην την ακτην εξ Αβυδου ορμεωμενοι εγεφυρουν τοισι προσεκεετο. hinc vocem γεφυρας plerique cum Valla forte censebunt subaudiendam. *Valkenar.* Post εξηκοντα τε comma Ald. Cam. I. II.

ὑπο δε την — τρινκοσιας) Male haec septem desunt, praeter Med. Pass. Ask. Vallam, in quibus leguntur, Aldo ceterisque. τεσσερεσκαιδεκα Pass. bene, olim τεσσαρεσκαιδεκα. Magna codd. gratia harum restitutione vocum; erat enim αναποδοτος minimeque consequens narratio. Duo pinguntur pontes, quorum alteri, Euxino ponto obverso 360 naves substratae; alteri, qui Aegeum mare spectabat, 314. Quae postrema si deficiant, luxa & manca oratio. Vidit defectum, atque ex Vallae Latinis prudenter sarsit Pavius; animadvertit eundum Petavius ad Themist. Or. X. p. 451. in instauratione nimius: sic namque, ὑπο δε την προς του Αιγαιου εξηκοντα

και

και τριηκοσιας, vel uno verbo τοσαυτας· neque enim rationem esse, cur tanto plures in altero ponte fuerint. Speciose profecto; quam tamen speciem schedae respuunt, pontiumque ordo & series navium: namque prioris pontis naves stabant transversae, hinc plures: posterioris directae, & propterea pauciores. *Wessel.*

επικαρσιας) Suidas hinc in voce.

ινα ανακωχευη) Schol. Pass. μετεπορίζει (μετεωρίζει) αναβασαζει. Spectavit pontium hanc iunctionem Arrian. Αναβ. Αλ. V, 7.

κατηκαν) Pass. Ask. κατηκασι Arch. antea κατηκον prave. κατηκαν indole sermonis postulante reposui, mutato, quod tolerari potuisse miror, κατηκον. *Wesseling*

τας μεν προς) Scripsissem της μεν προς τε Ποντε, cum Petavio, eo quod subinde sequitur της δε ετερης, ex utroque enim ponte anchoras demiserunt. Sed Ms. aliter. *Wesseling.*

εινεκα των εσωθεν) ενεκεν & εσωθεν Pass. Ask. Arch. Vind., Valla habet *extrinsecus*, quasi εξωθεν vidisset: Prius εισωθεν fuit ex Ald.

της προς εσπερης) Abest hic articulus Arch. Pass.

ὑποφαυσιν) Ald. Arch. Vind. Brit., ὑπο φαυσιν alii disiunctim. Petavii his pontibus impense opera latuit Gronovio; hinc illa eius notatio. Probat ipse separationem ὑπο φαυσιν *sub lumen*, tentat deinde ὑπο φλυσιν, ut videre est. Iungo ego, Aldi & scriptorum ductum sequens. Probat hoc & Reiskius. *Wessel.* *Goldhagenius* coniecit: διεκπλοον δε ναυσιν κατελιπον ὑπο των.

τριχε)

τειχȣ) τειχη Arch. Petavius scite και τριηρεων τειχȣ· namque series ipsae tam πεντηκοντερȣς quam τριηρεας habebant, & utrasque proinde interruptas esse oportuit. *Wesseling.*

ονοισι) Arch. Med. Pass. Ask. Paris. B. olim ex Ald. ονυξι. Egregia, huic loco medela ex Med. & aliis. Ονοι sunt *axes*, ονισκοι *axiculi*, *suculae*, sive machinae tractorii generis. Galen. Gloss. Hippocr. Ονευεσθαι, ηγȣν δι ονων επιστροφης τεινειν. Ονοι γαρ και ονισκοι, οἱ αξονες· & pluribus ad Hippocr. de fractur. p. 551. Adde Eustach. in Erotian. p. 82. & Gronov. *Wesseling.* Post ξυλινοισι abest comma Ald. Cam. I. II, in quibus post ὁπλα punctum, idemque post βυβλινων.

ην αὐτη) αὐτη plerique omnes, & ex typographi errore & Lemgov. αὐτη debuit. Nimium Petavii ὢν παχυτης μεν ην αὐτη, Reiskii ἡ αὐτη. *Wesseling.*

Post τȣ ante ταλαντον comma Ald. Cam. I. II. των edit. Genevensis. post εἱλκε punctum Ald. Cam. I. II.

επειδη δε) Med. Pass. Ask. Paris. A. Ceteri ex Ald. επει δε nullo discrimine.

επετιθεσαν κατυπερθε) ετιθεσαν και ὑπερθε Med. Ask. Pass. και ὑπερθε etiam Thom. Mag. in ὁπλα. post τονȣ punctum Ald. Cam. I. II

Post γην επεφορησαν punctum in iisdem.

ὑπερορωντα) ὁρωντα Arch. Vind. post ἱππȣ colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXXVII.

τε των) τε desit Arch. Vind.

πιμπληται) Med. Pass. Ask. Brit. Paris. A., εμπιμπηται ceteri cum Ald., ut IV, 72. Post διωρυξ comma Ald. Cam. I. II.

αγ-

αγγελλετο) αγγελτο Arch. Vind.

επινεφελων) Medic. Pass. Ask. επινεφελεων Arch. Ante ex Ald. επι νεφεων Aristot. Problem. 24. sect. 17. iuvat codd. scripturam, rogitans, δια τι της αιθριας μαλλον ψυχος γινηται, η επινεφελων οντων. *Wesseling.* Post ιδοντι δε comma Ald. Cam. I. II, idemque post Ξερξη, post Μαγες & post το, punctum habent post φασμα, commaque post οἱ δε, & post εφασαν.

εφασαν) εφραζον Med. Pass. Ask. satis concinne. Vid. Gronov. qui: MS. εφραζον, id quod proprie Magorum interpretationes significat. c. 219. πρωτον μεν ὁ μαντις εσιδων ες τα ἱρα εφραζε τον μελλοντα θανατον. Post πολιων punctum Ald. Cam. I. II, abest his comma post λεγοντες, ponunt post προδεκτορα.

ελασιν) Pass. Arch. Vind. Brit. Ask. Steph. margo. Εξελασιν Ald. & Edd. In hoc genere simplex mavult. vid. 3, 4. 7, 6 & 106. προτερον ταυτης της ελασιος. Xenoph. consimiliter Cyropaed. 8. p. 217. D. E. Amplector itaque. *Wesseling.*

ad Cap. XXXVIII.

χρησαις) χρησας Arch. Post τυχειν interrogatio, post το comma Ald. Cam. I. II.

ὑπεργησαι) ὑποργησαι Pass. & mox. Post η το comma Ald. Cam. I. II, in quibus post ὑπεργησειν punctum, & post ταδε colon.

σοι στρατευεσθαι) συστρατευεσθαι Arch. Post συ δε abest comma Ald. Cam. I. II.

της στρατιης) στρατηϊης mallem. *Wesseling.* στρατηϊης & hic scribendum ut in simillima narratione de Oeobazo, a militia vacationem uni fi-

liorum petente. IV. c. 84. ϛρατηῖης απολελυσθαι. *Valkenar.*

Post τεσσερας comma Ald. Cam. I. II.

αγε) αγευ Pass. comma post πρηξας τα Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXXIX.

αμειβεται) Med. Pass. Ask. Alii cum Ald. αμειβετο, nec male. post τοισδε colon Ald. Camer. I. II, in quibus & commata. post εμυς, post αδελφεως, post οικηϊυς: idemque post δυλος & post τον.

χρην) χρη Pass.

ὡς εν τοισι) Citat Stobaeus Serm. XX. p. 173, 34. edit. Gesneri, paullo aliter sic scripta: ὡς εν τοισιν ωσι τῶν ανθρωπων οικεει ὁ θυμος, χρηϛα μεν ακυσας τερψιος εμπιμπλησι το σωμα· ὑπεναντια δε τυτεοισι ακυσας ανοιδανει· ex quibus Herodoto restituerem τυτεοισι ακυσας: reliqua vulgatis sunt deteriora: sensum obscurioris dicti conatus est eruere Stephano citatus Erasmus in Adag. Animas habitat in auribus. *Valken.*

εμπιπλεει) εμπιπλη Stob., in Gesneri edit. εμπιμπλησι.

τυτεοισι ακυσας) Stob. Participium agnoscunt etiam Med. Pass. Ask. Arch. Vind., tum ανοιδανει Stob., prius ex Ald. erat τυτοισι. Stobaeus, ut saepe, Jonum characterem servavit; nec pravum eiusdem ανοιδανει, quamquam vulgato haud prius, sicuti lib 3, 127. adscriptum. Homerus Iliad. ι. 550 ὅς τε και αλλων οιδανει εν ϛηθεσσι νοον. Dicti Herodotei interiorem sententiam Camerar. Problem. Cent. I, 9. vestigavit *Wesseling.*

seling. Post τετοισι comma, post ανοιδεες punctum Ald. Camer. I. II.

απηγγελλετο) επηγγελλετο Arch. male.

ȣ καυχησεαι) ȣκ αυχησεαι idem.

ετραπεο) ετραπευ Pass. haud praeter Jonismi morem, ετραπεσο Arch.

ἐλασσω) ἔλασσω Ald. Cam. I. II, in quibus post αξιης punctum, post παιδων comma, idemque post τȣ ante περιεχεαι.

την ψυχην) τη ψυχη Arch. Pass. Vind. Steph. ora, nulla urgente ratione. Idem in Matth. Evang. XVI, 26. *Wesseling.* την ψυχην ego codd. lectioni, a Galeo & Steph. enotatae, non postponerem: in Matth. XVI, 26. nonnulla dedit Wetsten. ad eamdem rationem aetate scribebant Herodoti Thucyd. p. 192, 62. μεγαλαζημιωσεται ubi ζημιωθησεται, natum ex interpretamento, praebent codd. ȣτε τι ζημιωθεντας dixit Xenoph. Oecon. p. 491, 35. *Valkenar.*

διατεμειν) διατεμειν & mox Arch. Vind. Post διαθειναι colon Ald. Cam. I. II.

τα δεξια) non habet τα Arch. Vind. Pass. post το δ' abest comma, punctumque positum post αριϛερα Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XL.

τȣτεων τȣτο, μετα) τȣτεων, μετα ταυτα Med. Pass. Ask. quos sequi non est necesse.

δε πρωτοι) Omittuntur haec duo a Brit. Post ὑποζυγια punctum Ald. Cam. I. II.

τȣτȣς, ϛρατος) τȣτȣς, ϛρατος παντοιων Med. Pass. Ask. Paris. C. in aliis συμμικτος ϛρατος, uti Ald. quod exterminavit Wessel., minime ob αναμιξ necessarium. Recte c. 55. ὁ συμμικτος

 ϛρα-

μεσαμβρίης) Med. Ask. Pass. Vind. Arch. antea cum Ald μεσαμβρίην. Τȣ πρὸς μεσαμβρίης refingitur docti coniectura viri, τȣ πρὸς Σαλαμβρίης, & auctoritatem quidem Tzetzae Chil. IX, 707. Peneum Onochoumque & Sperchium omnes *Salembriae* titulo a barbaris ferri, prodentis. Mihi tamen opinatio errans est & vaga.

ad Cap. XXI.

Αὗται αἱ πᾶσαι) ȣ πᾶσαι Arch. Vind. Valla.

ȣδ᾽ ἕτεραι) ȣδ᾽ εἰ ἕτεραι Med. in Ask. Passion. καὶ ȣδ᾽ εἰ ἕτεραι. Omittunt alii εἰ illud. Scribi cuperem: αὗται αἱ πᾶσαι, ȣδε αἱ ἕτεραι πρὸς ταύτῃσι γενόμεναι στρατηλασίαι. — Sane ȣδ᾽ εἰ Medic. Ask. ab aliis proscribitur. Sequor proinde codd. plurium consensionem. *Wesseling.* Scriberem literis, quae male videntur repetitae, deletis: αὗται αἱ πᾶσαι, ȣδὲ ἕτεραι πρὸς ταύτῃσι γενόμεναι στρατηλασίαι, μιῆς τῆσδε ȣκ ἀξίαι; delendum articulum censuit & Reiskius; ȣδ᾽ εἰ ἕτεραι prodierat ex Med. Reliquae στρατηλασίαι πρὸς ταύτην μηδὲν ἐφαίνοντο, sive μιῆς τῆσδε ȣκ ἀξίαι, indignae sunt, quae cum una ista compararentur, scribi quoque potuit ab Herodoto μὴ τῆδε ȣκ ἀξίαι συμβληθῆναι εἶναι, utriusque usus exempla collegit ex Herod. Raphel. in Epist. ad Rom. 8, 18. *Valken.*

γενόμεναι στρατηλασίαι) πρὸς γενόμεναι Pass. Askew. In Arch. Vind. αἱ ante στρατηλασίαι deest & Ask. recte. Habet αἱ Ald. &c. Post ἀξίαι punctum Ald. Cam. I. II.

πινόμενον μιν) Med. Pass. Askew. Paris. A. pronomen μιν spernitur ab Aldo & reliquis. Ex Med. interiecit Gronov. in ceteris vocula si

non

non legitur in codd. neque hic videbitur requiri. *Valkenar.*

Post οἱ μεν comma Ald. Cam. I. II, colon in his post παρειχοντο, comma post οἱ δε, colon post ετετεχατο, comma post τοισι δε, colon post προσετετακτο, comma post τοισι δε

πλοια, αἱμα) πλοια ϛρατ; sine αἱμα Medic. Pass. Ask. Post τοισι δε comma Ald. Cam. I II.

τοισι δε σιτα) Arch. Vind. Pass. Ask. Brit. Paris. A. B. Ald. τοισι δ' ες σιτα Med. solus, & hic quidem spernendus. Post τοισι δε comma, idemque post σιτα τε, & punctum post νεας Ald. Cam. I. II.

προσπταισαντων) πταισαντων ora Stephan. Passion.

περι τον Αθων) τον Αθων sine praepositione Ask, uti L. 6, 116 Αθω Vind.

εκ τριων) Med. Pass. Ask. belle: προ τριων ετεων και μαλιϛα ceteri cum Aldo.

Ελαιουντι της Χερσονησου) Med. Ask. Passion. Ελιουντι alii cum Aldo, & comma post Ελεουντι Ald. Camer. I. II, in quibus post τριηρεες punctum.

ὑπο μαϛιγων) ὑπομαϛιγα Arch. Post ϛρατιης punctum Ald. Cam. I. II, idemque post εφοιτων. — Aut hic & 56 legendum μαϛιγονομων, qui sunt in ludis gymnicis designatores; aut μαϛιγες signum praefectorum alicui operi. *Goldhagen.*

Βουβαρης) Arch. Vind. Askew. Pass. Valla: olim Βουβαρις. Βουβαρης perpetuo L. V, 21. VIII, 136.

Αρταχαιης ὁ Κρταιου) Αρταχαιης ὁ Αρταχαιου Vind. *Artache Artachis* habent Vallae Latina:

στρατος παντοιων εθνεων, unde in hanc viciniam commigravit.

ȣ διακεκριμενοι) si abessent codd. hae voces, ad αναμιξ suspicarer olim adiectas: αναμιξ Hesychio redditur αναμεμιγμενος· vox Sophocli, Thucydidi, Xenophonti, ter adhibita Herodoto. *Valkenar.* Post τη comma Ald. Cam. I. II.

συνεμισγον) συνεσμιγον Med. Vind. Iocosam literarum transpositionem putavit Gronovius, uti apud Suidam αμιαρησαι pro αριαμησαι, & αμιαρος pro αριαμος apud Salmas. in Plinianis p. 121. Hinc non penitus cernendum censuit. Nobis potius aberratio describentis librarii videtur.

μεν δη) Pass. Ask. Med. Paris. A. ceteri μεν γαρ cum Ald. tum οἱ ἱπποται Arch. Vind.

μετα δε αιχμοφοροι — απολελεγμενοι) Has novem voces praeteriit Ald. Cam. I. II.

Νισαιοι καλευμενοι) Νησαιοι Vind. Arch. Ald. & mox. Porro κaλευμενοι Vind. loco vulgati καλεομενοι. Arrian. Αναβ. VII, 13. hinc ἱπποι Νυσαιοι, sive Νησαιαι, ut Trincavelus expressit. Adde Suidam in Νισαιον exscribentem & ἱππος Νισαιος. Quae hic διττογραφια eadem lib. 3, 106, plurimisque aliorum in locis. Hinc dubium atque anceps, *Nisaeine* an *Nesaei* hi equi. *Wessel.* Post δεκα abest comma Ald. Cam. I. II, punctum habent post τȣδε, colon post Μηδικης, comma post τω, colon post Νισαιον, punctum post τȣτο.

αρμα Διος — δε των ἱππων) Omnia haec omisit Ald., sed inseruit iam Camer. I.

των ἱππων) αὖ των ἱππων Ask. αυτων ἱππων Pass.

δη επι) δη abest Arch. Vind.

ανα-

αναβαινει) επιβαινει Pass. Steph. margo.

Νισαιων) Νησαιων Ald. Arch., tum παραβεβηκε cum Vind. Ask. Pass. Post τω comma Ald. Cam. I. II, quod abest post Πατιραμφης.

ad Cap. XLI.

μεν δη) δη desit Arch. Ask. Pass. Punctum post Ξερξης Ald. Cam. I. II, commata absunt post μετεκβαινεσκε δε & post αιρεοι.

ὁ λογος αιρεοι) λογος sine articulo Arch. Vind. Pass. Ask., sed εξαιρεοι Arch. Vind. Vulgatum lib. I, 133. Post γενναιοτατοι abest comma Ald. Cam. I. II, in his post μυριοι punctum.

δορασι αντι) Arch. Vind. Pass. Ask. & Brit., male οἱ ex Aldo interponebatur. Post δορασι itemque post και περιξ commata Ald. Cam. I. II.

εοντες) omittunt Arch. & Vind. post ειχον punctum Ald. Cam. I. II, in his comma post ροιας, punctum post Ξερξη, comma post την ιππον.

διελειπε και) διελειπε τε και Pass. Ask. Post σταδιους colon, post και επειτα comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XLII.

Commata post ὁ στρατος & post Καϊκου Ald. Cam. I. II.

την γην την) Pass. Vind. Arch. Ald., aberat articulus posterior, non bene. Post αριστερη nullum comma Ald. Cam. I. II.

Καρινην) Καρηνην Med. Pass. Ask. pro quo docte Gronovius consistit: magis, meo quidem iudicio, adposita Carine, seu Carene potius, quippe Mysiae & Atarnensium urbi proxima apud Plin.

παρεσκευαζετο) παρεσκευαζοντο Med. Thom. Mag. in οπλα, παρασκευαζοντο Paff. Med. & aliorum παρεσκευαζοντο habet exempla lib. II, 96. 125 fimilis ftructurae, & in Diodoro faepe L. I, 93. *Wesseling.*

λιμηνεεε) λυμηνεεε Ald. &c.

αναπυθομενος) Valla legit αναπειθομενος, legendum videtur αγαπυθομενυς. *Goldhagen.* Poft εκελευε comma Ald. Cam. I. II.

αλλον αλλη) αλλον Arch. Vind. prius αλλα.

πορθμηΐοισι) πορθμηισιν Arch. non repudio, fortaffe, etfi neglectius in linguae Thefauris, unice verum. *Wesseling.*

τον δε ων) την δε ων πλειστην Arch. Vindob. τον δε ων πλειστον Parif. B. cui addit & A. *Larcher.* τον δε ων πλειστων Paff. Ask. cui in tanta codd. difcordia principatum conceffi. Reiskii conjectura eodem tendebat. Olim τον δε των πλειστων ut Ald. *Wessel.* Articulus hic quo pertineneat non video, nec unde genitivus των πλειστων pendeat. Plana autem funt omnia, fi legas των δε πλειστοι. *Goldhagen.*

καλεομενην) καλεομενον Arch.

Τυροδιζαν) vid. Steph. Byz. in Τυροδιζα.

ad Cap. XXVI.

Poft εν το comma Ald. Cam. I. II.

πονον εργαζοντο) πορον Vind. & in marg. Arch etiam ειργαζοντο.

συλλελεγμενος) συλλεγμενος Arch. Vindob. Valla.

Κριταλων) Κριταλλων idem Valla. Poft Καππαδοκιη punctum Ald. Cam. I, II, abeft his comma poft αγαγων.

Wesseling. Post ἡμερη δε comma Ald. Cam. I. II, idem ponunt post αριςερη μεν, & post πολιν.

Γεργιθας Τευκρες) Pass. Med. Ask. Quibus Paris. B. addidit *Larcher*. Vulgo cum Ald. Γεργιθας τε, και Τευκρες. Quod genus hoc hominum? fuitne urbs propria Teucri appellata, ut Gergis? an locus aut pagus, aut gens quaedam in Troiana regione singularis? An Τευκριδαι intelligi oportet ex lib. 2 c. 108. repetitam ex Menelai expeditione? Non opinor. Sane antiquitas omnis de his silet. Itaque nec ab Herodoto eos cognitos crediderim, etsi Heresbachius in margine monstraverit *Gergitae, Teucros urbs.* Quin tu, mi lector, mecum haec expende, & accipe, quod suppeditatur ab lectissimo Ms. Γεργιθας Τευκρες, deletis interpositis. Id ipse Herod. confirmat V, 122. Ειπε δε Γεργιθας τους υπολειφθεντας των αρχαιων Τευκρων. *Gronov.*

ad Cap. XLIV.

Αβυδω) Arch. Vind. Valla & Stob. Serm. 96. p. 535. primae editionis, abest quoque μεση ab Regiis Parisinis, teste *Larcherio*. olim ex Ald. Αβυδω μεση. Inutilem vocem μεση, parens scholarum iussui, induxi. Cui enim ea bono? Reiskii non dispar opinatio, mox προσπεποιητο — ξεδεη, uti Arch. Vind., corrigentis. *Wessel.*

αυτω ταυτη) Quoniam in Musis αυτε ταυτη haud infrequens, idem huic restituendum loco putavit Abresch. Diluc. Thucyd. p. 403. Ego vero nihil amplius innovo. *Wesseling.*

προεξεδρη) εξεδρη Arch. Vindob. vid. not. praeced. Post λευκε punctum Ald. Cam. I. II.

Κελαινεων disputatio. Jam ad fontes Marsyae regia cum fuerit, absonumne putabitur, forum ibidem aliquod admittere? Sed hinc abeo, magni Salmasii ingenium laudibus ferens. *Wessel.*

Post εν τη comma Ald. Cam. I. II.

και ὁ τε) και τε Σειληνε Arch. Vindob. tum Μαρσυε Pass. Ask. Qui vicina docte tractavit, Salmasium in Solin. dum saepius ista describebat, his miror non fuisse offensum, εν τη — εν τη πολι· voculis εν τη omissis, sequentia sic Perizon.' interpretatur, *etiam Sileni Marsyae cutis in illa urbe suspensa est*, ad Aelian. V. H. XIII. c. 21 reprehendit ibi vir celeb. Vallam, cui non sanequam absurde Marsyae pellis in utrem dicitur formata: corpus quidam etiam hominis figurate vocatur θυλακος & ασκος, sed quod notum esse scribit Periz. vereor, ut probari possit: sequitur, ut saepe, Perizonium Hutchins. ad Xenoph. K. A. p. 11. Quid ferro facient his Platonis in Euthyd. p. 285. D. ει μοι ἡ δορα μη εις ασκον τελευτησει, ὡσπερ ἡ τε Μαρσυε; — Non Athenarum tantum acropolis, sed aliarum etiam urbium arces nonnumquam πολεις vocantur; & hic nihil impediret, quo minus εν τη πολι in hunc sensum acciperemus; nam Sileni pellis in arce fuit suspensa: Xenoph. K. A. I. p. 146. 6, aula regis fuisse traditur Cilaenis επι ταις πηγαις τε Μαρσυε ποταμε ὑπο τη ακροπολει· — ενταυθα λεγεται Απολλων εκδειραι Μαρσυαν νικησας, — και το δερμα κρεμασαι εν τω αντρω, ὁθεν αἱ πηγαι· sed arcis apud Herodot. mentio iam praecesserat; nam non dubito, quin pro αγορης recte correxerit Salmasius ακρης ut flumen Marsyas magno dicatur aquarum strepitu εξ αυτης της ακρης της Κελαινεων ανατελλων.

Tum

Tum scripsisse Nostrum, suspicor, εν τη (scil. ακρη, in qua arce) και ὁ τȣ Σειληνȣ Μαρσυεω ασκος ανακρεμαται· voce ακρης in αγορης depravata, nihil mirum si quis adscripserit ad hunc locum εν τη πολει. *Valken.* Quocum sentire non dubitamus. Post τον & εκδαρεντα commata Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXVII.

Ατυος) Ατρεος in Steph. ora, Pass. Askew. male: recte Eustath. ad Il. β. p. 366. 32 & Stephan. Byz. in Πυθοπολις. Post οἱ δε comma, post ειπαν punctum, post πλȣτω & των commata Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXVIII.

Θωϋμασας) θωμασας Arch. Askew. Post χρηματα punctum, post ὁ δε comma, post ειπε punctum Ald. Cam. I. II.

εμεωϋτω) ἑωϋτȣ Ask. post εστιν colon Ald. Cam. I. II, in his post εξεμαθον punctum.

και ἑυρον) deest και Arch.

δυο χιλιαδας) δυο ταλαντα Eustath. tantum ad Il. β. p. 277, 31 melius Tzetzes ad Lycophr. p. 142. Post ταλαντων punctum, post χρυσιȣ δε comma Ald. Cam. I. II. χρυσȣ Pass. & Eustath. in Poet. p. 339. 3 numerandi hoc genus tangens.

χιλιαδεων) χιλιαδων Arch. Vind. tum τȣτοισι σε εγω Arch. Pass.

γεωπεδων αρκεων) γεωπεδιων αρκεων εστι βιος Vind. Pass. Ask. Arch. in quo γεωπεδων, Stephan. margo cum Paris. B. C. Olim γεωποδων εστι βιος ex Aldo, γεωπενων Genevensis editor,

 se-

sequutus Porti coniecturam. Laurentii *atque ex agricolis* ansam Porto aliisque dedit γεωπονων refingendi. Suidae γεωπος, ὁ γεωργος, sive γεωπους foret, vulgato aptius congrueret, modo ex ανδραποδων numero eximi, quod ut fiat metuo, possent illi agricolae & glebae adscripti. Praestat, ducibus Mss. uti, & γεωποδων utpote pristinae scripturae propius, amplecti. γηπεδα sive γεωπεδα, Hesychio χωρια, κτησεις, sive *fundi*, pariterque Harpocrationi ac Suidae: ex his & mancipiis Pythio αρκεων βιος, *victus uber*: hoc enim accessorium schedae postulant, depositumque antea fuit lib. I, 31. *Wesseling*. Post ὁ μεν comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXIX.

ειπε) Colon post vocem Ald. Cam. I. II.

προθειναι) προσθειναι Arch. post εμω colon Cam. I. II.

εξεινισας) ξεινισας Arch.

μεγαλα) Omittunt hanc vocem Med. Pass. Ask. nulla premente caussa.

επαγγελλεαι) επαγγελεαι Ald. Cam. I. II.

τοι των) τοι deest Arch. Vind. post χιλιαδας punctum Ald. Cam. I. II.

μητοι) μη tantum Arch. Vind. Suidas μητι in Απαρτιαν, bene, ut opinor.

Post χιλιαδεων colon Ald. Cam. I. II.

απαρτιλογιη) Citant Pollux II, 120 Harpocratio, Suidas.

ταπερ αυτος εκτησαο) Med. Ask. Pass. ceteri ταπερ εκτησαο cum Ald. quos sequi licet. Vide tamen Gronov. & Valken. *Wesseling*. Et perdulce est, & prorsus non otiosum, ubi signi-

nificatio vocis αυτος etiam deflectit ad notionem Latinae vocis *solus. Gronov.* — Reddi debebant, *& solus possideto, quae tutemet tibi parasti:* notam verbi κτασθαι vim exemplis adfirmarunt Raphel. ad Lucae Evang. XII, 12 & Wetst. ad Matth. X, 9. Eurip. ex Inone fragm. ap. Stob. p. 511 sic commode restitui poterit: Κεκτησο δ᾽ ορθως α᾽ν εχης ανευ ψογȣ, Κει σμικρα σωζων· (τȣ᾽νδικον σεβειν πρεπει·) Μηδ᾽ ὡς κακος ναυκληρος, ευ πραξας ποτε, Ζητων τα πλειον εντα παντ᾽ απωλεσης· versu secundo pro vulgatis, τȣ᾽νεχ᾽ ὁν σεβειν π. Grotius posuerat ȣ᾽νεκ᾽ ευ σεβει π. *Valkenar.*

τοι ταυτα ποιευντι) τοιαυτα ποιευντι Arch. Vind. placet ultimum: ποιεοντι antea cum Ald. comma post ποιευντι Ald. Cam. I. II.

ἐς χρονον) Med. Pass. Ask. Arch. Paris. B. Alii ες το μελλον cum Ald. ex scholio.

ad Cap. XXX.

Αναυα) Urbem Αναυα habet hinc Stephan. Byz. post εκ της comma Ald. Cam. I. II.

Κολοσσας) Κολοσσȣς Arch. qui mox μεγαλην non novit, uti nec Vind. & Valla. Post Φρυγιης colon, post εν τη comma Ald. Cam. I. II.

Post εσβαλλων comma Ald. Cam. I. II. εμβαλλων Arch. Vind.

μαλιστα και πεντε) πεντε μαλιστα και Arch. Pass. Ask. Post ὁ στρατος comma Ald. Cam. I. II, in iisdem ȣ῾ρȣς.

των Φρυγων και των Λυδων) των Λυδων και Φρυγων Arch. Vind.

Κυδρακα) Med. Ask. Pass. optime, uti Stephan.

μοχθηρης) Citat Eustath. ad Homer. p. 411, 7.

γευσας) ταξας Stob., alibi in omisso illo loco πλεξας, ubi & δυς ξυνετος vice φθονερος, male. & Serm. CXX. p. 611. γευσας, sicuti Plut. T. II. p 1106. F. Laurentii *dulce gustans saeculum* postulat γευσαμενος. Meliora Porti Latina, *dulci gustu vitam adspergens*. Equidem, ni scripti codd. & Plutarch. in edito acquiescerent, Stobaei πλεξας τον αιωνα *aevum agens* non abiicerem. Commode Euphorion: ω ζευ, τι ποθ' ἡμιν δυς χρονον τε ζην βραχυν πλεκειν αλυπως τετον ἡμας εκ εας, in Stob. Serm. 96. p. 528. Simillimum διαπλεκειν τον βιον L. V. 90, 6. *Wesseling*. αυτω Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XLVII.

Post λεγων punctum Ald. Cam. I. II, comma post τοιαυτης in iisdem.

ειηνπερ) Med. Pass. Ask. Vind. Arch. olim cum Ald οιην συ. Post παυσωμεθα punctum Ald. Cam. I. II.

μεμνωμεθα) μεμνεωμεθα Arch. Vind. Pass. non male. Eustath. habet receptum ad Homer. p. 767, 36. Post ὁ δε comma Ald. Cam. I. II.

εγω δ' ετι και) εγω δε και Pass. Ask.

ὑποπλεος) ὑποπλεως Arch. Post εμαυτε comma Ald. Cam. I. II.

ορεων τοι) Med. Ask. Pass., alii τοι non habent. Pati equidem intermixtam ea in sede voculam non nequeo, hac lege, ut mox in exilium abeat: & abest a tribus codd. optimo iure. De Mediceo silentium admiror. *Wessel*.

εοντα πολεμιωτατα) Pass. Ask. Arch. εοντα τοι πολ. antea. vid. *Wessel*. proxime praeced. annot.

ad

ad Cap. XLVIII.

Post Ξερξης δε comma Ald. Camer. I. II. αμειβεται Ξερξης, κοτερα neglectis ceteris, Arch. Post τοισδε colon Ald. Cam. I. II.

λεγεις μοι ειναι) λεγεις ειναι tantum Askew. Passion.

κατα το πληθος) κατα πληθος Arch. Pass. Vind. Post ἡμετερυ comma Ald. Cam. I. II.

το ἡμετερον) desunt haec duo Arch. Vind. & abesse queunt.

λειψεσθαι) ληψεσθαι plures; vere Ald. Med. Pass. Ask. Post εκεινων comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XLIX.

Post λεγων punctum Ald. Cam. I. II, abest comma post εχει. εχοι Vind. & Stob. haec describens Serm. LII. p. 364.

ην δε) ην τε Arch. Vind. Stob.

τοι τα λεγω) ταυτα λεγω idem Edit. Trincaveli. Post τα comma Ald. Cam. I. II, in his comma post γη τε.

Post υδαμοθι abest comma Ald. Cam. I. II. Quatuor haec, υδαμοθι, ὡς εγω εικαζω, negligit Stob. idem. Punctum post νεας Ald. Cam. I. II.

και τοι ὐκι) και τοι υχι ἀναγκη, & δει γινεσθαι Arch. posterius etiam Vind. Voluisse Arch. videtur και τοι υκι ἀνα κη, sicuti μαλιστα κη, & similia.

κομιζεσθαι) Punctum hic ponit Ald. Cam. I. II. δει κομισαι Vind. Arch. In Stob. p. 364, 11 κομιεαι, quod dabunt forte codd. Galeo memorata peior est lectio Arch. *Valkenar.*

c. 143. μηδε αθεμιϛα ερδειν παραινεει ubi ex Arch. enotatum, αθεμιτα ρεζειν· ad istam normam alibi scripsit αχαριτα παθηματα, & δημοι συνοικημια αχαριτωτατον· hoc enim ex Mss. praebet Galens in p. 431, 37. *Valken.* Sive εργα addas seu demas, parum referet. Αθεμιϛα εργα επρασσον Lucian. Dea Syr. c. 12. αθεμιϛα εργα μηδομενες Manetho II, 301. *Wesseling.*

ad Cap. XXXIV.

Post εγειφυρεν comma Ald. Cam. I. II.

προσεκεετο) Arch. Vind., recte pro Jonum consuetudine: prius erat ex Ald. προσεκειτο. Sequentia attigit Eustath. in Dionys. v. 912. Post Φοινικες punctum Ald. Cam. I. II.

την δ' ετερην την βυβλινην) την δε βυβλινην Arch. Vind. non male.

εϛι δε &c.) εισι — ϛαδιοι Arch. Vind. ϛαδιοι quoque in Med. Pass. Ask. Satis ex usu. vid. lib. 4, 85. & notata ad Itiner. Antonini p. 344. *Wessel.* *Schwarzkopfius*, translator Germanicus. DCC stadia habet. Post απαντιον punctum Ald. Cam. I. II.

δη εζευγμενε) διεζευγμενε Arch. post μεγας comma Ald. Cam. I. II, idemque post παντα.

ad Cap. XXXV.

επικεσθαι) Persae institutum & mens scriptoris in propatulo; structura implicatior. Gronovius επικεεσθαι legisse videtur, opinione haud probabili: tolerabilius επιθεσθαι C. de Pauw, cui, si per codd. staret, accedere possem. Alii maiora audent. Vulgatae si sanitas constat, dicendum

dum est, εφικεσθαι & καθικεσθαι eundem praestare usum. Plato Hipp. mai. p. 292. A. αν τυχη βακτηριαν εχων, αν μη εκφυγω φευγων αυτον, ευ μαλα με εφικεσθαι (nempe αυτη) πειρασεται. Sophocl. Oed. tyr. 819. διπλοις κεντροισι με καθικετο. In quibus diversior ordo & iunctura quidem, hic accommodanda verbo, sub dictione latenti, μαστιγωσαι τον Ἑλλησποντον, uti c. 54. & VIII, 109. Atque eum in modum Abresch. Commode, haec dum meditor, in mentem redit Homericum Iliad. E. 748 Ηρη δε μαστιγι θοως επεμαιετ' αρ' ιππους, quo utantur volentes. *Wessel.* Suo sic more scripsit Herod. pro επι τον Ἑλλησποντον εκελευσε τριηκοσιας ικεσθαι μαστιγι πληγας. hac, opinor, ratione collocata vir D. non censuisset tentanda. *Valkenar.*

στιγεας) Med. Pass. Ask. Arch Brit. Valla, & praeclare e Mss. Galeus & Gronov. Conf. Iuven. Sat. X. 282. ac Plut. de Ira. p. 455. D. *Wesseling.* Olim μαστιγεας ex Ald. & aliis.

στιζοντας) ζευξαντας Arch. perperam. Post τουτοισι & απεπεμψε commata, post Ἑλλησποντον punctum Ald. Cam. I. II, in his & comma post βαρβαρα τε, & punctum post ατασθαλα.

υδωρ) υδωρ, δεσπ. Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Paris. A. B. Brit. Valla: olim υδωρ, και αλμυρον, δεσπ. uti Ald. & Schol. Hermog. p. 403. Media και αλμυρον, ut supervacua, schedis desiderantibus, exterminavi. Migrarunt in hanc viciniam ex proxime sequente και αλμυρω ποταμω, aut Homereo επιπλειν αλμυρον υδωρ Odyss. I, 127. similibusve. *Wesseling.*

παθον) παθων Ald. Arch.

γε βουλη) γε deest Arch.

quaedam adiecit Duker. ad Thucyd. p. 494, 71. *Valken.*

εκ αν ποτε) Iidem omnes, prius erat ex Ald. ποτε.

ανααριπτεοντες) αν αριπτεοντες Ald. Cam. I, II, & comma post vocem.

σφεας) σφεας Med. Pass. Ask. leviter aberrantes. Quod sequitur Stob. exscripsit Serm. VII. p. 88, male εθελει και αιρεεσθαι legens. Post πρηγματα comma Ald. Cam. I. II, colon post πορευομεθα.

και κατασρεψαμενοι) Abest και Arch. post οπισω punctum Ald. Cam. I. II.

Post τυτο μεν comma Ald. Cam. I. II.

Φερομεθα πορευομενοι) Φερομενοι πορευομεθα Arch. Pass. Ask. Vind. Dubites, utrum optes, hoccine codd. an quod editum est. Est illud in bonae notae Schedis. *Wesseling.* Post των ante αν κυ comma Ald. Cam. I. II.

τυτων) Paris. A. B. Valla τυτυ eius: olim τυτων. Nullum dubium, quin τυτων ex scriptoris calamo fluxerit. Viderunt turpem maculam Pavius, Abreschius, Reiskius. *Wesseling.* τυτων vel τυτυ legisse Valla videtur: una tantum inserta littera scribendum censeo: των αν κυ επιβεωμεν γην, και εθνεος τυτυ τον σιτον εξομεν. *Valken.* bene.

ad Cap. LI.

Post μετα ταυτα punctum Ald. Cam. I. II.

δε μευ) δε μοι Brit. Post ειδεξαι punctum Ald. Cam. I. II. Comma post πρηγματων, punctum post πατερας, comma post τυτεων.

γινεσθαι)

γινεσθαι) γενεσθαι Arch. Vindob. & mox. Post συνελευθεροντας punctum Ald. Cam. I. II.

ουδεν κερδος μεγα — γινομενοι) Has octo voces socors librarius Arch. transiliit. προβαλλουσι Ask. Pass.

δηληφασθαι) δηλησαι Vind.

ων βαλευ) ω βασιλευ Arch. αν βασιλευ Ald. Puto Vallam habuisse, βαλευ ω βασιλευ, quorsum Ald. & Arch. vergunt. Simile VIII, 68. 3 ω βασιλευ, και και ες θυμον βαλευ. *Wesseling.* Post επος abest comma Ald. Cam. I. II.

παν τελος) παντελως Arch.

ad Cap. LII.

Αμειβεται προς ταυτα Ξ.) αμειβεται και ταυτα Ξ. Mire pulchra imitatione ad patientiam nunc regis prae ferocia alias insani declarandam. *Gronov.* Post Ξερξης colon Ald. Camer. I. II, commaque post των.

σφαλλεαι) σφαλεαι, & punctum post μαλιστα Ald. Cam. I. II, in his comma post μεταβαλλωσι & post των.

των εχομεν γνωμας μεγιστον) γνωμας τας εχουσι, των Arch. Non percepit verborum sententiam Valla, uti *maximum* eius *commilitium* manifestat; nam μεγιστον στρατευμα legisse, iniusta Galei suspicio est. Γνωμα *iudicium documentumque*, ab H. Steph. recte substitutum exprimit, Sophocl. Trachin. 599 εχοις αν γνωμα μη πειρωμενη. Artaeus Cappad. Morb. acut I, 1 fin. ταδε μεν τοι της λυσιος της νουσου γνωματα· haec morbi dissipati argumenta. Ut vero τῷ συ τε — scribatur, caussa desit. Πρηγματων vocabulum in his reticeri, norunt omnes. *Wesseling.* Post

μεγι-

μεγιϛον punctum, post των comma Ald. Camerar. I. II.

συϛρατευσαμενοι) συϛρατευομενοι Arch. Post οἱ δε comma Ald. Cam. I. II.

αχαρι δε ȣδεν) Med. Arch. Pass. Ask. Antea ex Ald. αχαρι ȣδεν ποιησαντες, conf. *Horni* Observ. crit. p. 85, qui, participium, inquit, non adest in cod. Med. Posses ita, ut supra lib. I. c. 138, etiam de malo turpi, *vitio*, interpretari, ob praecedens δικαιοσυνην και πιϛοτητα, ut ibidem δειλιην, sic optime ενεδωκαν, ubi Int. *praestiterunt.* Vim τȣ εν agnoscas velim. Int. tamen, itidem Gronov. in versione, *nihil ingratum:* Crediderim fere natum ποιησαντες ex minus bene intellecto αχαρι. Unde glossa haec, quae dein e margine in textum irrepserit. Proinde fere cod. Med. lectionem praeferrem h. l. cum Gronovio.

τεκνα τε, και) negligunt και Arch. Vind. in Ask. τεκνα τε και· hinc venit enclitica, quam Ald. &c. non habent. Post τεκνα comma Ald. Camer. I. II, idemque post γυναικας, punctum vero post ποιησειν.

ȣτω δε) ȣτω μηδε iidem. Alii ȣτω δε μηδε. Post φοβεο colon Ald. Cam. I. II.

εχων) εχε Med. Pass. Ask. & οικον τε εμον Arch. Εχε videtur probandum, ut singula tamquam distincta capita annumeret, quae ab eo fieri abhinc velit vel mente vel facto. *Gronov.*

εκ παντων) praeteriit haec duo Arch. cum Vind. Valla. Post παντων comma Ald. Camerar. I. II.

ad Cap. LIII.

ἀποστείλας) ἀπολύσας Arch. Vind. scholio debetur *Wessling*. Post τάδε colon Ald. Cam. I. II, in quibus & δ᾽ ἐγὼν.

χρήζων) Arch. Med. Ask Pass Brit. Paris. A. B. Alii cum Ald. χρήζων ὑμέας συνέλεξα ex vitio typographi συνέλλεξα Ald. Cam. I. II. Potuisset ὑμέας συνέλεξα sua in sede durare, ni scripti codd. exterminassent. Placet *Gronovii* iudicium. *Wessling* Accurati sunt viri docti in his vertendis, ut, quum Valla redderet: *ego vos, quorum opera mihi opus est, contraxi* Stephanus mutaverit, *ego vos coëgi a vobis haec requirens*, quod sic mutari ideo videtur placuisse Stephano, quoniam in Vallae Latinis semel tantum dicebatur *vos*, non etiam *vobis*, quod iterat Stephan. & ne nunc quidem voluit omittere Sed res mira est. Nam prorsus mens Vallae commota est ab lectione, quae exstat in fidelissimo Ms. ubi vox prior nequaquam apparet. Hinc status frustra repeti, quum sensus sit, *ego hos vestrum contraxi rogans*, τῶν δ᾽ ἐγὼ ὑμέων χρήζων συνέλεξα. *Gronov.*

Post συμπάντες comma Ald. Cam. I. II, in his punctum post σπεύδεται.

σπεύδεται) σπευδέτω Med. Pass. σπεύδεται Paris. A. & D. σπεύδετο Paris. B. teste *Larcherio*, qui tamen cum Gronovio, Wesselingio & Valken. σπεύδετε probavit. Ne nimis consultator popularis videatur Xerxes & suasor per locum ab communi bono petitum. Longe magis decorum illi est, quod legitur in optimo Ms. σπευδέτω, ut videtur, Herodoto id nunc agno-

ſcente quidem actionem, ſed cuius caſus quartus ὑμας non niſi ſubintellectus adhaeret. Alioquin poſſet credi ſcripſiſſe auctor σπευδετε. Certe ξυνον πασι αγαθον σπευδειν notat Portus in Lexico. *Gronov.* Commodam H. Steph. adiecit interpretationem: ſed quando σπευθεσθαι vix alibi reperitur apud veteres, & nulla codd. eſt in talibus auctoritas, mihi quidem placet Gronovii σπευδετε· *in hoc enim laboratis, quod ſit omnibus commune bonum:* ſic iſthac aetate ſcribebant: Eurip. Hecuba 119 ην δε το μεν σον σπευδων αγαθον. Phoen. 585 δυο κακω σπευδεις. Troeſ. 955. Bacch. 911 errat Barneſ. in Suppl. 161. Herod. I, 206 παυσαι σπευδων τα σπευδεις. Thucyd. p. 404 μανθανετε κακα σπευδοντες. Andocid. p. 20, 4 τα εναντια τη ἑαυτων ωφελεια σπευδοντες. Sophocl. Electr. 253 το σον σπευδουσ' ἁμα και τὸμον αυτης. *Valkenar.*

των δε δε) Iidem & Arch. Vindob. Askew. Olim των δε.

εντὲταμενως) εντεταςμενος Arch. Poſt αγαθους punctum, poſt των comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt διαβαινωμεν, & poſt τοι ante Περσιδα.

τοι Περσιδα γην λελογχασι) ὁ Περσας λελ. Paſſ. Ask. Brit. Stephan. margo. Deterior eſt haec lectio. Apud Thucyd. II, 74 Θεοι ὁλοι γην την Πλαταιιδα εχετε. Dii qui hanc terram colitis: ut *colere* Latinis & *habere*, Graecis εχειν eſt in talibus uſitatiſſimum: more loquitur Herodotus poëtarum. Theocr. Eid. XVI, 83 Κωρη, ἁ συν ματερι πολυκληρων Εφυραιων Ελλαχας μεγα αστυ: ubi ſcribendum in Scholiis ελληχεναι. Eid. VII, 103 Παν, Ὁμυλας εξατον πεδον οςα (οςγε) λε-

λελογχας· hinc λογχας, τας μεριδας, (sive τας λεξεις) Ιωνες λεγουσιν, Etymol. p. 569. 34 verbum illic legitur λογχειν. Hesychio restituerunt viri docti: ευλογχειν, ευμοιρειν. Μοιρολογχησαι scripsisse videtur Harpocr. ex Antiphonte. *Valkenar.*

ad Cap. LIV.

παρεσκευαζοντο) παρεσκευαζετο Medic. Pass. Ask. Post υστεραιη comma Ald. Cam. I. II.

μυρσινησι) μυρσινη Arch. Vind. Valla. Adleverat margini edit. Aldi viri docti manus στορεννυντες, fortasse ob Strabonis τας οδους στορεννυντες L. 14, 956. C. quo quidem & Arch. μυρσινη facile carebimus. Geminum L. 8, 99. *Wessel.*

επαντετελλε) επαντετελλετο ηλιος habet Ask.

η μιν παυσει) ει μιν παυσην Arch. παυση Vindob. Post προτερον comma Ald. Cam. I. II.

εκεινης) εκεινοις Pass. post γενηται punctum Ald. Camer. I. II, colon post ξιφος, comma post το.

το ακινακην) τον Arch. Ask. Ex Herodoto excitat Suidas ακινακην ista in voce, & Etymol. p. 48. 31, incertum unde: nusquam enim nunc, ut apud Suidam verissime L. Kusterus, in Musis. Incidit olim suspicio, legisse Grammaticos hoc loco τωκινακην καλεουσι, uti τάγαλμα, τὠληθες alibi, aut τουτω δε τωκινακει L. IV, 62, quae anceps & dubia. *Wesseling.*

διακριναι) Med. Pass. Arch. Paris. A. B. & D. apud *Larcher.* Ald. Cam. I. II. Vind. Valla, διακρηναι edit. Genev. vulgo διαχρησθαι. Certissimum est διακριναι ab Aldo & Herwagio optime expressum, perperam foediorem dein formam

 in-

ϛρατος παντοιων εθνεων, unde in hanc viciniam commigravit.

8 διακεκριμενοι) si abessent codd. hac voces, ad αναμιξ suspicarer olim adiectas: αναμιξ Hesychio redditur αναμεμιγμενος· vox Sophocli, Thucydidi, Xenophonti, ter adhibita Herodoto. *Valkenar.* Post τη comma Ald. Cam. I. II.

συνεμισγον) συνεσμιγον Med. Vind. Jocosam literarum transpositionem putavit Gronovius, uti apud Suidam αμιαρησαι pro αρiαμησαι, & αμιαρος pro αριαμος apud Salmas. in Plinianis p. 121. Hinc non penitus cernendum censuit. Nobis potius aberratio describentis librarii videtur.

μεν δη) Pass. Ask. Med. Paris. A. ceteri μεν γαρ cum Ald. tum οἱ ιπποται Arch. Vind.

μετα δε αιχμοφοροι — απολελεγμενοι) Has novem voces praeteriit Ald. Cam. I. II.

Νισαιοι καλευμενοι) Νησαιοι Vind. Arch. Ald. & mox. Porro καλευμενοι Vind. loco vulgati καλεομενοι. Arrian. Αναβ. VII, 13. hinc ἱπποι Νισαιοι, sive Νησαιαι, ut Trincavelus expressit. Adde Suidam in Νισαιον exscribentem & ἱππος Νισαιος. Quae hic διττογραφια eadem lib. 3, 106. plurimisque aliorum in locis. Hinc dubium atque anceps, *Nisaeine* an *Nesaei* hi equi. *Wessel.* Post δεκα abest comma Ald. Cam. I. II, punctum habent post τουδε, colon post Μηδικης, comma post τω, colon post Νισαιον, punctum post τουτο.

αρμα Διος — δε των ιππων) Omnia haec omisit Ald., sed inseruit jam Camer. I.

των ιππων) αυ των ιππων Ask. αυτων ιππων Pass.

δη επι) δη abest Arch. Vind.

αυα-

αναβαινει) επιβαινει Pass. Steph. margo.

Νισαιων) Νησαιων Ald. Arch., tum παραβεβηκε cum Vind. Ask. Pass. Post τω comma Ald. Cam. I. II, quod abest post Πατιραμφης.

ad Cap. XLI.

μεν δη) δη desit Arch. Ask. Pass. Punctum post Ξερξης Ald. Cam. I. II, commata absunt post μετεκβαινεσκε δε & post αιρεοι.

ὁ λογος αιρεοι) λογος sine articulo Arch. Vind. Pass. Ask., sed εξαιρεοι Arch. Vind. Vulgatum lib. I, 133. Post γενναιοτατοι abest comma Ald. Cam. I. II, in his post μυριοι punctum.

δορασι αντι) Arch. Vind. Pass. Ask. & Brit., male οἱ ex Aldo interponebatur. Post δορασι itemque post και περιξ commata Ald. Cam. I. II.

εοντες) omittunt Arch. & Vind. post ειχον punctum Ald. Cam. I. II, in his comma post ροιας, punctum post Ξερξη, comma post την ιππον.

διελειπε και) διελειπε τε και Pass. Ask. Post σταδιους colon, post και επειτα comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XLII.

Commata post ὁ στρατος & post Καικου Ald. Cam. I. II.

την γην την) Pass. Vind. Arch. Ald., aberat articulus posterior, non bene. Post αριστερη nullum comma Ald. Cam. I. II.

Καρινην) Καρηνην Med. Pass. Ask. pro quo docte Gronovius consistit; magis, meo quidem iudicio, adposita *Carine*, seu *Corene* potius, quippe Mysiae & Atarnensium urbi proxima apud Plin.

H. N. lib. V, 30. Accedit Stephani Καρηνη, πολις Μυσιας. Ἡροδοτος ἑβδομη, hanc Nostri indicantis. *Wesseling.*

Ατραμυττειον) Ατραμυτειον Arch. Valla, & Eustath. ad Hom. p. 649, 44. Ob Eustathii adsensum & Thucydidis in primis lib. V, 1., hoc maluit Wesseling, ubi Schol. & Duker. In aliis & Ald. Αδραμυττειον, commaque post πολιν in Ald. Cam. I. II.

χερα) χειρα Pass. Ask. Vind. Arch. Brit. Post Ιλιαδα γην punctum Ald. Cam. I. II, in his comma post αναμειναντι, colon post επεσπιπτουσι.

επι τον) Arch. Vind. Valla, quomodo bene. Olim ex Ald. επι ποταμον Σκαμανδρον.

επελιπε) Med. Pass. Ask. Vind. επελιπετο ρεεθρον Arch. Alii cum Ald. απελιπε. Nilus, cuius aqua stato tempore minuebatur, απολειπων το ρεεθρον lib. 2, 19. patronus vulgato esse posset, nisi potior codd. auctoritas, frequentioreque usu firmata c. 21. 58 & 125 foret. Utique nihil urget, ut ὠ απελιπε, sive επελιπε — πινομενον contra tabulas pingatur. *Wesseling.*

ad Cap. XLIII.

Post θεησασθαι punctum Ald. Cam. I. II.

ενεπεσε) εσεπεσε Pass. Med. doluit Gronovius non receptum. Herodoto alia mens, qui lib IV, 203. τοισι Περσησι — φοβος ενεπεσε· & VIII, 38. φοβος τοισι βαρβαροισι ενεπεπτωκεε· in quibus structura discrepans neminem morabitur, cum sit promiscua, ut bene vir doctus Miscell. Obs. T. III. p. 144. S. Lucas φοβος επεπεσεν επ αυτον Evang. c. I. v. 12. ubi ενεπεσε codd. unus.

Wes-

Wesseling. Post ημερη δε comma Ald. Cam. I. II, idem ponunt post αριστερη μεν, & post πολιν.

Γεργιθας Τευκρες) Pass. Med. Ask. Quibus Paris. B. addidit *Larcher.* Vulgo cum Ald. Γεργιθας τε, και Τευκρες. Quod genus hoc hominum? fuitne urbs propria Teucri appellata, ut Gergis? an locus aut pagus, aut gens quaedam in Troiana regione singularis? An Τευκριδα intelligi oportet ex lib. 2 c 108. repetitam ex Menelai expeditione? Non opinor. Sane antiquitas omnis de his silet. Itaque nec ab Herodoto eos cognitos crediderim, etsi Heresbachius in margine monstraverit *Gergitae, Teucrot urbs.* Quin tu, mi lector, mecum haec expende, & accipe, quod suppeditatur ab lectissimo Ms. Γεργιθας Τευκρες, deletis interpositis. Id ipse Herod. confirmat V, 122. Ειπε δε Γεργιθας τες υπολειφθεντας των αρχαιων Τευκρων. *Gronov.*

ad Cap. XLIV.

Αβυδω) Arch. Vind. Valla & Stob. Serm. 96. p. 535. primae editionis, abest quoque μεση ab Regiis Parisinis, teste *Larcherio.* olim ex Ald. Αβυδω μεση. Inutilem vocem μεση, parens schedarum iussui, induxi. Cui enim ea bono? Reiskii non dispar opinatio, mox προσπεσοιτο — εξεδρη, uti Arch. Vind., corrigentis. *Wessel.*

αυτω ταυτη) Quoniam in Musis αυτε ταυτη haud infrequens, idem huic restituendum loco putavit Abresch. Diluc. Thucyd. p. 403. Ego vero nihil amplius innovo. *Wesseling.*

προεξεδρη) εξεδρη Arch. Vindob. vid. not. praeced. Post λευκε punctum Ald. Cam. I. II.

προς ἑσπερην) ες ἑσπερην Arch. Vind.

την απιξιν ποιευμενος) ποιευμενος την απιξιν Arch. Pass. Ask. colon post ποιευμενος, comma post ες την Ald. Cam. I. II, comma in his post απικομενω, punctum post περιμενειν, comma post ςρατος & post Χερσονησε.

προς ηω τε) Manifestum hic mendum est, nam ab ortu tendebant ad occasum. Imo per Chersonesum iter septemtrionem versus erat faciendum. Quid? si legatur, απ' ηω τε και ἡλιε ανατολης? Goldhagen.

τον Ελλης ταφον) Eustath. ad Dionys. v. 513, post Αθαμαντος colon Ald. Camer. I. II, post αριςερη δε comma, punctumque post πολιν in iisdem.

Comma post τη ante ονομα Ald. Cam. I. II.

Αγορη) Eustath. ad Homer. p. 45. 10, abest comma post καμπτων Ald. Cam. I. II, in his comma post καλεομενον.

εκ αντισχοντα) Eustath. ad Dionys. v. 538, post επιλιποντα comma Ald. Cam. I. II.

επ' ε) Medic. Pass. Ask. Arch. Vind. alii cum Ald. απ' ε.

Αιολιδα) Omittit Ask. perperam.

ad Cap. LIX.

Post μεγας comma, post Εβρος colon, post εν τω comma Ald. Cam. I. II.

εδεδμητο) εδεδομητο Askew. εδομηατο Arch. Abest comma post βασιληϊον, positum post τετω & post το Ald. Cam. I. II, quae colon post κεκληται habent, omittunt autem comma post χρονε.

ενδιαταξαι) Qui corrigebat ευ διαταξαι, non recordabatur χωρε επιτηδειωτερε ενστρατοπεδευεσθαι L. IX, 2. *Wesseling.*

εξαριθμησαι) αναριθμησαι Arch. Vind. quod equidem pro reiiculo non habeo: namque in actionibus, certo in loco peragendis, huiusmodi composita adamare solent, ut pluribus patefiet L. IX, 7. *Wesseling.* Post στρατον colon Ald. Cam. I. II.

ταυτα) ταδε Arch. Vind. bene satis. Abest comma post Ξερξης Ald. Cam. I. II.

εκομισαν) εκομισαντο Arch. Vind. Similis variatio lib. 5, 83. Post εκομισαν punctum, post εν τῳ comma Ald. Cam. I. II.

Σαμοθρηΐκη) Med. Pass. Vind. Arch. Valla. Σαμοθρακιη Ask. prave olim ex Ald. Σαμοθρηϊκη.

ην Κικονων) Non est in Arch. ην, citat Eustath. ad Homer. p. 359, 19. Post νεας comma Ald. Cam. I. II. idemque post ὁ δε.

ad Cap. LX.

πληθος ες αριθμον) Med. Pass. Askew. Brit. Paris. A. In Ald. Arch. Vind. Paris. B. πληθεος αριθμον. Veterem ego lectionem revocarem; a Medicea distant, quae primo adspectu videri possent similia: alio collocatam ordine non spernerem praepositionem: ες όσον μεν νυν έκαστοι παρειχον πληθος αριθμον. *Valkenar.* Post ατρεκεε punctum Ald. Cam. I. II.

ειπαι) ειπειν Pass. Arch. Vind. contra dialectum. Conf. Abresch. Adnotat. post Animadv. ad Aeschyl. p. 574.

τε ϛρατε) duo haec Arch. negligit. Post πληθος comma Ald. Cam. I. II.

εφαναι) Medic. Pass. Arch. Vind. Ask. Paris. B. Ceteri cum Ald. εφανη praetereunt.

εξηριθμησαν) Med. Pass. Paris. B. Ask. In aliis εξαριθμηθησαν. Placuit Gronovio & mihi εξηριθμησαν, indicatur Persarum exercitum enumerandi actus. Itaque mox: τετω τω τροπω εξηριθμησαν· αριθμησαντες δε, κατα εθνεα διεταξαν, uti codd. iubent. *Wesseling*

συναγαγοντες) συνηγαγον τε Med. συνεγαγον τε Pass. συναγαγον τε Ask. συναγαγοντο Vind. συνηγαγοντο Ald. Cam. I. II. συναγαγοντες Arch. Post ανθρωπων colon Ald. Cam. I. II. συναγαγοντες, in ea schedarum discordia, ex Arch. cui paene paria Ask. facit, praeoptavi. *Wesseling*. Restituentur ex codd. συναγαγοντες ες ένα χωρον μυριαδα ανθρωπων, και, συναξαντες ταύτην ὡς μαλιϛα ειχον, περιεγραψαν εξωθεν κυκλον. In his συναξαι *conducere*, notat *constipare*, vel coarctare, ut apud Longin. π. ὕψ. p. 232 τα γλωττοκομα — ε μονον κωλυει των εγκεκλεισμενων τας αυξησεις, αλλα και συναγει δια τον περικειμενον τοις σώμασι δεσμον, in quibus errat Z. Pearce p. 267, iam emendatis Scaligero in Propert. p. 285. συνηγον και συνεσπων Xenoph. p. 152, 34. συνηγμενον apud Athen. XI. p. 474. E. *compressum* interpretatur Macrob. *Valkenar.*

συναξαντες) Arch. Vind. Med. Ask. Pass. Antea cum Ald. συναψαντες.

εξωθεν) Arch. Paris. B. Valla; alii cum Ald. εσωθεν. Verissimum εξωθεν, sive, uti Laurentius, *extrinsecus, circulum circumscripserunt.* Qui quidem *circulus*, si εσωθεν, *intus* fuerit ductus,

cui

cui tandem usui? Miror tolerari ineptias, a Pavio & Reiskio explosas, potuisse *Wesseling*.

Post ομφαλον punctum Ald. Cam. I. II, in his comma post περιοικοδομημενον.

κατα εθνεα διετασσον) και τα Pass. tum διετασσον Med. Arch. Valla, Vind. Ask. Antea ex Ald. διετασσοντο.

ad Cap. LXI.

Colon post εσαν ponunt, commaque post Περσαι μεν omittunt Ald. Cam. I. II. In his comma post τιαρας, nullum post καλεομενους, sed post πιλους.

Κιθωνας χειριδωτους ποικιλους) Tunicam manicatam Persis Strabo & plures tribuunt. At nulla hic *lorica*, cum tamen χιτωσι φοινικοις, θωραξι χαλκοις munirent corpus in Xenoph lib. 6. Παιδ. pr. & Masistius εντος θωρηκα ειχε χρυσεον λεπιδωτον· κατυπερθε δε του θωρηκος κιθωνα φοινικεον inf. lib. 9, 22. Cuius neglectae fortasse caussa, quod *lorica* κιθωνος in vocabulo latent. Hesych. στρεπτοιο χιθωνος, του αλυσιδωτου θωρακος. Propterea Heliodor. Aethiop. 9. p. 431 absoluta elegante loricae squaminatae pictura, χιθωνα τινα φολιδωτον απεργαζονται. Alioqui fatendum erit, *loricae* excidisse mentionem, fuisseque primitus χειριδωτους ποικιλους, και θωρηκας λεπιδος — quae docta Jo. Christ. Biel. Exercit. de Lign. Libani p. 29 coniectura. Simile quid in Reiskii stilum venit. Ut ut illud est, mallem cum Pavio ιχθυειδεας, & ad κιθωνας referre. *Wesseling*. Cum Bielio sentit *Larcherius* emendationemque eius recepit. — Nisi quid interciderit, *Valkenarii* sunt verba, videri possunt non

pectus tantum, sed totum corpus habuisse *lorica* tectum, ex ferreis laminis squammarum instar sibi invicem impositis facta; ut erant armati equites *cataphracti*, de quibus egere Brisson. de R. P. III, 379 &c. & Spanhem. ad Julian. p. 249, ut horum adeo κιθωνες χειριδωτοι fuerint λεπιδωτοι vel φολιδωτοι. Herodotus tamen infra de Masistio loquens interfecto, τον θωρηκα & τον κιθωνα clarissime distinguit IX. c. 22: in eundem sensum φολιδωτον dixit Posidippus Com. Athen. IX. p. 376. F. ἐςις αν θωρακ' εχη φολιδωτον, η δρακοντα αισιδηρωμενον· eiusdem originis vocis λεπις & πολις in usu distinguebantur: piscium squammae λεπιδες, serpentium φολιδες dicebantur, quod vere monuit Brissonius: φολιδωτα δρακοντια dederat Ignat. Ep. ad Antioch. p. 106. *Valkenar.*

Post ὑπο δε abest comma Ald. Cam. I. II, in his post εκρεμαντο punctum, idemque post μεγαλα.

εγχειριδια) Eustath. citat ad Il. p. 413. 35.

Οτανεα τον Αμηςριος) Οτανην τον Αμαςριος Arch. Vind. haud belle. Post Αμηςριος comma, & πατερα cum seqq iunctum habet Ald. Cam. I. II, punctum ponunt post γυναικος.

παλαι ὑπο) omittit παλαι Pass. Post Ελληνων comma Ald. Camerar. I. II, in quibus & αὐτεων.

επει δε Περσευς) habet hinc Eustath. ad Perieg. v. 1056. Post Διος comma Ald. Cam. I. II, in quibus commata post παις & post το itemque post Περσην, punctum ponunt post κατελαμπε.

ad

ad Cap. LXII.

Post ταυτην εςαλμενοι comma Ald. Camer. I. II. Viri docti ταυτην ςολην probare nequeo: σκευην ex secuturis scriptor intellectum voluit. *Wesseling*. Post οἱ δε Μηδοι comma Ald. Camerar. I. II.

παρειχοντο) παρειχον Ask.

Μηδεωης) Μηδεης Pass. Steph. margo. Vid. I, 2 mox ανδρες non habent Arch. Vind. Exscripsit Eustath. ad Dionys. v. 1097.

Αθηνεων) Αθηναιων Edd. prave; melius Valla. Lege Pausan. II, 3, haec aemulantem.

αυτοι περι) αυτοι δε Arch. Vind. Post Μηδοι comma, post εσκευαδα το punctum Ald. Camer. I. II.

μιτρηφοροι) Arch. Pass. Vind. Steph. ora; ex dialecto, qua αγγελιηφοροι saepius, σειρηφορος III, 102 & μιτρηφορεειν Arrian. Indic. VII. In Eustath. tamen pristina scriptura ad Odyss. Κ, p. 1619, 10 μιτροφοροι prius. *Wesseling*.

Αναφης) Αναφαινης Arch. Vind. Valla.

εσεσαχατο) εστεταχατο male Arch. Alterum aliquoties in hac recensione recurrit, c. 70 καταπερ Ινδοι εσεσαχατο, c. 73 Αρμενιοι κατάπερ Φρυγες σεσαχατο & c. 86 Hesychius Σεσαχθαι, εσκευασθαι, καθοπλιζεσθαι· Σαγη γαρ ἡ καθαπλισις. Theocrit. Eid. XVII, 94 πολλοι δε οἱ ασπιδιωται, χαλκω μαρμαιροντι σεσαγμενοι. *Valkenar*. Eustath. ad Il. β. p. 234, 12 και παρ' Ηροδοτω το, ΕΣΕΣΑΧΑΤΟ αντι τȣ ωπλισμενοι ησαν. Vid. c. 70. *Wesseling*.

ad Cap. LXIII.

Post χαλκεα τε κρανεα comma Ald. Cam. I. II. Arch. Vind. Parif. A. B. Brit. κρανεα non habent Med. Ask. Paff. Reftitutum vetus eft χαλκεα τε κρανεα, και — nam χαλκεα, folitarie pofita, quid erunt? An ποιηματα, quae commode adduntur c. 86. Certe capitis munimina, adeoque κρανεα, *galeae*: quae poffunt profecto varie implicari nectique, πλεκεσθαι, ficuti Paphlagonum c. 70, & Thracum galeae c. 76. Utrum vero, cum in Perfis, Medis, Ciffiis, & Hyrcanis nullas Herodotus galeas agnofcit, confequens, ut nec in Affyriis? *Weffeling.* Poft ασπιδας δε & και αιχμας commata pofita in Ald. Cam. I. II.

τησι Αιγυπτιησι) Med. Paff. Ask. Alii τοισι Αιγυπτιοισι cum Ald. vid. c. 91 & Gronov. qui: τησι Αιγυπτιησι Mf. genere relato ad longinquius & quidem remotius, eaque quod notari debet, feminino, ut ad Hebraeos III, 6. Ita Hefiod. Εργ. 504. Sophocl. Antig. 106.

Poft Ελληνων comma, poft Συριοι colon Ald. Cam. I. II.

εκαλεοντο) καλεονται Paff. Steph. ora. Poft βαρβαρων & μεταξυ commata Ald. Cam. I. II, poft χαλδαιοι punctum, & colon poft Αρταχαιης in iisdem.

ad Cap. LXIV.

Poft Βακτριοι δε & poft κεφαλησι commata Ald. Cam. I. II.

αγχοτατα) Med. Paff. Ask. Parif. A. In Ald. & aliis αγχοτατω cuius frequentior ufus.

c. 73.

c. 73. 74. 79 &c. Post εχοντες comma, post ιςρατευοντο colon Ald. Cam. I. II, in his comma post Σκυθαι, & post κεφαλησι.

απιγμενας) απηγμενας, quod improbum minime. Ubi habentur ιρεα ες οξυ τας κορυφας απιγμενα II. c. 28. in Arch. scribitur απηγμενα: nostro loco si legeretur απηγμενας, sive potius ανηγμενας, alterum nemo requireret, κορυφη και ες αγαν οξυ ανηγμενη, & in Pausan. IX. p. 786. εις οξυ συνηγμενης της κεφαλης, Diod. T. I. p. 141. εις ςενον συνηχθαι Athen. XI. p. 477. *Valken.* Post πεπηγυιας colon Ald. Cam. I. II, idemque post ενεδεδυκεσαν.

ενεδεδυκεσαν) Med. Pass. Ask. reliqui cum Ald. ενδεδυκεσαν sine augmento. Punctum post εγχειριδια Ald. Cam. I. II.

αξινας σαγαρεις) Pass. Med. Ask. Arch. in quo σαγγαρεις, Paris. B. (addit *Larcher.* Paris. A & D.) Brit., και interponitur vulgo, quod, quo scholii indicium esset liquidius, voluntate codd. eliminari. Sagaris & αξινη eadem, nunc quoque Armeniis, sicuti Whistoni fratres ad Mosen Chorenensem in Praef. monuerunt. Neque occultum de Pauw fuit litteratoris interpretamentum, coniectantem ex abundanti suspicionum penu και ασπιδας και σαγαρεις, citra aequum tamen. *Wesseling.*

Αμυργιυς) Αιμυργιυς Med. Ask. Ευμυργιυς Arch. Vind. Αμυργιυς tutatur Steph. Byz. Αμυργιυς abest a Paris. B. teste *Larcherio.* Post εκαλεον punctum Ald. Cam. I. II.

οἱ γαρ Περσαι) οἱ δε Περσαι) Arch. Vind. Ald. Brit., οἱ γαρ Med. Ask. Pass. Attigit Eustath. in Perieg.

μεγιϛον, punctum, post των comma Ald. Camerar. I. II.

συϛρατευσαμενοι) συϛρατευομενοι Arch. Post οἱ δε comma Ald. Cam. I. II.

αχαρι δε ουδεν) Med. Arch. Pass. Ask. Antea ex Ald. αχαρι ουδεν ποιησαντες, conf. *Horrii* Observ. crit. p. 85, qui, participium, inquit, non adest in cod. Med. Posses ita, ut supra lib. I. c. 138, etiam de malo turpi, *vitio*, interpretari, ob praecedens δικαιοσυνην και πιϛοτητα, ut ibidem δειλιην, sic optime ενεδωκαν, ubi Int. *praestiterunt.* Vim του εν agnoscas velim. Intt. tamen, itidem Gronov. in versione, *nihil ingratum*: Crediderim fere natum ποιησαντες ex minus bene intellecto αχαρι. Unde glossa haec, quae dein e margine in textum irrepserit. Proinde fere cod. Med. lectionem praeferrem h. l. cum Gronovio.

τεκνα τε και) negligunt και Arch. Vind. in Ask. τεκνα τε και hinc venit enclitica, quam Ald. &c. non habent. Post τεκνα comma Ald. Camer. I. II, idemque post γυναικας, punctum vero post ποιησειν.

ουτω δε) ουτω μηδε iidem. Alii ουτω δε μηδε. Post φοβεο colon Ald. Cam. I. II.

εχων) εχε Med. Pass. Ask. & οικον τε εμον Arch. Εχε videtur probandum, ut singula tamquam distincta capita annumeret, quae ab eo fieri abhinc velit vel mente vel facto. *Gronov.*

εκ παντων) praeteriit haec duo Arch. cum Vind. Valla. Post παντων comma Ald. Camerar. I. II.

ad Cap. LIII.

ἀποστειλας) ἀπολυσας Arch. Vind. scholio debetur *Wessling.* Post ταδε colon Ald. Cam. I. II, in quibus & δ' εγων.

χρηζων) Arch. Med. Ask. Pass. Brit. Paris. A. B. Alii cum Ald. χρηζων ὑμεας συνελεξα ex vitio typographi συνελλεξα Ald. Cam. I. II. Potuisset ὑμεας συνελεξα sua in sede durare, ni scripti codd. exterminassent. Placet *Gronovii* iudicium. *Wesseling.* Accurati sunt viri docti in his vertendis, ut, quum Valla redderet: *ego vos, quorum opera mihi opus est, contraxi* Stephanus mutaverit, *ego vos coëgi a vobis haec requirens,* quod sic mutari ideo videtur placuisse Stephano, quoniam in Vallae Latinis semel tantum dicebatur *vos*, non etiam *vobis*, quod iterat Stephan. & ne nunc quidem voluit omittere. Sed res mira est. Nam prorsus mens Vallae commota est ab lectione, quae exstat in fidelissimo Ms. ubi vox prior nequaquam apparet. Hinc status frustra repeti, quum sensus sit, *ego hos vestrum contraxi rogans*, των δ' εγω ὑμεων χρηζων συνελεξα. *Gronov.*

Post συμπαντες comma Ald. Cam. I. II, in his punctum post σπευδεται.

σπευδεται) σπευδετω Med. Pass. σπευδεται Paris. A. & D. σπευδετο Paris. B. teste *Larcherio*, qui tamen cum Gronovio, Wesselingio & Valken. σπευδετε probavit. Ne nimis consultator popularis videatur Xerxes & suasor per locum ab communi bono petitum. Longe magis decorum illi est, quod legitur in optimo Ms. σπευδετω, ut videtur, Herodoto id nunc agno-

scente quidem actionem, sed cuius casus quartus υμας non nisi subintellectus adhaeret. Alioquin posset credi scripsisse auctor σπευδετε. Certe ξυνον πασι αγαθον σπευδειν notat Portus in Lexico. *Gronov.* Commodam H. Steph. adiecit interpretationem: sed quando σπευθεσθαι vix alibi reperitur apud veteres, & nulla codd. est in talibus auctoritas, mihi quidem placet Gronovii σπευδετε· *in hoc enim laboratis, quod sit omnibus commune bonum:* sic isthac aetate scribebant: Eurip. Hecuba 119 ην δε το μεν σον σπευδων αγαθον. Phoen. 585 δυο κακω σπευδεις. Troes. 955. Bacch. 911 errat Barnes. in Suppl. 161. Herod. I, 206 παυσαι σπευδων τα σπευδεις. Thucyd. p. 404 μανθανετε κακα σπευδοντες. Andocid. p. 20, 4 τα εναντια τη ἑαυτων ωφελεια σπευδοντες. Sophocl. Electr. 253 το σον σπευδεν ἁμα και τεμον αυτης. *Valkenar.*

τωνδε δε) Iidem & Arch. Vindob. Askew. Olim των δε.

εντεταμενως) εντεταμενος Arch. Post αγαθες punctum, post των comma Ald. Cam. I. II, idemque post διαβαινωμεν, & post τοι ante Περσιδα.

τοι Περσιδα γην λελογχασι) ὁ Περσας λελ. Pass. Ask. Brit. Stephan. margo. Deterior est haec lectio. Apud Thucyd. II, 74 Θεοι ὁσοι γην την Πλαταιίδα εχετε. Dii qui hanc terram colitis: ut *colere* Latinis & *habere*, Graecis εχειν est in talibus usitatissimum: more loquitur Herodotus poëtarum. Theocr. Eid. XVI, 83 Κυρη, ἁ συν ματρι πολυκληρων Εφυραιων Ειλαχας μεγα αςυ: ubi scribendum in Scholiis ειληχειναι. Eid. VII, 103 Παν, Ὁμυλας ερατον πεδον οςε (οςγε) λε-

λελογχας· hinc λογχας, τας μεριδας, (sive τας λεξεις) Ιωνες λεγουσιν, Etymol. p. 569. 34 verbum illic legitur λογχειν. Hesychio restituerunt viri docti: ευλογχειν, ευμοιρειν. Μοιρολογχησαι scripsisse videtur Harpocr. ex Antiphonte. *Valkenar.*

ad Cap. LIV.

παρεσκευαζοντο) παρεσκευαζετο Medic. Pass. Ask. Post υςεραιη comma Ald. Cam. I. II.

μυρσινησι) μυρσινη Arch. Vind. Valla. Adleverat margini edit. Aldi viri docti manus ςορεννυντες, fortasse ob Strabonis τας οδους ςορεννυντες L. 14, 956. C. quo quidem & Arch. μυρσινη facile carebimus. Geminum L. 8, 99. *Wessel.*

επανετελλε) επανετελλετο ηλιος habet Ask.

η μιν παυσει) ει μιν παυσην Arch. παυση Vindob. Post προτερον comma Ald. Cam. I. II.

εκεινης) εκεινοις Pass. post γενηται punctum Ald. Camer. I. II, colon post ξιφος, comma post το.

το ακινακην) τον Arch. Ask. Ex Herodoto excitat Suidas ακινακην ista in voce, & Etymol. p. 48. 31, incertum unde: nusquam enim nunc, ut apud Suidam verissime L. Kusterus, in Musis. Incidit olim suspicio, legisse Grammaticos hoc loco τωκινακην καλευσι, uti ταγαλμα, τωληθες alibi, aut τουτω δε τωκινακει L. IV, 62, quae anceps & dubia. *Wesseling.*

διακρινα) Med. Pass. Arch. Paris. A. B. & D. apud *Larcher.* Ald. Cam. I. II. Vind. Valla, διακρηναι edit. Genev. vulgo διαχρηναι. Certissimum est διακριναι ab Aldo & Herwagio optime expressum, perperam foediorem dein formam

Pholeg. IV, 26. p. 266. quam magni viri correctionem in examen operose Palmerius disquisitione misit Exercit. p. 33, probabiliter ostendens, arcui praegrandi minorem sagittam non optime convenire, incurvationis enim spatio haud sufficere; Heliodori verba & Agatharchidae controversa videri. Qua quidem in disputatione posterior mihi pars elumbis apparuit, sicuti quoque, sagittas μακρας & βραχεις recte dici, minus μεγαλας & μικρας. Verius Gronov. δυρασι μικροτεροισι χρεωμενοι Codd. quidam lib. 7, 211. Equidem, nisi MSS. obstarent, in partes ire possem. *Wessel.* μακρους revocavit *Larcherius* auctoritate Paris. A & B. in D. lacuna erat ab alia manu ex editis μικρους expleta. Post σιδηρου comma Ald. Cam. I. II, idemque post τω ante και, sed colon post ειχον, comma post επι δε.

ειχον δε) ειδον Arch.

ιοντες ες) γυψον ιοντες ες μαχην Arch. γυψω eodem ordine Pass. Ask., tum statim το δ' αλλο iidem cum ora Steph. Post Αραβιων δε, & post οικημενων commata Ald. Camer. I. II.

Αρσαμης) Med. Pass. Valla, & iterum. Αρσαμης ceteri, quod legitimum potius nomen videbitur: huius proavus, pater Hystaspedis, Αρσαμης aliquoties vocatur Nostro: bis inter duces exercitus Αρσαμης memoratur Aeschyl. Pers. 37 & 308. Casaubono idem esse videbatur Polygami Αρσαβης vel Αρσαμης, VIII, 28; sed, qui Barcen fraude cepit, Persa Herodoto vocatur Αμασις, IV. c. 201. 203. — Arsamis germanus frater, Darii filius ex Artystone, Γωβρυης, infra VII, 72, Βρυης audit ex Membrana Med. *Valken.* Αρσαμης fortasse hoc homini nomen fuit;

fuit; liquido non adfirmaverim. In Persis plures Arsames, qualis Plutarch. Artax. p. 1026 fin. Antigoni Carystii c. 128, Polyaeni VII, 28, quem Maasvicus cum hoc male contendit. Imo ipsis Darii in maioribus Arsames inf. c. 224. *Wessel.* Post Δαρειω comma Ald. Camer. I. II, post θυγατρος punctum; post την comma, idemque post Αραβιων in iisdem.

Αρσανης) Αρσαμης qui supra.

ad Cap. LXX.

απ' ηλιε) απο ηλιε Arch Vind., non απ', ut passim. Voces, διξοι γαρ δη εστρατευοντο, parenthesi includendas censui.

ιθυτριχες) ευθυτριχες mutata dialecto Eustath. ad Odyss. A. p. 1386, 17. post εισι punctum Ald. Cam. I. II, idemque post ιστεαχατο.

προμετωπιδια) προμετωπια Ask Steph. margo. Frequentantur in equorum ante frontem ornatu προμετωπιδια apud Xenoph. Achill. Tat., Aelian. Jamblich. & plures: in muliebri mundo κοσμος προμετωπιδιος Basil. M. T. II. p. 55. C. Hic προμετωπιδια pelles, equorum capitibus detractae, & humanis ad terrorem indutae & speciem: nam quod ante frontem προμετωπιδιον, quale προμετωπιδιον κεντρον, quo natura pisces xiphias armavit, in Aeliani H. A. XIV, 26. Atque haec, qui προμετωπια praeferunt, considerasse non videntur. *Wessel.*

τη λοφιη) Parif. A. Med. Pass. Ask. τησι λοφιησι cum Ald. ceteri post κατειχεα punctum, idemque post ειχον Ald. Cam. I. II.

αντ' ασπιδων — λιβυες δε) Neglìgit ſeptem has voces Arch. comma poſt ασπιδως & poſt λιβυες δε Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXI.

εσαν εχοντες) ηϊσαν εχοντες Arch. Vind. Valla. culte. Sed editum huic loco magis cenſeo adpoſitum. *Weſſeling.*

παρειχοντο) ειχον Arch. Vind.

Μασσαγην τον Οαριζε) Μασσαγγην τον Αοριζε cum Aldo reliqui, praeter Med. Paſſ. Ask. in quibus, quod editum eſt, legitur.

ad Cap. LXXII.

εςρατευοντο) non legunt hoc Vind. Arch. male.

ασπιδες δε σμικρας) ασπιδας δε μικρας Ald. Cam. I. II, & punctum poſt vocem.

Λιγυες) Arch. in margine, in textu Λιγυες. poſt δε comma Ald. Cam. I. II.

Μαριανδυνοι) Paſſ. Ask. Arch. Valla, & mox. Μαριανδηνοι in Ald. & aliis, commaque poſt τε Ald. Cam. I. II.

Συροι ετοι) Ald. Med. Arch. Paſſ. Vind. Valla. Συριοι olim. Quod additur ετοι abeſt Paſſ. Ask. Poſt Περσεων comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt Ματιηνων.

Μεγασιδρε) Med. Paſſ. Ask. Pariſ. A. Ceteri cum Ald. Μεγασιδε. Comma poſt Μεγασιδε, punctumque poſt ηρχε Ald. Cam. I. II.

Βρυης) Med. Paſſ. Ask. Γωβρυης Ald. &c. Sitne Darii & Artyſtonae filius verò nomine Βρυης an Γωβρυης, non adfirmavero. Notior in Perſis *Gobryes*, *Gobryasque* multo eſt. *Weſſel.*

Αρτυςωνης) Αρτιςωνης Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap LXXIII.

ολιγον) ολιγω Brit. solita variatione. post παραλλασσοντες colon Ald Cam. I. II.

Βριγες) Φριγες Med Pass. Edito consentit Steph. Byz. in voce. Conveniunt Βριγες & Φριγες Macedonum sono, quo Βιλιππος & Βαλακρος, qui Φιλιππος & Φαλακρος alibi. Nollem tamen Arch. & Pass. scripturam obtrudi. Βριγες hinc clarissime Steph. Byz., & de Mida Conon Narrat. I. ὑπερ Μυσιαν ωκισε, Φρυγας αυτι Βρυγας, βραχυ τι παραλλαγεισης της λεξεως, μετωνυμασθεντας. Plura Holsten. ad Steph. *Wesseling.*

Ευρωπηΐοι εοντες συνοικοι εσαν. Ευρωπιοι οντες συνοικοι ησαν Arch., duo ultima in Vind. & Steph. quoque ora, neque in absurdis collocanda. Ex Med. Ask. Pass. συνοικησαν. Antea cum Ald. συνοικου. Post Μακεδοσι punctum Ald. Cam. I. II. — Ex tribus diversis lectionibus genuina mihi videtur illa in marg. Steph. χρονον ὁσον Ευρωπηΐοι εοντες συνοικοι ησαν (εσαν) Μακεδοσι. Hic est Nostro familiaris scribendi mos. IV, 47 ἡ γη εουσα πεδιας — ευυδρος εστι 147. ην. ὁ Θηρας ἐων, γενος εων Καδμειος — αδελφεος. VII, 129. το μεσον δε τουτεων — ἡ Θεσσαλιη εστι, εουσα κοιλη — *Valken.*

εοντες Φρυγων) Descripsit Eustath. ad Perieg. 694.

ad Cap. LXXIV.

Post Λυδοι δε comma Ald. Cam. I. II.

Μηονες) Μηΐονες Pass. tum το παλαι Arch. Vind. ut saepe conf. IV, 180 & infra c. 142. Μηΐονες etiam Strabo XIV. p. 996. Μηονες saepius; το defuit. post παλαι punctum Ald. Camer. I. II.

Λυδε) Λύδε tali tono Eustath. ad Hom. p. 365, 34. haec excerpens. Post κεφαλησι comma, post επιχωρια colon Ald. Cam. I. II, in queis & μικρας, quod non enotavit Wesseling. Post κρεος in iisdem comma.

Ουλυμπιηνοι) Ολυμπιανοι Arch. Vind.

ad Cap. LXXV.

Post εςρατευοντο punctum Ald. Cam. I. II.

νεβρων) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Valla. Prius ex Ald. νευρων. quo delectatur de Pauw, caligis videlicet ex loris apte constrictis: neque enim πεδιλα νεβρων ulla fuisse, cum hinnuli calceis careant, nec pelles hinnulorum, si vel maxime caligis dederint structuram, νεβρες, sed νεβριδας, aut νεβρειες appellari. Cui opinioni speciem *carbatinae* detraherent, πεποιημεναι εκ των νεοδαρτων βοων, non utique ex bubus, sed bubulo corio, in Xenoph. Αναβ. IV. p. 309. Hutch. *Wesseling*.

Post ακοντια τε comma, & μικρα cum puncto Ald. Cam. I. II.

ὗτοι δε διαβαντες) Steph. Byz. in Στρυμων, & Eustath. ad Dionys. 793. usurparunt. Post Βιθυνοι punctum, sed abest comma post εκαλεοντο Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXVI.

Post Ασιη comma Ald. Cam. I. II.

Βασσακης) Med. Arch. Pass. Ask. Βαγασακης in ceteris ex Ald.

ωμοβοϊνας) ωμοβοϊνες & σμικρας Ask. Pass. quos laudo. μικρας Ald. Cam. I. II. — Cuncta haec

haec de Thracibus Asiaticis sive Bithynis, eruditi accipiunt, quorum tamen armaturam, originem, praefectumque Persam, quod Scriptoris mos fert, summa descripserat ante accuratione. Et talia de iisdem iterum? Immo vero ακεφαλα sunt, defectaque & gentis titulo, & praefecti Persae nomine Hiatum sagax Pavii ingenium animadvertit, & agnoscent, opinor, in posterum omnes. Quo enim cunque verba versentur modo, ad Thraces Asiaticos non pertinebant, nedum ad Europaeos, quibus suus demum locus c. 185. Venerant in mentem mihi Chalybes, ob Martis oraculum, & quoniam memoratis gentibus adfines fuerunt, lib. I, 28. Sed incertissima ea divinatio. *Wesseling*, qui consentientem habet *Larcherium.*

Λυκεργεας) Λυκοεργεας Vind. Ald. Harpocrat. & Suidas in V. Λικιοεργεας Arch. Edd. Λυκεργεας Med. Pass. Ask. Vid. Athen. XI. p. 488. Προβολας Λυκοεργεας aut Λυκεργεας servo, Gronovio consentiens. Opportuna est Grammaticorum glossa, ακοντια προς λυκιων θηραν επιτηδεια in Athenaeo, alioqui turbatissimo, sicuti alias, post sollertem magni Animadversoris & Pauli Leopardi Emend. XI, 18. curam, ostendi *Wessel.* Nihil attulit Gronov. quo nitori persuaderet, quod persuasum voluit. Quando inter Milgas εχον τοξα μετεξετεροι Λυκια, quidni Thraces Asiatici προβολας habuerint Λυκιοεργεας; id est, Athenaeo interprete XI. p. 486. D. F. ακοντια εν Λυκια ειργασμένα· a quo commode comparantur Ναξιοεργης κανθαρος, κλινη Μιλησιοεργης, & τραπεζα Ρηνιοεργης. Athenaeum tamen suspicor in suo quoque codice legisse Λυκεργεας, cuius loco

 scribi

ſcribi voluerit Λυκιοεργεας, ἵν' ακεηται τα εν Λυκια εργασμενα· prout corrigit H. Valeſius ad Harpocrat. in Λυκιεργεις· cf. Index Theſauri H. Stephan. *Valken* Λυκιοεργεας praefert *Bellangerius* apud *Larcher*.

προς δε τοισι κρανεσι — χαλκεα) Haec undecim Arch. negligit ſcribae ſocordia. Poſt κνημας comma Ald. Cam. I. II.

κατειλιχατο) Enotavit Euſtath. in Poet. p. 234, 14.

εν τετοισι) Idem ad Dionyſ. 793. ſed errans. Poſt ανδρασι comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXVII.

Καβηλεες) Καμηλεες Arch. Vind. Valla, ex vicinia literarum β & μ. Porro Μηΐονες Paſſ. ora Steph. tum Λασινιοι Arch. Vind. Valla. Λασονιοι τε καλευμενοι, *& qui Laſonii dicuntur*, *Pavius* ut a Cabalenſibus, quemadmodum III, 90. ſeparentur. *Weſſeling*

Poſt την comma, & εγω ad ſequentia tractum Ald. Cam. I. II.

Μιλυαι) Μινυαι Arch. Valla, Μυλιαι Ask. male, comma poſt δε Ald. Cam. I. II.

ενεπεπορπεατο) ενεπορπεατο Vind. Poſt Λυκια punctum Ald. Cam. I. II, colon in his poſt ξυλινας ειχον.

ad Cap. LXXVIII.

Μοσυνοικοι) Μοσσυνοικοι Ask. Vind. Vid. lib. 3, 94

εσκευασμενοι) εσχευασμενοι ex errore typogr. Ald. Cam. I. II.

συνετασσον) συνιτασσοντο Arch.

Αριο-

Αριομαρδος) Αριοβαρδος Arch. Vind. Valla, ex eadem literarum, de qua supra, adfinitate in Mss. vid. Aeschyli Pers. 321.

Χερασμιος) Χορασμιος Arch., sed Αυταρκης; *Laurentius: Choraspis filius.* Cupide ὁ Χορασμιος docti viri, Isaac. Voss., Pavius, aliique quibus calculum addere memini, motus Arch. iudicio. Muto sententiam; ο Χερασμιος, aut si malueris ὁ Χορασμιος, patris nomen Artayctae dat. Neque is enim gente Chorasmius, sed, quod Noster planissime, ανηρ Περσης, origine & domo Persa, lib. 9, 115. *Wessel.* Post επετροπευε colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXIX.

Μαρες) Hecabaei testimonio apud Steph. protectissimi contra Is. Vossii, Καρες & Καρων emendantis, molimina sunt. Cares utique ab hac gentium serie alienissimi. Vid. c. 93. *Wessel.* Post κεφαλησι comma, post ειχον punctum Ald. Cam. I. II.

σμικρας) solito more Pass. Ask., μικρας alii cum Ald. Commata post Κολχοι δε & κεφαλησι, punctum post ξυλινα, colon post μικρας Ald. Cam. I. II.

και μαχαιρας) και desit in Arch. Vind. Post Κολχων comma Ald. Cam. I. II.

Φαρανδατης) Φερενδατης Arch. Paris. B. Vind. Valla. Ald. Φαρενδατης Med. Pass. Ask. Paris. A.

Ἀλαροδιοι) Ἀλαροδιοι aut Ἁλαροδιοι Arch. Pass. Valla. Vulgo ex Ald. Ἀλλαροδιοι conf. III, 94. post δε comma Ald. Cam. I. II.

ὡπλισμενοι) ὁπλισμενοι Pass.

ad Cap. LXXX.

Post νησιωτεων comma Ald. Cam. I. II, in his colon post Βαγαιε comma post ϛρατηγεων.

ad Cap. LXXXI.

τε εθνεα) τε non est in Pass. neque Ask.

ες το πεζον) Med. Ask. Pass. Ceteri cum Ald. ες τον πεζον sicuti c. 84. 96 & 100. Post ετοι comma, post ειρεαται punctum Ald. Cam. I. II, in quibus comma post διαταξαντες, punctum post εσαν.

δε και) τε και Vind. Arch. abest comma post ειρεαται Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXII.

Τριταντaιχμης) Pass. Arch. Vind. Ask. ora Steph. Eustath. ad Hom. p. 1206, 17. Brit. cf. I, 192. Olim Τριντανταιχμης.

Σμερδομενης) Arch. Valla, sic malui, ut in hominis nomine discordia cessaret. Σμερδομενεα appellant plerique omnes c. 122. Σερδομενης Pass. ora Steph. Σμερδονης Ald. Vind. Med. tum Οταvεος Ask. Pass. *Wesseling.*

Ματιϛης) Μασσισης Arch. *Massystes*, Laurentius, qui statim *Gerges* cum Arch. vid. c. 122.

ὁ Αριζε) Med. Pass. Ask. Paris. A. Reliqui cum Ald. Αριαζε.

ad Cap. LXXXIII.

ϛρατε πεζε.) Sic Pass. Med. Ask., ϛρατε in aliis non est, nec habet. Post απολελεγμενων comma Ald. Cam. I. II.

επι

επι τουδε) δια ταδε, επι τουδε Pass. Med. Ask. Glossam redolet Med. & aliorum δια ταδε, nollemque defensum, alterutrum abunde est *Wesseling.* & *Valken.* Post αριθμον abest comma Ald. Cam. I. II.

βινηθεις) Pass Ask. Steph. margo. βιωθεις Arch. Formam praefert Jonicam βινηθεις, sperniqne recusat: alienum sane μιωθεις est Th. Galei, nec fulcrum ex glossatorum μιωσαι, *deportare*, μιωσις, *deminutio*, nanciscitur, siquidem vitiose picta sunt, & incommoda prorsus. *Wessel.* pro βιασθεις in Arch. βιωθεις scribi dicitur; illinc Galeo placuit μιωθεις· numerus certe dici potuit μειωθεις, *imminutus*; forsan & aliquis θανατω μειωθεις η νουσω, *morte minutus sine morbo*: μειουσθαι, μινυθειν, & *minutus* in talibus adhibentur nonnusquam; & nova captat Herodotus. *Valkenar.*

αραιρητο) Arch. Med. Pass. & Ask. ανααιρητο olim praepostere.

ουτε πλεονες) ουτε Abest Arch. Vind. Post Περσαι punctum idemque post εσαν, comma post ειχον, punctum post ειρηται Ald. Cam. I. II.

τε πολλον) τε Omittunt Pass. Ask. Post εχοντες comma, post ενεπρεπον punctum Ald. Cam. I. II, in his colon post ηγοντο comma post παλλακαι quod omissum post θεραπηιην, positumque post πολλην τε, sed abest post σφι, positum autem post καμηλαι τε & colon post ηγον.

ad Cap. LXXXIV.

Abest comma post Περσαι μεν Ald, Cam. I. II, habent post εσκευασμενοι.

και ὁ πεζος) Puto fuiſſe την και ὁ — Idem requiri c. 86. εσεσαχατο τη αυτη και εν τω πεζω, nimirum τη και εν τω — *Reiskius* agnovit. *Weſſel.*

μετεξετεροι αυτεων) μετεξετεροι ενιοι Arch. quorum poſterius, ex gloſſa ceteri omnes. Jonum μετεξετεροι, quod una cum Scholio apud Arch. revocatum haud indignabantur Herodoti amatores. *Weſſeling.*

ad Cap. LXXXV.

Σαγαρτιοι) Σαργατιοι Arch. Valla. conf. I, 125. poſt Φωνη colon Ald. Cam. I. II.

της Περσικης τε) της τε Περσικης Vind. Paſſ. Ask. Poſt οκτακισχιλιην colon Ald. Cam. I. II.

εξω) εκτος Arch. Vind. prior εγχειριδιε.

σειρησι) Galeus potius adpoſuit ζειρῆσι, futurum ex c. 75. longe aberrans. Ζειραι in amiculorum genere, in conſertis funibus σειραι. Σειραιος ἱμας Polluci I, 148, σειραιαι *funiculi* Philoni Jud. Vit. contempl. p. 897. A. Σειραις δε ἁμαρτιων ἑαυτε ἑκαστος σφιγγεται Graecus Proverb. Salomonis interpres translate, ſed eleganter, c. V, 22. ubi Aquila εν σχοινιοις ἁμαρτιας. Αθι Ivon. Villiomarum Animadv. in loc. controv. Titii L. IV. p. 84. *Weſſel.* Poſt ἱμαντων colon, Ald. Cam. I. II.

ταυτησι πισυνοι) Med. Ask. Paſſ. alii τῇσι aeque bene. τοισι Ald. Cam. I. II. πισσυνοι ſuo more Arch. comma poſt πισυνοι Ald. Cam. I. II. Poſt εχεσας in his punctum, ſed abeſt comma poſt τυχη.

ἑρκεσι εμπαλασσομενοι) Arch. Vind. Medic. Paſſ. Pariſ. A. εν αρκεσι Ald. & ceteri. Porro

εμ-

εμπαλαστο Paſſ. cum Pariſ. A. & D. apud *Larcher.* non εμπαλλασσ. uti Ald. & Edd. cum Pariſ. B. apud *Larcher.* comma poſt εμπαλλασσομενοι Ald Cam. I. II. — Recte Codd. Εμπαλασσομενοι iidem ac συμπλεκομενοι Schol. Thucyd. VII, 84. Ceteris congruit ολομενος δολιοις βροχων ἑρκεσιν Agamemnon Eurip. Electra 155 & Aeſchyli ex Agamemn. 1620 ιδοντα τουτου της δικης εν ἑρκεσιν. Non equidem oblivifcor Euripidei Iphig. Taur. 77 ποι μ' αυ τηνδε ες αρκυν ηγαγες χρησας, nec Aeſch. Chaëph. 1000 αρκυν δ' αν ειποις και ποδιστηρας πεπλους, elegantis utriusque & haud longe abeuntis figurae, neque potioris tamen. *Weſſeling.* Perperam intereſt, utrum εν αρκυσι legatur, an εν ἑρκεσι· hoc tamen, altero rarius in talibus, dediſſe videtur: Heſych. ἑρκεσι, δικτυοις, Σοφοκλης Αθαμαντι δευτερω· ſaepe malis ponuntur αἱ της Δικης αρκυες· της Δικης εν ἑρκεσιν eſt in Agamemn. Aeſchyli v. 1620. — Eximi participio debet εμπαλλ. litera ſuperflua, ſcribique εν ἑρκεσι εμπαλασσομενοι, id eſt, βροχοις εμπλεκομενοι Sic ſcripta reperiuntur παλασσεσθαι & εμπαλασσεσθαι. Aelius Dionyſ. apud Euſtath. ad Il. ε. p. 399, 20 μεμνηται του Θουκυδιδου ειποντος το Εμπαλασσομενοι, αντι του εμπλεκομενοι, περιπειρομενοι (δορατι,) φυρομενοι. Thucyd. verba iam a Porto adhibita in εμπαλασσειν reperiuntur VII. c. 84. H. Steph. Ind. Theſauri ceterique, qui attigerunt Thucydidea ad Heſych. etiam in εμπαλαξαι, εμπλεξαι· huius non meminerunt Herodotei loci. Duo nobis exhibet fragmenta Suidas in Εμπλασσομενοι, in quibus mihi genuina ſcriptio fuiſſe videtur εμπαλασσομενοι, in his certe Aeliani: τοις φιλοις

και

και οικειοις ευπαλασσομενοι απεσφαττον αυτους ως πολεμιους. *Valkenar.*

ad Cap. LXXXVI.

Post Ινδοι δε comma Ald. Cam. I. II.

τῃ αυτῃ) την αυτην Arch. Post πεζω punctum Ald. Cam. I. II, in iisdem comma post κελητας, post αρμασι & post ιπποι, idemque post Βακτριοι δε.

Λιβυες δε) Sic omnes. Vid. c. 72 mox και ουτοι Arch. Vind.

Κασπιοι και Παρικανιοι) Comma post Κασπιοι Ald. Camer. I. II. Caſpii aut hic perperam ponuntur, aut paullo ſuperius. Junguntur Paricanis c. 68. Utii & Mycc. utri horum ſedem mutarint, non adfirmavero. A de Pauw Αριοι ex Κασπιων voce formabantur, coniectura ancipite. Meliores Mſſ. verum fortaſſe monſtrabunt. *Weſſeling.* Steph. Byz. Caſpiram nominat Parthorum urbem in finibus Indiae ſitam, citatque Herodoti III. Sed nomen hoc nullibi noſtro in hiſtorico legitur. Κασπειροι legendum utique cenſeo. Idem vitium exſtat lib. 3. c. 93, ubi Sacae Caſpiis iunguntur, de quibus tamen in praecedentibus iam egerat hiſtoricus. Nullum mihi dubium eſt in utroque hoc Hiſtorici loco Caſpiorum loco Caſpiros ponendos eſſe Stephano Byz. auctore. *Larcher.* cuius nobis feliciſſima emendatio recipienda videtur.

Post αυτην abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ἠν) Medic. Paſſ. Askew. ἠν ignorant alii cum Aldo.

ταχυτητα) Iidem, reliqui ταχυτητι cum Ald.

Ald. mox ἱππευς Arch. & λιπομενας Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXXVII.

ἱππευε) ἱππευεν Arch. Vind.

των καμηλων) Med. Pass. Ask. Vind. Brit. Valla, olim ex Ald. των αλλων καμηλων, commate post καμηλον posito in Ald. Cam. I. II, in queis punctum post ἁρματων, commaque post ἱππεες.

επετεταχατο) ετεταχατο Vind. Arch. Ask. Brit. Ald. quod paene in ea diversitate reduco. επετεταχατο Med. Pass. *Wessel.*

ετεταχατο) επετεταχατο Askew. punctum post vocem habet Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXVIII.

Post εσαν comma Ald. Cam. I. II.

Αρμαμιθρης) Αρμιθης Brit. Askew. post ει comma Ald. Cam. I. II.

σφι) Arch. Pass. Ask. σφισι alii cum Ald. post Φαρνεχης comma Ald. Cam. I. II.

κατελελειπτο) καταλελειπτο Vindob. Arch. sine augmento, post νοσεων punctum Ald. Camer. I. II.

περιεπεσε) Med. Pass. Ask. ενεπεσε Ald. & reliqui. Malunt συμφορη περιεπεσε ex frequentiore usu: Demosth. in Med. p. 345 και τοιαυτη συμφορα περιπεπτωκεν. In Diodoro. XII, 60 Αμπρακιωται — δε εν μεγαλη συμφορα περιπεπτωκοτες, praepositio, ut ubi indicatum, redundat. *Wesseling.* Non spernerent, si darent codd. περι συμφορην περιεπεσε ανεθελητον, sed Herodotea, ni fallor, επι συμφορην vel ες συμφορην ενεπεσε

πεσε ανεθ. commode reddi potuerunt *συμφορη περιεπεσε δεινη* in tristem incidit calamitatem. Suspicor adeo *περιεπεσε*, velut altero longe usitatius, his adscriptum, in codicem fluxisse Flor. Qua ceteris, eadem *περιπεσειν* Herodoto adhibetur structura. *Valkenar.*

Post *προϊδων* comma, post *εφοβητη τε* punctum Ald. Camer. I. II, comma habent post *ορθος.*

οἱ οικεται) Duo ista absunt Pass. Ask. sed *εποιησαν ὡς εκελευε απαγαγοντες οἱ οικεται ες τον χωρον* illi. Post *χωρον* comma Ald. Cam I. II.

απαγαγοντες) *αγαγοντες* Arch. Vindob. & *συν τοισι* cum Aldo, Paris. A. B. Brit. Valla: *εν τοισι* Med. Pass. Ask. Pristino *συν τοισι* haec ex lib. IV. c. 62 *τους δεξιους ωμους παντας αποταμοντες συν τησι χερσὶ* auxilio venire ponunt. *Wessel.*

ad Cap. LXXXIX.

ἑπτα και διηκοσιαι και χιλιαι) punctum hic ponit Ald. Cam. I. II. Catalogus triremium in Passion. margine *τριηρεις* XHHΠIII. Valla habet *mille ducentas octo* aberrans. Numerum triremium, rediturum c. 184 notae Pass. optime signant, pariterque Aeschyl. Pers. 143, ubi de aliorum dissensu docte Stanleius. *Wesseling.*

Post *κεφαλησι* & *πεποιημενας* commata Ald. Cam. I. II, idemque post *ενδεδυκοτες δε*, & colon post *λινεους.*

δε ουτος) *τε* Arch. Vind. Post *οικεον* abest comma Ald. Cam. I. II, in his punctum post *θαλασση*, comma post *Συριης.*

το παρα) *τα* Arch. & Eustath. non male, quamquam male hic *περι*, ad Dionys. v. 904.

Post

Post Αιγυπτιοι δε comma Ald. Camer. I. II, in his punctum post διηκοσιας, comma post κεφάλησι.

χηλευτα) πλεκτα χηλευτα Pass. Pollux citavit VII, 83. Post χηλευτα punctum Ald. Camer. I. II, colon in his post εχεσαν, & punctum post ναυμαχα. — Scholion Pass. πλεκτα χηλευτα revocat mihi αξινας σαγαρεις c. 64 in memoriam, simili modo auctas: immo suspicionem movet, κρανεα πλεκτα c. 79 indidem, vetere obliterato, propagata. Hesych. hoc ex loco κρανεα χηλευτα, πλεκτα εκ σχοινε, cui Pollux ferme compar. Nexiles itaque & sutiles fuerunt, non, ut Vallae Latina, *forcipiculatae*. Bene Steph. Thes. T. 4. p. 515. *Wesseling.*

τυχες μεγαλες) τυχες ορυξ, λιθοξοϊκον εργαλειον μεγαλες Brit. Ald. Camer. I. II. Glossam hanc Aldi & aliorum, Hesychius, Eustath. Tzetzes ad Lycophr. v. 349 non ignorant, imprudenterque additam, delendamque agnovit Camerarius ad Aristot. Nicomach. lib. VI, 12. p. 364. Quo ergo iure a Gronovio laxatur? Notavit id St. Berglerus quoque. *Wessel* τυκες Paris. A. B. more Ionum. τριχες Paris. D. errante librario. Est quoque in Paris. A. glossa marginalis, quae in textu Paris. D. exstat: τυκες ορυξ: λιθοξοϊκον εργαλειον, quae quidem glossa e codicis margine in Aldinam transisse videtur. *Larcher.* Cur non potius e textu Paris. D?

Post εσαν colon Ald. Cam. I. II.

εςαλαδατο) Vind. Eustath. ad Homer. p. 234, 14 & edit. Genev. Antea cum Ald. εςελαδατο, quod genio sermonis pugnare Ang. Caninius & Portus observarunt. Εςαλτο dat Joni-

Jonibus ἐςαλατο, quo Hesiod. usus Ἀσπιδ. 288 & ἐςαλαδατο. *Wesseling.* In antecedentibus saepe reperiuntur ἐσεσαχατο, & ἐσκευαδατο· ἐσκευασμενοι ἐσαν, & ἐςαλμενοι ἐσαν. Quod hic editiones insidet, crucem fixit Grammaticis: ἐσκευαδατο Porto videbatur reponendum; ἐσταλαδατο Caninio & Reiskio: sed hoc nullo modo potuit a ςελλω formari: Jonicus iste flexus, δατο, praesertim obtinet in verbis in αζω in ιζω desinentibus. Si vel in omnibus legeretur cod. ἐςελαδατο, codd. antiquiorem mendam tollerem scribendo ἐςολιδατο id est, ἐςολισμενοι ἠσαν vel ἐσαν ἐςαλμενοι. Forma tantum differunt ςελλειν, ςολιδειν, & ςολιζειν, ςολη, ςολις, & ςολισμος. — *Valken.* Cui calculum adiicere non dubitamus.

ad Cap. XC.

Post πεντηκοντα comma Ald. Cam. I. II.

ειλιχατο) Ibidem Eustath. alibi κατειλιχατο p. 454, 15. Post αυτεων colon Ald. Cam. I. II.

ειχον κιθωνας) De regibus Cypriis bene; aptusne vero a capitis integumento ad *tunicas* transitus? Sic de Pauw, rogitans praeterea, an tunicis Cypriorum vulgus capita obtexerit? Hoc eum insulsum, οἱ δε αλλοι ειχον κιταριας, *reliqui gestabant cidares*, maluit, eoque magis, quoniam Pollux X, 162 κιταριν ex Herodoto produxit. Cui ego suspicioni, nisi cidaris vel citaris Persarum esset, & codd. officerent, accedere possum. Tunicas scriptor vulgo Cypriorum tribuit, regibus negat: capitis eorum tegmen, quod reticuit, abditum tenetur in sequentibus, ταδε αλλα καταπερ Ἑλληνες. *Wessel.*

Post

Post αλλα comma Ald. Cam. I II, colon post εσι, comma post Σαλαμινος in iisdem.

Αθηνεων) Omnes Αθηναιων, male. Scribendum απ' Αθηνεων ex c. 95. *Valken.* & *Wesseling.*

οἱ δε, απ' Αρκαδιης) οἱ δ' απ' Ald. Cam. I. II, in quibus & οἱ δ' απο Φοινικης & οἱ δ' απο Αιθιοπιης. Sed οἱ δε απο Αρκαδιης, & ter δε Arch. Vindob, non οἱ δ'.

ad Cap. XCI.

Post Κιλικες δε comma Ald. Cam. I. II.

και) abest ab Arch. Vind.

λαϊσηϊα) Exscripsit ob λαισηΐα, quorum in vetere scholio apud Athen. XV. p. 695. F. mentio, Eustath. ad Homer. p. 570, 25 ωμοβοειοις prave scribens. Quod sequitur και ut superfluum tollendum censeo, scribendumque ωμοβοεης· in hac forma cum Edd. conspirant codd. scripti IV. c. 65. Jonica sunt βοεη & ωμοβοεη, nempe δορα· quibusvis usitata, ωμοβοειος & ωμοβοϊνος· supra VII. c. 76 & 79, Thracibus Asiaticis dat ασπιδας ωμοβοϊνας, & Colchis. Ubi in Xenoph. Κ. Α. IV. p. 200, 17 γερρα habentur δασεων βοων ωμοβοεια· MS. praebet ωμοβοϊνα & Suidas. Deterior est in Herodoteis lectio, quam praebet Eustath. in Il. Ε. p. 433, 16 Φησι περι τινων και Ἡροδ. ὁτι λαισηια ειχον αντι ασπιδων ωμοβοειοις πεποιημενα. Fiebant autem λαισηια ex ακατεργαστων βυρσων secundum eundem ad Il. μ. p. 814, 46 ex pellibus nondum confectis sive mollitis, atque adeo ex ωμοβοεης. Cretensis Hybrias καλον memorat λαισηιον, προβλημα χρωτος, apud Athen. XV. p. 696. A. *Valkenar.*

τησι Αιγυπτιησι) τοισι Αιγυπτιοισι neglecta sequente voce Arch.

Ὑπαχαιοι) Αχαιοι tantum Eustath. in Perieg. v. 874, post εκαλεοντο colon Ald. Camer. I. II, commaque post Φοινικος, idemque post Παμφυλοι δε. Παμφυλιοι Arch. Vind. Eustath. ad Perieg. v. 854. Conf. potius lib. I, 28. III, 90. Colon post εσκευασμενοι Ald. Cam. I. II. Παμφυλοι semper gentis nomen scribitur in Musis, non quale cod. exhibet Arch. *Valken.*

εισι των εκ Τροιης) Haec Strabo spectavit XIV. p. 984. A. In Steph. marg. αποσκευασθεντων. Post αποσκεδασθεντων comma Ald. Camerar. I. II.

ad Cap. XCII.

Comma post Λυκιοι δε, & post εοντες Ald. Camer. I. II.

αιγος δερματα) δερματα & αιωρευμενα Paris. A. B. Arch. Vind. Brit. Ald. & Eustath. ad Dionys. v. 857. Singularem numerum Med. Ask. Pass. praeferunt. Parui MSS. cur enim numerum multitudinis, cum toties praecesserit εχον κιθωνας, spernerem? *Wesseling.*

Post κεφαλησι comma Ald. Cam. I. II.

περιεστεφανωμενους) εστεφανωμενους Arch. Vind. Eustath. quod paene admiseram, quippe ad rem notandam abunde. *Wesseling.*

εστι δε Λυκου) Eustath. Arch. Vindob. Brit. Ask. Pass. Steph. margo: alii cum Ald. ανι quod nunc spernendum. *Wesseling.* consentiente *Valkenar.*

ad

ad Cap. XCIII.

απο Πελοποννησε) Sic Med. Arch. Pass. Askew. Vind. olim εκ. Post δρεπανα comma Ald. Cam. I. II.

οἱ τινες) Vallae ridiculum *Hoetines* explosit Leopard. Emend. VIII, 1.

ad Cap. XCIV.

Αχαιΐην) Αχαΐην Arch. Post Πελοποννησον abest comma Ald. Camer. I. II, punctum post Αιγιαλεες.

ad Cap. XCV.

Νησιωται) An legendum? Ναξιωται. *Goldhagen.*

Post ὡς Ἑλληνες punctum Ald. Camer. I. II, colon post εθνος & post λογον in iisdem.

αἱ δυωδεκα πολιες) οἱ δυωδεκαπολεες Pass. qui statim Αθηνεων cum Med. Ask. male Αθηναιων antea ex Ald.

Ιωνες δε απ᾽ Αθηνεων) Duabus primum literis repetitis scribendum arbitror, Ιωνες ὁσοι απ᾽ Αθηνεων· Jones sunt quicumque Athenis originem trahunt: Herod. I, 147 εισι δε παντες Ιωνες ὁσοι απ᾽ Αθηνων (Αθηνεων) γεγονασι, και Απατερια αγεσι ὁρτην· hi paullo dicebantur ante, οἱ απο τε πρυτανηιε τε Αθηναιων ὁρμηθεντες και νομιζοντες γενναιοτατοι εναι Ιωνων. Deinde voces istas, Ιωνες ὁσοι απ᾽ Αθηνεων, huc suspicor ex nota traductas, quam ex lib. I petitam lector in ora codicis posuerat. Non nescio, in hac gentium recensione Nostrum alia quoque dixisse, quae tradiderat explicatius alibi, verum vo-

ces istae, quas dicebam, hac in sede satis alienae cum vicinis nexum habent nullum. Herodotum itaque de his insulanis scripsisse tantum censeo: και τουτο Πελασγικον εθνος, υστερον δε Ιωνικον εκληθη κατα τον αυτον λογον και αι δυωδεκα πολιες· ista quoque gens Pelasgica; postea vero dicta fuit ob eandem rationem Jonica, ob quam duodecim civitates: κατα το αυτο, και, aeque ac, similiter adhiberi, supra fuit observatum ad VII, 50. *Valken.* consentientem habens *Larcher.* nec nos dissentimus.

ως Ελληνων λογος) Deest Pass.

οι δε λοιποι εκ του) οι δε λοιποι οι εκ του verius erit, uti c. 101. *Wesseling.* Post νεας colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XCVI.

Post νεας comma, post Φοινικας colon Ald. Cam. I. II, comma habent post αυτεων.

επησαν) επηισαν Arch. Post ηγεμονες punctum, post των & εγω commata Ald. Cam. I. II.

εξεργομαι) εξεργομεν margo Stephan. Arch. Vind. Pass.

επαξιοι εοαν) Vind. & Edit. Genev. Olim ex Ald. απαξιοι. Porti & editoris Genevensis coniectura suum sibi tibicinem habet. Alienum certe & indignum απαξιοι erat, levique lapsu ex legitima scriptura progenitum. Legebatur apud Philostr. lib. 2. Vit. Soph. XI, 1 επεφθεγξατο απαξιον του ανδρος, nunc Olearii cura επαξιον, uti decebat. Sophocl. Oed. Col. 474 επαξιος μεν Οιδιπους κατοικτισαι, dignus es commiseratione. Sed pluribus in re manifesta non opus, nedum ut operose doceatur, necessari

ſtariam trium vocum τε και αρχοντες fuiſſe expulſionem. Sequuntur continuo αρχοντες ſingularum gentium praefecti, hic turbant. Στρατηγες, penes quos ſumma imperii, & αρχοντας ſollicite diſtinxerat & annumeraverat c, 81. 82. *Weſſeling.*

δυλοι) Vocem δυλοι ſi qui codd. omitterent, ad iſta ſuſpicarer adiectam; e quibus lector ſatis intelligebat tanquam Regis militaſſe *ſervos* ſicut ipſius imperio, velut δεσποτῃ ſubditi habebantur omnes δυλοι, dicebanturque: Artemiſia ad Xerxem VIII, 102 σον το εργον, ω δεσποτα, γινεται· οἱ σοι γαρ δυλοι κατεργασαντο· c. 68, 3 σοι, εοντι αριςω ανδρων παντων, κακοι δυλοι εισι. *Valken.*

ςρατηγοι, οἱ το παν) Arch. Brit. Ask. Valla: interponebatur ςρατηγοι τε, και αρχοντες ab Ald. &c. de quo videſ. Weſſel. not. praeced.

ad Cap. XCVII.

ουδε) abeſt Paſſ. Ask. ſine cauſſa.

Ασπαθινεω) Ασπαθηνεω Arch. Valla.

Καρικης) Καριης item, non male. Vid. Stephan. Byz. in Καρια, & Lib. I, 171, ubi utrumque.

Ξερξεω) Δαρειυ Arch. prave; vid. II, 12. Poſt ςρατιης comma, poſt δυο punctum Ald. Cam. I. II.

μακρα) Med. Paſſ. Ask. In aliis μικρα uti Ald. &c. Poſt αριθμον comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XCVIII.

ςρατηγυς) negligit Arch.

ονομαςοτατοι) οἱ ονομαςοτατοι Ask.

Αυυσε) Med. Paff. Ask. Ceteri cum Ald. Αλλησε. Poft Τυριος comma Ald. Cam. I. II.

Ματην) Arch. Vind. Valla, Brit. Parif. A. B. Copia ergo codd. huic primas dat: Med. Μαρτην folivagum. Ματτην Paff. Ask. *Weffel.*

Σιρωμε) Med. Paff. Ask. Σιρωνε ceteri cum Ald. Poffem ex Phoenicum fermone illi titulo fpeciem parare, & Εἰρωμε, quomodo Hiramus apud Jofeph. lib. I, in Appian. c. 18, fi fingeretur, longe lateque excurrere. At cui bono? cum verior fcriptura necdum definita, & cognominum barbaricorum originatio dubii fit pleniffima. *Wefeling.*

Αραδιος) Optime Med. Ask. Paff. alii cum Ald. Αρίδιος. Porro Μερβαλος Arch. Vindob. Paff. ora Steph. Valla: Placuit, quod Phoenicum nomen apud Jofeph. I. c. Apian. c. 21. Antea Νερβαλος *Wefeling.*

Αγβαλε) Αρβαλε Arch. Vindob. Valla & Ald. Editum venit ex Med. Paff. Ask.

Γοργος τε Χερσιου) Γοργος Med. Arch. Vind. ora Steph. Valla: vere. Vid. VIII, 11. Olim Γορτος ex Ald. in qua & Cam. I. II, & ὁ Χερσιος.

Τιμωναξ) Τιμωνᾶς Arch. Vindob. Valla. Poft Τιμαγορεω punctum Ald. Cam. I. II.

Πιγρης ὁ Σελδωμε) Medic. Paff. Ask. Brit. Πιγρησσος Σελδ. Arch. cum Valla, tum ὁ Υσσελδωμε Paff. Ask. Steph. ora. Πυγρης Ald.

ad Cap. XCIX.

Poft της ante μαλιστα comma Ald. Camer. I. II. Lego omiffo nomine, quod deinde commemorat, της δε *Goldhagen.*

Θωϋμα) Θωμα Arch. Ask.

λημματος) Arch. Vind. Suidas in V. & edit. Genev. λημματος olim ex Ald.

ὑδεμιης εὑσης ἀναγκης) εὑσης οἱ ἀναγκης Vindob. eleganter. Post Αρτεμισιη punctum Ald. Cam. I. II.

ἐξ Αλικαρνησσυ) Omittunt praepositionem Medic. Pass. Ask. & abest comma post Αλικαρνησσυ Ald. Cam. I. II, in quibus commata post ἡγεμονευε δε, & Αλικαρνησσεων τε, & Κωων, itaque post Νισυριων τε, punctumque ponunt post παρεχομενη.

Καλυδνιων) Ex *Galei* explorata opinione Καλυνδεων oportuerat, uti VIII, 87; nam Καλυμνιων, quomodo Dio Chryſ. Or. 31. p. 326. A. etsi prope abeat, & eosdem insulares, Strabone indice lib. X. p. 749. B. designet, non erit praestantior scriptura. *Wesseling.*

συναπασης) συν ἁπασης Ald. Camer. I. II, neque comma post ςρατιης, neque post Σιδωνιων.

ενδοξοτατας) ευδοξοτατας ora Steph. Arch. Vind. Pass. Brit. improbasse ob rariorem eius usum videntur plerique. *Wesseling.* Post παρειχετο punctum Ald. Cam. I. II, in his comma post των ante δε.

Αλικαρνησσιας) Αλικαρνησσεας Arch. Vind. uti supra.

ad Cap. C.

Post ηριθμησε τε comma Ald. Camer. I. II. τε deest Arch. Post διεξελασας comma Ald. Cam. I. II, quae punctum post ταυτα habent.

ἐν ἑκαςον) Non legit ἐν Vind. Arch. Comma post γραμματισαι Ald. Cam. I. II, idemque post ἱππυ & colon post πεζυ.

ὁμοιως) negligit Arch. ὡς vero Paſſ. Med. Fortaſſis alterutrum inducendum: Malim ὡς, ſine quo ſalva oratio. Sic. c. 115 οικεοτων ὁμοιως, και των προτερον κατελεξα. Addicunt etiam ſcripti libri. *Weſſeling.*

ὁσον τε) Med. Paſſion. Ask. at ὁσον tantum Arch. Pariſ. A. B. Vind. Brit. Ald. tum αγαγοντες Vind. Arch. Poſt ανενειχθεν abeſt comma ante Weſſeling. qui monitu Porti interpunxit. Poſt ες γην exſtat comma in Ald. Camer. I. II, quod abeſt ab his poſt ὁ δ', poſitum poſt πλεων.

ad Cap. CI.

Poſt ταδε colon Ald. Cam. I. II.

Ω Δημαρητε) Praetereunt ω Arch. Vind. Paſſ. Ask. Porro ηδυ εςι Arch. Vind. & αρεσθαι cum Brit. Paſſ. oraque Steph. poſt τα comma, poſt θελω colon Ald. Cam. I. II, colon quoque poſt Ἑλλην τε habent, ſed nullum comma poſt ſequens και, poſt Ἑλληνων habent.

απικνεομενων) απικομενων Arch. Vind.

ετ' αςθενεςατης) non ſunt haec duo in Arch. Vindob. Valla, legentibus εκ ελαχιςης. Poſt ε γαρ abeſt comma Ald. Cam. I. II.

δοκεω εγω) εγω δοκεω Arch. Vind. Valla & Paſſ. Ask. Poſt Ἑλληνες abeſt comma Ald. Camer. I. II.

οἱ προς) abeſt οἱ Arch. Vind.

μη εοντες αρθμιοι) Heresbachii μη εοντες αριθμιοι, ſint innumerabiles, emendationem, ſive corruptelam verius, P. Leopard. Emend. VIII, 1 traduxit. Αρθμιοι concordes. Αθηναιων ἡμιν εοντων μη αρθμιων IX, 9. Theognis:

ποτ' αὖ αλληλοις αρθμιοι ουδε φιλοι. Alia de hoc genere Fr. Naufius ad Nonni Paraphr. Johann. c. 13. v. 157 & Barnes. in Hymn. Homer. Mercur. v. 521. Bern. Martini imprudentiam castigans. *Wesseling.* Post περι αυτεων abest comma Ald. Cam. I. II. Comma in his post ὁ μεν, & post ὑπολαβων, punctum post εφη.

Ω βασιλευ) Etiam hoc Ω abest Arch. Vindob. pariterque Pass. Ask. Brit. post ηδονη punctum Ald. Cam. I. II.

χρησθαι) χρησασθαι Pass. Askew. tum φας negligitur ab Arch. Vind. post εσεσθαι comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CII.

Post ταδε punctum Ald. Cam. I. II.

διαχρησασθαι) χρησασθαι margo Steph. Arch. Vind. Vulgatum habet Stob. VII. p. 90. Satis χρησασθαι fuerat, simili in re frequentatum, ut Hemsterh. ubertim ad Callim. H. Dian. 69, nisi compositi conditio eadem foret, inque Musis creberrimi. *Wessel.* Omissa vocula τα proxima sic exhibet scripta Stobaeus p. 90. παντως κελευεις ταυτα λεγοντα, μη ψευδ. mihi non omittenda, & sententia contracta sic videtur explenda, ac si scriberetur: επειδη με ταυτα λεγοντα κελευεις αληθηιη χρησασθαι, (λεξω,) τα (λεξας) μη ψευδομενος τις υστερον υπο σευ αλωσεται: quandoquidem his de rebus verba facientem me iubes ad veritatem loqui, ea dicam, quae qui dixerit, a te postea non arguetur mendacii. *Valken.*

με) abest Pass. & Stob. Insequens ταυτα λεγοντα non illepide convertitur in ταυτα λεκτεα *ea dicenda erunt, quae* — a de Pauw, sed praeter codd.

codd. voluntatem. Tendit vulgatum easdem in partes. *Wesseling.* Post τα ante μη comma Ald. Cam. I. II.

αιει κοτε) Stob. Arch. Vind. Brit. Parif. A. B. Ald. αιει tantum Med. Paff. Ask. Porro συντροφος συνεςι Arch. Vind. Stob. συνεςι non displicet, artam familiaritatem exprimens. Notiffima omnibus συνειναι κοπω, οικυριας συνειναι, γεωργια, πραγμασι &c. Ceterum αιει κοτε vim deprecatur. *Wessel.* Restituetur vox perperam eiecta αιει κοτε σύντροφος συνεςιν, quod est in Stob. Florileg. neque hoc forte reiiciendum. *Valkenar.* Post κατεργασμενη comma Ald. Cam. I. II, idemque post sequens τη.

διαχρεωμενη) διαχρεομενη Stob.

την τε) τε Abest Arch. Vind. Δεσποσυνη hinc notavit Glossa San Germanensis.

παντας Ἑλληνας) παντας τυς Ἑλληνας Arch. Vind. comma post Ἑλληνας Ald Cam. I. II.

περι παντων τυσδε) abest παντων Ald. Cam. I. II, quod Wesseling. non annotavit.

σευ) Ald. Arch. Ask. Paff. Med. Vind. σε vulgatum ex errore: porro δεξωνται Med. nulla caussa

Post πυθη comma, idemque post εοντες, punctum post εισι Ald. Cam. I. II.

μαχεσονται) μαχησονται Arch. Vind. Ask. & mox.

ad Cap. CIII.

Post εφη punctum Ald. Cam. I. II, non habent comma post αγε, & punctum post ειπε μοι ponunt.

ου φυς) ε φυς Arch. Vind. Sectatus Valla est, Galeo plaudente, & dat profecto sententiam egregiam, quamquam vulgata, modo interrogatione animetur, haud meliorem. Συ εις Ἑλλην τε — c. 101. tum elegans hic repetitio, συ ων εθελησαις — *Wesseling.*

εθελησαις) Steph. margo εθελησεις, Arch. εθελεις.

μαχεσθαι) Med. Pass. Ask. reliquis μαχεισασθαι cum Aldo, aut μαχησασθαι placuit. Post τοιυτον comma Ald. Cam. I. II.

διαιρεεις) διερεεις Arch. Post σε γε comma Ald. Cam. I. II.

σε δε γε) Med. Ask. Pass., alii σε γε tantum.

ανταξιον) ειναι δικαιον Arch. Vind. Non convenit, sperniqne debuerat. Scribentis animo obversabatur Iliad. Θ. 234. Τρωων ανθ' ἑκατον τε, και διηκοσιων τε ἑκαςος Στησεσθ' εν πολεμω, haud sane contra centum ducentosque singuli pugnaturi, αλλ' ὡς αντισαθμαι και ισοβαρεις ἑκατον και διακοσιων, explicante Porphyr. Qu. Homer. XXV. *Wesseling.*

αν ὁ λογος) abest αν Arch. Vind. mox etiam ὁ ante παρα· tum σεο λεγομενος Pass. Ask. Steph. ora.

οἱος συ) Arch. Vind. Valla. quod reiectum iri non opinor cum Wesselingio. ὁσοι alii cum Ald.

παρ' εμε) παρ' εμοι Vind. Arch.

ὁρα) ὁρατε Arch. Valla. Post εικοτι abest comma Ald. Camer. I. II.

κως αν δυναιατο) πως αν Vind. Arch. αν olim deerat Ald. &c.

η και πεντακισμυριοι) tria haec absunt ab Arch.

επει τοι) Arch. Med. Pass. Ask. Vind. Ald. Antea *επει τι* erronee.

περι ἑνα ἑκαστον) Excitavit Eustath. ad Homer. p. 190 fin. Praefixum numeralibus *περι* tantumdem valet ac *εγγυς* & *σχεδον*· in comparatione adhibentur *πρoς* & *παρα*· hic itaque scribendum puto: *πλευντες παρα ἑνα ἑκαστον γινομεθα η χιλιοι, εοντων εκεινων πεντε χιλιαδων*. In his etiam Herodotus Homeri sui meminerat, cuius Agamemnon in Iliad. β. 126. [Ειπερ] *δ' ες δεκαδας διακοσμηθειμεν Αχαιοι, Τρωων δ' ανδρα ἑκαστον ελοιμεθα οινοχοευειν, Πολλαι κεν δεκαδες δευοιατο οινοχοοιο*· modestior Virgilii Juturna Aen. XII, 233. Vix hostem alterni si congrediamur habemus. *Valkenar.*

κεινων) Ald. quem male deseruerunt insequuti Edd. *εκεινων* restituit Gronov. ex Med., cui Arch. Ask. consentiunt: in Pass. *εοντων πεντε χιλιαδων*, & supra duas postremas voces *μυρια* — *Numerus*, docti viri verba sunt, *est nimius: nam sic quingentas myriadas duxisset Xerxes; si legeretur εοντων εκεινων χιλιων ratio constaret.* At quingentas myriadas regem sub signis habuisse, infra declarabitur c. 186. *Wessel.*

μαστιγι) *μαστιγας* Arch. Post *εοντες* punctum Ald. Cam. I, II.

ελευθεριον) Med. Pass. Ask. Paris. A. Ceteri *ελευθερον* cum Ald. quod intactum potuerat relinqui, quoniam istud paullo plerumque diversius & liberalitatem spectans. Democrit. in Stob. Serm. 92. p. 513. *χρηματων χρησις συν νοω χρησιμον ες το ελευθεριον ειναι*, ad exercendum liberalitatem. Maneat tamen, in qua depositum est sede, ob Dion. Chrysf. Or. 14. p. 229. D.

αυτε

αυτο δε τετο, ο, τι εςι το ελευθεριον ειναι, η ο, τι το δελευειν εκ ισασι· & pag. seq. C. *Wessel.*

ποιεοιεν) ποιεειν Arch. & Ald. Post εδετερος colon Ald. Cam. I. II.

παρ' ἡμιν τετο &c.) Med. Pass. Ask. Paris. A. Alii cum Ald. παρ' ἡμιν μεν μενοισι τετο εςι, το, laudo, cum Wesselingio, priores. Post σπανιον colon Ald. Cam. I. II.

εθελησεσι) θελησεσι Pass. Post των ante συ comma Ald. Cam. I. II.

φλυηρεεις) φλυηρεις Arch. Vind.

ad Cap. CIV.

Punctum post λεγει Ald. Cam. I. II.

χρεωμενος) χρεομενος more Jonum hic & semper Paris. A. teste *Larcherio.*

των λογων) τες λογες Arch. Vind.

τας νυν) νυν tantum Pass. Post εξεπισεαι colon Ald. Cam. I. II.

πατηρ δε σος) ὁ δε σος πατηρ Arch.

δεδωκε) εδωκε Arch. & Vind.

οικος) Ask. more Jonum. οικος alii. Post εγω δε comma Ald. Cam. I. II.

ὑπισχομαι) ὑπεσχομαι Ald. Cam. I. II, quod non annotavit. *Wesseling.*

ετε δυοισι) ετεαισι Pass. ετε οισι Ask. tum εκων τε cum Arch. Vind. post δυοισι abest colon, positumque post ειναι Ald. Cam. I. II. Fluctuationes codd. non moror cum *Wesselingio.* Transpone ita δυοισιν ειναι, εκων γε εδ' αν *Goldhagen.*

οἱ Ἑλληνων ἑκαςος φησι) turbat sermonis formulam, aut ὁς Ἑλλ. ἑκαςος φησι, aut οἱ — φασι desiderantur. Atque huc animadversiones Pavii, Abreschii, quem vid. Dilucid. Thucyd. p. 240. pronae

τησι Αιγυπτιησι) τοισι Αιγυπτιοισι neglecta sequente voce Arch.

Ὑπαχαιοι) Αχαιοι tantum Eustath. in Perieg. v. 874, post εκαλεοντο colon Ald. Camer. I. II, commaque post Φοινικος, idemque post Παμφυλοι δε. Παμφυλιοι Arch. Vind. Eustath. ad Periег. v. 854. Conf. potius lib. I, 28. III, 90. Colon post εσκευασμενοι Ald. Cam. I. II. Παμφυλοι semper gentis nomen scribitur in Musis, non quale cod. exhibet Arch. *Valken.*

εισι των εκ Τροιης) Haec Strabo spectavit XIV. p. 984. A. In Steph. marg. αποσκευασθεντων. Post αποσκεδασθεντων comma Ald. Camerar. I, II.

ad Cap. XCII.

Comma post Λυκιοι δε, & post εοντες Ald. Camer. I. II.

αιγος δερματα) δερματα & αιωρευμενα Paris. A. B. Arch. Vind. Brit. Ald. & Eustath. ad Dionys. v. 857. Singularem numerum Med. Ask. Pass. praeferunt. Parui MSS. cur enim numerum multitudinis, cum toties praecesserit εσχον κιθωνας, spernerem? *Wesseling.*

Post κεφαλησι comma Ald. Cam. I. II.

περιεστεφανωμενες) εστεφανωμενες Arch. Vind. Eustath. quod paene admiseram, quippe ad rem notandam abunde. *Wesseling.*

εστι δε Λυκε) Eustath. Arch. Vindob. Brit. Ask. Pass. Steph. margo: alii cum Ald. απο quod nunc spernendum. *Wesseling.* consentiente *Valkenar.*

ad

ad Cap. XCIII.

απο Πελοποννησε) Sic Med. Arch. Pass. Askew. Vind. olim εκ. Post δρηπαναι comma Ald. Cam. I. II.

οἱ τινες) Vallae ridiculum *Hostines* explosit Leopard. Emend. VIII, 1.

ad Cap. XCIV.

Αχαιΐην) Αχαιην Arch. Post Πελοποννησον abest comma Ald. Camer. I. II, punctum post Αιγιαλεες.

ad Cap. XCV.

Νησιωται) An legendum? Ναξιωται. *Goldhagen.*

Post ὡς Ελληνες punctum Ald. Camer. I. II, colon post εθνος & post λογον in iisdem.

αἱ δυωδεκα πολιες) οἱ δυωδεκαπολεες Pass. qui statim Αθηνεων cum Med. Ask. male Αθηναιων antea ex Ald.

Ιωνες οἱ απ' Αθηνεων) Duabus primum literis repetitis scribendum arbitror, Ιωνες ὁσοι απ' Αθηνεων· Jones sunt quicumque Athenis originem trahunt: Herod. I, 147 εισι δε παντες Ιωνες ὁσοι απ' Αθηνων (Αθηνεων) γεγονασι, και Απατεϱια αγεσι ὁϱτην· hi paullo dicebantur ante, οἱ απο τε πϱυτανηΐε τε Αθηναιων ὁϱμηθεντες και νομιζοντες γενναιοτατοι ειναι Ιωνων. Deinde voces istas, Ιωνες ὁσοι απ' Αθηνεων, huc suspicor ex nota traductas, quam ex lib. I petitam lector in ora codicis posuerat. Non nescio, in hac gentium recensione Nostrum alia quoque dixisse, quae tradiderat explicatius alibi, verum vo-

pronae inclinant. Reiskius σὺν τοι Ελλ. — Φησι malebat. *Wesseling.* Φασι legendum puto cum Abreschio, aliis usitata structura reperitur & ap. Herod. VIII, 86. εγενοντο — μακρω αμεινονες αυτοι — πας τις (id est ἕκαστος) προθυμεομενος και δειμαινων Ξερξεα. In his οἱ Φασι ἕκαστος Ελληνων τριων ειναι αξιος postremum ponitur pro αντάξιος. *Valken.* Post ὡς δε comma, punctumque post Λακεδαιμονιοι Ald. Cam. I. II.

αρισοι) αρισοι εισιν Arch. Vind. Post δεσποτης abest comma, post νομος punctum exstat & comma post τον in Ald. Cam. I. II.

γων) γ' ων Arch. Vind. γαρ τω Ald. Cam. I. II, quod Wesseling. non annotavit.

ανθρωπων) Arch. Vind. Med. Pass. Ask. Paris. A. olim ex Ald. ανδρων, post μαχης colon Ald. Cam. I. II.

σοὶ δὲ) Med. Ask. Arch. Pass. antea cum Ald. συ δε, abestque comma Ald. Cam. I. II. Laudem Mss., Gronovius & Pavius, de conjectura σοι reformans, merentur. *Wessel.*

τ' αλλα σιγαν) αμα σιγαν Pass. Ask. in Med. αμα θελω, omisso medio. Scite Reiskius φλυηρεειν πολλα, σιγαν εθελω — fingebat reditura ad regiam insultationem πολλα φλυηρεεις, *multa blateras* Demarete. Mihi novationis gravior deest caussa, si tamen, scriberem αλλα σιγαν — quam viam AMA trium codd. munit, ex ΑΛΛΑ propagatum, usus praeterea in consecutione tritus voculae. Supra c. 16. ει δε τοι ουτω δεδοκηται γινεσθαι, και ουκ οἷα τε αυτο παρατρεψαι, ΑΛΛ ηδη ιημι εν κοιτη τη σῃ, si ita tibi constitutum est, neque id revocari potest, en, vel ergo, ad cubandum in tuo cubili pergo. Et lib. 9, 41. εκα-

τοιν

τουτων ἡμεις η ουκ ιςε ουδεν, η ου τολματε λεγειν, ΑΛΛ' εγω ερεω, ergo ego rem proferam. Commodum haec usurpavit ac prudenter Raphel. in Ep. ad Rom. VI, 5. ubi ἁμα & αλλα similiter conversa. *Wessel.* Post τολοιπον punctum Ald. Cam. I. II.

νοον τοι) νοον βασιλευ Arch. Vind. non sine specie.

ad Cap. CV.

Post Ο μεν comma Ald. Cam. I. II, idem post Ξερξης δε.

ετρεψατο) ετρεψε Med. Pass. Ask., reliqui omnes vulgatum habent. Pro agente verbi forma stat Gronovius, media damnante. Possem easdem concedere in partes, modo το πραγμα, aut quid eiusmodi adesset. In Thucyd. VI, 35: Syracusiorum nonnulli ες γελωτα ετρεπον το πραγμα. Aristoph. quem ibi antestatus est Abresch. in Vesp. v. 1235 και ες γελως το πραγμ' ετρεψας. Nihil hic simile; versus in risum rex est, sive, semet vertit, ετρεψατο. *Wessel.* Post απεπεμψατο punctum Ald. Cam. I. II.

τουτω). τουτον Arch. quod praestat. Nam τουτω ad cap. 59, ubi de Dorisco, referre non ausim. τουτον ait, quippe eum hominem distinctius descripturus. *Wessel.*

ad Cap. CVI.

Post τω comma Ald. Cam. I. II. μουνω non est in Med. Pass. Ask.

αριςευοντι) αριςω οντι iidem & Steph. ora, ex glossa. post παντων comma Ald. Cam. I. II. Codd. lectiones, quae prostant, αριςω παντων, &

& αριςω οντι παντων, sunt tantum interpretamenta phrasios Herodoteae αριςευοντι παντων· qua Sophanes dicitur αριςευσας Αθηναιων IX, 73. *Valken.* Post ὡς δε comma Ald. Cam. I. II, idemque post Θρηΐκη.

τȣ Ελλησποντȣ) Med. Parif. B. Pass. Ask. Brit. perbene: antea τῳ Ελλησποντῳ ex Ald. Med. non displiceret, si darent & alii codd. τȣ Ελλησποντȣ πανταχῃ· praeter alia plurima, ουδαμοθι πασης της Ευρωπης legitur VII, 126. μηδαμȣ sic adhibetur Platoni LL. XII. p. 958. D. περι τελευτησαντας — οσα προσηκει τελεισθαι, τȣς εξηγητας γιγνεσθαι κυριȣς φραζοντας· θηκας δ' ειναι των χωριων, ὁποσα μεν εργασιμα, μηδαμȣ· inserta litera Plato menda poterit liberari, si scribatur: γιγνεσθαι κυριȣς φραζειν· τας θηκας δ' ειναι —, vetat ex agro culto, eove qui coli possit, ullam partem sumi sepulcro, Cicero de LL. II. c. 27. *Valkenar.*

πανταχῃ — τȣ Ελλησποντȣ) undecim haec in Arch. desiderantur.

Post τȣ Ελλησποντȣ ante πλην abest comma Ald. Cam. I. II, comma in his post Μασκαμην.

εδυνασθησαν) Vind. Pass. Ask. Brit. quae verbi forma Herodotea est lib. II, 19 & 43. olim ex Ald. εδυνηθησαν.

παρησαμενων) παρησομενων Arch.

αιει) αιεν Ald. Cam. I. II, a Wesselingio non annotatum.

ad Cap. CVII.

Post Ελληνων comma Ald. Cam. I. II, punctum in his post Ηϊονος, comma post αιεων, colon post επαινετο, comma post παιδας & post μαλιςα.

αιει)

ειπε) επαινε Arch., qui praecedens μαλιστα cum Vind. praeteriit, praeterea περιεοντας αυτω. Post εξελθειν comma, post βασιλεϊ punctum Ald. Cam. I. II

διεκατερτερει) δ' εκατερεει Arch.

μεγαλην) Omittunt Arch. Vind., non Suidas in Συννησαι citans. post τεκνα & post γυναικα commata Ald. Cam. I. II.

μετα δε) μετα ταυτα Pass.: his autem praeponit Brit. ὑτω μεν ὑτος δικαιως αινεεται ετι, utique non suo loco. Post αργυρον comma Ald. Cam. I. II.

και ἑωϋτον) Abest Pass. Ask. Arch. Vind. copula, non sane necessaria.

ad Cap. CVIII.

Ξερξης δε) Ὁ δε Ξερξης Arch. punctum post Ἑλλαδα Ald. Cam. I. II, idemque post ηναγκαζε, sed abest comma post γαρ, & colon positum post πασα.

Μεγαβαζω) Μεγαβυζω Arch. Vind. bene. Sed vide IV, 143.

πρωτα) πρωτον Arch. Vind., & Σαμοθρηικια sive Σαμοθρηικα, uti Ask. post τειχεα colon, post των comma Ald. Cam. I. II.

ἑσπερην) ἑσπερη Pass. Arch. Vind. colon post πολις, comma post τη Ald Cam. I. II.

Μεσαμβρειη) Μεσαμβριην hinc advocat Steph. Byz. in v.

Post μεσω comma Ald. Cam. I. II.

Λισσος) Λισος Arch. Med. Vind. Brit. Valla.

αντεσχε) Pass. Ask. Arch. αντεσχετο Alii cum Ald. Spectavit ista Eustath. ad Perieg. v. 538. male citans. — ἐκ αντεσχε quis recusaret Hero-

doteum? Amnem Melanem ουκ αντισχοντα τo ρεεθρον, αλλ' επιλιποντα memoravit c. 58. Sequetur Apidanus, ουδε ουτος αντισχε c. 196. De Scamandro Eustath. ουκ αντεσχε το υδωρ ad Dionys. v. 538. *Wessel.* Recte, ni fallor, corrigit Reiskius: ουκ αντεσχε το υδωρ παρεχων τω Ξερξου στρατω· de Apidano VII, 196. ουδε ουτος αντεσχε ου μη φλαυρως. Qua hic structura lib. II. c. 157. Azotus diutissime πολιορκεομενη αντεσχε. Potidaeatae Thucyd. II, 70. ουκ ετι εδυναντο πολιορκουμενοι αντεχειν· idem esset τη πολιορκια αντεχειν ut II. c. 50. *Valkenar.* Post αυτη comma Ald. Cam. I. II.

Γαλαϊκη) Γαλδαϊκη Med. Pass. Ask. Γαλλαϊκη Arch. Valla; quod discrimen capitalibus literis debetur. Punctum post Γαλαϊκη, comma post νυν δε Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CIX.

αποξηρασμενον) Med., απεξηρασμενον Pass. Ask. Vind. Arch. Brit. Paris. A. ex Aldo απεξηραμενον, conf. lib. I, 186. tum πολις Arch. Ask., non πολιας, quomodo prius.

Post παραμειβετο punctum, & cola post urbium, quae sequuntur, nomina exstant in Ald. Cam. I. II.

Αβδηρα) Αβδηραν & mox ταυτα Pass. posterius etiam in Ask. Post παρεξηιε colon Ald. Cam. I. II.

τασδε) Arch. Vind. Pass. Ask., antea cum Ald. ταυτας, repetitione insuavi.

Ισμαριδα) Citavit Steph. Byz. in Ισμαρος.

Βιστονιδα) Arch. Ask. alii Βιξωνιδα cum Ald. in qua & Cam. I. II, colon post nomen, comma

que

que post την Steph. Byz. de voce, το θηλυκον, Βιςονις· εκτεταται δε και λεγεται Βιςωνις, cuius observationem damnat Berkelius, Βιςονιδα ob Βιςονας seq. cap. praeferens. Favent scripti libri & Ptolemaeus Geogr. III, 11. Schol. Apollon. Rhod. II, 706. Strabo VII. fin., quibus Βιςονις λιμνη. *Wesseling.*

εςεασι) Pass. & Arch. cui ὑδωρ deest: antea ex Ald. εισεασι. post ὑδωρ colon in Ald. Cam. I. II, commaque post Τραυος τε. Στραύοςε και Κομψαν-τος Med. Στραβος και Κομψαντος Ask. Κοψαντος Arch. Valla. post Ξερξης punctum Ald. Cam. I. II.

Νεςον) Μεςον Arch. solus, non sine exemplo, namque in numis Μεςος, & Mss. Plinii, Solini, & Martiani, teste Salmasio ad Solin. p. 112. Verior Nesti titulus, rediturus c. 126. Pertinet huc Schurzfleischii notatio ad Diodori Fragm. T. II. p. 642. *Wesseling.* Post ιων comma Ald. Cam. I. II, idemque post των ante εν.

ὦτει) ὅση Arch. Post ιχθυωδης τε comma Ald. Cam. I. II, colon post ἁλμυρη, punctum post ανεξηρηνε in iisdem.

Πιςυρος) Ora Steph. Arch. Ask. Πυςιρος Med. Pass. Alii cum Ald. Πισσυρος. Proxime appropinquat Πιςυρος ad Steph. Byz. Πιςερον, εμποριον Θρακης, sive potius, ut in Βιςιρος scribit, Πιςιρος. Vocabulum idem, Macedonum ore & sono tantum discrepans. *Wesseling.*

τας πολις) Absunt hae duae voces Arch. Vir eruditus τας παραθαλασσιας τε και ηπειρωτιδας corrigebat, me iudice sine necessitate. *Wessel.* Post Ἑλληνιδας comma Ald. Cam. I. II, idemque post απαργων.

ad Cap. CX.

Θρηϊκων) Θρηϊσκων Arch. mox οδον negligens, post τοσαδε punctum Ald. Cam. I. II, in queis puncta quoque post sequentia urbium nomina posita.

Κικονες, Βιϛονες, Σαπαιοι) has tres omittit Arch.

Δερσαιοι) hinc apud Steph. Byz. in Δερσαιοι.

Σατραι) Σασραι male Pass. vid. Steph. Byz. in v. Post κατοικημενοι comma Ald. Cam. I. II.

εν τησι) Med. Arch. Brit. Ask. Pass. εν desiderabatur Ald. &c.

πεζη) Arch. Vind. Med. Ask. Pass., πεζοι olim ex Ald.

ad Cap. CXI.

Post ιδμεν punctum Ald. Cam. I. II.

νιφαδι) χιονι Med. Vind. Pass. Ask. scholion olet. In Poeta νιφαδες χιονος εντελως, quae νιφαδες aliis tantum, ap. Eustath. ad Iliad. μ. p. 904, 58. *Wessel.* Post σύνηρεφεα punctum Ald. Cam. I. II, commaque post ετοι, & punctum post εκτημενοι, idemque post ὑψηλοτατων.

Βησσοι) Βισσοι Arch. solus, consensu Strabonis, Appiani, Ptolemaeique utens. Dioni Cassio Βησσοι L. 47. p. 508. cum Reimari observatis. Hippocrati Βησσιακη, nisi fallat Galeus in Gloss., τη απο Βησσων εν Θρακη. Anceps itaque scriptio & electio. *Wessel.* Odoror hic aliquid corrupti. Fortasse legendum εν βησση, in caverna seu in convalle sunt antistites & interpretes oraculorum. *Goldhagen.*

οἱ προφητευόντες τȣ ἱερȣ) E Satris Bessi dicuntur. Haec mirifice nuper a viro fuisse doctissimo conversa liquet ex Act. Erud. Lipf. 1760. p. 221. Satras, celsorum montium incolas, solos inter Thraces ad suam usque aetatem frui dixerat libertate. Meminit Thucyd. II. c. 96. τῶν ὀρεινῶν Θρακῶν τῶν αὐτονόμων οἱ Διοι καλευνται. Plinii Diobessos gentem esse mixtam ex Diis & Bessis, Ortelius iam fuerat suspicatus. De Satris Herod. ȣτοι, ait, τȣ Διονυσȣ το μαντηιον εισι εκτημενοι· in quibus e praecedenti vocem οἱ natam, atque ut inutilem delendam censeo. Ex Satris Bessi quomodo dicuntur οἱ προφητευοντες τȣ ἱερȣ, templi prophetae? an ut antistites sacrorum sive templi? Mihi tamen, fateor, illud valde videtur insolens; sed insolita sectatur Herodotus; atque in illorum illud forte classem referre maluerint viri docti, quam corrigere, οἱ προφητευοντες τȣ Θεȣ, Dei, vel divinae mentis interpretes. Nusquam memini me legere, προφητευονταις ἱερȣ, vel μαντειȣ, vel simile quid; saepenumero memorantur προφηται των Θεων, των Μȣσων, της αληθειας &c. Paternae mentis interpretes. Διος προφητης εςι Λοξιας πατρος secundum Aeschyli Eumenid. v. 19, namque Ζευς εγκαθιει Λοξιᾳ θεσπισματα· ut idem alibi scripsit. Prope Herodoteum accederet illud Xythi in Eurip. Jone v. 413, τις προφητευει θεȣ; ad istam sic respondet quaestionem puer aedituus, ut Principes Delphorum, forte lecti, Δελφων αριστεις, ȣς εκληρωσεν παλον, fuisse videantur οἱ προφητευοντες τȣ Θεȣ· ut hic inter Satras praestantissimi Bessi dicerentur οἱ προφητευοντες τȣ Θεȣ· qui Dei nempe responsa, per mulierem, ut Delphis, edita fatidicam, interpretarentur.

Οἱ των Αμμωνιων προφηται, uti habentur apud Lucian. I. p. 390. indice Hemsterhusio, poterat forte non deterius scripsisse ὁ των Αμμωνιων προφητης· conf. Wesseling. ad Diodor. T. II. p. 199. Quin Delphis etiam *templi* fuit *antistes* eximie sic dictus Livio XXIII. c. 11, ὁ προφητης Herodoto VIII. c. 36, παντες οἱ Δελφοι εξελιπον την πολιν, πλην ἑξηκοντα ανδρων, και τȢ προφητεω — ᾧ ονομα ην Ακηρατος, c. 37. Talis etiam praeter reliquos χαμαιευνας insignis honore fuit in Dodonaeo sacrario; quem Θεσπρωτον ανδρα εν Δωδωνη vocat Max. Tyr. XIV, 1. hunc designatum suspicor in oraculis, quae Demosthenes nobis custodivit in Orat. c. Med. p. 332, ista formula bis illic reperita, ὁ τȢ Διος σημαινει. — Quod si commentum illud non placet, doctis multo minus forsan adprobarem, quod mihi venit olim in mentem, scriptum hic primitus, οἱ προςατευοντες τȢ ἱερȢ ut Satrae *oraculum tenere*, vel *possidere*, Bessi dicerentur *templum tueri*, sive rebus sacris administrandis esse praefecti: Elei προεςωτες τȢ Διος τȢ ΟλυμπιȢ ἱερȢ dicuntur Xenophonti Ἑλλην. III. p. 288, 32. cui in eundem sensum προςατευειν frequentatur; illinc ortum προςατειας ex Mss. restitui debuerat Thucydidi II. p. 149, 24; quem enim alium in finem tanta cura codd. exiguntur scripti, nisi ut, in his saltem libris, depravata redintegrentur, aut certe sincera revocentur? *Valkenar.*

χρευσα) χρωσα Arch. Vind. Pass Ask. Non displicet ἡ χρεȢσα antistes. Hesych. χρεοντες, προφητευοντες. *Wessel.* Comma post χρευσα Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXII.

ειρημενην) ειρημενην χωρην ex Arch. habet Galeus vocem opportunam, quam mea excerpta non norunt. *Wessel.* χωρην, vocem hic necessariam, lectam Vallae, praebet Arch. *Valkenar.* Post Πιερων colon, post των comma Ald. Cam. I. II.

των και ενι) των και ΝιΦαγεης plerique cum Ald. editum in Pass. & Ask. Recteque sic Gronovius restituerat ex coniectura Leopardi, & aliorum, quantumvis nihil ille diversae scriptionis ex membrana veteri enotasset Florentiae; non ut vulgabatur, sed legit in suo cod. Valla, των και ενι ΝιΦαγεης syllaba male repetita. *Valkenar.* Laudo των και ενι Φαγρης, nixum olim doctissimorum hominum coniecturis, nunc schedarum certa fide. *Wessel.* Post ουνομα punctum Ald. Cam. I. II, commaque post ετερων, itemque post ων τα, & post τα ante νεμονται.

Πιερες) Πιερις Arch. post τε comma Ald. Cam. I. II., in quibus colon post Οδομαντοι.

ad Cap. CXIII.

και Παιοπλας) και Οπλας Med. Pass. Ask. prave. vid. lib. 5, 15. comma post εσπερην, idemque post Στρυμονα & post της, ante ζωος εων, post quae iterum comma in Ald. Cam. I. II. post Βογης habent colon.

ολιγω) Med. Pass. Ask. ολιγον omnes alii, τουτων quoque Ald. Cam. I. II.

η περι το Παγγαιον) Non plane alienum η παρα το — quemadmodum Steph. Byz. legit, ut regio monti Pangaeo accubans describatur. Obnituntur tamen omnes codd. & Eustath. *Wessel.*

pronae inclinant. Reiskius ὤν τοι Ἑλ. — Φησι malebat. *Wesseling.* Φασι legendum puto cum Abreschio, aliis usitata structura reperitur & ap. Herod. VIII, 86. εγενοντο — μακρῳ αμεινονες αυτοι — πας τις (id est ἑκαστος) προθυμεομενος και δειμαινων Ξερξεα. In his οἱ Φασι ἑκαστος Ελληνων τριων ειναι αξιος· postremum ponitur pro αντιταξιος. *Valken.* Post ὡς δε comma, punctumque post Λακεδαιμονιοι Ald. Cam. I. II.

αρισοι) αρισοι εισιν Arch. Vind. Post δεσποτης abest comma, post νομος punctum exstat & comma post τον in Ald. Cam. I. II.

γων) γ' ὤν Arch. Vind. γαρ τω Ald. Cam. I. II, quod Wesseling. non annotavit.

ανθρωπων) Arch. Vind. Med. Pass. Ask. Paris. A. olim ex Ald. ανδρων, post μαχης colon Ald. Cam. I. II.

σοὶ δὲ) Med. Ask. Arch. Pass. antea cum Ald. συ δε, abestque comma, Ald. Cam. I. II. Laudem Mss., Gronovius & Pavius, de conjectura σοι reformans, merentur. *Wessel.*

τ' αλλα σιγαν) αμα σιγαν Pass. Ask. in Med. αμα θελω, omisso medio. Scite Reiskius Φλυηρεειν πολλα, σιγαν εθελω — fingebat reditura ad regiam insultationem πολλα Φλυηρεεις, *multa blateras* Demarete. Mihi novationis gravior desit caussa, si tamen, scriberem αλλα σιγαν — quam viam AMA trium codd. munit, ex ΑΛΛΑ propagatum, usus praeterea in consecutione tritus voculae. Supra c. 16. ει δε τοι ὀυτω δεδοκηται γενεσθαι, και ὀυκ οἱα τε αυτο παρατρεψαι, ΑΛΛ ηδη ιημι εν κοιτῃ τῃ σῃ, si ita tibi constitutum est, neque id revocari potest, en, vel ergo, ad cubandum in tuo cubili pergo. Et lib. 9, 41. επει

τοινυν

τοιουν ἡμεις η ουκ ιστε ουδεν, η ου τολματε λεγειν, ΑΛΛ᾽ εγω ερεω, ergo ego rem proferam. Commodum haec usurpavit ac prudenter Raphel. in Ep. ad Rom. VI, 5. ubi αμα & αλλα similiter conversa. *Wessel.* Post τολοιπον punctum Ald. Cam. I. II.

νοον τοι) νοον βασιλευ Arch. Vind. non sine specie.

ad Cap. CV.

Post Ο μεν comma Ald. Cam. I. II, idem post Ξερξης δε.

στρεψασθαι) ετρεψε Med. Pass. Ask., reliqui omnes vulgatum habent. Pro agente verbi forma stat Gronovius, media damnante. Possem easdem concedere in partes, modo το πρηγμα, aut quid ejuscemodi adesset. In Thucyd. VI, 35. Syracusiorum nonnulli ες γελωτα ετρεπον το πραγμα. Aristoph. quem ibi antestatus est Abresch. in Vesp. v. 1235 και ες γελως το πραγμα στρεψας. Nihil hic simile; versus in risum rex est, sive, semet vertit, ετρεψατο. *Wessel.* Post απεπεμψατο punctum Ald. Cam. I. II.

τουτω). τουτον Arch. quod praestat. Nam τουτω ad cap. 59, ubi de Dorisco, referre non ausim. τουτον ait, quippe eum hominem distinctius descripturus. *Wessel.*

ad Cap. CVI.

Post τω comma Ald. Cam. I. II. μουνω non est in Med. Pass. Ask.

αριστευοντι) αριστω οντι iidem & Steph. orta ex glossa. post παντων comma Ald. Cam. I. II. Codd. lectiones, quae prostant, αριστω παντων, &

Φυλλις) Steph. Byz. in v. Med. Pass. Ask. Eustath. ad Hom. p. 359, 39. Φυλλιν. Valla, *Phyllis*. Antea ex Ald. Φιλλις. Post κατατεινουσα abest comma Ald. Cam. I. II, in his comma post ες τον ante οἱ μαγοι.

εκαλλιερεοντο) εκαλλιερεοντο Ask. etiam c. 167, abest comma post vocem Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXIV.

πόλλα) abest Arch. & desit comma post ταυτοισι Ald. Cam. I. II.

τησι Ηδωνων) Arch. verissime, non, ut pravissime ceteri, τοισι Ηδωνων.

τον Στρυμονα) duo illa tantum in Arch. margine.

επιχωριων) εγχωριων Arch. Vind. Post και τωρυσσον colon Ald. Cam. I. II.

Περσικον δε — κατωρυσσειν) Non norunt haec Med. Pass. Ask. Fide Med., cui paria duo alii faciunt, haec expunguntur. Quid tum vero continuo nexis fiet? an & illa eradenda? Non puto. *Wesseling*. Post γηρασασαν comma Ald. Cam. I. II.

εουτων επιφανεων Περσεων) Περσεων παιδας εοντων επιφανεων ανδρων Pass. Arch. Vind. Ask. non absurde.

γην) γης Pass. Ask. & ora Steph.

ad Cap. CXV.

Comma post εν τω, punctum post παρεξηιε Ald Cam. I. II Abest his comma post ὁμοιως, positum post και των, & punctum post κατελεξα, comma insertum post της μεν, nullum autem post οικημενης.

εν νησοι) desunt ista duo Arch. Comma post ιδον ταυτην & post τη Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXVI.

ὁ Περσης) ο Ξερξης Arch. Pass. Vind. Valla, ex scholio.

αυτες προθυμες) Arch. Vind. optime. Voluerat hoc iam *Valkenarius*. Quod deinde ex Arch. ηδη γενομενον Galeus, id eo in cod. non apparet. *Wessel.* Recepit id *Larcher*. Antea ex Ald. και τες προθυμες, commate post και τες inserto in Ald. Cam. I. II, quod abest his post επαινεε τε.

ad Cap. CXVII.

συνηνειχε) ξυνηνειχε Ald. Cam. I. II. Editum ex Askew.

διωρυχες) Ald. Askew. Arch. Vind. Brit. διωρυγος edit. Gronov. addita caussa. Vid. I, 75 &c. Mox Αρταχαιον Tzetz. Chil I. v. 918. vid. supra c. 21. Post Αχαιμενιδην comma Ald. Cam. I. II, commata quoque post βασιληιων & post δακτυλες.

Post αυτε comma ponit Ald. Cam. I. II, & Ξερξης cum sequentibus iungit.

καλλιστα) Non habet Arch. sed Eustath. in Iliad. p. 1183. 42, aliique. Comma post καλλιστα in Ald. Cam. I. II.

το νομα) Arch. Ask. Vind. uti saepe: τενομα alii cum Ald. Post Ξερξην abest comma Ald. Cam. I. II, in quibus etiam απολλομενε, quod non annotavit *Wesseling*.

ad Cap. CXVIII.

ες παν κακα απικεατο) απικατο Arch. Vind. & Ask. Exſcripſit Athen. IV, 10. p. 146. A. ubi ες παν κακον. Comma non eſt poſt απικεατο, ſed poſt ὑτω in Ald. Cam. I. II.

οικιων) οικων Paſſ. Ask. Athen. ſine neceſſitate. Poſt εγινετο punctum Ald. Cam. I. II.

ακε γε) γε deſit Paſſ. Askew. Athen. Poſt δοκιμος & ὁμοια τω commata in Ald. Cam. I. II, nullum poſt μαλιςα, ſed poſt απεδεξε, & poſt δειπνον in iisdem.

ad Cap. CXIX.

τοιον δε τι) τοιον δε τοι Arch. τοιον δε εγενετο Ask. Poſt προειρημενον comma Ald. Cam. I. II, quod ab his abeſt poſt τυτο μεν. προειρημενῳ Paſſion. & ποιευμενων Ask.

ταχιςα των κηρυκων) των κηρυκων μαλιςα Arch. Vind.

δεξαμενοι σιτον) δεξαμενοισι των εν Arch. Mox οἱ ἀςοι abſunt Ask. poſt συχνυς punctum Ald. Cam. I. II.

σιτευεσκον) Ask. & Vind. εσιτευον prius ex Ald. — Jonismus, optime agnitus a Galeo, poſtulabat reſtitutum σιτευεσκον. Servat eundem in hac vicinia εχεσκον πονον, & ὑτω απελαυνεσκον. Durat alibi, crebrior, ſi librariis placuiſſet, futurus. *Weſſeling.* Σιτευεσκον, ſi forte praebuiſſet membrana Flor. ambitioſo verborum tractu commendaſſet Gronovius, cur oblatum non recepit ex Arch.? *Valkenar.*

Poſt λιμναιυς abeſt comma, quod adeſt poſt οικημασι Ald. Cam. I. II.

Κερ-

Κρατῆρος) ora Steph. Arch. Pass. Antea κεντηρες ex Ald. Valla κρατηρας habuit, non utique ex codd. quorumdam consensu spernendas. *Wesseling.*

τιθεαται παντα) Med. Ask. Pass. In reliquis τιθεται. Post quod verbum interpungunt Arch. Vind. Valla, scribentes, παντα μεν ταυτα τω τε βασιλεϊ, sive αὐτῷ τε, ut Vind. omittitur & δη à Pass. Post βασιλεϊ comma Ald. Camer. I. II. Praeter speciem haec nihil habent. Παντα superioribus nexa, reliqua mensae vasa itidem χρυσεα τε και αργυρεα commonstrant. *Wesseling.*

Post ἑτοιμη colon, post ες την comma Ald. Cam. I. II.

παρείχετο) επoιεετο Arch. Vind. ex glossa. Post Ξερξης punctum Ald. Cam. I. II.

εδοκε) non legitur in Pass. Ask. Commata post στρατιη & post δεκομενοι, punctum post παντα Ald. Cam. I. II.

εν τη ὑστεραιη) Medic. Ask. Pass. εν Ald. & reliqui ignorant, neque necessarium videtur.

ad Cap. CXX.

Post Αβδηριτεω comma, post εγενετο colon Ald. Cam. I. II. Abest his comma post θεων, insertum post παραιτεομενους.

το λοιπον) Arch. Vind. Ask. Pass. Medic. Fragm. Paris. Antea ex Aldo των λοιπων.

παροιχομενων) παρεχομενων Arch. Ald.

γαρ αν) γαρ abest ab Ask. Comma post προσειρητο Ald. Cam. I. II.

διατριβηναι) εκτριβηναι Fragm. Paris. Hesychii διατριβηναι, απολεσθαι hoc fonte manavit.

vit. Alioqui blandiri ἐντρίβηναι Fragm. Paris. posset. Sophocl. Oed. Tyr. 431, 68. σε γαρ ουκ ἐστι βελτιων κακιον ὅστις ἐκτριβησεται ποτε, id est, ἀπολειται perditur, ubi recte de verbi vi..to Scholiastes. Synes. lib. I. Provid. p. 108. D. ὅλως γαρ ἐκτριβησεσθαι το Σκυθικον. Wessel.

ad Cap. CXXI.

Comma post οἱ μεν Ald. Cam. I. II. ὁμοιως ... Valla dedit, ac si ὁμως foret, nactus plausum docti viri, cui meam iungerem, nisi ὁμοιως aptissime indicaret, & hos etsi vehementer pressos, consimiliter imperata fecisse, ut reliquae civitates. Wesseling.

τας νεας πορευεσθαι) πορευεσθαι τας νεας Arch. Ask. Pass. Post εχει comma Ald. Cam. I. II, idemque post ειναι.

συντομωτατον) συντομωτερον Arch. Vind. a Vallae expressum. Hoc praestet, an editum, non adfirmat Wesselingius. Post ... comma Ald. Cam. I. II.

τρεις μοιρας) εις τρεις μοιρας Suidas in Δασασθαι quod, etsi schedae taceant, pro legitimo fortasse aliis probabitur. Sic. II, 147 ες δυωδεκα μοιρας δασαμενοι Αιγυπτον πασαν. Wesseling. Vulgatum iure praefert Gronov. lectioni, quam Suidas praebet. In eiusmodi loquutionibus eleganter omitti praepositionem, Casaubonus docuit ad hunc Alexidis versum: Το δ'αλλο σωμα κατατεμων πολλους κυβους, apud Athen. VII. p. 324. C. quo L. Kusterus usus est in Aristoph. Equ. 765. Platonis e Timaeo p. 35. B. ὅλον ἐν τουτο μοιρας ὅσας προσηκε διενειμεν interpretatur Cicero: id ipsum in ea, quae decuit, mem-

membra partitus est. Chalcidius convertit: totum hoc unum divisit in partes competentes; nam sic scripsisse videtur: hic sane subit mirari in editionis suae margine scribentem H. Stephanum: legendum videtur εις μοιρας, quamvis nec apud Proclum exstat haec praepositio: in adnotat. in Platon. ista: deesse videtur praepositio εις — & tamen alios inveniri scio huius scriptoris locos huic similes, ubi non habetur: ex istis locis hic est in Critia p. 113. E. την νησον την Ατλαντιδα πασαν δεκα μερη κατανειμας. Theocriteis eam in rem mallem abstinuissent viri docti. *Valkenar.*

ςρατον) non legunt vocem Vindob. Arch. Post ναυτικα punctum Ald. Camer. I. II, in his comma post εςρατηγεον, & post Μαρδονιος τε, Colon post Μασιςης, pro quo in iis Μασυςης.

τριτημορις) Citavit Suidas in voce. Comma post της & post εςρατηγεον Ald. Cam. I. II.

Τριταντaιχμης) Margo Steph. Arch. Vind. Pass. Ask. Brit. Valla: alii cum Aldo Τενταταιχμης. Post τε comma Ald. Cam. I. II.

Γεργις) Med. Pass. Ask. Brit. Valla. Γεργις Arch. Vind. Σεργις antea cum Ald. Quibus de nominibus ad cap. 82 satis. Post μοιρεων comma Ald. Cam. I. II, in queis colon post αυτεων, comma post παρειχετο.

Σμερδομενεα) Med. Pass. Ask. Vind. Arch. Valla. Prius Σμερδονεα cum Ald. & comma post τε Ald. Cam. I. II. Restituetur idem hic nomen, quod supra c. 82 praebebant codd. illic qui dicitur Σμερδονης, cur hoc in loco filius Otanis vocaretur Σμερδομενης; — *Valken.*

ad

Oἱ των Αμμωνιων προφηται, uti habentur apud Lucian. I. p. 390. indice Hemsterhusio, poterat forte non deterius scripsisse ὁ των Αμμωνιων προφητης· conf. Wesseling. ad Diodor. T. II. p. 199. Quin Delphis etiam *templi* fuit *antistes* eximie sic dictus Livio XXIII. c. 11, ὁ προφητης Herodoto VIII. c. 36, παντες οἱ Δελφοι εξελιπον την πολιν, πλην εξηκοντα ανδρων, και τε προφητεω· — ω ονομα ην Ακηρατος, c. 37. Talis etiam praeter reliquos χαμαιευνας insignis honore fuit in Dodonaeo sacrario, quem Θεοπρεπη ανδρα εν Δωδωνῃ vocat Max. Tyr. XIV, 1. hunc designatum suspicor in oraculis, quae Demosthenes nobis custodivit in Orat. c. Med. p. 332, ista formula bis illic reperita, ὁ τε Διος σημαινει. — Quod si commentum illud non placet, doctis multo minus forsan adprobarem, quod mihi venit olim in mentem, scriptum hic primitus, οἱ προστατευοντες τε ἱερε ut Satrae *oraculum tenere*, vel *possidere*, Bessi dicerentur *templum tueri*, sive rebus sacris administrandis esse praefecti: Elei προεστωτες τε Διος τε Ολυμπιε ἱερε dicuntur Xenophonti Ἑλλην. III. p. 288, 32. cui in eundem sensum προστατευειν frequentatur; illinc ortum προστατειαι ex MSS. restitui debuerat Thucydidi II. p. 149, 24; quem enim alium in finem tanta cura codd. exiguntur scripti, nisi ut, in his saltem libris, depravata redintegrentur, aut certe sincera revocentur? *Valkenar.*

χρεωνα) χρεωνα Arch. Vind. Pass. Ask. Non displicet ἡ χρεσονα antistes. Hesych. χρεοντες, προφητευοντες. *Wessel.* Comma post χρεωνα Ald. Cam. I. II.

ad

απικομενος, quod Wesselingio plebeium non est, quippe Herodoteum. At gaudeat απιγμενος recente possessione.

Τυρωναιην) Κορωναιην Ask. Passion, perperam: Post πολις colon, post εκ των comma Ald. Camer. I. II.

παρελαμβανε) Arch. Ask. Pass. Vind. uti mox: non παρελαβε, quomodo olim ex Ald. colon post vocem & post singula sequentium urbium nomina ponit Ald. Cam. I. II.

Σερμυλην) Temerariam Maussaci, Οισυμην substituentis, coniecturam praeter Holstenium contudit H. Valesius ad Harpocrat. p. 125. Σερμυλια Ethnicographo, cuius Σερμυλιοι Thucyd. I, 65. *Wesseling.*

Μηκυβεργαν) Μηκυρενναν Arch. Μηκυβενναν Vindob.

ad Cap. CXXIII.

Κανα‹ς›τραιον ακρην) Arch. antea cum Ald. Καναςραιην, quocum Parisini teste *Larcherio* conveniunt, qui praefert. επι Καναςραιον ακρον, ne soloeca maneret oratio, Palmerius voluit. Καναςραιον Arch. sufficit, sicuti in Thucyd. IV, 110 atque aliis: Κανα ςραιην divisis vocibus Cellarius Geogr. lib. II, 13. p. 1050 advocat ex Galei editione, qui operarum error, notatus a Wasseo ad eum Attici scriptoris locum. *Wessel.* Post το comma Ald. Cam. I. II.

Αφυτιος) Αφυςιος Arch. Vind. *Amphystie* Laurent. male omnes. Αφυςιος olim in Scylace.

τη Παλληνη) Omittit duo ista Arch. Punctum post Παλληνη Ald. Camer. I. II, in queis com-

comma post κωλκω, & post ταδε, puncta vero, exstant post singula sequentia nomina.

Αινεια) Αινια Ask. Plurasque harum urbium Stephanus exscripsit, qui quoque Κρεσις, μοιρα της Μυγδονιας ex Strabonis VII, απο Κρεσεως, τυ Μυγδονος υιυ. Hinc ansa Pavio suspicandi, Κρυσαιη in Herodoto fuisse. Addere potuisset Κρυσιδα γην καλυμενην Thucyd. II, 97 & huius quidem tractus, tum maxime barbaros Crusaeos, βαρβαρυς, Κρυσαιυς καλυμενυς, qui Pallenen olim tenuerant, apud Dionys. Antiq. Rom. I. p. 39. Utcunque coniectura, praesidio schedarum defecta, cesserit, regio Crossaea & Crusaea eadem, nec discrepat Theod. Rykii Diss. de primis Italiae colonis p. 443 opinatio. *Wesseling.*

Post ες τὴν & ἠδη commata Ald. Cam. I. II, idem in his post πλεων δε.

Σινδον) Σινθον Stephan. Byz. in voce, post πολιν comma Ald. Camer. I. II. Uter melius, Herodotus an Stephanus, urbis nomen edat, dubium: non enim apud alios reperiri, verissime Palmerius. *Wessel.*

Χαλεςρην) Plures Χαλαςρην nuncupant: Suidae tamen Χαλεςρα πολις. Diod. T. II. p. 578 Χαλεςρον, ubi alios excitavi. *Wessel.* Post ποταμον colon Ald. Cam. I. II, quae & ερειζει.

Βοττιαιιδα) Βοττηνιδα, ης Arch. Vind. Regionem Βοττιαιιδα, reversuram c. 127 Βοττιαιην Thucyd. I, 65 & Diodor. XII, 47 scribunt. Herodoteum ex Βοττιαιος, quod incolarum nomen, formatur. Unde Antiochiae βωμος τυ Βοττιαιυ Διος, ab Alexandro Macedone constitutus, modo vera doceat Libanius Antiochici p. 348. D.

Ber-

Βοττιεῦ Διος in Malalae Chronogr. p. 255. corrupte. *Wesseling.*

Ιχναι) Steph. in Ιχναι attigit. Post Ιχναι τε comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXIV.

περι) Medic. Pass. Ask. Vind. Arch. Brit. Paris. A. B. Valla: παρα Ald. & sequaces.

Εχειδωρον) Χειδωρον omnes. Quum c. 127 tres codd. isto amnis in titulo conspirent, & Apollodoro, Ptolemaeo, atque Etymologo Εχεδωρος, aut Εχειδωρος appellitetur, Is. Vossio ad Scylac. p. 61, ut fluvius suum sibi nomen reciperet, dedi, nec improbatum iri puto. *Wesseling.*

ad Cap. CXXV.

λεοντες) Exscripsit Aelian. de Animal. XVII, 36. Post οἱ δε comma Ald. Cam. I. II.

θωϋμαζω) θωμαζω Ask. Arch. Post το ante μητε comma Ald. Cam. I. II, idemque post θηριον.

ad Cap. CXXVI.

Post αγριοι colon, post των comma, sed nullum post εστι Ald. Cam. I. II.

τους Ελληνας) Omittunt τους Askew. Arch. Pass. Vind.

ουρος) ουρος Ald. Cam. I. II, in quibus post εστι comma.

δι᾽ Αβδηρεων) δι᾽ abest Arch. & mox ρεων, sicuti & Vallae.

λεοντα) λεοντα ουδαμου idem, iusto auctior.

ὑπολοιπω) επιλοιπε Arch. Vind. Ask. Pass. Steph. margo.

ad Cap. CXXVII.

χωρην τοσηνδε) post χωρην comma Ald. Camer. I. II. τοσηνδε Med. Ask. Arch. Pass. Vindob. Paris. B. τοσονδε alii cum Ald, quos a d'Orvillio defensos nollem, ad Charit. IV, 2. p. 373. *Wessel.* Post ποταμε comma Ald. Camer. I. II, in queis & ερίζεσι.

χωρίοισι) iidem: olim cum Ald. χωροισι.

εκ Κρηςωναιης) Κρηςωναιων Arch. Vind. Brit. Paris. B. Valla; in Ald. Κρηςωνεων. Κρηςωναιης Pass. Ask. Paris. A. Med. Κρηςωνεης. Pristinum servari utique potuerat, ob c. 124: tum statim Εχειδωρος Arch. Vindob. Valla: prius ex Ald. χειδωρος erat. *Wesseling.* Inserto articulo scribendum: ὁ εκ Κρηςωναιης ρεων Εχειδωρος μενος εκ αντεχρησε τη ςρατιη πινομενος, frequentius in talibus loquutionibus usurpantur εκ αντεσχε, vel εκ απεχρησε· quod utrumque legitur VII, 196, sed & εκ αντεχρησα Herodoteum est: vid. VII, 187. *Valken.*

ad Cap. CXXVIII.

Θεσσαλικα) Pass. Askew. Vind. Arch. alii cum Ald. Θετταλικα etiam Eustath. ad Homer. p. 337, 1 his usus. Rediit solemnis scriptura; semper Θεσσαλιη, Θεσσαλιος, Θεσσαλικος in Musis, Thucyd. & veterum plerisque, quorum morem Wasse ad Thucyd. I, 20 docte exposuit. Eustathiana enim vocis pingendae consuetudo aliunde procedit, nec morabitur quemquam. *Wesseling.*

με-

μεγαθεϊ τε) τε deſit Arch. Vind. & Euſtath. qui male μεγεθη ὑπερμηκεα. Poſt Πηνεις comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt ελαν.

Περραιβες) Arch. Paſſ. Askew. Vind. Ald. Valla. Περαιβες recentiores editi. Περραιβες etiam c. 131 editi vero c. 173 & 185. Bene μενεπτολεμοι τε Περαιβοι Poetae Iliad. β. 749 cogniti ſunt, ſed & ſolutae orationis uſus atque ipſa gentis traditio apud Euſtath. ex Stephano, verum integriore, quam vulgo legitur. *Weſſeling.*

Γοννον) Γονον Arch. Valla. Poſt πολιν punctum Ald. Camer. I. II. Γοννον quoque maluerunt, non Γονον, quomodo Arch. iterum c. 173, eodem ad Iliad. β. p. 335, 39 auctore. *Weſſel.*

ες Σιδωνιην) δ' ες Σιδωνιην Arch.

οκως τοι εθελοι) ὁκως τι εθελοι τοιϰτω ποιησαι ſcribi oportere, Pavius & Reiskius belle viderunt. *Weſſel.* Confirmat coniecturam Pariſ. A. teſte *Larcherio.* Poſt ϛρατον colon Ald. Camerar. I. II.

Ξερξης) ὁ Ξερξης Arch. hinc articulus acceſſit. Mox εκβαλην praeterit negligenter.

κατηγεμονας) ἡγεμονας Arch. Vind. uti L. 5, 15 & alibi. Poſt παρατρεψαντα abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXIX.

γε συγκεκλημενην) γε deſit Askew. Paſſ. qui cum Pariſ. B. συγκεκλημενην, Med. συγκεκλημενην, pro quo Vind. Arch. Pariſ. A. Ald. συγκεκλῃσμενην: Mox ορεει & ορος Arch. Vind. Ask. & ſaepius.

το τε Πηλιον) το Πηλιον Paſſ. Arch. & Galei Edit. Alii cum Ald. Πηλεον. Qui celebratiſſimum

mum montem Πηλειον dixerit, quaerere abnuo. Nostro Πηλιον IV, 179. Homero, Straboni, Virgilio, Horatio, aliisque audit. *Wessel.* Post κρος comma Ald. Cam. I. II.

αποκληει) Pass. Vind. quod iustum habendum vice αποκληΐει, Jonum ore tritissimi. Olim αποκλειει cum Ald. *Wessel.* Punctum post αλληλοισι Ald. Cam. I. II.

Ουλυμπος) ὁ Ολυμπος Arch. Vind. Medic. Pass. Post μεσαμβρια τε comma Ald. Cam. I. II, idemque post κρεων.

ὥστε ων) ων των ποταμων ora Steph. & Ask. qui reliqua ες αυτην και α. σ. εσβ. eadem Arch. sed ὥστε των ποταμων; Med. ες αυτην non habet. Series verborum, qualis Arch. & Ask. non displicet; ες αυτην iniuria Med. omittit; si tamen vera omissio, nec conferentis oculi alibi posita praetervideriut. Quo fuerit id cunque modo, ad sententiam requiruntur: illa redit ad superiora, ὥστε γε συγκεκλημενην παντοθεν —, eaque illustrat. *Wesseling.*

πεντε δε) Excerpsit Schol. Apollon. Rhod. III, 1084 fide non bona.

Ονοχωνε) Ονοχωρε Arch. & Valla. Post Παμισε comma Ald. Cam. I. II.

ανωνυμες) Eustath. ad Iliad. p. 337. 7, sed ανωνυμως prave. Porro ειναι ποιεει Arch. Pass. Askew.

παλαιον) παλαι Arch. Vind. Post λεγεται abest comma Ald. Cam. I. II.

Βοιβηΐδα) Βεβηΐδα Ask. Vid. Casaub. ad Strabon. IX. p. 658. Post η νυν punctum Ald. Cam. I. II, commaque post Πηνειος.

οικοτα) εικοτα Arch.

δια-

membra partitus est. Chalcidius convertit: to- tum hoc unum divisit in partes competentes; nam sic scripsisse videtur: hic sane subit mirari in editionis suae margine scribentem H. Ste- phanum: legendum videtur εις μοιρας, quam- vis nec apud Proclum exstat haec praepositio: in adnotat. in Platon. ista: deesse videtur prae- positio εις — & tamen alios inveniri scio huius scriptoris locos huic similes, ubi non habetur: ex istis locis hic est in Critia p. 113. E. την νη- σον την Ατλαντιδα πασαν δεκα μερη κατανειμας. Theocriteis eam in rem mallem abstinuissent viri docti. *Valkenar.*

ϛρατον) non legunt vocem Vindob. Arch. Post ναυτικα punctum Ald. Camer. I. II, in his comma post εϛρατηγεον, & post Μαρδονιος τε, Colon post Μασιϛης, pro quo in iis Μασυϛης.

τριτημοριϛ) Citavit Suidas in voce. Com- ma post της & post εϛρατηγεον Ald. Cam. I. II.

Τριταντααιχμης) Margo Steph. Arch. Vind. Pass. Ask. Brit. Valla: alii cum Aldo Τριτα- ταιχμης. Post τε comma Ald. Cam. I. II.

Γεργις) Med. Pass. Ask. Brit. Valla. Γεργις Arch. Vind. Σεργις antea cum Ald. Quibus de nominibus ad cap. 82 satis. Post μοιρεων comma Ald. Cam. I. II, in queis colon post αυτεων, comma post παρειχετο.

Σμερδομενεα) Med. Pass. Ask. Vind. Arch. Valla. Prius Σμερδονεα cum Ald. & comma post τε Ald. Cam. I. II. Restituetur idem hic nomen, quod supra c. 82 praebebant codd. il- lic qui dicitur Σμερδονης, cur hoc in loco filius Otanis vocaretur Σμερδομενης; — *Valken.*

ad

p. 1538. 54, mihi prior placet derivatio. *Wesseling.* Post Θεσσαλοι comma Ald. Cam. I. II.

απο παντος) υπο Arch. Vind.

ad Cap. CXXXI.

Post ο μεν δη comma Ald. Cam. I. II, colon habent post συχνας.

διεξιη) διεξει Pass. Ask. tum πασα Arch. & Περραιβες idem Vind. Pass. Brit. & mox. Περεβες Ask. Olim Περαιβες. Post οι δε comma Ald. Cam. I. II.

δη κηρυκες) δη deest Pass.

απικεατο) απικατο Arch. Vind. Pass. & mox κενοι iidem cum Ask. antea κενοι. Herodotea sunt ιδοντες τον χωρον κεινον *vacuum* IX, 56 & χωματα χωσαι κεινα *tumulos inanes*, ibid. c. 84. MSS. Hesychius Κεινον: κενον. *Wessel.*

ad Cap. CXXXII.

Post ταυτα comma, post οιδε colon Ald. Cam. I. II. Colon quoque in his post populorum nomina singula, quae sequuntur.

Ενιηνες) Αινιηνες Arch. Vind. Valla. Ενιηνες, Περαιβοι, huius utriusque populi sic mihi nomina scripsisse videtur Noster ad imitationem Homeri, cuius est in Iliad. B. 749 Τω δ' Ενιηνες εποντο, μενεπτολεμοι τε Περαιβοι codd. in talibus aut nulla, aut certe perexigua est auctoritas. Ενιηνες non veniet, opinor, in controversiam, quod in Herodoto legitimum agnoverant Jos. Wasse in Thucyd. p. 349 & Jos. Davis. ad Max. Tyr. p. 604. *Valkenar.*

Μαγνητες) Vindob. Arch. Μαγητες. Post Μηλιε-

Μηλιεες punctum Ald. Cam. I. II, in his comma post Θεσπιεων τε.

ἀειρἁμενοι) αιραμενοι Arch. Pass. αιραμενοι Ask. Prius ex Ald. αειρομενοι. Portus αειρομενοι Praesens est loco aoristi primi medii αειραμενοι, quod ipsum accipere, viam munientibus membranis, cur pigremus? Ipse c. 156 dabit scriptor αειραμενος τε πολέμον αυτω. *Wesseling.*

ad Cap. CXXXIII.

Πέρσης) Ξερξης Askew. Vindob. Valla, ex scholio.

κηρυκας) omittit Arch. post εινεκα punctum Ald. Cam. I. II, in his comma post οἱ μεν, sed nullum post αυτεων.

εσβαλοντες) Medic. Pass. Ask. εμβαλοντες reliqui cum Aldo, discrimine nullo.

επεμψε) iidem & Arch. Vind. απεπεμψε, ut superius, alii.

ὁ, τι δε) ὁτι Ald. Cam. I. II, in his comma post γενεσθαι.

ειπαι) ειπαι τι ora Steph. Pass. Ask. post εδηωθη punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXXIV.

μηνες) Eustath. ad Iliad. α. p. 110, 29 haec & seqq. attigit. Post ἱρον punctum Ald. Camer. I. II.

απογονοι) Med. Pass. Askew. Brit. reliqui cum Ald. απογονοι Ταλθυβιε, Ταλθυβιαδαι. Vox media non est in Ms. cui in hac parte bene convenit cum Latina interpretatione, ubi etiam reperitur iste genitivus: nec opinor ab Herodoto venisse. Ad quam caussam praecla-

re inservit Eustathius commentans Iliad. α. ubi p. 110 Ηροδοτος και Ταλθυβιυ ιερον ιδρυσασθαι φησιν εν Σπαρτη, και οτι απογονοι εκεισε Ταλθυβιαδαι καλυμενοι plane omisso Ταλθυβιυ nomine, ut certe non magis huc immitti debeat, quam c. 106 dicit τοισι Μακαρεσσι εκγονοισι, quod quidem est corruptissimum. *Gronov.* Post καλεομένοι colon Ald. Cam. I. II.

διδόνται) δεδονται Pass. Ask. malit *Wessel.*

δ' επι) δ' abest Arch.

υκ εδυνατο) Interpretatione molliendum indicabat Abresch. Diluc. Thucyd. p. 433 ego corrigendum suspicor υκ εγινετο, hoc in ista saepe recurrente formula frequentatur; υκ εδυνατο pro υ δυνατον ην, nusquam, opinor, vir literatissimus legerat: semel tamen occurrit υ δυναται, sed valde diversa structura positum, apud Herod. IX. c. 44 Μαρδονιω τε και τη στρατιη τα σφαγια υ δυναται καταθυμια γενεσθαι, id est, υκ εθελει γενεσθαι, ut loquitur Xenoph. in fin. lib. 6. K. A, εμοι μεν υκ εθελει γενεσθαι τα ιερα· ubi paullo ante θυομενω αυτω επι τρεις ἡμερας υκ εγιγνετο τα ἱερα: ut p. 224, 35. Ἑλλην. III. p. 283, 29. Quando hostiis caesis laeta erant exta, θυεσθαι και καλλιερειν, θυομενοις καλα τα ιερα γενεσθαι dicuntur, & simpliciter etiam τα ιερα γενεσθαι, quod apud eumdem p. 234, 39 in Mſ. Cod. reddebatur τα ιερα καλα ειναι· apud Demosth. p. 775 γεγονε καλα — τα ιερα· & εκαλλιερυμεν· vid. Jo. Taylor in Lys. p. 32. 33, quique plurima collegit Des. Herald. Advers. I. c. 5. Dukero citatus apud. Thucyd. V. c. 54, ubi Lacedaemoniis τα διαβατηρια θυομενοις υ προυχωρει — c. 55 & 116, υκ εγενετο· hoc Hero-

rodoto diceretur χαλλιερησαι θυομενοισι ουκ εγινετο, litare non poterant, sive, consulentibus Deos laeta non erant exta; extis enim inspectis Deorum mentem scrutari, sive το μαντευεσθαι δια σπλαγχνων, secundum Ammonium θυεσθαι dicebant. *Valken.* Post αχθομενων δε comma Ald. Cam. I. II.

Σπερθιης τε — και Βουλις) Magna utriusque in nomine discordia. Suidae in Βουλις dicitur legationis princeps Σπερχις, & alibi illo in vocabulo, Plutarchoque Praec. Reip. gerend. p. 815. E. Idem Cod. Eton. edit. c. 137 indice Galeo, & Valla, uti videtur. At in Plutarcho Apophth. Lacon. p. 235. F. Βουρις και Σπερτις. Stob. Serm. 7. p. 93 Βουλης και Σπερχης. Quae ad Herodotea facili auxilio revocari possunt, & debent. *Wesseling.* Quod offertur ex Eton. Cod. correctoris esse videtur Σπερχις· nostro dicitur eorum alter aliquoties Σπερθιης. Σπερχις & Βουλις vocantur isti Spartiatae Luciano in Dem. encom. p. 513. Plut. T. 2. p. 815. E. & bis apud Suidam, atque ad istam normam nomina redintegranda sunt apud eundem Plut. T. 2. p. 235. F. ubi Xerxi, virtutem Spartanorum miranti, eadem fere respondisse narrantur, quae nobis ex Sareni scriptis Stobaeus exhibet, historiam eamdem aliter enarrans ex ignobili quodam Theseo p. 93. Haec pleraque ad manum fuere P. Leopardo; vid. Emend. XIV, 18. *Valkenar.*

τε γεγονοτες) τε deest Arch.

τισαι) τισειν Arch. Vind.

ad Cap. CXXXV.

θωϋματος) θωματος Arch. Ask. Post Ὑδαρνης comma Ald. Cam. I. II, quod non habent post σφεας.

ἀξιῃ) ἰξιῃ Arch. Pass. Ask. Vind. blanditur. Jonicae sunt specei & Herodoti ἰξιη, ἰξιητηριον, & quidni ἰξιῶν; tamen οικατε πανδαισιη τελεη ἀξιησαθαι V, 20. *Wesseling.*

αιρετο ταδε) αιρετο λεγων Arch. Vind. Valla. Colon post ταδε Ald. Camer. I. II. , αιρετο λεγων ταδε Arch. & aliorum, non abit a probato εφη λεγων, εφησε λεγων I, 125. VI, 137 &c. *Wesseling.*

βασιλεϊ) βεσιλει ex errore operarum Ald. & Cam. I, correxit Cam. II.

δεδεξωσθε) Pass. Ask. Vind. Arch. in Med. itidem; sed super ω sunt positae literae οι. Olim ex Ald. δεδεξασθε — In edito acquiesco, codd. conspiratione bene munito. Gronovius enim libro Florentino nimium fidit. Geminum lib. 9, 47 επει τε δεδοξωσθε ειναι αριστοι siquidem praestantissimi esse existumamini. *Wessel.* Hic posuissem sinceram & veterem libri Florentini scriptionem. Quorundam verborum sic usurpari praeterita, monuit iam H. Steph. App. de Dial. Att. p. 142. 143; hoc ipsum eodem modo posuit Herod. 9, 47. *Valken.*

ὀρχοι) αρχη Arch. Post ταδε punctum Ald. Cam. I. II.

ἡμεας) ὑμεας Pass. Ald. Cam. I. II, in his post τε μεν comma post συμβουλευεις colon, post τα δε comma.

το μεν γαρ) τε μεν γαρ Arch. Vind. Post επερηθης colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXXVI.

βασιλεϊ ές οψιν) βασιλεος ες οψιν Vindob. Arch.

Absunt commata post πρωτα μεν & post εφασαν Ald. Cam. I. II.

εκ εφασαν, ωθεομενοι) Quando voculas saepe copulat negantes, neque hic spernerem interiectam εκ εφασαν εδ' ωθεομενοι υπ' αυτεων, επι κεφαλην ποιησειν ταυτα εδαμα: sed & vulgata sic accipi possunt, ut cepit H. Steph. pro εφασαν. εδ' ωθεομενοι — ποιησειν. *Valken.*

προς αυτεων) Vind. Arch. bene. Ald. & alii υπ' αυτεων.

τετω) τετο Vind. suspicionibus Pavli & Reiskii extrusum, minime improbum. Appian. B. Hesp. p. 523 και οι μεν αυτες απεμαχοντο. & Mithrid. p. 375 απομαχομενων αυτες των Αμισεων. Quo plura de genere Davis. ad Maxim. Tyr. Diss. I. p. 499. Nec desero tamen vulgatam, siquidem eius structura haud insolens: talis sane Polyaeni lib. 7, 6. 13. η δε στρατεια τε Κροισε απεμαχομενη τοις τε Κυρε προσβολαις: talis Herodiani VIII, 2. τοις προσιεσιν απεμαχοντο. *Wessel.* τετο scribi malim; qua verbum usurpari structura docuerunt Davis. & Markland. ad Max. Tyr. I, 3. *Valken.*

τοιαδε εχομενα) τοιετα Ask. in Arch. λογε δε τοιεδ' εχομεθα. perperam. post εχομενα colon Ald. Cam. I. II.

κενες μεν γαρ) Excitat Eustath. ad Iliad. α. p. 110, 30.

κεινοισι)

κεινοισι) Arch. vere: εκεινοισι alii. In Ald. Cam I. II. nullum comma post δε, sed post τα exstat, & colon habent post ποιησειν.

ad Cap. CXXXVII.

Post μηνις colon Ald. Cam. I. II.

Σπαρτιητεων) Σπαρτιητων Λακεδαιμονιων Arch. de glossa. Comma post Σπερθιεω τε Ald. Cam. I. II, idemque post πολλω.

τον Πελοποννησίων) τον Ald. Cam. I. II. & Arch., sed non sine rasura; alii των. Tendit eodem Reiskii indicium. *Wessel.* Post πολεμον abest comma Ald. Cam. I. II.

ὑτω εφερε· το δε) ὑτω εφερετα δε sic Pass. Ask. Imprudens H. Steph. πριν η εξηλθον, priusquam discessissent, ferri nequit. Gronovius optime. Sic lib. VI, 108. Ιππιης μεν δη ταυτη την οψιν συνεβαλετο εξεληλυθεναι, visum illud suum finem accepisse. Pravum quoque codd. cum prava distinctione εφερετο. En ex lib. V, 58. ὡσπερ και το δικαιον εφερε. Atque haec quidem plana & certa. In caussae explicatione & nexu plus difficultatis, cui de Pauw promta opera ita medebatur: το δικαιον ὑτω εφερε, τοδε συμπεσειν ες παιδας των ανδρων — iustissima de caussa factum est, ut ea incideret in filios eorum, qui — Quae lenia sanequam & speciosa sunt. Sed tum το δικαιον ὑτω ἐφερε sequentibus unice aptum erit, quod procedere posse ambigo. Ut paucis absolvam, productior verborum series suspensam fecit orationem, si το δε συμπεσειν ες π. τ. ανδ. τυτεων, Νικολαον και Ανηριστον, τυτο μοι θειοτατον εφαινετο, si ita fuisset, haesitandi cessisset occasio.

casio. Nunc pluribus interpositis addi necessum fuit, Δηλον ων μοι &c. *Wesseling.*

πρες βασιληα) ες βασιληα Arch.

ὸς ειλε) Ask. cum Parif. A. B. & D. teste *Larchero.* ὸς ειχε ἀλικας Arch. ειχε quoque Vind. Prius erat ὁς ειλε. Revocatum provocabulum laudatur merito. Cetera referebam Diss. Herod. c. XI. p. 195. ad Halienses, oram Peloponnesi maritimam prope Hermionem habitantes, τες ονομαζομενες Ἁλιεις in Diodori XI, 78. & Thucyd. I, 105. cum adnot. Wasse. Et hos quidem τες εκ Τιρυνθος, quoniam eius oppidi fuerunt coloni, auctoritate Ephori apud Stephanum in Ἁλιεις & Τιρυνς. Ad eosdem recta ducet Arch. Ἁλικας, modo Ἁλικες formes. Incoluerunt enim Ἁλικην, desertam Pausaniae aevo lib. 3, 36, dictique etiam Ἁλικοι, teste eodem Stephanoque. Ob ista vertebam, *qui Halienses ex Tirynthe — cepit.* Consideravi deinceps, Halienses in ditione & solo fuisse Spartano, neque adeo Aneristum socios atque amicos voluisse intercipere, Thucyd. praeterea lib. 2, 67. τες εμποςες των Αθηναιων και των ξυμμαχων, qui Peloponnesi oram navibus onerariis, ὸλκασι, legebant, captos interemtosque ab Aneristo & consociatis, perhibere: inde haesitatio mihi. Habe ergo coniecturam, deinceps mihi cognitam, de Pauw, qua ὸς ειλε — ὸλκαδι καταπλωσαντας πληρεϊ Ανδριων, qui piscatores Tirynthios cepit, navi oneraria Andriis plena vectos. Andrios fuisse bello Peloponnesiaco, quod verissimum, Atheniensium socios, ξυμμαχες· eos autem a Thucydide Spartanorum atque Aneristi insidiis captos & contrucidatos tradi. Accedit, quod ille neglexit,

glexit, Vallam habuisse *καταπλωσαντας*, *navigantes*. Haec hactenus. Maiorem distinctionem post vocem *ανδρων* ex praescriptis non immerito fixisse mihi videor. *Wessel*. Obscuram historiae particulam suo more P. W. illuminavit in Diss. Herod. p. 195. Ex Arch. Ἁλικας praebet Galeus: Halienses isti Ἁλιεις dicebantur & Ἁλικοι oppidum ipsum etiam Ἁλικη secundum Pausan. II. p. 196. citatum Jos. Wasseo ad Thucyd. p. 67. Sed de Haliensibus interceptis ab Aneristo, nihil aliunde constat. Thucydidi praeterea lib. 2. c. 67. narrantur Athenienses, interfectis Lacedaemoniorum legatis, Aneristo, Nicolao, Stratodemo (Sic nomen scribendum videtur, Στρατοδημος, non Πρατ.) vindictam sumsisse de iniuria, quam gentium violato iure, priores intulerant Lacedaemonii; *τες εμπορες ες ελαβον, Αθηναιων και των ξυμμαχων εν ολκασι περι Πελοποννησον πλεοντας αποκτεινάντες*. Sed huc si spectat Herodotus, quomodo quaeso mors legatorum divina potius quam humana videri poterat vindicta? Negaveratne forsan, quod nostris ex editis posuisse videtur? Parentum quidem & maiorum delicta puniri credebantur in posteris; sed isthac in parte nihil fecerent illaudabile Sperthies & Bulis, cur filiorum mors homini superstitioso (nam talis fuit Herodotus:) videretur *θειον πρηγμα εκ της μηνιος*. Praeter ceteros legatos Corinthius etiam Aristeus idem fatum Athenis subierat. Tandem miror equidem, cur sic ista scriberet Noster: *τυτο μοι εν τοισι θειοτατον φαινεται γενεσθαι — εν τοισι; quibus* tandem? Fac scriptum antiquitus. *τυτο μεντοι θειον γε υ φαινεται γενεσθαι*

πυθομενω, & paullo post, δηλων αν μοι, ετι θειον αν εγεγετο το πρηγμα εκ της μηνιος· sic si scriberentur alicubi, forent intellectu facillima. *Valken.* Pavii & Valkenarii has emendationes speciosissimas in versione sua sequi non dubitavit *Larcherius* doctissimus, qui animadvertit quoque, in Paris. B. & ora A. legi: ουδε επαυσατο πριν η εξηλθε το διαφρον ατω. εφερετο δε ξυμπεσειν ες τας κ. τ. λ.

Post πληρεει ανδρων comma ante Wessel. Ανδριων coniectura Pavii vid. praeced. Wessel. animadv.

γαρ πεμφθεντες) γαρ abest ab Arch.

Τηρεω) Med. Pass. Ask. Brit. prave cum Ald. Τυρεω olim, commaque omittit Ald. Cam. I. II, in quibus punctum post Ελλησποντω.

Αδειμαντε) Δειμαντε Arch. Vind. neque ita bene.

ad Cap. CXXXVIII.

Comma post βασιλεος, & post οι μεν Ald. Cam. I. II.

τε και) τε non habet Arch. post οι δε comma Ald. Cam. I. II.

κατεςασαν) κατεςησαν Arch. Vind. cui usus non obstat. Post πολεμε punctum Ald. Cam. I. II, quae comma post προθυμως habent.

ad Cap. CXXXIX.

Colon post αποδεξασθαι Ald. Cam. I. II, colon habent post ανθρωπων comma post τη ante γε μοι.

ει Αθηναιοι) Med. Arch. Vind. Brit. Pass. Ask. addicentibusque schedis prudens Gronovii sollertia iustissime integravit. *Wessel.* ex Ald. οι

Αθη-

Ἀθηναιοι, perperam. Poſt σφετερην colon Ald. Cam. I. II, in his poſt Ξερξη nullum comma, quod exſtat poſt θαλασσαν.

αντιευμενοι) Arch. Vind. loco vulgati αντιυμενοι, recte, conf. IV, 3.

προδοθεντες) Med. Ask. Paſſ. Arch. Vind. Pariſ. B. Alii προδοντες ex Ald. Dudum ante Gronov. ſcribi potuerat προδοθεντες ex Valla, Arch. & Plut. de Herod. malign. p. 864. A. *Valkenar.*

ὑπ᾽ αναγκαιης) ὑπ᾽ αναγκης Med. Jonicam ſpeciem peſſumdat. abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ςρατε τε βαρβαρε) ςρατε των βαρβαρων Arch.

μενωθεντες δε) Expreſſit Plut. Malign. p. 864. A., ubi male ὑποδεξαμενοι.

μεγαλα απεθανον γενναιως) μεγαλας Plut. Arch. Vind. Ask. Steph. margo: cuius γενναιως Edd. gloſſa. Poſt επαθον abeſt comma Ald. Cam. I. II.

προ τε) προ τετε Plut. quod idem. Vid. III, 62. VI, 52.

ὠφελιην) ωφελειην Ald. Cam. I. II.

την των τειχεων) την Arch. negligit. Poſt εληλαμενων comma Ald. Cam. I. II.

βασιλεος) ſolus Arch. poſt θαλασσης punctum Ald. Cam. I. II.

ταληθες) τε αληθες ſcite fingebat Reiskius. At quid ſi λεγων ſcriptor repetendum deſideraverit? *Weſſeling.* Omnino corrigendum puto τ᾽αληθες. Ut ψευσθηναι τ᾽αληθες, ſic dicitur ἁμαρτανειν τ᾽αληθες Lucian de hiſt. ſcrib. p. 9. ὁρας ὁσον τ᾽αληθες ἡμαρτηκασι· atque iſtum caſum conſtans poſcit uſus verbi etiam apud Herod.

rod. IX, 32 ἁμαρτων τȣ χρησηριȣ. c. 78 γνωμας ἡμαρτηκας χρησης. Antipho p. 138, 17, ἡμαρτο (vulgatur ἡμαρτεν) της ὑμετερας γνωμης· eiusdem est p. 134, 40, αν ψευσθητε τ' αληθȣς. Incertus scriptor ap. Suidam in Ερρει· πᾶσιν, οἷς επεθετο τȣτων ἡμαρτανεν ȣδενος. *Valkenar.*

τȣτο το Ἑλληνικον) τȣτο Ἑλ. Vind. τȣ το Ἑλ. Arch. Scribi malim ȣτω το Ἑλληνικον. *Valkenar.*

αυτοι ȣτοι εσαν) αυτȣ Arch. & ησαν, ut saepe, cum Ask. Vind. H. Steph. απωσαμενοι scripti codd. respuunt, spernit usque a Taylor. ad Lysiae Επιταφ. p. 41. ob lib. 8, 109. νεφος τοσȣτον ανθρωπων ανωσαμενοι. *Wessel.* Post την Ἑλλαδα punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXL.

εσελθοντες) ελθοντες Vind. Arch. post τη ante ȣνομα Ald. & Cam. I. II. comma ponunt.

Ω μελεοι) Est apud Euseb. Praep. Ev. V, 24. & Nicephor. ad Synes. Insomn. p. 370. De his XII. octo versus paullo aliter scriptos Oenomaus praebet Euseb. Praep. Ev. V. p. 216. Octavum & duo paene sequentes Clem. Alex. Strom. V. p. 728, subiectos primis duobus oraculi secundi. Quod versu dat Eusebius primo πολιν φυγετ' εσχατα γαιης, correctoris esse videtur, quem offenderit variatio numeri: tentabat R. λιπων φυγ' ες εσχατα γαιης· sic Latinum *fuge*, φυγε, Deus iam adhibuerit Delphicus! Sincerum non debebat incrustari: λιπων φευγ' εσχατα γαιης Δ. — In sexto versu vulgatum, Συριηγενες αρμα, firmat Eusebius: Ασιηγενες legisse Vallam, eius monstrant Latina, sic primum forte scripta: *Et Mars acer equis urgens Asiaegena currum:* Mars qui-

 dem

dem Asiagenes dici potuit, ut L. Scipio Asiagenes, de quo vir magnus J. Fr. Gronovius egit: Ismenias Thebagenes Varronis apud Nonium p. 172. Θηβαγενης· Ασιαγενεας dixit Athen. XII. p. 550. E. & ονομα Ασιλγενες, XIV. p. 653. B. *Valken.*

μενει εμπεδον) μενει Vind. tum εμπεδον Arch. εμπεδος Euseb.

Post ερειπει comma Ald. Cam. I. II. ερειψει Euseb. loco ερειψει.

Συρηγενες) Ασσηγενες Arch. Vind. Valla. An tenebris vera Aristonice involvit, currumque Syrium maluit prae Asiatico? Haud scio; quamquam mihi Ασσηγενης arridet, novum vocabulum Asiaticos indicans, L. Scipio Asiagenes a J. F. Gronovio egregie Livio 39, 44. assertus, Observ. IV, 25. & ραβδουχοι Ασιαγενεις Diodori XVII, 77. erunt pro testimonio. Adde eiusdem scriptoris T. 2. p. 604. *Wessel.* conf. Valken. ad praeced.

πολλα δε και αλ) in Euseb. πολλας δε τηδ' απολ. nescio unde.

το σον) τοσον Arch. & Ald. post οιον punctum Ald. Cam. I. II.

πολλους δ' αθανατων) αθανατους Arch. & ναους Pass. Post δωσει punctum Ald. Cam. I. II.

ρεεομενοι) ρευμενοι Clem. Alex. Strom. V. p. 728, sed & sequens responsum cum hoc miscens. ρευμενοι ab Jonum sermone discessionem non faciunt.

δειματι) δειμασι Vind. Post κεχυται comma nullum in Ald. Cam. I. II.

ιτον εξ αδυτοιο) ιτων ες αδυτα Arch. & mox κακοιο Ald.

ad

το μεν γαρ) τε μεν γαρ Arch. Vind. Post ταρηθης colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXXVI.

Βασιλεϊ ές όψιν) βασιλεος ες οψιν Vindob. rch.

Absunt commata post πρωτα μεν & post Φασαν Ald. Cam. I. II.

ȣκ εφασαν, ωθεόμενοι) Quando voculas sae e copulat negantes, neque hic spernerem inieriectam ȣκ εφασαν ȣδ' ωθεομενοι υπ' αυτεων, επιεφαλην ποιησειν ταυτα ȣδαμα· sed & vulgata sic ccipi possunt, ut cepit H. Steph. pro εφασαν, ȣδ' ωθεομενοι — ποιησειν. *Valken.*

προς αυτεων) Vind. Arch. bene. Ald. & ii υπ' αυτέων.

τȣτο) τȣτο Vind. suspicionibus Pavli & eiskii extrusum, minime improbum. Appian. . Hesp. p. 523 και οἱ μεν αυτȣς απεμαχοντο. & lithrid. p. 375 απομαχομένων αυτȣς των Αμισεων. Quo plura de genere Davis. ad Maxim. Tyr. Diss. I. p. 499. Nec defero tamen vulgatam, iquidem eius structura haud insolens: talis sane olyaeni lib. 7, 6. 13. ἡ δε ςρατεια τȣ Κροισȣ απεμαχομενη ταις τȣ Κυρȣ προσβολαις: talis Herodiani VIII. 2. τοις προσιȣσιν απεμαχοντο. *Wessel.* τȣτο scribi malim; qua verbum usurpari tructura docuerunt Davis. & Markland. ad Max. Tyr. I, 3. *Valken.*

τοιȣδε εχομενα) τοιȣτȣ Ask. in Arch. λογȣ δε οιȣδ' εχομεθα. perperam. post εχομενα colon Ald. Cam. I. II.

κεινȣς μεν γαρ) Excitat Eustath. ad Iliad. α. p. 110, 30.

κεινοισι)

telligens, pro oraculi tenebris non imprudenter. Malunt alii πιλασσαν, referendum ad επος videlicet *verbum tibi proponam, quod adamantinum est*, & ad lapidis eius naturam accedit proxime. Certe αδαμαντι δεδεμενον, quale Dionysii Sic. imperium in Diodori XVI, 5. ferebatur, hoc est, bene firmum & stabile decretum Pallas canit. Conf. Perizon. & Kuhn ad Aeliani Var. VI, 12. Praeterque ceteros Rittershusium in Oppiani Cyneg. III, 240. Congruit Homer. Iliad. α. 204. Αλλ' εκ τοι ερεω, τοδε και τετελεσθαι οιω, nuper provide cum hoc ab erudito viro Act. Lipſ. 1760. p. 224. comparatum. *Wesseling*.

Τριτογενει) posito supra ultimam syllabam Pass. ; Τριτογενειη scriptus Eusebius, & Schol. ad Luciani Jov. Tragoed. c. 30. Vigerus Τριτογενειη maluit, κατα συνιζησιν pronuntiandum, nec Pass. scriptura abludit. Contra tamen Polyaenus, Theodoretus, & codd. plures veniunt, tumque Τριττογενης Minervae in Hesychio & Suida titulus. Notavit doctiss. Berglerus, versum a Tzetze in Homeri vita apud Lipsienses manuscripta, Τειχος Ερεχθειδαις ξυλινον διδοι ευρυοπα Ζευς, edi. *Wessel.* Post Ζευς comma Ald. Cam. I. II. commata quoque post το & σε, post τ' ονησει colon, comma post ςρατον idemque post ησυχος, colon post υποχωρειν in iisdem.

εσσῃ) εςαι Euseb. Legit autem haec Reiskius ετι οι κοτε, *tu ipsi adversus eris*. *Wessel.*

Ω θειη) Est in Polyaen. I, 30. Lucian. Jov. Trag. c. 20. Theodoret. Orat. 10. ad Gr. p. 140.

ad

ad Cap. CXLII.

απαλλασσαντο) απηϊσαν aut απηϊεσαν Eton. Arch. Vind., puto scholion olere. *Wessel.*

τας Αθηνας) Negligunt iidem. απηγγελλον Ald. Cam. I. II.

πολλαι και αλλαι) και αλλαι πολλαι Pass. Arch. Non improbabilis ordinatio verborum αλλαι και πολλαι εγινοντο in schedis. *Wesseling.*

μετεξετεροι) μετεξετεροι τε Med. Pass. Ask.

ρηχω) ρυχω Arch. prave. ρηχος· φραγμος Hesych. & Suid. ex h. l. Post οι μεν comma Ald. Cam. I. II.

συνεβαλλοντο) συνεβαλοντο Vind. Post ελεγον aberat comma, quod ponendum duximus. Post θεου punctum Ald. Cam. I. II, in quibus post τα επεα comma.

παρασκευασαμενες) παρεσκευασμενες Brit. Parisf. A. Arch. Ald. παρασκευασαμενες Med. Vind. Pass. Ask. Parisf. B.

ad Cap. CXLIII.

μεν ην) μεν desit Arch. post τω ante ουνομα comma Ald. Cam. I. II, idemque post ω᾽νηρ.

επος) παθος Arch. Vind. Valla. In Parisf. D. το επος subscripto το παθος teste *Larcherio*, qui παθος praefert. Refingunt ετεον κως *revera*, aut, pari notione, εοντως, Reiskius & Abreschius, quibus pro opera, qua uti non licet, magna gratia. Malim, Valla & scriptis monitoribus, το παθος ειρημενον *dicta calamitas*, atque in structura ειχε εον κως, quae, uti pulcerrime norunt, genio sermonis congruit. *Wessel.* το παθος praebent Valla, Arch. & Eton. ubi vulgatur παθος

in Soph. Antig. v. 73. vetus fuit in scholiis custodita lectio εποϛ. Ειρημενον εον κωϛ, ut Reiskio, mihi quoque videtur incommodum: εοντωϛ, revera, non esset absurdum: ει εοντωϛ, si revera ista clades praedicta spectaret Athenienses, ουκ αν ὅτω οἱ. (Sic Koenius corrigit pro μοι) δοκεειν ηπιωϛ χρησθηναι· sed Deum potius fuisse dicturum ω σχετλιη Σαλαμιϛ, αντι τȣ θειη, sive ω δειλη similia leguntur apud Plutarch. in Themist. p. 116. E. & Polyaen. I. c. 30, 1. *Valkenar.*

ὅτω μιν) Med. Pass. ὅτω ἡμιν Arch. Vind. Valla. ȣτω μοι Ask. Ald. Brit. Post ὡδε colon Ald. Cam. I. II.

σχετλιη) Med. Vind. Pass. Ask. Arch. σχετλιαι prius, & sine commata Ald. Cam. I. II, abest ab his comma post αντι τȣ, & post το χρηστηριον.

Θεμιςοκλεοϛ) Arch. Vind. olim cum Ald. Θεμιςοκλεȣϛ contra morem.

Αθηναιοι) Αθηναιοιϛ iidem. Statim εδοξαν ora Steph. Ask.

μαλλον) omittunt Arch. Vind. comma post vocem habent Ald. Cam. I. II, in his colon post χρησμολογων, idemque post οικιζειν.

ad Cap. CXLIV.

εν τω κοινω) Ask. Pass. Valla: antea ex aliis & Ald. εκ των κοινων. Series requirit εν τω κοινω, *in aerario*, neque Reiskium fugit. Tale Thucyd. I, 80. ȣτε εν τω κοινω εχομεν· uti bene Schol. ταμειω δηλονοτι. *Wesseling.* Post τα comma Ald. Cam. I. II.

Λαυρειȣ) Λαυριȣ Arch. Laurium montem, in quo Atheniensium argenti fodinae, Λαυρειον & Λαυριον scribi, ex aliis ad Thucyd. II, 55. Dukerus

kerus docuit, & Casaub. in Strab. IX. p. 612. hanc rem illustrans. *Wesseling.*

λαξεσθαι) ληξεσθαι Vind. λεξεσθαι Arch. Ορχηδον hinc Suidas. Post δραχμας comma, quod abest post Αθηναιυς, in Ald. Cam. I. II.

τον πολεμον) abest Arch. Vind.

λεγων) iidem, Ask. Steph. margo. cum Paris. A & D. teste *Larcherio.* Prius λεγω erat ex Ald. Multo mihi λεγων cultius, quam λεγω: Themistocles enim Aegineticum bellum, τον πολεμον, quod illud tum arderet maxime, dicendo innuebat. Huc quae continuo cohaerent, tendunt planissime omnia. *Wessel.* λεγω, neglectui habitum, primum mihi videbatur mutandum in λογω· sic bellum cum Aeginetis Themistocli haec suadenti fuisse tantum diceretur praetextus, ut revera fuit, graviora bella qua erat perspicacia facile praevidenti. Sed quia margo Steph. dat λεγων, hoc sincerum arbitror; bellum intelligens cum Aeginetis, quod instabat; hoc saltem intellectum voluit: Isocr. Panath. p. 277. D. ελεγεν, ὅτι συ μεν πεποιησαι τυς λογυς, εμε λεγων. Cic. de Fin. V. c. 3. hoc, inquit, non poterit sic abire, cum hic adsit, me autem dicebat. *Valken.*

εσωσε τοτε) εσεωσε omisso τοτε Arch., cujus loco ες τα τοτε Pass. Steph. ora. Post αἱ δε & ες το commata Ald. Cam. I. II. in his post εχρησθησαν punctum.

ὅτω τη Ελλαδι) τυτο Arch., τυτω Pass., quod si ex Arch. reformetur, tolerabile: tum εγινοντο Arch.

νεες) νηες idem. Post προπεπηθασαι comma, post ὑπηεχον colon Ald. Cam. I. II, in his comma post βαρβαρον.

δεκεσθαι) αναδεκεσθαι Arch. πανδημε Pass. comma non habet Ald. Cam. I. II, habent comma post ταυτα.

ad Cap. CXLV.

των περι την Ἑλλαδα) Aut in his, sed potius in proximis, Ἑλληνων των τα αμεινω Φρονεοντων, articulus videtur superfluus. *Valken.*

χρηματων παντων) παντων abest Arch. In istis Herodoti scribi potuit olim πρωτον μεν χρηματων παντων: sed puto equidem, scribendum πρωτον μεν πρηγματων παντων. *Valken.* Qui πρηγματων corrigunt, Leunclavii errorem errant, Xenoph. K. Παιδ. I. p. 124. E. εκ πολλων δε και πονηρων χρηματων consimiliter mutantis. Prudentior Portus; χρηματα saepe res quascunque signant. Theognis v. 461. μηδε μενοινα χρημασι, των ανυσις γιγνεται εδεμια· neque animum rebus intende, quarum effectio nulla, vere Sylburgius. *Wessel.*

Post εχαρας comma Ald. Cam. I. II.

εγκεχρημενοι) Altera mihi coniecturarum Reiskii venerat in mentem, εγκεχειρημενοι. Latine quoque dicitur, *bellum in manibus esse. Valken.* Portus ex εγχραομαι, bella, quae in manibus habebant, εν τη χρησαι ησαν. Reiskius levi mutatione εγκεκρημενοι, quae quasi in mixtura erant, ob L. V, 124. και εγκερασαμενος πρηγματα μεγαλα. Quod vereor, ut genuinum haberi queat. Mallem εγκεχειρημενοι. *Wessel.* Vocem εγκεχρημενοι recte, corruptam negavit *Larcherius*, arridetque ipsi Porti derivatio ab εγχραομαι, passivo verbi

verbi εγχεραω, quo Herodotus VI, 75. usus est. ενεχρεαεν ες το προσωπον το σκηπτρον. Sic enim verba legit Eustath. p. 579, 13. 1063, 32. & 1434, 9. Potest ergo πολεμοι εγκεχρημενοι προς αλληλες latine reddi: *bella conserta cum aliis populis.* Apud Homerum enim επιχρεαω est cum impetu hostili invado, ingruo.

Post μετα δε comma Ald. Cam. I. II.

Ξερξεα) Ξερξην Ask. Arch. Vind. Post αγγελες abest comma Ald. Cam. I. II.

ὁμαιχμιην) τε addit Med. Ask. Pass., qua accessione non indigemus. Post Περσην colon Ald. Cam. I. II.

κελευσοντας) margo Steph. Arch. Vind. Pass. Brit. prius ex Ald. κελευοντας. Puto, συνθησομενες pondus addere recepto ex schedis participio. Haec vero luxata & manca decernens vir eruditus sua de penu in Miscell. Lips. adstruit; και γαρ οιοι τε εσεσθαι περιγενεσθαι συμφρονησαντες, ει κως εν τι γενοιτο το — posse enim periculum effugere, si conspirent, si unum quasi corpus fiat Graeca natio. Quam quidem liberalitatem illi cupide redono, nihil contra tabulas innovandum opinatus, praesertim re plana & oratione iusto tramite eunte. *Wessel.*

Post Ἑλλαδι punctum Ald. Cam. I. II, commaque post αλλες in iisdem.

γενοιτο) γενοιατο Arch. Jonum more, si collective, ut aiunt, το Ἑλληνικον sumatur. *Wessel.* Abest comma post παντες Ald. Cam. I. II.

τοισι Ἑλλησι) Abest articulus Arch. Vind. Ask.

ουδαμων) ουδαμα ora Steph., tum ε πολλων tres Paris. & Brit. Post μεζω colon Ald. Cam. I. II.

Mirum laudationis genus. Valla expresserat, *nec multo minores quam Graecorum*, tanquam ex μεω. Quod si foret, praeferretur των ȣ πολλων ex scriptis, ut nullis Graecorum, modo ne admodum validi fuerint, vires Gelo habuerit minores. Πολλον & πολλην eam admittere notionem, cognitissimum est: Philostr. Vit. Apoll. VI, 3. πολλην γαρ ἡγȣμαι την θεον potentem valentemque, Euripidis pr. Hippolyt. exemplo, Πολλὴ, μεν εν βροτοισι κȣκ ανωνυμος θεα κεκλημαι Κυπρις. In Pavii etiam coniecturam μεω venit, talem utique mansuram, donec aliunde melior medicina. *Wessel.* Larcherius legendum censet cum ora Steph. ȣδαμα, delendum των & ȣδαμα & ȣ negationes se invicem destruentes explicandas, quamquam apud Graecos negationes duae firmiter negent. In Paris. D. legitur, ipso teste, ȣδαμων Ἑλληνικων των ȣ πολλω μεζων.

ad Cap. CXLVI.

Comma post ες Σαρδις Ald. Cam. I. II.

απολευμενοι) Arch. Vind. απολȣμενοι antea ex Ald. colon post vocem habet Ald. Cam. I. II, in quibus post τοισι μεν comma.

κατεκεκριτο) κατακεκριτο Vind. Post εντειλαμενος abest comma Ald. Cam. I. II.

παρ' ἑωϋτον) περι Arch. punctum post ἑωϋτον Ald. Cam. I. II.

την βασιλεος) τȣ Arch.

εκελευσε) εκελευε Pass. Post δορυφορȣς comma Ald. Cam. I. II. punctum in his post ἱππον.

επην) επεαν Vind. θηευμενοι Pass. Ask. Vind. Arch. olim θεευμενοι. Lene hoc, sed postulat scriptoris mos θηευμενοι. A θεαω praeter θαυα, θαυμα

θαυμα &c. fluxerunt θεωμαι, θαυμαι, & θηευμαι, hoc Jonicum & Herodoteum. *Valkenar.* Supra c. 44. θηευμενος δε, & c. 212. λεγεται βασιληα θηευμενον, quod redit VIII, 88. Apoll. Rhod. I, 436. γηθει δε σελας θηευμενος Ιδμων. *Wessel.* Post ες την comma Ald. Cam. I. II.

εθελωσι) θελωσι id. Arch.

ad Cap. CXLVII.

ει μεν) ην μεν iidem.

σφεας την) Jubent Pavius & Reiskius, σφεας και την — aut σφεας την τε ιδιην — rescribi, quibus aliud non repono, quam pronomen ex redundantia quadam collocatum videri. Non esse insolitam utroque in sermone eam abundantiam viri eruditi ad Livium XXV, 27 & Lucian. Dial. Marin. III. c. 1 pleno horreo ostenderunt. *Wesseling.*

ουδε δεησειν) ου δεησειν Arch. Vind.

οικε) εοικε Pass. Ask.

ειδε) οιδε Arch

οκοτε παραγγελεει) οκοτε παραγγελλοι Fragm. Paris. παραγγελλη Brit. οκοτε παραγγελεοι Paris. D. παραγγελεη Paris. B. apud *Larcher.* Post οι δε comma Ald. Cam. I. II, quod post πολεμιους in his non exstat.

ω δεσποτα) Vind. Pass. Askew. ω βασιλευ Arch. hinc ω, quod aberat Ald. &c. Post δεσποτα comma nullum Ald. Cam. I. II, neque habent post πλεομεν.

και ετοι) και deest Arch. Ask. Pass. tum sequens τε.

εξηρτυμενοι) εξηρτημενοι Med. Ask. Passion. εξηρτυμενοι Arch. Vind. Paris. A. B. Brit. Ald. &c. In his, ut saepe sincerae deteriorem formam

mam εξηρτημενοι suppofuerat Gronovius. τ'ανδον εξαρτυε Eurip. Electr. 422. Herod. 2. c. 32 υδασι τε και σιτιοισι ευ εξηρτυμενες dixit: conf. d'Orvill. in Charit. p. 549. *Valken.* Accedet Athenaei L. XII. p. 511. D. ο δε πασιν εξηρτυμενος προς ρασωνην, & Menandr. Eclog. Legat. p. 124. Ed. Hoefch. επει εν απαντα αυτω — εξηρτυμενα ην, ubi idem prius, quod in Med. peccatum. *Weſſeling.* Comma poſt εξηρτυμενοι, punctum poſt ειτω Ald. Camer. I. II, in his comma poſt θεησαμενοι τε.

ad Cap. CXLVIII.

πειρησονται) Medic. Arch. Vind. Paſſ. Ask. Pariſ. B. Brit. παρησονται prius. ε παρησονται Edit. Genev. Praeclarum e membranis auxilium. Quanto damnabilior editoris Genevenſis, ſuſpicionem H. Stephani ε παρησονται in orationem ſine monitu, ſine codice ſcripto, intrudentis, audacia: ſaltem Porti ſui veſtigia, adſcito παρεσονται, *aderunt*, legiſſet: quamquam nec id laudabile. *Weſſeling.* Quod in ſuo cod. Valla legit, recte reſtituit ex Medic. Gronov. pro παρησονται, cuius loco ε παρησονται H. Stephan. παρεσονται non abſurde legebat Portus: absque codd. non facile πειρησονται alicui in mentem veniſſet, hac ſtructura non temere obvium, &, quantum recordor, in duobus tantum Herodoti locis, huius libri c. 172 & c. 139 εδαμοι αν επειρωντο αντιεμενοι Βασιλεϊ. *Valkenar.* Poſt ες Δελφες abeſt comma Ald. Camer. I. II.

επειρησομενες) ειρησομενες Arch. Vind. & ſtatim ποιευσι iidem, antea ποιεεσι ex Ald. Comma

ma post Λακεδαιμονιων Ald. Camer. I. II. in his punctum post ταδε.

Εχθρε) Habet Euseb. Praep. Evang. VI, 7 & Chalcidius in Tim. c. 7. p. 342. ed. Fabricii.

τον προσβολαιον) Pavius & Reiskius το προσβολαιον, Eusebii invito Oenomao, & schedis Wessel. των προσβολεων ob αυτω genitivum regens, legendum coniecit *Larcher.*

καρη δε) comma hic ponit Ald. Cam. I. II. καρα Med. Pass. Ask. Paris. C. Brit. & σωμα φυλαξαι Arch. ex glossa.

επελθειν) Med. Pass. Askew. olim ex Ald. εσελθειν. Post τας δε comma Ald. Cam. I. II.

σπεισαμενοι) σπεισομενοι Med. Pass. πεισομενοι Ask. Colon post εωυτων Ald. Camer. I. II, idemque post ηγεομενοισι.

ad Cap. CXLIX.

Post λεγουσι comma Ald. Cam. I. II, idemque post κακω. Post φοβεομενοισι comma, colon post ετεσι in tribus Paris. teste *Larcher.*

το λοιπον) τον λοιπον Ask. Pass.

των Λακεδαιμονιων) Non est in Arch. Vind.

της βουλης) desit illis etiam. Post βουλης comma Ald. Cam. I. II, punctum post τοισδε, colon post πλευνας & post υποκρινασθαι, abest comma post λεγειν, sed positum post ενα.

τον Αργειον) Arch. Vind. Brit. Valla: Αργειων alii & Ald. Solet τον Λυδον, τον Περσην, τον Αραβιον, τον Μακεδονα, τον Σκυθην, nationum barbarum reges appellare, & τον Αργειον respuerem? Applaudo membranis, quae in κωλυειν egregie itidem. *Wessel.*

κωλυειν)

καλυσιν) Med. Pass. Ask. Vind. Arch. antea cum Ald. καλυει.

η τι υπαρξῃ) Pass. Ask. Med. η υπαρξῃ Ald. & alii.

τε τοισι) δε τοισι Arch. Vind. Post αγγελ-σι abest comma Ald. Cam. I. II.

ροντος) ῥυοντος Arch. quomodo saepe.

ad Cap. CL.

τυτεων περι) περι τυτεων Ask. Pass.

ειπαι) ειπειν iidem Arch. Vind. Post Περσην ειναι abest comma Ald. Cam. I. II.

Ανδρομεδης) Ανδρομηδυ Arch. absurde. Post απογονοι colon Ald. Cam. I. II.

οικος) idem & Eustath. in Homer. p. 759, 2 cum Paris. A. & B. teste Larcherio οικος, nostro familiare, ex Arch. iam recipi debuerat. *Valkenar.* Jonismus Herodoto restituendus, consente *Larcherio.* Prius εικος erat.

στρατευεσθαι) εκστρατευεσθαι Arch. Vind.

αντιξοους) Passion. Vind. Arch. Paris. A. B. Brit. Ald. servandum censuit iure *Valken.* αντιξυς Medic. Ask. Post γενεσθαι colon Ald. Camer. I. II.

ουδαμους) ουδαμως Ald. Camer. I. II, error operarum.

αξω) ἑξω Arch. Vind. Ask Steph. margo. Fortasse aliis ἑξω, quibus paria non fecero, probabitur. Vetat Nostri lib. II, 172 και εν ουδεμιῃ μοιρῃ μεγαλῃ ηγον, tritissimumque eidem & Pausaniae εν τιμῃ αγειν. Synesius Dion. p. 47. A. ταυτῃ δη τον Ἑλληνα του βαρβαρου πρωτον αγω. *Wesseling.* αξω ego quidem anteponerem lectioni

ctioni codd. ἔξω, tamquam usitatius isthac aetate. *Valken.*

επαγγελλομενες) Med. Pass. Askew. Brit. & Stephan. liber, alii cum Ald. απαγγελλομενυς. Quae his nexa excerpsit Plut. Malign. p. 163. C. Participii huius nullam curam gessit Portus, etsi locus foret perperam administratus. Certe istud vulgatum sub Vallae nomine est alienissimum. Quid enim vult *& a principio dissimulantes, quod actum esset nihil poposcisse?* Ubi residet ista dissimulatio in Graecis? aut in ipso negotio quae dissimulatio intelligi hic potest? Sunt merae nugae. Id mirum est, quod notat Stephanus, pro vulgato etiam legi επαγγελλομενυς. Ubi hoc? In nullis editis hoc video: sed vidi in opt. Ms. Med. unde id restitui. *Gronov.* μεταιτεειν non absurde Reiskius in μετιειν mutabat; mihi repetitum ex vicinia videbatur, atque idcirco delendum. *Valkenar.*

ὅτω δη) αυτο δη Plut. Post επιςαμενες comma Ald. Cam. I. II.

της αρχης) τα της αρχης Vind.

ad Cap. CLI.

Post τετεων punctum Ald. Cam. I. II.

Μεμνονεοισι) Μεμνονιοισι Pass. Arch. Vind. eadem discordia L. V, 53.

χρονον) τον χρονον Arch.

εμμενεε) εμμενειν εθελεσι την ora Steph. Pass. Ask. Scioli mihi videtur insolentiora corrigentis, quod margo dat Steph. εμμενειν εθελεσι. Valla: *an amicitiam — putaret adhuc durare:* meo gustui satisfacit velut Herodoteum: ει σφι ετι εμμενεε την προς Ξερξεα φιλιην συνεκεραςαντα·

Graece

Graece doctis & Latine genus illud structurae notissimum est; sed inter exempla, quae sibi olim eam in rem collegerunt, ad haec perpauca respondebunt accurate; discrepant nonnihil ex. gr. & haec Lysiae P. 348 την ουσιαν, ην κατελιπε τῳ υιει, ου πλειονος αξια εστιν η — Soph. Trach. 687 ὡ γαρ εχριον — ποκω τετ' ηφανισαι. *Valken.* Post την ante προς comma Ald. Camerar. I. II.

εμμενειν) επεμμενειν Arch. Vind.

ad Cap. CLII.

Ξερξης τε) Med. Pass. Ask. Encliticaj ab Ald. & aliis spernitur.

επειρωτων) επηρωτων Ald. Cam. I. II.

ειπαι) ειπειν Med. Pass. Arch. Vind. contra Jonum morem. Post αλλην γε comma Ald. Cam. I. II.

λεγουσι) deest Arch. Vind. non male.

επισαμαι) descripsit Stob. Serm. 97. p. 536, ubi τοσουτον, sicuti Arch. Vind. Pass.

συνενειχαιεν) Arch. Vind. Paris. A. B. Brit. Ald. Stob. συνενεχαι αι Med. Ask. συνενειχαι & ex correctione συνενειχαιεν, tum αλλαξεσθαι Pass. αλλαξαι Arch. Vindob. — Nollem substitutum συνενειχαιεν, mirifica verbi forma atque inusitata. Quod rediit, Stobaeus & scripti valide adfirmant, auctorque fragmentorum Pythagoreorum; haec manifesta aemulatione adumbrans, αι τινες τα τα αισχρα εκ των εθνεων παντοθεν συνενεικαιεν. p. 716. ed. Galei. *Wesseling*

εγκυψαντες) Arch. Vind. Stob. Antea εγκυψαντι ex Ald. Cultius & aptius εγκυψαντες, quomodo Stob. & boni Codd. dicti quoque

ele-

elegantis imitatores. Notissimi οἱ σφοδρ' εγκεκυφοτες, dicterii Comici Nub. v. 191. Philosophi, quod incurvi rebus attenderent, talique viderentur incessu. Nihil autem congruum magis Eusebii philosophi apud Stob. Serm. 105. p. 567 sententia, fonte Herodoteo progressa, ειδεναι δε, ὁτι και αυτοι ες τε τα ἑωϋτων εγκυψαντες, και τα εκεινοις παρεοντα επιφρασαμενοι, εὑρησωσι ἑωϋτες αμεινον πρησσοντας. Sic enim ex Trincaveli edit. & Gesneri scholio commode constituitur. Socratis simile effatum, videntur enim haec amasse, unde πανυ ὡραιον in Pass. adpositum cernitur, dabit Plut. Consol. ad Apollon. p. 106. B. *Wessel.*

τα των πελας) τα των αλλων Stob.

Post οπισω τα comma, idemque post εσενεικαντο Ald. Cam. I II. εσηνεικαντο Arch. Vind. Pass. εισηνεγκαντο Stob. qui superius quoque επιφεροιατο.

ὀκ Αργειοισι) Haec Plut. Malign. p. 863. D. Post λεγομενα punctum Ald. Cam. I. II.

μην ὀ) μεν ων ὀ Arch. Vind.

τον λογον) τον omittunt iidem.

προς τες Λακεδαιμονιες) Plut. Pass. Askew. hic articulus, qui decrat Ald. &c., accessit.

ἡ αιχμη ἑστηκεε) Eustath. ad Homer. p. 680. 16, sed ἑστηκε legens, uti Arch. Vind.

σφι ειναι) In Plut l. c. p. 683 προς ειναι προ της —, hinc corrigendum *Wesseling.* dubium, scripseritne censor προειναι an ειναι προ της π. λ. supra VI. c. 12 προ τετων των κακων ἡμιν γε κρεσσον και ὁτιες αλλο παθεειν εστι. Euripidis Praxithen in Erechtheo: Μισω γυναικας, αἱτινες προ τε καλε ζην παιδας εἱλον. usitatius in talibus αν-

τι verbo etiam προκυρεισθαι adiicitur. *Valkenar.* Post περι Αργειων comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLIII.

Post Σικελιην comma Ald. Cam. I. II.

απικατο) Med. Arch. Vind. Paff. Ask. alii cum Ald. απικεατο, nullo discrimine, tum συμμιξαντες Paff.

Συαγρος) Est in Athen. IX. p. 401. D. ex hoc loco.

οικητωρ) Laurentio nomen proprium fuit, scribenti praeterea *Epitriopio*, haud nitide. *Wesseling.* ὁ εν Γελη videtur suppositititium, inde ortum, quod οικητωρ pro nomine appellativo habitum est. *Goldhagen.*

Τριοπιω) Τριοπεω Arch. Τρισπεω Ask.

Αντιφημυ) optime Brit. Athenaeus, Stephanus Byz., Pausanias, Etymologus, Scholiastes Pindari, quos plerosque Scaliger ad Eusebii Chronic. Anno 1343. p. 80 perstricta praviore hac nominis scriptura, antestatus est, hominem ita appellitant. Consentiet illis in posterum Herodotus. *Wesseling.* Antea ex Ald Αντιοφημυ.

ελεφθη) Med. Paff. Arch. Ask. rectissime, in aliis εληφθη. Legendum censet *Larcherius* αυτυ οἱ απογονοι γενομενοι ἱροφανται των χθονιων θεων, διετελεον εοντες, quomodo verba interpunxit Parif. B. ceteri duo neque post γενομενοι neque post θεων interpungunt.

κτησαμενυ) κτισαμενυ Arch. Valla, perperam.

τυτο υκ) sine medio δε, quod Ald. &c. habent,

bent, Askew. Pass. quod delevit supervacuum *Wesseling.*

πισυνως) πισσυνος Arch. pro suo more. Post εων comma, post κατηγαγε punctum Ald. Camer. I. II.

θωυμα) θωμα Arch. Askew. Vind. mox ων omittit Arch. Vind. Comma ponit post προς τα Ald. Cam. I. II.

κατεργασασθαι) κατεργασθαι margo Steph.

προς τȣ ἁπαντος) omnes: incommodum τȣ est. *Wesseling.* Non mihi quis facile persuadebit, apud Herodotum similesque scriptores reperiri τον ἁπαντα ανδρα. Aut eiiciendus est articulus aut in talibus etiam usitatum requiritur participium: dederatne forsan ȣ προς τȣ' πιοντος ανδρος. Sophoclea noster suaviloquus sapienter adamavit, & est illud Sophoclis Oed. Tyr. 401 Καὶ τοι τογ' αινιγμ' ȣχι τȣ πιοντος ην Ανδρος διειπειν — Schol. ȣ τȣ τυχοντος ην σαφηνεσαι. Hoc forsan argutim; sed si codd. abest articulus, verum videbitur, ȣ προς ἁπαντος ανδρος. Cratinus Athen. II. p. 68. A. ȣ προς γε παντος εςιν αρτυσαι καλως· sic enim, vocula γε tantum interiecta, corrigi malim, quam cum viro magno: ȣ παντος ανδρος εςιν. Lucian. II. p. 506 ȣ προς γε σȣ το τοιȣτον· sed est tamen illud in nobili senario apud Zenob. centur. V. pr. 37, ȣ παντος ανδρος ες Κορινθον εσθ' ὁ πλȣς. Aelian. de N. An. XIIII, 9 ἱππον Ινδον κατασχειν — ȣ παντος ην, eleganter, ut Sophista scilicet, Philostr. V, 5. II. c. 31, 2 ειναι δη, ait, το μεν ζωντα τον τυραννον επικοπτειν ανδρος; το δε επεμβαινειν κειμενω, παντος. *Valkenar.* Commata post ὁδε, & post οικητορόν Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLIV.

το γεραs) deſit Arch.

Παντιιρεος) Med. Paſſ. Ask. reliqui Παταρεος cum Ald. Auctoritatem nomini Gronovius conciliavit, neque ego defugio. *Weſſel.*

ετυραννευσε) ετυραννησε Brit.

αναλαμβανει) λαμβανει Arch. Vind. Abeſt comma poſt απογονος Ald. Cam. I. II.

Αινησιδημε) Αινεσιδημε Arch. Vind.

Ἱπποκρατεος) His ſi adeſſet μετεπρεψε, ſeries verborum hians optime coiret. ὁ Γελων — πολλων μετ' αλλων, και — μετεπρεψε, μετα δε — Gelon — cum aliis multis, & — excelluit, non multo vero poſt tempore. — Fieri certe potuit, ut ob conſequens μετα ſimilis initii verbum a librario tranſiliretur. Haec mera *ſuſpicio*, quam qui recuſant, tractam longius Scriptoris contra morem orationem, vocibus αινε εφαινετο εν τετοισι terminare, ſublatis maioribus punctis, debent: quae de Pauw mens fuit. *Weſſeling.* Poſt δι' αρετην comma Ald. Camer. I. II, in quibus & commata poſt Καλλιπολιτας τε, poſt Ζαγκλαιες τε, poſt Συρακεσιες τε.

Συρηκεσιες) Συρηκοσιες Vind. Ask. Paſſ. & ſaepe deinceps. Συρρηκεσιες Arch. plerumque Συρακεσιες contra dialectum Ald. Cam. I. II.

εν τετοισι τοισι πολεμιοισι) εν τετοισι τοισι πολεμοις *in iis bellis*, legit Valla, quod commodius. Poſt των ante δε comma Ald. Cam. I. II.

τετεων) πασεων Arch. Valla. Abeſt comma poſt ερρυσατο Ald. Cam. I II.

εσσωθεντας) εσσωθεντες Arch.

καταλλαξαντες) Paſſ. Alii omnes καταλλαξαντι

ζαντες cum Ald. cui vitiosae lectioni subvenire Gronovii versio *certis conditionibus, quas recensuerunt,* voluit. Quanto apertius & melius, quod in Pass. & Reiskii coniectura, *hac lege reconciliantes.* Conditio fuit, ut ob cladem ad Elorum, qua de in Schol. ad Pind. Nemeon. Od. 9, 96. Syracusani Camerinam, nuper eversam, Hippocrati bona fide restituerent, Thucyd. VI, 5. *Wesseling.*

ad Cap. CLV.

τυραννευσαντα) abest Arch. & mox *ετεα* Askew.

πολι Υβλη) abest comma Ald. Cam. I. II. *πολιν Υβλην,* Arch.

Κλεανδρω) Κασσανδρω Med. Pass. Κασανδρω, Ask. Cleanderne an Cassander iusto fuerit nomine, in Mss. dissensu non assevero. *Wessel.*

Abest comma post *ετι εοντα* Ald. Cam I. II, &, teste *Larcherio, Glasgov.* Punctum hic exstat in Paris. A. & comma post *τω εργω,* indicans cum *πεχει* iungendum.

Post *μετα δε τουτο* comma, & *ευρημα* cum sequentibus iunctum habet Ald. Camer. I. II, in his comma nullum post *Συρηκουσιων.*

Κυλλυριων) Κιλλυριων Med. Ask. Valla; Κυλλήριων Pass. Κυλλυρριων ora Steph. Brit. Κυλλυριων Ald. & alii. Propius verum Καλλικυριων aut Κιλλικυριων. Hesychio certe, & Eustathio, leviter erranti Κιλλικύριοι: Suidae Καλλικυριοι, ubi Kusterus, & vir eruditus Miscell. Nov. T. I. p. 79. *Wessel.* Κιλλικυριων, quae lectio ex Aldina & Medicea formari poterit. *Valkenarii* iudicio hic etiam sincera. Sic, inquit, nomen & alibi

scribitur, & apud Hesych. in sua serie: Κιλλικυριοι, οἱ επεισελθοντες γεωμοροι (— ροις leg.) δουλοι δε ησαν ουτοι και τους κυριους εξεβαλον· praeter haec, ista quoque Zenobii IV, 54 syllabam firmant, quae excidit apud Herodotum: ἡ αιτια της κλησεως αυτων, δια το παντοδαπους εις τουτο συνελθειν, ὡςε τους κυριους (τοις κυριοις leg.) εγκεισθαι· sed apud Zenob. dicuntur Καλλικυριοι, ut in Plutarchi sub nomine divulgatis a Jac. Gronovio Proverbiis §. 10, & aliquoties apud Suidam, qui testes excitat Timaeum & Aristotelem in Rep. Syracusanorum: de his notavit quaedam vir doctus in Miscell. Obs I. p. 78. Conf. H. Stephani Schediasma IV, 15. *Valken.* Lexicon Photii Ms. Καλλικυριοι quidem legit, sed ex ordine literarum Κιλλικυριοι legendum esse patet. Auctor Lexici Rhetor. apud Eustath. ad Iliad. β. T. I. p. 295. lin. 31. Κιλλικυριοι scripsit, sed in Cretam eos erronee transtulit. *Larcher.* Post Γελωνι & πολιν commata in Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CLVI.

Γελης μεν επικρατεων) Si participium ad superius redeat, structura παρελαβε τας Συρηκουσας επικρατεων, Γελης μεν —, nihil hic incommodi: Sin, non male επικρατεειν aut ετι κρατεων cum Abreschio pingetur. Reiskii aliud, sed violentius, remedium in Misc. Lips. Vol. 8. p. 486. Eiusdem & Pavii και απαντα δι᾽ αἱ Συρ. elegans, sed minime, cum pronomen tacitum intelligatur, necessarium. Multa docti viri, ad L. 3, 157 nominati, *Wessel.* Γελης μεν επικρατεων, id est, ἡς επεκρατεε. *Gelam quidem, quam tenebat,*

bat, minoris faciebat; hanc cum Hieroni fratri commisisset gubernandam, ὁ δε τας Συρακȣσας εκρατυνε in his non egemus correctionis. *Valken.*

Ἱερωνι) Γελωνι Arch. imprudenter: tum Συρηκȣσας solito sibi more. Post ὁ δε comma Ald. Cam. I. II.

και εσαν ἁπαντα αἱ Συρηκȣσαι) Est lenissima Reiskii mutatio, legentis: κ. ε. α. οἱ αἱ Συρ ubi omitteretur forte rectius articulus: *& omnia erant ei Syracusae:* Sic recte vertit Bergler. ad Alciphr. p. 237 praeter illum multi hoc genus loquendi illustrarunt, locum huic simillimum protulit Raphelius Annot. in Pauli 1 Ep. ad Corinth. XV, 28 atque haec nostra etiam valde accommoda Dukerus admovit his Herodotum imitantis Thucyd. VIII, 95 Ευβοια γαρ αυτοις αποκεκλησμενης της Αττικης παντα ην· eodem casu comitante Herodotus alibi: ην οἱ τα παντα ἡ Κυνω· & fortasse posuerat, omissa, quae nunc adest, praepositione εν. III. c. 157 παντα δη ην τοισι Βαβυλωνιοισι Ζωπυρος. *Valkenar.*

Post αἱ δε comma, & παρ' αυτικ' Ald. Camer. I. II, commaque in his post εδραμον.

εβλαστον) ανεβλαστον Arch. Vind. Paris. A. B. Brit. Ald. εβλαστον Med. Pass. Ask. quibus cum *Wessel.* accedo. Post τȣτο μεν comma, γαρ cum seqq. iunctum in Ald. Cam. I. II.

Συρηκȣσας) Συρηκοσας Ask. & saepe. Post εποιησε punctum Ald. Cam. I. II, idemque post κατεσκαψε. Abest comma in his post τȣς μεν αυτεων.

αειραμενȣς) Ask. Med. Pass. αειρομενȣς ceteri. Vid. supra c. 132.

προσδοκεοντας απολεεσθαι) προσδοκωντας απολεσθαι

λεσθαι Arch. Vind. Similis inconstantia c. 120. Post εποιησε punctum Ald. Camer. I. II, quae comma post Μεγαρεων omittunt.

κακον) non est in Arch. nec Valla: & potest intelligi.

αχαριτωτατον) Arch. Vind. Pass. Ask. Brit. Steph. margo; alii cum Aldo αχαριστωτατα. Spartani populum Atticum δημον αχαριστον, ob gratiam sibi, ut prae se ferebant, non relatam, traducunt L. V, 91. Diversiore paullo usu plebs συνοικημα αχαριτωτατον, qui tyrannis insuavis illa & minime iucunda, quippe qua ουδεν αξυνετωτερον ουδε υβριστοτερον, de Megabyzi Persae sententia L. 3, 83. Instaurata vox memorem lib. I, 207 non anget. *Wessel.*

ad Cap. CLVII.

απικατο) Med. Pass. Arch. Vind. Askew. Aldi & ceterorum απικεατο bonum aeque. Post ταδε punctum Ald. Cam. I. II.

και Αθηναιοι) Αθηναιοι και οι συμμαχοι τουτων Arch. Vind. Valla, Eton. και Αθηναιοι aberant ab Ald. &c. Additis Atheniensibus, quos neglectos series & Mss. noluerunt, sermo nunc instructior: adfuisse autem Atheniensium legatum c. 161, atque ex Ephoro scholiastes Pindari Pyth. Od. I prope finem clamat. *Wessel.*

παραλαμψομενους) παραληψομενους Wesselingius, non adscriptis auctoritatibus in lectionum varietate annotavit. Comma post τον ante γαρ Ald. Cam. I. II.

τον γαρ επιοντα) Non nescio, quomodo γαρ isthac in sede possit defendi, neque adeo istaI, c. 163 πυθομενος τον Μηδον παρ' αυτων ως αυξοιτο'

sed

sed quia centenis, quae horum dantur similia, nihil inesse puto, quod ad haec respondeat, placet Gisb. Koenii coniectura, voculam γαρ transponentis hoc modo: Ἐπεμψαν ἡμεας Λακεδαιμονιοι και Αθηναιοι (has voces praebent codd.) — παραλαμψομενους σε προς τον βαρβαρον τον επιοντα επι την Ἑλλαδα· παντως γαρ κου πυνθανεαι, ὁτι Περσης ανηρ — *Valkenar.* Post Ελλαδα comma, quod abest post πυνθανεαι & post μελλει Ald. Cam. I. II.

μελλει) deest Arch. Vind.

και επαγων) & haec copula illis abest.

στρατηλατήσειν) εστρατηλατησεν iidem, στρατηλατησειν Med. Pass. Ask. Paris. B. στρατηλατεειν Paris. A. Brit. Ald. quibus Paris. B. & D. adiungit *Larcher.* animadvertens in Paris. A. & D. infra comma exstare post μετα, quod sensum faciat clariorem. Post Ελλαδα comma Ald. Camer. I. II.

νοω) νῷ Arch.

δυναμιος τε ἡκεις μεγαλης) Sentio aliquid hoc loco turbari. Semper tali in re δυναμιος τε ευ ἡκεις, aut etiam πορρω. Edito geminum equidem haud reminiscor. Corrigitur a Reiskio ἡκεις μεγαλως, plaudente Abreschio Diluc. Thucyd. p. 121 sine exemplo tamen. *Wesseling.* Emendandum censeo, συ δε δυναμιος τε ευ ἡκεις, και — eiecta voce μεγαλης, quae forsan ex interpretamento, μεγαλην εχεις, nata contextum irrepsit: μεγαλως legenti Reiskio suffragatur Abresch. Diluc. Thucyd. p. 121, sed constans in hac formula repugnat usus: εχειν in talibus quaevis adverbia sibi patitur adiungi; sed ἡκειν ferme tantum ευ admisit. Ut Graece non dici-

tur χρηματων ευ ἡκεις μεγαλων, sic neque δυναμιος ευ ἡκεις μεγαλης· obmoveri non debet illinc diversum, quod legitur VIII. c. 111. Quinquies usurpatum Herodoto, ευ ἡκειν, totidem vicibus Aelianus repraesentavit, cuius loca dedit L. Bos ad Luciani μορφης μεν ευ ἡκουσας T. 2. p. 469 apud Suidam in Ευτοκιος legitur & γενους ευ ἡκων' φυσεως ευ ἡκοντα dixit Philostr. V. A. VIII. c. 18. Hyperides πιθανοτητος ευ ἡκει, iuxta Demetr. Magnes. apud Dionys. Halic. II. p. 179, 40. D. Heinsii coniectura in Theocr. XIII, 15 magis videretur probabilis, si scripsisset: αὐτω δ' – (id est ἑαυτου) ευ ἡκων ες αλαθινον ανδρ' αποβαιη· ἑωὕτων ευ ἡκοντες Assyrii dicuntur Nostro I. c. 102 Thom Mag. in εχω locutionem, φρενων ευ ἡκει, comparat cum Homerica τοξων ευ ειδως, quam similesque nobis explanavit T. Hemsterh. ad Thom. in Γεγυμνασμενος ῥητορικης. *Valkenar.*

της Ἑλλαδος) omittitur ab Arch. Vind.

χειρ μεγαλη συναγεται) χειρι μεγαλη συλλεγεται iidem, quo non utor.

γινομεθα) γενομεθα Pass. post επιουσι punctum Ald Cam. I. II.

ἡμεων οἱ μεν) οἱ μεν ἡμεων Pass. Ask. post οἱ μεν comma Ald. Cam. I. II, idemque post οἱ δε.

θελωσι) θελησωσι Arch. Vind.

δη ηδη) δη abest Arch. δη Vind. quod opportunius: δε antea ex Ald. post γινεται & post ελπισης absunt commata Ald. Cam. I. II, ponunt comma post ἡμιν.

ευ) deest Arch. post πρηγματι & post οἱ μεν comma Ald. Cam. I. II.

ταυτα) αυτα Arch.

ad

ad Cap. CLVIII.

Abest comma post Γελων δε Ald. Cam. I. II.

πολλος) πολυς Arch. Abest comma post αυτοι δε Ald. Cam. I. II.

Εγεςαιων) Arch. Valla. & bene. Αιγεςαιων prius ex Ald. Αιγεςεων Paris. A. B. D. teste *Larcherio*, qui, ob Jonismum, praeferendum duxit.

ωφελιαι) Arch. Ask.; alii ωφελειαι. Ex schedis ωφελιαι, veluti eodem libro c. 98. placuerunt. *Wessel.*

- επαυρησεις) επαυρεσιες Vind. in Arch. επαρκεσις. neque damnabiles επαυρεσιες, usu Thucydidis II, 53. quamquam similis ibi scriptionis variatio, munitae. *Wessel.* επαυρέσις legendum censet *Larcherius*, propterea quod Jones teste Greg. Corinth. p. 225. το, ι & ε cum ι longo permutare solent. Nobis hoc non arridet. post γεγονασι comma Ald. Cam. I. II, idem post ο πολεμος, iterumque occurrit post ψιλους.

επι δε) επει δε errore operarum Ald. Cam. I. II, in quibus post επ' ω comma.

εσομαι) Pass. Arch. Vind. Ask. Brit. Steph. margo; Valla; quos sequor: olim ex Ald. γενησομαι.

ad Cap. CLIX.

Post ακουσας comma Ald. Cam. I. II, punctum ponunt post ταδε.

Η κε μεγ' οιμωξειεν) Citat Eustath. ad Poetam p. 670, 57.

απαραιρησθαι) αφαιρεισθαι mutata Jonica specie, Eustath. απαραρεισθαι Ald. Brit. Paris. A. B. υπαιρεισθαι Vind. Arch. απαραιρησθαι Med. Pass. Ask.

ad Cap. CLIV.

το γερας) deſit Arch.

Πανταρεος) Med. Paſſ. Ask. reliqui Παταρεος cum Ald. Auctoritatem nomini Gronovius conciliavit, neque ego defugio. *Weſſel.*

ετυραννευσε) ετυραννησε Brit.

αναλαμβανει) λαμβανει Arch. Vind. Abeſt comma poſt απογονος Ald. Cam. I. II.

Αινησιδημȣ) Αινεσιδημȣ Arch. Vind.

Ἱπποκρατεας) His ſi adeſſet μετεπρεψε, ſeries verborum hians optime coiret. ὁ Γελων — πολλων μετ' αλλων, και — μετεπρεψε, μετα δε — Gelon — cum aliis multis, & — excelluit, non multo vero poſt tempore. — Fieri certe potuit, ut ob conſequens μετα ſimilis initii verbum a librario tranſiliretur. Haec mera *ſuſpicio*, quam qui recuſant, tractam longius Scriptoris contra morem orationem, vocibus αιηρ εφαινετο εν τȣτοισι terminare, ſublatis maioribus punctis, debent: quae de Pauw mens fuit. *Weſſeling.* Poſt δι' αρετην comma Ald. Camer. I. II, in quibus & commata poſt Καλλιπολιτας τε, poſt Ζαγκλαιȣς τε, poſt Συρακȣσιȣς τε.

Συρηκȣσιȣς) Συρηκοσιȣς Vind. Ask. Paſſ. & ſaepe deinceps. Συρρηκȣσιȣς Arch. plerumque. Συρακȣσιȣς contra dialectum Ald. Cam. I. II.

εν τȣτοισι τοισι πολεμιοισι) εν τȣτοισι τοισι πολεμοις *in iis bellis*, legit Valla, quod commodius. Poſt των ante δε comma Ald. Cam. I. II.

τȣτεων) πασεων Arch. Valla. Abeſt comma poſt ερρυσατο Ald. Cam. I II.

εσσωθεντας) εσσωθεντες Arch.

καταλλαξαντες) Paſſ. Alii omnes καταλλαξαντες

ντες cum Ald. cui vitiosae lectioni subvenire
ronovii versio *certis conditionibus, quas recensue-
nt*, voluit. Quanto apertius & melius, quod
Pass. & Reiskii coniectura, *hac lege reconcili-
tes*. Conditio fuit, ut ob cladem ad Elorum,
ua de in Schol. ad Pind. Nemeon. Od. 9, 96.
yracusani Camerinam, nuper eversam, Hippo-
ati bona fide restituerent, Thucyd. VI, 5.
esseling.

ad Cap. CLV.

τυραννευσαντα) abest Arch. & mox ετεα
skew.

πολι Υβλη) abest comma Ald. Cam. I. III.
ολιν Ὑβλην. Arch.

Κλεανδρω) Κασσανδρω Med. Pass. Κασσανδρω
sk. Cleanderne an Cassander iusto fuerit no-
nine, in Mss. dissensu non assevero. *Wessel.*

Abest comma post ετι αγων Ald. Cam. I. II,
, teste *Larchero*, *Glasgov.* Punctum hic ex-
at in Paris. A. & comma post τω εργω, indi-
ans cum ηρχε iungendum.

Post μετα δε τουτο comma, & ευρημα cum
equentibus iunctum habet Ald. Camer. I. II, in
is comma nullum post Συρηκουσιων.

Κυλλυριων) Κιλλυριων Med. Ask. Valla; Κυλ-
ηριων Pass. Κυλλυριων ora Steph. Brit. Κυλλυριων
ld. & alii. Propius verum Καλλικυριων aut Κιλ-
ικυριων. Hesychio certe, & Eustathio, leviter
rnanti Κιλλικυριοι: Suidae Καλλικυριοι, ubi Kuste-
us, & vir eruditus Miscell. Nov. T. I. p. 79.
essel. Κιλλικυριων, quae lectio ex Aldina & Me-
icea, formari poterit. *Valkenarii* iudicio hic
tiam sincera. Sic, inquit, nomen & alibi

Ask. quod qua tandem re vulgatum exſuperet, non video; incommoda quoque coalita ſyllaba. *Weſſel.* Poſt Γελωνος τε comma Ald. Cam. I. II.

παραδωσομεν) Arch. bene; alii παραδωσωμεν.

συ δε μη βοηθεειν) Arch. Vind. μη quoque Brit, μη δε Ask. Ald. Prius erat μηδὲ βοήθει, quod poſterius quoque Ald. Cam. I. II. Premo veſtigia probatorum codd., ipſiusque ſcriptoris lib. 3, 134. συ δε μοι επι την Ἑλλαδα ϛρατευεσθαι, & parili ſaepe modo. Vid. lib. 4, 128. *Weſſel.*

ad Cap. CLX.

του τελευταιον) το τελευταιον legi mavult Koenius.

ω ξεινε Σπαρτιητα) Citavit Stobaeus Serm. 19. p. 171. Locum hunc corruptum, legendumque επεναγειν putat *Larcherius*, quod ſignificat *impello, incito, inſtigo*, & occurrit ap. Herod. IV, 79 ὁϛις μαινεσθαι εναγει ανθρωπους. IV, 145 ενηγει σφεας ὡϛε ποιεειν ταυτα. V, 49 και τινα εναγει προθυμιη μαχομενον αποθνησκειν. In Pariſ. D. επαναγων.

ȣ με επεισας) ȣ μ' επεισας Stob. ουκ επεισας Arch. ȣ με επεισας Vind. Valla; antea ex Ald. πεισεις.

ὁ λογος) Arch. Vind. Ask. Brit., deerat ὁ. mox προσαιτις Paſſ.

ἡμεις τι ὑπειξομεν) Arch. Valla, quod verum: vid. c. 149. ἡμεις τοι antea ex Ald. Quod editum eſt, ſcribendum iam viderat Koenius. Poſt εγω punctum Ald. Cam. I. II.

αρεσκεσθαι) αρκεεσθαι Arch. Vind. Valla. Animus in αρκεεσθαι magis, quam αρεσκεσθαι vergit, motus iſtis lib. 9, 32. ουδ' ετι εφη επι

αρκεεσθαι τουτοισι μουνοισι. Accedunt αρκουμενοι τοις παρουσι in Teletis fragmento apud Stob. Serm. 95. p. 523. & Epist. ad Hebr. XIII, 5. Nemini tamen praescribo. *Wessel.* *Aut haec vobis oportet placeat conditio*, αρκεεσθαι, quod, Vallae lectum, dat Arch. plures si habent codd. optio difficilis erit inter ista duo; ut & in his apud Stob. (p. 4, 27.) Democriti επι τοις δυνατοις δει εχειν την γνωμην, και τοις παρεουσιν αρκεεσθαι· scribendumne totidem sit litteris αρεσκεσθαι, an, una detrita, αρκεεσθαι; utrumque recepit usus. Contentum suis rebus esse vulgo certe dicebatur αρκεεσθαι τοις παρουσιν· ut in Ep. ad Hebr. XIII, 5, & in locis adscriptis a Wetstenio: idem Isocrati saepe στεργειν τοις παρουσι, αγαπαν τοις ὑπαρχουσι, Lysiae: si huius est ὁ επιταφιος λογος, quod non opinor: aliis αρεσκεσθαι τοις παρουσι. Postremum hoc veteribus ista structura multo est usitatius, quam αρκεισθαι· Thucyd. II. c. 68. ουκ αρεσκομενος τη εν Αργει καταστασει· VIII. c. 84. Lucian. I. p. 648. II. p. 639. Longin XXXIII, 5. ἡκιστα τοις πταισμασιν αρεσκομενος· quin ipsi Herod. IV, 78. διαιτη ουδαμως ηρεσκετο Σκυθικη. III. c. 34. ουκ αρεσκομενος τη κρισει· at alterum illud apud Nostrum etiam invenitur IX, 32. ουδ' ὁυτω εφη ετι αρκεεσθαι τουτοισι μουνοισι. *Valken.* αρκεεσθαι Vallae & Arch. arridet *Larcherio.* Nos in edito acquiescimus.

ad Cap. CLXI.

αμειβετο μιν) Pass. Ask. Brit. ora Steph. Arch. Vind. sed qui ambo τοιαδε· olim ex Ald. αμειβετο τοισδε tantum.

Post προφαινεις punctum Ald. Cam. I. II. προφαινῃ Vind. Arch. & mox στρατηγησῃς.

αγειν)

αγειν) ora Steph. Arch. Vind. Paff. Ask. Brit. Alii *εχειν*. vid. fupra c. 11. Poft *εσεσθαι* comma Ald. Cam. I. II, quod non habent poft *απελαυνομενος*.

δεεαι) *δεη* Arch. Vind.

ναυτικης αρχειν) iidem & Med. Ask. Paff. Brit. alii cum Aldo *αρχης* interferunt. Poft *εχετοι* colon Ald. Cam. I. II, in his punctum poft *επησομεν*.

γαρ αν ὡδε παραλον) *γαρ ὡδε γε παρ' αλλων* Arch. Vind. *παρ' αλλων* etiam Brit. Valla, *παραλον* alii & Thom. Mag. in *παραλιος*.

εκτημενοι) *κεκτημενοι* Arch. Vind., melius Euftath. ad Hom. p. 759, 41. & Thom. Mag. Superbum oratoris Attici dictum infregit hinc meo quidem arbitratu alieniffima vocula *ει*, quae, ex vicino *οι* facile nata, quo hic ponitur modo, conftrui non folet. Quae praecedunt, fic funt iungenda: *αλλω δε παρησομεν ουδενι ναυαρχειν· ματην γαρ αν — ειημεν κεκτημενοι*: hic plena ponenda eft diftinctio. Novam periodum orator animofus fic orditur: *Συρηκουσιοισι, εοντες Αθηναιοι, συγχωρησωμεν της ἡγεμονιης;* Nos, qui fumus Athenienfes, Syracufanis cederemus principatu? Pendet modus fubiunctivus *συγχωρησωμεν*, a fuppreffis *θελεις*, vel *βουλει ἱνα* — *Valken.* Confentit cum Valken. *Larcherius*, huius interpunctionem verborum a Parif. A. B & D. confirmari teftatur. Poft *Αθηναιοι* comma Ald. Cam. I. II.

συγχωρησωμεν) *συγχωρησομεν* Arch. Vindob. Poft *των* ante *και* comma Ald. Cam. I. II.

λεγειν ταυτα) Ora Steph. Arch. Vind. Paff. Ask. Brit., quibus obtempero: *τα τοιαυτα* olim.

ad

ad Cap. CLXII.

Post τοιοσδε colon Ald. Cam. I. II.

τȣς μεν αρχοντας) Arch. Vind., deerat μεν antea, nec Ald. habet. Insertam vocem requirebant sequentia, in quibus Gronovii ex schedis opera eminet. *Wessel.*

αρξομενȣς) αρχομενȣς ȣκ εχειν· επει Arch. ora Steph. Brit. τȣς δε αρξομενȣς ȣκ εχειν· επει Vind. τȣς δε αρχομενȣς ȣκ ἐξειν neque Paris., in Med. Pass. Ask. αρξομενȣς ȣκ ἐξειν· επει. Olim cum Aldo ἐξειν ȣκετι· επει. Equidem ex iisdem αρχομενȣς non adversabar olim: at supra Laco ad Gelonem ισθε αρξομενος ὑπο Λακεδαιμονιων c. 160. *Wessel.*

επιεντες) ὑπιεντες Arch. Vind. Paris. A. B. Brit. Ald. Valla, sequens ἐχειν deest Arch. Quod plures scripti ȣδεν ὑπιεντες cum Aldo, laudibus docti viri fertur. Suidas ὑφιει, συνεχωρει nemo nescit, nemo quoque, gignendi plerumque casum id sibi sumere. επιεντες Portus illustravit. *Wessel.* ὑπιεντες ex Arch. enotatum, reciperem. Vim verbi propriam & translatam L. Küster. attigit in Aristoph. Ranas v. 1251. Ubi Aristides pro Cim. T. 3. p. 251. ὡσπερ αν ει πλεων, και παρον εξ ȣριας κομιζεσθαι, ειτα ὑφιειμην ὑπο δειλιας. Schol. Ms. ειπων το εξ ȣριας, επηγαγε το Ὑφιειμην απο μεταφορας των χαλωντων τα ἱστια. Ut ὑφιεσθαι των ἱστιων, dicebatur ὑφιεσθαι τȣ τονȣ· της γλωττης· της οργης· quorum primum est in Aristoph. Vesp. v. 336 secundum restituendum est Philostr. V. A. III. c. 25, tertium ὑπιεσθαι της οργης habet Herodot. p. 134. 18. & alibi. Qui vocatur Phalaris Epist. 72. non ὑφηρηκα,

ρηκα, sed scripserat, ut puto, παντως τε θαυμαζεις, οτι υφηκα της οργης. *Valken.* Post εξαραιρηται interrogationem posuit Ald. Cam. I. II. Perversam videtur in suo codice scripturam invenisse Valla, εξαυχαινεται· & εξαυαινημενον· vertit enim, *ver ex anno illi exaruisse*: Hesychii εξαυαινεται est ex Aristoph. fragm. apud Suidam in αυκινεται· qui descripsit istam notam ex scholiis plenioribus in Aristoph. Ran. v. 196. — Εξαραιρηται, per se satis tutum, magis etiam adfirmat Periclis dictum, quod Leopardo memoratum Em. VIII. c. 1, cum his Gelonis compararunt Jos. Wasse ad Thucyd. p. 118. & Wesseling. in Diss. Herod. p. 46. *Valken.*

ετος δε ο νοος &c.) τεδε τε Arch. quod melius, antea ex Ald. τε tantum; tum τοδε εθελει. post το ante εθελει comma Ald Cam. I. II. — Dicto Gelonis, sive verbo, εξαραιρηται, proxima si subiungerentur ista; στερισκομενην αν την Ἑλλαδα της ἑωϋτε συμμαχιης εικαζε, ὡς ει το εαρ εκ τε ενιαυτε εξαραιρημενον ειη· intermedia nemo, credo, requireret; quae mihi nec Herodoto, neque huius lectoribus satis digna videntur; iuvenumque potius in gratiam hunc similemve in modum primitus scripta: ἑτος δε ὁ νες τε ρηματος, ὁ εθελει λεγειν, ειναι το δοκιμωτατον (δηλα γαρ ἐν τω ενιαυτω εστι το εαρ δοκιμωτατον) της των Ἑλληνων στρατιας την ἑαυτε στρατιαν. Recepta facile formam induerunt Jonicam. Obscuriora dicta, formulis etiam talibus nonnunquam adiectis, sed ad istam rationem nusquam Herod. interpretatur. *Valken.* Delevit, auctore Valkenario, haec *Larcherius*, in quorum sententiam ire nulli dubitaremus.

δηλοι γαρ ως) Quid enim? an δηλον erat, Gelonis copias Graecorum exercitui tantum praestare, quantum ver potius & nobilius aliis anni tempestatibus est? Et talia Herodotum, Graecorum summum praedicatorem, litteris prodere? Pavius & Reiskius, ut historiae auctor ab ea immunis esset culpa, δηλοι γαρ ως — Gelo nempe, maluerunt. Bene quidem, modo Herodotea forent. Puto, Valkenarium omnia dispuncturum. *Wesseling.* Vid. Valkenarii animadv. praeced.

ως) deest Arch. Vind.

περισκομενην ων) και συμμαχιην περισκομενης εικασεν ὡσει το sic Arch. Post ειη colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLXIII.

Post αγγελοι colon, post χρηματισαμενοι comma Ald. Cam. I. II.

τοσαυτα) τοιαυτα Pass. Ask. margo Steph.

δυνεωνται) δυνωνται Med. Pass. Ask. Suidas in δεισαντες, δυνεωνται Arch. Vind., ob Jonismum recte. vid. Gronov. ad lib. 4, 97. δυναινται antea cum Ald.

Post ημελησε punctum, post ὁ δε comma Ald. Cam. I. II, quod non ponunt post Κωον.

καραδοκησαντα) habet Suidas in v.

πεσεεται) πεσειται Arch. Suid. punctum post vocem Ald. Cam. I. II, in his comma post γην τε, idemque post των.

ad Cap. CLXIV.

Post ἐτος abest comma Ald. Cam. I. II.

την τυραννιδα) Omittit την Arch. Pass.

ἑκων τε) Exscripsit Thom. Mag. in ἑκων.

επιοντος) In his defendi poterit επιοντος, legi tamen etiam επεοντος, quae Koenii est coniectura. *Valken.*

απο δικαιοσυνης) Med. Pass. Ask. Thom. Mag., ceteri cum Ald. ὑπο.

οιχετο) ωχετο Arch. Vind., in Thoma olim ειχετο restituit verum Oudendorpius ex Mss.

μετα Σαμιων) παρα margo Steph. Brit. Pass., tum οικησε Arch. Vind.

ες Μεσσηνην) εν Μεσσηνη Ask. Med. haud pulcre.

το ουνομα) Arch. bene. alii cum Ald. τ᾽ουνομα, colon post vocem Ald. Cam. I. II.

ων) abest Vind. Arch. Ask.

τοιουτω τροπω) iidem cum Med. Pass., prius cum Ald. τοιωδε τροπω. comma post την ante οἱ Ald. Cam. I. II.

συνηθεε) ηθεεν Arch. Vind.

επεμπε) ανεπεμπεν Arch. post δικαιοισι comma Ald. Cam. I. II.

ελειπετο) ελιπετο Arch. Vind. Comma post των ante οἱ in Ald. Cam. I. II.

απο) abest ab Arch. Vind., ἁπαντα Brit.

ad Cap. CLXV.

Ακραγαντινων μουναρχου) Haec duo in margine Arch. nupera manu. Ceterum Αινησιδημου Vind., ut supra, omnes quoque εξελαθεις, post quam vocem comma posuit Ald. Cam. I. II.

επηγε ὑπ᾽ αυτον) Arch. Vind. quod iustum videtur, quae & Reiskii coniectura. Alii cum Ald. επ᾽ αυτον.

Ἐλ

Ἐλισυκων) Εσἰλυκων margo Stephan. Pass. Editum bene habet. Ἐλισυκοι ex Hecataeo εθνος Λιγυων Steph. Byz. Apud alios silentium de illis. *Wessel. & Valken.*

Σαρδονων) Sardorum nomen addubito Σαρδονων scripserit, an Σαρδονιων: hoc tamen praefero. *Valkenar.*

Κυρνιων) Βυρνιων Ask. & ora Steph. Κυρνικων Brit. male omnes. Κυρνιοι notissimi sunt Sardorum vicini. *Valken.* Post μυριαδας punctum Ald. Cam. I. II.

βασιληα) βασιλεα Arch. Ask. Vind. hoc in ϛρατηγον ad Aldinam Wesselingii mutavit vir doctus, oblitus Carthaginiensium duces, quod alibi ostensum, *reges* appellatos. *Wesseling.*

Αναξιλεω) Αξιλεω Pass., Εξιλεω Ask.

επηγε μιν) επηγε επι Arch. Pass. Ask. Vind. Post τη ante ουομα comma Ald. Cam. I. II.

βοηθεειν τον Γελωνα) Arch. Vind. Pass. Ask. quos laudo. Antea ex Ald. Γελωνα βοηθεειν tantum. Comma post Ἑλλησι Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLXVI.

Post τον δε Αμιλκαν abest comma Ald. Camer. I. II, quae & absunt post βασιλευσαντα τε, & post ανδραγαθιην.

τε) deest Arch. εγινετο Pass. Ask.

ad Cap. CLXVII.

ὁ λογος) omittitur in Arch. Ask. & comma in Ald. Cam. I. II. Post βαρβαροι comma in his exstat.

εικονι) Quid hoc? an *illius imaginem colentes*, quomodo olim Valla, an uti Latina nunc, *illius*

imaginem servantes? Neutrum rei & sermonis genio respondet. Plausum abstulit meritissimum Galei εικοτι χρεωμενων, pro quo paullo plenius lib. 3. c. 111. εικοτι λογω χρεωμενοι probabili ratione utentes: nec differt supra c. 103. Φερε ιδω παντι τω εικοτι. In rebus obscuris, quod signis certissimis, qualia Poenis deerant, cognosci quidem non est, ad τα εικοτα *vero similia*, & coniecturalia venitur. Hyperides: οἱ δ' εστιν αφανη, αναγκη τους διδασκοντας τεκμηριοις και εικοσι ζητειν in Clem. Alex. Strom. VI. p. 747. & Theodoreti Or. ad Graev. VI. p. 102. *Wessel.* Εικοτι corrigunt Galeus & Reiskius; utriusque ignarus οικοτι legendum vidit & *Koenius*, quocum sentio cum Larcherio, est nempe Jonicum.

εν τη Σικελιη) Absunt haec tria Arch.

λεγεται) λεγειν idem.

εκαλλιερεετο) εκαλλιρεετο Ask. solita sibi scriptione. Post μεγαλης comma, post κατηγιζων punctum Ald. Cam. I. II.

επισπευδων) επισπευδει Arch.

ωστε ἑωυτον) ουδε ἑωυτον idem. ὡςε ἑωυτον Brit. post καταχαυθεντα comma Ald. Cam. I. II, quod abest post τοιουτω, & post ετερω.

Καρχηδονιοι) ὡς Καρχηδονιοι τε και Συρηκουσιοι Pass. Ask. & Steph. ora cum Valla. quibus *Larcher*. Paris. B. adiecit. Per Phoenices ego Carthaginienses intelligerem; quorum adeoque nomen in marginem malim reiectum, ut legatur, ειτε ἑτερω, ὡς Συρηκουσιοι· ut inventori strategematis Geloni suo honorificam narrationem de Amilcaris morte forte Syracusanorum nobis exhibet Polyaenus I. c. 27, 2. Sine dubio hic opponuntur Carthaginienses & Syracusani, quorum

rum priores auctor Phoenices dixit, posteriores in codd. quibusdam editisque libris inveniuntur, & Καρχηδονιοι sine dubio interpretamentum των Φοινικων, quod alieno loco insertum mansit, evanuitque vera lectio Συρηκουσιοι. *Degenius*, *Valken*. Fieri non potest, quin aliquid turbatum hic sit. Superius enim ὡς Φοινικας Carthaginienses includit, quippe eiusdem originis & meros Φοινικας L. 2, 32. & 4, 197. Si, Carthaginiensibus expulsis, legeris ὡς Συρηκουσιοι, qui in schedis nonnullis, opera frustranea erat, siquidem Syracusanis de Amilcaris, namque Gelo de eo sollicite quaerens nihil compererat, interitu incerta atque inexplorata omnia. Sola praeterea Poenorum super eius exitu describitur narratio, alia nulla. Ista animum de Pauw adverterunt, opinati ὡς Φοινικας, aut alterum certe ὡς Καρχηδονιοι, ex scholio advenisse, neglegentiaque scribarum sedem, quam non debebant, occupasse: qua quidem in suspicione quod vehementer offendat, nihil reperitur. Mihi de his anxio, venerat in opinionem, neque eundem praeteriit, primitus fuisse, αφανισθεντι δε — ειτε τοιουτω, ειτε ἑτερω, οἱ Καρχηδονιοι τουτω μεν —, articulumque ob praecedentia in ως conversum. Utut doctiorum corona istis de coniecturis statuerit, pati nequeo, τησι πολισι των αποικιδων vim inferri. Appian. B. Civ. III. p. 887. πολλους περιεπεμψεν ες τε τας του πατρος αυτου αποικιδας πολεις. *Wessel.* In cuius sententia acquiescimus, una cum *Larcherio*.

Καρχηδονι) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Paris. B. Valla: ceteri cum Aldo Καρχηδονιοι, perperam.

ρημα, sed scripserat, ut puto, παντως τε θαυμαζεις, οτι ὑφηκα της οργης. *Valken.* Post εξαραιρηται interrogationem posuit Ald. Cam. I. II. Perversam videtur in suo codice scripturam invenisse Valla, εξαυχαινεται· & εξαυαινημενον· vertit enim, *ver ex anno illi exaruisse:* Hesychii εξαυαινεται est ex Aristoph. fragm. apud Suidam in αυαινεται· qui descripsit istam notam ex scholiis plenioribus in Aristoph. Ran. v. 196. — Εξαραιρηται, per se satis tutum, magis etiam adfirmat Periclis dictum, quod Leopardo memoratum Em. VIII. c. 1, cum his Gelonis compararunt Jos. Wasse ad Thucyd. p. 118. & Wesseling. in Diss. Herod. p. 46. *Valken.*

ετος δε ο νοος &c.) τεδε τε Arch. quod melius, antea ex Ald. τε tantum; tum τοδε εθελει. post το ante εθελει comma Ald Cam. I. II. — Dicto Gelonis, sive verbo. εξαραιρηται, proxima si subiungerentur ista; ςερισκομενην αν την Ἑλλαδα της ἑωϋτε συμμαχιης εικαζε, ὡς ει το εαρ εκ τε ενιαυτε εξαραιρημενον ειη· intermedia nemo, credo, requireret; quae mihi nec Herodoto, neque huius lectoribus satis digna videntur; iuvenumque potius in gratiam hunc similemve in modum primitus scripta: ετος δε ὁ νες τε ρηματος, ὁ εθελει λεγειν, ειναι το δοκιμωτατον (δηλα γαρ εν τω ενιαυτω εςι το εαρ δοκιμωτατον) της των Ἑλληνων ςρατιας την ἑαυτε ςρατιαν. Recepta facile formam induerunt Jonicam. Obscuriora dicta, formulis etiam talibus nonnunquam adiectis, sed ad istam rationem nusquam Herod. interpretatur. *Valken.* Delevit, auctore Valkenario, haec *Larcherius*, in quorum sententiam ire nulli dubitaremus.

δηλα

δηλοι γαρ ως) Quid enim? an δηλον erat, Gelonis copias Graecorum exercitui tantum praestare, quantum ver potius & nobilius aliis anni tempestatibus est? Et talia Herodotum, Graecorum summum praedicatorem, litteris prodere? Pavius & Reiskius, ut historiae auctor ab ea immunis esset culpa, δηλοι γαρ ως — Gelo nempe, maluerunt. Bene quidem, modo Herodotea forent. Puto, Valkenarium omnia disjunctorum. *Wesseling.* Vid. Valkenarii animadv. praeced.

ως) deest Arch. Vind.

στερισκομενην ων) και συμμαχιην στερισκομενης εικασεν ωσει το sic Arch. Post ων colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLXIII.

Post αγγελοι colon, post χρηματισαμενοι comma Ald. Cam. I. II.

τοσαυτα) τοιαυτα Pass. Ask. margo Steph.

δυνεωνται) δυνωνται Med. Pass. Ask. Suidas in δεισαντες, δυνεωνται Arch. Vind., ob Jonismum recte. vid. Gronov. ad lib. 4, 97. δυναντοι antea cum Ald.

Post ημελησε punctum, post ὁ δε comma Ald. Cam. I. II, quod non ponunt post Κωον.

καραδοκησαντα) habet Suidas in v.

πεσεεται) πεσειται Arch. Suid. punctum post vocem Ald. Cam. I. II, in his comma post γην τε, idemque post των.

ad Cap. CLXIV.

Post ουτος abest comma Ald. Cam. I. II.

την τυραννιδα) Omittit την Arch. Pass.

ad Cap. CLXVIII.

Post επὶθησαν punctum Ald. Cam. I. II, comma post οἱ αυτοι.

καὶ) deest Arch. Pass., tum mox απικατο Arch. Vind. loco vulgati απικοντο, bene. Post λογους & τους commata Ald. Cam. I. II, idemque post οἱ δε.

ὑπεσχοντο) ὑπισχοντο Pass. & Steph. margo, nec recusat scriptor vid. V, 30 &c. Porro πεμπειν τε Arch. Vind. Ald. Cam. I. II, in quibus editis post τε comma, idemque post Φραζοντες, punctum post απολλυμενη. Comma ponunt eaedem post αλλο & colon post ἡμερεων.

νοευντες) Arch. Vind. pro dialecti more. νοεοντες olim cum Ald. post Λακεδαιμονιων comma Ald. Cam. I. II.

ανεκωχευον) Suidas exscripsit in eo verbo. comma post πεσεεται Ald. Cam. I. II.

αελπτεοντες) Et hoc habet hac in voce Suidas. In Ald. operis errantibus αελπτεοντες. Camer. I. II. αελπεοντες.

ὑπερβαλεεσθαι) ὑπερβαλεσθαι Suid. Arch.

Post Περσην abest comma Ald. Cam. I. II. Ξερξεα Arch. Vind. Valla ex scholio. Post επιτηδες comma Ald. Cam. I. II.

τοιαδε) λεγειν τοιαδε Arch. Vind. Paris. tres, Brit. Ald. Valla: λεγειν deest Med. Pass. Ask. Punctum post τοιαδε Ald. Cam. I. II.

ἡμεας) negligit Arch. Post πλευσας abest comma Ald. Cam. I. II.

εναντιεσθαι) αντιεσθαι Vind. Post εγενετο abest comma Ald. Cam. I. II, in iisdem punctum post τριηρεας.

ὑπο δε ετησιεων) Tangit Eustath. ad Odyss. p. 1521, 42. & p. 1582, 18. tum ετησιων idem, Arch. Pass. Post γενεσθαι colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLXIX.

επειρωτων) Arch. Vind. Pass. Ask. Olim ex Ald. επηρωτων, commaque post vocem in Ald. Cam. I. II, in quibus & comma post Πυθιη & colon post ὑπεκρινατο.

επιμεμφεσθε) μεμφεσθε Arch. Vind. Haec plana minime. Reiskius de conjectura ου τι μεμνησθε, *non meministis;* potuisset minore molimine ουκ επιμεμνησθε: sed scripti obviam suspicionibus eunt, vulgatum, aut illi simile, tutantes. Erit ergo επιμεμφεσθε ὁσα — *conquerimini de omnibus illis* —. Ista ταυτα επιμεμφομενοι de his conquerentes, sive haec incusantes lib. II, 161. Tum congruum veritati επεμψε μηνιων δακρυματα, quomodo Arch. (testeque *Larcherio* & Paris. A & D.) Series enim επιμεμφεσθε, ὁσα ὑμιν δακρυματα Μινως επεμψε μηνιων. Id Pavius perspexit, Reiskius, insuper, senarium Μινως επεμψε μηνιων δακρυματα perfectum, sive Pythia eum effuderit, seu casu, ut saepe, fuerit natus, rotundare. *Wessel.* Quocum sentiunt *Valkenarius* & *Larcherius* μηνιων probantes, idque optimo iure.

Μενελεω) Vind. Arch. vere, vid. II, 119. VII, 171. Antea cum Ald. Μενελαω.

μηνιων) Arch. Paris. A. D. Olim ex Ald. μήνυων. post επεμψε comma posuit Ald. Cam. I. II, idemque post οἱ μεν.

Καμικω) Καμινω Arch. Habuit Tzetzes simillimum suo in libro, alibi tamen Καμιλον.

 Vid.

Vid. Scaliger ad Euseb. Chron. num. DCCCXIII. Post γενομενον colon Ald. Cam. I. II.

αρπαχθεισαν) απαχθεισαν Arch. αρπασθεισαν Vind.

εισχοντο) απειχοντο Arch. απεχοντο Vind. post τιμωρεης colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLXX.

Μινωι) Arch. Paris. B. Μινωιν Ask. Med. Pass. antea ex Ald. Μινω. Miram regii nominis formam, rediturum c. 171. nolui repudiare; imperant praestantissimi codd. ceteroqui τον Μινω, τον Μινωα cum Poeta plures scriptitant. *Wessel.*

θεε σφι επιτρεψαντος) Ald. θεε σφεας Ask., olim θεε σφι. Veterem Aldi Camerariique, propagatam in pleraque Lexica & Thesaurum Stephani, scripturam reduxi, quippe Homeri Odyss. β. 417. protectam auctoritate. Qui θεε σφεας optaverint, utantur schedis Ask.; res, modo turpis macula eluatur, levis erit momenti. *Wessel.* Post επιτρεψαντος abest comma Ald. Cam. I. II.

μεγαλω) desideratur in Brit. Post Καμικον colon, post τον comma Ald. Cam. I. II.

ενεμοντο) ενεμαντο Arch. νεμονται Pass.

πλωοντας) πλεοντας Arch. Ask. Vind.

κομιδην) Explicat hinc Suidas in v. tum αδομιαν Arch. Vind. Ask.

Ὑριην) Ὑρηδιην Pass. & Med., Ὑρηδιλην Ask. vulgatum novit Stephan. Byz. in v. & Eustath. ad Perieg. v. 378. Strabo Ουριαν scribit lib. 6. p 431. Ex Med. & consentaneorum scriptura nihil extrico: Ὑρηιην voluisse, anceps viri celeb. suspicio est, ceteris praesertim Ὑριην tuentibus. Stra-

Strabonis enim Ουριαν mendose scribi consentiunt Cluverius Antiq. Ital. IV. p. 1247. & Meursius lib. IV. Cret. c. 5, tum maxime Alex. Symnach. Mazochius Comment. ad aeneas tabulas Heracleenses p. 95, verissime p. 537. adscribens τας αλλας οικησαι, continuo succedens, notare, *alias condidisse*, quomodo Valla ex οικισαι sui libri, & probe quidem: nam οικεειν & οικιζειν, quod ille persuadere nititur, tantundem valere Graecis, id vero sermonis habitus respuit. *Wesseling.* Post καταμειναι τε punctum Ald. Cam. I. II.

Ιηπυγας) γενεσθαι Ιηπυγας Μεσσαπιους Arch. Pass. Ask. bono ordine. post γενεσθαι punctum Ald. Cam. I. II.

δε τε ειναι) δε ειναι iidem & Vind. vulgo τε, minime utile, interponitur.

Ὑρειης πολιος) Ὑρηδιης Pass. Med. Ὑριλλιης Ask. post πολιος comma Ald. Cam. I II, idemque post τας ante δη, & post παντων & των.

οἱ ὑπο Μικυθε &c.) Malunt οἱαι ὑπο —, tum αςων vocem pravam videri, in primis ἐτοι, e marginali cera temere ingestum. Quas quidem suspiciones auctoribus non invideo: οἱ των αςων Scriptoris more Rhegini illi sunt, a Micytho auxiliatum missi; απεθανον τρισχιλιοι ἐτοι non aliud, ac ὁμοιως Hesychii, sive τον αυτον τροπον, uti opportune vir doctus Miscell. Obs. T. III. p. 145. *Wessel.* Post Ταραντινων comma Ald. Cam. I. II.

κατελελειπτο ἐτος.) καταλελ. Vind., in Arch. post hoc verbum interstinguitur, & ἐτος ὡσπερ. Non displicet distinguendi in Arch. modus. nunc certe nexus minus accommodatus cernitur. *Wessel.*

ευ) deest Arch. & την Αρκαδος. Post ανδρωπινας colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLXXI.

ες δε την Κρητην ερημωθεισαν) Nihil habent εσοικιζεσθαι & cetera, a quo pendeant: quae την παρενθηκην antecedunt, illa verbo nitebantur λεγεται· post illam vocula requiritur in talibus usitate: videbatur amico meo ως in ων mutandum; idem & ego requiri suspicor, suo sic forte loco collocandum. ες ων την Κρητην ερημωθεισαν λεγουσι Πραισιοι εσοικιζεσθαι αλλους τε ανθρωπους, και μαλιστα Ἑλληνας· neque displiceret ες δε ων· quod aliquando minus considerate reieci. Videtur mihi sic legisse Valla, dum vertebat: In Cretam igitur desolatam Praesii aiunt &c. Praesiorum erat ista narratio, qui Ετεοκρητες, non participes expeditionis in Sicaniam, domi manserant. — *Valkenar.*

Μινεω) Med. sed υ supra ultimam syllabam ostentans, Pass. Askew. Arch. Paris. B. Μινωα olim cum Ald. Μινω Gronov. hic in Μινεω, supra in Μινεων non debebat deformare. *Valkenar.* Post Τρωϊκα punctum Ald. Cam. I. II.

αντι τουτεων) Arch. Vind. quod verius, ob c. 169, olim απο cum Ald.

Τροιης) Arch. Med. Pass. Ask. Valla. Κρητης Ald. & alii. Veram lectionem restituit Gronov. σφι απονοστησασι εκ Τροιης, quam tamen absque membrana Flor. ex Valla didicissemus & Arch. Pro απο τουτεων δε ex iisdem legerem αντι τουτου δε, & ob id: hoc commendat responsum c. 169. *Valken.*

Post και αυτοισι comma Ald. Camer. I. II,

idem-

idemque post ὑπολοιπων. Haec, inquit *Wessel.* artissime, olim commate ante τριτυς divulsa, iunxi. Οἱ ὑπολοιποι, qui famem & pestem evaserant, cum tertiis Cretam advenis postea incoluerunt. Stant mecum de Pauw & Abresch. Opinor autem, in Herodoti oculis Homeri Odyss. τ. 175., ubi de insulae habitatoribus & varia origine, fuisse. *Wesseling.*

ad Cap. CLXXII.

Θεσσαλοι δε ὑπο αναγκαιης &c.) Pavii acumen scopas hic animadvertit dissolutas. Nam quid? an Thessali Medorum partes sequebantur, cum propalam ostendebant, sibi displicere, quod ab Aleuadis factum? Quae tamen in verbis eorumque cohaerentia mens? Velle scriptorem, Thessalos, Aleuadarum dominatione pressos, primis belli initiis ad Persas inclinasse; cognitis autem perfidorum consiliis, ad Graeciae concilium legatos de communi salute misisse. Itaque aut excidisse aliquid, aut fuisse olim, τοπρωτον μηδισαντες διεδεξαν, ὁτι ὀ σφιν ἡνδανε — cum principio Medorum partes fovissent, ostenderunt sibi non placere — Non profecto inutiliter. *Wesseling. Larcherius* τοπρωτον vel delendum, vel post ὁτι transponendum censet: quod posterius quidem prae ceteris nobis arridet, *ostendentes, initio sibi, quae Aleuadae excogitassent, non placuisse:* sensus erit.

ὡς διεδεξαν, ὁτι ȣ σφιν) δε εδοξαν, Arch. mox ȣ σφι οἱ ἡνδ. Ask. Mihi ex schedis Arch. parum adiutis, placuisse memini, ὡς δε εδεξαν, ita vero demonstrarunt, sibi displicere &c. ὡς δε hoc fere modo lib. 9, 34. Sed coniecturae

non

non indulgeo. *Wesseling.* Post ειδαν & τα commata Ald. Cam. I. II.

επυθεατο) επυθοντο Pass.

πεμπουσι ες τον) πεμπουσι γαρ Arch.

Φρονεοντων) προνοεοντων Arch. Vind. aliter Galeus. Post Ἑλλαδα colon Ald. Cam. I. II.

τουτους) τουτοις Arch.

ἡ Ἑλλας εν σκεπη) Ἑλλας σκεπη του πολεμου ἡ Arch. Male absentiam praepositionis in codd. Arch. laudavit Th. Galeus. Redibit c. 215 εσαν εν σκεπη του πολεμου. Quo de genere plura L. I, 143. *Wesseling.*

αιμεν) εσμεν Pass. Ask.

πεμψετε) πεμψητε Vind haud male.

ου βουλομενοι) βουλομενοισι Arch. tantum.

αναγκαιην ἡμιν) Nimium sane, & solo e docti viri arbitrio pendens αυτην ἡμιν ουδεμιην δικαιαν εστι προφερειν nullam nobis culpam obiectare iure poteritis. Αναγκαιην sequentia defendunt: estque saepe verissimum, κρεισσον ουδεν αναγκας Eurip. Alcest. 965. *Wessel.*

ad Cap. CLXXIII.

ες Ἀλον) Medic. Arch. Pass. Ask. ες αλλον Ald. *Algas* Valla, prave. Post αποβας comma Ald. Cam. I. II. Nomen urbis litera liberavit superflua Gronov. Urbis incolas Αλεας dixit Demosthenes more istius aevi scriptoribus usitato: sic legit Harpocrat. ubi nostris in Edd. Dem. vulgatur διαλλαττειν τους Αλεις προς τους Φαρσαλιους, p. 205, 64 infra οἱ Αλεις recte scriptum §. 68, sed τους Αλεας dicebant: alterum apud eumdem recurrit p. 238, 316 recte scribitur p. 236 Αλου πολιορκουμενου & p. 88, 1 Φαρσαλιοις

ταλτοις Αλον παρεδωκεν· ad hunc locum notata ubi citat Ulpianus, qui vocatur, p. 205, 64 nomen Αλος in ὁλως fuit depravatum: mendosa apud Suidam sic possunt quodammodo redintegrari, si legatur: Αλεως — [Αλος] πολις Θεσσαλικη· οἱ δε πολιται, Αλεις. *Valken.*

απικετο) Med. Pass. Ask. Paris. A. απικατο Arch. Vind. απικεατο Ald. & alii.

Ουλυμπε τε) Ολυμπε τε ορεος Arch. Vind. Post εοντα comma Ald. Cam. I, II.

οπλιται συλλεγεντες) ὁπλιται Arch. Passion. Ask. ora Steph. Post συλλεγεντες punctum Ald. Cam. I. II.

των Θεσσαλων ἱππος) των Θεσσαλων abest Arch. Vind. Post ἱππος punctum Ald. Camerar. I. II.

εκ των πολεμαρχων) Med. Pass. Ask. Deest εκ Ald. & ceteris.

εων ε τε βασιληιε) sine negatione Ald. quem ex codd. consensione bene correxit Steph. Post τη εσβολη abest comma Ald. Cam. I. II.

επιοντος) τε επιοντος Arch. comma post επιοντος Ald. Cam. I. II, idemque post ςρατιης.

εων) desit Arch. Vind. post επειθοντο colon Ald. Cam. I. II.

αλλην) αλλη Arch. Vindob. quod tolerari potest.

Γοννον) Γονον Arch. uti solet.

ad Cap. CLXXIV.

ςρατιη) εσβολη margo Stephan. Praestat ςρατηιη ex crebra permutatione, & ita Valla. Post Αβυδω colon Ald. Cam I. II.

ερημωθεντες) ηρημωθεντες Arch.

ουδε τι ενδοιασαντες) ουδ' ετι ενδοιαστως ex Reiskii facili coniectura.

ad Cap. CLXXV.

απικατο) Med. Arch. Vind. Pass. Askew. In Ald. & aliis απικεατο.

εξ Αλεξανδρου) ora Steph. Arch. Brit. Pass. Ask. ceteri cum Ald. υπ' Αλεξανδρου. Revertit Herodoto adsueta dictio. Talis lib. 3, 71 τρο-πω τω ειρημενω εξ Οτανεος, & sine numero aliae. *Wesseling.* Comma post πολεμον Al. Cam. I. II, in queis colon post φυλαξαι.

ες Θεσσαλιην) Medic. Pass. Ask. Ald. cum aliis εν Θεσσαλιη.

και αμα) και μια Arch. Vind. αγχοτερη est apud Suidam in v. ex h. l. Post ατραπον comma Ald. Cam. I. II, idemque post προτερον.

Τρηχινιων) Τριχινιων Arch. Comma post βαρβαρον Ald. Cam. I. II.

γης της) της Ισιαιωτιδος, omissis επι γης, Arch. Vind. γης της Ισιαιωτιδος Pass. Ask. Brit. prius erat επι γης της ex Ald. Non obliviscor Φοιτων — επ' υδωρ επι τον Εννεακρουνον lib. 6, 137, nec huius libri c. 173 και απικετο ες τα Τεμπεα ες την εσβολην, recte posita, sed ad olim hoc collocatum loco haud genuina. Iure Mss. praepositionem auferunt, noxiam & inutilem. Γης autem της Ισιαιωτιδος τας παραθαλασσιας κωμας lib. 8, 23 memorans aliquid insuper moliminis vetat. *Wessel.*

εκατερους εοντας) ora Stephan. Vind. Arch. Pass. Valla: neque displicuit: Prius ex Ald. ετερους. Literas aliquot, quae repeti debebant, hic etiam absorptas suspicor, sic restituendas, ut

ut legatur: ὥστε πυνθανεσθαι τοις κατ᾽ εκατερες εοντα quam lectionem commodum offert margo Steph. ex Ms. repertam, etiam Vallae Latina monstrant. *Wesseling.*

τετο μεν το Αρτεμισιον) Pro τετο μεν videtur legendum κατα μεν, contra, e regione. Sed ante εκ τε πελαγεος aliquid deesse videtur, aut legendum το πελαγος το Θρηΐκιον vel potius Θερμαϊκον. *Galdhagen.*

ad Cap. CLXXVI.

Post εχεσι punctum Ald. Cam. I. II.

στεινον πορον) στεινον εοντα τον πορον, τον μεταξυ νησε Pass. Ask. post Σκιαθε comma Ald. Camer. I. II.

δεκεται) Arch. Vind. Medic. Pass. Askew. olim εκδεκεται.

Τρηχινος) Τριχινες Arch. Valla. Post εν abest comma, positum post τη, & omissum post στεινοτατη in Ald. Cam. I. II.

εμπροσθεν τε Θερμοπυλεων) εμπροσθε & mox οπισθε Vind. Ask. Post Θερμοπυλεων comma Ald. Cam. I. II.

εοντος εεσα αμαξιτος) Vindob. Arch. Brit. Paris. A. B. Ald. non praeter scriptoris morem: εεσα expulsa fuerat ob Med. Ask. Pass. Αλπηνες hinc Steph. accepit in v.

Ανθηλης) Steph. Byz. habet ex h. l. aut c. 200 potius.

το μεν) haec duo negligit Arch. Vindob. tum προς ἑσπερην.

ὑψηλον) hoc in marginem libenter reiicerem: recte iunguntur ερεα ὑψηλα και αβατα, c. 198 sed ορος αβατον τε και αποκρημνον, esse ὑψη-

ὑψηλον, Herodotus lectorem non monuisset, qui dederat lib. 3. c. 111. *αποκεκρημνοισι ουρεσι, ενθα προσβασιν ανθρωπω ουδεμιην ειναι. Valken.* cuius ire in sententiam non dubitamus.

ηαι) εω iidem. Post ὑποδεκεται comma Ald. Cam. I. II. quod idem ponunt post τα ante χυτρης. χυτρας Eustath. ad Dionys. v. 437. his usus, & Ed. Genev. Imprudentis audaciae editor Genevensis ob χυτρας, contra Porti sui admonitionem inculcatas, excusari nequit Eustathii enim dubia lectio est, quae citra dubium si foret, manebit temerarius contra tabulas ausus. Ecce tibi Pausan. IV. 35. de piscina, in quam calidae hae influunt aquae *ἡν τινα ονομαζουσιν οἱ επιχωριοι χυτρους γυναικειους. Wessel.*

τό γε παλαιον) Arch. Vind. Paris. B. Brit. Ald. το δε παλαιον Eustath. - το γε τοπαλαιον Med. Pass. Ask. Stare nequit Med. lectio, ni sic paullulum adiuvetur: *και τοδε το παλαιον πυλαι επηεσαν*, quae Koenii est suspicio. *Valken.* D'Orvillius ad Charit. L. I. c. 3. p. 41. & Abresch. Diluc. Thuc. p. 4. recte auctius, quam decebat, Med. lectionem censuerunt. *Wessel.*

αιχμαζοντες) Arch. Ask. Vind. Brit. Paris. A. Ald. αιχμαζοντες Med. Pass.

τουτο) abest ab Arch.

ἐς ἂν) ἔσαν Ald. Cam. I. II. & comma post χωρος.

εσβαλλοιεν) εμβαλλοιεν Arch. Vind. & mox ες την χωρην iidem, tum τειχος αρχαιον tantum. post εδειματο punctum Ald. Cam. I. II.

πλεον) παλαιον Pass.

ταυτῃ) ταυτα Ask. Pass. Post ὧδε abest comma Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. CLXXVII.

μεν νυν) μεν ουν Vind. Arch. post ουτοι comma Ald. Cam. I. II.

εφαινοντο) Arch. Vind. Brit. Paris. A. B. Pass. Ald. εμφαινοντο Med. Ask. quod sprevi. Post προσκεψαμενοι comma Ald. Cam. I. II.

ὅτι ουτε πλήθεϊ — ταυτῃ) Acutissimus Gisb. Koenius in literis ad me datis ad h. l. „*alii forte*, scribit, *dudum viderunt, legi debere*, τῇ — ταύτῃ. *Hoc ipsum Vallae codex habuit, qui vertit, ubi — ibi*, ᾗ — ταύτῃ *Polyaen. p 333. §. 12. & p. 232. §. 2.*" Reiskio ὅπῃ venit in mentem: mihi iam olim etiam placuit nostratis illud: τῇ ουτε πληθει ἐξουσὶ χρεεσθαι οἱ βαρβαροι, ουτε ἱππω ταυτῃ· angustias quaerebant, ne multitudine circumirentur: & hoc Themistoclis fuisse videtur consilium. Apud Thucyd. p. 180. 40., pro ὅτι scriberem ὅπῃ· sed Herodeteum est τῇ pro ᾗ χωρα. Schol. in Sophocl. Aiac. 826. το επιρρημα, [αποδιδοται] προς το ταυτη. *Valken.*

Ισθμου) στρατου Arch.

πεζῃ) πεζοι Arch. Vind., si ita velis, non male. colim post πεζῃ Ald. Cam. I. II.

επ᾽ Αρτεμισιον) ες Αρτεμισιον Arch. Vind.

ad Cap. CLXXVIII.

Post διαταχθεντες punctum Ald. Cam. I. II. idem post ευχεσθαι.

μεγαλους) μεγιστους Arch. Vind. Valla. Post μετα δε ταυτα comma Ald. Cam. I. II.

απεδεξαν) Pass. Ask. Vind. Arch. Brit. Steph. margo: olim cum Ald. απεδεξαντο: εν Θυίης omittit Arch., Θυῃ Pass., Θυης & iterum Ask. απεδεξαν scriptorem malle, supra commonstra-

tum lib. 5. 89. εν Θυῆς videlicet τεμενει aut χωρω, extra omnem est culpam. *Wessel.*

Κηφισσε) Κηφισε Vind. Valla. post εςι punctum Ald. Cam. I II. in his colon post εχει.

μετηϊσαν) μετησαν Ask.

μεν δη) μεν νυν Arch.

ad Cap. CLXXIX.

Abest comma post δεκα Ald. Cam. I. II. positum comma in his post Τροιζηνιη τε & Αιγιναιη.

Αιγιναιη) Med Αιγιναιη Pass. in ceteris Αιγινεη cum Aldo, qui mox melius.

ad Cap. CLXXX.

Comma post της ante ηρχε Ald. Cam. I. II.

επισπομενοι) επισπωμενοι Arch.

αγαγοντες &c.) αγοντες επι την πρωρην της νεως Arch. Vind., quod minime damnabile. Post αγαγοντες comma Ald. Cam. I. II. idemque post τον ante ειλον.

διαδεξιον) Herodoteum διαδεξιον (non mirabor, si cui venerit in mentem δια δεξιον) τε ποιεεσθαι idem videtur, quod saepius dicitur, οιωνον τιθεσθαι, vel ποιεισθαι. Eurip. Iphig. Aul. 607. Ορνιθα μεν τονδ' (imo τοδ') αισιον ποιεμεθα, το σον γε χρηςον, και λογων ευφημιαν. *Valkenar.* Post τετω comma Ald. Cam. I. II.

τενομα) ενομα ora Steph. Ask.

ἀν τι και τε) ἀντὶ και ενοματος Ald. Cam. I. II. quod non annotavit *Wessel.*

ad Cap. CLXXXI.

Post της ante ετρατηραρχεε comma Ald. Camer. I. II.

Ασι-

Ἀσωνιδης) Ἀςωνιδης Arch. Valla. & fortasse melius.

κατεκρεεργηθη) κατεκρεοργηθη Pass., a Longino περι Υ.ψ. Lect. 31. p. 170 dictio laudatur. Si Jonum sermonis ὑποοργος, Λυκοοργος, vice aliorum ὑπεργος. Λυκεργος fuerint in cel. Viri adnotatis ad L. I. 65., quo iure κατεκρεοργηθη Pass. damnabitur? Verbum, Longini excusatio ne laudabile. Xanthus in Lydiacis suis haud aversatus, Cambletem descripserat την ἑαυτε γυναικα κατακρεεργησαντα καταφαγειν Athen X. 3. p. 415. D. Philo. Jud. Joseph. Procop. & incertus scriptor in Suidae αιθεροβατειν in huiusmodi lancinata membrorum scissura κρεεργηθηναι maluerunt. *Wessel.*

σμυρνησι) σμυρνη Arch. Vind. Valla. Vulgatum servat Suidas in τελαμων.

και σινδονος) και εκ σινδ. Arch. sine caussa. vid. lib. 2. 86.

Post κατειλισσοντες comma Ald. Cam. I. II. consentiunt Arch. Vind. Pass. Ask. Suid. Alii κατελισσοντες. Abest comma post και μεν in Ald. Cam. I. II. in queis & ἑωὔτον a Wesseling. non enotatum.

εκπαγλεομενοι) εκπλαγεομενοι Arch. Vind. Ask. Adhaeserunt librarii tamquam ad scopulum, sic pingentes, L. 8. 92. & 9. 47. pauci tamen: an Hesychii exemplo, εκπλαγεμεναι; εκπληττομεναι; sed habeant sibi. Non sperno, quod Aeschylus, Euripides, Dionys. Halic. atque alii approbarunt. *Wessel.* Post ςρατιη abest comma Ald. Cam. I II.

περιεποντες) και περιεποντες Vind. Arch. Valla. Post αλλες & τες commata Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLXXXII.

Post των νεων comma Ald. Cam. I. II.

ὑτω) deest in Arch. Commata post τριτη & post της Ald. Cam. I. II.

Φερμος) Pass. Ask. Arch. Vind. ora Steph. Valla. Φιερμος olim ex Ald. Graecis auribus barbarum & Latinae civitatis.

εμβολας) εσβολας Pass. Ask. Steph. margo. Comma post σκαφεος Ald. Camer. I. II, in quibus colon post βαρβαροι, sed abest comma post αποθορεοντες, positum post Θεσσαλιην.

τας Αθηνας) τας deest Vind. Pass.

πυνθανονται) πυνθανομενοι Ald. Cam. I. II. quod non annotavit *Wesseling*.

παρα πυρσων) δια Arch. Περσων loco πυρσων Ald. Aldinum Περσων optime, H. Steph. in exilium egit; si qui insuper δια πυρσων maluerint, uti Arch. poterunt, nec tuto tamen. *Wessel.* Genuinum est & Vallae lectum; παρα πυρσων: περι Περσων, & δια πυρσων, sunt a correctoribus. Eximie quidem usurpatur παρα επι των εμψυχων Homerus etiam scribit παρα νηων ανιοντες Il. ξ. 28. Vulgo verbis μαθειν, πυθεσθαι, ακȣειν similibusque succedit παρα, iuncta tamen εμψυχοις επι αψυχȣ posuit Antiphon p. 112. 12. απτω εξȣσια ην σαφως ειδεναι παρα της βασανȣ — Sicut Soph. habet πομποισι, pro δια πομπων, Antig. 170. Herodot. IX. c. 3. πυρσοισι — εδοκει βασιλει δηλωσειν. In bello Graeci quoque πυρσοις utebantur sine φιλιοις seu πολεμιοις: saepe meminerunt Tactici. περι πυρσων qui egerint, ubi indicantur a Leopardo Emend. V. c. 11. eadem emendatur opera Suidas, in quo tum legebatur

περι

περι Περσων· quae hic apud Herod. est Aldina lectio. *Valken.* Post πυθομενοι δε comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLXXXIII.

Post βαρβαρων comma Ald. Cam. I. II.

επελασαν) επηλασαν Pass. επεσαλησαν Arch. Vind.

επι το ἑρμα) glossema, quod proxime post επεθηκαν aptius poneretur. *Goldbag.*

εμποδων) εκποδων Arch. Vind.

επεπλεον) επλεον iidem cum ora Steph. post νησοι abest comma, positum post ἡμερας in Ald. Cam. I. II.

το δε ἑρμα σφι κατηγησατο) Scribi de Pauw voluit, ες το δε ἑρμα — quod, si schedae iuberent, ferri posset. Sed κατηγησασθαι his in Musis idem nonnumquam ac monstrare ac praeeundo indicare, sicuti lib. II. 49 & 56. VI. 135. Est certe prior ista divinatio multa tolerabilior, quam quidem sequens: το δε ἑρμα σφι κατηγησατο εον εν πορῳ μαλιστα παντων κυριον: sed saxea pila illis viam monstrabat, existens omnium in traiectu praecipua: ubi miror, *pilam*, de qua prius, huc advocari; *saxum*, quod intenditur, negligi: taceo, παντων κυριον saxum incommode dici, & mutationem nimiam minimeque videri necessariam. *Wessel.*

ες πορον) εμπορω & παμμω Arch. *Pammorum* male Valla. post Σκυριος colon Ald. Cam. I. II.

πλωοντες) πλεοντες Arch. Vind.

Κασθαναιης) Κασαναιης τε iidem; encliticam, quae deerat, offert & Ask. cum Brit. Arch. Κασαναιης urbis nomen vulgatius edit, in ea ta-

 men

tum lib. 5. 89. εν θυῆς videlicet τεμενει aut χωρω, extra omnem est culpam. *Wessel.*

Κηφισσȣ) Κηφισȣ Vind. Valla. post εςι punctum Ald. Cam. I II. in his colon post εχει.

μετηΐσαν) μετησαν Ask.

μεν δη) μεν νυν Arch.

ad Cap. CLXXIX.

Abest comma post δεκα Ald. Cam. I. II. positum comma in his post Τροιζηνιη τε & Αιγιναιη.

Αιγιναιη) Med Αιγιναη Pass. in ceteris Αιγινεη cum Aldo, qui mox melius.

ad Cap. CLXXX.

Comma post της ante ηρχε Ald. Cam. I. II.

επισπομενοι) επισπωμενοι Arch.

αγαγοντες &c.) αγοντες επι την πρωρην της νεως Arch. Vind., quod minime damnabile. Post αγαγοντες comma Ald. Cam. I. II. idemque post τον ante ειλον.

διαδεξιον) Herodoteum διαδεξιον (non mirabor, si cui venerit in mentem δια δεξιον) τε ποιεεσθαι idem videtur, quod saepius dicitur, οιωνον τιθεσθαι, vel ποιεισθαι. Eurip. Iphig. Aul. 607. Ορνιθα μεν τονδ' (imo τοδ') αισιον ποιȣμεθα, το σον γε χρηςον, και λογων ευφημιαν. *Valkenar.* Post τȣτω comma Ald. Cam. I. II.

τȣνομα) ȣνομα ora Steph. Ask.

ἄν τι και τȣ) αντὶ και ȣνοματος Ald. Cam. I. II. quod non annotavit *Wessel.*

ad Cap. CLXXXI.

Post της ante ετρυηραρχεε comma Ald. Camer. I. II.

Αστ

Ἀσωνιδης) Ἀςωνιδης Arch. Valla. & fortasse
ıelius.

κατεκρεεργηθη) κατεκρεοεργηθη Pass., a Lon-
ino περι Υ.ψ. Lect. 31. p. 170 dictio laudatur.
i Jonum sermonis ὑποοεργος, Λυκοοεργος, vice
liorum ὑπεργος. Λυκεργος fuerint in cel. Viri
dnotatis ad L. I. 61., quo iure κατεκρεοεργηθη
ass. damnabitur? Verbum, Longini excusatio
e laudabile. Xanthus in Lydiacis suis haud aver-
ıtus, Cambletem descripserat την ἑαυτε γυναικα
ατακρεεργησαντα καταφαγειν Athen X. 3.
. 415. D. Philo. Jud. Joseph. Procop. & in-
ertus scriptor in Suidae αιθεροβατειν in huius-
ıodi lancinata membrorum scissura κρεεργηθη-
ų maluerunt. *Wessel.*

σμυρνησι) σμυρνῃ Arch. Vind. Valla. Vulga-
ım servat Suidas in τελαμων.

και σινδονος) και εκ σινδ. Arch. sine caussa.
id. lib. 2. 86.

Post κατειλισσοντες comma Ald. Cam. I. II.
onsentiunt Arch. Vind. Pass. Ask. Suid. Alii
ατελισσοντες. Abest comma post και μεν in Ald.
'am. I. II. in queis & ἑωϋτον a Wesseling. non
notatum.

εκπαγλεομενοι) εκπλαγεομενοι Arch. Vind.
ısk. Adhaeserunt librarii tamquam ad scopu-
ım, sic pingentes, L. 8. 92. & 9. 47. pauci
ımen: an Hesychii exemplo, εκπλαγεμεναι,
ϛπληττομεναι; sed habeant sibi. Non sperno,
uod Aeschylus, Euripides, Dionys. Halic. at-
ue alii approbarunt. *Wessel.* Post ϛρατιη abest
omma Ald. Cam. I II.

περιεποντες) και περιεποντες Vind. Arch.
'alla. Post αλλες & τες commata Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLXXXII.

Post των νεων comma Ald. Cam. I. II.

ἑτα) deest in Arch. Commata post τριτη & post της Ald. Cam. I. II.

Φερμος) Pass. Ask. Arch. Vind. ora Steph. Valla. Φιεμος olim ex Ald. Graecis auribus barbarum & Latinae civitatis.

εμβολας) εσβολας Pass. Ask. Steph. margo. Comma post σεισαφεος Ald. Camer. I. II, in quibus colon post βαρβαροι, sed abest comma post αποθορεοντες, positum post Θεσσαλιην.

τας Αθηνας) τας deest Vind. Pass.

πυνθανονται) πυνθανομενοι Ald. Cam. I. II. quod non annotavit *Wesseling*.

παρα πυρσων) δια Arch. Περσων loco πυρσων Ald. Aldinum Περσων optime. H. Steph. in exilium egit; si qui insuper δια πυρσων maluerint, uti Arch. poterunt, nec tuto tamen. *Wessel*. Genuinum est & Vallae lectum; παρα πυρσων: περι Περσων, & δια πυρσων, sunt a correctoribus. Eximie quidem usurpatur παρα επι των εμψυχων Homerus etiam scribit παρα νηων ανιοντες Il. ξ. 28. Vulgo verbis μαθειν, πυθεσθαι, ακȣειν similibusque succedit παρα, iuncta tamen εμψυχοις επι αψυχȣ posuit Antiphon p. 112. 12. απτω εξȣσια ην σαφως ειδεναι παρα της βασανȣ — Sicut Soph. habet πομποισι, pro δια πομπων, Antig. 170. Herodot. IX. c. 3. πυρσοισι — εδοκεε βασιλεї δηλωσειν. In bello Graeci quoque πυρσοις utebantur sine φιλιοις seu πολεμιοις: saepe meminerunt Tactici. περι πυρσων qui egerint, ubi indicantur a Leopardo Emend. V. c. 11. eadem emendatur opera Suidas, in quo tum legebatur

περι

περι Περσων· quae hic apud Herod. est Aldina lectio. *Valken.* Post πυθομενοι δε comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLXXXIII.

Post βαρβαρων comma Ald. Cam. I. II.

επελασαν) επηλασαν Pass. επεξελησαν Arch. Vind.

επι το ἑρμα) glossema, quod proxime post επαθηκαι aptius poneretur. *Goldbag.*

εμποδων) εκποδων Arch. Vind.

επεπλεον) επλεον iidem cum ora Steph. post ηνυσι abest comma, positum post ἡμερας in Ald. Cam. I. II.

το δε ἑρμα σφι κατηγησατο) Scribi de Pauw voluit, ες το δε ἑρμα — quod, si schedae iuberent, ferri posset. Sed κατηγησασθαι his in Musis idem nonnumquam ac monstrare ac praeeundo indicare, sicuti lib. II. 49 & 56. VI. 135. Est certe prior ista divinatio multa tolerabilior, quam quidem sequens: το δε ἑρμα σφι κατηγησατο εον εν πορω μαλιστα παντων κυριον: sed saxea pila illis viam monstrabat, existens omnium in traiectu praecipua: ubi miror, *pilam*, de qua prius, huc advocari; *saxum*, quod intenditur, negligi: taceo, παντων κυριον saxum incommode dici, & mutationem nimiam minimeque videri necessariam. *Wessel.*

ες πορω) εμπορω & παμμα Arch. *Pammorum* male Valla. post Σκυριος colon Ald. Cam. I. II.

πλωοντες) πλεοντες Arch. Vind.

Κασθαναιης) Κασταναιης τε iidem; encliticam, quae deerat, offert & Ask. cum Brit. Arch. Κασταναιης urbis nomen vulgatius edit, in ea tamen

ad Cap. CLXXXV.

δε δει λεγειν) Arch. Vind. Ask. Brit. Parif. A. B. Ald. δε δη δει λεγειν Med. δε δη λεγειν Pafsion. Ingratiffima vocum eft δε δη δει copulatio atque adhaefio, foli accepta Med. ferenda: nam Paff. δη fcribentis lapfu ex δει, uti faepius haec permutantur, venit. Prudenter Lichas Sophocl. ταυτο δ'ουχι γινεται δοκησιν ειπειν καξακριβωσαι λογον Trachin. v. 432. *Weffel.*

των νησων) duo haec male negligit Arch. tum Θρηκης faepe idem & Vind. Poft τετρακισχιλιοι comma Ald. Cam. I. II.

δισμυριοι) τρισμυριοι Arch. Valla. Hactenus in numeris conftans duravit confenfio. Nunc τρισμυριοι Arch. turbant, & catalogum nimium adaugent. Si in fingulis enim navibus duceni nautae, ficuti fupra finivit, centum viginti naves dabunt viginti quatuor millia, reliquorum codd. confpiratione bene firma: adde, quamquam non apparet, in his fuiffe navibus, adde tamen fingulis triginta propugnatores, haud illi aequabunt decem millia, quibus numeri inftruuntur atque augentur. An ergo pro centum viginti navibus paulo ante numerandum cenfuit fcriba Arch. εβδομηκοντα και εκατον, 170? nihil quidem ifthic mutat, & eo tamen navium e numero triginta quatuor illa millia fupputando procedunt. Indidem in confummatis, quas mox dabit, copiarum omnium rationibus incrementa denum millium, fummatimque 5303220. Quo ille quidem modo fecum ferme confentit, nec efficit, ne nihil in catalogo difficultatis infideat. Choenicum certe poft pauca enu-

enumeratio & medimnorum hac Arch. adauctione non adiuvatur. *Wessel.*

Εορδοι) Ερδοι Pass.

Ενιηνες) Ανιανες Arch. Post νεμονται comma Ald. Cam. I. II.

κεινησι) Arch. alii εκεινησι cum Ald.

ανδρων αἱ πασαι) αἱ πασαι ανδρων αἱ μαχ. id. Pass. Ask.

τεσσερες) πεντε Arch.

ἑκατοντάδες ἑκκαιδεκα, και δεκας) χιλιας και ἑκοντάδες ἑξ και δεκα Arch. quod eodem redit.

ad Cap. CLXXXVI.

ακατοισι) Medic. Arch. Pass. Vind. Askew. Ald. ακατοις antea.

ἁμαπλεουσι) αναπλεουσι margo Steph. Ask.

ουδεν) ουδενος Arch. Post μυριαδας comma Ald. Cam. I. II.

ἐκεινῃσι) εκεινοισι Pass. omittit Arch. scribens sequentia, ὡς συμβαινειν γινεται παντα τον στρατον μυριαδας πεντακοσιας και τριακοντα και χιλ. Post εικοσι comma Ald. Cam. I. II.

και δεκαδας δυο) haec tria negligentia scribae desunt Ask.

ηγαγε) τον ηγαγε Arch.

ad Cap. CLXXXVII.

συναπαντος) Med. Ask. Pass. Brit. alii συμπαντος, tum τε Ξερξεω στρατευματος Arch. Ask. Post ὑποζυγιων τε comma Ald. Cam. I. II, colon post αριθμον in iisdem.

ουδεν μοι θωυμα) ουδε μοι Passion. *Thomas*, & θωμα περιισταται in Arch. Haec habet Thomas Mag. in προεδωκεν.

ενιων) εςι των, εςιν ὧν ora Steph. quorum prius Ask. posterius Pass. & Thomas, εςι ων Brit. Quod Thomas habet Mag. ποταμων εςιν ὧν Pass. stabilit, & manus Herodoteae videbatur Oudendorpio, speciose magis quam vere: in Thucyd. III, 92. aliisque ea formula. *Wessel.* Varia lectio duplex est in marg. idem Stephan. εςι τὼν & εςι ὧν ubi Thomas Mag. in προεδωκεο citans Herodotea, habet εςιν ὧν: hoc quin ab Herodoti manu sit, vix dubitat Oudendorpius: doctissimo viro placuit, quod saepe legerat apud scriptores Atticos, restituendum Aeliano de N. A. XVII. c. 19 pro [ορνιθων] εςιν ὧς. Hic illud ut legitimum crederemus, primum monstrandum erat, hunc etiam Herodoteum fuisse scribendi morem; deinde, hac illud in sede convenire. Sed nisi valde fallor, neutrum poterit ostendi: ex aliis multa sunt ad manum; nihil hujus generis ex Herodoto: sed fieri facile potest, ut hac in parte fallor. Verum illud contendo, neque ενιων, neque εςιν ὧν hic congruere. Graece dicitur ενιοι των ποταμων, non item οἱ ποταμοι ενιοι. Herodotum ego scripsisse puto, προδεναι τα ρεεθρα των ποταμων· effatum illud generale limitatum ab eruditulo lectore, adiecta voce ενιων, vel εςιν ὧν. Recte Thomas προδεναι hic interpretatur ενδειαι καταποθεντα τω ςρατοπεδω. Significatur, vel flumina *defecisse*; vel *destituisse*, si nempe repetas e vicinia τοσαυτας μυριαδας· hac potestate activa verbum usurparunt Aristophanes, Xenophon, Demosthenes, aliique. *Valkenar*, cuius summi critici in sententiam ire placet.

συμβαλλεομενος) συμβαλλομενος Arch. Vind.

ει χοινικα πυρων ἑκαςος &c.) Detegendus calculi error est, a Budaeo, Jo. Laurembergio, Otii Sorani p. 5 perspectus. Si choenicus 48 medimnum, quod Pollux, Harpocration, atque hoc de grege alii asseverant, absolverint, patet. medimnum tritici in milites 48 erogari quot diebus solitum: ex quo initis ex medimnorum, hic signatorum, numero rationibus colligere licet, militum, in exercitu Xerxis merentium, 5296320 fuisse capita; atqui recensentur duntaxat 5283220; superant ergo choenices numerum hominum 13100. Fac fuisse, quorsum schedae Arch. nos trahunt, omnem militantium ad 5303220 turbam, deerit diurnum 6900 militibus dimensum: nam, quae minime fallax Askewii adnotatio, tot choenices ad eam summam desiderantur. Liquet calculi error, ubi commissus non item. *Wessel.* Post εκαςη punctum Ald. Cam. I II, in quibus comma post γυναιξι δε.

ανδρεων) ανδρων Arch. Ask. Vind.

τοσαυτεων) ora Steph. Ask. ceteri cum Ald. τοσετεων, tum μυριαδων Arch. Vind. colon post κρατος Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLXXXVIII.

Post των νεων comma Ald. Cam. I. II.

προς τη γη) προς γην Arch. Vind. προς γη Pass. Ask., Eustath. ad haec provocans, in Hom. p. 965, 40. προς την γην. Post γη punctum Ald. Cam. I. II, idemque post αγκυρεων.

προκροσσαι) Schol. Pass. αλλη επ' αλλη, similiter Suidas in voce, & apud Eustath.

επι εικοσι νεας) επι πεντηκοντα νεας male Suidas, nec neglexit Kusterus monere.

θαλασσης) Longin π. ὑψ. Sect. 42. in Pass. ζεσας, in Ask. statim επεσε. Post μεγας comma Ald. Cam. I. II.

πολλος) πολυς Arch. Ask. Pass. Vind. Colon post απηλιωτης, & comma post τον Ald. Cam. I. II.

μεν ουν) Med. Pass. Ask. Paris. A. μεν νυν αυτεων Arch. Brit. Paris. B. Vind. Ald. Post χειμωνα abest comma Ald. Cam. I. II, in his punctum post νεας, comma post περιησαν, & post τας μεν.

εξεφερε) εξεφορε, voluit εξεφορεε Pass., quod ob Jonismum placeret.

Ἰπνους) Ὑπνους Vind. Ἰπνους Arch. post καλεομενους abest comma Ald. Cam. I. II, in his punctum post Πηλιω, comma post τας δε & post αἱ δε.

περι αυτην) ες αυτην Arch. Vind. Ex codd. decernendum, αυτην scripserit, an ακτην, an ακρην την Σηπιαδα. In quibus permutandis saepius errarunt librorum scriptores. Σηπιαδος ακτης meminit Noster c. 183, 191. Aliis ακρα εν Μαγνησια dicitur Σηπιας· Vid. Wesseling. ad Diodor. I. p. 413. & Cellarii G. A. I. p. 870. Hic narrata spectans Clemens Alex. Strom. VI. p. 753, 36. [οἱ ανεμοι] πνευσαντες ερρωμενως περι την Σηπιαδα ακραν συνετριψαν πασαν την παρασκευην του Περσικου στολου· eadem obversabantur Straboni IX. p. 675 C. D. ubi Xerxis στολος partim dicitur ventis εις Ιπνουντα τοπον τραχυν των περι Πηλιον παρενεχθεις· sic vocasse locum videtur Strabo; Herodotus, quod Casaubonus monuit, naves partim scribit delatas προς Ιπνους καλεομενους τους

εν

εν Πηλιω. Pelii montis Ιπνοι apte dici potuerant instar similium Ιπνοεις vel Ιπνους. *Valkenar.* Post περιεπιπτον punctum, post αἱ δε comma Ald. Cam. I. II, post πολιω in iisdem colon, commaque iterum post αἱ δε.

εξεβρασσοντο) εξεβρασσαντο Arch. non bene. conf. Jo. Alberti Miscell. Crit. p. 262. idem mox ην δε cum Vind. Dederat scriptor accuratissimus: ην τε το τε χειμωνος χρημα αφορητον· duae hic quoque literae sunt a vicinis absorptae, quas postulat sermonis genius: contra χρημα πολλον νεων & similia recte scripta leguntur in huius Ed. p. 319. n. 22. Sed p. 252, 87. πολλον τι χρημα των τεκνων· ut Xenoph. p. 23. 25. σφενδονητων παμπολυ τι χρημα· απειρον τι χρημα νοηματων· Dionys. Hal. 2. p. 249, 1. Hinc etiam diversum hoc in loco το τε χειμωνος χρημα, comparandum cum Aristophaneis, το χρημα των κυκτων· το χρημα των κοπων· το χρημα τε πλουτουντος. Ασκητικον το χρημα τε νοσηματος. *Valken.*

χρημα αφορητων) Citat Suidas in χρημα.

ad Cap. CLXXXIX.

Absunt commata post Βορης δε & post Αττικην Ald. Cam. I. II.

Ωρειθυιην) Ωρειθυιαν & Ερεχθεος Arch. Vind. Post τουτο comma, sed nullum post Αθηναιοι Ald. Cam. I. II.

ὡρμηνται) ὡρμεατο Arch. ὡρμεαται Vind. Quod si multitudinis numero φατις haberetur, alienum ὡρμεατο haud foret, nunc secus. vid. lib. V, 104. *Wesseling.*

της Ευβοιης εν Χαλκιδι) ὡν της Ευρωπης Arch., duo postrema quoque Vind. Valla, absurde.

η και) deest η Arch. Vind.

εθυοντο τε) εθυεν Brit. Comma post τι Ald. Cam. I. II, idemque post Βορην.

Αθων) Αθῶ iidem, tum ει μεν ων Arch. εν Vind. & ὁ Βορεης iidem & επεσε Ask. Placuit articulus, quem omisit Ald. Cam. I. II.

ειπαι) ειπειν Med. Arch. Pass. Ask. Paris. A.

βοηθησαντα) βοηθησοντα Pass. Post κατεργασασθαι comma Ald. Cam. I. II, quae & ἱδρυσασθαι, quod Wesseling non annotavit.

ad Cap. CXC.

Αμεινοκλεῖ) Αμινοκλεη Arch. Κρησινεω Plut. Malign. p. 864. C. & ναυηγεοντι περι Σ. Arch. Post Κρητινεω abest comma Ald. Cam. I. II.

αὐτη) abest Med. Ask. Pass. Brit. Post εκβρασσομενα comma Ald. Cam. I. II.

ανειλετο) ανειλατο Arch. Vind. Adi Pierson. ad Aelian. Herodian. p. 431. punctum post vocem ponit Ald. Cam. I. II, colon in his post εὑρε.

αφατα) non habent vocem Med. Pass. Ask., habet Plutarch sed male, αφ. και χρηματα. Ex his αφατα abesse dicitur cod. Med., omissam mallem vocem χρυσεα, paullo ante positam. Hic certe scribi potuit: αλλα τε αφατα και χρηματα περιεβαλετο· tum aliarum rerum affatim, tum nummorum sibi comparavit: και χρηματα praebet Plutarch. T. 2. p. 864 C. *Valkenar.*

περιεβαλετο) περιεβαλλετο Arch. Vind.

τουτον αχαρις) τουτον ορα Steph. Arch. Vind. Paris. B. τουτων Pass. olim τουτω ex Ald

παιδοφονος) Med. Vind. Ask. Pass. Arch. Paris. A. παιδοκτονος Plut. Paris. A. Brit. Ald.

ad

ad Cap. CXCI.

ναυηγιων) ναυηγιεων Arch. ναυαγιων Pass. Ask.

καταειδοντες γοησι) καταδοντες Arch. Vind. Nulla in schedis variatio. Qui morbosa haec putant, aut γοητηϊησι praestigiis, χοησι libationibus, quamquam haesitantes, uti Reiskius, illa reficiunt. Contra ea nihil admodum novans de Pauw καταειδοντες γοησι — μαγοι, incantantes ventum cum praestigiatoribus vertit, hoc uno anxius, quod magi ab incantatoribus distinguantur: fieri tamen potuisse, ut illi inter Persas honoratiores sub se γοητας, vilioris conditionis sacrificos, habuerint. Quod equidem, etsi auctoritate carens, non infitias ibo, opinatus, ne nihil dixisse videar, καταειδοντες γοησι, idem esse ac γοοισι, h. e. sacro quodam ululatu, unde ipsi γοητες nomen habent; huic sane in magicis incantationibus sacrisque suus olim usus, sicuti εντομοις L. 2, 119. Non nescio, γοην alibi haud inveniri, quam tamen ex γοαω formari potuisse, quis neget? Restaret καταειδειν tertio nexum casui, nisi Portus id cum καταγελαν, similis apud Herodotum structurae, composuisset. Atque hoc si improbetur, τουτο μεν εν τω ασαφει κεισθω. *Wesseling.* Postremum est ex Herodoteo more scribendi, neque debet adeo sollicitari. Ingeniose Reiskius tentabat χοησι· sic dicerentur factis libaminibus incantantes ventum. Euripid. Iphig. in Taur. v. 1337. Ανωλολυξε, και κατηδε βαρβαρα Μελη μαγευου. ululatu barbarico magicos cantus (Senec. Med. v. 684.) occinebat: ita corrigo vulgatum μαστευου, illinc alienum. Καταδέιν *occinere*, iuxta Budaeum, Herod. posuit pro *incantare*. *Valken.*

προς

προς τε τουτοισι) προς δε τουτοισι Arch. Vind. haud prave. Post Θετι comma Ald. Cam. I. II, colon post ἡμερη.

εκοπασε) εκοπιασε Longin π. ὑψ. Sect. 42. quod nullum in schedis patrocinium adipiscitur: Schol. praeterea San German. ανεμος εκοπασε hinc excerpsit. Abydenus τριτη δε ἡμερη επει πεων εκοπασε — tempestas, eluvionis caussa in Euseb. Praep. Evang. L. V, 12. Aelian. ap. Suid. voc. Εξορεσεν, οἱ δε ανεμοι παραχρημα εκοπασας και το κυμα εξορεθη· quo de genere alia J. J. Wetsten. ad Matth. XIV, 32. *Wessel.*

Πηλης) Πηλεος Ask. και ὡς in Arch. non legitur. Post εκεινης τε comma Ald. Cam. I. II, idemque post ὁ μεν & colon post επεπαυτο.

ad Cap. CXCII.

ὁ πρωτος) Pass. Ask. Arch. Vind. Brit., sine articulo ora Steph., id amplector, prima tempestatis, in quatuor dies prementis, initia indicans *Wesseling.* πρωτον Ald. Cam. I. II, in his comma nullum post επυθοντο, sed comma habent post Αρτεμισιον.

τινας) Omittunt Med. Pass. Ask., mox αντιξοους Pass. Marg. Steph.

νηας) νεας Arch. Ask. Vind., saepeque in seqq. Comma post οἱ μεν Ald. Cam. I. II.

εναυλοχεον) εναυμαχεον Arch.

τουτο) Id. Med. Vind. Pass. Ask. τοδε antea ex Ald.

ad Cap. CXCIII.

κυμα εξερωτο) Citat Eustath. in Odyss. p. 1462, 9.

τον Ηρακληα) τον abest Arch.

την Κολχαδα) duas has voces idem praeterit.

εμελλον) εμενον ora Steph. ex Aldo & Cam. I. II. post υδρευσαμενοι comma Ald. Cam. I. II.

επι τυτυ) επι Pass. Ask. Arch. Vind., tum ουνομα λεγεται Arch. Vind. Prius εκ τυτυ. Post δε comma Ald. Cam. I. II. Sexcenties talem scriptoris dictionem vidimus, monuitque Gronov. lib. 4, 45. Quo magis miror Med. silentium, ni tamen excerpentis oculi aberrarunt, επι, huic debitum loco, sequentibus, uti omnes alii εν τυτω, tribuentes. Fieri id potuit. Ego eodd. non reluctor, Aphetasque praetereo, notissimas Apoll. Rhod. I, 591. Strabonis, aliorumque explicationibus. *Wessel.*

ad Cap. CXCIV.

εν τυτω.ων) Ask. Arch. Vind. Pass. Paris. A. B. Brit. Ald. Valla, solus επι τυτυ Med.

νηας) νεας saepissime Arch. Vind. Ask. Post οἱ βαρβαροι punctum Ald. Cam. I. II.

επεσον) Arch. Vind. εσεπεσον ora Steph. επεπεσον Edd. ex Ald. Elegi simplex verbum, επιπιπτειν vim plerumque, quae hic nulla, ingruentium innuit c. 189 & 210. *Wessel.* colon post πολεμυς, comma post των Ald. Cam. I. II.

ὁ απο) deest articulus Ask. Brit.

Θαμασιυ) Pass. Ask. Arch. Vind. Valla: Θωϋμασιυ editi ex Ald. Visum verius Θαμασιυ nomen, aliquid barbarici olens, cum ex interiore Graecia Θωϋμασιυ titulus descendat. *Wessel.* Post τον comma Ald. Cam. I. II. τον δη — επ' praeterit Ask., scribens ὃν επ' αυτιη.

ανεςαυρωσε) ανεςαυρωσε, αν Arch., commode.

ὁ Σανδωκης) Damnant ὅτι Arch. Med. Paſſ. Ask. Pariſ. B. Brit., ὁ Σανδωκης legentes, non ὅτι ὁ Σανδωκης, ut Ald. & reliqui. Ὅτι, Codd. de ſententia improbum, Gronovio conſentiens eieci. *Weſſeling.*

λογιζομενος) Med. Vind. Arch. Ask. Paſſ. Brit., alii αναλογιζομενος, cum Aldo. Neque diſplicuit λογιζομενος. *Weſſel.* Revocarem antiquam lectionem. Reputans, αναλογιζομενος ὁ Δαρειος, ευρε οἱ πλεω αγαθα τῶν ἁμαρτηματων πεποιημενα ες οικον τον βασιληΐον, antiquae videlicet Perſarum legi Darius libenter obſecundavit. *Valken.*

ευρε οἱ) Reſtitutum ad nexum ſermonis opportunum, atque ob ευρων δε pro ſcriptoris adſuetudine neceſſarium, tum quoque ex Perſicae huius clementiae declaratione lib. I, 137. ευρε οἱ negligitur in Med. Paſſ. Ask. , Δαρειος ευρε οἱ πλεω Pariſ. A. B. Arch. Vind. Brit. Ald.

Poſt αυτος comma Ald. Cam. I. II.

εργασμενος ειη) εργασμενος Med. Paſſ. Ask. Pariſ. B., reliqui omnes, quibus adſtipulor, εργασμενος. ειργασμενος omnino legendum reiecta lectione Florent. *Valken.* recte.

μεν δη) δη non eſt in Arch. Vindob. Poſt περιην punctum Ald. Cam. I. II.

εμελλε ȣ το δευτερον διαφυγων εσεσθαι) Commode mihi vir doctus emendaſſe videtur, εμελλε ȣ το δευτερον διαφυγων περιεσεσθαι, &, ὡς γαρ σφεας ειδον προσπλεοντας οἱ Ελληνες. *Valken.*

προσπλεοντας) Arch. Vind. Paſſ. Brit. margo Steph. Valla: olim ex Ald. προσπταιοντας. Neſcio, cur προσπταιοντας, ſemper in offenſione & clade etiam c. 210. obvium, obtruſerint? Quod boni commatis ſchedae liberaliter do-

donant, Pavius, Reiskius, aliique iure laudarunt. *Wesseling.*

ad Cap. CXCV.

Αριδωλις) Αρδωλις Arch. post ηλω abest comma Ald. Cam. I. II.

εν ἑτερη) deest εν Arch.

περιγινομενη) περιγενομενη ora Steph. Arch. Post καταπλεων comma Ald. Cam. I. II.

εξισορησαντας) Citat Suidas in v. post τα comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXCVI.

πεντεκαιδεκα νεων, των ειπον) Arch. Vind. Paris. A. B. Valla: ὡν ειπον Ald., in Med. Ask. Pass. Brit. νεων vox desideratur, non bene. post Αφετας colon Ald. Cam. I. II, in his comma post Θεσσαλιης.

μεν) δε Arch. Post ἱππυ comma Ald. Cam. I. II.

Ονοχωνος) Ονοχονος Arch.

απεχρησε) non turbo, quantumvis αντεχρησε tali in re c. 127. 187. Geminum ferme c. 42 ουδ' απεχρησε τη στρατιη — πινομενος. Quod enim hic accessit το ρεεθρον, ex tacito κατα pendere doctrina Porti est. Adi Abresch. Diluc. Thucyd. p. 127. *Wessel.* Abest comma post ρεεθρον Ald. Cam. I. II.

ὁσις) ὁσπερ Arch. Vind.

ad Cap. CXCVII.

Ες Αλον) Med. Ask. Pass. Arch., Αλλον antea ex Ald. *litoralia Achaiae* errans Valla. Post Ξερξη comma Ald. Cam. I. II.

ὁ Σανδωκης) Damnant ὁτι Arch. Med. Paſſ. Ask. Pariſ. B. Brit., ὁ Σανδωκης legentes, non ὁτι ὁ Σανδωκης, ut Ald. & reliqui. Ὀτι, Codd. de ſententia improbum, Gronovio conſentiens eieci. *Weſſeling.*

λογιζομενος) Med. Vind. Arch. Ask. Paſſ. Brit., alii αναλογιζομενος, cum Aldo. Neque diſplicuit λογιζομενος. *Weſſel.* Revocarem antiquam lectionem. Reputans, αναλογιζομενος ὁ Δαρειος, ευρε οἱ πλεω αγαθα τῶν ἁμαρτηματων πεποιημενα ες οικον τον βασιληϊον; antiquae videlicet Perſarum legi Darius libenter obſecundavit. *Valken.*

ευρε οἱ) Reſtitutum ad nexum ſermonis opportunum, atque ob εὑρων δε pro ſcriptoris adſuetudine neceſſarium, tum quoque ex Perſicae huius clementiae declaratione lib. I, 137. ευρε οἱ negligitur in Med. Paſſ. Ask. Δαρειος ευρε οἱ πλεω Pariſ. A. B. Arch. Vind. Brit. Ald.

Poſt αυτος comma Ald. Cam. I. II.

εργασμενος ειη) εργασμενος Med. Paſſ. Ask. Pariſ. B., reliqui omnes, quibus adſtipulor, εργασμενος. εργασμενος omnino legendum reiecta lectione Florent. *Valken.*, recte.

μεν δη) δη non eſt in Arch. Vindob. Poſt περιην punctum Ald. Cam. I. II.

εμελλε ϗ το δευτερον διαφυγων εσεσθαι) Commode mihi vir doctus emendaſſe videtur, εμελλε ϗ το δευτερον διαφυγων περιεσεσθαι, & ως γαρ σφεας ειδον προσπλεοντας οἱ Ελληνες. *Valken.*

προσπλεοντας) Arch. Vind. Paſſ. Brit. margo Steph. Valla: olim ex Ald. προσπταιοντας. Neſcio, cur προσπταιοντας, ſemper in offenſione & clade etiam c. 210. obvium, obtruſerint? Quod boni commatis ſchedae liberaliter do-

donant, Pavius, Reiskius, aliique iure laudarunt. *Wesseling.*

ad Cap. CXCV.

Αριδωλις) Αρδωλις Arch. post ηλω abest comma Ald. Cam. I. II.

εν ἑτερη) deest εν Arch.

περιγινομενη) περιγενομενη ora Steph. Arch. Post καταπλεων comma Ald. Cam. I. II.

εξισορησαντες) Citat Suidas in v. post τω comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXCVI.

πεντεκαιδεκα νεων, των ειπον) Arch. Vind. Parif. A. B. Valla: ὧν ειπον Ald., in Med. Ask. Paff. Brit. νεων vox desideratur, non bene. post Αφετας colon Ald. Cam. I. II, in his comma post Θεσσαλιης.

μεν) δε Arch. Post ἱππυ comma Ald. Cam. I. II.

Ονοχωνος) Ονοχονος Arch.

απεχρησε) non turbo, quantumvis αντεχρησε tali in re c. 127. 187. Geminum ferme c. 42 ουδ᾽ απεχρησε τη ςρατιη — πινομενος. Quod enim hic accessit το ρεεθρον, ex tacito κατα pendere doctrina Porti est. Adi Abresch. Diluc. Thucyd. p. 127. *Wessel.* Abest comma post ρεεθρον Ald. Cam. I. II.

ὁςις) ὁσπερ Arch. Vind.

ad Cap. CXCVII.

Ες Αλον) Med. Ask. Paff. Arch., Αλλον antea ex Ald. *litoralia Achaiae* errans Valla. Post Ξερξη comma Ald. Cam. I. II.

οἱ κατηγεμονες της ὁδȣ βȣλομενοι το παν εξηγεεσθαι) Octo haec deficiunt Arch. Post λογον abest comma Ald. Cam. I. II.

Λαφυςιȣ Διος) Pass. Ask. ora Steph. Valla. verissime. αφλυςιȣ alii cum Ald.

μετα δε) μετεπειτα δε Pass. Ask. Arch. Brit. Vind. quod in his rarius neque nullius tamen usus accipi pro bono poterit. *Wessel.*

τȣτω) Pass. Ask. Arch. Brit. Paris. A. B., τȣτȣ ceteri — Primum quod sequitur τȣτȣ, in τȣτον leniter flectendum censeo: τȣτον επιταξαντες εργεσθαι τȣ —, verbo επιταξαι, sicut verbo κελευσαι, quartus etiam casus adiungitur infinitivo sequente. *Valken.* Pravum τȣτȣ erat. *Wessel.*

αυτοι) forte αυτȣ. *Goldhag.*

Ληϊτον δε καλεȣσι) Ut locus detur istis Ληϊτον δε — Αχαιοι, Herodotei non immemor moris, puto tamen praecedere debere mentionem ληϊτȣ· hanc ego vocem in ista sede libenter collocarem, quam nunc occupat vox πρυτανηϊȣ, Herodotum hac ratione scripsisse, iam olim suspicatus: ὁς αν ῃ τȣ γενεος τȣτȣ πρεσβυτατος, τȣτον επιταξαντες εργεσθαι τȣ ληϊτȣ αυτοι φυλακας εχȣσι· Ληϊτον δε καλεȣσι το πρυτανηϊον οἱ Αχαιοι. — Quod esset *populi*, *populicum*, sive *publicum*, το δημοσιον, pro diversa pronunciatione vocis λαος, λεως, ληος, dixerunt veteres λαϊτον, λεϊτον, λεϊτον, ληϊτον, & λῃτον. Horum primum suis in libris saepius invenisse Grammaticos, Hesychiana monstrant, quae Kusterus, & Ruhnkenius Epist. Crit. I, 54. redintegrarunt: Λαϊτον, το αρχαιον· Λαϊτον, πρυτανειον, Λαϊτων, των δημοσιων τοπων· cetera Piersonus attigit ad Marid. Att. p. 252. 253. *Valken.* Post πρυτανηϊον colon Ald. Cam. I. II. Totus hic locus minus integer & sanus videtur *Goldhagen.*

μελλη

μελλη) μελλοι Arch.

ὡςε τι) Abbas Melotus, Reiskius, Abreſchius ὡς τ' ετι προς — voces recte ordinant. Frequens προς δ' ετι τετοισι in talibus eſt, lib. 3, 65. 9, 110. ὡς continuat orationem των κατηγεμονων, cuius initium, ὡς Αθαμας, tum ὡς εκ θεοπροπιε, porro ὡς τ' ετι προς, & in ſequentibus ſimiliter. *Weſſel.* Intelligere ſe negat, qui ſupra tentabat corrigere προς δε τετω, p. 20. 43. hoc nusquam apud Herodotum frequentiſſime legerat προς τετοισι; *praeterea*; I. c. 65, προς τετοισι λεγεσι, — προς τε τετοισι· c. 86. 179. III, 45. 142 &c. και προς ετι τετοισι III, 65. προς τε τετοισι ετι I, 99. ετι προς τετοισι etiam apud alios. Scripſerat & hic Herod. ὡςε, ετι προς τετοισι, (nempe ελεγον) πολλοι ηδη των μελλοντων θυεσθαι δεισαντες οιχοντο &c. — *Valkenar.* ὡς δε ετι προς τετοις legendum coniecit *Goldhag.*

των μελλοντων τετεων) τετων μελλοντων Vind., τετων των μελλοντων. Paſſ. Ask.

ες αλλην) deeſt ες Ask.

εςελλοντο) εσελθοντες Arch. Valla. quod cum Pavio repudio. Illi, qui ultro prytaneum ſe contra legem penetraverant, mactabantur, qui aufugerant, reverſi in idem deducebantur inviti ad ſimile ſupplicium. Hoc docebant οἱ κατηγεμονες regem. *Weſſel.* Nimis diu haeſit εςελλοντο ſinceram, ut puto, lectionem nobis ſervavit Arch. lectam Vallae: ην ἁλισκωνται εσελθοντες ες το πρυτανηιον· haec enim ſic ex uſu verbi ἁλισκεσθαι coniungi debent; ut & ſequentia: — ὡς θυεται τε εξηγεοντο ςεμμασι πας πυκασθεις· totus infulis coopertus: Στεφανοις πυκασθεις Euripid. eſt in Alc. 796 & 832. παρα Στεφανοις π. καρη ςε-

στεφανοις πυκασαντας praebet oraculum in Demosth. Med. p. 332. Thedor. II. v. 153. Και φατο οἱ στεφανοισι τα δωματα τηνα πυκασθεν — εικονισμα, Κισσω και στεφανοισιν αμπυκασθεν, est in epigr. Anthol. ineditae Phalaeci. *Valken.*

Post πρυτανηϊον colon Ald. Cam. I. II.

ὡς) forte ὁς *Goldbag.*

συν) abest Arch.

καθαρμον) Arch. Ask. Ald. καταρμον alii, quod Jonicum non videtur.

εγενετο) εγινετο Pass. Ask.

ερyετο) ειργετο Arch. Post παρηγγειλε punctum Ald. Cam. I. II, in quibus comma post ὁμοιως.

ad Cap. CXCVIII.

τα εν Αχαιΐῃ) τα εν omittuntur ab Arch. Vind. Αχαΐῃ Ask. Post χωρεων comma Ald. Cam. I. II.

παρα) περι Brit. Post θαλασσης punctum, post εν τω comma Ald. Cam. I. II, in his comma post κολπον τουτον.

πεδινας) πεδιεινος Arch. punctum post vocem Ald. Cam. I. II. & colon in iisdem post ευρυς.

και καρτα) Med. Pass. Ask. ab Ald. & aliis και aberat. post στεινος colon Ald. Cam. I. II.

χωρος) Med. Pass. Arch. Vind. Ask. olim ex Ald. χωρον τουτον.

αβατα περικληει) Mallem cum Reiskio αβατα, τα περικληει — *Wessel.*

Μηλιδα γην) Vind. & Τρηχινιαι, quorum postremum offert Arch. Pass., prius erat ex Ald. Μηλιαδα & Τρηχινεαι. Scripsi ex schedis Μηλιδα γην, quoniam ita superius, & c. 201, tum lib. 8, 31. In Steph. Byz. Μηλις, ἡ χωρα. Sophocles

Μη-

Μηλιδα λιμναν dixit Trachin. 642. Justae insuper Τρηχινιαι πετραι ex titulo Sophocleae fabulae, atque ob γην Τρηχινιην c. 199 & 201. aliaque. *Wessel.*

πολις) deest hic, sed mox Αντικυρη πολις Arch.

Σπερχειος) ποταμος Σπερχηϊος Arch. Vind. Speciem Jonicam Σπερχηϊος praefert, uti ανθρωπηϊος, βασιληϊος, πρυτανηϊος & similia, quae spreta non sunt, nec nunc sperni oportet. Σπερχειος passim, & *Sperchios* Latinis, significante ad Lucian. lib. 6, 367. Oudendorpio. *Wessel.* Post τω ante ουνομα comma Ald. Cam. I. II.

τον βοηθεοντα &c.) τον βοηθεοντα τω Ἡρακλεϊ καιομενω λογος εστι αναφανηναι margo Steph. Arch. Vind. Pass. Ask. Valla, pro quibus τον μυθευονται τω — αναφ. Ald. Brit. Med. — τον μυθευονται βοηθεοντα — integra reliquissem, ni codd. Herodoteam obtulissent dictionem. Talis lib. III, 115. απο τευ το ηλεκτρον φοιταν λογος εστι. Tales in Poeti pene plures. Strabonem haec ob oculus lib. 9. p. 655. C. habuisse, Casaubonus docuit. *Wesseling.* Ad [λογος εστι] μυθευοντα commodum apponi potuit interpretamentum; quod mihi, verum videbitur etiam aliis, si plures dant codd. lectionem, quam dat margo Steph. τον βοηθεοντα τω Ἡρακλεϊ καιομενω λογος εστι αναφανηναι· Valla: quem fama est emersisse ad ferendam Herculi opem. Sic loqui solet Noster III, 5. εν τη λογος τον Τυφω κεκρυφθαι. C. 115. απο τευ το ηλεκτρον φοιταν λογος εστι· VII. c. 129. την Θεσσαλιην λογος εστι το παλαιον ειναι λιμνην· In fabulosis, quae perpauca duntaxat attigit, λεγεται ponere solet Thucydides; quo historicorum principe mihi quidem minus digna videntur,

 quae

quae proſtant in fine p. 221, νομιζουσι δε &c. quo libenter referrem Scholion e Mſ. ad finem p. 219. relatum: τα ωβελισμενα ουδενι των εξηγητων εδοξε Θουκυδιδου ειναι. *Valken.* Poſt καιομενω comma, poſt αναφαινηναι colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXCIX.

ευρυτατον) Arch. Vind. Med. Paſſ. Ask. Brit. Pariſ. B., alii ευρυχωροτατον cum Aldo: fluvium Melanem hinc attigit Euſtathius in Perieg. v. 414. Poſt πεπολισται colon Ald. Cam. I. II.

ουρεος) ορεος Arch. Vind. Ask. frequenter. poſt το comma Ald. Cam. I. II.

ες διασφαξ) Habet hinc Etymol. in v. reſpexitque nominatim Strabo lib. 9. p. 656. A. Poſt διασφαγος comma Ald. Cam. I. II.

παρα την) περι την Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CC.

τουτεων ρεων) Abſunt iſta duo Brit. poſt ρεων comma Ald. Cam. I. II, in his comma poſt Φοινικα ποταμον. στεινοτατος εστι Arch.

γαρ μιη μουνη) γαρ μουνη Med. Ask. Arch. Brit. in aliis γαρ μιη μουνη. Non ſane neceſſaria μιη. Supra enim μουνη αμαξιτος c. 176. Sed in huiusmodi poſitionibus variatur. Illud autem δεδμηται, prima fronte in τετμηται eruditi viri coniectura abibat, quod in muniendis id viis uſurpetur, & τετμημεναι ſint οδοι lib. 4, 136. Recte vero obiecit. Οδον την εδειμαν legitur lib. 2, 124, cui Lucani ſimile *conſtruere vias* II, 673. & *inſtructio viae publicae & pontium ſtratarumque* legis VI. C. Theod. de Itin. munien. *Weſſel.* Poſt ποταμου comma Ald. Cam. I. II, idem poſt Θερ-

μοπυ-

μονυλεων, post εςι & post τη, punctum vero post κειται. Herodoteum est κεεται IV, 184. Post εκδιδοι colon, Ald. Cam. I. II

αυτην ευρος) αυτη Med. Ask. Pass. Post ευρυς colon, post εν τω comma Ald. Cam. I. II.

Αμφικτυονιδος) Αμφικτυονιδων Arch. Post Αμφικτυοσι punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CCI.

Post Τρηχινιη punctum Ald. Cam. I. II.

καλεεται δε ὁ χωρος) ὁδε χωρος ἒτος καλεεται ὑπο των πλεονων Arch. Post ἒτος comma Ald. Cam. I. II.

ὑπο δε των επιχωριων και περιοικων, Πυλαι.) Haec septem praetervidit negligens Arch. scriba. Post επιχωριων comma Ald. Cam. I. II, quod non ponunt post ἑκατεροι.

εν τετοισι τοισι) εν τοισι χωριοισι Ask. Post ὁ μεν comma Ald. Cam. I. II.

οἱ δε) Med. Pass. Ask. ante ὁ δε.

μεσαμβριην) Pass. recte: ceteri μεσημβριην.

επι ταυτης) Arch. Brit. το επι in aliis ex Ald. Specimen nimii laboris Φεροντων τοπων ταυτης — in coniectura docti viri est. Intelligi χωριων aut τοπων apparet. Φερειν επι θαλασσης aut θάλασσαν, Φερειν ες την μεσογαιαν, de locis, quae ferunt & vergunt ad mare, aut mediterraneam regionem saepe sese, uti lib. 4, 99 & seqq. offerunt. Sustuli incommodum το, unde turbae. *Wessel.* Post ηπειρε colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CCII.

Comma post χωρω Ald. Cam. I. II.

Τεγεητεων) Arch. Med. Pass. Askew. male

 olim

olim Τεγεητέων cum Ald. in qua comma post vocem.

ἡμισεες) Arch. Vind. Med. Pass. Ask. Brit. prius erat καὶ ἡμισεες. Post ἑκατον punctum Ald. Cam. I. II.

Αρκαδων) Αρκαδες Arch. Post τετρακοσιοι punctum Ald. Cam. I. II.

Φλιεντος διηκοσιοι) Φλιεντος, διηκοσιοι ὁπλιται Ald. Cam. I. II. Quod editum, legitur in Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Brit. Valla.

ad Cap. CCIII.

οἱ Οπεντιοι) Οπεντιοι tantum, sine οἱ praescripto Arch.

επικαλεσαντο) επεκαλεοντο Arch. Post των πολλων colon Ald. Cam. I. II.

εισι ἡμεερην) Med. Brit. Ask. Pass. ειεν Arch. Vind. Paris. A. B. Ald. in qua post ἡμερην punctum, & colon post ταχθεντων, punctum vero post ουδεν.

ουδενα) ουδεν Ald. Cam. I. II, ex errore typographi, post τω in his comma. Frequenter a numero singulari transeunt ad pluralem; hic tamen cum Koenio legendum puto, θνητων ουδενα· ob sequentia, τοισι δε μεγιστοισι αυτεων μεγιστα. Euripid. in Antiope: των πολλων βροτων. Δει τους μεν ειναι δυστυχεις, τους δ' ευτυχεις. Fortunatorum ullum aut esse aut futurum negat Herodot. τω κακον εξ αρχης γινομενω ου συνεμιχθη. Euripidis ex Aeolo sententia nobilis perplacuit philosophis & Platoni: ουκ αν γενοιτο χωρις εσθλα και κακα. Αλλ' εστι τις συγκρασις, ὡστ' εχειν καλως. Alterum enim ex altero, sicuti Plato ait, verticibus inter se contrariis deligatum est; sustuleris

stuleris unum, abstuleris utrumque; A. Gellius ex Chrysippo N. A. VI, 1, quod ex epitome Lactantii p. 57 suppleri poterit & corrigi. *Valkenar.*

οφειλεαν ων) οφειλει Arch. post επελασυνεντα abest comma Ald. Cam. I. II.

ως εοντα θνητον) sine ως Arch. Vind. Post τεχνα colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CCIV.

θωϋμαζομενος) θωμαζομενος Arch. Askew. Post μαλιστα comma Ald. Cam. I. II.

τε Πολυδωρε, τε Αλκαμενεος, τε Τηλεκλε, τε Αρχελεω) Quatuor ista desunt Arch. tum Αλκαιμενεος Med. Askew. male: prave quoque τε Τηλεκτε uterque.

Δορυσσε) marg. Stephan. Arch. Vind. Pass. Ask. Brit. Valla. Olim Δορυαγε cum Ald.

Ηγιος) Med. Pass. Ask. Brit. in ceteris ex Ald. Ἡγησιος. Porro Valla non scripsit *Cleonidaei*, sicuti illi iniuria imputatur.

Post Ηρακλεος comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CCV.

Post Κλεομενεος τε comma Ald. Cam. I. II.

Λεωνιδην) Λεωνιδαν Arch. Post Κλεομβροτε colon Ald. Cam. I. II, in his comma post Θερμοπυλας & post παραλαβων δε.

απικετο) Arch. Vindob. Brit. Paris. A. B. Ald. απικτο Medic. Pass. Ask. sine ulla caussa. Post τας comma Ald. Camer. I. II, colon post ειπον, comma post των, & post εινεκα in iisdem.

τετες) τετε Arch. Ask. Pass. sed ϛ supra posito.

posito. Abest post πολεμον comma Ald. Cam. I. II, idemque post ειδεναι.

απερευσι) απαιρεσιν Arch. Valla, perperam.

ad Cap. CCVI.

μηδε) μη δε Ald. Cam. I. II.

ἐτοι) ἐτως Brit. & μηδισωσι Arch. Pass. Ask. quod verius, μηδιζωσι Ald. &c.

Καρνεια) Καρνια Arch.

βοηθεειν) βοηθησειν idem Vind. non male.

ενενωντο) εννεωντο Pass. Post ποιησειν punctum Ald. Cam. I. II.

διενενωντο) διενενεωντο Pass. ενενωντο & διενενωντο pro diversa formandi ratione alium habere tonum possunt, pingique ενενωντο, & διενενωντο, Sylburgio accurate docente ad Clenardi Gram. p. 473. Supra lib. I, 77 ενενωτο. *Wesseling.*

ad Cap. CCVII.

Post Ἑλληνες comma Ald. Cam. I. II.

εσβολης) εμβολης Arch. frequente mutatione. Post φυλακη punctum Ald. Cam. I. II.

περισπερχεοντων) Ut centies alibi, hic quoque literae ΘΕ in ΕΟ fuerunt, ut puto, depravatae. Corrigo περισπερχθεντων· ceteris Peloponnesiis ob istam sententiam cum vehementer indignabundi succensuissent Phocenses & Locri; neque mirum; vid. Diod. Sic. XI, 4. Περιθυμως εχοντας dixit Herod. II, 162. καρτα θυμωθηναι, VII, 39. Σπερχθηναι τη γνωμη accipi potest ut αθυμειν τοις γεγενημενοις. αχθεσθηναι τινι πραγματι &c. Jam vero neque Herodoteum est, quantum intelligo, nec Jonicum, σπερχεειν, sed σπερχεσθαι & σπερχθηναι: quaedam leguntur

guntur adscripta ad Herod. V, 33 εσπερχετο τω Αρισαγορῃ, Aristagorae succensuit. In Callim. H. Deli. v. 60, Latonae Juno dicitur σπερχομενη μεγας δη τι και ε φατον· id est, περισπερχομενη. Hesych. Σπερξομαι, οργισθησομαι. Εσπερξαμην, ωργισθην. Phavorin. Σπερχθεις αντι τε θυμωθεις και ταραχθεις λεγεσιν Ιωνες· imo vero Herodotus illud oportet utroque adhibuerit significatu. Suidas Σπερχθεις παρ' Ἡροδοτω αντι τε ταραχθεις, θυμωθεις· horum prius, obvium & in Gloss. Herodot. pertinet ad I, 32, ubi conturbatus Croesus dicitur σπερχθεις· posterius, θυμωθεις, mea sententia hunc spectat locum. Excerpentes ex Herodoto aliisque verba, saepe praefixas omisere praepositiones Grammatici. Color quidam vulgato conciliari poterit Jonicus; sed ludibria librariorum ut Jonicae formae nobis non debent adnumerari. *Valken.*

αυτε τε) Desit enclitica Arch. haud necessaria. Post ολιγων comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CCVIII.

Abest comma post ἱππεα Ald. Cam. I. II.

ὁκοσοι τε εισι) ὁκοσοι εισι Arch. Vind. ὁκοσοι τε Paris. A. B. Ald. ὁσοι τε Med. Pass. ὁσοι εισι Ask. Brit. Gronoviana censura his infestior fuit, ut ὁσοι τε εισι valeret. Magni momenti res non vertitur; inferior tamen pristina non est scriptura; siquidem explorator numerum, si posset, inspecturus advenit, quo utcunque cognito, και το πληθος εμανθανε dicetur brevi, ad regem revertit. *Wessel.* Redibit, opinor, melior lectio, ιδεσθαι ὁκοσοι τε εισιν και ὁ, τι ποιεοιεν. *Valken.*

ακηκοεε) ηκηκοει Brit. Pass. Vind. Arch. addita αυξησει.

αλισμενη ,εση) Suidas in Ἀλισμενοι exscripsit: αλισκομενη legit Arch. Post ολιγη colon Ald. Cam. I. II, abest his comma post ηγεμονας, positum post Λακεδαιμονιοι τε.

Ηρακλειδης) Ηρακλειδης Arch. Vind. Ask.

προς το στρατοπεδον) Iidem Med. Pass. olim ex Aldo ες τα. Genuina placet lectio Florent. prae vulgata. Contra apud Thucyd. p. 357, 80 loco της προς reciperem ex MSS. το υδωρ εξετρεπεν ες την Μαντινικην; ut apud Herod. εκτρεψαι τε ποταμε το ρεεθρον ες — p. 75, 6. 92, 24. Quid ista duo distent, vel haec monstrant Thucyd. eadem pag. προς το Ἡρακλειον παλιν ες το αυτο στρατοπεδον ιοντες. Xenoph. Hellen. V. p. 328, 6 ες το προαστειον και ες αυτας τας πυλας ηλαυνον· v. 8 εως προς αυτο κατεδιωξε το τειχος. Valken.

Post εθηειτο τε comma Ald. Cam. I. II.

παν μεν ε το στρατοπεδον) Duo postrema si viderentur ex proximo versu male repetita, suspicarer venustum illud μεν ε· more nostrum elegantioribus usitato hac ratione collocasse: εθηειτο τε και κατωρα το παν μεν ε· τες γαρ εσω — εκ οια τε ην κατιδεσθαι· ὁ δε τες ἐξω εμανθανε. Prae reliquis adamavit hanc scribendi formam Xenoph. in Symp. p. 512, 12 ορχεμαι μεν ε· (ε γαρ ποποτε τετ' εμαθον) εχειρονομεν δε· scripserat in K. A. IV. p. 200, 36 δασυς δενδρεσι, παχεσι μεν ε· πυκνοις δε· de fluvio p. 193, 10 ετος δ' ην μεγας μεν ε· καλος δε· prout recte suis in exemplaribus legisse Demetrium, qui dicitur Phalereus, indicabat Muretus; quem sequitur Hut-

Hutchins. p. 298. Ad istam normam legi poterit in Ephesio Xenoph. III. p. 46, φαρμακον, θανασιμον μεν ουχ, υπνωτικον δε. Antiphon. p. 139 9 απολομενους μεν ου· κινδυνευσαντας δε. Videant harum rerum studiosi, rectene correxerim Philostratum, sic legendo quae prostant de V. A. IV. c. 25. p. 165, ερωσι δ' αυται, (αι Εμπουσαι) και αφροδισιων μεν ου· σαρκων δε, και μαλιστα ανθρωπειων, ερωσι, και πιαινουσι (vid. p. 133. F.) τοις Αφροδισιοις, ους αν εθελωσι δαισασθαι. Valkenar.

εθηειτο τε και κατωρα παν μεν ου το στρατοπεδον) desunt haec Ask. Post το ante ανορθωσαντες comma Ald. Cam. I. II, idemque post ο δε, sed nullum post εμανθανε.

Post τους μεν comma Ald. Cam. I. II, in his post ανδρων punctum, post τους δε comma.

εθωϋμαζε) εθωμαζε Ald. Cam. I. II, Arch.

παντα) Arch. Vind. Ask. Medic. Pass. alii ταυτα cum Aldo.

αλογιης τε) Suidas excerpsit in voce. Si sincerum est ενεκυρησε; cum amico meo scribendum αλογιη τε ενεκυρησε πολλη, qua passim verbum illud adhibetur structura Herodoto ceterisque: vid. huius Ed. P. 141. n. 48 & corrigatur in Epimenidis Epist. apud Diog. Laert. I, 113 ουδεπη επ' αλατεια (huc illuc in peregrinatione vaganti) εγκυρσαντι τοι τοι τηνω φιλοι. — Sed nec Graece dicitur καταφρονησει εντυχειν, pro contemni, neque Jonice αλογιη εγκυρησαι. Emendandum censeo αλογιης τε εκυρησε πολλης: id est, αγαν κατεφρονηθη, contemtus. Nostro dicitur αλογιη· contemnere certe ολιγωρειν, & εν ολιγωρια τι ποιεισθαι, apud Herod. est εν αλογια τι εχειν vel ποιεεσθαι. Jam vero sicut τυχειν επαινε, laudem con-

consequi, idem est ac, *laudari*; τυχειν κατηγοριας, accusari; ita τυχειν vel κυρειν αλογιης, *contemni*, vel *negligi*, ολιγωρεισθαι sepeliri Herodoto dicitur ταφης κυρησαι II, 136 contumeliose tractari, sive ατιμαζεσθαι, proprie ignominiam consequi, ατιμιης κυρησαι VII, 158, ubi ad Graecos Gelon, ατιμιης, ait, προς υμεων κυρησας ουκ ὁμοιωσομαι ὑμιν. Hinc paullum diversa sunt Sophoclea Elect. 855. Ant. 882. Philoct. 896 horumque similia *Valken*.

ad Cap. CCIX.

παρασκευαζοιντο) παρασκευαζοντο Arch. tum απολεομενοι sine τε, quod addunt Med. Passion. Ask. απολευμενοι Parif. A. Brit. Ald. estque Jonum. In Ald. Cam. I. II post απολευμενοι comma, idemque post δυναμιν, sed non habent post αλλ'.

μιν ειρωτα) μιν omittunt Arch. Vind. ειρωτα uti & Pass. scribentes: antea ηρωτα cum Ald. in qua & Cam. I. II comma post μιν.

προς των) Med. Arch. Vind. Pass. Askew. Olim ex Ald. ὑπο των. Porro ὁ δε, sine addito ειπε, Ask. Comma post ὁ δε, colon post ειπε Ald. Cam. I. II.

ὁρμωμεν) ὡρμωμεν Ald. Cam. I. II.

περι των ανδρων τουτεων) absunt hinc quatuor Arch.

ταπερ) τηπερ praestaret, quae & Reiskii divinatio.

αληθηιη) αληθειην Arch. Vind. Post σευ abest comma Ald. Camer. I. II, in queis comma post ἐτοι.

μαχεσομενοι) μαχησομενοι Vind. post εσοδε colon Ald. Cam. I. II.

παρα-

παρασκευαζονται) γερας αγαπαζονται Arch.

κοσμεονται) ab auctore τοτε τας κεφαλας ...μεονται scriptum suspicatur Valkenar. ad quam oniecturam apta quaedam habet Spanhem. ad Callim. H. in Poll. L. v. 32 λιπαρον σμασαμενη ...λοκαμον Herodotea quoque ex lib. 9. c. 109 οτε και την κεφαλην σμαται. Vallae *ornatur* indicat pravam lectionem κοσμεεται genuinam esse ...μεεται, demonstrant Jonismus & Athen. IV. p. 46. C. σμησαμενοι τας κεφαλας est in Herod. V. c. 73, alterum quoque locum attigi supra p. 272. n. 58. Haec *Valkenar.*

επιςαμαι) επιςαο non male Arch. Vindob. ...ost ανθρωπων & το commata Ald. Cam. I. II. quae absunt his post σε & βασιλευ.

αντααιρεομενον) ανταειραμενον Arch. Non re...udio hoc, quod & in membranis L. 8, 140 neque valde urgeo. *Wesseling.*

και καλλιςην πολιν) και omittit, & πολιν quoque, tum των Ελλησι Arch. similiter Valla. Mihi ridet Arch. & Vallae προς βασιληΐην τε καλλιςην ...ων Ελλησι, sive εν Ελλησι, προσφ. και ανδρας αρι...ες. Verissimum enim de Spartanorum regno, & longe quam prius suavius ac concisius. Quodsi enim καλλιςην πολιν ad civitatis discipli...am & mores referas, uti oportebit: cur αν...ρες αριςοι accedant? Qui aliter sentient, nihil his praescribitur. *Wesseling.*

Post τα λεγομενα colon Ald. Camer. I. II. ...εγομενα ειναι ora Stephan Pass. Brit. praeterea ...πειρωτα Pass. Vind. Arch. prius επηρωτα ex Ald. ...rat. Post τροπον abest comma Ald. Cam. I. II.

εοντες, τη εωυτε,) Med. Arch. Vind. Ask. Pass. olim, εοντες, οιοι τε εισι τη ε. ςρ. μαχεσα-

θαι

θαι, ex Aldo. Porro μαχησόντεα Arch. Vind. Post ὁ δε comma, post ωπε punctum Ald. Camer. I. II.

ταυτα τοι ταυτῃ) ταυτα ταυτῃ εκβῃ Arch. Vind. margo Steph. ταυτα τοι ταυτῃ Pass. Ask. Paris. A. B. ταυτῃ aberat Ald. &c.: mox ὡς loco τῃ Arch. Vind. — Vocem Herodoti ex margine Steph. reciperem in contextum: ην μη ταυτα τοι ταυτῃ εκβῃ τῃ εγω λεγω, ista nisi isthoc tibi modo eveniunt, quo dico: ε ταυτα ταυτῃ sic iunguntur in Aesch. Prom. 510. Eurip. Med. 365. Aristoph. Eq. 839. Nequaquam istuc istac ibit, est incerti Tragici apud Cic. de N. D. III. c. 26. *Valken.* Nihil dicto adstruxissem, nisi codd. postulasset consensio: ταυτῃ ad eum ferme modum L. I, 120, atque alibi. Illud autem ὡς εγω — Arch. & Vind. Scholiastae debetur. Vid. dicto loco & ibid. c. 86. *Wessel.* Post τῃ comma Ald. Cam. I. II.

ad. Cap. CCX.

παρεξηκε) παρηκεν iidem.

τε και) τε deest Arch.

Post διαχρεωμενοι abest comma Ald. Cam. I. II. χρεωμενοι Arch. Vindob. Post Μηδεε τε comma, idemque post θυμωθεις Ald. Cam. I. II.

σφεας) σφι Arch.

επεπεσον) εσεπεσον Pass. Ask. ora Steph.

επεσηΐσαν) επεσηεσαν Arch. Vind. & απελαυνον, olim απελαυνοντο ex Ald. απελαυνον iustius. Post nonnulla c. 211 και παντοιως προσβαλλοντες απηλαυνον οπισω. *Wesseling.*

εκ ἥκιστα) εκηκιστα Ald. Cam. I. II.

πολλοι μεν ανθρωποι) Quia proxima praecesse-

cesserunt; δηλον δ' εποιευν — ουκ ἡκιστα αυτω βασιλεϊ· scripsisse Nostrum suspicabatur Koen; ὁτι πολλοι μεν ανθρωποι οἱ ειεν· eleganti coniecturae favet, praeter Xerxis dictum VIII, 88. Frontinus IV. c. 2, 9. Xerxes hoc se deceptum aiebat, quod multos quidem homines haberet; (οτι — οἱ ειεν) viros autem nullos: nam, ut Wesselingio, mihi quoque scripsisse videtur Frontinus. *Valkenar.*

δε ἡ συμβολη) Arch. Vind. Ask. Articulus deerat Ald. &c.

ad Cap. CCXI.

ὑπεξηϊσαν) ὑπεξηεσαν & επηεσαν Arch. Vindob. punctum post vocem Ald. Cam. I. II, in queis post ενδεξαμενοι comma, idemque post τους & post των.

το χωρω) deficiunt istae duae voces Arch.

βραχυτεροισι) μικροτεροισι idem & Vindob. μακροτεροισι Eton. & Valla. Nihil referet, sive vulgatum maneat, seu μικροτεροισι probetur. Unice pravum est Vallae & Eton. μακροτεροισι *longioribus*, contrariumque c. 61. Diodorus, praelium lib. XI, 7 describens, Persarum breviores hastas negligit, non item eorundem clypeos breves & peltas. Jam πληθεϊ χρησασθαι cur tantopere taxetur, non equidem exputo. *Wesseling.* Post χρεωμενοι comma Ald. Camer. I. II, post Ἑλληνες in his punctum.

πληθεϊ χρησασθαι) πληθεϊ Arch. Vind. Paris. A. B. Brit. Ald. Valla. πληθεσι Med. Pass. Askew. Post Λακεδαιμονιοι δε comma Ald. Camer. I. II.

κατεβαλλον) κατεβαλον Ald. Cam. I. II. κατελαβον Arch.

τοοδε) οδε Arch. tum πειρωμενοι & Vind. Ask.

και κατω) negligitur copula in Vind. Arch. Post οπισω colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CCXII.

προσοδοισι) προοδοισι ora Steph.

θημενον) καθημενον Ask. Steph. margo. Post θεοις abest comma Ald. Cam. I. II, colon positum post στρατιη.

αμεινον αεθλεον) αμεινονα εθελον male Arch.

ετι) abest Arch. αντιαειρεσθαι Pass. Ask.

φυλαζοντες) φυλαξαντες Pass.

ενωρων) Arch. Med. Pass. Askew. Paris. A. In Ald. & aliis εωρων.

ad Cap. CCXIII.

χρησαιτο) χρησηται ora Steph. Pass. Askew. Vind. χρησεται Arch. Ex Codd. variante dissensu si optio necessaria foret, sequerer Arch. scriptionem, Nostro non insuetam, neque aliis, in Perizon. adnot. ad Aeliani Var. I, 32. Vulgatum plures ostentabant schedae L. V, 12, estque, ut alios praeteream, Aeschin. Orat. in Ctesiph. p. 66 ακοσον δ' ο, τι χρησαιτο αυτω. — *Wesseling.*

οισεσθαι) οι εσεσθαι Arch. Vind. speciose, sed vid. c. 168.

την ατραπον) την Arch. negligit.

υπομειναντας) Idem Med. Pass. Ask. Vind. Paris. B. Antea ex Ald. υπομενοντας. Post φυλακεων abest comma Ald. Cam. I. II.

των

των Αμφικτυονων ες την Πυλαιαν συλλεγομενων) Voces has ex scholio Reiskius derivabat, aut duas saltem priores esse exterminandas. Fuit cum de interpretamento non dissentirem, unde, modo distinctio tollatur, vertaturque *a Pylagoris Amphictyonum*, nunc abeo. Pylagorae legati erant Amphictyonici concilii, congregabanturque ad consessum Pylaeaen, consultaturi de communi ac templi Delphici salute. Aeschines propterea in Ctesiph. p. 71 οἱ δ' αλλοι Αμφικτυονες συνελεγησαν εις τας πυλας, πλην μιας πολεως. Nec dissimilia Libanius Orat. in Aeschin. p. 692. C. Poterit, hoc si displiceat, etiam legi και των Αμφικτυονων, siquidem in coetum, quem εκκλησιαν vocabant, praeter Pylagoras, Hieromnemonasque admittebant plures sacrorum & concilii participes: hanc Αμφικτυονων εκκλησιαν debemus Aeschini dicto loco. Ego in priore ob conspirationem schedarum acquiesco. Ubi vero Herodotus εν τοισι οπισθε λογοισι de Ephialtae nece, eiusque auctore Athenada verba fecit? Ut nunc libri isti sese dant, nusquam, si bene memini. Proinde aut oblitus eorum scriptor est, aut desunt multa. *Wesseling.* *Goldhagenio* haec verba glossa seu interpretamentum videntur.

ὑστερον) ὑστερω Pass. Brit.

Επιαλτεα) Επιαλτην Arch. Vind. & οπισθε, ut scriptor solet plerumque. Post την ante εγω comma Ald. Cam. I. II. οπισθεν in iisdem, & punctum post σημανεω.

ad Cap. CCXIV.

Κορυδαλος) Κορυδαλλος Arch. Pass. Askew. & denuo in seqq. *Copridalus* in Latinis Vallae.

ουρος) ορος Arch. Vind. Ask. idque saepius. Post Περσησι comma, sed nullum post γαρ Ald. Cam. I. II.

τωδε) Arch. Vind. alii cum Ald. τοδε. Editum potius esse, non negabitur. Sic III, 15 & inferius c. 237. Tale, tamquam ex Herodoto, cuius non est, in Stob. Serm. 28. p. 197 ανδρα δε ουκ εστι δεξιον γνωμη σαθμησαμενον αθρησαι. *Wesseling.*

πυλαγοροι) Med. Arch. Pass. Ask. πυλαγοραι Paris. A. B. Vind. Brit. Ald. Valla. πυλαγοροι ex codd. extra dubii stant aleam. Modo enim πυλαγοραι, modo πυλαγοροι hi legati. Aeschin. in Ctesiph. p. 71 iterat τους πυλαγορους τους αιρεθεντας πυλαγορουντας, iungitque τους πυλαγορους και τους ιερομνημονας. Libanius utramque vocis flexionem Orat. in Aeschin. p. 699. C. & p. 706 deposuit: sunt quoque πυληγοροι ex Hesychio noti. *Wessel.* Post επεκηρυξαν comma Ald. Camerar. I. II, quod non habent post τουτο δε.

τον Επιαλτην) Arch. articulus deerat.

μεν γαρ αν) Arch. Vind. Pass. Ask. αν aberat Ald. &c.

εων μη) Pass. Ask. Brit. Arch. Vind. Paris. B. Ald. Valla: μη deficiebat. Post Aldi Camerariique aetatem operarum negligentia μη ob simile insequutae vocis principium excidit. Herodoto qui deinde curam impenderunt doctissimi viri, tametsi commentandi hoc genus negandi desideraret particulam, miranda supinita-

nitate coecos potius duces, quam Aldum, Vallam, & Mss. sequi maluerunt: Soli, quorum reminiscor, Pavius & Reiskius, ουκ εων finxerunt. Sed satis. Herodotus suum sibi rediisse laetabitur. *Wessel.* Quod poscit sententia, και εων μη Μηλιευς, quantumvis non esset Meliensis, ex Mss. & aliunde revocabitur, vid. Diss. Herodot. P. IV. p. 15. Alii potius usitato more scripsissent, καιπερ ουκ ων Μηλιευς· sed & rarius illud Herodoteum est: και εων μη Μηλιευς· sic scripsit VI, 66. IV, 144 τους μη Μηδιζοντας. Philostr. p. 186, 5 πως, ειπεν, ουκ εγω μη μαντις ων· p. 494 ους παιδευουσι τους μη Περσας Περσαι μαγοι, ην μη ο βασιλευς εφη· scribendum φη· nisi rex iusserit. Tatian. ad Graec. p. 14 οτι μη θεος ων τουτ' οπερ ελεγεν ειναι κατεψευδετο. *Valken.* Post Ουητης abest comma Ald. Camer. I. II, nec habent post αιρεωσιν.

ad Cap. CCXV.

Abest comma post Ξερξης δε Ald. Camerar. I. II.

εχει δε) επει ηρεσε Med. Vind. Arch. Ask. Comma post τω Ald. Cam. I. II.

ο Επιαλτης) Negligitur ο a Pass. Ask. Post και των comma Ald. Cam. I. II.

αφας) Habet Suidas hinc in voce. Post ταυτην comma Ald. Cam. I. II. Abest his comma post Φωκεας, positum post τοτε.

τοσου δη κατεδεδεκτο) τοσουδε κατα τ' εδεδεκτο Arch. κατεδεδεκτο Med. Passion. Ask. Paris. B. Antea ex Ald. & aliis κατεδεδοντο. Propter Aldinum H. Stephanus, videnda esse, quae alibi scripserat, lectores monuerat. Gronovius ve-

 ro,

ro, quis ille angulus, ubi Stephanus mussitaverit de hoc non intelligendo loco, ut iubeat videre, quae alibi dixerit? Dixerat ad Plutarchi Thes. p. 5. ed Bryani, δαιμονας descendere ex δαιω apud Herodotum; qui compositi κατεδεδαιτο, quod inde est, utatur pro cognita erat, seu comperto, apposueratque haec Nostri. Profecto, modo schedarum stabiliretur κατεδεδευτο imperio, haud inficete: namque in verbo nihil praeter raritatem inest, quod reprehendas: reprehendas tamen iniuria, cum talia se passim dent. Quae quidem non ego scripti, ut κατεδεδευτο improbare velim, sed ut ingentibus Stephani meritis gratia perseveret. *Wessel.*

ad Cap. CCXVI.

Post ρεοντος colon Ald. Cam. I. II.

Αιοπαια) Αναπαια Arch. Vind. Valla, & iterum: melius in Eustath. ad Homer. p. 1419, 38. Post αὐτη comma Ald. Cam. I. II, in his punctum post ιερος.

προς των Μηλιεων) Sic Med. Pass. Ask. των omittunt Arch. Paris. A. B. Brit. Vind. Ald.

Μελαμπυγον) Μελαμπηγον Arch. Valla. Comma post τη Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CCXVII.

Comma post ηχθηναι Ald. Camer. I. II, in his punctum post Οιταιων.

δη διεφαινε) δη abest a Pass. tum εφαινε Arch. & και εγενοντο, sine intermedio οι, idem, bene. και οι εγεν. Ald. Cam. I. II &c. Post ιερος colon Ald. Cam. I. II.

de-

δεδηλωνται) αιρηται ora Stephan. Pass. Askew. alterutrum Scholion. Post εσβολη comma Ald. Cam. I. II, idemque post υπο των, υπ' ὧν Arch. Vind. Post ατραπον comma Ald. Cam. I. II.

εθελονται) εθελοντι Arch Vind. Post υποδεξαμενοι comma Ald. Cam. I. II.

υποδεξαμενοι Λεωνιδη εφυλασσον. Εμαθον δε σφεας οἱ Φωκεες) septem haec negligens scriba Arch. praetervidit.

ad Cap. CCXVIII.

Post αναβεβηκοτας punctum Ald. Camer. I. II, queis abest comma post ὀρος.

εον) abest Arch. Post νηνεμιη colon Ald. Cam. I. II, quibus comma nullum post πολλ.

οιος) bene Arch. prius οικος erat.

Φωκεες) Medic. Arch Vind. Pass. Ask. Valla, edit. Genevens. Olim ex Ald. prave Φωκαεες. Post ὁπλα punctum Ald. Cam. I. II.

θωΰματι) θωματι Arch.

ὀδεν) Med. Pass. Ask. Paris. A. ceteri cum Ald. ὀδεναι σφι.

ενεκυρησαν) Arch. Med. Pass. Ask. Olim ενεκηρευσαν typorum Aldin. error, turpiter propagatus. *Wesseling*. Post στρατω punctum Ald. Cam. I. II.

οἱ Φωκεες) deest Arch.

τον Επιαλτεα) Επιαλτην sine articulo idem Vind. Ask. tum ὁπαδαπος, Arch. ποταπος Askew. vid. Thom. Mag. atque ibi Sellierium. Post μαχην colon Ald. Cam. I. II.

τον κορυμβον) tangit Eustath. ad Perieg. v. 566 & Homer. p. 750, 35.

αρχην) την αρχην Arch. punctum post vocem Ald. Camer. I. II, & comma post Περσας, colon post εποιευντο, comma post οἱ δε in iisdem.

ad Cap. CCXIX.

πρωτον) Est, cui πρωτος, sine urgente tamen caussa, placet *Wessel.*

ἁμα καὶ) ἁμα οἱ Arch. Vind. Valla. Quod verum quidem praefert, sed non aequat amplitudinem vulgati, ipsum tempus signantis. *Wesseling.*

εσαν) ἠϊσαν Arch. Scribendum επι δε, *deinde vero*: Vallae *deinde*, non in *postquam* deformari, sed attendenti monstrare debebat veram scriptionem, επι δε —, quod commode succedit post πρωτον μεν· exempla quaerenti dabunt Portus in επι δε, & L. Bos. Observ. crit. p. 15. Eustath. in Iliad. α. p. 123, 6 το μετα δε, αντι τȣ μετα ταυτα δε, και επι δε, και προς δε, αντι τȣ επι τȣτοις και προς τȣτοις — *Valkenar.* cui cum *Larchero* adsentimus.

περιοδον) citat Suidas in voce. Post ἡμεροσκοποι abest comma Ald. Cam. I. II.

διαφαινȣσης) διαφανȣς ȣσης Arch. post ἡμερης comma Ald. Camer. I. II, colon in his post Ἑλληνες, & comma post οἱ μεν.

εκλιπειν) εκλειπειν Arch. Vind. colon post vocem, & comma post οἱ δε Ald. Cam. I. II.

οἱ μεν απαλλασσοντο) οἱ μεν ων margo Steph. comma post οἱ μεν, punctum post απαλλασσοντο Ald. Camer. I. II, colon in his post στρατευοντο & comma post οἱ δε.

παρασκευαδατο) παρεσκευαδατο Arch. Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. CCXX.

Post Λεωνιδης abest comma Ald. Cam. I. II, comma ponunt post παρεουσι.

εκλιπειν) εκλειπειν Arch. Vind. post ταξιν comma, idemque post την Ald. Cam. I. II.

πλειστος ειμι) πιστος Ask. Scripsit L. 1, 100. ταυτῃ πλειστος γνωμην ειμι· ubi Gronov. Hoc eodem ducit, casu ex defectu praepositionis discrepans. Congruit Sophocl. Oed. Tyr. 565. Και νυν ετ' αυτος ειμι τω βουλευματι. Itaque πιστος ειμι in Ask., etsi κτυποις πιστος Aesch. Prometh. 915. παραδιορθωσις est. *Wessel.* Sensus clarus; rarissima forma loquendi significatur, quod usitata magis diceretur: ταυτη και μαλλον τη γνωμη προστιθεμαι, vel τιθεμαι. Neutiquam tamen tentari debebat sincerum πλειστος. Qua hic structura, Astyages I, c. 120. και αυτος, ω μαγοι, ταυτη πλειστος γνωμην ειμι — εξηκειν τον ονειρον· illic pro τῃ γνωμῃ, vulgatum ex codd. γνωμην· idem hic etiam admitterem, aut, quod non postponerem, ταυτῃ και μαλλον την γνωμην πλειστος ειμι, Λεωνιδην — κελευσαι. Lucian. in Demosth. Encom. P. 3. p. 494. ει και πλειων ειμι την γνωμην προς Ομηρῳ τεταχθαι· etsi magis fert animus, ab Homero stare. *Valken.*

εοντας απροθυμους) Apud Plut. Malign. p. 865. B.

συνδιακινδυνευειν) διακινδυνευειν Arch. συγκινδυνευειν Plut. Post απιεναι comma Ald. Cam. I. II.

επεχρηστο) επεχρητο Med. Pass. Ask. Vind. Parisf. A. B. Arch. Nihil habet hoc, cur sperni debeat, caussam ad lib. 2, 147. exposui, cui pondus ex conspiratione tot membranarum gravius accedit. *Wesseling.*

απο-

απολεεσθαι) Pass. Ask. quod malo; απολεσθαι antea ex Ald.

εχοντα) Omittit Arch. non male, vid. I, 174 & infra c. 228.

ωδε) ταδε id. punctum post ωδε Ald. Cam. I. II.

υμιν δ') Euseb. habet Praep. Evang. V, 25. Abest post δ', comma Ald. Cam. I. II.

Post περθεται comma, idemque post η το & μεν, punctum post εκι in iisdem. περσεται Euseb. & εχι, quomodo Arch. Vind. Ask. Post γενεθλης comma Ald. Cam. I. II.

βασιλη) Med. Pass. βάσιλῆϊ Arch. ceteri cum Ald. βασιληα. Poeta αγγελιην επι Τυδη στελλαν Αχαιοι Iliad. Δ. 384. loco Τυδεα, de quo Etymol. in Πηλευς. Servare tamen βασιληα, modo postrema contraheretur, in promtu fuerat. *Wessel.* Ut hic ante Gronovii Ed. II. βασιληα φθιμενον vulgatur in Eusebianis ex Oenomao Excerptis Praep. Evang. V. p. 219. πενθη | σει βασι | ληα φθιμε | ubi pro *dactylo paeon* est *primus;* ut in oraculi versu secundo η μεγα | αστυ ερι |. — Vitium, ut illic occultari potest elisione voculis ε, hic tegit lectio Med. βασιλη φθιμ. In Scymni Chii Praef. Perieg. v. 59, τον Απολλωνα τον Διδυμη λεγω· corrigit Is. Voss. ad Melae I. c. 17. 3. — In Eurip. vulgatur Alcesti 24. ηδη δε τονδε Θανατον εισορω πελας Ιερη θανοντων. *Valken.*

τον ταυρων) τον Paris. B. in reliquis των. Post μενος comma Ald. Cam. I. II, idemque post λεοντων.

τε δη επιλεγομενον) δε επιλεγ. Arch., Plut. dicto loco E. vulgatum servat.

μενον) μενων Plut., id Reiskio placet: at vide L. IX, 77. Ut Thebanos suos tueretur, haec exci-

excitans Plut. de Herod. Malign. p. 865. E. rectius legisse videtur μενων Σπαρτιητεων· & mox, η τησι γνωμησι διενεχθεντας· adfirmat το μενων Herodotea propemodum interpretatus Diodor. XI. c. 9. Λεωνιδης — φιλοτιμουμενος αυτω τε δοξαν περιθειναι μεγαλην και τοις Σπαρτιαταις, προσεταξε τους μεν αλλους Ελληνας απαντας απιεναι, και σωζειν εαυτους, — αυτους δε τους Λακεδαιμονιους εφησε δειν μενειν. *Valken.*

ad Cap. CCXXI.

γεγονε) γεγονε· ὁτι και τον μαντιν neglectis mediis Pass. Ask. Vind. Arch. Brit. ora Steph. Valla. Nexa his ου γαρ μουνον τους αλλους, αλλα Scholiastae nimis officioso transscribo. Abunde erat ὁτι και τον —, monstrantque schedarum plures. *Wessel.* Post μαντιν comma Ald. Cam. I. II, sed nullum habent post ταυτη.

Ακαρνηνα) Ακαρηνα Arch.

τουτον ειπαντα) Med. Ask. Arch. Pass. Vind. Antea τουτων ἁπαντα ex Ald. Koenius, suo Herodotum more scripsisse suspicabatur: φυτον, ειπαντα εκ των ἱρων τα μελλοντα σφι εκβαινειν ἁπαντα· cui favet eleganti coniecturae Med. codex. *Valken.* Secutus cupide Mss. sum libros, singulari constantia viam ad veritatem munientes. Sermonis quoque nexus nihil desiderat uberius. *Wessel.*

εκβαινειν) εκβαινειν, φανερος iidem omnes, & Paris. A. B. C. Brit. Olim cum Ald. εκβαινειν ειποντα, φανερος.

απελιπετο) απελιπε Arch. marg. Steph. In Ald. ου κατελιπε. Videtur ουκ απελιπε ex Arch. probius: deinceps c. 222. απολιποντες Λεωνιδην

&

& L. VIII, 63. Plut. tamen Virt. Mulier. p. 261. C. της δε Ερυξυς μη απολιπομενης, αλλ᾽ επεσθαι — βυλομενης, υδε η μητηρ — καιπερ υσα πρεσβυτις, απελειπετο. At in huiuscemodi verborum formis, etsi saepe inconsulta, ingens est librariorum inconstantia.

ad Cap. CCXXII.

τε απιοντες) Abest Arch. Vind.

Θεσπιεες δε) Apud Plutarch. Malign. p. 865. A. Post δε & Θηβαιοι commata Ald. Cam. I. II, in his punctum post μαλιστα, sed comma nullum post εφασαν.

απολιποντες) Desideratur in Arch., habet Plutarch. Post απαλλαξεσθαι colon Ald. Cam. I, II, in his comma post καταμειναντες.

συναπεθανον) συναποθανειν Pavius corrigebat. At ea Herodoteae narrationis sunt. *Wesseling.* Comma post αυτεων Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CCXXIII.

ανατειλαντος) επανατειλαντος Arch. Vind.

συντομωτερη τε εστι) Arch. Ask. Pass. deerat Ald. & Edd. enclitica. Comma post περιοδος τε Ald. Cam. I. II.

προσηϊσαν) προσηεσαν Arch. Vind. colon post vocem Ald. Cam. I. II & comma post ποιευμενοι.

ευρυτατον) ευρυτερον Arch. Vind. Pass. Ask. Brit. ora Steph. Valla: ευρυτατον alii cum Aldo. Sive hoc, sive ευρυτερον legatur, par CCC audacia: malim posterius, tanta codd. conspiratione nixum. Quod adhaerescit το μεν γαρ ερυμα — pertinet ad superiores dies. Scriptum si fuisset, το μεν γαρ ερυμα τυ τειχεος εφυλασσετο

αυτο

αυτας τας προτερας ἡμερας, οἱ δε ὑπεξεοντες — sententia fuisset clarior, Pavio observante. *Wessel.* Post ταχεος comma Ald. Cam. I. II, idemque post ὑπεξεοντες.

ξεινοπορα) Med. Pass. Ask. Paris. A., ceteri ξεινοτερα, ut Arch. Vind. Paris. B. Ald. Brit., utique ex vero: nam ξεινοτερη, cuius non recordabatur Gronov. supra c. 175. *Wessel.*

πολλας) πολυς Ask.

απεδεικνυντο) επεδεικνυντο Vind. Pass.

όσον εσχον μεγιστον ες τους) Med. Arch. Vind. Pass. Ask. Paris. B., antea ex Aldo, όσον εσχον μεγεθος ες τους. Facile potuit hoc ab futili manu immitti, cum sic. 2, 76 & 78. 3, 26. 4, 178. Sed aliter ex testimonio optimi Ms. dedit Herodotus, nempe μεγιστον, ut 3, 22. χρονον ὀκοσον μακροτατον ζοει. Sed εσχον legitur in scripto libro. *Gronov.*

Post αατεοντες colon Ald. Cam. I. II. ατεοντες Arch. Valla; cuius *ingruentes* ex αττεοντες Arch. fluxit, quo quidem, si tamen iidem Jonibus ac αττοντες, nihil accommodatius. Αττοντες, ὁρμωντες, πηδωντες Hesychio, Suidae, & hac de familia aliis. Non diffiteor, mihi vehementer illud placuisse quondam: nunc vereri occepi, ut exempla Diss. Herod. p. 88. quaestioni faciant satis. Nec sequor tamen H. Steph. ατιοντες sive ατιζοντες scribentem: nam quae in Camerarium ille strinxit, ex Eustathio derivata, non feriunt admodum. Homeri enim ατεοντα Iliad. γ. 332. explicant interpretes ατιμαζοντα, Hesych. c. adnot. Alberti, aut ολιγοφροντιςουντα, αφροντιςουντα, aut diversius. Illud si arripiatur, valde desperantes & nullam suae salutis rationem ducen-

ducentes sistet; tumque παραχωρουμενοι τε και αντεοντες aptissime nexi procedent. Diodorus simili in re αφειδως εχωντο τοις ιδιοις σωμασιν εις κοινην σωτηριαν XIII, 60. & αφειδειν της ψυχης ένεκα νικης XII, 62. *Wesseling.*

ad Cap. CCXXIV.

ετυγχανε κατηγοτα ηδη) ηδη ετυγχανε κατηγορατα Pass. Vind. Ask. Arch., & superius πλεονεσιν αυτεων Arch. Vind. quod valde notabile. Post ηδη colon, post οἱ δε comma Ald. Cam. I. II.

Λεωνιδης τε) Και Λεωνιδης Arch. Pass., etiam κατηεργαζοντο Arch. κατηργαζοντο Vind. Post αριςος colon Ald. Cam. I. II.

ονομαςοι) ονομαςοι Σπαρτιητεων Arch. Vind. Pass. Paris. B. C. Brit. Ask. Ald. & Valla, ex Med. interponuntur πολλοι δε και ουκ ονομαςοι. Ουνομαςοι ex dialecti ritu. Accessio vocabulorum ex Med. laudatiore, quod minime mirandum, utitur Gronovio fluxae tamen fidei apud multos. Qui tandem illi ουκ ονομαςοι, distincti a CCC, quorum omnium sese accepisse nomina ait? An Helotae? quibus nusquam in Spartanorum catalogo locus. Non nescio, saepe inter simillimas posita voces supina librariorum socordia praeterviderі & negligi. At coniurasse plerosque omnes scribas, & maculam schedis adspersisse, paene supra fidem est. Tueri ergo possessionem inserta e Med. non posse videntur. *Wessel.* Ob vocem ονομαςοι repetitam, media quaedam facile, fateor, potuerunt excidere; si tamen aliis etiam absunt codd., Vallae non lecta, neque ego desiderarem ex Med. vulgata

ex

ex hac lectione Med. Koenius forte valde probabilem efformavit, hanc nimirum: *και ἑτεροι μετ' αυτȣ πολλοι τε και ȣνομαςοι Σπαρτιητεων.* — Spartiatarum, qui cum Leonida ceciderunt, εγω, inquit Noster, ως ανδρων αξιων γενομενων επυθομην τα ȣνοματα· neque hic requirerem omissam vocem αξιων, hoc sensu sic simpliciter vix veteribus illis usurpatam: ad ανδρων γενομενων, quomodo loqui solet, adscribi potuit αξιων. *Valken.* Obelo digna quoque censuit e Med. inserta *Larcherius*, cuius in sententiam ire placet. Post των comma Ald. Cam. I. II, idem ponunt post πολλοι & colon post και ȣνομαςοι, iterumque comma post εν δε δη, & Αβροκομης τε. —

Αρτανεω) Med. Ask. Pass., Αταρνεω ceteri.

Φραταγυνης) Ρατογυνης Pass. Ask. Brit. Steph. margo.

Αρτανης) Sic nunc Arch. cum Med. Pass. Ask., alii Αταρνης.

μȣνης) μȣνȣ Arch. Vind.

ad Cap. CCXXV.

Post μαχεομενοι abest colon Ald. Cam. I. II, punctum in his post Λεωνιδεω. Partem veri vidit L. Bos Obs. crit. p. 59. post μαχεομενοι nempe distinctionem ponendam: verum, quod recte Gronov. etiam animadvertit, non sic solet ex abrupto Noster orationem redordiri: vocula requiritur, quae haec & illa connectat: adest illa, ita ni fallor, suo loco collocanda: *Ξερξεω τε δη δυο αδελφεοι ενταυθα πιπτȣσι μαχεομενοι· ὑπερ τε τȣ νεκρȣ τȣ Λεωνιδεω Περσεων και Λακεδαιμονιων ωθισμος εγενετο πολλος, ες ὁ τȣτον τε αρετη οἱ Ἑλληνες ὑπεξειρυσαν·* — ad postrema Reiskius, hunc, ait,

ait, locum non concilio cum p. 419. initio. Manifesta nimis est contradictio. Sed qualia scribit Reiskius in Miscell. Lips. Vol. 8. p. 502, suo loco ne tangenda quidem, si quis ante annos scripsisset ferme ducentos, quibus ille modis fuisset exceptus! istiusmodi convicia hac aetate *ferimus*, *non reprehendimus*. Hic quaenam tandem est ἐναντιοφανεία; Persarum manibus ereptum in hoc conflictu Regis cadaver victores aliquantisper tenuerunt Spartiatae; sed hi, vincendo fatigati, vim hostium, ἀεὶ νέων ἐρχομένων, non sustinuerunt, atque eodem die omnes, ut notum est, interierunt, Persisque adeo victoribus Leonidae regium quoque reliquerunt cadaver, quod capite truncatum iratus Xerxes in crucem tolli iussit. Secundum fictum Plutarch. T. 2. p. 306. D. ex Leonidae cadavere Persa τεμνει την καρδιαν, και εὗρε δασειαν· verbis mutatis illinc rem narrat eandem Stobaeus p. 92, 5. utrique citantur Aristidae Persica, omnibus aliis invisitata; apud illum mox in historia romana laudatur etiam Aristides Milesius: istiusmodi nebulonum mendacia vix digna sunt memoratu. Lipsiensis nunc forte criticus R. fatebitur, cunctante stylo elaborata veterum scripta paulo esse consideratius contrectanda. *Valken.* Cuius interpunctio probatur a Paris. D. in quo comma post μαχεομενοι, punctumque post πολλος, nullumque post Λεωνιδεω, teste *Larcherio*.

Post πολλος comma Ald. Cam. I. II.

υπερεξειρυσαν) ὑπεξειρυσαν Arch. Vind. Brit. Paris. B. Ald. ὑπερεξερ. Med. Pass. Ask. Paris. A. Raritate commendatur, nullo alio privilegio: idem ὑπεξειρυσαν, subtraxisse videlicet sua virtute pugnantibus Persis Spartanos Leonidae corpus.

pus. Nam quod ille Xerxes deinde turpiter insultavit, tum contigit, cum trecenti post strenuum certamen occubuerant omnes. Frustra enim in his difficultas quaeritur. *Wessel.*

τετρακις) *πολλακις* Brit in Vallae Latinis *ter*. Post *τουτο δε* comma Ald. Cam. I. II, colon habent post *παρεγενοντο*.

ηδη) deest Brit.

νεικος) Pass. antea cum Ald. *νικος*. *ετεροιουτο το νεικος* ex Pass legitimum puto. *Νεικος* de bello & pugnae contentione c 158 alibique. Geminum ferme lib. 9, 102. *ενθευτεν ηδη ετεροιουτο το πρηγμα*. *Wesseling.* Post *οπισω* colon Ald. Cam. I. II.

ελθοντες) Non est in Ask.

κολωνος εστι) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Paris. A. B. Brit. Vulgo cum Aldo *κολωνος ουτος εστι*. Parendum fuit scriptis libris. Plutarchi editiones *Κολωνον* ostentant, sicuti & Aldus, quasi proprium nomen. *Wessel.* Post *μαχαιρησι* abest comma Ald. Cam. I. II.

τοισι αυτεων) Paris. A. B. Vind. Edit. Lugdun. Valla; *τησι* Arch. Pass. Ask. Med. Ald., tum *ετι ετυγχανον* Med. Ask. quam voculam Pass & ceteri non norunt. Longin Sect. 38. *όσοις αυτων ετι ετυγχανον*. — Tan. Fabri coniecturas acerbius taxari animadverto, addique contextui haud illud satis opportunum. Codd. inconstantia optionem reliquit liberam, qua, praesertim cum Longinus praeiret, utendum censui. Namque ex eo advocatum, & princeps editio & Mss., teste Zach. Pearce, offerunt, prorsus Herodoteis, uti vulgari iussi, concordans. Hoc amplius, *και χερσι και στομασι* a sequente *κατεχωσαν* punctione separari, eiusdem Longini, cui *στομασι*

μαχεσθαι mera hyperbola, ductu: Cicero Laconici in eo genere quidpiam observavit, adolescentum greges, inquiens Tuscul. Disp. V, 27. Lacedaemone vidimus ipsi, incredibili contentione certantes pugnis, calcibus, *unguibus*, *morsu* denique. Quod itaque his aptum haerebat, κατεχωσαν οἱ βαρβαροι βαλλοντες, barbaros manibus oribusque defensantes sese Spartiatas iaculis obruisse & quasi contumulasse, cultissime pingit. Grande oppido κατακεχωσθαι βελεσιν, eodem Longino monitore. Hinc Aristides T. 2. p. 190. κατεχωσθησαν ὑπο των βαρβαρων· Philostr. V. Apoll. IV, 23. επι τον κολωνον, εφ' ὃ λεγονται Λακεδαιμονιοι περιχωσθηναι τοις τοξευμασι· Libanius Or. 35. p. 690. A. ὡς δε πολλοις ολιγους καταχωσας των Λακεδαιμονιων εν Πυλαις, ubi Morellus nihil vidit. *Wessel.* Quod, postea temere reiectum, olim placuerat T. Fabro, mihique venerat in mentem, hoc a codd. subministratum (Diss. Herod. p. 123.) revocabitur in contextum, sic, ut puto, collocandum: αλεξομενους μαχαιρῃσι (τοισι αυτεων ετυγχανον ετι περιεουσαι,) και χερσι και ϛομασι, κατεχωσαν οἱ βαρβαροι βαλλοντες. In his ista και χερσι και ϛομασι, ab interpretibus Longini Fabro, Dacierio, Tollio, variis tentata coniecturis, unus recte caeperat Boileavius, ut accipienda docuit Wesseling. Τοισι, dubio vacuum, sic adhibetur VIII. c. 89. ατε γαρ νεειν επιϛαμενοι, τοισι αἱ νηες διεφθειροντο, — ες την Σαλαμινα διενεον. Sed haec, τοισι αυτεων ετι περιεουσαι, nempe αἱ μαχαιραι, apte respondent ad ista c. 223. δορατα μεν νυν τοισι πλεοσι αυτεων τηνικαυτα ετυγχανε κατεηγοτα ηδη, οἱ δε τοισι ξιφεσι διεργαζοντο τους Περσας· pro more videlicet istius aevi, quo, hasta fracta, gladiis utebantur. *Valken.*

Post

Post περιεȣσῶν colon, post χερσι comma Ald. Cam. I. II, colon ponunt post βαλλοντες. Goldhagenio ςομασι mutandum videtur in ποσι. χερσι και ποσι notissima loquendii ratio. Gladii non omnibus supererant, quod Herod. illis vocibus, αἱ ετυγχανον ετι περιεȣσαι, innuit, itaque manibus pedibusque obstabant urgenti hosti.

ad Cap. CCXXVI.

Διηνεκης) Citat Eustath. ad Homer. p. 638, 56. Post τον comma Ald. Cam. I. II.

ειπαι) plerique ειπειν.

πυθομενον) πειθομενον Arch.

απικωσι) αφιωσι Arch. Vind.

αποκρυπτȣσι) αποκρυπτειν Fragm. Parif. punctum post vocem Ald. Cam. I. II.

τοσȣτο τι πληθος) το πληθος saltem scribendum. *Valken.* τοσȣτο — ειναι maluisset omissa Jac. Tollius ad Longin. p. 223, nec miratur *Valkenar.*

Post τȣτοισι abest comma Ald. Cam. I. II. τȣτο Arch. Vind., & ειπειν contra morem, cum Med. & aliis.

τȣτων Μηδων) Arch. Vind. Aberat των Ald. &c. post πληθος Ald. Cam. I. II.

αγγελλοι) απαγγελλοι Fragm. Parif.

ὑπο σκιῃ) attigit Eustath. ad Poet. p. 704, 57.

μνημοσυνα) μνημωσυνον Ask.

ad Cap. CCXXVII.

Comma post μετα δε τȣτον Ald. Cam. I. II, idem post Αλφεος τε. Hinc apud Eustath. ad Hom. p. 297, 9. Αλφειος. Errorem in Dithyrambo Aeliani VI, 2. Perizonius exposuit. *Wesseling.*

Post τω comma, sed nullum post Διθυραμβος Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CCXXVIII.

Θαψθεισι) θαφθεισι male Arch. Meliùs Eusth. in Poet. p. 519, 43.

ν) deſit Arch. Brit. Poſt ταδε punctum Ald. Cam. I. II.

τριηκοσιαις) τριηκοσιης apud Ariſtid. T. 2. p. 380. comma poſt vocem Ald. Cam. I. II.

Πελοποννασε) Med. Paſſ. Ask. Πελοποννησε ceteri cum Ald. & Ariſtide & Diodoro XI, 33. Poſt ιδη colon Ald. Cam. I. II.

αγγελλειν) Arch. Vind. Paſſ. Ask. Brit. Suidas in Λεωνιδης, Steph. margo; in reliquis, Diodoro, Anthol. lib. 3, 5. αγγειλον. Frequens απαρεμφατω uſus, & ſchedae id ſecurum & verum praeſtant. Adſimile c. 110. εμοι χρασθαι ὡς ανδρι ψευσθη in me ut mendacem conſule; Latina Tullii, Dum ſanctis patriae legibus obſequimur, bona ſunt, ſed ex Simonidae, ut ille cenſuit, πειθομενοι νομιμοις. In vulgato, alludente ad Spartanorum Ρητρας, omnes acquieſcunt codd. cum Suida *Weſſeling*. Edidit quoque ſic Brunck. Anal. P. G. T. I. p. 131. XXX, & Salmaſius in codd. Palatin. ρημασι πειθομενοι invenit. *Larcher.*

ρημασι πειθομενοι) πειθομενοι νομιμοις Diodor. Lycurg. in Leocrat. p. 163. & Anthol. Poſt τοδε colon Ald. Cam. I. II.

Μνημα) μναμα in Schol. ad Anthol. p 291.

κλεινοιο) κλειτοιο Arch. Vind. Similis variatio L. V. 9, 5. Poſt αμειψαμενοι abeſt punctum Ald. Cam. I. II, abeſt his & comma poſt ςηλησι.

μαντιος επιγραμμα) Haec usque Μεγιςεα male deſunt Ald. Cam. I. II.

Λεωπρεπεος) Λεωτρεπεος Arch.

ad

ad Cap. CCXXIX.

Post αμφοτεροισι abest comma Ald. Cam. I. II, idemque abest his post ες Σπαρτην.

τε εσαν) γε Pass. & ησαν, quod Arch. Vind. Ask. malunt.

το εσχατον) Ask. Arch. Pass. Vind. Brit. ora Steph. Valla, antea τό μεγιστον ex Ald. Adstipulor Wasseo ad Thucyd. IV, 12. hoc laudanti. Alia in re superius c. 107. αλλα διεκαρτερεε ες το εσχατον. Diodorus, Polybius, Agatharchides &c., invitis tamen Grammaticis, de morbosis εσχάτως εχειν & διακεισθαι, vid. Diodor. XVIII, 48. & Trillerum in Thomae M. εσχατως. Wessel. Post αλλοισι comma Ald. Cam. I. II.

εθελησαι) εθελησαν Med. Ask. Pass. Quod defensum miror.

διενειχθεντας) διενεχθεντας Pass.

και ενδυντα) Paris. B. & Fragm. Arch. Pass. Ask. Vind. Brit. Steph. margo, recte, vid. c. 218 &c. εσδυντα Ald. & pauci.

Abest comma post Αριστοδημον δε, positum post λειποψυχεοντα Ald. Cam. I. II. Coniecisse se scribit aliquando R. δειλοψυχεοντα. Poni saltem debuerat φιλοψυχεοντα· hoc si praeberet scriptus codex, anteponerem vulgato, velut isthac etiam aetate usitatum: Tyrtaeus apud Lycurg. c. Leocrat. p. 163, 4. Αλλα μεγαν ποιειτε και αλκιμον εν φρεσι θυμον. Μηδε φιλοψυχειτ', ανδρασι μαρναμενοι· ex Homericis expressum insigne Theopompi dictum habet Clemens Alex. Strom. VI. p. 749, 10. ει γαρ ην τον κινδυνον τον παροντα διαφυγοντας αδεως διαγειν τον επιλοιπον χρονον, ουκ αν ην θαυμαστον φιλοψυχειν· attigit Jer. Markland in Lysiae P. 44, 4. & Joannis Evang. XII, 25. ubi plurima collegit Wetsten. Valken.

ην) abest Arch.

αλγησαντα) αλογησαντα Med. Pass. Ask. Arch. αλγησαντα Paris. A. B. Vind. Brit. Ald, cui primas dedi. porro εν Σαπαρτη Arch. — Vexavit hunc locum Reiskius, vitii, uti suspicatur, reum mancumque. Medicina, quam invenire se negat, in promtu erit, modo αλγησαντο h. e. οφθαλμιωντα oculorum morbo dolentem, revocemus. Quid enim? An Aristodemus αλογησας, praeceptorum contemtor Leonidae, Spartam redux, sive poena abiisset? Non fierit Lycurgus nec militaris disciplina, apud Aelianum in Suidae Κακη. Oculorum morbus obtentui, cur praelio afuerit, potuit esse, nulla αλογιη. Quod Portus αλγειν semel excitavit ex L. IX, 22, nihil ad rem. Habet lib. 3, 40. 43. atque alibi. Magis urgeret αλγεων, sine comite positum, de morbo doloreque oculorum, ni οφθαλμιωντες Eurytus & Aristodemus in hac quaestione praecessissent. *Wesseling.*

εμοι) deest Arch. mox προθεσθαι id.

αυτων απολομενε) Med. Pass. Ask. Arch, Vind. αυτων aberat Ald &c. post τε μεν comma, post απολομενε colon Ald. Cam. I. II, idemque post Αριςοδημω.

ad Cap. CCXXX.

ες Σπαρτην) εν Σπαρτη Arch. Post τοιηνδε punctum Ald. Cam. I. II.

εκ εθελησαι) ε θελησαι Pass. Post ὁδῳ abest comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CCXXXI.

ὁ Αριςοδημος) Sine articulo Ald. Cam. I. II, quod non annotavit *Wessel.*

Post

Post ειχε comma Ald. Cam. I. II, idemque post ητιμωτο, colon post καλεομενος, comma post ὁ μεν.

τη εν Πλαταιησι) τησι Πλαταιησι Arch. non male, si τησι tolleretur. Post μαχη comma Ald. Cam. I. II.

οι) Desideratur in Arch. Ask. Pass.

ad Cap. CCXXXII.

Λεγεται) Λεγονται Ald. Cam. I. II, quod non enotavit *Wessel.* Post Θεσσαλιην comma Ald. Cam. I. II, quod non habent post τετεων. Praeteriit αγγελον Arch.

Post περιγενεσθαι colon, post τω comma Ald. Cam. I. II. γενεσθαι Ask. Post Παντιτην punctum Ald. Cam. I. II, in queis abest comma post Σπαρτην.

ad Cap. CCXXXIII.

Post των comma Ald. Cam. I. II, idemque post εοντες, sed nullum post εμαχοντο neque post εχομενοι.

βασιλεος) βασιληος Arch. qua in scriptione mira saepe varietas.

επεσγομενων) επιγενομενων Pass. & ora Steph. Taxat haec Plutarch. Malign. p. 866. B. Post των βαρβαρων comma Ald. Cam. I. II.

μηδιζειν) μηδισειαν Plut.

ειεν) idem Med. Pass. Ask.* alii cum Aldo αυεαι.

Post βασιλεϊ punctum Ald. Cam. I. II. βασιλεος τε ταυτα Arch. prave. Post λεγοντες comma, post περιεγινοντο punctum Ald. Camer. I. II.

ηυτυχησαν) ευτυχησαν Arch. Paff. Vind.

μεν τινας και απεκτειναν) μεν τινας και Med. Paff. Ask. Vind. Arch. Parif. B. Brit. olim ex Ald. μεν τινας αυτεων, και. Plut. habet τους μεν αυτων, in feqq. omittens αυτεων. Poft προσιοντας punctum, poft αυτεων & poft τε ante τον παιδα commata Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CCXXXIV.

Poft Ἑλληνες comma Ald. Cam. I. II.

ειρωτα) Arch. Paff. Ask. ceteri cum Aldo ἠρωτα: Poft ενθευτε & poft αγαθος commata Ald. Cam. I. II, comma his poft ειπε.

ὁκοσοι τοιουτοι) ὁκοσοι τοι ουτοι Ask. poft τα πολεμια comma Ald. Cam. I. II, punctum ponunt poft ἁπαντες & poft ειπε iidem.

παντων των) πολλον π. των Λακεδ. Arch.

πολλον) abeft Ask. Brit. Comma poft το ante δε θελεις Ald. Cam. I. II.

Λακεδαιμονι Σπαρτη) Med. Arch. Paff. Parif. A. Euftath. in Homer. p. 294, 27, ex Aldo & aliis Λακεδαιμονιη. Optime ex membranis Gronov. Nec male c. 235 επι την Λακεδαιμονα χωρην exemplar Arch. Omnem enim regionis tractum, in quo Sparta, Lacedaemonem effe & dici, notum nimis eft. Aeliani Var. XII, 43 εν Λακεδαιμονια Μοθακες εκαλουντο, bene fcripti codd. εν Λακεδαιμονι. *Weffeling.* Parum puto referre, utrum Λακεδαιμονι probetur, an Λακεδαιμονιη· dummodo regio Laconica intelligatur per Λακεδαιμονα. Λακεδαιμονα χωρην dixit cap. feq. *Valken.* Poft μαλιστα punctum Ald. Camer. I. II.

μην) μεν Arch. Paffion. Vind. Poft Ξερξης punctum Ald. Cam. I. II.

απο-

αποινητοτατα) αποινητοτατω Arch. Abest comma post ιθι Ald. Cam. I. II.

τας διεξοδους) Arch. Med. Pass. Ask. Vind. Omiserat τας Ald.

βασιλευς γενομενος). Quod Galeus ex Arch. βασιλευς τουτων γενομενος, dolendum est, in illo non inveniri. Valla expressit, ex cod. an coniectura, incertum, satis alioqui accommodatum. *Wessel.*

ad Cap. CCXXXV.

Ὁ δ' αμειβετο) colon hic Ald. Camer. I. II, ὁ δε ειπεν Arch. Vind. ex glossa opinor.

σοι εστι) εστι σοι Ald. Cam. I. II, quod non annotavit Wessel.

Λακωνων) Λακεδαιμονα Arch. &, uti suspicor, Valla.

επικειμενη) κειμενη Arch. Vindob. post τη comma Ald. Cam. I. II.

Post Κυθηρα punctum, post την comma, quod abest post Χιλων Ald. Cam. I. II, Med. Pass. Ask. Χειλων, ceteri Χιλων. Parum refert, Χειλον legatur, an Χιλων, ex caussa ex lib. I, 59 posterius, de quo Sosipat. Charis. Grammat. lib. I. p. 78 malui. *Wessel.* κερδος μεζω Medic. Pass. Post τουτο εσεσθαι comma Ald. Cam. I. II, idemque post εξηγεομαι.

ουτι) ου τοι Arch.

ων) desit Pass. Ask.

τους Λακεδαιμονιους) abest Arch.

ηδη) δη Arch. Vind.

λειπεται) γινεται iidem.

εσεσθαι τοι) τοι deest Arch.

προσχωρησουσι) προχωρησουσι idem.

ad Cap. CCXXXVI.

Post ποιεειν ταυτα colon Ald. Cam. I. II. ενδεκομενον) Arch. Vind. Brit. Ald. alii ενδεχομενον. Aldi istud qui mutatum iverunt, nullam ad Herodotum inierunt gratiam: nam solum veritate fulciebatur. Mox c. 237 ε γαρ δη εκεινο γε ενδεξομαι. Clarius lib. V, 92 των δε συμμαχων το πληθος εκ ενεδεκετο τες λογες. Wessel.

πρηγματα) τα πρηγματα Arch. Vindob. non male.

οἱ Ἑλληνες) deest οἱ Arch. Pass. nec requiritur. Post τε comma Ald. Cam. I. II.

επι τῃσι παρεεσησι τυχησι) Nisi ad sententiam ἡμεων adsumatur, ea profecto laborabit. Wessel. Post των comma Ald. Cam. I. II.

των νεες) Tollendum puto literam male repetitam, scribendumque, τῷ νεες· Tu, τῷ, cui naves quadringentae naufragio perierunt, ει — αλλας τριηκοσιας αποπεμψεις — Valkenar.

περιπλαειν) περιπλεειν Arch. Pass. Ask. Vind.

αξιομαχοι τοι εσονται) αξιομαχητοι γινονται Arch. posterius etiam Vind. in Pass. Ask. Brit. τοι desideratur. Post ναυτικῳ abest comma Ald. Cam. I. II.

κεινοισι) εκεινοισι Pass. Arch. Ask. & ad eum modum mox.

εχε) Arch. & Paris. D. εχω Ask. & Paris. B. olim εχων. Suspicionem docti viri liber Arch. stabilit. Εχω ex Ask. cum Achaemenis ad regem oratio instituatur, suadentis desiderio haud respondet. Pristinum vero εχων multo minus, nexum sermonis manifesto turbans. Αντιπολεμοι supra IV, 140 in censuram venerunt. Wessel.

επιλεγεσθαι) επιδεχεσθαι Arch. Post τῃ comma

ma Ald. Camer. I. II, idemque post τα, colon post ειοι.

περι Φροντιζειν) περιΦροντιζειν Pass.

ουδεν) ουδε εν Ask. Pass.

ανιευνται) Singularis in miranda hac verbi forma exemplarium scriptorum consensus exstat. Sunt docti homines, qui repeti posse negant ab ανιασθαι, illo scilicet, quod ex ανα atque ιασθαι coaluit, reponuntque ακεσονται. Contra ea Portus, ανα nullam vim addere verbo adseverat, atque ανιασθαι tantum valere, ac ιασθαι· cuius opinionis nullum, nisi fallor, ancipiti in suspicione fundamentum. Optime τρωμα ιασθαι, βλαβην ιασθαι & similia usurpari, in confesso est. Quid si ergo vocabulo disparato & secto τρωμα αν ιευνται scribatur? Sic Jonicum erit, loco futuri ιησονται, cuiusmodi lib. 3, 53 δοκεων μιν μαλιστα ταυτη αν πειθεσθαι pro πεισεσθαι, ac plura in Porti promtuario & Rich. Dawes Miscell. Crit. p. 80. Mihi multum & varia versanti lenissima haec vocis visa medicina fuit, nescio an aliis. *Wesseling.* cuius in sententiam lubenter abimus; testeque *Larcherio* sic legitur in Paris. B.

ad Cap. CCXXXVII.

Post τοιοσδε colon Ald. Camer. I. II, in his post Δημαρητος δε & μεν τα commata, colon post εμοι.

εσσονται) εσσωνται Arch. Post εοντι & μεν commata, colon post φθονεει Ald. Cam. I. II.

τη σιγη) τη τε γη Arch. prave; & ουδεν συμβ. in Med. ουδε εν, ceteri cum Stob. Serm. 38. p. 225 Pass. Ask. Vind. Paris. A. B. Brit. Ald. ουδ' αν. Mutanti viro celebr. ουδε εν repugnant genius sermonis & codd. caterva. *Wessel.*

υπο-

ὑποθεοιτο) ὑποτεθοιτο Stob.

εςι) εςι μεν solus Arch. post παντων colon Ald. Cam. I. II, comma ponunt post τεων.

κακολογιης περι) περι κακολογιης Pass. Ask.

εχεσθαι) Arch. Vind. Brit. Prius erat ex Ald. περιεχεσθαι. Corrigit Abresch. Diluc. Thucyd. p. 373 addita negatione ε περιεχεσθαι, quam res sane videbatur postulare. Placuit verbo caput, volentibus schedis, detruncare. Κελευω εχεσθαι iubeo abstinere. οἱ Αιγυπτιοι εσχοντο της αγωγης, ab illo abducendo abstinuerunt, L. VI, 85. Homerus seape, cuius versus, a Gesnero ad Luciani Syr. D. c. 22 memoratos, praetermitto. *Wessel.* Post κελευω colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CCXXXVIII.

Post Ξερξης comma, post νεκρων punctum Ald. Cam. I. II.

Λεωνιδεω ακηκοως) Med. Pass. Askew. Brit. Arch. Paris. B. alii περι ακηκοως cum Ald. Ex Mss. iuncta haec procedunt: praepositio περι, post regis olim posita nomen aliunde, ut Gronov. bene, accesserat. *Wesseling.*

ὁτι) ὡς ὁτι Pass. Brit. post τε ην comma Ald. Cam. I. II, idemque post κεφαλην.

δη) desit Arch. Vind. Passion. Askew. nulla caussa.

ἐκ ἡκιςα) εκηκιςα Ald. Cam. I. II.

ανδρων) apud Plutarch. Malign. p. 867 A. Post Λεωνιδη comma Ald. Cam. I II.

ε γαρ) Non legit Arch. Med. Ask. Pass. Brit. αν, quod illis nexum, omittunt, ε γαρ αν κοτε Vind. Paris. A. B. Ald. quod cur deleri debeat, non video.

παρη-

παρηνόμησε) παρανομησε Arch. Vind. Passion. Post των ante εγω comma Ald. Cam. I. II, idemque post οἱ μεν & εποιευν.

ταυτα) deest Arch.

ad Cap. CCXXXIX.

εκεισε τȣ λογȣ) Haec duo desiderantur in Arch. qui cum Vind. mox εδοκεε, nec male. Post λογȣ & τη commata Ald. Cam. I. II. Abest post Ἑλλαδα comma, positum post πρωτοι punctum in iisdem. Post εσχεθη comma habent eaedem, idemque & post τα.

ολιγω) ολιγον Arch. Post θωϋμασιω colon Ald. Camer. I. II, quibus abest comma post Αριςωνος.

επει τε) haec duo desiderantur in Arch. qui cum Vind. mox εδοκεε, nec male.

Σȣσοισι) Med. Pass. Ask. Arch. Olim Σȣσηνȣ. Unice verum Σȣσοισι, & iure a Gronov. reformatum. In Diodori XVII, 107 olim αυτος δε παρελθων εις Σȣσαν, verum contra schedas. H. Steph. consimilem ibi ex Plutarch. de Alex. For. p. 326 urbis eius scripturam produxit, pravam tamen & ex codd fide corrigendam. *Wessel.*

Post τοιαδε punctum Ald. Cam. I. II.

δελτιον διπτυχον) Citat Pollux IV, 18 & κηρον lib. X, 58.

εξεκνησε) Suidas εξεκνισεν in v. prave. Conf. L. Carrionis Emend. II, 6; colon post vocem Ald. Cam. I. II. βασιλεος Arch. cum Vind. non βασιλεως, uti Edd.

επετηξε) Idem in illo verbo, sed nonnulla negligens.

κεινον) non legitur in Arch.

παρε-

παρεχοι προς τῶν) παρεχοι οἱ προσ των Abresch. Diluc. Thucyd. p. 247 non incommode.

δε και) Med. Paſſ. Ask. Arch. και aberat Ald. &c. Poſt σφι & γυνη, & Γοργω commata abſunt Ald. Cam. I. II.

ὑπεθετο) Med. Paſſ. Ask. Arch. cum Aldo, male in editis επεθετο operarum negligentia poſt Aldi Camerariique curas depravatum. *Weſſel.*

Poſt αυτη abeſt comma Ald. Cam. I. II.

κυαν) Apud Suidam in Κυᾶν, qui επελεξαντο ibidem exſcripſit, non ſine quadam ſocordia. Vid. Hemſterh. ad Lucian. Dial. Marin. V, 2. *Weſſel.* Poſt επελεξαντο colon Ald. Cam. I. II.

επεςειλαν) επεςειλαν· ταυτα μεν δη ὕτω λεγεται γενεσθαι. Ηροδοτȣ Ζ. Paſſ. & Med. Porro αλλοισι non eſt in Arch. nec Valla. Libro ſubſcriptum in Ald. Camer. I. II Ἡροδοτȣ ἱςοριων ἑβδομη.

